

[illegible]

PRINTED AND PUBLISHED BY

K. NAGESWARA ROW, PROPRIETOR, ANDHRA PATRIKA

6 & 7, Thambu Chetty Street, Georgetown, Madras

విషయము క్రమము

పంచాంగము	1-28
విషయము క్రమము, ప్రస్తావన	29-56
ఆంధ్రసర్వకళాశాల, కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి గారు	57-71
సాతీయావబోధము - దేశభాషావ్యవస్థ, వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు పంతులు గారు, బి. ఎ., బి. ఎల్. ఎల్. టి	73-74
" II వలివేటి శాయన్న శాస్త్రి గారు, ఎమ్. ఏ., ఎల్. టి.	75-76
" III మంత్రి ప్రెగడ సాంబశివరావు గారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.	77-80
ఆంధ్రవ్యక్తి, కవికొండల సాంబశివరావు గారు	81-84
ఆంధ్రోద్యమము, చల్లా శేషగిరిరావు, బి. ఏ.	85-87
" II చట్టి నరసింహారావు గారు	87-88
ఆంధ్రులవిద్యావ్యాపకము, వేమూరి విశ్వనాథశర్మగారు ఎమ్. ఏ.	89-93
ఉచితప్రాథమికవిద్య - మృనిసిపాలిటీలు, గా. కొ. వేం. కృష్ణారావు బహద్దరు గారు, బి. ఏ	94-97
తృప్తి, చింతాశంకరదీక్షితులుగారు	97
ఆంధ్రదేశపు ఆర్థికస్థితి, కోన సీతారామరావు గారు, ఎమ్. ఏ.	98-103
సహజలావణ్యము, బసవరాజు అప్పారావు గారు	104
సంకల్ప సామగ్ధ్యము, కంఠపల్లి కనకమ్మగారు	104-105
ఆంధ్రుల దేశసేవ, వడ్లమాని సుబ్బారావు గారు, బి. ఏ	106-108
పాపాని, ములినర్స సాంఘికపు మార్పులు, పొన్నూరి జగన్నాథ స్వామిగారు, బి. ఏ.	109-111
పాశ్చాత్యసంఘ విప్లవము, బారిస్టరు ఎన్. ఎ. ఎల్. నరసింహారావు గారు, ఎమ్. ఏ. (ఆనర్సు) ఎల్. ఎల్. బి.	112-117
స్వపరిపాలనము, భోగరాజు పట్టాభిసీతారామయ్య గారు బి. ఏ., ఎమ్. బి. అండు సి. ఎమ్.	118-122
" II చిట్టా సుందరరామయ్య గారు, బి. ఏ. బి. ఎల్.	123-126
" III ఏ. ఎల్. నారాయణరావు గారు బి. ఏ.	126-133
సుతస్మృతి, గాడిచెల్ల వారిసర్వోత్తమరావుగారు ఎం. ఏ.	133
సామాన్యభావ - సామాన్యగ్రంథజాలము, కో వేం అప్పారావుగారు ఎం. ఏ.	134-137
విషయలోలత, ముక్తిసూతులపాటి - గోపాలకృష్ణశాస్త్రిగారు	138-143
రూపకల్పన, ముట్నూరి కృష్ణారావు పంతులుగారు	144-152
దేవాలయములు - హరిద్వారీ, బులుసు లక్ష్మణమూర్తిగారు. బి. ఏ.	153-154
భరతిశాస్త్రము - రాగాధ్యాయము, బేతపూడి ప్రకాశముగారు	155-159
ఆంధ్రచోళుల శాసనములు, కొణిదెన-బాలకృష్ణయ్యగారు	160-165
పాణిగ్రహీతి - వెండ్లము, రామకృష్ణకవులు, పీఠికాపుర సంస్థాన కవీశ్వరులు, శతావధానులు	165-167
భగవద్గీతలు, పాఠనంది రామశాస్త్రిగారు	168-169
చిత్రాంగి-పాత్రసంపాదనము, తణికెళ్ల వీరభద్రుడుగారు బి. ఏ. (ఆనర్సు)	170-176
నాటకప్రయోగ పరీక్ష, శ్రీపాద కామేశ్వరరావుగారు ఎమ్. ఏ. ఎల్. టి.	177-179
సంగీతము, ప్రేమకారణము, బసవరాజు అప్పారావు గారు	179-2
నాట్యరంగము, దువ్వూరి జగన్నాథశర్మగారు	180-18
చిత్రలేఖనము, పాలపర్తి రామమూర్తిగారు	183-186
గోపాలకృష్ణ గోపాలుడు, చామర్తి రాజశేఖరరావుగారు	187-188
పల్లీ, త్రివిక్రమ దేవవర్మగారు, పీఠికాపురీశుడు, సోదరకవులు, పిప్పర	189-190

శ్రీ స్వతంత్ర జనచాంద్రకత, చాటూరి లక్ష్మీ నరసమ్మగారు	199-202
అబలావిలాపము, ముడవగుంట శివరాచయ్యగారు	199-204
ప్రసాదాన్ని-జగవలసి-కృష్ణ, గోపేటి జోగిరాజుగారు	199-201
II వెన్నెలకంటి అప్పారావుగారు	201-202
III చింతమనేని భావయ్యగారు	203-204
అప్పారాయస్మృతి, వా. రంగాచార్యులుగారు	205-206
అంధదేశము-వ్యాధి-పక్షిణము, చిల్లరిగె. శ్రీనివాసరావుగారు, బి. ఏ.	207-210
నీవులేని ప్రకృతియేదే? బసవరాజు అప్పారావుగారు	210
కవిత్వము, వడ్డాది సుబ్బారాయణుగారు, II అన్నూరి. రామకృష్ణారావుగారు	211-212
గ్రామసీమల దుస్థితి-నివారించుమార్గములు, వాగేశ్వరము సుందరముగారు	213-214
కవిభాగ్యము, మట్నూరి. సుబ్బారాయణుగారు	215-216
శ్రీరామజననము, కరణము గుండురావుగారు	216
జర్మనుచక్రవర్తి, విలియము కెయిలరు	217-223
హిందూ విశ్వవిద్యాలయము, గో. రమాకాంతాచార్యులుగారు	223
తురుష్కసామ్రాజ్యము, వృద్ధిక్షయములు	224-225
జపానుదేశ విజ్ఞానము, ఒంగోలు శేషగిరిరావుగారు	226-235
ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యము, ఎమ్. వేంకటరంగయ్యగారు, ఎమ్. ఏ.	236-247
ఆంగ్లగంధాలయోద్యమము, అయ్యంగి. వేంకటరమణయ్యగారు	248-250
I సూరి వేంకటనరసంహముగారు	250-253
విజయనగరము సుహాగజుగారి కళాకాల	254
రామచిలుక, సోదరకవులు, పిప్పర.	255-256
ఆంధ్రదేశము-వైద్యసాహాయ్యము, వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులుగారు, ఏ. వి. శున్., ఏ. యం. డి.	257-260
పాశ్చాత్య నవీనవైద్యశాస్త్రము, కే. వీ. సుబ్బారావుగారు, ఎం. బి. (హోమపతి)	261-263
విద్యామూల్యత జూలూరి తులశమ్మగారు	264-267
ఘోషా, కోంగిరి వెంకటకృష్ణారావు బహద్దరుగారు	268-272
సంఘసంస్కారము, ఎమ్. భుజంగరావు బహదూర్ గారు	273-277
మాతృగర్వము, చింతా శంకరదీక్షితులుగారు	277
చిత్రకలప, రాయూరు రామచంద్రప్రసాదరావుగారు	278
వెల్లులు ప్రతియూలా? చెలికాని లత్సారావుగారు	279-280
భాస్కరప్రశంస, గాడె. జగన్నాథస్వామిగారు	280
ప్రకృతిశాస్త్రము-వేదాంతము, శ్రీపాద పేరిశాస్త్రిగారు, బి. ఏ. ఎల్. టీ.	281-283
అ. శుండు, నాగనముద్రము వాసుదేవరావుగారు	283
యౌధ్ధము-భౌతికశాస్త్రములు, విస్సా అప్పారావుగారు ఎమ్. ఏ. ఎల్. టీ.	284-288
కడుపుమంట, చింతా శంకరదీక్షితులుగారు	288
యౌధ్ధము-విద్యుచ్ఛక్తి, అప్పారావుల లక్ష్మీనారాయణగారు ఎమ్. ఏ.	289-295
పీడభానము, కన్నే సర్ది సాంబశివరఘురామస్వామిగారు	295
పసిబిడ్డ, నాగనముద్రము వాసుదేవరావుగారు	296
యౌధ్ధచరిత్రము	297-306
ఆంధ్రదేశగ్రంథాలయపట్రిక	307-311
ఆకస్మిక సమావేశము, కాళ్లకూరి గోపాలరావుగారు	312
చిత్రపటముల వివరము	313-314
ఆంధ్రప్రతికప్రకటనలు

ప్రత్యేకముగా ప్రకటించిన చిత్రపటముల పరిచయము

పేజీ ప్రక్క

పేజీ ప్రక్క

శ్రీ జార్జి రాయగారేళ్ళ సార్వభౌమము, మెల్బోర్న్
ఫోర్డ్ ప్రభువు, మెల్బోర్న్ ఫోర్డ్ ప్రభువీ.

రాముడు బత్తులును కోదాండమును, సీతారాముల
వనవాస సర్లాపములు.

దాదాభాయి నానోజీగారు, ఆసియే సెంటు గారు,
సురేంద్రనాథ బెనర్జీగారు, సర్. శంకరన్ నాయర్ గారు
ఉమేశచంద్ర బొ. ర్జిగారు, జార్జి యూజ్ గారు, రావు
బహదూరు మనోజ్ గారు బ్రెస్లిన్ రాయబ్జీగారు,
సర్. విలియమ్ వెడ్డర్ బరన్ గారు, మదవమోహన మాల
వ్యగారు.

పి. ఆనందాచార్యులుగారు, రహీమ్ రుల్లా సుహా
మ్మదు సయానిగారు, ఎ. ఎమ్. బోసుగారు, అల్ ఫ్రె
డా వెయ్యుగారు, రమేశ చంద్రదత్తుగారు, లాలుమోహన
గోసుగారు, సర్. హెన్రీ కొటసుగారు, రమేశచంద్రగోసు
గారు, పండిత బివన్ నారాయణధర్ గారు, ననాబు
సయ్యదు మహమ్మదుగారు, భూపేంద్రనాథ బాసు
గారు.

సర్. ఎన్. పి. సింగ్ గారు, మద్రుల్ హక్కుగారు,
సర్. దొరాబ్జితాతాగారు, ఆనంద్ సర్. ఫజల్ భాయి
కరీంభాయిగారు, జాతీయమహాసభాధ్యక్షుడు, సిగ్ సం
ఘసభ్యులు.

బొంబాయిలోని పరిశ్రమల టెక్నికల్ ఇంజీ
నింగ్ స్కూలులో ప్రస్తుతము నడుచుచున్న ఆంధ్రవిద్యార్థు
లు, ఇంగ్లాండులోని నైట్స్ విద్యార్థులు, కోలకత్తాలో
గవర్న మెంటు వ్యవసాయ కళాశాలలోని ఆంధ్రవిద్యార్థు
లు(1914-15) బొంబాయి గాఢా మహిల్ల కళాశాలలో
ని ఆంధ్రవిద్యార్థులు (1915-16), బందరు జాతీయ
కళాశాల దసరా వ్యాయామములు, సర్కుసుపహలు చే
సినవారు.

మాస్టింగ్స్ అధ్యక్షుడును ముఖ్య సభ్యులును,
బొంబాయి సేవాసంఘమునకు ఛాన్సలరుగా పనిచేసిన స్త్రీలు,
బొంబాయి పిందుమహాసభి, గౌ. అబ్దుల్ హుసేను ఆద్
మ్మి పీర్ భాయి, బాక్టరు నీలగత్తు సర్కారుగారు.

చైవారాధనమునకు పోవుట, ఘోష్టాసుఖ సంసారము.

28 రెడ్ల సెంటు రోలు వెంటురపడుచున్నవారు,
వి.ఎమ్.ఎన్., రెడ్ల సెంటు హెచ్. సుందరరాజన్
గారు, అయ్యగారి అప్పారావుగారు, ఎ. ఎల్. నారా
యణరావుగారు పి.ఎ., జాడన్నారూ మహారాజు, కెవన్
ఘర్ నుహారాజు, అక్కన్నచంద్ర మాదన్నమంత్రి,

80

గవర్న మెంటు మెడికల్ స్కూలు విద్యార్థులు,
విశాఖపట్టణము, శ్రీశైలు విద్యాలయము గాజనండ్రి,
ఆంధ్రవిద్యాలయము శతావధానులు, రసాపురము తైలరు
హైస్కూలు ఉపాధ్యాయవర్గము.

88

44 శ్రీమతి సరోజినీ దేవి, కణ్ణమహర్షి శిష్యులతో
దువ్యంతుని సభాస్థలిని శతంశల ప్రవేశించుట

104

అరుణోదయము, చంద్రప్రబోధము.

120

జాతీయమహాసభకు సేవ చేసిన వాలంటీయరులు
1915. సంఘ సంస్కరణ కమిటీ సభ్యులు, సన్మాన సం
ఘసభ్యులు సంఘ సంస్కరణసభాసభ్యులు స్వచ్ఛంద సేవ
చేసిన నారీగుణులు 1915.

128

"

పండరావుగారు : మాండుగంగ విరల్ దేవశము,
శాంతినికేశనము భోల్పురము : సర్. రవీంద్రనాథ తానూ
ర్కస్తాపితము.

144

52 జగద్ధాత్రి, మహిషాసురమర్దని, అర్ధ నారీశ్వరుడు,
విశ్వరూపము.

152

వసుందరి, మానవ వివాహితులు.

160

జగమాను సీతను సత్కరించుట, మహారాష్ట్ర
వివాహము : వెండ్లికొనుడు, పేరంటాండ్రు.

166

మహారాష్ట్ర సుందరి, ప్రయునకు జాబువ్రాయుట

172

సర్. ఫీరోజీసా మోహతా కె. సి. వి. ఇ.,
అక్కరు సామమహా, ఆస్థాన నవరత్నములు.

176

64

గవానీ మహారాజువారి నైవేద్యము, అక్కరు సంస్థా
నములోని సహిత్యములు : అబ్దుల్ ఫజల్, షేక్ వైజీ,
వీర బలుడు, మొదలగువారు.

184

72

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల ఆంధ్రభాషా నిలయము
దక్షిణ హైదరాబాదు, గాబు చూమనీధూషణి రాంబు,
సర్ గన్నాపెటిగో, మదరాసు గాస్ట్రోను అన్వేషణ సహ

76

యి సంఘ సభకు చెన్నై పూరికి చెచ్చిన ప్రతినీధులు ప్రొ. డి. కె. కె. రెవెన్యూ, డాక్టరు హరిలాలు గారు.

ఎ. ఇ. ఎల్. ఎం. కాలేజీ గుంటూరు, గుంటూరులోని మిషను బాలికా ఉన్నత పాఠశాల గుంటూరు, ప్రొ. కె. ఎం. రాయచోటి రావుగారు, ఎ. ఎల్. శాస్త్రిగారు, వ్యాయామ ప్రవీణుడు.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల, మచిలీపట్టణము; ఏలూరా వ్యాయామము; హిందూ మహాచ్యుదీయ హైల్వారులు (ఆంగ్లము); ఆనంతివోలు సూరిగారు, ఆంధ్ర హైల్వారు, డి. వి. దేవర. విద్యార్థి - భీముడు బహుమతి గొనినవాడు, శ్రీ సమాజము : బరగపురము.

హిందూ విశ్వవిద్యాలయ శింఖుస్థాపనము, హిందూ విశ్వవిద్యాలయస్థాపకులు, శింఖుస్థాపనము, కాశీలోని సెంట్రల్ హిందూ కళాశాల, ద్రోణంగుడి వేంకటాచల పతిశర్మగారు, కనపర్తి మార్కండేయశర్మగారు, శివ శింకరుడు, గదె వేంకటకృష్ణయ్య.

జనరలు బద్దపుడే, జనరలు సర్ జేమ్స్ విల్కాన్సన్, డర్బీప్రభువు, జనరలు సర్ లెస్లీగండెల్, సర్ జాన్ మైమన్, ఎఫ్. సి. స్మిత్ గారు, కీర్తిశేఖరులు కేర్ హార్డిగారు, సి. ఎల్. రెవెన్యూ. శ్రీ. రెవ్ అడ్మినిస్ట్రేటర్.

మేరీమహారాణి, జహనురాణి, రుష్యా రాజకుటుంబము, మాంటీనీగ్రో రాణి, ఇటలీరాణి, నార్వేరాణి, డెన్మార్కురాణి.

రామమోహన ధర్మపుస్తకభాండాగారము సాంకేతికతనము, వి. వి. శోగయ్యపంతులుగారు బరగపురము, వి. గామలింగస్వామి పంతులుగారు బి.ఎ. బొబ్బిలి, డాక్టరు కె. వి. మల్సారావుగారు ఎం.బి. (హోనుపతి), గోవిందరాజుల శ్రీనివాసరావు పంతులుగారు.

కుగ్లరు ఆసుపత్రి, గుంటూరు, చాలాశ్రమము : కుగ్లరు వైద్యశాల; గుంటూరు, కుగ్లరు ఆసుపత్రి : పరిచారికల గృహము, మదనపల్లి తయ్యగోగ వైద్యశాల. ఎడమప్రక్కన రెండు శ్రీ గోగ్రామములు; తయ్యగోగ్రామమునందు రోగులశాల.

అఖిల భారతాయుర్వేద మహాసభాప్రతినిధులు మదరాసు, ఆయుర్వేద పద్ధతదర్శనము, గుంటూరు

192 సు. డెల సహకార సభాప్రతినిధులు, వినగాదలనాస్తి, మదనపల్లి బ్రహ్మజ్ఞాన సంఘ కలెక్టరలు. 256

208 ఆనంట సుబ్బారాయడుగారు, వాగజానీ మూర్య రావుగారు, ఆకారపు చెన్నయ్యగారు, కె. గామశాస్త్రి నాయకుగారు, సుద్దపల్లి రామగుండారెడ్డిగారు, హిందూ విశ్వవిద్యాలయ శింఖుస్థాపనమున హిందూ ప్రతినిధిగారి నొకరిని ఎడన కరెండము. 268

208 తెల్లి నేటు ఎన్. వి. వేంకటేశ్వరం వి. ఎం. ఎస్., సిపాయి మీరుబక్ష్, ఎ. వి. సూర్యనారాయణ శర్మగారు, ఆలహాబాదులోని ఆంధ్రవిద్యార్థులు, క్రియాశీల గ్రూపు మిర్ సమాజము, గొంబాయి పశుచికిత్సాలయములోని ఆంధ్రవిద్యార్థులు, కె. లక్ష్మీనారాయణగారు. 272

222 మహానిగూరూరు, మహానిగూరూరి, బెల్జియము లు చిదిడలు, ఇంగ్లాండులో నొక ముద్దా ముద్ద కిక్కి గాగములో శ్రీమం పెల్లులను జేయుచుంటు. 284

222 శ్రీ బార్డి సాన్స్కృతికమునిగి ముద్దా ముద్దా నివర్తన కలిగి ముగియును, బెల్జియము లు చిదిడలు వేసే ఆకుల బట్టిన కనడా సాన్స్కృతికమునిగి, బెల్జియ లు చిదిడలు గారు, దక్షిణాఫ్రికా సంగ్రహిణియము. 296

237 బ్యాని, ఫ్రాన్సు దేశపటములు 296

240 రుష్యాదేశాధిపతి, రుష్యా ఉత్తరభాగము, రుష్యా రాజ్యము, డార్జి నెల్సన్ జలసాధి 303

248 టార్వెడోలు, పెల్లులుప్రేమనట్లు చేయు వర్తకుల నొక ముద్దా ముద్ద నిర్మాణకర్మాగా ముద్దా నిర్మాణము శ్రీమం చేయుచుంటు, ఇంగ్లాండులో నొక కర్మాగార మందు భారతీయ ముద్దా ముద్దా సేద్యముచేయుచుంటు, పెల్లులను జేయుట. 304

అఫ్రికా బొల్కనురాష్ట్రములు 306

ఆస్ట్రేలియా, ఇటలీ 314

256 60 వ నెంబరు కొండమీది కరెండములో భాగ, సెలవుమీద యుద్ధరంగమునండి శ్రీమం చేయుచు చెచ్చిన పై నికులు. 320

సర్వయా, ఆసియా టర్కీ 328

వ్యాసములతో ప్రకటించిన చిత్రపటముల వివరణము

	పేజీ		పేజీ
3. గురునాథ అష్టాంగావు గాన	... 205	జగ్గములు ప్రెంచికందకముల నాక్రిమించుట, రష్యములు	
జగ్గములక్రిక 1 ¹ సంవత్సరము నయము	... 217	తగులబెట్టుచు, తరలిపోవుట	310
" 10 "	... 218	జగ్గములు ఫిరంగులను బురదనెలలో బాగుకొనిపోవుట	311
" 14 "	... 219	తాత్కాలికపు వంతెనను జగ్గమునను సర్పియాలలో బ్రవేశిం	
" 22 "	... 220	చుట	133
" 23 "	... 221	సర్పయా యువరాజు, సలూనికాలో మిత్రమండలి నేనాధిపతి	
తురుష్కసామ్రాజ్యము 15-వ, 16-వ శతాబ్దము	... 225	ప్రెంచిజనరలు స్త్రెలు	314
" 17 "	... 226	ఇటాలియనులు వైకిప్రాకి పోరాడవలసిన మహాపర్వతములు	315
" 18 "	... 227	చెట్టుమీద యంత్రఫిగంగి నచుర్చుట, జెప్పిలినులు	316
" 19-వ 20-వ "	... 228	బ్రిటిషువారి, బి. అంతర్గామి, సి. అంతర్గామి	317
సెర్బియైట్, విద్యుత్ప్రవాహ ఘోరికృత్యములు	... 290	సర్పియను ప్రజలు పరుగెత్తిపోవుచుండుట	318
అద్భుతశివమానములు, శబ్దగ్రాహియంత్రము	... 291	బోటు వంతెనలతో నదులను దాటుట	319
జూయింగ్ములను కనిపెట్టుట	... 292	సర్పియారాజు ఎద్దులబండి నెక్కిపోవుట, అంభ నైనికునికి	
సేన, ప్రెంచిజనరలు	... 293	శ్రీ త్రోవమాపుట	320
తెలస్త్రి విరహితవాగ్దలు	... 294	ఆల్బేనియా శ్రీ ఇటాలియా నైనికుని దప్పితిర్చుట, కందక	
బ్రిటిషును నికులు యుద్ధరంగమునకు జనుచుండుట	... 297	ములలో నుండు జగ్గము పగులగది	321
ప్రెంచిజనరలు నికులు బాంబులను వేయుట	... 298	రుష్యా యువరాజు, తూర్గు ఆఫ్రికాలో బోరుచున్న భార	
సెర్బియైట్ జగ్గములు పండులను గొట్టుముగొడ ప్రయోగించుట	299	తీయ నైనికులు	322
జగ్గముకిందికిములను నైనికు లాక్రమించుకొనుట	300	జగ్గము నాచికుల ఇంగ్లీషువారు కాపాగుచుండుట	323
కందకములలో బాంబులుప్రేలుట, రష్యా వేగువాండు	301	మెసపొటేమియాలో వెల్లుదున్న భారతీయ నైనికులు	324
గంటలువగయి 7. సామానులు వారసునుండి తీసికొనిపోగుడుట	302	గాజపుర సానికొద్యోగులు	325
వారసువద్ద వంతెనలను నిర్మియు డైనమైటు నెట్టి భిన్నము		తురుష్కనైనికు లాంగ్లనైనికులతో బోరుట	326
చేసి వెడలిపోవుట	303	హైందవనైనికులు శత్రునైనికుని దాహము తీర్చుట	327
ఇటాలియనులు ఆల్బేనినైనికులు పర్వతాగ్రములను ప్రాకు		ప్రెంచి ఆంగ్ల సేనలు జయధ్వాంముల చేయుట	328
నిధము	305	తురుష్క మిత్రమండలి సేనలు పోరుట	329
ఇంగ్లీషువీయో దగిన ఆస్త్రేలియనులు, జగ్గము అంతర్గాములచే		సర్. ఇ. హామిల్టను, ప్రెంచి సేనాధిపతి ముచ్చటించుట	330
ముందుగా నెమొక వర్తకశాక	306	ఆస్ట్రేలియను నైనికులు తరువారికి జేయు సంజ్ఞలు	331
సోధా గారిగొనికొను జగ్గముపతాకమును పట్టుకొనుట	307	పెద్దతెప్పలు, కందకములో జరిగిన పోరు	332
అశ్వసైనికునిమీద బాంబునుకుట, ప్రెంచివై మానికుడు జగ్గము		యంత్రఫిగంగిని గాల్చుచుండుట	333
నిధులమునిరాడ కొల్చుట	308	శత్రునైనికులు చంపుకొనకామట, రష్యాకాశుష్కనైనికుడు	334
ద్వంద్వయుద్ధము	309	5 గురు జగ్గములను పొడ్డిచిన పరాసు పడుచు	335
		నైనికులు కందకముల నుండి ప్రాంతికై తరలిపోవుట	336

అ మృ తాం జ న ము

అమృతాంజనము గాయము పుండ్లను ఘనములైన పుండు
చక్కని డబ్బీతో సహా సీసా 1-కి రూ. 0-8-0. ప్రతియింట నుండదగినది.

ఆంధ్రసంవత్సరము

చుండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి గారు

చిగురుజొంపములతోఁ జిన్ని పూవులతోడఁ

నియ్యమామిడిచెట్లు తెలులు గాఁగ,
పూవుపూవున కేగి పొందుగాఁ జిరుగాడు
మేటి శుష్కమృదంగం జూపి గాఁగ,
కలికిరంగులతోడఁ జెలువొందు కొడుచుగా
చిల్క చుండపుటాటచేడఁ గాఁగ,
వింతవింతగ వచ్చి గంతులాడునునుండు
గండుకొఁతులు నవ్వకాండ్రు గాఁగ,

వనకమాచైత్రకళ్యాణవైభవంబు
ప్రకృతిదేవత సటియిందు పట్టునందు
ఆంధ్రులకు నెల్ల నానంద మతిశయిల్ల
ఆంధ్రసంవత్సరాది శేఁడరుగుదెంచె.

✓ సీ. ఆంధ్రుల దుర్దశ లడుగంటు నని తెల్పు
సుత్తర గాడుల యుక్కు దక్కె;
నూతనోజ్జీవ మాంధ్రులఁ జేరు తెఱిగించె
మెలమెల్ల మలయసమీంబుండు;
ఆంధ్రుల నవ్యవిద్యాభిమానము వోలె,
గలకలలాడె రాచిలుక గుంపు;
ఆంధ్రప్రత్యేకరాష్ట్రసక్తి చాటించె
నుదపికంబులు పంచరస్వనమున;
కన్ననామి నా బాంధ్రునిని లోకటి
యొసఁగు తెంతయు నుచిలమై యొప్పు ననుచు
సానునయముగ ప్రతికూల చందముగను
నెమలిగుంపులు నృత్యంబు నెఱపుచుండె.

సీ. ప్రభువైస్యములకుఁ దోడ్పాటుగా రణభూమి
నిలువంగనీయమి తలఁచి తలఁచి,
పారిభాషిక కళాభ్యసన దాయకములై
తగులదూర్ నిలుపమి తలఁచి తలఁచి
ఉన్నతోద్యోగంబు లొకటొకటి సా
ధనములేకుండుట తలఁచిలలఁచి
దొరలతోఁ గవ్వముల్ ముఱకెట్టెఁగకున్నాగు
తక్కువై యుండుట తలఁచిలలఁచి;
ఆంధ్రదేశంబు వంతచే నలసిసోఁసి;
గాని, నూతనదేశాభిమాన మొకటి
నూతనోజ్జీవ మొక్కటి, యూరగాగ
నరయుచున్నది కొండంతి యాశతోడ.

సీ. శాతవాహనమహాచక్రవర్తులు నీకు
మాటి కొనర్చిన మన్ననలును,
చాళుక్యవంశజక్షోపాలకులు నీకు
నిచ్చియున్నట్టి యభీష్టములును
కాకతీయాస్వయంబ్రాహ్మణుల తమి నీకుఁ
గావించియున్నట్టి గౌరవంబు,
తుంగభద్రాతీరతుంగరాజ్యము నీకుఁ
జూపించియున్నట్టి శుభసమ్పత్తి,
యిప్పటి ప్రభూత్తములు గూడ నిచ్చునట్లు
వారి హృదయంబు గరగింపవలయునయ్యు;
వరపతివ్రతి వీవు; నీ వరయలేని
యర్థ మొక్కటి యుండునే యాంధ్రమాత !

సీ. మీ మాటలు ధీమాతోఁ జూచుట పరిహాసక
నయన దెల్పితిమి యిట్లు మాటలు;
మీరు నున్న ప్రాంతమున నీ నానంద వాంఠన
నల వాఁడైచుట్టఁ జూచుట పరిహాసక;
నివాస నిర్దిష్టమట్టి భూరంగుల నీకు
గలదు నీలా ర్యానికి తొల్లమనెడి;
మీరు గాఁగ నీ నా నీటి మిథ్యలు వోన
గలదు నివాసభాగము లక్షలలక్షలు;

✓ సీ. ప్రత్యేకరాష్ట్రవైభవ మొనఁబడుచు
ప్రాశంబుల నెల్ల వాటిలది,
విశ్వనిర్వాళనగా పేర్కొనెడి భారతము
ప్రత్యేకంగా నెల్ల వాటిలది,
అఖిలపరిమితకావ్య క్షమై నీకు
ప్రాశంబుల నెల్ల వాటిలది,
అత్యున్నతాధికారాపేక్షతో నీకులది
ప్రాశంబుల నెల్ల వాటిలది,
ద్రవ్యవంశాధిపతి ప్రకృతి గీతి
నాంధ్రరాష్ట్రంబు నభివృద్ధి నందునట్టి
కట్టడాలఁ జేసి, నాంధ్రుల గౌరవము
నిలుప జేవేళ ప్రభువులు తెలఁగవలయు.

సీ. పరదేశవశ మైన వాణిజ్య వియోగము
భూతీయములకుఁ జూరవలసివేసి,
పరిపాలనాంశముల్ భూమిందు శాస్త్రము
భూతీయములు ముఱ నొకటొకటి,
నల్లనా గెనుచు నిండలసాగు గాఁగ ను
పాశ్చాత్యులను నేర్పరచుచు
తురకలు వీరు, గొందుగాను నీకుల భేద
మరలము నాశము చేయవలెనె,

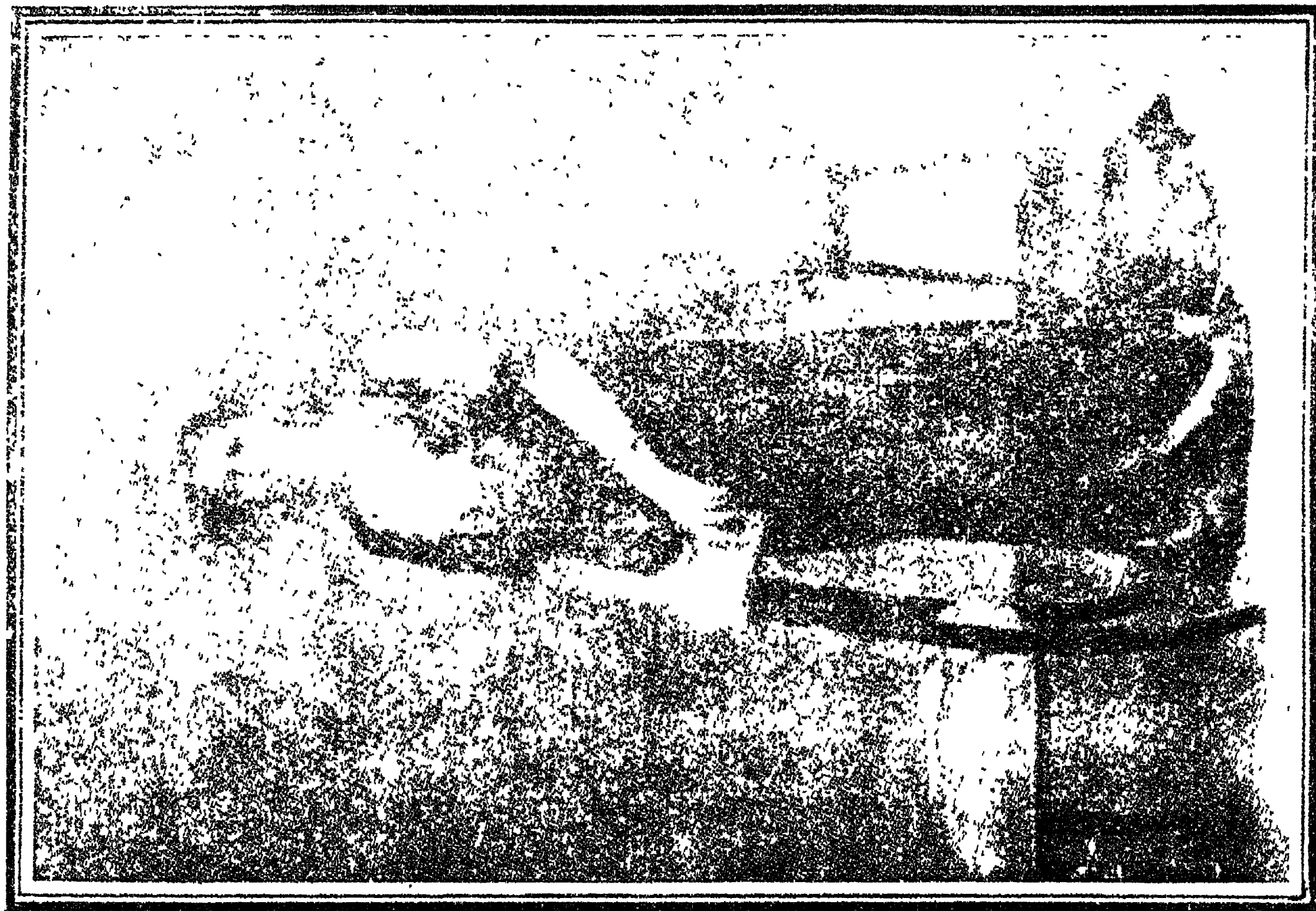
సీ. పాశ్చాత్యులను నేర్పరచుచు
భూతీయములకుఁ జూరవలసివేసి,
పరిపాలనాంశముల్ భూమిందు శాస్త్రము
భూతీయములు ముఱ నొకటొకటి,
నల్లనా గెనుచు నిండలసాగు గాఁగ ను
పాశ్చాత్యులను నేర్పరచుచు
తురకలు వీరు, గొందుగాను నీకుల భేద
మరలము నాశము చేయవలెనె,
పరిపాలనాంశముల్ భూమిందు శాస్త్రము
భూతీయములు ముఱ నొకటొకటి,
నల్లనా గెనుచు నిండలసాగు గాఁగ ను
పాశ్చాత్యులను నేర్పరచుచు
తురకలు వీరు, గొందుగాను నీకుల భేద
మరలము నాశము చేయవలెనె,

H. I. M. THE KING-EMPEROR AND HIS GENERALS AND SOLDIERS, INDIAN AND EUROPEAN

శ్రీ జార్జి రాజరాజేశ్వర సార్వభౌముడు : యువరాజు, ఆంగ్ల, హైందవ యోధాగ్రేసరులు

LADY CHELMSFORD

వెల్స్ ఫోర్డ్ ప్రభుణి

LORD CHELMSFORD

వెల్స్ ఫోర్డ్ ప్రభువు, క్రొత్త గవర్నరుజనరలు

ప్రస్తావన

ఓమ్ నమః శ్రుణ్వత్థానా శుద్ధజ్ఞానైకమూర్తయే - నిర్మలాం ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయే నమః.

భగవద్విలాసములు నిచ్చితచిత్రములు: సౌమ్యములు, భయంకరములు; రమ్యములు, అసహ్యములు; మోహజనకములు, హాదాయకములు; సుఖప్రదములు, ముఖదములు. సృష్టిస్థితిలయములు భగవల్లీలావిలాసములు. లీలావిలాసాస్థములైన సృష్టిస్థితిలయములు పునరావృత్తులు. పునరావృత్తిసహితములైన లోకములు లోకన్యనస్థలు కాలగర్భస్థములు. కాలమహాప్రవాహమునందు సర్వము ప్రక్షిప్తము. విరాజితము, విలీనము. నిర్వికల్పనిరాశ్రయునకు సవికల్పసాశ్రయభావ ముదంబించి అనంతములైన మహాకల్పములు బ్రహ్మకల్పములు మన్వంతరములు మహాయుగములు యుగములు అబ్దములు గతించుచున్నవి. ఏకము అనిభక్తము ఆద్వితీయము, అనేకమైన అనంతమైన విభక్తమై ప్రకాశమై విరాజిలుచున్నది. భావతీతమైన ఈ మహానైభవముయొక్క త్మణకాలచరిత్ర నూహించుట యసంభవము. ఒక సంవత్సర వృత్తాంతమును గ్రహించుట యసాధ్యము. సృష్ట్యాదినుండి 1,95,58,85,017 సౌరాబ్దములు గతించినవి. చాంద్రమానాబ్దమైన రాక్షస సంవత్సర మంతము నొందినది. రాక్షస సంవత్సరఫలమతిదారుణము. సంగ్రామదావానలము జ్వజ్వల్యమానముగ వ్యాపించుచు లోకసంహారము చేయుచున్నది. రాక్షససంవత్సరనామమా సార్థకమైనది.

నలసంవత్సర మారంభమైనది. గతసంవత్సరమునందు కుజుని ప్రాజాపత్య మధికము: ఫలము సంగ్రామము, సంరంభము. వర్తమానసంవత్సరమునందు చంద్రగురుబుధుల ప్రాజాపత్య మధికము: ఫలము జేమము, శాంతి. నలసంవత్సరమునకు చంద్రుడు రాజు, రసాధిపతి, గణకుడు, వస్త్రాధిపతి, సర్పాధిపతి, శుభాధిపతి, ఉద్యోగాధిపతి, రాష్ట్రాధిపతి; ఫలము:

శాంతి, జేమము, అర్ఘ్యవృద్ధి, రససస్యాభివృద్ధి, రాష్ట్రాభివృద్ధి, గురువు మంత్రి, అశ్వాధిపతి; ఫలము: జేమాలోగ్యములు, సుభిక్షము, అశ్వాభివృద్ధి. బుధుడు సేనాధిపతి, అష్టాధిపతి, మేఘాధిపతి, గ్రామపాలకుడు, పశుపతి, నరపతి, రత్నాధిపతి, వనితాధిపతి; ఫలము: లోకవీర, మంచి పంటలు, వానలు. రవి సస్యాధిపతి, దేవాధిపతి; ఫలము: శూకధాన్యముల రక్తధాన్యముల పంటలు. శుక్రుడు ధాన్యాధిపతి, శృతాధిపతి; ఫలము: అతివృష్టి, సుభిక్షము, ధాన్యసమృద్ధి. శని నీరసాధిపతి, పురోహితుడు, పరీక్షకుడు, గజాధిపతి, గ్రామనాయకుడు, జంగమాధిపతి; ఫలము: శృంగములు, పలలము, లోహములు ప్రియ మగుట. కుజుడు దైవజ్ఞుడు, మృగాధిపతి; ఫలము: మృగనాశము. నల సంవత్సర సామాన్యఫలము సంతృప్తికరము. శుభుడైన చంద్రుడు రాజు, గురుడు మంత్రి, బుధుడు సేనాధిపతి. రాజులు ప్రజలు వీరావేశమును మాని శాంతచిత్తులగుదు రని విశ్వసింపవలెను. రాక్షస సంవత్సర షట్కముతో రుద్ర సంవత్సరములు గతించినవి; లోకము నానరించిన రాద్రము శాంతింపవలెను. నలసంవత్సరముతో బ్రహ్మసంవత్సరము లారంభమయినవి. బ్రహ్మ సంవత్సరములందు లోకమునకు శాంతి గలిగి, ప్రజలు సుఖములను బడయవలెను. సర్వసంహారకరమైన సంగ్రామమహాదావానలము చల్లాటి నపుడు లోకమునందు నూతనయుగ మేర్పడి సుస్థిరమైన శాంతి స్థాపితము కాగలదు.

ఆంధ్రపత్రిక

ఆంధ్రపత్రిక బొంబాయి నగరమునందు కీలక సంవత్సర భాద్రపద శుద్ధ చతుర్దశి బుధవాసరంబున జనన మొందినది. ఏడు సంవత్సరములు నిండినవి. ఎనిమిది

దవ సంవత్సరము జరగుచున్నది. ఆ జేంట్లు బొంబాయి నుండి వారపత్రికగ వెలువడినది. రెం డేంట్లనుండి చెన్న పురినుండి వారపత్రికగను దినపత్రికగను వెలువడు చున్నది. సాధారణ సంవత్సరాదినుండియు సంవత్స రాదిసంచికలు ప్రచురితము లగుచున్నవి. నలసంవత్స రాది సంచిక ఏడవ సంవత్సరాది సంచిక. మొదటి నుండియు సంవత్సరాదిసంచికలను పరిశీలిం చెడివారల కాంధ్రదేశమునం దుదయమై వికాసమాన మగుచున్న నూతనప్రబోధము విదితము కాగలదు. ప్రజలయందు భాషాభిమానము దేశాభిమానము క్రమాభివృద్ధిని గాంచుచున్నవి. ఆంగ్లవిద్యావంతులకు దృఢతరమైన యాంధ్రభాషాభిమానము గలుగుచున్నది. దేశోద్ధరణ మునకు దేశభాషలు సాధనము లను సిద్ధాంత మంగీ కృత మైనది. ఆంధ్రుల పురోవృద్ధికి సర్వతోముఖ మైన విజ్ఞాన మవసర మని గ్రహింపబడినది. సంవత్సరాది సంచికలం దీ భావముల క్రమవికాసము ప్రతిబింబితము.

సంవత్సరాది సంచిక

పత్రికాప్రచారమునకును సంవత్సరాదిసంచిక కును గల సంబంధము సన్నిహితము. పత్రికాప్రచా రము హెచ్చినకొలది సంచికాప్రచారమును బాగు పడుచున్నది. పత్రికాప్రచారము తగ్గినపుడు సంచికోప యోగమును తగ్గుట సహజము. ఆంధ్రప్రపంచమున కాంధ్రపత్రికయందును సంవత్సరాదిసంచికయందును గల యభిమానాదరణములకు పత్రికాప్రచారమును సంచికయందలి వ్యాసములును నిదర్శనములు. ఆంధ్ర పత్రిక యాంధ్రదేశమునం దంతటను సంచారము చేయుచు యథాశక్తిని దేశసేవ చేయుచున్నది. కాని, ఆ సేవ లోపభూయిష్ట మని పత్రికానిర్వాహకులకు విదితము. లోపములు పోయి యుపయోగము హెచ్చుట కాంధ్రప్రజల సాహాయ్యపోషణములు సాధ నములు. గ్రామసీమలనుండియు పట్టణంబులనుండియు పత్రికాకార్యాలయమునకు చేరెడి లేఖలవలన ప్రజల కాంధ్రభాషపట్ల గల గాఢాభిమానము సువ్యక్తము. బ్రిటీషు హిందూదేశమునందును నిజాము రాష్ట్రమునం

దును 2,25,00,000 ల ఆంధ్రప్రజలు గలరు. ఆ మహా ప్రజల హృదయక్షేత్రములం దనబోధ ముంకురించినపు డాంధ్రదేశమునం దనేకములైన పత్రికలు దేశసేవను భాషాసేవను చేయుటకు సాధనములు కాగలవు.

పరిస్థితులు

ఆంధ్రదినపత్రికకు రాక్షససంవత్సరాంతముతో రెం డేంట్లు నిండినవి. మూడవ యేడువచ్చినది. బాలా రిష్టదోషములు లేకుండ ఇంతవఱకును నిర్విఘ్నముగ జరగుచున్నందులకు సంతసము. కాని, ఎపు డే కీడు మూడనున్నదో యని నిరంతరము భయము కలుగు చుండును. కాగితములు కఱవై యన్నియు ప్రియమైన యిక్కాలమునందు, పత్రికానిర్వాహణము మసాధ్య మగుచున్న దని తెలియజేయుట యనవసరము. ఐహిక వ్యవహారము లన్నియు ధనమూలములు. ద్రవ్యపోష ణము లేని ప్రయత్నములు నిర్వీర్యములై క్షీణించుట సహజము. వర్తమాన కాలమునందు కార్య విజయము నకు కార్యదీక్ష ద్రవ్యముకంటెను మిన్నయగు సాధనము. కార్యదీక్షాపరులు నలుదెసల వెలసి నిష్కామ కార్య పరతంత్రు లైనపుడే మన ప్రయత్నములు సఫలములై దేశాభ్యుదయము కాగలదు. శ్రీ పీఠికాపురాధీశు లాంధ్రపత్రికా నిర్వహణమునకై చేసిన సాహాయ్య మునకు పత్రికానిర్వాహకులు కృతజ్ఞులు. గతసంవ త్సరము విజయదశమి దర్బారు మహోత్సవసందర్భము నందు శ్రీ రాజాగారు కరుణించిన రూ. 1,116 లకును పత్రికా నిర్వాహకులు కృతజ్ఞులు. సంవత్సరాదిసంచి కల ప్రచురణము పత్రికావ్యాపనము ననుసరించి యుండును గాన, దేశ బాంధవులును భాషాభిమానులును వ్యాసములను వ్రాసియు చందాదారులుగ చేరియు పత్రికను పోషించి రక్షించుటకు ప్రార్థితులు.

సింహావలోకినము

సాధారణ సంవత్సరాదియందు ప్రకటిత మైన మొదటి సంచికలో నలువదిమూడు వ్యాసములు ముద్రి తములు. వ్యాసవిషయములందు విద్య జీవితచరిత్రములు సాంఘికధర్మములు మతవిశ్వాసములు ప్రముఖ

ములు. వివిధము లైన చిత్రపటములు 128 ముద్రితములు.

విరోధీకృత సంవత్సరాది సంచికయందు ప్రచురితములైన వ్యాసములలో సాంఘికవిషయములు మతవిషయములు ప్రముఖములు. ప్రచురింపబడిన వ్యాసములందు వాఙ్మయవ్యాసములు పండ్రెండు, మతధర్మబోధక వ్యాసములు పండ్రెండు, రాజ్యాంగవిషయక వ్యాసములు మూడు. ఇతరవిషయక వ్యాసములు కొన్ని కలవు. మఱియు 170 చిత్రపటములు ముద్రింపబడినవి.

పరీధావి సంవత్సరాది సంచికయందు శ్రీమత్పంచమజార్జి రాజేంద్రుని రాజ్యాభిషేక మహోత్సవ విషయము ప్రముఖము. ఢిల్లీనగరచరిత్రము స్వదేశ సంస్థానముల చరిత్రములు సంక్షేపముగ వ్రాయబడినవి. ప్రచురితము లైన వ్యాసములందు వ్యవసాయపరిశ్రమలకు సంబంధించినవి పది, రాజ్యాంగవిషయములను చర్చించునవి యాఱు, సాంఘిక విషయములు పది, ఇతర విషయములు పదునాలుగు. మఱియు వివిధ విషయములకు సంబంధించిన 172 చిత్రపటములు గలవు.

ప్రమాదీచ సంవత్సరాది సంచికయందు ముప్పది యాఱు వ్యాసములు ప్రచురితములు. ప్రచురితము లైన వ్యాసములందు రాజ్యాంగములకు సంబంధించినవి పది, వాఙ్మయమునకు సంబంధించినవి యాఱు, మతమీమాంసలకు సంబంధించినవి నాలుగు, సాంఘిక విషయములను చర్చించునవి నాలుగు. ఇతర విషయములకు సంబంధించినవియు కొన్ని గలవు. మఱియు 200 చిత్రపటములు ముద్రింపబడినవి.

ఆనంద సంవత్సరాది సంచికయందు నలువది యైదు వ్యాసములు ప్రచురితములు. ఆ వ్యాసములందు భాషావిషయక వ్యాసములు పది, సాంఘికవిషయములను చర్చించునవి యైదు, మతసంబంధము లైనవి నాలుగు, మహాపురుషుల చరిత్రములను వర్ణించునవి పది, ఇతర విషయములకు సంబంధించినవి పదునాలుగు గలవు. ఆంధ్రోద్యమద్యోతక మైన విషయములను చర్చించెడి వ్యాసము లాఱు గలవు. మఱియు 180 చిత్రపటములు

ముద్రింపబడినవి.

రాక్షసనామసంవత్సరాది సంచికయందు యుద్ధ విషయము ప్రముఖము. ఐరోపామహాసంగ్రామచరిత్ర, యుద్ధ నిమగ్నములైన రాజ్యముల చరిత్రములు, చిత్రపటములు దేశపటములు చేర్చి ముద్రింపబడినవి. మఱియు ప్రాచీనతీచి, నిర్బంధసైనికసేవ, వ్యవసాయము, రజస్వలా వివాహములు, ఆంధ్రోద్యమతత్త్వము, పరపతి సంఘములు, యుద్ధము-హైంద్రులు మొదలగు విషయములకు సంబంధించిన 15 వ్యాసములు గలవు. యుద్ధమునకును ఇతరవిషయములకును సంబంధించిన 360 చిత్రపటములు ముద్రితములు.

నల సంచిక

నల సంవత్సరాది సంచికను సంవత్సరాదిని ప్రచురించుటకై తగిన పరిశ్రమ చేయబడినది. లోక వ్యాప్తమైన నూతనోత్సాహ మాండ్రప్రపంచమును సయిత మావరించినది. విద్యావంతులు సామాన్యులు నూతనోత్సాహ సమచితులు. ఆంధ్రదేశాభిమానము, ఆంధ్రభాషాభిమానము, ప్రజాభిమానము ఆంధ్రప్రపంచము నావరించినవి. విద్యావంతులు గతసంచికలందు చేసిన విన్నపముల నాలకించి యమూల్యంబులైన వ్యాస రత్నములతో సంవత్సరాదిసంచిక నలంకరించుట కుపక్రమించిరి. ఆ యుపక్రమణమునం దాంధ్రదేశాభ్యుదయ సూచకంబు లైన బీజాంకురంబులు గోచరంబులు. వ్యక్తములైన బీజాంకురములను పోషించి ఫలవంతములను చేయుటయ ప్రజలకును నాయకులకును అనతిక్రమణీయంబైన ధర్మము. ఆంగ్లభాషావిద్యావంతులకు ఆంధ్రభాషయందును ఆంధ్రదేశమునందును ఆంధ్రప్రజలయందును ఉదయించిన గాఢాభిమానము నలసంవత్సరాది సంచికయందు ప్రచురితములైన వ్యాసముల యవలోకనమువలన వ్యక్తము కాగలదు. వ్యాసములు నూతనోత్సాహ సముపేతములు, గంభీరభావ భరితములు, ఉదారభావ సంకలితములు. ఆంధ్రభాషాభిమానపూరితములు, స్వతంత్రభావశోభితములు, జ్ఞానదాయకములు, చిత్రకళాకౌశల సాధనములు, ఆంధ్రావభోధానుకూల

ములు. వ్యాస లేఖకులు పండితులు, కళాకోవిదులు, శాస్త్రోపాధ్యాయులు, లోకన్యవహారానుభవజ్ఞులు, దేశభిమానులు, సేవాపరాయణులు. సంచికయం దే బది వ్యాసములు ప్రచురితములు. వ్యాసములందు సగము ఆంధ్రోద్యమ సమస్యకు సంబంధము కలిగియున్నవి. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము, దేశభాషావశ్యకత, ఆంధ్ర వ్యక్తి, ఆంధ్రోద్యమము ఆంధ్రుల విద్యావ్యాపకము, ఉచితప్రాథమికవిద్య, ఆంధ్రదేశాధికస్థితి, ఆంధ్రుల సేవ, స్వపరిపాలనము, నాట్యరంగములు, చిత్రలేఖనము, వ్యవసాయాభివృద్ధి, వ్యాపారముక్తీడలు మొదలగు వ్యాసము లందు ముఖ్యములు. సాంఘికపరివర్తనము, పాశ్చాత్యసంఘవిప్లవము, సామాన్యభాష, విషయ లోలత, రూపకల్పన, దేశాలయములు, బలి, భగవద్గీతలు మొదలగు వ్యాసములును గలవు. సగకల్ప సిద్ధిని, స్త్రీస్వతంత్రజీవనావశ్యకతను, విద్యామూల్యతను గుఱించి నారీమణులు వ్రాసిన వ్యాసములు గలవు. గతసంవత్సరమునందును వర్తమానసంవత్సరమునందును ఐరోపా మహాసంగ్రామవిషయములు ప్రజల హృదయముల నాకర్షించుట సహజము. మహాసంగ్రామానలమును రగిల్చిన జర్మను చక్రవర్తి సంక్షేపచరిత్రము వ్రాయబడినది. బ్రిటీషుసామ్రాజ్యచరిత్రము, తురుష్కసామ్రాజ్యచరిత్రము, జపానుదేశచరిత్రము గలవు.

ఉత్సాహసమన్విత లైన యాంధ్రులకు కావ్య నిర్మాణ కౌశలము వైసర్గికము. ఆంధ్రభాషయును మృదువైన మధురమైన ఆంధ్రుల భావవ్యక్తికి తగియున్నది. సంచికయందు హిందూవిశ్వవిద్యాలయము, ధూర్జటి, తిక్కన, అప్పరాయస్మృతి, అబలావిలాపము, పీఠాపురాధీశుడు, సంగీతము, పాణిగ్రహీత, సుతస్మృతి, తృప్తి, జాతీయావబోధము మొదలగు మనోహరంబులును, రసభావభరితంబులును నైన పద్యంబులు గలవు.

చిత్రపటములు, దేశపటములు

జాతీయ జీవిత విజృంభణమునకు కళలు కావ్యములు సంపదలు సోపానములు. గానకళాప్రదర్శనమున కాంధ్రభాషా మాధుర్యము జగద్విఖ్యాతము.

కాని, గానకళ ఆంధ్రవ్యక్తిని ప్రకటించుటకు తగిన రీతిని వృద్ధిపొందుట లేదు. చిత్రకళ యాంధ్రలోకమున వైన్యస్థితియందున్నది. ఆ వైన్యమును తొలగించి దేశము నభ్యన్నతస్థితికి తెచ్చుట యవసరము. ప్రాచీన నవీనభావములను తెలుపుటకై కొన్ని చిత్రపటము లిందు ముద్రింపబడినవి. పత్రలేఖనము, సుఖసంసారము, దైవారాధనము, శకుంతల దుష్యంత సభా ప్రవేశము, నసంతప్రబోధము, అరుణోదయము, సీతారాములు, సీతా రామ లక్ష్మణులు, అనసూయా కృత సత్కారము, వనసుందరి, అక్కరు సంస్థాన నవరత్నములు, శివాజీ వైన్యములు మొదలగు పటములు పూర్వలిఖిత చిత్రపటములనుండి తిరిగి ముద్రింపబడినవి.

గత సంవత్సరము హైందవ జాతీయజీవనమునందు మహాసంగ్రామమువలన నూతనయుగ మేర్పడినది. కావున, హైందవ జాతీయాభ్యుదయమునకై తమ జీవితములను సమర్పించిన దేశీయ మహాసభాధ్యక్షుల చిత్రపటములు ముద్రింపబడినవి. సుప్రసిద్ధులైన అక్కన్నమాదన్న మంత్రిపుగవుల పటములు గలవు. ఆంధ్రదేశము నలంకరించు ప్రతిష్ఠాపనలను తెలిపెడి పటములు కొన్ని చేర్పబడినవి. మఱియు, యూరపు రాణుల పటములు, యోధుల పటములు, రణరంగముల పటములు, యుద్ధసామగ్తుల పటములు మొదలగు వివిధములైన పటములు ముద్రితములు. అన్ని పటములు చేరి, రమారమి 300 పటములు గలవు. ఈ సంచికయందు రంగుల దేశపటము లిరువది గలవు. ఆ పటము లన్నియు హిందూసంగమ ముద్రింపబడినవి. లోకస్థితి తెలిసికొనుటకు ధూర్జటిశాస్త్రజ్ఞుల మవసరము గాన, ఈ దేశపటములు జ్ఞానాభివృద్ధికి సహకారులు కాగలవు.

ముఖపటము

శ్లో. ఆపదా మపహర్తారం దాతాగం సర్వసంసదాం

లోకాభిరామం శ్రీరామం ధూయాభూయో నమా చ్యుహం.

శ్రీ సీతారాములు పురాణదంపతులు, లోక కల్యాణకరులు, దిన్యమగళస్వరూపులు, అనతారమూర్తులు, ఆరాధనయోగ్యులు. సీత మహాసాధ్వీ, మహా

లక్ష్మి. శ్రీరాముడు మహా పురుషుడు, ధీరోత్తముడు, ధర్మప్రవర్తకుడు, నిగ్రహానుగ్రహసమర్థుడు, దుష్టసంహారకుడు, శిష్టసంరక్షకుడు. ఆపదలను గడువంబెట్టి శుభంబుల నొడగూర్చెడి శ్రీ సీతారాముల మూర్తులు ముఖపఠమునందు ముద్రితములు.

సీతారాముల పూతచరిత్రము ధర్మారాధనము సహా పరిమప్రమాణము. ధర్మజ్ఞాన మతిమల్లభము. ధర్మారాధనము సారారాధ్యము. ధర్మ మతీనూత్నము, విశాలము. మానవవికాసమునకు ధర్మము సాధనము; ధర్మము ప్రాణము. ధర్మప్రవృత్తి విశ్వవ్యాప్తము. మనుజునకు వ్యక్తిధర్మము కుటుంబధర్మము కులధర్మము జాతిధర్మము బ్రహ్మధర్మము ధర్మవిశేషములు. వ్యక్తిధర్మము కుటుంబధర్మమునందును కుటుంబధర్మము కులధర్మమునందును కులధర్మము జాతిధర్మమునందును జాతిధర్మము బ్రహ్మపదమునందును సంప్రతిపాదితములై మహావ్యక్తుల జీవితంబులందు సందర్భనీయంబులు. మహావ్యక్తుల జీవితంబులందు “తత్త్వమసి” మహావాక్యార్థ మనుభవజ్ఞాతము. ధర్మజ్ఞతకు మహాయజ్ఞము సాధనము. మహాయజ్ఞము త్యాగసంభవము. పరిత్యాగశీలురకు లోకమునందసాధ్యసిద్ధి లేదు. శ్రీ రామచంద్రుని పవిత్ర చరిత్రమునందు త్యాగశీల ఫలము దివ్యముగ ప్రతిబింబితము.

శ్రీరాముని దివ్యచరిత్రమునందు సర్వావస్థల యందును త్యాగము పరిస్ఫుటము: బాల్యదశయందు విశ్వామిత్రుని జన్నమును గాపాడుటకై స్వసుఖమును పరిత్యజించెను. యౌవనదశయందు తండ్రి ధర్మమును గాపాడుటకై రాజ్యమును పరిత్యజించి వనవాసమున కేగెను. గర్భకులధర్మసంరక్షణార్థమై క్షత్రియుల ధర్మమును నిర్వహించెను. ఆర్యజాతీయధర్మసంరక్షణార్థమై రావణాదిరాక్షససంహారమున కుపక్రమించెను. మహానుభవులకు సదృశమైన పుత్రధర్మమును సతీధర్మమును మిత్రధర్మమును భ్రాతృధర్మమును స్వామిధర్మమును రాజధర్మమును మానవధర్మమును ఉత్కృష్టరీతిని నిర్వహించి బ్రహ్మపదము గాఢియై చెను. సేవాపరాయణుడై కులధర్మమును జాతిధర్మమును గుణధర్మమును ఉత్తమములై ప్రయత్నించెడి స్త్రీపురుషులకు సీతారాముల దివ్యరూపసందర్శనము ధర్మద్యోతకము కాగలదు. కష్టపరగపరలకు పాలయ్యును ధర్మప్రతీతియును

పరిపాలించిన రామచంద్రుని పావనచరిత్రము సంస్కరణీయము. జాతీయ జీవనమునందు ధర్మప్రాబల్యము నుపపాదించుటకై మంగళకరులైన శ్రీ సీతారాముల చిత్రపటము ముఖపటముగ ముద్రింపఁబడినది.

వట్టాభిషేకమహోత్సవ మాఁగుటవలన వ్యాకుల చిత్త మొస సీతను రాముఁ డోదార్చుచున్న భావము చిత్రపటమునందు చిత్రీతము.

రంగుల ముఖపటమును దేశపటములును చంద్రపత్రికా ముద్రాలయమునందు ముద్రితములు.

వందనములు

సంవత్సరాది సంచికకు భావ్రాద్దీపితంబులును హృదయాహ్లాదకరంబులును జ్ఞానప్రదంబులును అగు వ్యాసములను వ్రాసి సంచికను సంవత్సరాదికి ముద్రించునట్లు సాహాయ్యము చేసిన దేశబాంధవుల కనేకవందనంబులు. ప్రచురణమునకై చిత్రపటములను పంపిన మహాజనులకును, చందాదారులకును, పోషకులకును ఇతరవిధముల సాయముచేసిన మహాశయులకును వందనంబులు. వ్యవధి లేకయు ఇతరకారణములవలనను, కార్యాలయమునకు చేరిన వ్యాసములందును ఛాయాపటములందును కొన్ని ముద్రితములు కానందులకు, వానిని పంపినవారు మన్నించుటకు ప్రార్థితులు.

ఉపసంహారము

కాగితముల కఱ వేర్పడినను గత సంవత్సరము కంటె నీ యేడు వ్యాసములు చిత్రపటములు హెచ్చుగ ముద్రింపఁబడినవి. ఆంధ్రపత్రికయొక్క చందాదారులకు నిరుటివలె నొక రూప్యమునకే సంచిక నిచ్చుట కేర్పాటు చేయఁబడినది.

ఆంధ్ర మహాజనులు సంచికను ప్రచురించుట యందుఁ గల సాధక శాధికములను గమనించి యీ సదుద్యమమునకు చేయూత నొసంగి పత్రికాభ్యుదయమునకు తోడ్పడఁ గ్రార్థితులు.

నల సంవత్సరము సంగ్రామ సంక్షోభావృతంబైనను బ్రహ్మవర్షము. నలసంవత్సరమునందు సర్వేశ్వరుఁడు రాద్రానతారము నుపసహరించి సౌమ్యస్వభావము పూని లోకమునకు శాంతిని సుఖమును, భరతవర్షమునకు జాతీయ ప్రాబల్యమును, ఆంధ్ర ప్రపంచమునకు కామ్యాభిసంధిని అనుగ్రహించుఁగాత!

గత సంవత్సర వృత్తాంతము

లోకచరిత్రమునందు గత సంవత్సర వృత్తము భయంకరము. ఆనంద సంవత్సరమునం దారంభమైన మహాసంగ్రామము రాక్షస సంవత్సరమున ప్రబలినది. సర్వీయాయం దుదయించిన సంగ్రామ దావానలము మూఁడు ఖండములకు వ్యాపించినది. యూరపు ఆసియా ఆఫ్రికా ఖండములు భీకర సంగ్రామరంగము లైనవి. లోకమునందలి సకలరాజ్యముల కర్మాగారములును ప్రత్యక్షముగనో షరోక్షముగనో మారణసాధననిర్మాణములకై వినియోగపడు చున్నవి. మూఁడు కోట్ల మనుజు లొండొరుల వినాశమునకై ప్రయత్నించుచున్నారు. ప్రత్యహమును 20 కోట్ల రూప్యములు యుద్ధ సన్నాహములకై వినియోగింపఁబడు చున్నవి. ఒక కోటి ప్రజలు యుద్ధమువలన నష్టమై యుదురు. సంగ్రామ మనర్థ పరంపరలకు మూలము. ప్రజాక్షయము, ద్రవ్య నాశనము, వ్యాపార నష్టము, మహాసంక్షోభము, క్రోధజ్వర పీడనము మహా సంగ్రామ ఫలములు.

సంగ్రామతత్త్వము

ప్రపంచరంగము విచిత్రము, సమ్మోహ జనకము, నిరంతర పరివర్త నాధీనము. ప్రకృతిమండల మనుక్షణము మాటు చుండును. ఉత్తేజనావనమనములు పరివర్తనమునకు కీలకములు. లోక ముత్తేజితమై వికాసమును పొందుచున్నది. లోక మవనమితమై ప్రక్షీప్తమగుచున్నది. ఉత్తేజనావనమనములు పరమాణువునకును మహాత్తునకును సహజ ధర్మములు. గ్రామములకు దేశములకు రాజ్యములకు మహాఖండములకు గోళములకు బ్రహ్మాండములకు ఉత్తేజనావనమనములు సహజసంభవములు. వ్యక్తులందును జాతులందును ఉత్తేజన మవనమనమును అవనమన ముత్తేజనమును అనుగమించుచుండును. సామ్రాజ్యములకును

జాతులకును ఉచ్చసీచదశ లుత్తేజనాప్రకర్షణమువలనను ఉత్తేజనాభావమువలనను సంభవములు. ఉత్తేజనము లేనపుడు అవనమనము గోచరము. చిచ్ఛక్తిని ప్రదర్శించుట కుత్తేజనము సాధనము. ఉత్తేజనమువలన చిచ్ఛక్తి క్రియారూపమును ధరించుచున్నది. పాశ్చాత్యరాజ్యములలో గతించిన మూఁడు శతాబ్దములందును మహాత్తరమైన యుత్సాహము విజృంభించినది. ఉత్సాహము ప్రజలను కార్యపరతంత్రులను చేసినది. కార్యపరతంత్రత్వము కర్మోపజీవులకు కర్షకులకు వర్తకులకు రాజులకు గురువులకు సమానధర్మ మైనది. కర్మపరతంత్రు లైన పాశ్చాత్యులు సకల భౌతిక వ్యవస్థలయందును విశేషాభివృద్ధిని గడించిరి. పాశ్చాత్యుల పరిశ్రమలు విపరీతముగ నభివృద్ధి చెందినవి. వాణిజ్యము విరివిగ వ్యాపించినది. మతము విజృంభించినది. రాజ్యములు లోకవ్యాప్తము లైనవి. లోకమునం దే మూలచూచినను పాశ్చాత్య నిర్మిత వస్తువులు, పాశ్చాత్య ధూమనొకలు, పాశ్చాత్య ధూమశకటములు, క్రైస్తవ మతవ్యాపకులు, పాశ్చాత్యపరిపాలనములు ప్రత్యక్షములు. దిగంతవ్యాప్తం బైన కర్మపరత్వమువలన పాశ్చాత్య రాజ్యములందు సంఘదలు మితిమీరి పేరిగినవి. భోగాభిలాష హెచ్చినది. సుఖారాధనము పరిపాటియైనది. తృప్తాసముద్యూత మైన కర్మపరత్వ మనర్థపరంపరలకు హేతుభూతమై మహాసంగ్రామరూపమున పరిణమించినది. పాశ్చాత్యుల తృష్ణకు జర్మనుల కార్యపరత్వము పరమప్రమాణము. జర్మనుల ధనాకర్షణాభిలాష వ్యాపారాభిలాష. రాజ్యాభిలాష వర్తమాన మహాసంగ్రామమునకు మూలకారణములు. జర్మనుల యందు మూర్తీభవించిన మహాత్తరంబైన యుత్తేజనమునకు ప్రతిక్రియగ అవనమన మవసర మైనది. లోకకంటకమైన యుత్తేజనము నుపసంహరించుటకు భగవ

న్నిర్ణీతమైన మహాసంగ్రామము నిమిత్తమాత్రము. పాశ్చాత్య సాహచర్యసంస్కరములవలన ప్రాచ్య దేశములందును మహాత్తరమైన యుత్తేజనము గలిగినది.

మానవ వికాసమునకు కర్మపరత్వము సాధనము. కర్మలు ప్రకృతి పురుష సమాశయ సంజాతములు. కర్మరహితులకు దేహయాత్రయును దుర్లభము. భగవద్గీతయందు కర్మలు యజ్ఞార్థము లని శ్రీకృష్ణుడు పదేశించెను.

శ్లో. నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః
శరీరయాత్రాపిచ తే నప్రసిద్ధ్యేద కర్మణః
యజ్ఞార్థా త్కర్మణోఽన్యత్ర లోకోఽయం కర్మబంధః
తదర్థం కర్మ కాంతేయ ముక్తసంగ స్సమాచర.

తృష్టాసంగసహిత మైన కర్మనిష్ఠ బంధకము, పాపప్రదము. తృష్టాసంగరహిత మైన కర్మనిష్ఠ మోక్ష సాధనము, పుణ్యప్రదము. వర్తమాన మహాసంగ్రామమునందు బ్రిటీషు సామ్రాజ్యము స్వల్పరాజ్య సంరక్షణము స్వసంరక్షణము మున్నగు ధర్మస్వత్వముల సంరక్షణమునకై చేరినది. జర్మను సామ్రాజ్యము తృష్టాసంపూరణమునకై చేరినది. ఆంగ్లేయు లవలంబించినది విశుద్ధ మైన కర్మయోగము. జర్మను లవలంబించిన దపరిశుద్ధ మైన కామయోగము. ప్రాచీ ప్రతీచీ సంస్కరమువలన ప్రాచ్యులందు యుత్తేజన మేర్పడి దారుణం బైన తృష్ణ పుట్టినది. తృష్టాసముద్యాత మైన కర్మపారతంత్ర్యమును కర్మయోగ మని భ్రమపడుట కవకాశము లేర్పడుచున్నది. వర్తమాన మహాసంగ్రామమువలన ప్రాచ్యులందు చిరకాలస్థాపిత మైన యవనమనదశకు భంగము కలిగినది. కార్యనిర్వాహణాసక్తి ప్రబలినది. ప్రాచ్యులయందు దుదయించిన కర్మపరత్వమువలన వారికిని లోకమునకును కలుగనున్న మేలుకీడులు కాలగర్భమునందు ప్రక్షిప్తములు. జీవవికాసమునకును లోకకల్యాణమునకును మూలము, ధర్మసంస్థాపనానుకూలమైన కర్మయోగము గాని, కర్మపారతంత్ర్యము గాదు. కర్మపరతంత్రుల స్వతంత్రులు, తృష్టాపాశబద్ధులు, సంగ్రస్తులు. కర్మయోగులు స్వతంత్రులు, తృష్టావిరహితులు, సంగవర్జితులు. లోకపరిణామప్రాప్తికై భగవ

త్వసాదితము లైన హిందూ జాత్యైస్తవ మహమ్మదీయ మతములు ప్రాచ్యదేశసంజాతములు. కర్మపరత్వము మతధర్మబద్ధమై ప్రాచ్యదేశములందు కర్మయోగాయత్తమై జీవవికాసమునకును లోకకల్యాణమునకును అనుసంధాన మగుటకు వర్తమాన మహాసంగ్రామము నిమిత్తమాత్రముగ నుండుట భగవన్నిర్ణయము కావచ్చును.

భరతఖండము

భరతఖండ మొక విశాలమైన మహాఖండము. దేశనైశాల్యము 18,02,657 చదరపు మైళ్లు. జనసంఖ్య 31,51,56,396. అందు స్వదేశసంస్థానముల విస్తీర్ణము 70,98,583 మైళ్లు; జనసంఖ్య 7,08,88,854. హిందూదేశమునందు అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రము లందలి జనసంఖ్యకు మూడు రెట్లు జనులును, రుష్యా గాక శేషించిన యూరపు ఖండమునందుఁ గల జనసంఖ్యను మించిన జనులును గలరు. దేశమందు 2,150 పట్టణములు 7,20,342 గ్రామములు 6,37,10,179 గృహములు గలవు. ప్రజలలో 21,70,00,000 మందికి వ్యవసాయము, 35,300,000 మందికి పరిశ్రమలు జీవనాధారములు. మనుజున కొకనికి సామాన్యాదాయము సంవత్సరమునకు ముప్పది రూప్యములు. హిందూదేశమునందు 14 రాష్ట్రములు 630 స్వదేశసంస్థానములు గలవు. స్వదేశ సంస్థానములందు నిజాము రాజ్యము ప్రముఖము. నిజాము రాజ్యపు విస్తీర్ణము 82,693 చదరపు మైళ్లు; జనసంఖ్య 13,374,676; ఆదాయము 521 లక్షల రూప్యములు. నిజాము రాష్ట్రమునందు 52,00,000 ఆంధ్రులు గలరు.

మహాసంగ్రామభారముచు బ్రిటీషు సామ్రాజ్యంతర్భాగ మైన హిందూదేశము సైతము వహించుచున్నది. సంగ్రామానర్థము హిందూదేశమునకును వ్యాపించినది. వివిధములైన సంగ్రామరంగములందు మూడులక్షలకు పైఁబడిన హిందూదేశ సైనికులు యుద్ధము చేయుచున్నారు. ఉత్సాహసాహససంపన్నులు సైనికవృత్తియందు చేరుచున్నారు. రణరంగమునుండి

క్షతగాత్రులు స్వదేశము చేరుచున్నారు. వ్యాపార వాణిజ్యములు కొంత తగ్గినను ఎప్పటివలె సాగుచున్నవి. యుద్ధమువలన దేశాదాయము తగ్గినది. వ్యయము హెచ్చినది. వ్యయ మధిక మగుటవలన క్రొత్త పన్నులు వేయఁబడినవి. రణరంగము ఆసియా ఖండమునకు వ్యాపించుటవలన యుద్ధము హిందూ దేశమునకు సమీపస్థమైనది. శిక్షితులైన బ్రిటీషు సైనికులు ప్రాన్సు రంగమునకు లభించుటవలన హైందవసైనికు లితరరంగములకు మార్పఁబడిరి. హైందవసైనికు లిపుడు మెస పొటేమియా సూయెజ్ ఆఫ్రికా రంగములందు బ్రిటీషు సామ్రాజ్య సంరక్షణార్థమై శౌర్యప్రతాపములతో యుద్ధము చేయుచున్నారు. హైందవసైనికులు దండనాయకుల పొగడ్తలకు పాత్రులైరి. హైందవప్రజ లవ్యాజమైన స్వామిభక్తిని ప్రకటించిరి. సంస్థానాధీశులు సామ్రాజ్యరక్షకసైనికులను రణరంగమునకు పంపిరి. సంస్థానాధీశులు ప్రజలు ఉపచారనిధులకై రెండుకోట్లరూప్యముల చందాల నొసంగిరి. సమరోత్సాహము హిందూ దేశమునకును వ్యాపించినది. రణోత్సాహ సమన్వితులైన భారతీయులు సైన్యములందు చేరి బ్రిటీషు సామ్రాజ్య సంరక్షణమునకై మేనుల నర్పించుచున్నారు. వ్యాధిగ్రస్తులకును క్షతగాత్రులకును సెయింటు జాక్ ఏంబ్యులెన్సు సంఘమువారు పచారములను చేయుచున్నారు. మూఁడు నైద్యనౌకలు సైనికుల యుపచారార్థమై పని చేయుచున్నవి. హైందవుల రాజభక్తియందును బ్రిటీషు సామ్రాజ్య సంరక్షణాసక్తియందును సైనికుల రణోత్సాహమునందును బ్రిటీషు ద్వీపవాసులకు విశ్వాసము గలిగినది. ఆ విశ్వాసమునకు ప్రతిఫలముగ యుద్ధానంతరము హిందూ దేశ రాజ్యాంగములు స్వరాజ్యస్థాపనానుకూలముగ సంస్కరింపఁబడు ననెడి యాశ హైందవప్రజల హృదయంబులందు దయించినది. ఫలము ముందు తెలియఁగలదు.

హిందూ దేశపరిపాలనము

భాగ్యవశమున గతసంవత్సరమునందు ప్రజాసేవాయత్తచిత్తుడైన హార్డింజి ప్రభువు రాజప్రతినిధిగ

నుండెను. ఆ మహనీయుఁడు యధాశక్తిని హైందవ జనాభిప్రాయము ననుసరించి పరిపాలించుటకు ప్రయత్నించెను. గతవత్సరమునం దామోదితములైన శాసనములలో దేశసంరక్షక శాసనము, అస్సాము పనివాండ్ర శాసనము, కాశీవిశ్వవిద్యాలయ శాసనము ముఖ్యములు. దేశసంరక్షక శాసనము కఠినమైనను, సంగ్రామస్థితివలన నవసరమైనది. అస్సాము పనివాండ్ర శాసనమునందు పనివాండ్రు చేర్చుటలో కట్టుదిట్టము లేర్పఱుపఁబడినను పనివాండ్ర కష్టములు గట్టెక్కినవనుటకు ఏలు లేదు. పనివాండ్రు చేరఁదీసెడివారి మాయోపాయములును యజమానుల ధనలోభభావమును పనివాండ్ర యోగక్షేమములకు ప్రతిబంధకములు. తక్కిన పనివాండ్రకువలె తేయాకు తోటల పనివాండ్రకును సకలవిధములైన ప్రతిబంధకములను తొలగించుట యుచితము. కాశీవిశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణమునలన భరతఖండమునందు విద్యాశిక్షణమున నూతనయుగ మేర్పడఁగలదు. భరతఖండమునందలి విద్యాపద్ధతుల విశిష్టతలు పాశ్చాత్యభావబద్ధము; అధికారాభిమానులు. కాశీ విశ్వవిద్యాలయమునందు హిందూ విజ్ఞానవ్యాపనమునకును ప్రజాప్రతినిధుల యధికారమునకును అవకాశములు గలవు. కాశీవిశ్వవిద్యాలయము భారతజాతీయబలమునకును విజ్ఞానవ్యాపనమునకును తోడ్పడు నని హిందువులు విశ్వసించుచున్నారు.

సామ్రాజ్యశాసనసభయందు పరిపాలితములైన యంగీకృతములైన తీర్మానములలో ప్రధానములు:

హిందూ దేశమునందు పరిశ్రమాభ్యుదయమునకై పాలకు లుచితరీతిని ద్రవ్యసాహాయ్యము చేయవలయు నని రాజా కుశాలు సింగుగా రుపపాదించిరి. సవరణలతో నీ తీర్మానమును పాలకు లంగీకరించిరి. యుద్ధానంతరము కూడనున్న బ్రిటీషు సామ్రాజ్యసభయందు హైందవప్రతినిధులు నియమింపఁబడవలయు నని షాఫిగా రుపపాదించిన తీర్మాన మంగీకృతమైనది. నియుక్తులు గావలసిన ప్రతినిధులు అధికారప్రతినిధులో అనధికారప్రతినిధులో యూరపీయనుఁగో హైందవుఁగో

RAMA CONSOLING LAKSHMANA

రాముడు లక్ష్మణుని నోదార్చుట

సంవత్సరాది సంచిక

SITA AND RAMA THEIR INNOCENT PLEASURES IN EXCILE

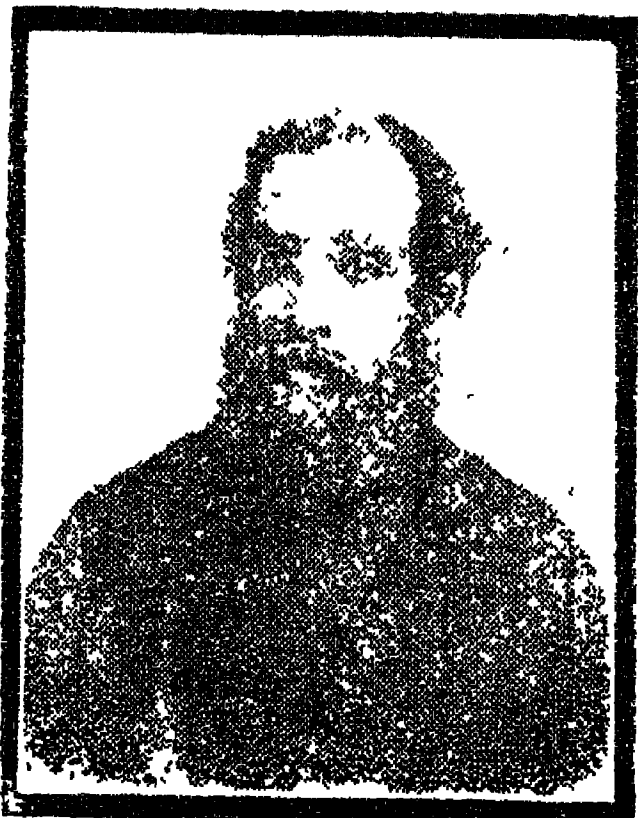
సీతారాముల వనవాస సల్లాపములు

MR. DADABHAI NAORAJI
Congress President, Calcutta, 1886, Lahore, 1893, and Calcutta, 1906
with Mrs. Besant of the Home Rule League.

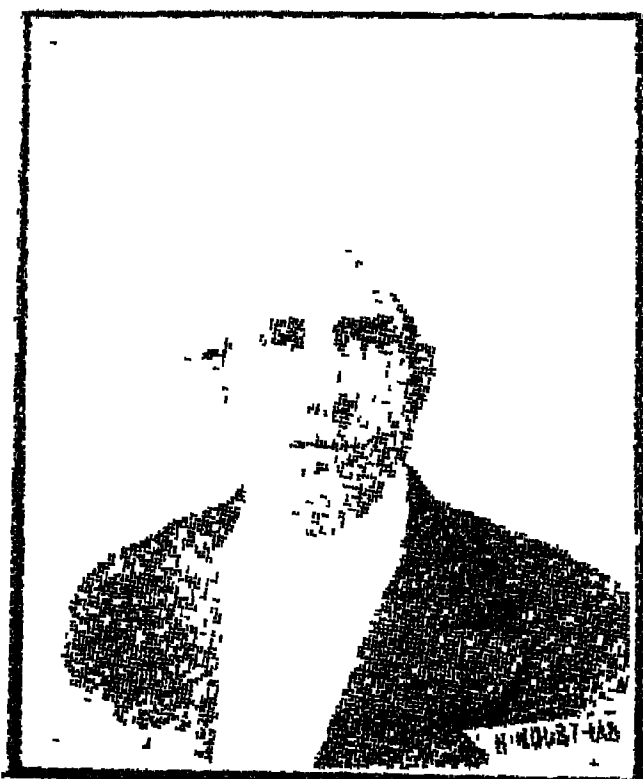
దాదాభాయి నౌరజీ
హోం రూల్ లీగ్ ఛైర్మన్, 1886, లాహోరు, 1893, కలకత్తా, 1906
(ఆని బెసెంట్ గారు హోం రూల్ లీగ్ ఛైర్మన్, 1886)

Mr. SURENDRA NATH BANNERJI
Congress President, Poona 1895, and Ahamadabad, 1902

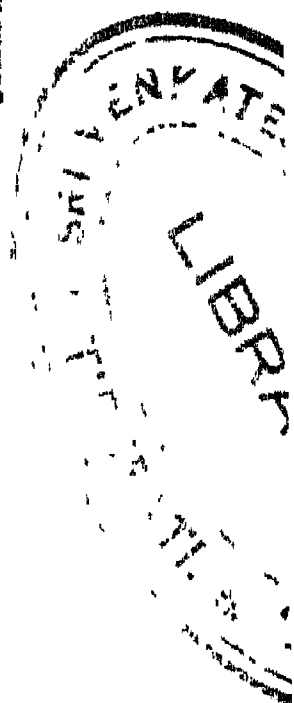

సురేంద్రనాథ బెనర్జీగారు
పునహా, 1895, అహమదాబాదు, 1902

Sir C. SANKARAN NAIR
Congress President, Amraoti, 1897

సర్. శంకరన్ నాయర్ గారు
అమరావతి, 1897

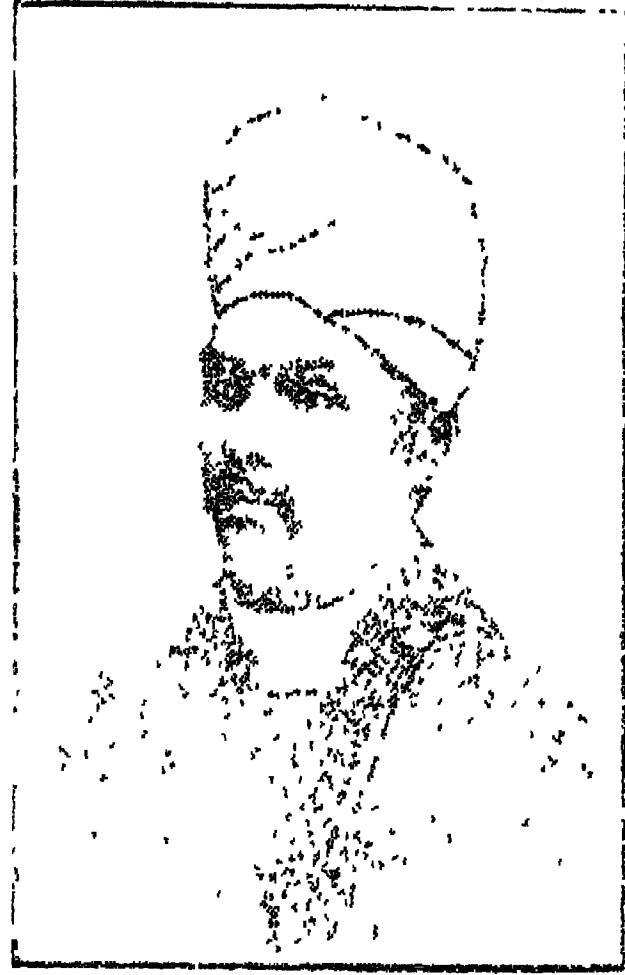

RAU RAHADUR K. N. MADHOLKA
Congress President, Bankipore 1912

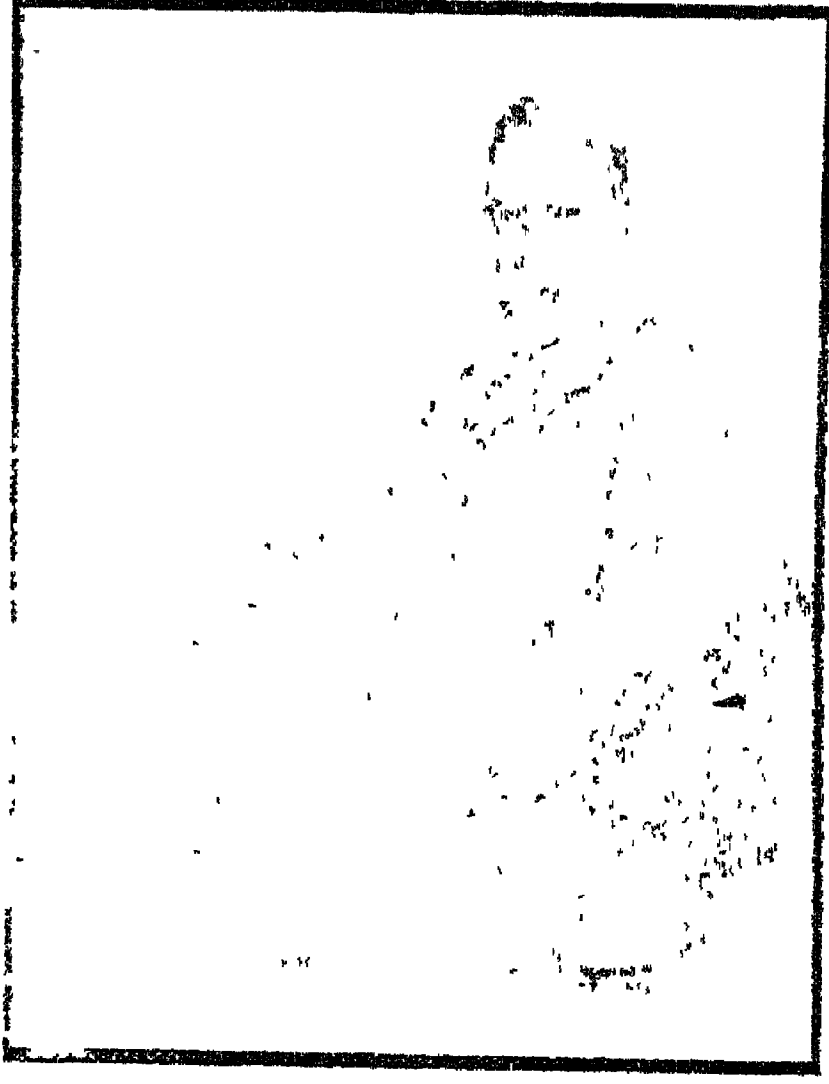
రావుబహదూర్ కె. ఎన్. మధోల్కా గారు
బంకీపూర్, 1912

PANDIT BALDAN MOHAN MALAVIYA
Congress President, Lahore, 1909

పండిట్ బాలదాస్ మాలవీయా గారు
లాహోరు, 1909

MR. GEORGE YULE
Congress President, Allahabad, 1888

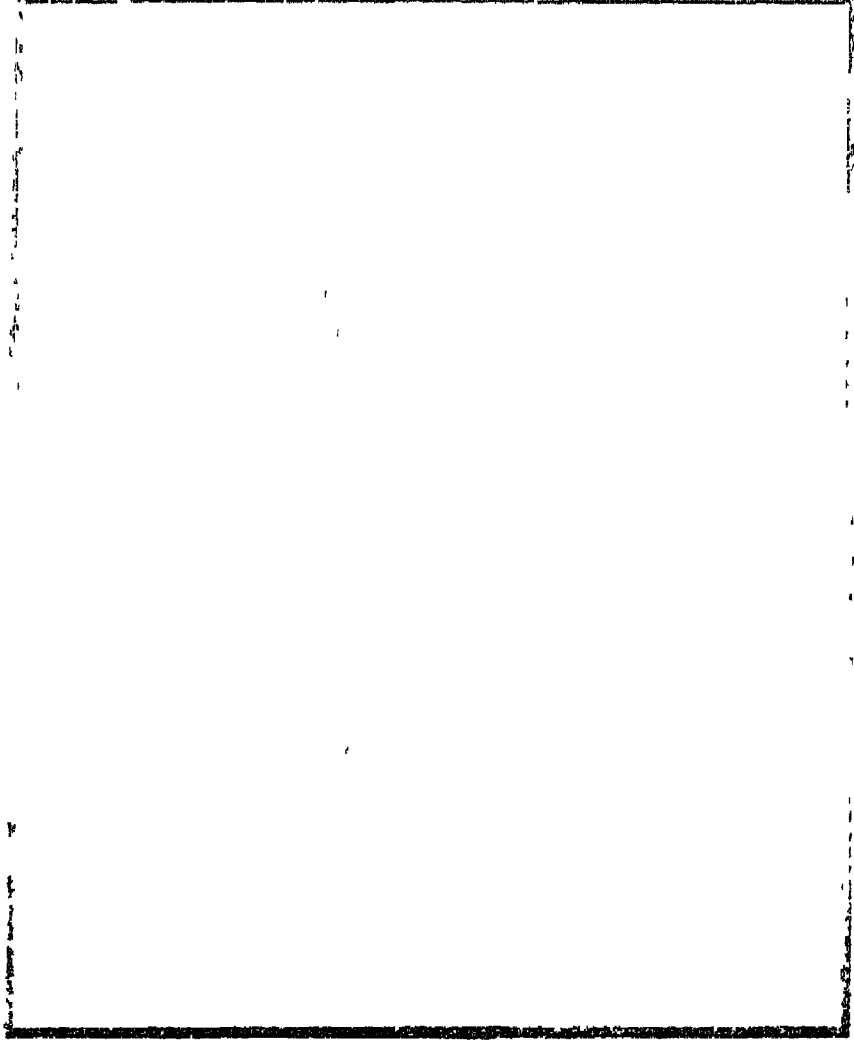
జార్జి యూలు గారు
అలహాబాదు, 1888

SIR WILLIAM WEDDERBURN
Congress President, Bombay, 1883, and Allahabad, 1910

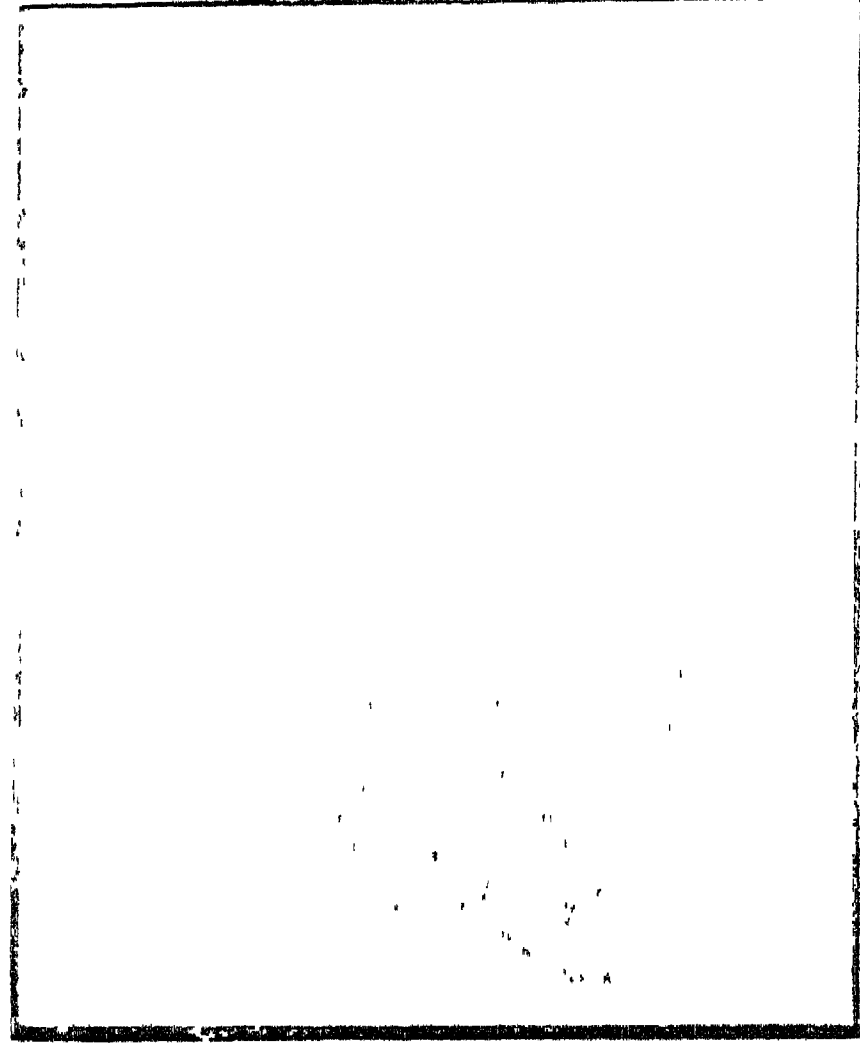
సర్. విలియమ్ వెడ్డెరుబర్న్ గారు
బొంబాయి, 1883 అలహాబాదు, 1910

MR. V. C. GONNER
Congress President, Bombay 1885 and Allahabad, 1892

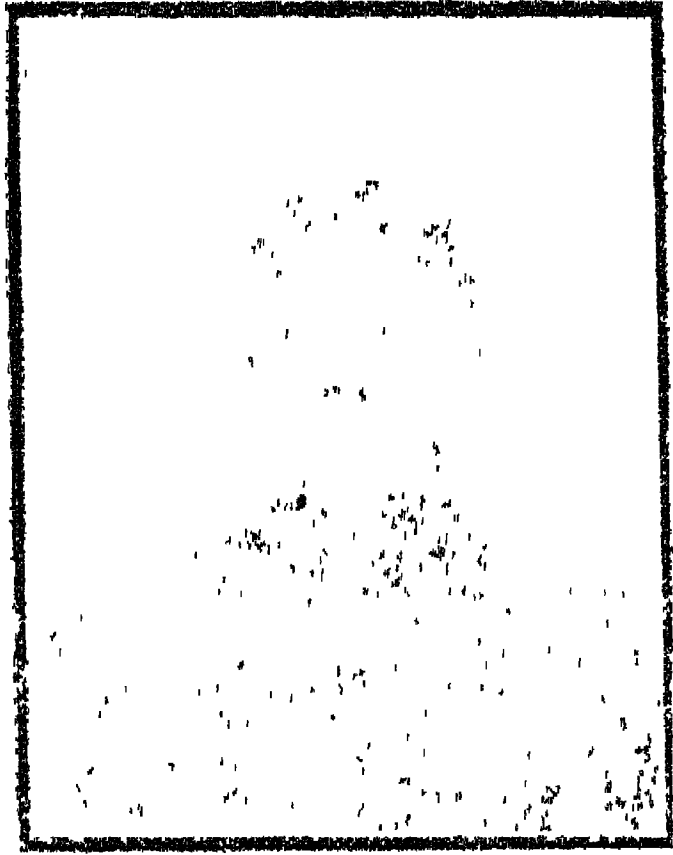
వీ.సి.గోనర్, బొంబే, 1885
అలహాబాదు, 1892

M. BUDDHENDIN TAYLOR
Congress President, Madras 1887

బుద్ధేన్ టేలర్ గారు
మద్రాసు, 1887

Mr. A. M. BOSE,
Congress President, Madras, 1898

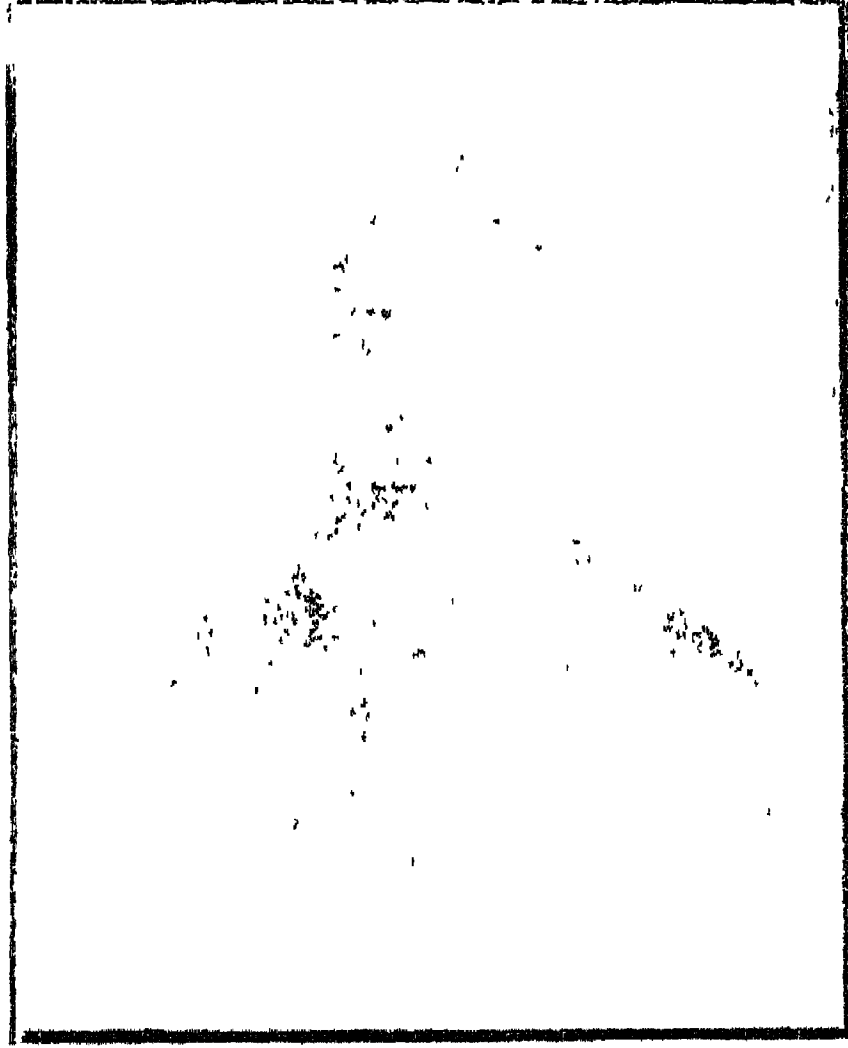
ఏ. ఎమ్. బోసుగారు
చుట్టూ, 1898

Mr. LAL MOHAN GHOSE,
Congress President, Madras, 1903

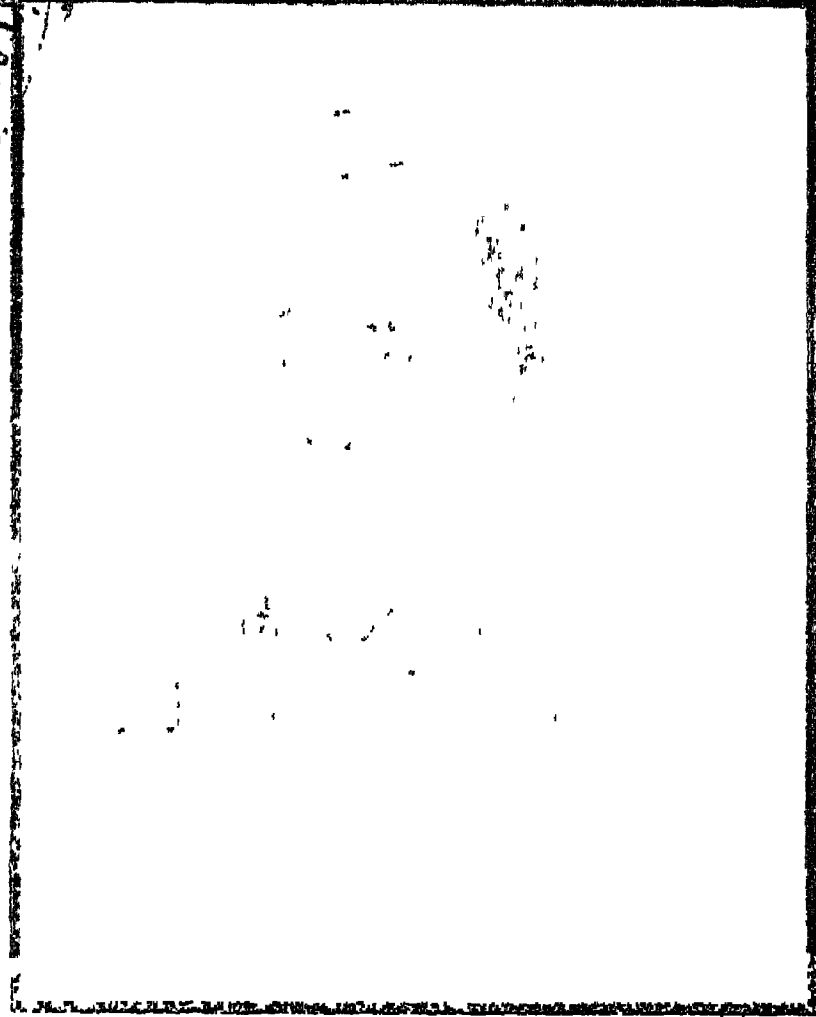
లల్ మోహన గోసుగారు
చుట్టూ, 1903

Mr. RAHIMULLA MAHOMED SALIANT
Congress President, Calcutta, 1896

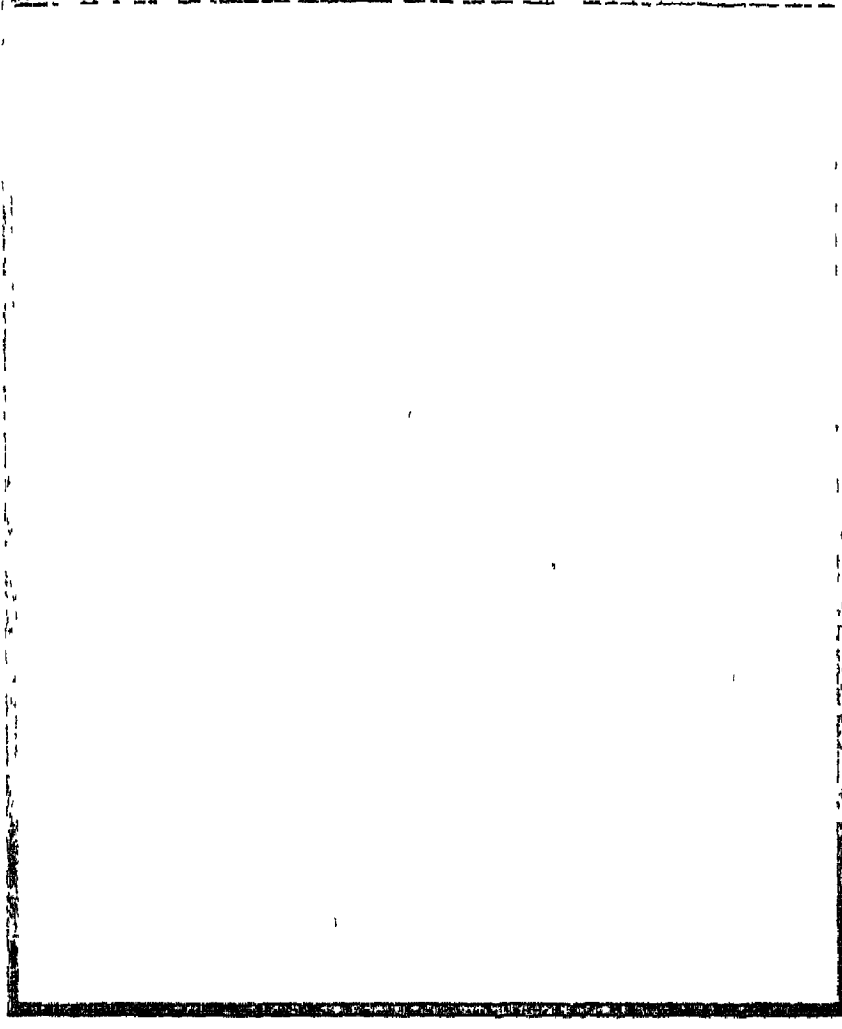
రహీముల్లా మహమ్మద్ సలీం
కలక్తూ, 1896

Mr. R. C. DUTT
Congress President, Lucknow,

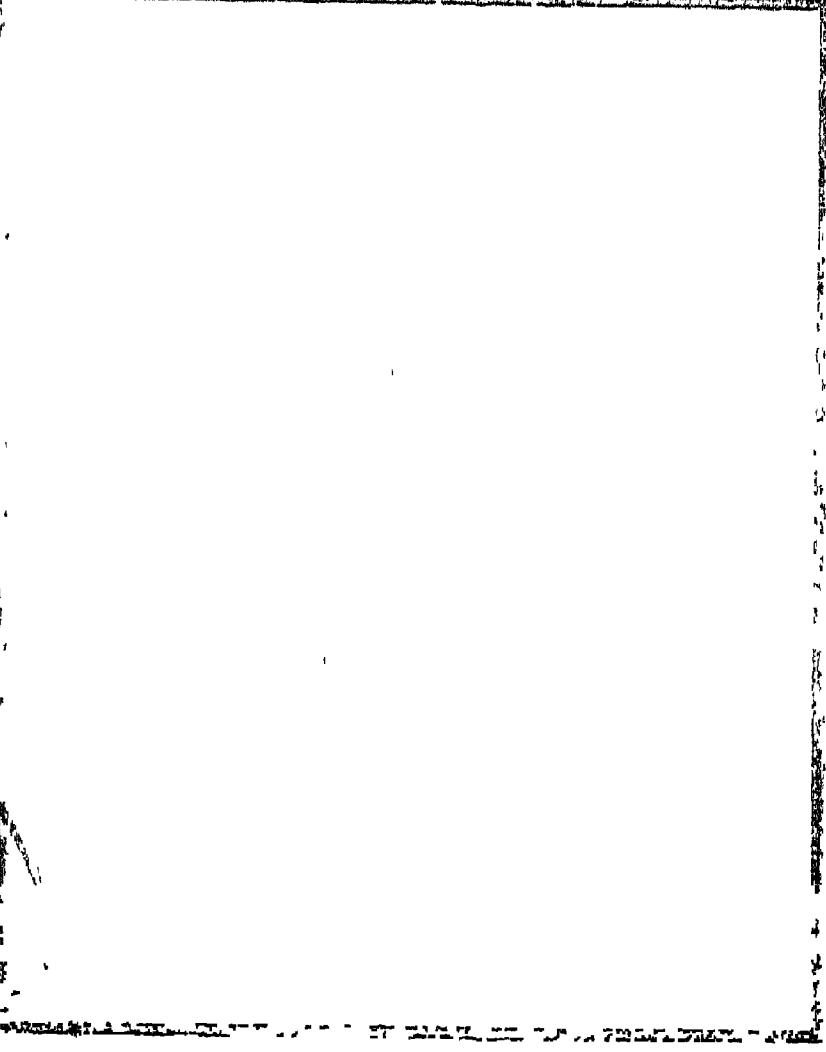
రమేశ్ చంద్ దత్తుగారు
లక్నో, 1893

Mr. F. ALFORDA CHARRER,
Congress President, Calcutta, 1901

ఫి. ఆల్ఫర్డా ఛార్లర్
కలక్తూ, 1901

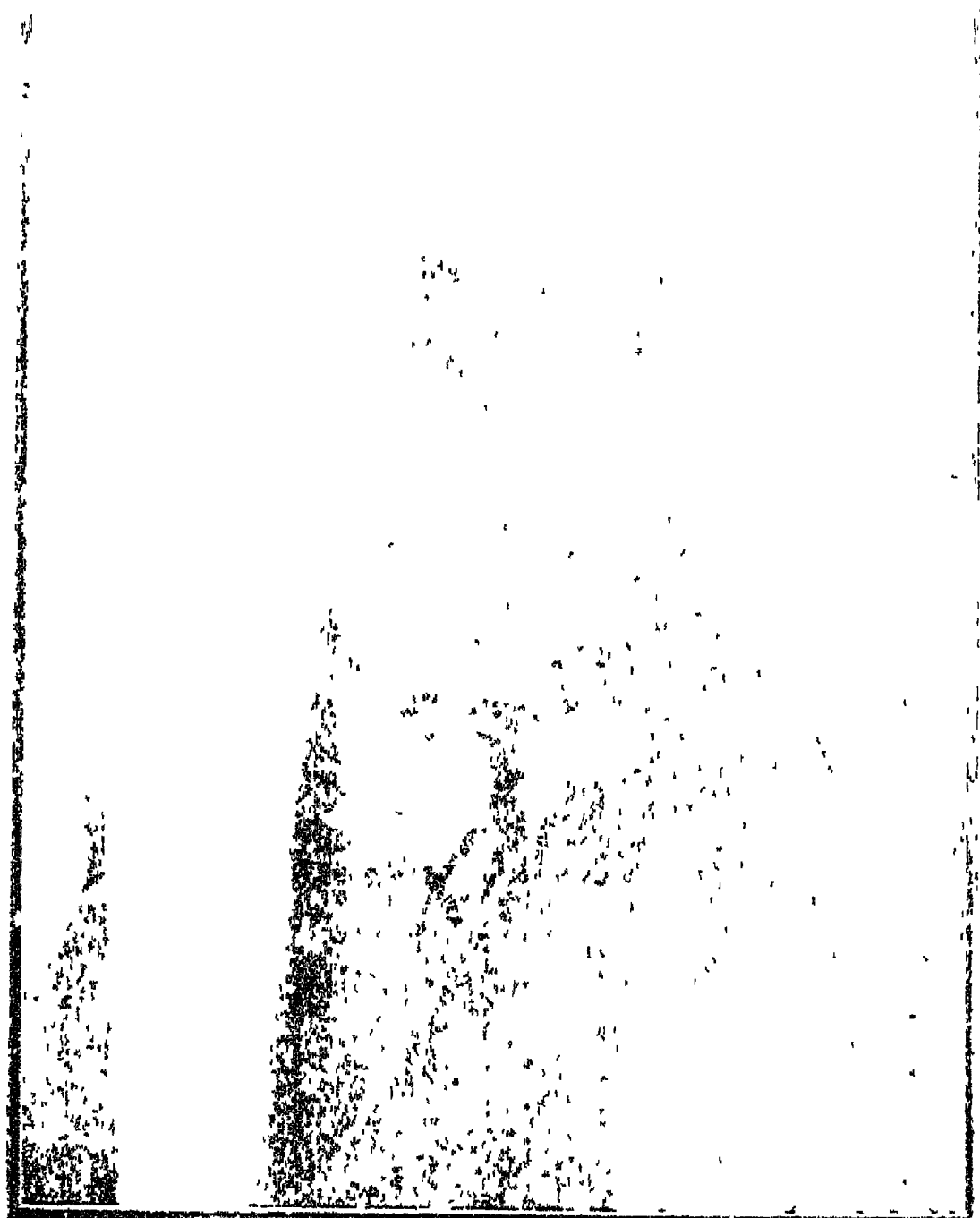
Mr. ALFRED W. BAKER
Congress President, Madras, 1901

ఆల్ఫ్రెడ్ బేకర్
మద్రాసు, 1901

ORIENTAL
LIBRARY

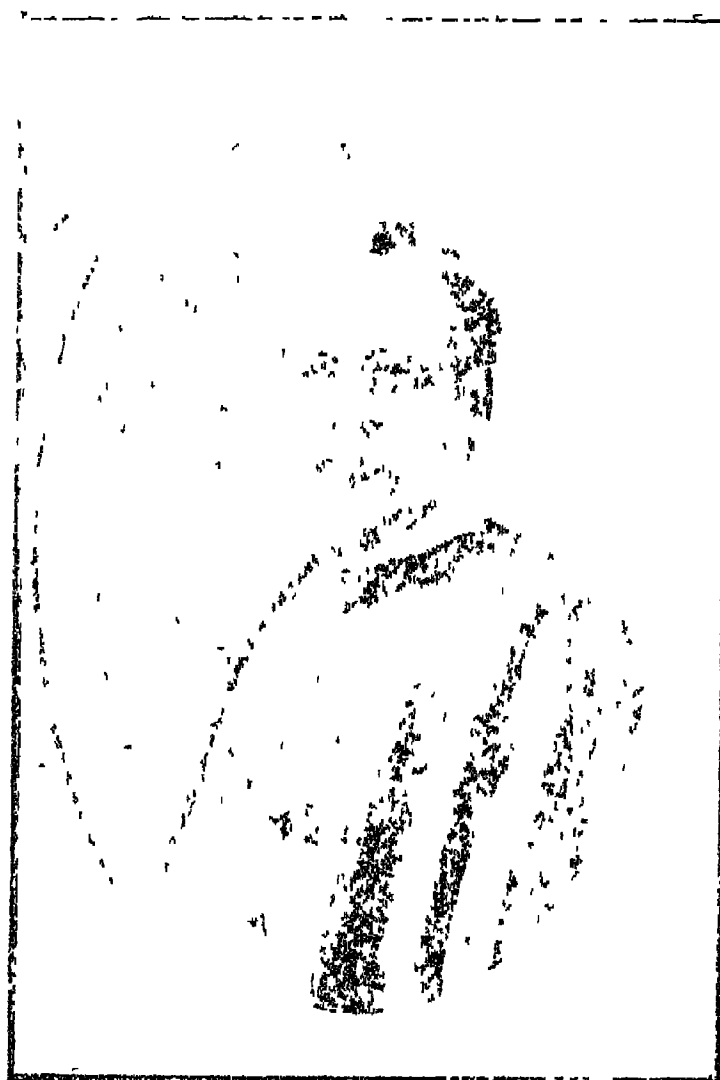
Sir HENRY COTTON
Congress President, Bombay, 1904

సర్. హెన్రీ కౌటన్ గారు

బొంబే - 1904

DR. SIR RASH BEHARY GHOSH,
Congress President, Surat, 1907
and Madras, 1908

డా. రష బెహరి గోస్వమిగారు
సూరత్, 1907, మద్రాసు, 1908

PANDIT BISHAN NARAYAN DHAR,
Congress President, Calcutta, 1911

పండిత్ బిషన్ నారాయణధర్ గారు
కలకత్తా, 1911

NAWAB SYED MAHOMED ...
Congress President, Karachi, 1913

నవాబు సయ్యదు మహమ్మదుగారు
కరాచి, 1913

MR. BHUPENDRA NATH BASU
Congress President, Madras, 1914

భూపేంద్ర నాథ బాసుగారు
మద్రాసు, 1914

ముందు నిర్ణయింపబడవలసి యున్నది. వలస రాజ్యము లందు బంధనవ్రాత పద్ధతి నావలయు నని మిడిన మోహన మాలవ్య గారు తెచ్చిన తీర్మానమును పాలకు లంగీకరించిరి. గాంధీగారి నాన్విత సర్వోధమునకు మూలకారణ మైన బంధనవ్రాతపద్ధతినీ నిర్మూలము చేయుట కంగీకరించినందులకు హాస్తింజ ప్రభుత్వ హైద్రాబదుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులు. బంధనవ్రాతపద్ధతులందలి దుస్సహచార్జన్యమును లోకమునకు వెల్లడిచేసిన గాంధీ గారును ఆంధ్రులను గారును సంప్రదనీయులు.

జేశాదాయము

“ఆయము నెఱిగి వ్యయము చేయవలయు” నను నియమము గృహకృత్యములకునలె రాజకార్యముల కును చెల్లుచున్నది. రాజ్యపాలనమున కమితమైన ద్రవ్య మవసరము. యుద్ధమువలన రాబడి తగ్గినది; వ్యయము హెచ్చినది. గత సంవత్సరమునందు రూ. 126 కోట్లు వ్యయమగుననియు రూ. 120 కోట్లు ఆదాయము వచ్చుననియు మదింపు వేయబడినది. కాని, ఆదాయము రూ. 123,75,00,000 లు వ్యయము రూ. 127,89,60,000 లు నికిరము తేలినది. గతసంవత్సరము రిమా రమి 4 కోట్ల రూప్యముల లోటు తేలినది. యుద్ధము త్వరలో ముగిసెడి సూచనలు గానరావు. రాగల సం వత్సరమునందు ఆదాయము రూ. 123,75,00,000 లనియు వ్యయము రూ. 128,25,00,000 లనియు మదింపు వేయబడినది. లోటు రూ. 4,50,00,000 లు. ఈ లోటును సవరణ చేయుటకై క్రొత్త పన్నులు వేయబడినవి. క్రొత్త పన్నులను వేయుటవలన రాగల సంవత్సరమునందు ఆదాయము 129 కోట్లకు పెరుగు ననియును వ్యయము 128 కోట్లకు మించ దనియును కోటి రూప్యములు నిలువయుండు ననియును అంచన వేయబడినది. నిర్ణయించిన ద్రవ్యోపపత్తికై (1) దిగు మతి వస్తువులమీఁది సుంకము తగ్గుడి 7½కు హెచ్చింపబడినది; అందువలన మూలము కోట్ల రూప్యము లధికముగ లభించును. (2) ఆదాయపు పన్ను హెచ్చింపబడినది; తన్నూలమున కోటి రూప్యము లధికముగ లభించును (3) ఉప్పు పన్ను, మద్యముల సుంకము, పొగాకు పన్ను హెచ్చింపబడినవి. (4) ఎగుమతి చేయబడి యేయాకు జనపనారిల మీఁద పన్ను వేయబడినది. ఈ మార్గావలంబనమువలన రూ. 5,40,00,000 ల

ఆదాయము హెచ్చు నని మదింపు వేయబడినది. ఈ పద్ధతులు నావ్యాప్తముగ సంకృతములైనవి. కాని, దిగుమతులలో ముఖ్యమైన ఒట్టులమీఁది సుంకమును, లాంకామైదు ప్రేమంతులకు వెలుచి, హెచ్చింపకుండుట శోచనీయమైనను, రాజప్రతినిధి సిద్ధిచెల్లినట్లు యుద్ధానంతర మీ విషయమునందు మార్పులు గలుగునని నమ్మబడుచున్నది.

విద్యావ్యాపనము

హాస్తింజ పరిపాలనా కాలమునందు విద్యావ్యాపనమునకై తగిన ప్రయత్నములు చేయబడుచున్నవి. బ్రిటీషు హిందూ దేశమునందు 1913-14-వ సంవత్సరమున 138 కళాశాలలు, 1,349 ఉన్నతపాఠశాలలు, 1,16,650 ప్రాథమికపాఠశాలలు గలవు. ఆ విద్యాలయములందు 38,836 రు శాస్త్రవిద్యను, 4,66,386 రు ఉన్నతవిద్యను, 46,09,405 రు ఆరంభవిద్యను అభ్యసించుచున్నారు. విద్య నభ్యసించుచున్న వయసు గల వారిలో నూటికి 29 రు వంతున విద్య నభ్యసించుచున్నారు. స్త్రీలకై కళాశాలలు 11, ఉన్నతపాఠశాలలు 157, ప్రాథమికపాఠశాలలు 14,722 కలవు. ఆ విద్యాలయములందు 3536 రు శాస్త్రవిద్యను, 21,085 రు ఉన్నతవిద్యను, 9,09,263 రు ఆరంభవిద్యను అభ్యసించుచున్నారు. విద్య నభ్యసించుచున్న ప్రాయము గల బాలికలలో నూటికి 5 రు వంతున విద్య నభ్యసించుచున్నారు. మొత్తముమీఁద 75,18,147 రు స్త్రీ పురుషులు విద్య నభ్యసించుచున్నారు. విద్యాభ్యాసమునకై వ్యయమైన ద్రవ్యవివరణము:

రాష్ట్రాదాయము	...	రూ.	3,61,51,000
స్థానికాదాయము	...	,,	1,47,91,000
మ్యానిసిపలు ద్రవ్యము	...	,,	57,66,000
విద్యాధుల జీతములు	...	,,	2,66,64,000
ఇతర నిధులు	...	,,	1,85,49,000
మొత్తము	...	,,	10,02,24,000

లోగడ సంవత్సరమునందు గతసంవత్సరము విద్యార్థుల సంఖ్య 37,00,000 హెచ్చినది. విద్యావ్యాపనకై కోటి రూప్యము లధికముగ వ్యయమైనది. అభివృద్ధి స్థాభ్యుపైసను, 25½ కోట్ల ప్రజలలో 75 లక్షలు మాత్రమే విద్య నభ్యసించుటయు 127 కోట్ల ఆదాయమునుండి 5 కోట్ల రూప్యములు మాత్రమే

విద్యకై వ్యయము చేయుటయు సంతృప్తికరము గాదు.
వ్యాపారము

మహా సంగ్రామము వ్యాపారవ్యాపనమునకు భంగము కలిగించినది. 1914-15-వ సంవత్సరమునందు 354 కోట్ల రూప్యముల వ్యాపారము జరిగినది. లోగడ సంవత్సరము 491 కోట్ల రూప్యముల వ్యాపారము జరిగినది. యుద్ధము 187 కోట్ల రూప్యముల వ్యాపారమును తగ్గించినది. వ్యాపారమునందు ఎగుమతుల మొత్తము 187 కోట్ల రూప్యములు ; దిగుమతుల మొత్తము 187 కోట్ల రూప్యములు. దిగుమతి యైన ద్రవ్యము 14,85,00,000 రూప్యములు ; ఎగుమతి యైన ద్రవ్యము 3,30,00,000 రూప్యములు. ద్రవ్యమునందు 15 కోట్ల రూప్యముల మొత్తము తగ్గినది. నాలుగు మాసములలో దిగుమతులందు బట్టలు 15 కోట్లు, లోహములు 10 కోట్లు, ఇతరపదార్థములు 20 కోట్లు తగ్గినవి. ఎగుమతులందు దూది జనపసా ధాన్యములు నూనెగింజలు పప్పులు బియ్యము తిగ్గుటవలన, నాలుగు మాసములలో ఎగుమతి మొత్తము 70 కోట్లు తగ్గినది. హిందూదేశమున ప్రతిమనుజునకు రూ. 11 $\frac{1}{2}$, రుష్యానందు రూ. 17, బ్రిటీషు ద్వీపములందు రూ. 376, ఫ్రాన్సునందు రూ. 167, ఇటలీయందు రూ. 87, అమెరికాయందు రూ. 131, జపానునందు రూ. 36, చీనాయందు రూ. 4 $\frac{1}{2}$ వంతున 1914-వ సం. వ్యాపారము జరిగినది. నాగరికతయును విశాలప్రదేశమును జనభాహుళ్యమును సస్యసమృద్ధియు గల దేశములలో హిందూదేశమును చీనాదేశమును వ్యాపారమునందు వెనుకబడియున్నవి.

పరిశ్రమలు

పరిశ్రమలు హిందూదేశమున హిందూదేశీయరున్న వను విషయము సర్వజనాంగీకృతము. పరిశ్రమల నభివృద్ధి చేయవలయు నను సంకల్పము ప్రజలకును పాలకులకును గలదు. పరిశ్రమనిర్మాణమున కవసరమైన బొగ్గు ఇనుము సహజపదార్థములు ప్రజావర్గము దేశమునందు విరివిగఁ గలవు. పరిశ్రమల కవసరమైన శాస్త్రజ్ఞానము కార్యపరత్వము కార్యనిర్వహణసామర్థ్యము సామర్థ్యనీయములు. పరిశ్రమాభివృద్ధివలన దేశమునకు పాశ్చాత్యదేశములందుఁ గలిగిన మేలుకీడులు కలుగుట సహజము. వర్తమానకాలమునందు వాంఛి

తాభివృద్ధియే నాగరకతకు లక్షణ మను భావము వ్యాపించినది. సూర్యులు బట్టలు సంత్రములు బిస్కెట్లులు చుట్టలు బ్రాండ్ల డబ్బీపాలు మందులు మున్నగు సమస్తవస్తువులు పాశ్చాత్యదేశములనుండి రావలసి యున్నవి. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములందునలె భరతఖండమునగును వ్యవసాయపరిశ్రమలు సమూహముగా నభివృద్ధి పొందినపుడు, సంపద లభివృద్ధి గెంది ప్రజలు సుఖమును పడయగలరు. బ్రిటీషు పరిపాలకులు హిందూదేశమునందు స్థాపన యోగ్యములైన పరిశ్రమలను నిర్ణయించుటకై పంచాయతీసభను నియమించుట శుభసూచకము. సభకు సంధానును హాటెండు అధ్యక్షుఁడు. సర్ చుక్కర్ల సర్ దోరాబ్జీ తాతా సర్ కరీంభాయి మున్నగు హైందవసభ్యులును విచారణకర్తలుగ నియమితులు. సభావిమర్శనలు పాశ్చాత్య కోటీశ్వరుల లాభమునకుఁ గాక హైందవప్రజోపయోగమున కై చేయబడు నని నమ్మవలయును.

పరిశ్రమలందు దూది యంత్రాలయములు నార యంత్రాలయములు లోహయంత్రాలయములు షర్మ యంత్రాలయములు ఖనిజపరిశ్రమలు ఆహారపరిశ్రమాలు ముఖ్యములు. దేశమునందు 7,113 కర్మాగారములు గలవు. అందు 21 లక్షల పనివాండ్లు పాటుపడుచున్నారు. కర్మాగారములలో విశేషభాగమునకు యూరపీయను శ్రీమతులు స్వాములు. పాశ్చాత్యపుష్పవులపై నాధారపడియున్న హిందూదేశమునకు నిర్మాణమానమహాసంగ్రామమునందు పరిశ్రమలు లేని లోపము బాగుగఁ తెలిసినది. యుద్ధమువలన హిందూదేశమునందు నూతనముగ పరిశ్రమలను స్థాపించుట కవకాశము కలుగలేదు.

హాంబుర్గ ప్రభువు

ఉదారహృదయుడైన హాంబుర్గప్రభువు 1910-వ సం. సెనెటరు నెల 23-వ తేదీని పరిపాలనాధికారము వహించెను. ఈ ప్రభువయ్యుని పరిపాలనకాలము హిందూదేశ చరిత్రమునందు ప్రసిద్ధి పడయగలదు. శ్రీ పంచమ బాగ్జీ సార్వభౌముఁడు డిల్లీనగరమునందు రాజ్యాభిషిక్తుఁ డయ్యెను. డిల్లీనగరము రాజధానిగ చేయఁబడెను. నూతనడిల్లీనగరము నిర్మిత మగుచున్నది. వంగరాష్ట్రవిభజనము రద్దుచేయఁబడినది. బీహారు రాష్ట్రము నిర్మింపఁబడినది. మధ్యరాష్ట్రములందు బీహారు

నందు కాశీయంగు విశ్వవిద్యాలయములు స్థాపించబడినవి. పౌరసేవ్యాద్యోగవిధానములను, నైత్యవ్యవస్థలను, హిందూదేశ చరిత్రసభకును హిందూదేశమునకును గల ఆర్థికవ్యవస్థలను, విమర్శింపబడుచున్న యతీ సభలు నిర్మితములై విచారణ చేయబడినవి. దక్షిణాఫ్రికాలోని హైదరాబాద్ ప్రజల కష్టములను నాపుటకు సదుపాయములు చేయబడినవి. బంధననాశివమతి నాపుట ధర్మమును యుగీకరింపబడినది. బ్రిటీషు సామ్రాజ్యసభయందు హిందూదేశ ప్రాతినిధ్య వాచ్యమని యంగీకరింపబడినది. ఐరోపా మహాసంగ్రామము వలన పాలకులకు పాలితులకు పరస్పరవిశ్వాసగౌరవములు దృఢతరములైనవి. గతించిన అయిదున్నెని సంవత్సరములందు హార్డింజి ప్రభువు ప్రజలకును ప్రజానాయకులకును సంస్థానాధీశులకును చూపిన సాదరగౌరవభావములు విశ్లాతములు. మార్చి 24-వ తేదీని గూడిన సామ్రాజ్యశాసనసభయందు సభ్యుల సంస్థవములు రాజప్రతినిధి సంభాషణము ముగిసినవి. హార్డింజి ప్రభువర్యుడు విషమావస్థలయందు నైతికము చూపిన సానుభూతి సాత్వనము సహనము సత్పరిపాలనమునకు సాధనములై ప్రజల హృదయంబుల నాకర్షించినవి. హార్డింజి ప్రభువర్యుడు దర్బారు సమయమున ప్రకటించిన మహాసందేశమునందు రాష్ట్రీయ స్వపరిపాలనమునకు స్వరాజ్యసాధనము మూలాంకురములుగలవు. శ్రీ హార్డింజి ప్రభుని వాక్యానుసరణిని బ్రిటీషు పరిపాలకులు స్వరాజ్యసంస్థాపనకు సోపానములను నిర్మించి సత్కర్మ గడించెదరు గాత! మర్చి 24వ పురకశత్రునియొగి ముఖమును సహించుచు స్వకీయ శక్తిసామగ్ధ్యములను హైదరాబాద్ ప్రజాహితమునకై వినియోగించి పాటుపడు శ్రీ హార్డింజి ప్రభువునకు భగవంతుఁ డాయురారోగ్యైశ్వర్యములను ప్రసాదించుఁ గాత! నలసంవత్సర చైత్ర శుద్ధమునందు శ్రీ సెల్ ముఖ్య ధర్మప్రభువు గవర్నరు జనరలు పదవి నధిస్థింపఁగలఁడు. ఆ ప్రభువర్యుని కాలమునందు యుద్ధము పరిసమాప్తమై నొంది హైదరాబాద్ యీతిములు ఫలవంతములై స్వరాజ్యసంస్థాపనాంకురములు ప్రవర్ధమాన మగుటకు వైసము ప్రసాదించుఁగాత!

జాతీయోద్యమములు

హైదరాబాద్ జాతీయజీవనమునందు మార్గశీర్ష మాస

ము పవిత్రము, హృదయాన్వదకరము. మాతృపూజా పరాయణులైన దేశభక్తులు మాతృమాత సందర్శనార్థమై ప్రతియేంబున జాతీయసభాయాత్రను చేయుట మాచారమైనది. జాతీయమహాసభాసమావేశములు జాతీయభావమును ప్రేరేపితము చేయుటకు సాధనములైనవి. నానా ప్రదేశాగతులైన దేశభాంధవులను మహాసభానుంబుపమునందు వీక్షించుచు గంభీర భావములను నినునపుడు శ్రోతల హృదయక్షేత్రంబులందరికిని తమ దేశాధానభావము లంకురించుట సహజము. జాతీయసభాయాత్ర, దేశభాంధవుల సందర్శనము దేశాభిమానమంత్రజపము, జాతీయ ప్రబోధమునకు తోడ్పడుచున్నవి.

ముప్పదియవ జాతీయమహాసభ డిసెంబరు మాసాంతమునందు సుందరం బైన బొంబయి నగరంబునఁ గూడినది. సభకు నానా ప్రదేశములనుండియు 1,800 ల ప్రతినిధులు 10,000 ల ప్రేక్షకులు వచ్చియుండిరి. శ్రీయుత గాంధీగారి ప్రసంగమును శ్రీమతి ఆనిబిసెంటమ్మ సరోజినీదేవి గార్ల ఉద్వృత ప్రసంగములును సభ్యుల నుత్సాహపరవశులను జేసినవి. సభాధ్యక్షులు సుప్రసిద్ధులైన సత్యేంద్రప్రసన్నసింహ గారు. ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులు స్వాతంత్ర్యప్రియులైన దిన్నా ఎడుల్లీ వాఛా గారు. ఉభయుల యుపన్యాసములును హైందవజాతీయమహాసభావాదములను బలపఱచుచు, స్వరాజ్యాదర్శమును ద్రువపఱచినవి. సర్ సత్యేంద్రప్రసన్నసింహ ఖితవాది. వారి ప్రసంగమును తదనుకూలముగ నున్నది. సింహ గారు ఆయుధ శాసనమును తీవ్రముగ ఖండించిరి. స్వరాజ్య సంస్థాపనము దూరస్థమైనను భావనిర్ణయ మవసరమని ప్రతిపాదించిరి. వారి దీర్ఘప్రసంగములోని యీ క్రింది వాక్యములు వారి భావమును తెలుపఁగలవు:

“స్వపరిపాలనాదర్శము హృదయాకర్షకమై చిత్తరంజకమై తనరాయనది యైననే తప్ప ప్రభుత్వమువారు తత్తువు పాలించినంతనే దేశీయమహాసభ యామోదించిన కతమున నూతన వికాసము నంది మేల్కొనుచుండు హైందవ భూమి హృదయజేదనము నపనయింపఁజాలదని నిజ మరయని నిష్పాక్షిక నిర్ణయమలకు అర్థము కాక యుండఁజాలదు. హైందవభూమి కోరుకొను స్వపరిపాలన యొక్క స్వరూపము ఆమెరికా అధ్యక్షుఁడు లింకను నిర్వచించిన “ప్రజలకొరకు ప్రజలమీద ప్రజలచేత నెఱపఁబడు అధికారము”న కంటె భిన్నముకాదు. బ్రిటీషు ప్రభుత్వము సుపరిపాలనయే మగును. కాని, ఒక ముఖ్యమంత్రి చెప్పినట్లు “సుపరిపాలన స్వపరిపాలన

మునకు ప్రత్యామ్నాయము కావలయును. ఇటీవల నొక సుప్రసిద్ధాంగ్ల పత్రికయందు దొక రిక్లైమ్ ప్రాసెసి: "వైకుంఠమునండి దేవదూత దిగివచ్చి పరిసరించునట్లేన్నడిసను ఏకాగ్రము ఎట్లు పరిస్థితులను మార్చినను ఆంధ్రుడు తనకు గల ఆ పరిస్థితులను మార్చును బంధించు న్యాయ కాన్త్రములను బాకే నిర్మించుచును స్వాతంత్ర్యమును వదలుకొనక జాలడు. ఆ స్వాతంత్ర్యమునకు వదలుకొనియెనేని అతఁ డాంధ్రుడు కాదు. ఆంధ్రభూమిలోని క్షేత్రముల నే వృక్షరాశిని వికాసమున కన్నెత్తి చూడ సాహసించుకొను న్యాయకాన్త్రములు తమంతట నెప్పుడును మహామూర్ఖుల కలగి గావు. సుస్వభావులకు నిరంకుశులెందఱో రాజ్య మేలివారు. యుగయుగమునను అట్టి ధర్మకర్తలెందఱో వచ్చినారు. తమకు బోలెడిన ప్రజలను తనివితఱవి కొన్ని సందర్భములలో వారి యైక్యతను మంచి పరిపాలించినారు. కాని, వారి పలుబడియందు పాతత్వమున నిండికృష్ణమై యుండు నైతిక మానసిక శక్తులు విస్మంభింపలేదు పాతత్వముచే కలుగు గుణసంప్రవాహము గాని వైఖానికవిస్త్రము గాని వర్ధిల్లలేదు. ఆరిష్టాటలు తలపెట్టిన యే ధర్మకర్తలములోను లేని శుభమాదన ఆత్మానుభవ ఆత్మోద్ధరణ స్వయంసాహాయ్యముల గాలిపోతుడున మానవకోటికి కలుగుచున్నది. దీనిని బట్టి చూడ స్వపరిపాలనాధర్మము వట్టి సంపేదనానుత్తము గా దనియు చారిత్రకాధారము పూర్ణముగా కల దనియు స్పష్ట మగుచున్నది. బ్రిటీషు పరిపాలన ఈ భూమిలో ప్రారంభ మయిననాటినుండియు నాంగ్లేయులు తలపెట్టుకొనిన యాదర్శమును నిదియే. గాజనీతిజ్ఞులు పరంపరగా అనుగుణపద్ధతుల నిర్వచించినారు. సార్వభౌమపరంపర పూజ్యరీతిని ఆ యాదర్శమును స్థిరపఱచినది. ఆంధ్రరాజ్యపరంపర దానిని కాసనబద్ధ మొనర్చినది."

మితవాద పురస్కృతము లైన సింహ గారి భావములు పాలకప్రామాదమును కడసి, యుద్ధానంతరము రాజ్యాంగములు సుధారితములైన, దేశక్షేమమునందు పాలకపాలితులకుఁ గల వాశేబంధము బలపడఁగలదు. సింహ గారు నిరూపించిన స్వరాజ్య సంస్థాపనను గోరుటకుఁ గల కారణము హైందవుల యర్హత సహజస్వత్వము గాని సంగ్రామసమయంబున హైందవులు చూపిన ప్రభుభక్తికి ప్రతిఫలము గాదు.

సంఘసంస్కరణసభ

రాజకీయ సభా సమావేశ సమయమునందు సంఘసంస్కరణసభయును గూడట యాచార మైనది. రాజ్యాంగసంస్కరణమువలె సంఘసంస్కరణమును ముఖ్యవసర మని యిప్పుడు సర్వజనాభిప్రాయము స్థిరపడినది. సంస్కరణమునకు బహురూపములు. సకల సంస్కరణముల ఫలము మానససంఘ వికాసము. సంస్కరణమునకు జ్ఞానము సాధనము. జ్ఞానసంపాదన

మునకు విద్య మూలము. జనసమూహమునందు విద్య వ్యాపించి జ్ఞానోదయ మైనపుడు సంస్కరణము సహజముగ జరగుచున్నది. సంస్కర్తలు విద్యను వ్యాపింపఁజేయుటకై పాటుపడిన, వారి యుద్దేశములు శీఘ్రముగ సఫలము లగుటకు అవకాశము కలుగును. సంస్కరణములందు విశేషభాగము స్త్రీలకు సంబంధించినవి. స్త్రీలకు సంబంధించిన సంస్కరణములును ఇతర సంస్కరణములును స్త్రీల సాహాయ్యమున సులభసాధ్యములు. ఈ రహస్యమును ఇరువది తొమ్మిదవ సాఘసంస్కరణసభ కధ్యక్షుడైన కర్వే పండితుఁడు బాగుగ గ్రహించెను. కర్వే పండితుని జీవితము స్త్రీల విద్యావ్యాపనకై వినియోగపడుచున్నది. విద్యావ్యాపనయందుఁ గల సాధకబాధకములను బాగుగ నెఱిగిన కర్వేగారు జనసామాన్యమునందు విద్యావ్యాపనకు దేశభాషలవలె నాంగ్లభాష సాధనము గా దని తమ ప్రారంభోపన్యాసమునందు సహేతుకముగ ప్రతిపాదించిరి. స్త్రీ విద్యావ్యాపనకై దేశభాషలందు ప్రత్యేకవిశ్వవిద్యాలయస్థాపన మనసర మని సంబోధించిరి. ఆంధ్రదేశాభ్యుదయమును గోరెడి యాంధ్రులు కర్వే పండితుని యుపన్యాసమును చదివి యర్థమును మనసము చేయవలసి యుంగురు. కర్వేపండితుని యుపన్యాసమునందలి ఈక్రింది వాక్యములు వారి భావమును తెలుపుచున్నవి:

"విద్యావ్యాపనమునందు రెండు ధర్మములను పాటించవలయును. దేశభాషలలోనే చదువు చెప్పుట సహజము. ఇందువలన చదువు కొనువారికి విషయము బాగుగా బోధపడును. గృహకృత్యమునందు స్త్రీల ధర్మము వేలు; పురుషుల ధర్మము నేలు. విద్యావ్యాపనము విషయమై వైయంశము లవసర మని విద్యాధికు లొప్పికొనియున్నారు. బాలుగకు దేశభాషలో బోధించు స్థితి వచ్చునప్పుడు, స్త్రీల విద్యా విధానములో నా మా రెప్పప్పుడు జరగునని మనము కనుపెట్టుకొని యుండ నక్కఱలేదు. మన మొత్తంత్వంగా నీ విధానము నవలంబించిన మన జాతి కంత మెఱుంగు. డబ్బును శరీరదాగ్ధ్యమును తెలివి నేటలును మన్ననో, స్త్రీలును పెద్దపెద్ద పరీక్షలకు చదివి పురుషులతోఁబాటు విశ్వవిద్యాలయములవారిచే బహుముతులగు బడయవచ్చును. అట్టి వారు స్త్రీలోకమునకే గాక ప్రస్తుతపు స్థితిగతులలో సంఘమున కంతకును అలంకారప్రాయులుగ నుండును. సంఘమున స్త్రీలకును పురుషులకును బాధ్యత సమానము. ఇద్దఱును వృద్ధిపొందినఁ గాని, సంఘము వృద్ధిపొంద నేరగ కలుగ నేరుకలసిక పనులు మాత్రము వేలు. వారివారి ధర్మనిర్వహణమును గూర్చి విద్య నిచ్చుట యవసరము అందుచేత స్త్రీలకును పురుషులకును ఒకేమోస్తరు విద్య పనికిరాదు. వారివారి ధర్మముల ననుసరించి స్త్రీలకును పురుషులకును విద్య నేర్పవలెను.

కనుక ఇద్దరికిని ఒక విద్యావిధానము పనికిరాదు. వేలువేలుగ నుండవలయును. వాలికాబాలుగ విద్యావిధానములు చెందును, ఏకకృతకాఖిలమై వర్ధిల్లును. ఏకజీవసారమును గ్రోలుచు ప్రశ్నోకసంపదలను తమతమ శక్త్యనుసారముగఁ బడయవలయును. వీనిలో నొకవాని కొకటి సంబంధము లేనియెడల వీరిలో నెవరి విద్యయు పూర్తిగా దని చెప్పవచ్చును.

“ఈ విధానము ననుసరించి స్త్రీలకు కళాశాలలను పెట్టి దేశభాషలో విద్యాభ్యాసము చేసినయెడల, మెట్టికృత్యేషమనుచున్నను తరగతులలో చదువుచున్నవారు సయిత వి నూతనవిద్యాలయములలో చేరగలరు. వారి విద్యాభ్యాసము సుగిసిన తరువాత, విశ్వవిద్యాలయమువారికివలె నే, వారిని పరీక్షలు జూపి వారివారి న్యాయతలను నిర్ణయింపవలెను. ఇప్పటి విద్యవలన ప్రయోజన మున్నదని కాదు, విశ్వవిద్యాలయమువారి పట్టముల కాసించి స్త్రీలు చదువుకొనుచున్నారు. వారికి కావలసిన విద్యను నేర్పి పట్టములను కూడ ఇచ్చినయెడల, వారు కోరున దే ముందును?”

సంఘసంస్కరణసభ కావ్యోనసంఘాధ్యక్షులు సుప్రసిద్ధులైన సర్ గజేశనారాయణచంద్రావార్మగు గారు. సభాధ్యక్షులు కర్వేపండితులు. సభామంటపము విద్యావతులైన నారీమణులచే నలంకృతము. విద్యావతీ పరిశోభితం బైన సంఘసంస్కరణ సభను సందర్శించినపుడు గలిగిన ఆనందము ఉత్సాహము వర్ణనాతీతము. గూనరులైన హిందూసుందరులు విద్యావతులైనపుడు హైందవజాతికి దుస్సాధ్యమైన సంస్కరణము గానబడదు. శ్రీమతి సరోజినీదేవి కృష్ణాబాయి కాళీబాయి మొదలగు నారీమణుల ప్రసంగములను వినినపు డపారచైన యానందము కలిగినది. స్త్రీవిద్యాభివృద్ధికై దేశభావలంక కర్వేపండితుడు స్థాపించునన్న విశ్వవిద్యాలయ నుచిగ కాలమున జన్మించి భగవదనుగ్రహమువలన భారతజాతీయకాన్నత్య పోషణమునకు సాధనము కాగల దని నమ్ముటకు శుభసూచనలు గలవు.

మహమ్మదీయమహాసభ

హిందూదేశవాసులైన హిందువులు మహమ్మదీయులు ఏకోదరులు, భరతమాతకు ప్రియసంతానము. హైందవజాతీయ ప్రాబల్యమున కుభయమతస్థుల బలమును శరణ్యము. ఉభయమతస్థుల సంయోగము బలమునకును వియోగము దౌర్బల్యమునకును కారణము. ఉభయమతస్థుల కలహములు పాలకుల యాదాసీన్యభావమును బలపఱచుచున్నవి. జాతీయమహాసభ స్థాపితమై ముప్ప డేండ్లు గలిగినను మహమ్మదీయసంఘము

యు తలస్థబావము విహించియున్నది. దేశభక్తుడు గోపాలకృష్ణగోకిలే హిందూమహమ్మదీయసంయోగమును సాధించుటకై చేసిన ప్రయత్నములు సుప్రసిద్ధములు. మోర్సి-మింటో సంస్కరణములు వ్యాప్తములైన తరువాత మహమ్మదీయులు సంస్కరణాదోళనలాభములకు గ్రహించి మహమ్మదీయమహాసభను స్థాపించిరి. హిందూమహమ్మదీయసంయోగమును సమగ్రార్చుటకై ఉభయమతస్థుల నాయకులును శ్రద్ధాపూరితపాటుపడ ననుకొనిరి. గతసంవత్సరము బొంబయి యందు గాకిన మహమ్మదీయమహాసభ ఆ ప్రయత్నముల ఫలము నమ్మచుచున్నది. హైందవజాతీయసభ కూడిన కాలమునుదే బొంబయినగరమునందు మహమ్మదీయమహాసభ సమావేశ మగుటవలన నుభయమతస్థులందును ప్రవర్ధమానంబైన సంయోగభావము మాతృదేశాభావభావము వ్యక్తమైనవి. మహమ్మదీయసోదరులు స్వరాజ్యసంస్థాపనమున కుభయజాతుల సంయోగము సాహచర్యము సాధన మని గ్రహించిరి. బొంబయియందు కూడిన మహమ్మదీయమహాసభ కధ్యక్షుడు బీహారునందు న్యాయవాదిగ నున్న మజ్రూలు హొక్ మహానయుడు. సభాధ్యక్షుని ప్రారంభోపన్యాసము గంభీరము, ఉత్సాహభరితము, స్వాతంత్ర్యశోభితము, ప్రజారంజకము, మననయోగ్యము. ఈ క్రింది వాక్యములు సభాధ్యక్షుని భావమును తెలుపగలవు:

“మనకు సజీవి యగు జాతి కొసంగబడవలసిన అధికారమును దగ్ధాచును ఒసంగబడవలయును. ఏయే పనులు ముందుగా చేయబడవలగునో నన్ను నూచింపు మందులేని చెప్పెదను నిమిషము:

(1) స్వహామనమును పొందుటకు ప్రథమ సోపానము సామ్రాజ్య పక్షానః కట్టకట్టుకొనియున్న అధికాధికారుల సంఖ్య పోవలయును. (2) ప్రజలచే నెత్తుకొనబడిన అసాధికారసభ్యుల సభలో సంఖ్యాధికులుగా నుండవలయును. వారు హిందూదేశ వ్యవహారములను హైదవుల దృష్టిపథమునకు తగినట్లుగా చర్చించి వ్యవహరింపవలసియున్నారు. (3) తరువాత రాజప్రతినిధిగారి కాన్యనిర్వాహక సభ్యులు అధికారులు (ఐ. సి. ఎస్. దొరలు) గా నుండకుండునట్లు ఆ ప్రతిబంధకమును తొలగింపవలయును. (4) పదవికి హిందూదేశ పరిపాలనమున ప్రణాళిక తెలియకుండ నడపు అన్ని చీకటి చోటులలోను ప్రజాప్రతినిధుల వెలుతురు ప్రవేశించునట్లు చేయవలయును. (5) గన్నరుల కాన్యనిర్వాహకసభలలో భారతీయులను ఎక్కువపండిని ప్రవేశపెట్టవలయును. అనగా ఎచ్చటెచ్చట రాజ్యపాలనా నూత్రములు గలవో వానినివశము చేసికొన

మహానా. (6) వృక్షములకు నారి న్యవహారములుండవలయు ప్రత్యేక స్వాంత్ర్యము లుండవలయును. (7) స్థావరపరికరాలను నిషేధింపవలయు. (8) అపరాధశాసనము అంశములను కావలయును. (9) ధారితములుగవర్త మొంటివ్యాజ్యములలో నుండి రాజ్యమును ప్రజలు కట్టి అన్యాయమును శుద్ధి చేయును. (10) ప్రతిజాతినొడియు వాంఛించునటులు పూజనములలో చేర్చుకొనుటవలయును. (11) కృతసాయము కృత్రిమములను పరిశ్రమలు పెంపొందింపవలయును. (12) విద్య నిర్బంధముగాను నాచుచుగాను నుండవలయును."

రెండవ దినమునందు దురంతకుల ప్రేరణవలన సభ విచ్ఛిన్న మగుట సంతాపకర మైనను, సభాసమావేశమువలన సహజమైననాయకుల 'మనోరథ' మీదేరినది.

సారిత్రామికసభ

వర్తమానకాలమునం దే రాజ్యమును చూచినను పరిశ్రమల ప్రాబల్యము ప్రత్యక్షము. సకలరాజ్యములందును పెద్ద కర్మాగారములు వెలసినవి. పెద్ద కర్మాగారములందు వస్తువులను చక్కగ చేయుట సాధ్యము. హిందూదేశమునుండి యేటేటను కోట్ల కొలది రూప్యముల విలువ గల సహజపదార్థము లెగుడుచేయుట, ఆ మొత్తమునకు మించిన నిర్మాణ పదార్థములు దిగుమతి చేయబడుచున్నవి. ఇతర దేశములందు నిర్మితపదార్థ నిర్మాణమునకై వినియోగ పడిన, సంపదలు హెచ్చి దాడిద్రవ్యము తక్కి ప్రజలు సుఖపడగలరు. వర్తమానకాలమున లోకమునందలి సకలరాజ్యములును వ్యాపారపాశబ్ధములు. ఒక దేశమునం దధికముగ వస్తువులను నిట్టచి వరదేశముల కంపుటయే వ్యాపారసంఘి. శాస్త్రవేదముల నిర్మాణ వస్తువులకు హిందూదేశము పణ్యస్థానము. బ్రిటీషు పరిపాలకు లవలంబించిన అనిర్బంధ వ్యాపారము పరిశ్రమాభ్యుదయమునకు ప్రతిబంధక మని పరిశ్రమ తంత్రజ్ఞుల మతము. సంగ్రామారంభమునుండియు బ్రిటీషు పరిపాలకులును అనిర్బంధ వ్యాపారమునందలి యన్యాయములను గ్రహించిరి. శత్రువ్యాపారమునకు నిర్బంధమును కల్పించుట ధర్మమని యంగీకృత మైనది. సంగ్రామాంతరము బ్రిటీషు సామ్రాజ్యాంతర్యాగములను మిత్రమండలి రాజ్యములను వ్యాపారపాశబ్ధములనుగ చేయవలయు నను దృఢ సంకల్ప మేర్పడి

తదనుకూల వైన ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. దేశ బలమునకు రాజ్యాంగస్వాతంత్ర్యమువలె నాగ్ని స్వాతంత్ర్యమును ముఖ్యము. హిందూదేశమునందు ప్రజలు రెండు వంతులు వ్యవసాయమువలన జీవించుచున్నారు. వ్యవసాయ పద్ధతులు సుధారితములై పరిశ్రమ లభివృద్ధిని చెందినపుడు భరతఖండము శ్రీమంతం బగును; ట్రామపీడ లోలగను; ప్రజలు సుఖములను పడయగలరు.

పరిశ్రామికమహాసభకు సన్మానసంఘాధ్యక్షుడు సర్ దిన్నా పెటిటు, అధ్యక్షుడు నసుర్వాంజీ తాతా పుత్రుడు సర్ దోరాబ్జీ తాతా. తాతావశజుల కోట్ల రూప్యముల విలువ గల దూది యంత్రాలయములను లోహయంత్రాలయమును జలవిద్యుద్యంత్రాలయమును నిర్మించి ప్రసిద్ధి పడసిన కోటిశ్వరులు, పరిశ్రమ నిర్మాతలు. సర్ దోరాబ్జీ తాతా ప్రారంభోపన్యాసము అనుభవజ్ఞానసముపాశ్రితమై విమర్శనోపేతమై ఆర్థికసిద్ధాంతప్రమాణశోభితమై యొప్పుచున్నది. ఈ క్రింది వాక్యము లా భావమునకు నిదర్శనములు :

"జాతీయత మూలాధారముగ నుండునీ ఏర్పాటు ఏదియును యుద్ధాంతరము చేయబడినచో నది స్థిరముగ నుండదు. జాతీయతకు ధనసంపదయే మూలాధారము గాని తక్కిన వేమియును కాజాలవు. దేశాభివృద్ధి భావమే లేకుండినచో సర్వజనాకర్షకావగృహమింకొకటి యుండజాలదు. వివిధ సంఘముల ఆర్థికాభివృద్ధికిని ఆభ్యంతరము లేపబడినపుడు భాషాసామాన్యము గాని వంశసామాన్యము గాని ఐకమత్యమును కలిగింపజాలవు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యములకంటెను గూడ భారతీయ జాతీయతనే ఎల్లవారును ముఖ్యముగ కోరుచున్నారు. మాతృదేశమునం దనరాగమును మాతృదేశ గౌరవమును ఎల్లవారును ముఖ్యముగ కోరుచున్నారు."

సర్ దోరాబ్జీ తాతా సకలపరిశ్రమలందు విజయమునకు స్వయంసాహాయ్యము విజ్ఞానము కృషి పరాయణత్వము సాధనములు గాని, ప్రతిబంధకములు సాధనములు గా వని విశ్వసించెడి ప్రాజ్ఞుడైనను నిర్బంధ వ్యాపారసిద్ధాంతమునకు పరాజుఘ్నేడు గాఁడు

ఇతరసభలు

బాంబయినగరమునందా దేశాభ్యుదయమున కన సరమైన యితరవిషయములను విమర్శించుటకు మహాసభలు గూడినవి. వ్యాపారమహాసభ కధ్యక్షుడు సర్ ఫజల్ భాయి కరీమ్ భాయి గారు. హిందూ మహాసభ కధ్యక్షుడు మదన మోహన మాలవ్య గారు. ఆర్య

సమాజమునకు సభ కధ్యక్షుడు స్వామి వివేకానందుల వారు. బ్రహ్మసమాజమునకు సభ కధ్యక్షుడు డాక్టరు నీలరత్న సర్కారు గారు. బ్రహ్మజ్ఞానసమాజసభ కధ్యక్షురాలు ఆనిబిసెంటు గారు. సకలసభాసమావేశముల ఫలము దేశాభ్యుదయము. జాతీయబలమునకు పరిశుద్ధైన మతము సాగుము శ్రీకరంబైన పరిశ్రమలు వ్యాపారము సారవభాజనంబైన స్వపరిపాలనము సాధనములు. జాతీయజీవన విజృంభణమునకు వివిధ భావ వ్యాపనమును సాధన మని గ్రహించి పాటుపడుట శ్రేయఃప్రాప్తికి సాధనము.

చెన్న రాష్ట్రము

చెన్న రాష్ట్ర విస్తీర్ణము 1,41,075 చదరపు మైళ్లు, జనసంఖ్య 4,14,02,000. ప్రజలు ద్రావిడ జాతీయులు. ముఖ్యభాషలు అఱసము, ఆంధ్రము, మలయాళము, కన్నడము. ప్రతి 1000 మంది జనులందును 407 మంది యఱసమును, 377 మంది యాంధ్రమును, 74 మంది మలయాళమును, 37 మంది కన్నడమును, 23 మంది హిందుస్థానిని చూడుదురు. వృత్తులలో ముఖ్యమైనది వ్యవసాయము; 100 కి 68 నుండికి వ్యవసాయము జీవనాధారము. పంటలలో వరిపంట ముఖ్యము. నేతి పరిశ్రమ పరిశ్రమలలో ముఖ్యము.

వ్యాపారము - వ్యవసాయము

సంగ్రామ వ్యాపనమువలన 1914-15 సం. చెన్న రాష్ట్రమునకు 24 కోట్ల రూప్యముల వ్యాపారము తగ్గినది. గతసంవత్సరమునందు దిగుమతుల మొత్తము రూ. 12,52,00,000 లు; ఎగుమతుల మొత్తము రూ. 21,61,00,000 లు. నూనెపదార్థముల ఎగుమతి లెక్కబడని చెన్న రాష్ట్రమునందు నష్టము సంభవించినది. పోల్ల యెగుమతికి యుద్ధారంభమునందు భంగము కలిగినది. ప్రస్తుతము భంగము లేదు. నీలిమగ్గుల వ్యాపారమువలన చెన్న రాష్ట్రవాసులకు కొంత లాభము కలిగినది.

చెన్న రాష్ట్రమునందు 100 కి 68 నుండికి వ్యవసాయము జీవనాధారము. వ్యవసాయ గారులలో 100 కి 49 నుండి భూస్వాములు. సాగు చేయబడుచున్న భూమి పక్షిగమున 3 కోట్ల ఎకరములు వరి సాగునకై వినియోగ పడుచున్నది. బొన్నలు సజ్జలు రాగులు ప్రత్తి నూనె గింజలు లెక్కన పంటలలో ముఖ్యములు. చెన్న రాష్ట్ర

మునందు 1,231 యంగ్రతాలయములు గలవు. యంగ్రతాలయములందు వడ్లమొరలు దూది పంటలు ప్రముఖములు.

విద్యావ్యాపనము

చెన్న రాష్ట్రమునందు గల 414 లక్షల ప్రజలలోను 31,30,000 మంది మాత్రమే వ్రాయను చదువను నేర్చినవారు. 1000 కి 138 మంది పురుషులను 13 కు స్త్రీలును మాత్రమే యదర్జులు. 1000 కి 6 కు వంతున పురుషులను 400 కి 1 కు వంతున స్త్రీలును అంగభాషాభిజ్ఞులు. 1913-14-న సం. నందు పురుషులకు 29 శాస్త్రకళాశాలలు, 5 ప్రాచ్యకళాశాలలు, 3 నృత్యకళాశాలలు, 364 మధ్యమపాఠశాలలు, 26,018 ప్రథమపాఠశాలలును, స్త్రీలకు 2 శాస్త్రకళాశాలలు, 69 మధ్యమపాఠశాలలు, 1,443 ప్రథమపాఠశాలలును గలవు. పాలకపోషితవిద్యాలయములు గాక 720 ప్రజాపోషితవిద్యాలయములు గలవు. అందు ప్రథమపాఠశాలలలో 12,00,249 మందియు, మధ్యమ పాఠశాలలలో 1,28,157 మందియు, నృత్యకళాశాలలందు 986 మందియు, ప్రాచ్యకళాశాలలలో 7,094 మందియు, శాస్త్రకళాశాలలలో 7,094 మందియు, మొత్తము 14,69,945 మంది విద్యార్థులు గలరు. ప్రతియేటను చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయమునుండి 600 మంది యుపపదాధ్యయితులు వెలువడుచున్నారు.

విద్యాభివృద్ధికై చెన్న రాష్ట్రమునందు 1913-14 సంవత్సరమున ఈ క్రింది మొత్తము వ్యయము చేయబడినది.

రాష్ట్రదాయము	...	రూ.	65,52,000
స్థానికదాయము	...	"	23,94,000
మ్యూనిసిపాలిటీలు	...	"	5,63,000
జీతములు	...	"	46,06,000
ఇతరదాయములు	...	"	68,67,000
మొత్తము	...	"	1,79,82,000

రాష్ట్రదాయమునుండి విద్యాభివృద్ధికై 1915-16 సంవత్సరమునందు రూ. 77,09,000 లు వ్యయము చేయబడినవి.

విద్యావ్యాపనా వ్యయవివరణము

సామ్రాజ్యదాయము	...	రూ.	21,42,000
రాష్ట్రదాయము	...	"	64,29,000
స్థానికదాయము	...	"	13,81,000
మ్యూనిసిపల్ ఆదాయము	...	"	5,66,000
మొత్తము	...	"	1,05,18,000

కోశవ్యవసాలు

కోశాధ్యక్షులను సర్వ హక్కులను పట్టుకొని కోశ వ్యవసాయ దురస్థానము కొరకు సవరణలను చేసిరి. స్థానిక పరిపాలనముల కొరకు బడిన మొత్తములు పనులు ముగియక పూర్వ మొసంగుటకు నిర్ణయించబడినది. విద్యా శాఖావ్యయమునకు ప్రత్యేక శీర్షిక యేర్పఱుపఁబడినది. బోరింగు పంపింగు శాఖ వ్యవసాయ శాఖయందు చేర్పఁబడినది. విద్యావ్యాపనకై అధికవ్యయ మేర్పాటు చేయఁబడినది. గతి సంవత్సరమునందు చెన్నపురి రాష్ట్ర వాయమునుండియు సామ్రాజ్యాదాయమునుండియు విద్యాశిక్షణమునకై రూ. 1,05,18,000 లు వ్యయము చేయఁబడినవి. గతిసంవత్సరమునందు స్థానిక భుత్వము ప్రాథమిక విద్యావ్యాపనకై రూ. 38,72,000 లు వ్యయము చేసెను.

గతిసంవత్సరాయవ్యయములు

రాబడి—భూమినిస్తు రూ. 350,41,000; స్టాంపులు 75,50,000; నుద్యోకులకు 175,50,000; ఆదాయపు పన్ను 19,85,000; అడవి 40,00,000; 8జిస్ట్రీషను 28,00,000; శాస్త్రకోశములు 10,00,000; ఇతరములు 46,50,000; సామ్రాజ్యపాలక దత్తము 23,20,000. మొత్తము రూ. 7,69,96,000.

వ్యయము—భూములకు రూ. 4,00,000; అడవి 29,18,000; పాలము 15,86,000; కోర్టులు 81,51,000; మొసాలలు 15,10,000; పోలీసు 1,11,68,000; విద్య 76,90,000; వైద్యము 50,79,000; టంగులు వస్త్రము 33,10,000; ఏటిషన్లు 11,37,000; పబ్లిక్ వర్క్సు 29,90,000; పనిలు వర్క్సు 31,01,000; ఇతరములు 91,77,000. మొత్తము రూ. 771,92,000.

రాష్ట్రీయశాసనసభ

హిందూ దేశమునందు స్వపరిపాలనమును స్థాపించుటకు రాష్ట్రీయ స్వతంత్ర పరిపాలనమును కేంద్రీకృతి సామ్రాజ్యాధికారమును సాధనములని రాజ్యాంగ వేత్తల మతము. రాజ్యాంగ సంస్కరణమునందు మోక్షప్రభువీ భావము నవలంబించెను. హక్కింజి ప్రభువు తన సుప్రసిద్ధ సందేశమునందీ భావమును ధ్రువపఱచెను. రాష్ట్రీయసభలందు పేరున కనధికారసభ్యులధిక సంఖ్యాకులు. కాని, పాలకనియమితు లనధికారులయ్యును పాలకమతావలంబనులు. సిద్ధాంతమునందనధికార సభ్యుల సంఖ్య హెచ్చుగ నున్నను, వాడుకయందధికారుల సంఖ్య హెచ్చుగ నున్నది. శాసనసభయందు 48 మంది సభ్యులు గలరు; 21 మంది

ప్రజానియుక్తులు. 21 మంది పాలకనియమితులు, 6 మంది అధికారులు. మూలపయములు ప్రజాప్రతినిధులయ్యును, పాలకవర్గపు సుతముతో నేకీభవించుట సహజము. ప్రజాభిమానభరితులైన పాశ్చాత్యులకు హిందూదేశమునందు కాలు మోపినంతనే అధికారాభిమాన మావహించుచున్నది. ఇది ప్రకృతివైచిత్ర్యము. ఈ విచిత్రభావము హిందూ దేశమునందలి శాసనసభాచరిత్రముల సవలోకించిన వారలకు సువిదితము. గతిసంవత్సరపు శాసనసభ వృత్తాంత మీ యుదంతమునకు నిదర్శనము.

నవంబరు మాసమునఁ గూడిన శాసనసభయందు గ్రామపంచాయతీ శాసనమును గురించి తీవ్రమైన చర్చలు జరిగినవి. పంచాయతులను స్థాపించుటకును సభాధికారమును నిర్ణయించుటకును ప్రత్యేక శాసనమును నిర్ణయించుట యచిత మని ప్రజాప్రతినిధులు తెలిపిన యభిప్రాయములను పాలకులు నిరాకరించిరి. గ్రామపంచాయతులకు సభాధిపతి నెన్నుకొనెడి స్వత్వమును సభ్యుల కొసంగుటకు పాలకు లంగీకరించిరి. నిర్బంధక ప్రారంభవిద్యను గురించియును బాలికా విద్యావిషయమును గురించియును సభ్యులు పాదించిన తీర్మానములను పాలకులు నిరాకరించిరి. సింహళమునకు పోవు ప్రయాణికులకు కూలీలకును గల నిర్బంధములను తొలగించుటకై రామచంద్రరావు పంతులు గారితే నుపపాదిత మైన తీర్మానమును సవరణలతో పాలకు లంగీకరించిరి. జిల్లా బోర్డుల కనధికారి సభాధిపతులను నియమించు విషయమై రామచంద్రరావు గారు పపాదించిన తీర్మానమును పాలకులు నిరాకరించిరి. మార్చి మాసమునఁ గూడిన సభయందాయవ్యవస్థలు చర్చింపఁబడినవి. గా. నరసింహేశ్వరశర్మ గారు బోషాధాలయములకై 20 వేల రూప్యము లధికముగ వ్యయము చేయవలయు నని యుపపాదించిన తీర్మానమును పాలకు లంగీకరించిరి. ఆ సమానమునందు 1916-17 సం. నకు రాష్ట్రాదాయము రూ. 770 లక్షలు వ్యయము రూ. 773,14,000 లనియు మదింపు వేయఁబడినది. ఆదాయవ్యయపట్టికను సంస్కరించుటకై ప్రజాప్రతినిధులు చేసిన ప్రయత్నము లామోదితములు కాలేదు. ఏప్రిలు సమావేశముతో ప్రస్తుతము దేశహితార్థము పాటుపడుచున్న ప్రజాప్రతినిధుల గడువు ముగియఁ

MR. MAZRUL HAQUE
President, All-India Moslem League, 1915

మజ్రుల్ హక్కు-గారు
యావత్సార్ కమిటీ సభ్యులు

AT-UNARA ORIENTAL INKS

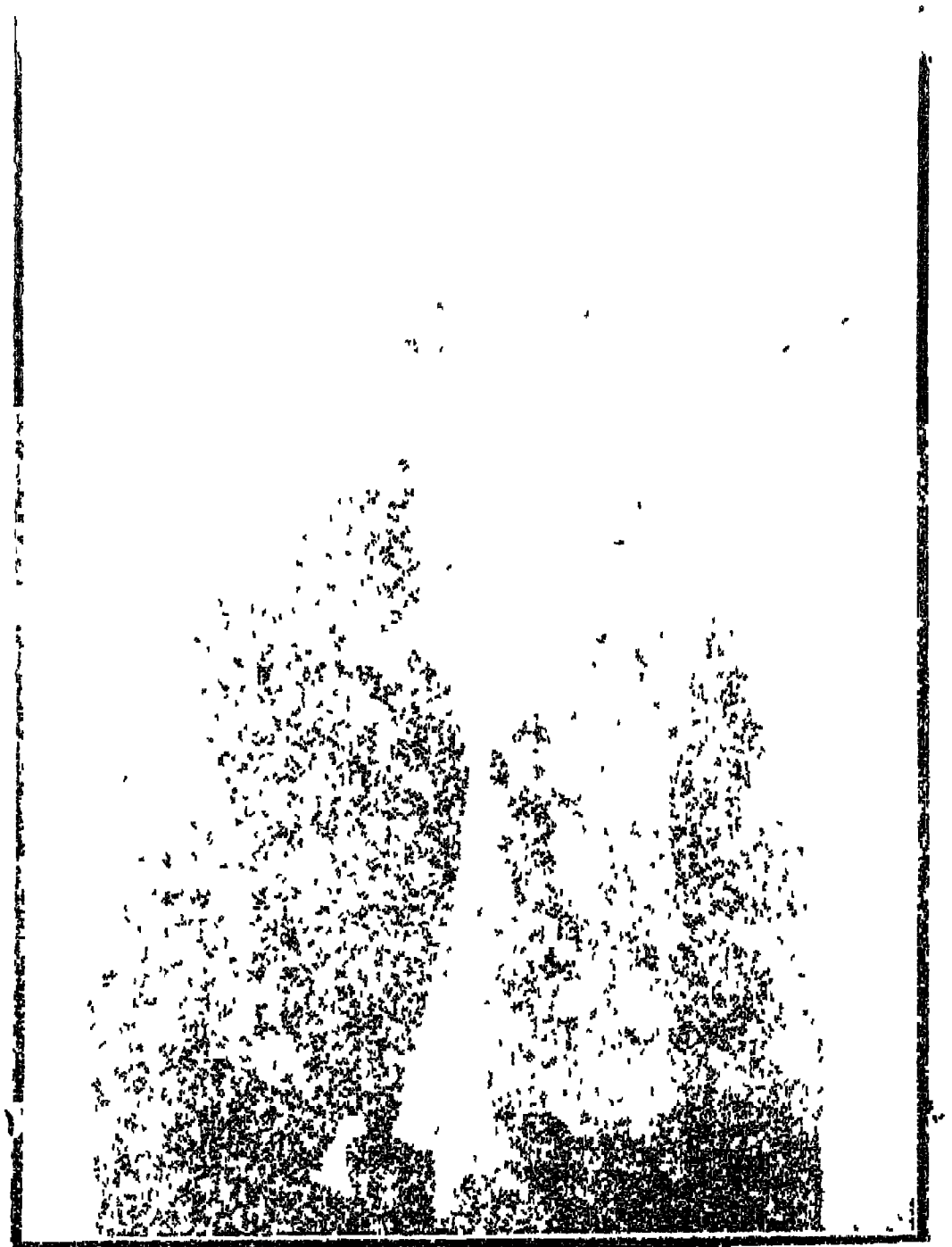
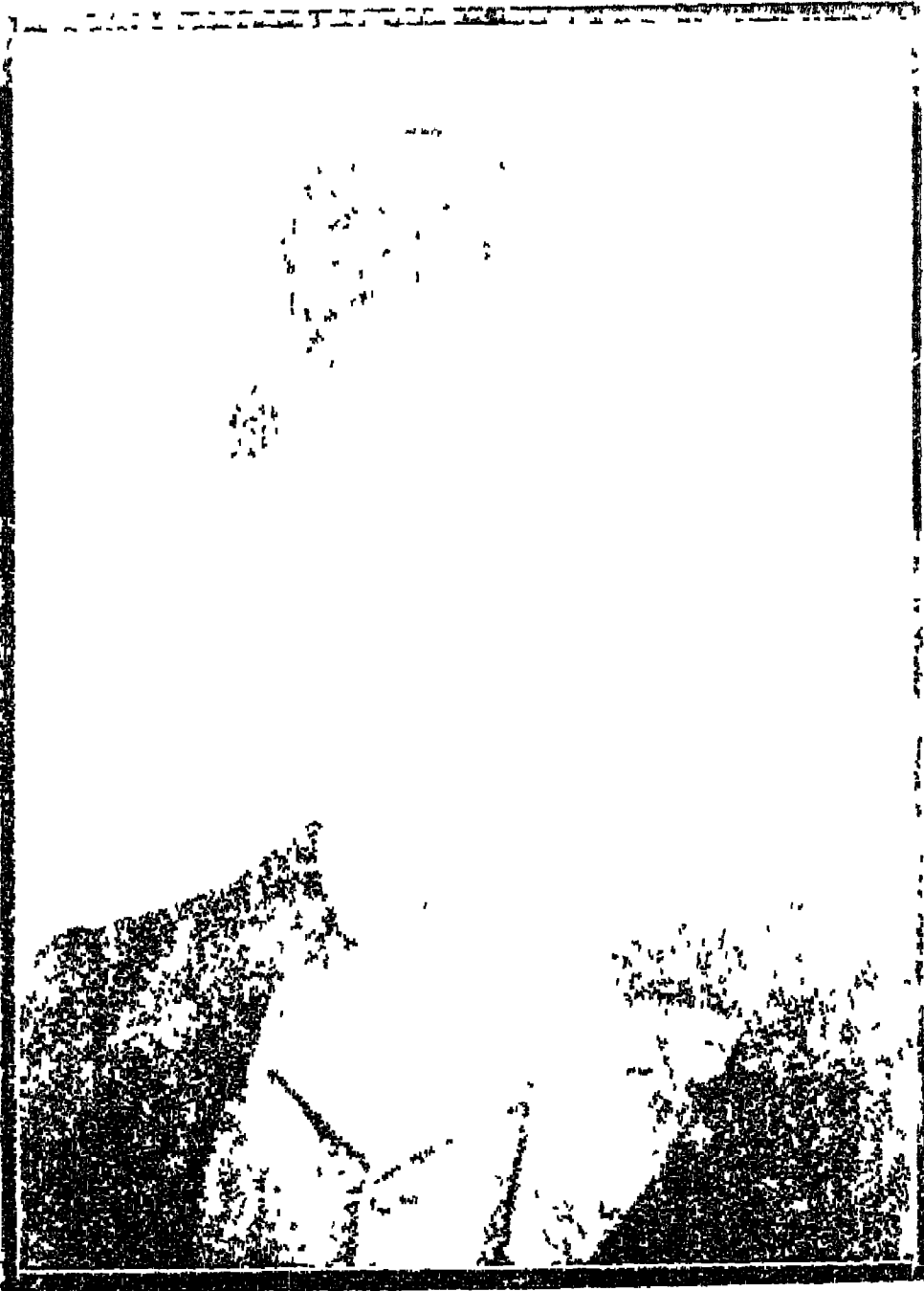
Sir S. P. SINHA
President, 30th Congress, Bombay, 1915

సర్. ఎస్. పి. సింహగారు
30 వ కాంగ్రెసు, బొంబాయి, 1915

SIR DORABEE TATA
President, Eleventh Industrial Conference

THE HON SIR FAZULBHOY CURRIMBHOY
President, First Commercial Conference, Bombay, 1915

సర్ దొరబజ్జీ తాతాగారు
బొంబయి పదునొకండవ పరిశ్రామిక మహాసభాధ్యక్షుడు

అనంబల్ సర్ ఫజల్ బాయి కరీం బాయిగారు
బొంబయి ప్రథమ వర్తక మహాసభాధ్యక్షుడు

THE PRESIDENT AND MEMBERS OF THE ALL-INDIA CONGRESS COMMITTEE

జాతీయమహాసభాధ్యక్షుడు, స్థిర సంఘసభ్యులు

గలదు. క్రొత్త యెన్నికలు దేవరికి శాసనసభయందు ప్రవేశము గలుగునో ప్రస్తుతము నురూహ్యము. నీయ మితకాలమునందు దేశహితార్థమై పాలుపడిన శా. వి. నరసింహేశ్వరశర్మ గారు, భూ. నరసింహరాజు గారు, మో. రామచంద్రరావు గారు, కొ. వేం. కృష్ణారావు గారు, ఆ. కృష్ణారావు గారు. గు. కేశవశర్మ గారు. ఇతరవియక్తులు, చియమికులు మొదలగువారు. గౌరవకాలము నందు చేసిన పేరిక దేశభాగ్యవంతులకు తిరిగి యెచ్చు కొని కృత్యతను మాపుట వివేకము, దక్షిణము.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ము

శిశిరవసంతముల సంధి సమయ ముచిబంధురము, గంభీరము, భావగర్భితము, వికారము. పండుటాకుల పసిడిరం గొక యందము. చిగురుటాకుల కెంజాయ యొక సొంపు. చిగురులు పుట్టి పెరిగి పండుట, పండిన యాకులు రాలి తిరిగి చిగుర్చుట ప్రకృతిధర్మము. పండు టాకులు పసచేసినపుడు రాలుచున్నవి. చిగురుటాకులు పస గలిగి పెరిగి నయనానందకరమైన నూతనవికాస మును ప్రసరించుచున్నవి. ఆకులు ప్రసూనములకు, ప్రసూనములు కాయలకు, కాయలు పండ్లకు, పండ్లు విత్తనములకు సాధనంబులు. ప్రకృతియందననీతము ప్రవృత్తి ప్రసిద్ధిము. ప్రకృతిమండలమునందు వ్యక్తి మైన నూతనవికాసము, నూతనచైతన్యము, నూతనవిలాసము, వసంతకాలమునకు నిదర్శనములు. వసంత ప్రబోధవిరహితమైన ప్రకృతి మృతప్రాయము, కాంతి విరహితము, శోభాశూన్యము, నిర్జీవము. మృతప్రాయ మైన ప్రకృతి వ్యవస్థలు నిర్వీర్యములు, నిరుపయోగము లు. ప్రకృతి చైతన్యము వసంత ప్రబోధమునందు సందర్శనీయము. ప్రకృతియందువలె ప్రకృత్యధిష్ఠాతలైన పురుషులందును వసంతప్రబోధము సందర్శనీయము. అనుపయోగపదార్థములు లయము నొందుట ఉపయోగ పదార్థములు వికసించుట సృష్టిపరిణామ ఫలము. ప్రకృతియందువలె న్యస్తులందును జాతు లందును ప్రబోధము గలుగుట వికాసమునకు చైతన్య మునకు నిదర్శనము.

ఇరువదవ శతాబ్ద మారంభమున సకలదేశము లలోను వివిధజాతులందును ప్రబోధ ముదయించినది. భావములు నిశాలము లగుచున్నవి. ఆదర్శములు మాటు చున్నవి. ఆశ అధిక మగుచున్నది. సంకల్పములు ను

స్థిరము లగుచున్నవి. ఉత్సాహము కాంచుచున్నది. కార్యకరత్వము ప్రబలుచున్నది. ప్రవర్తనానామకైన భావములు సంకల్పములు ఉత్సాహము కార్యకరత్వము జాతీయావబోధమునకు నిదర్శనములు. సంవత్సరాదిని ప్రకృతినిరూపకై వసంతవయమువలె శీతవికాసమునకై యుగాదిని ప్రబోధోదయము గలుగుట స్మృతి ప్రచుము. వర్తమాన మహాసంగ్రామము యుగచరిత్ర యొక దర్శన మిక్కడ. మహావికాసముల సంభవమునకు జీవజ్వలముల నిర్మలము బవసంకల బంధముల చాతన వికాససంస్థాపనకు జీవస్వరూపము నివాసంబవసరము. వర్తమానకాలమున లోకముగడచి సకల వ్యవస్థలయందును ఈ సమస్య ప్రత్యక్షము. యూరపు రాజ్యముల విస్లవమున కీ సమస్యయే మూలము. రాష్ట్రలాభమునకు సాధనము ధర్మనూ బలనూ యను సమస్య వర్తమాన మహాసంగ్రామమునకు విడపలయను. జర్మనులు బలమును నమ్మిరి. ఆంగ్లేయులు ధర్మమును నమ్మిరి. నిజయమునకు ధర్మము సాధన మని యాద్యుల మతము. హిందూదేశ రాజ్యాంగసంస్కరణమునకును ఆంగ్లేయోద్యమ శక్తియు నకును ఈ సమస్యయే బీజము. భారతీయాభ్యుదయమునకును ఆంధ్రాభ్యుదయమునకును జీవజ్వల ప్రాచీనవ్యవస్థలు సాధనంబులా, ప్రబోధసంజాతములైన నూతనసంస్కరణములు సాధనంబులా యుచు సమస్య నేర్పడినది. విద్యాశీక్షణవ్యవస్థలందును ఈ సమస్యయే తారినీలుచున్నది. విద్యాశీక్షణము విజ్ఞానలాభమునకా, భాషాపాండిత్యమునకా యను సమస్య కలుగుచున్నది. ఇప్పగిదిని సకలవ్యవస్థలందును ప్రబోధదశ యందు వికార ముదయించి వికాస మేర్పడుచున్నది.

ఆంధ్రోద్యమము

ఆంధ్రోద్యమసమస్య సకలలోకావృతం బైన ప్రబోధమున సుజాతము. లోకావృతం బైన ప్రబోధావస్థయం దాంధ్రులును క్రమవికాసము పొందగోరుట సహజము, ధర్మము. క్రమవికాసము గోరని జాతులు నిరర్థకములై క్షీణించుట సామాన్యము. ఆంధ్రోద్యమమునకు పవిత్రమైన దేశాభిమానము గాఢమైన భాషాభిమానము విశుద్ధమైన సేవాభిలాష మూలములు గాని, స్వాధ్యారాధనము ఉద్యోగ లాభము, ధనలోభము కారణములు గావు. ఒక

వేళ, దేశమునకును ప్రజలకును పరిసరములకును తగిన రీతిని భారతములను పొంగగోరుటయు దోషభూయిష్టము గాదు. ఆత్మసంరక్షణము ధర్మములతో నుత్తమ ధర్మము. ధర్మచర్యముకు శక్తి సంరక్షణము మూలము. తాను తరించిన గాని యితరులను తరింపజేయజాలడు. ఆంధ్రులు బాగు పడిన భారతజాతీయతకు బలము కలుగును. ఆంధ్రులు దుర్బలులైన భారతజాతీయతకు దుర్బలత్వము కలుగును. సకలాంగసౌఖ్యము లేని భారతజాతి నిరుపయోగము, అప్రశస్తము, అసాధవము. భరతవర్షమునం దనేకజాతులు గలవు, అనేకభాషలు గలవు, అనేకభాగములు గలవు స్వతంత్రవ్యక్తి గల యిరువది భాషలు గలవు; పదునాలుగు రాష్ట్రములు, 600 సంస్థానములు గలవు. ఏ రెండు భాగములకును ప్రజాసంఖ్యయందును విస్తీర్ణముగలదును రాబడియందును సాంప్రదాయాచారములందును సామ్యము లేదు. సమానభాషయు సాంప్రదాయాచారములును గలిగి ఏకదేశవాసులైన ప్రజను ఏకభావబద్ధులను చేయుట సులభము. సంకీర్ణసముదాయము నేక మని భావించుట బుద్ధిమాంద్యమో దురభిమానమో స్వార్థహత్వమో దేవున కెఱుక. సామాన్యభాష సామాన్యజాతి సామాన్య సాంప్రదాయాచారములు సామాన్యపరిస్థితులు కలిగి యుండని చెన్నరాష్ట్రము ప్రజాయోగక్షేమముల కేరీతిని చోడ్చడజాలనిదియు విచారశీలురకు విదితము.

ఆంధ్రోద్యమమునకు ధర్మపదము. ఆంధ్రవ్యక్తి వికాసము, తన్మూలమున భారతవ్యక్తి వికాసము, తన్మూలమున మానవజాతి వికాసము. ఆంధ్రవ్యక్తి వికాసమున కాంధ్రవ్యక్తి సంరక్షణము, పోషణము, పాలనము సాధనములు. ఆంధ్రవ్యక్తి సంరక్షణమునకు, పోషణమునకు, పాలనమునకు, ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము ఆంధ్రసాంప్రదాయాచార సంరక్షణము సోపానంబులు. ఆంధ్రవ్యక్తిత్వము 2500 సంవత్సరములుగ భరతఖండమునందు సంరక్షితము. ఉద్యానవనంబునం దొక చెట్టున కనువగు దోహదము వేటొక చెట్టున కనుపయోగము. కొన్ని చెట్లకు ఎండ యను కూలము. కొన్ని చెట్లకు నీడ యనుకూలము. వృక్ష తత్త్వము నెఱుగుట ఉద్యానవనపాలనమునకు సాధ

నము. సుసంస్కృతంబులైన నానావిధ పుష్పఫలవృక్షములు ననలండ్రి కిలాకాగిములు. వల దనినను కల దని నను భరతఖండమునగ దనేకజాతులు భాషలు గలవు. సృష్టివికాసమునకు వ్యక్తివికాసము మూలము. లోకమంతయు నేక మగుట లయమునగద సాధ్యము కాని, స్థితియందు సాధ్యము గాదు. ప్రవృత్తిపర్యాయ స్థితి సాధవము గాని లయసాధవము గాదు. ఆంధ్రులకును ఇతర భారతీయులకును వ్యక్తిత్వమునందు భేదము గలదు. గుణములందును కలములందును సంకల్పము లందును ఆంధ్రవ్యక్తి భిన్నము. వ్యక్తుల వికాసంబును, వికాసవంతం బైన వ్యక్తుల సమ్మేళనము, భారత జాతీయతత్వాన్నిగ గ్రహించగల నీమార్గము ఆంధ్రవ్యక్తి సంస్థాపనము ధర్మకర మనియు భారతవర్షభ్యుదయ సాధన మనియు గ్రహించవలసి యుండును. ఆంధ్రోద్యమ ప్రాప్తికి ఆంధ్రరాష్ట్రము, ఆంధ్రవిశ్వ విద్యాలయము, ఆంధ్రభాష, ఆంధ్రసాంప్రదాయాచారములు సాధనము లగు విధ, మీ సంచికయందు ప్రచురించిన వ్యాసములను, ఆంధ్రమహాసభ కార్యదర్శి ప్రచురించిన పుస్తకమును చదివిన తెలియగలదు.

ఆంధ్ర దేశ సంస్థాపన.

ఆంధ్రదేశమునగ దనంతముఖముల ప్రకారము చున్న ప్రబోధకాంతు లజ్జనతిమిరంబును పారద్రోలుచు నూభనోత్సాహమును సంతససంకల్పములను సంతనప్రయత్నములను వికసింపజేయుచున్నది. వివిధ ప్రదేశములందును వివిధకాలములను ప్రబోధ ముదయించినది. మచిలీపట్టణమునందు స్థాపితమైన యాంధ్ర జాతీయకళాశాల ఆంధ్రవ్యక్తిప్రబోధమునకు నిదర్శనము.

ఆంధ్రదేశమునం దన్ని. మండలంబులలోను రాజకీయసభలు సాంఘికసభలు మతసభలు మహిళాసభలు భాండాగారసభలు శాఖాసభలు పరపతిసంఘములు స్థాపితములై దేశాభ్యుదయమునకై పాటుపడుచున్నవి. ఆంధ్రదేశప్రబోధప్రదములైన సకలప్రయత్నములును ఆంధ్రోద్యమగర్భస్థము లై యాంధ్రమహాసభయందు కేంద్రీకృతములు.

మూడవ యాంధ్రమహాసభ

గతసంవత్సరము అధికస్త శాఖ బహుళ చతుర్దశీ బుధవాసరంబునందు మూడవ యాంధ్రమహాసభ

విశాఖపట్టణమునందు గానినది. సభకు నానాప్రదేశములనుండియు 500 మంది ప్రతినిధులు 1000 మంది ప్రతినిధులు ప్రముఖులు వచ్చియుండిరి. సభాసభాధ్యక్షులు భూపతిరావు వేంకటపతిరావు గారు. సభాధ్యక్షులు పానుగంటి రామారాయనింగారు. సభామంటపమునం దాంధ్రదేశము నాచరించిన కవిమెరా తానూము వ్యక్తిత్వము. సభ్యుల కలంబిద్ధులును ఉన్నానస్థాపకులు కరమెరా తానూము వ్యక్తిత్వము నానాసభాధ్యక్షుని యుపన్యాసమును విని ఈ క్రింది వాక్యము లాంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణాధ్యక్షుల కంఠంబును నున్నది:

“మన దేశమునకు ముఖ్యము రాకలైన స్వతంత్రము కాదా దేశమువలె ఒకటి ప్రజల ప్రజలు నిరసించు స్వతంత్ర రాష్ట్రములకు గలిగియున్నట్లు రాష్ట్రములకు ఒకటి ప్రజల ప్రజలు త్వముక్తిక నందుకొట్టుకొనుటకును. భాషాభివృద్ధి 1.72,45.178 మంది ప్రజలు. 83,430 చదవకు నయివ్వని గలిగి యుండును. కాన ఒక్క పెద్ద రాష్ట్రమువలెనే యుండును. ఆంధ్ర రాష్ట్రపు తీర్మానము దేశ చిహ్నమునకు నుండును, స్వభావోపేత మని యు, కొందఱు వాచి నుచున్నాను. మాత్రమునకాభివృద్ధికి రాష్ట్ర వాచక చదువన్నది ముఖ్యముగా పాటుపడుటలో తప్పు లేదనియు, ఒకటి హైస్కూలు తియింకొకటి గాని ముఖ్యముగా పాటుపడుట నుట యన్యాయ మనియు, దేశమున కంగము లగు అన్ని రాష్ట్రము లును బలపరచుట ప్రజల గలిగియుండుట దేశాభివృద్ధికి కదనియు చెప్పుచున్నాను. ఆంధ్రరాష్ట్రమునందుండె నెనిమిది యత్యుష్ట తప్పటి వలెనే యుండును. బేహారుకు బెంగాలుకుండి దివడిమునునకు నేమి విపత్తులు సంభవించెనో ప్రతిపక్షులు చెప్పెదరుగాక! బేహారులు ఆనందచున్నలయు యున్నారు. బెంగాలీలు దుఃఖపడుట నేమి కారణములును లేవు. ఇప్పుడు దేశమందన్న సంక్షోభము రాష్ట్రములు మన యేకజాతీయతకు భంగకరముగా నుండనిచో ఇంక రెండు మూడు క్రొత్త రాష్ట్రములను నిర్మించినయెడల ఏమి భంగము కలుగునో నాకు తోచుచున్నది. రాజకీయ సభాపేక్షలనుండి “ఏకజాతీయత” యని ఘోషించువారు ఆ జాతీయతను బలపఱచు బాసుగారి బిల్లును, కాశ్మీరగిరిజస్వలా వివాహ కాసనమును నెట్లెదిరించిరో తోచుచున్నది. ప్రతి రాష్ట్ర వ్యక్తియు తన యభివృద్ధికి గట్టి యత్నములు చేయనిది కద్దిల్ల నేరదు. పరిత్యాగము విసర్జనము అను పదములు రాజకీయ చర్చల కన్యాయించునవి గావు. మన పొరుగు వాని కపకారము చేయరాదు గాని, మన యభివృద్ధి కనుకూల మేదో చూచు కొనవలయును. కాబట్టి ఆంధ్రరాష్ట్రమునకై సాహసముతో మనము సక్రమాందోళనమును చేయక తప్పదు. హాడింజి ప్రభువు ప్రత్యేక బేహారురాష్ట్రమును నిర్మించుటకయి ఈ క్రింది కారణములను జూపిరి: బేహారు ప్రజలు సమానము గాని, బెంగాలీలతో జతపఱుపఁబడిరి.

అందుచే నాది కార్యక్రమము కరణమున దగిన యవకాశములు కలిగి యుండు లేదు. బేహారు రాష్ట్ర భాగములలోగములు బెంగాలీల వశించు యుండునచేత బేహారులో మా యునియోగములు నూకు కావలయును. బెంగాలీల గోలపెట్టు మొదలిడిరి. బేహారులో నిత్యము గొప్ప ప్రభోధము కలిగినది. బెంగాలీలనుండి తాను తప్పించు కొనరాని రాజకీయ పని వేహారిలు చెప్ప మొదలిడిరి. బేహారు రాష్ట్రము విభజించుటకు, ముఖ్యము గొప్ప భాగమును బేహారుకును, అంతే ప్రస్తుత కాలమే ఈ యవకాశము గానున్నది. మఱియు, అగ్రుల కోరికలును నా కర్మమునందుండు యుండు చూడు లెండును తోడ్పడును.”

సభాధ్యక్షులు రామారాయనింగారు ప్రారంభించి చాన్సలరుగారికి ప్రతినిధిత్వమునకు దేశ భాషలలో విద్యాభివృద్ధిమునకు చేయుట విజ్ఞానవ్యాపనమునకు సాధన మనియు విద్యాపార్వతమునకు విపులముగ శీల సంరక్షణమునకు రాష్ట్రాచార్యునియు మండవలయుననియు ప్రబోధించిరి. ఆంధ్రాభివృద్ధి తత్త్వమునకు దీక్ష మొన రాష్ట్ర సమస్యను గుఱించిన సభాధ్యక్షుని యభిప్రాయము క్రింది వాక్యములనలన వినితము కాంగలదు:

“ఈ వాద ప్రతిపాదములను పర్యాలోచించి చూచిన హైందవ దేశము రాష్ట్రభాగము లేని గాజ్యము చేయ నసాధ్య మనియు, రాష్ట్రాధ్యక్షునిగా నొకని కాలమున రాష్ట్రవిభాగము కూడి నంపించిన భావము నుండి చూచుచు యుక్త మనియు ననుటకు సందేహము లేదు. ఆంధ్రరాష్ట్రమును సంపాదించుటకు ఆంధ్రమండలమున గలిగిన వాచకము లగు విద్యాపట్టణపు రేవు, గంజాము నిశాపట్టణము లో ఇనుకూరు, కత్తిమండలములు మొదలగు వానిలో కాశ్మీరపాఠశాలలు, ఆంధ్రమండలములలో వృత్తి కళాశాలలు, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము లోనగువారికై సంతతము ప్రయత్నింపవలసియుండును. వీనికిగాను చేయవలసిన పరిశ్రమయే మాత్రమును ఆంగఁగూడదు. రాష్ట్రోత్సాహ మాత్రమున నిలువక వెంటనే పని పూనవలసి యున్నాము.”

ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకత యంగీకృత మై సభ్యులచే నీ క్రింది తీర్మాన మామోదిత మైనది:

“పరిపాలనా సౌకర్యములకును, ప్రజల పురోవృద్ధికిని, హిందూదేశమును భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రభాగములుగ విభజించుట యవసరము; (2) దేశీయ మహాసభవారు వ్యక్తికరించిన స్వపరిపాలనా భగ్గమును, ఇండియా దొరతనమువారు తమ బేఖలో నూచించిన స్థానికస్వపరిపాలనమును సాధ్యమగుట కట్టి భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములే యనుకూలములు; (3) చెన్న రాజధానిలో తెలుగు మండలములను ప్రత్యేకరాష్ట్రముగ నిర్మించుట యుక్తము, అవసరము.”

ఆంధ్రమహాసభచే నంగీకృత మైన తీర్మానము నందు మూడు విషయములు గలవు. భరతఖండము

నందు స్వపరిపాలనాపాపన మదనర మనునది మొదటి విషయము. స్వపరిపాలనమును స్థాపించుట యనసరి మని భారతీయు లందఱు నేకగ్రీవముగ వాదించుచున్నారు. ప్రస్తుత మీ విషయసంబంధమైన యాంధ్రోద్యమము సకలరాష్ట్రములందును జరగుచున్నది. మండలసభలు కాంగ్రెసు కమిటీలు స్వపరిపాలనసమస్యను విప్పట్టకై ప్రయత్నములను చేయుచున్నవి. ఈ విషయమై భేదాభిప్రాయములు లేవు. రాష్ట్రీయస్వపరిపాలనమును స్థాపించుటకు సాధనము లెవ్వి యనునది రెండవ విషయము. ప్రస్తుత మున్న రాష్ట్రములందు స్వపరిపాలనము స్థాపితమైనను, పరిస్థితు లననుకూలముగా నయోగ్యమైనచో ప్రయోజనము గలుగదు. విజ్ఞానవ్యాపనకును దేశభ్యుదయమునకును భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రము లుపయుక్తములు గాన, స్వపరిపాలన స్థాపనమునకు భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రము లవసరము. ఆంధ్రమండలములను ప్రత్యేకరాష్ట్రముగ నిర్మించుట మూడవ విషయము. విశాల ప్రదేశమును సామాన్యభాషను జనబాహుళ్యమును

గల యాంధ్రమండలములను ప్రత్యేకరాష్ట్రముగ నిర్మించుటవలన భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రము నిర్మితమై స్వపరిపాలనము దేశభ్యుదయమునకు తగిన శీఘ్రసేవను గాన, ఆంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణము యుక్తము, అవశ్యము. ఆంధ్రోద్యమసమస్యకు ఆంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణము ప్రాణము. రాష్ట్రము సాధ్యమైన, ఇతరవాంఛితములు సులభసాధ్యములు. ఇతర వాంఛితములు సాధ్యములైనను రాష్ట్రరూపమైన ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వము లేనపుడు వాంఛితలాభము ప్రయోజనకరము గాదు. నీహంగురాష్ట్రచరిత్ర మీ సిద్ధాంతమునకు నిదర్శనము. ఆంధ్రోద్యమమున కాంధ్రదేశవ్యాప్తంబులైన సకల సంస్థలు జీవప్రసాదులు. జీవప్రసాదుల రసపోషణ మభివృద్ధికి పరమసాధనము. ఆ సాధనములను సురక్షింపి ఆంధ్రోద్యమమును పోషించుట ఆంధ్రప్రపంచమునకు నియత ధర్మము. ఆంధ్రోద్యమమున నుపసాధనమైన సంస్థలచరిత్రల నవ్యవధివలన ప్రచురింప జాలనగుటకు దేశబాధవులు మన్నింపుటకు ప్రార్థనము.

భారతీయ సందేశము

గాదె శ్రీజగన్నాథస్వామి గారు

విక్టోరియ చక్రవర్తిని ప్రజాక్షేమాభిలాషిత్యమై యే వాగ్దానము లిచ్చెనో తొలుత నేయే సౌఖ్యములో గూర్చినో

మీవా రయ్యవి పాటిసేయరు గదా! మీరైన మా కాత్తులై తీవించీర్పడు దానమీయశము దండిన్నిండు బ్రహ్మాండములో.

- ఉ. గోవులవంటి హైందవులకుం దగ గొల్లలవంటి హూణులకై దైవము గూర్చి పెట్టిన కతంబున, మీ రిక మా సుఖంబుకై యే నగ నైనఁ జూడవలె; నెందుల కన్నను మేత పుష్టిగా గోవుల కున్నఁ గాదె యిల గొల్లల భాగ్యము వృద్ధి చెందుటలో?
- ఉ. ఇప్పటి కెంత తే దనిన నెన్నఁగ నొక్క శతాబ్ద మయ్యె మీ రొప్పుగ హిందుసీమఁ బద మానిన; దప్పటినుండి రూఢిగా నెప్పటికంటె దేశమున నెంతయు కాంతి ఘటిల్లెఁ గాని హా! దెప్పరమైన లేమి యొక తెన్నున వచ్చిదె దాఁపరించెడిక.
- చ. ప్రజఁ బ్రజనోలఁ జూచుకొని పాలన చేయుట ధర్మమంచు మీ స్వజనము పార్లమెంటుసభవారికి నచ్చఁగఁ జెప్పి భారత ప్రజ కతిబాధకం బయిన పప్పులఁ జట్టములకై దొలించి శిష్టజనులు మెచ్చు పాలనము సల్పఁగడంగుడు జార్జి భూపతి!
- కా. స్వారాజ్యంబును ధిక్కరించెడి మహాకాంతుల్ స్వరూపజ్ఞులుకై ధీరుల్ చూడఁగ నగ్రజాతులు, స్వబుద్ధికై నేడ కాదెన్నఁడేక, గోరంజాచిర యస్థిధార్థములు? సంకోచింప మీ కేటికే కవ్వాలైన నక దగు రీతిఁ బాలన మొనర్పంజాలు మా వారికిక.

- ఉ. మున్నొక సారి మా విషయముకొ దిలకంచి స్వసీమ కేగి యా పన్నులు భారతప్రజల పాలనకుకొ దగు కీలు ప్రేమ యం చెన్నఁగ గిట్టహాలుసగ నేగ్గడఁ జెప్పితి, ఇట్లు వాఁటి మాట న్నడపంగ వీ లిదె తటస్థపడెకొ జూడి మీకు జేవరా!
- ఉ. భాషలఁ బట్టి దేశము విభాగము చేయుట, కాలగీల విద్యేష మడంగఁజేయుటయు, స్వేచ్ఛనొసంగు మభాగ తీయులకొ బోషణ చేయు టెట్లు? సమబుద్ధిఁ జరించెద రేని మీగ, లే ఘోషయుఁ బుట్టఁబోదు; సమక్షాదు సుఖిస్థితి యిల్లవారికిక.
- ఉ. కోరిన కోర్కు లెల్ల సమకూర్చిన మీ చిగక్కిరి విగ్రహ కారము దాల్చి కాశ్వతముగా భరతోర్విని నిల్పు; ధర్మవిస్తారులు రామకృష్ణసృపచంద్రము లెప్పటివారు? నేటికిక వారల పావనాఖ్య శ్రుతిపర్వముగా వినవచ్చు నిచ్చలుక.
- ఉ. రా జటు దోషవర్తి, దినరా జటు యుగ్రకడుండు, దేవతా రా జటు భ్రాతృహంత, నగరా జటు గుప్తసువర్ణుఁ, దంబికా రా జటు భిక్షుకుండు, ఘణిరా జటు చూడ ననేకజిహ్వుఁ; డారాజుల జూడఁ బోక ప్రజ రంజిలఁ బాలన చేయుడి నృపా!
- తే. అడుగవలసిన మర్యాద నడిగితి, మీఁక మైరి మీ చిత్తము మఱి మా భాగ్య, మిందు తప్పు లున్నను మన్నించు టొప్పు మీకు సాధుపదవ రి! శి జారి చి కవ రి!

ఆంధ్ర సర్వ కళాశాల

కట్టనుంచి రామలింగరెడ్డి గారు

సంతక వాదము *

బ్రహ్మదు ప్రభుత్వమునారియొక్కయు, నాంధ్రప్రజల యొక్కయు స్వాదీయదృష్టికే, మనోదృష్టికేని గుఱియై, వారి నిరాలస్యమగు సంకల్పము నిరీక్షించి వేచియుండు ప్రారంభములలో ప్రాథమికము ప్రత్యేకాంధ్రసర్వకళాశాలా నిర్మాణోద్యమము. ఈ ప్రయత్నమునకుఁ దగిన వాక్సామగ్రి యిదివఱలోనే సేకరింపఁ బడియున్నది గాని, యింకను దీని విచారణ కవకాశము లేకపోలేదు.

జాత్యాదిభావములంబట్టి కొందఁ జీకార్చి మావశ్యక మందురు. మఱికొందఱు విద్యావృద్ధితి సంస్కరణార్థంబును. ఈ రెండవచేగవారి సంఖ్య అత్యంత యధికంబు కాదుగాఁబోలు.

జనసామాన్యమునకుఁ బ్రబల కారణముగఁ దోచునది జాత్యాదులచే నుద్ఘాతమైన ప్రత్యేకభావము. నునము ఆంధ్రులము. 'తెనుఁగువారి' మన్ననార్చ్యసంతకేక దిప్పినవార మగుదు మను భయవిభ్రాంతులచే నేచూ "ఆంధ్రులము, ఆంధ్రులము" అను నోరునిండు పదము నాడుకు వచ్చినది. ద్రావిడుల చరిత్రము, దేశము, భాష, మొదలగు నవి వేఱు. వారికిని మనకును విజ్ఞానచంద్రికామండలి వారి శాస్త్రజ్ఞు లొకరు వెల్లడిపఱచిన రసాయనసమ్మేళనము గాని, యింకేవిధమైన సమ్మేళనము గాని లేదు. మద్రాసు కళాశాలలోఁ బ్రతిబింబితములగు దేశభాషలు ఏదు: అఱవము, తెలుగు, మళయాళము, కన్నడము, ఒడ్రిము. ఇట్టి సంకరజాతికళాశాల యేప్రాశస్త్యమునైన గొప్పపఱచునా? విద్యావిషయమున నెల్లరును సంయుక్తులు సమానులు నై యున్నారను మిషంబెట్టి,

యుద్యోగవిషయమునను లిండియు సరిసహవాసముగఁ బోటీచేయునట్లు నియోగింతురు. దీనిచేఁ గాఢ తెనుఁగు దేశములోని యుద్యోగము లసేకములు ద్రావిడు లాక్రమించుకొని మనల ఘాసభ్రష్టులఁ జేసియుండుట! నా జన్మపట్టణమగు చిత్తూరునకుఁ బట్టియుండు గతిని గమనింపుడు; పదునైదేండ్లక్రింద నచ్చట నఱవవారిరుదు; నేడు వీధిలోఁ బోవుచు, చక్కని వస్త్రముల ధరించి తాంబూలము నెమరుచు నొయ్యారిముగ వచ్చు నెవని నైన 'ఫలానివారి యింటికి శ్రోవ యేది?' యని ప్రశ్న గున నడిగికోమేని, యతఁడు నిరుత్తురు డగుటయే కాదా, 'ఈమృగ మేయడవినుండి ద్వారెదప్పి వచ్చె' నని విస్మితుడై యెగాదిగఁ జూచును. స్వదేశమే విదేశ మయ్యెనేని, దానికన్న చెడిన యధోగతి యెక్కడిది? ఆంధ్ర సర్వకళాశాల ప్రభవించెనేని దానం దదిపి నక్షణము బి. ఏ. ఎం. ఏ. లకుఁ గాని యితరులకు నిక్క-డ పడవులు కొరకఁజాలవు. భాషయొన సామ్యము లేనివారు రాజోద్యోగముల నధ్యయించి ని, జనుల సంఖ్యసంఖ్యములను, మర్మములను అరయక గ్రుడ్ల యధకారము చెలాయుతుడి. భాషా కల యన యున్న యెడలఁ గొంతకుఁ గొంత మనసులు గలియకపోవు; ప్రీతి పుట్టకపోదు; అక్రిచో తలమీఁది యుద్యోగుల ప్రీత్య్థమే కాక, పాదసంగతులైన ప్రజల తేమార్థమును పాలనము నడచును.

ఈ హేతువులు కొన్ని సమంజసములు; కొన్ని కావు. "గవర్నమెంటు నియోగముల నిర్వైరముగ నోటవేసికొనఁదలచిన కించిద్విద్యాయతుల కైతవము ఈ వాదములకు మూలమును ఫలమును" అని కొందఱు వాపోయెదరు.

* ఈ విషయముంగూర్చి యింకను తెలియఁ గోరువారు, ఈ గ్రంథకర్తచేఁ బ్రకటింపఁబడిన "Speeches on University Reform" అను పుస్తకముఁ జదువవగును. పేజి 8 అణాలు.

మహా నల్లులు లేకపోలేదు. ఎవ్వరితో లేదు? అయినను మొత్తముమీద తెనుగువారియంతయుదార చిత్తులు దక్షిణాపమున గానవచ్చుట యరుదు. ఇది స్వాభావికలక్షణ మని విజ్ఞప్తిగలుగుట తప్ప; మహా చరిత్రాంశ సంజనితము. మిక్కుటముగ యుద్ధములు చేసి, విజాతీయులతో బోరాడి, గొప్ప రాజ్యములను స్థాపించి, శౌర్యము ధైర్యమును బ్రకటించిన యేజనులతో గాని, సక్కిజిత్తులు తక్కువయోజనలు తఱచు ప్రబలవు; ధారాళమగు బుద్ధి వ్యాపించును. తెనుగువారి పూర్వచరిత్ర మట్టిది. ప్రకృతగుణములు నట్టివే. నేటికిని గవర్నమెంట్ టుద్యోగములే ప్రాణమానాధారము లని మనవారు నమ్మినట్లు కానము. ఇత ముందు నమ్ముదు రనుటయు విశ్వసనీయముగాదు. మాతృభాషార్థి, దేశభక్తి, సంఘసంస్కారము, వాణిజ్యము మొదలగు స్వతంత్రప్రచారములే మనకు బ్రాణములు కాని, కలెక్టరు కచ్చేరీ గుమాస్తాపనులు కావు. సేవావృత్తియందు మన కభిరుచి తక్కువ. అది మన రక్తముతో బదిలముగ నింకను బట్టువడలేదు. ఎన్నడును బడకుండు గాన! ఒక్క బంగాళాదేశము విడిచి చూచినయెడల ఆంధ్రమండలమునబలె జాతిభావ మింకెందును ఇంత దట్టముగ నింకె యూరియుండలేదు. అట్టి మనము ద్రావిడులయెడ వైరము అసూయ పూసి, పగ సాధింప నీ సర్వకళాశాలాయుక్త పన్నినారి మనుట సుష్కహృదయుల నైచ్యమును వెల్లడించు నింద. ఆంధ్రులగూర్చిన యీ స్లోఘనవాక్యములు, మధ్యస్థులగు పాశ్చాత్యులచే పదేపదే యుపన్యసింపబడినవియే కాని, నా కల్పనలు గావు. ఆంధ్రోద్యమ మంతయు నుద్యోగనిమిత్తమైన కడుపాత్రముచే గల్పింపబడిన మంత్ర మని గాలిదాటునైన సంశయించునేని దేశభక్తుడెవ్వడును దీనికి సమ్మతంపడు.

“దేశభాషలందు దెలుగు లెస్స” యనుట యభిమానముతో జేరిన స్తోత్రము గాని సత్యముచే నాదేశింపబడిన దనుట సాహసపు మాట. “తెనుగు లెస్స” లెస్సమైన నేమి? కాకున్న నేమి? మనకు

మన భాషయందు నాత్సల్య మెక్కువ; ఇదిసహజము, అనింద్యము. ఆభాషకు ప్రకృతము విద్యాదాయక పద్ధతులతో ప్రవేశము తక్కువ. ఈ విషయమున సంస్కారమునకై మన మంత ప్రయత్నించినను, ఇప్పటి స్థితిగతులబట్టి చూడగా, నుదాసీనుత్తయిండు నితరదేశభాషలవారును మనతో నేకీభవించిన గాని కొనసాగిదు. ఒక్క భాషామాతకు బుట్టిన సంతానమునే మొకమత్యము గలదిగాఁ జేయుట మిక్కుటమన్నచో, నిక బహుభాషాసంతానముల నెక్కమందలోనికి దెచ్చుట శశకార్యమా? సర్వభాషలను సమముగఁ జూచు సమవర్తి మన యూనివర్సిటీ. మనలో నైకమత్యము చాల దను సాకుబెట్టుకొని, యిప్పటి దుస్థితిని శాశ్వతముగాఁ జేయకమానద. ఎట్లును, ప్రత్యేకింపబడిన గాని, రాజ్యాధిపమునకు ప్రత్యేక సత్కారము గలుగదు; కలిగింపఁగాదు.

హిందూదేశము దేశము గాదు; మహాఖండము. బంగాళా, బొంబాయి, ద్రావిడము, పంజాబు మొదలగు మండలములవారు మొత్తముమీద నభిన్ను లయ్యును, కొన్నివిధముల భిన్న ప్రకృతి గలవారు. అట్లగుట దమతమ స్వభావముకొలది తమ గుణగుణముల విశిష్టతచేసి నీ తమకే కాదు, దేశమునకును మేలు; క్షత్తి. ఈ మాత్రమున కనుగుణమగు స్వాతంత్ర్యము యుక్తము. ఇట్లు పరిమితప్రత్యేకత్వము గాంచినందుననే పరస్పర వైరమొనరించుచున్న దేశముయొక్క మైక్రప్రభావమును చిగిచి చూచుచు రని భయముగనుట భ్రాంతిమదల కాని మోతక వికారమో! బంగాళా మద్రాసు రాజధానులు వేరుగా నున్నవిగదా? మనకును వారికిని ఎన్ని యుద్ధములు నడచినవి? నడువనున్నవి? అంగములు వేరయ్యును దేహపోషణమున సంయుక్తం దాల్చినట్లు, మండలములు వేరయ్యును దేశసముద్ధరణమున సంయుక్తం దాల్చిన రాష్ట్రములు లేవా? అపురూపములా? అమెరికామహాదేశము సంయుక్తరాజ్యతంత్రంబు గలిగి వర్ధిల్లుచుండుటఁ జూడమా? కావున మండలములు

వేటువడినను, మనసులు వేటువడ వని నా కమ్మిక. యూనివర్సిటీలు వేటువడిన దాని విచ్చిన్నతా ప్రభావ మొకను దక్కువగ నుండు ననుట కేమి శంక !

శాస్త్రము మొక్క ముఖ్యస్థానము ప్రకృతిని మనుష్యునకు నశగతమున జేయుట; శిక్షమొక్క-

ముఖ్యస్థానము మనుజుని సంఘమునకు వశగతుం జేయుట. సంఘాభివృద్ధికి ననుకూ

లింపని విద్య తొంత మనఃపీడకము లయి నప్పటికిని విద్యలు కానేరవు. దేశశ్రేయమునకుఁ గానల సినవిద్య లెవ్వి? అయ్యవి యిప్పు డిటు చుండు విద్యాల యములచే నుద్ధరింపఁబడుచున్నవా? కావేని సమకార ణములబట్టి? దేశభాషలను ముఖ్యభాషలుగా నవలం బించిన సర్వకళాశాలలను, ఒక్కొక్కభాష కొక్కొక్కటిగా స్థాపించితిమేని, ఈ లోపములు నివారితము తానా? శిక్షాసంస్కారపరమైన దృష్టితోఁ జూచు నారికి ప్రధానములుగాఁ గోఁచు నాలోచన లివియే.

గౌరవాన్యులగు శ్రీ మదనమోహన మాళవీయ పండితులు మన కళాశాల లన్నియుఁ బురాతనము లని యు, నీ కాలమునకుఁ బనికిరా వనియు పచ్చిగఁ బల్కి యున్నారు. ఆధునికకళాశాలల పనిపాటుల గమనింప నిది, మన కళాశాలల కాలాతీతత్వము గోచరింపదు. అట్లగుట నవ్యకళాశాలల శిక్షావిషయిక నిర్మాణము నాలోచింతము.

ఆధునికకళాశాలలవ్యాపారములు బాహ్యములు, ఆభ్యంతరములు నని రెండు దెలుగులు. తమ ప్రాకార

ములోఁ బ్రవేశించి, క్రమముఁ దప్పక నడుచు చుండు విద్యార్థులకొఱకునై చేయఁబడు

కృత్యములు ఆభ్యంతరములు. ఇప్పుడు మన యూనివర్సి టీలు, హైస్కూళ్లు, యావత్తుశాలలు నడుపు పనులు ఇట్టివ.

ప్రకృతి యనఁగా భాగము. అభ్యంతరప్రకృ తులు ద్వివిధములు: బి.ఏ., ఎం.ఏ. యను బిరుదులకుఁ

దగిన విద్యలఁ జెప్పు ప్రకృతి యొకటి; తొంత గొప్పవిద్యాగాంభీర్యము నాశింపక తక్కువ

విరుదహుల మాత్రము కోరి యభ్యసించు వారికి, వారికిఁ దగిన శ్లాఘనదానము నొసంగునది రెండవది. ఈ రెండవ ప్రకృతి యీ దేశములో మృగ్యము. కాలధనవ్యయ మాల కోర్కెజాలనివారును, ఒకటిరెండొక్క న యూని వర్సిటీలోఁ జేరి, నియమితవిద్యాచక్రిమున నొకటి రెండు బాగాల మాత్రము స్పృశింపి, కొంతకుఁ గొంత మేలు నడయుదును. ఇచ్చే విద్యావర్తిశ్రమల సంఖ్య యెక్కువ యగును. బాలురకు విద్యను బోధించు ప్జాతుల నేర్పేడు శిక్షాశాస్త్రము, మనయును బి.ఏ. లో కడ తేజన వెనుక లభింపవలసిన భాగ్యము. ఇతర దేశములందు పట్టపరీక్షకుఁ బఠనీయములైన భాగ ములలో నదియు నొకటి. అట్లగుట శిక్షావిధానమున సమస్యలైన యుపాధ్యాయుల సంఖ్య, యిచ్చటఁబోలె నచ్చట మోమబాధఁ దాల్చినది గాదు. క్రొత్తక్రొత్త పాఠశాలల నేర్పేట వేలకొలదిగ స్థాపించి విద్యను ప్రసరింపఁజేయు రాజ్యములలో నెల్ల పిపద్ధతి యని వార్య మనియు శ్రేయస్కర మనియు భావింపఁబడు చున్నది. విద్యలు ద్వివిధములు: శాస్త్రములు, కళలు అనె. శాస్త్ర మనఁగా విజ్ఞాన మిచ్చునది. కళ యనఁగా నేర్చిన విద్యను మనుష్యప్రయోజనార్థ ముపయోగించు నేర్పు. తత్త్వము, చరిత్రము, అర్థ శాస్త్రము, తర్కము, ఇత్యాదులు శాస్త్రములు; శిల్పము, చిత్రరచన, నైద్యము, వాస్తువు, రంగులు వేయుట, సబ్బు మొదలగు సామగ్రులఁ జేయుట, నాణి జ్యము, వ్యవసాయము, గనులఁ ద్రవ్వట, లోహపుఁ బనులు, ఇత్యాదులు కళలు. వట్టి విద్యలచే బాట నిండదు; రాజ్యము బలవంతము గాదు; పరివర్తనకళలు నాగరిక తకుఁ బ్రాణములు; పురోవృద్ధికి మూలములు. శాస్త్ర జ్ఞుడు వెలివడిచిన వస్తుగుణమ్ములను, తత్త్వములను, మానవకోటియొక్క జ్ఞేయార్థము క్రియలలో నిగుడఁ జేయుట కళ యనఁబడును. కన్నులు సూసికొని చదివి నను శాస్త్రజ్ఞాన మలవడును; ఒడలు వంచి, ప్రతిదినముఁ జేసిచేసి యభ్యసింపనిది కళ పట్టువడదు. శాస్త్రము కళకు వేరువంటిది; కళ శాస్త్రమునకు పండువంటిది.

నీచి సంయోగము పునోన్మస్తి, వియోగము తీయము; ఎట్లగుట నాధునిక సర్వకళాశాలలయందు వైట్ల సై రెండు విద్యలును ప్రవర్తింపజేయుచేయఁబడియున్నవి. "లిడ్స్" అను సంస్థానములోని యూనివర్సిటీలో కళ్యాణింపఁ గూడిన కళలు: యంత్రములు; బాటలు వంశీనలు వేయుట మొదలగు క్రియల నేర్పు చాస్తువు; విద్యార్థులు; గనులు; లోహములు; ఇంధన ములు; వ్యవసాయము; రసాయన శాస్త్రప్రయోగము (రంగులు, రంగులు పట్టించుట ఇత్యాదులు); చర్మ ములఁ దయారుచేయుటకై నలయు రసాయన శాస్త్ర ప్రయోగములు; దూది ఉన్ని మొదలగు పోగులుగా రాజాలిన సరికులతోఁ జేయఁబడు నేతపని; ఇత్యా దులు. వాణిజ్యకళ ప్రకృతులలో నొకటి. మనలో పోరాణికి సర్వకళాశాలలకును, ఆధునిక సర్వకళాశాలల కును గల తారతమ్యము విప్పి చెప్పవలె? వేచిచే ప్రజల కెక్కువ యుపకారము గలుగుచున్నదో యదియు సర్వవిదితము. నైదికపద్ధతికిని బ్రిటిష్ ఇండియా పద్ధతి కిని గల భేద మేమనఁగా, తాటాకులకు బదులు కాకిత ములు ప్రచారమునకు వచ్చినవి; ఇంకేమియు లేదు.

కళాశాలయందు క్రమవిద్యార్థులుగఁ బ్రవేశింపఁ జాలని వారికిని విద్యాదాన మొసంగుటకు బాహ్యక్రియ యనియు, విద్యావ్యాపన విద్యార్థులలోను కార్య మనియుఁ జేర్చు. నృత్తుల నధిగతులైన కాపులు కమ్మరులు మొదలగు కష్టజీవులకును మనోవికాసముఁ గల్పింపఁజూచుట ప్రత్యాధునిక విద్యా శాలయుఁ జేయు ముఖ్యకార్యములలో నొకటి. మన దేశమున నీ ప్రారంభ మెక్కడను అంకురింపలేదు. శక్తి లేమినో, రక్తి లేమినో, బుద్ధి లేమినో ఊహ్యము. మన విద్యాధికులకును విద్యావ్యాపనముఁగూర్చి యట్లే తెలియదు. కావున నొకొక దీర్ఘముగఁ జర్చించుట యావశ్యకము.

విద్యార్థు లిచ్చు వేతనములతో మాత్రము ఏ యూనివర్సిటీయు నిజజీవనము శాశ్వతముగ నిల్పు కొనఁ జాలదు. దాని పోషణకై జనసామాన్య

మిచ్చెను పన్నులతోఁ గొంత భాగము నై వేద్య మియ్య సలయును. ప్రాణదాత్యన ప్రజలకును అది ప్రత్యక్షము చేయుట ధర్మ మే కదా! ధర్మమే కాదు; నీతియును. ఎట్లన, ప్రజానీకము అర్థవగ తము గుణవంతము నై యుండదేని తుదకు తనకే ముప్పు. పాశ్చాత్యులలో సర్వప్రజాసమ్మతిమీఁదఁగాని, రాజ్యపరిపాలనము కొనసాగదు. ప్రజలలో విద్యా బుద్ధులు సంరక్షితములు గాక వినాశితము నైనచో, మూఢరాజ్యము సిద్ధించి రాజ్యమే చెడును. కావున, నే గనర్న మొందువారును ప్రజల సశ్రద్ధతోఁ జూడఁగాదు. ప్రభువే ప్రజ; ప్రజయే ప్రభువు. ఇది ప్రజార్థము కాని ప్రభుత్వ మను యోభ యెట్లు? సర్వ కళాశాలలు, హైస్కూలులు, ప్రతియంతస్తు విద్యాశాలలును, శక్తి కొలది విద్యాప్రకటన మొనర్చెడిని.

అమెరికాఖండములోని యగ్రగణ్యములగు దొ క్క-టి యని పేరునడసి, యనేక సర్వకళాశాలలకు మా తృకయు మార్గదర్శకము నై విరాజిల్లు విద్యావ్యాపన పద్ధతులు "విస్కాన్సిన్" అను మహా యూనివర్సిటీ యందుఁబలె నీలోకమున నెక్కడను లేన ప్రకటనపద్ధతులు, అంత ముచ్చిస్థితికిఁ దేబడియుండ లేదు. ఈ పరిపూర్ణతను వర్ణించితిమేని ఈ విషయము నుబోధ మగును.

విద్యావ్యాపనకర్తాంగములు నాలుగు: (1) గ్రంథప్రకటనము; (2) ప్రసంగము; (3) ఉత్తరప్రత్యుత్తరముల మూలమునఁ జేయఁబడు బోధ; (4) చర్చలు నగుపుట. విద్యావ్యాపనము మొక్క ముఖ్యార్థము లియ్యవి:—(1) కళా కౌశలము; (2) వ్యవసాయాభివృద్ధి; (3) సంఘీ భావాభివృద్ధి; (4) ఉపస్వతంత్రపరిపాలనాస్థానము లగు మునిసిపాలిటీలు మొదలగు వానిని సాహాయ్యముఁ జేసి మంచి స్థితికిఁ దెచ్చుట; ఇత్యాదులు.

ఒక్క వ్యవసాయమును మాత్ర ముద్ధరించుటకై యనుగ్రహింపఁబడిన శిక్షావిధానము లెన్ని వ్యవసాయాభివృద్ధిపద్ధతులు యోగమనింపుడు:—

కావునాగి నువ్వొకటి గ్రహించుటకు బ్రతికి
తును. గ్రహించుటకుగా రామానుజమునలె నుచున్నది

మోత గలయవి కావు; కగ లాతయు
బొలముల గట్టిచి వచ్చెడు కృషీనలులు
విరామానందమును ప్రయోజనార్థమును శ్రమ
లేక చనువదగినచిన్న పుస్తకములు. వీనిని నిష్ప్రయో
జన పరిమాణాధశాస్త్ర మోష తక్కువ; వృత్త్యుచుష్టాన
ములకుఁ బనికివచ్చు తంత్రములు చెందు. వాశాస్త్రులీ
కార్యవిషయమునవంధ్యవిద్య నుపాసించును. ప్రాణముల
కొఱకుఁ బుస్తకములు; పుస్తకములకొఱకా ప్రాణములు?

పనిపాలులు లేని విరామముగా నుండు కేతన్తు
ప్రలాభ సమీపస్థులను యూనివర్సిటీలోనికి పిలుచు
కొనివచ్చి, 'స్వల్పకాల విద్యాధి' లని పని

చేసి, రెండు మూడు మాసములు వ్యవ
సాయకళకుం జేరిన క్రియల పోధింతురు.
ఈ తరగతులయందును సద్యోభ్యాసమునకు వీలైన
క్రియలగున్న చర్చ తక్కువ. బాహ్యవిద్యావ్యాపన
మున ముఖ్యముగ నాదరింపఁబడునవి ఇట్టి క్రియాశాస్త్ర
ములే కాని వృత్త తత్త్వములు గా వని యెఱుఁగునది.

'విస్కా కౌసిక్' అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రము
లో కొకటి. ఆ రాష్ట్రమునకుఁ జేరిన ప్లయలలో
మూడు నాలుగు వారములు నడుపఁబడు
వ్యవసాయక బోధకశాలల నేర్పఱిచి చుట్టు
ప్రక్కల వారికి క్రొత్త తెఱఁగుల గృహీ
చేయుట నేర్పుదురు. వీనికి "స్వల్పకాలపాఠశాల"
లని పేరు.

కృషి, వాణిజ్యము, కళ, అను నీ మూడు
తెఱఁగుల వృత్తులందును నూతన పరిశోధనలు పాశ్చా
త్యులలో ప్రతిదినము వెలునడుచున్నవి;
సంస్కారములు కనుగొనఁ బడుచున్నవి.
వీని నెల్ల ప్రజాబాహుళ్యమునకుఁ గాల
యాపనము లేనియట్లు వివరింపక, పండితమండలుల
హృదయాంతరాళమందే మూటగట్టి భద్రముగ పాఠి
పెట్టినయెడల, రాజ్యమున విద్య పొచ్చినను వృద్ధి

కొచ్చదు. మనము వెనుకఁబడుచుము; పురాణపురు
షుల నూదుము. ఈ యువాధి దక్షిణులు, ఈ
నాళ్ళలో సంధ్యకన్న నెక్కువ ప్రమముగ నుపాసించఁ
బడు వాస్తవత్రికల ద్వారా, నూతనసంగతుల
బ్రచురించుటకై సమర్థులగు విద్యాధికుల నియమించి
యున్నారు.

చచ్చటచ్చట ప్రసంగములు చేయుటకై దే
శాలము శాలనముల జేయు నుపాధ్యాయు లున్నారు.

వృత్తుల నెల్ల నగ్రగణ్యము కృషి. కృషియే
కళలకు నాలవాలము. కావున ప్రతిదేశమునంద ను
కృషిని ముఖ్యముగ నుద్ధరింపఁజూతురు.

అయిన నొక గుక్కట్టు: కావున మంద
బుద్ధులు; నడచడి యంతకన్న మందము ;

నూతన మన్న భయము; ప్రాత యన్న భక్తి; మార్గము
మార్గము గలిసినవారు; "గుండ్రాతికి కాళ్ళు వచ్చి
గునగున" ననువఁజాలినను, వారు అలఁతుల గదలరు;
చెప్పిన వినరు; అయిన నొక్కటి; చేసి చూపితిమేని
యనుసరింతురు; ఒక్కపర్యాయము పట్టుపట్టిరేని
కొంచెమున విడువరు. ఆధునిక శాస్త్రములునుకళలు నా
దేశించు పద్ధతుల నవలంబించునట్లు వీరిని ప్రోత్సహ
పఱచుటకునే ప్రభుత్వమువారును, సర్వకళాశాలల
వారును, గ్రామసమీపముల బొలముల గొని, తను
కింకరులచే మేలిమి విధమ్ముల సాగుబడి చేయించి,
ఫలము చూపి, ప్రాచీనాచారపరాయణుల కంకయు
జగకును బాపి, సంస్కారపరాయణుల జేతురు. పం
తుల యాధిక్యమును జూపి నిరూపించుట తప్ప జయ
ప్రదమైన తార్కాణ యి కేదియు లేదు. లాభమో
నష్టమో యను సంశయమునకు నెడ ముండుపట్ల, ఎం
దఱు శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినను, బీదలైన కావులు తమ
సర్వస్వము బరితృష్ణమై యేదేశమందును కాలమం
దును ధారపెయ్యరు. ప్రత్యక్షప్రమాణముచే గావు
లకు కృషికోశలమును నేర్పుటకై యూనివర్సిటీలు
మొదలగు ప్రకృతులచే నిర్వహింపఁబడు జేత్రములకు
"నిదర్శన జేత్రము" లని పేరు. ఇట్టివి అమెరికా

ఖండములు జిల్లాకు దాటు చొప్పున స్థాపింపబడి యున్నవి. కృష్ణానదుకు జేరిన సంస్కరణముల కోరించువారును సృజించువారును దామే యగుటచే, అట్టి క్రియ లెవ్వరి యనుష్ఠానము లేనిది నిర్లక్ష్యము లగునో, యట్టి కార్యములకు నిస్సందేహముగ నిరూపించి చూపుట, యూనివర్సిటీవారు న్యాయముగఁ బూన వలసిన భారమే కదా !

తామే సొంతముగ సాగుబడి చేయించుట లేక కార్యము గాను, చేయఁజాలినను ఎన్ని పొలముల నుద్ధరింపఁగల్గుదురు? కొన్నింటి మాత్రము. ఇంక 2. ఉపదేశము, నీ పొలముల దర్శించి పరీక్షించి కృత్వా లగుటకై వ్యావసాయకు లెల్లరును దండోప తండములుగ ప్రేతయాత్ర రాగలుగునురా? ఈ లోప పూర్తికై గ్రామములకుఁ బోయి, యందలి సాహసాధి కులతో ప్రస్తావించి, నమ్మకముఁ బుట్టించి, నూతనవిధ ముల వ్యవసాయము సాగించునట్లు ప్రేరించుటకై కళాభిజ్ఞులు నియమింపఁబడియున్నారు. ఉపదేశము చేయుట వీరి మొదటి పని; అనుష్ఠానములు నిర్విఘ్నములుగ జరుగుచున్నవా లేవా యని యెడతెగక విచారింపుట రెండవది. వీ రప్పుడప్పుడు పోయి చూచి, పంటల నారసి గురుధర్మము చెల్లించుచుండవలయును.

ప్రత్యక్ష గురు శిష్య సంవాదములు సదా జరుపుట యసాధ్యము. ఇంతకన్న లఘుతరము పోస్టుద్వారా చర్చించుట. ఉత్తరప్రత్యుత్తరనూలమున 3. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు కళాదక్షతను బెనుచు నంగ మొకటి నియమింపఁబడియున్నది.

ఒక్క కృషివిషయమై చేయఁబడు దోహదము లిన్ని! ప్రజాసేవనమే కదా ప్రభుత్వముయొక్క ముఖ్య కర్మము; ధర్మము!

కృషికై యెన్నివిధముల సాయ మొనర్తురో, యెన్ని విధములఁ బరివర్తనకళలకును సాహాయ్య మొనర్తురు. జిల్లాలు, తాలూకాలు, మునిసిపాలిటీలు, యూనియనులు, మొదలగు పరిమిత స్వాతంత్ర్యముగలరాజ్యభాగములు ధనాధ్య

ములు కావు గాన, వానిచేత చేయఁబడు పరిపాలనకార్యమున విశేష ప్రావీణ్యముగ దాల్చినవారికిఁ దగు సంబంధముల నిచ్చి యుద్యోగముల నిలుపుకొననేరవు. వీని సాహాయ్యార్థమై యూనివర్సిటీలు, ఆకార్యమున నిపుణులైన వారిని దమ యొద్ద నుంచుకొని వానికి నెరవలియిచ్చును! మునిసిపాలిటీ సహాయకాగ మొండు "విస్కా-సిక్" సర్వకళాశాలయందఁ గలదు. ప్రతి మనుజుని వేర్వేరుగఁ బిలిచి బోధించి చక్కఁబెట్టుటకు బ్రహ్మకై న నలవికాదు. మనుష్యులను సంఘములుగాఁ బ్రోగుచేసినచో కాలధనవ్యయము, శ్రమాధిక్యమును తగ్గించుకొనియు, ఒక్కరికి మేలు చేయునంతలో అంతమేలు సూర్గురికిఁ బట్టింపఁగల్గుదుము. జనులై కలయిక లేకయుండు గ్రామ్యులలో సంఘభావము, సంఘముల నుపత్తికై జేయుటకునై, సంఘీకరణంగ మొండు ఈ యూనివర్సిటీవారు పోషించెదరు. కూలి నాలి చేసి బ్రతుకు కర్మణ్యులకునై, రాత్రిపూటల 7½ గంటలనుండి 10 గంటలవఱకు, యూనివర్సిటీలు హై స్కూళ్ళు, ఇంకను దక్కువ పాఠశాలలును, క్లాసులు నడుపుటకు చేయు సేర్పాటులు సర్వవ్యాప్తములు; అనగా ఇండియాలో మాత్రము తప్ప. బుద్ధిమాంద్యము, వృద్ధిమాంద్యము లేని దేశములలో విద్యాశాల యన్న తనకడప నాడనిచ్చు విద్యార్థులను మాత్రము విచారించుకొను కాల గాదు; నిడపబయటివానిని గూడ కడు నపేక్షతో నరసి కడుపారఁ బెట్టెను కన్నతల్లి!

కావ్యములు, నాటకములు, చరిత్రము, తత్త్వ శాస్త్రము, ప్రాచీనభాషలు, మొదలగు జీవనాధారములతో ప్రత్యక్షసంబంధము లేని విద్యలే అధ్యయనము గౌరవార్హము లనియు, ప్రపంచ వాసనలేని వగుట మనుష్యసేవ్యము లనియు, పౌరాణికకళాశాలలు వానినే యుపాసించినవి. నిష్ప్రయోజనతంబుగ ప్రముఖత నిర్ణయించినవి కాఁబోలు! ఆధునికముల దృష్టియుఁ బథమును వేరు. పరస్పరవైరము, ఆర్థికస్పర్ధ, జాతివైషమ్యము, పరాక్రమబుద్ధియుఁ బ్రబలిన కాలములలో ఆధ్యాత్మికముల ధ్యానించుచుండిన

ప్రాణములు దక్కవు; ప్రాణములు పోయిన పిమ్మట ఆ ఆధ్యాత్మికములకును నిలువజోయిండుదు. శాస్త్రవిద్యలు అందఱకు సాధ్యములు గావు; మఱి విశేషప్రజ్ఞావంతులకు మాత్రమే. కాయకష్టముచే నెఱవేఱగల కర్మలు సర్వజనసాధ్యములు; అనగా అంగైకల్యము లేని యెడల యూనివర్సిటీ పఠనీయములలో కళలకును స్థాన ముండవలయు. ప్రధానములు చేయఁబడినను దోషము లేదు. ఎల్లను, శాస్త్రములు, కళలు, కృషి, వివర్ణియు మిశ్రములుగా లేని ప్రాత తరహా కళాశాలలు కాల విరుద్ధములు; విపరీతములు. మిశ్రవిద్యాశాలలే గర్విష్టము లనియు కర్తవ్యము లనియు నిప్పటి విద్యాదాయకమ్యా నిర్మాణకర్మకుల దృఢాభిప్రాయము.

విద్యావ్యాపన కార్యమునకు మాతృభాషా ప్రయోగము ప్రధానము. అభ్యంతరవిద్యలందు కళలకు ముఖ్యస్థాన ముండవలె నంగీకరించుచు, కళలు వ్యవహారములకుం జేరిన వగుట, సవియు వ్యావహారికభాష యగు మాతృభాష మూలముగ నేర్పఁబడినఁ గాని యుపయోగకరములు కాజేరివు. ప్రకృతము మన విద్య లన్నియు గొడ్డొవ్వొలుయుండుటకుఁ గారణ మేమనఁగా, కాపెనేలోని భాష భావములకును, ఇంటిలోని భాష భావములకును వ్యత్యాసమును బలె సంభవించును. పరదేశభాష వ్యావహారిక మేనాఁటికైన నొననుట పిచ్చితలంపు; తలవంపునకుఁ గారకము.

ఇట్లనుటచే నింగ్లీషును దేశమునుండి వెడలఁ గొట్టవలయు ననుట నా యాశయము గాదు. ఇంగ్లీషు లేకున్న దేశమే యుండిను! వివిధభాష లుండు భరతఖండములో ఐకమత్యార్థమై సామాన్య భాష యుండితీరవలయును. పాశ్చాత్యభాష యగు నింగ్లీషు ఇందునకు నెత్తిన భాష. మఱయు నాగరకా గ్రేసరదేశములలో జరుగు వర్తమానముల నరయుటకు ననుకూలించిన సాధనము. ఇంగ్లీషు పోయినఁ గన్నులు పోయినవార మగుదుము; మాతృభాష పోయిన చేతులు లేనివార మగుదుము. రెండు నుండవలయు. ఇంగ్లీషు ముఖ్యపభాషగా నుండిన మేలు.

సర్వకళాశాలలఁ గూర్చిన విచారణలఁ జేరినన వారి మాట, నిది నాంధ్రులకు ప్రత్యేకకళాశాల యావశ్యకమాయను ప్రశ్ననుకొందము. అంగైకల్యము యూనివర్సిటీ కల? ఉద్యోగస్థులను దయారు చేయుటకా? ప్రజలను ముందునకుఁ దెచ్చుటకా? దీని కేమి యుత్తరమో దాని ననుసరించి తక్కిన యుత్తరము లేర్పడును. ప్రజాప్రయోజనార్థ మన్నయెడల నాధునికీకరిత గల యూనివర్సిటీ కావలయును. ఇది యాంధ్రనాయకులకు సమ్మతమా? “ప్రాచీనవిధము గల యూనివర్సిటీ సాధ్యము, తదితర మసాధ్య” మని యందురేని, ఆ ‘సాధ్యము’ అభిలషింపఁదగినది కాదు; వరముగ నిచ్చినను వల దని నా యభిప్రాయము. ఆధునిక విద్యావిధాన పరిశీలనలయు నభిప్రాయ మిట్టిద. ప్రత్యేకప్రాచీనాచారసర్వకళాశాలాస్థాపనచే, ఇప్పటి స్థితిలో నుండు లోపములు నివారంపఁబడవు. కొత్త నష్టములు వచ్చును. రాజధానిలోని విద్యార్థులు మద్రాసులో గుమిగూడుటచే దేశీయైక్యము వర్ధమాన మయ్యెడిది. చూపు విస్తార మగుడు బుద్ధియు హృదయమును విస్తరించును. ప్రాత తరహా చిన్న యూనివర్సిటీ యొందు మనమెడకు వ్రేల వేసి రేని, యూరోపియ నుపాధ్యాయుల సంఖ్య హెచ్చును; ఇతముండు మాతృభాషా విషయకిదోహదములకుఁ బ్రయత్నించితిమేని, వారి సంఖ్య యనుల్లంఘ్యమైన విఘ్న కారక మగుట తప్పదు. నవీనరీతి సర్వకళాశాల లభ్య మయ్యెనేని దానికన్న మించిన భాగ్యము లేదు. ఇట్టిదానికి సరాసరికి నెలపును తక్కువ. జేను గాని, సర్వకళాశాలల ననుసరించి యుపవిద్యాశాల లుండవలయును గదా! ఆమూలాగ్రముగ విద్యాశాలల సవరించుట సాధ్య మగునా? అగును. ఇట్లైన మనకు ప్రత్యేక విద్యాధికారిని విద్యాదాయక ప్రకృతిని నిర్మింపవలయును గదా! అవును. విద్యావిషయమున నాంధ్ర మండలము ప్రత్యేకింపఁబడవలయు నన్న, ఆంధ్రమండలము రాజధానులలో రాజధానిగఁ బరిణమించినఁ గాని యగునా? సర్వకళాశాలోద్యమమును, ఆంధ్రమండల

వ్యమమును, ఒంకొంటితో బెనగొనియున్న వని శోచించెడిని; పరస్పరావలంబనము గలయవి. మద్రాసుతోఁగలసేయున్నంతకాలము విద్యాసంస్కారము అటుమాన మని నా నమ్మిక. దేశశ్రేయస్కర మగు శిక్షాసంస్కరణమునకు ప్రత్యేకాంధ్రమండలనిర్మాణము అనివార్యకారణము గాకున్నను పరమసాహాయ్యకారి.

ఇప్పుడుండు కళాశాలలే చాలు ననియు, నిక నెక్కువ యాపించుట తగదనియుఁ గొందఱు ఐరోపియనులారాక్షేపించెదరు. వీరి శత్రుత్వము తెలిసియే

^{ఐరోపియనుల యభిమతము} యున్నది; దానిని గూర్చిన చింత యేల?

సహజ నిరోధకములలో నొకటి యని, తప్పించుకొనియో తొలఁగఁద్రోసియో, మన దారిన మనము పోవుచుండవలయు. ఈ యైరోపియనులు, ఇప్పుడు మనకు దక్కియుండు 'పాతికాపరక' విద్యాభోజనమే యెక్కువనియు, చెడ్డ యజ్జీకారి యనియు, దీనిని గూడ నియ్యకుండిన నెంతో మేలనియు లోలోన కఠినయోజనలఁ జేయుదురేమో! "గవర్నరు జనరలు మొదలగు పరమోన్నతపదవుల నుండువారు ఉదాచిత్రతమై యూనివర్సిటీ విద్య ప్రసరింపఁజేయఁ బ్రయత్నించినను, వారాదేశించు నీతుల నెవరు కొనసాగింపవలయునో యా యుద్యోగుల సహాదాసీన్యము కలన, ఆ గొప్పవారి కోరికలు సఫలములు గాకున్నవి" అని, మద్రాసు హైకోర్టు న్యాయాధిపతిమండలికి భూషణప్రాయలైన 'అబ్దుల్ రహీము' గారు తెగఁగొసిన స్లైటీవలఁ బలికియున్నారు. 'ఎక్కువ యూనివర్సిటీల స్థాపించుట ముఖ్యకర్తవ్య' మని హాడ్డొంజి ప్రభువుగారు మొగమోడక చెప్పి ఇండియా జనులకు హృదయామోద మొనర్చిరి. వారి పలుకు పండగుఁగాక! ఒకవేళ నెక్కువ యూనివర్సిటీలను విధిలేక స్థాపింపవలసినవారయ్యు, ప్రతియొక్కటిని "ఆక్సుఫర్డు" "కేంబ్రిడ్జి" లోనివానివలె ధనాధికులకు మాత్రము ప్రవేశింప సాధ్యములైనవానిఁ గానొనర్చి, కాలల సంఖ్య హెచ్చినను / బాలుర సంఖ్య హెచ్చకుండునట్లు, ఈ చిల్లరదేవతలు, "విద్యను సామాన్యము చేయఁగూడదు; అసమానగాంభీర్యముగా నొన

ర్పవలయును" ఇత్యాది నెపముల నేర్పుతో బన్ని, కుయుక్తి జేసి, హాడ్డొంజిగారి మాట నిల్పినను, అభిమతార్థమును వ్యర్థముఁ జేతురేమో. సాగ్రత్త! పలఁగఁ బడఁబోయెదరు నుండే !!

ఆంధ్రజనబాహుళ్యముం బట్టి చూచినచో, ఆధునికరాజ్యసంప్రదాయముల ప్రకారము, శెనుఁగు దేశమున నొక్కటే కాదు, పది కళాశాల

^{పద సంఖ్య, కళాశాల}

లున్నను అతిశయదోషంబు ప్రాపింపదు.

^{శాలల సంఖ్య} 'కనడా' యను బ్రిటిష్ మహారాజ్యసక్రము

నకుం జేరిన దేశము మొన్నఁ బుట్టినది; నైశాల్యమున భరతఖండమునకన్న నెక్కువ; జనసంఖ్య యత్యల్పము; రిమారమి ముక్కాలుకోటియ; ఆ నైశాల్యములో వీరు దూరదూరమున మిక్కిలి పలుచగ వెదఁజల్లఁబడినట్లున్నారు; జనబహుళపట్టణములు గొన్ని యున్నవి; కాని జనబహుళజనపదములు (జిల్లాలు, తాలూకాలు) మండునకైన లేవు; పట్టణముల వదలి పది ప్రాశ్చిమోయిసను జాలును, మన పురాణముల ప్రకారము కలికాలములో సత్యసంధు లెంత యరుదో, మనుష్యులే యచ్చట నంత యరుదు! అట్టి వివిక్తరాష్ట్రంబున నుండు సర్వకళాశాల లెన్ని యనుకొంటిరి! సుమారు ఇరువది! ముక్కాలుకోటి జనమునకు ఇరువది కళాశాలలు! ముప్పదిమూడు కోట్ల భారతీయుల విద్యాత్మ మనవారణార్థమై శ్వానపుష్పవర్ష ముగురియించు నిక్కడి సర్వకళాశాలల సంఖ్య ఏడు! వారికి నేషధ ప్రాయమైన సర్వకళాశాలాగుణసంఖ్యాభివృద్ధి మన కేల విషప్రాయ మగునో? ఈ విచిత్రహాస్యమును మనల నాక్షేపించు యైరోపియనులు గురూపదేశముఁ జేసి నెల్లడిపఱుతురా? ఈ క్రింది పటమున పరిమితధనోపేతము లగు కనడా, ఆస్ట్రేలియా లను క్రొత్త బ్రిటీషు రాజ్యములను గూర్చిన యంకె లున్నవి. యథాక్రమముగాఁ జూచిన మన కెన్ని యూనివర్సిటీ లుండవలయునో వీనిచే విశద మగును:—

కనడా

మంజూరులు	జనసంఖ్య	వర్షకాలా సంఖ్య	విద్యార్థి సంఖ్య	ఉపాధ్యాయ సంఖ్య
1 న్యూక్టోన్ లిక్కు	851,889	2		
2 కోనస్కోషియా	492,338	4		
3 క్వెబెక్కు	2,003,282	4		
4 ఆంటేరియో	2,523,274	4		
5 మానిటోవా	455,614	1	850	16
6 సేన్ కట్టివా	492,432	1	500	18
7 ఆల్ బెర్గా	374,863	1, ప్రమా. 1	488	11
8 బ్రిటిష్ కొలంబియా	398,480	1		

ఆస్ట్రేలియా

మంజూరులు	జనసంఖ్య	వర్షకాలా సంఖ్య	విద్యార్థి సంఖ్య	ఉపాధ్యాయ సంఖ్య
1 న్యూ సౌత్ వేల్స్	1,646,734	1	1,407	114
2 విక్టోరియా	1,815,551	1	1,129	79
3 క్వీన్స్ లాండ్	605,813	1	83	10
4 సౌత్ ఆస్ట్రేలియా	408,558	1	730	38
5 వెస్టర్న్ ఆస్ట్రేలియా	282,114	1	200	12
6 టాస్మానియా	191,291	1	147	8

‘కాల్గేరీ’ యను కనడా యందలి చిన్న పట్టణము, ఒక్కయూనివర్సిటీ చాల దని యింకొకదానిని స్థాపింప మొదలైనది. “అయ్యో! ముక్కాలు కోటి మంది యుండు దేశములో నిన్ని మహాశాల లున్న వే! ఇంకెట్లబ్బా! ప్రళయము తేసా మాపా?” యని గుండెలు చీల్చుకొను మహాత్ములు పశ్చిమదిక్కున దొరకరు. “నూతన సర్వకళాశాలలను నిలిపితిమేని, తగినంత గొప్ప సంఖ్య విద్యార్థులు వత్తురా?” యని కొందఱ తాత్పేషితురు. దీనికి సమాధాన మేమి? “మీ రిచ్చు విద్యాలను బట్టియు, బోధక పద్ధతులను బట్టియు నుండు” ననుట. సార్థక విద్యాలను మలభద్ర గ్రాహ్యము లగు విధమ్మున నేర్పుదురయేని, బాలికలు, బాలకు లును తండ్రి పతండ్లములుగ వచ్చి ముట్టడింతురు. ఇప్పటి

కీర్తిని, హృదయశూన్యుల, మనశూన్యుల, కార్య శూన్యుల నొనరించు పద్ధతుల సింహాసనస్థములఁ జేసితి నేని ఎక్కువమంది రారు; వచ్చినను బనికిరారు. “బొరాంబో” యను కనడాలోని యొక్క యూనివర్సి టీకి మాత్రము చేరిన విద్యార్థుల సంఖ్య నాలుగు వేలు! మనలో నిష్పటికే యధిక సంఖ్యులు మృత్యును ముట్ట సొచ్చుచున్నారని యెంచువారికి వేలు ఖండన మేల? ముక్కాలుకోటి జన ముండు కనడా యందు సర్వ కళా శాలలకుం జేరినవారి మొత్తము సుమారు పదు నొకండు వేలు !

ఈ విషయ విచారణము సుగమము గావలయు నన్న విద్యలలోని జాతులఁగూర్చి యిండుక చర్చించుట యావశ్యకము. ప్రథమభేదము శాస్త్రము విద్యార్థులు లని, కళ లని. శాస్త్రములు ద్వివిధములు: మానుషములు, ప్రాకృతములు. మానుషములు: తర్కము, తత్త్వము, చరిత్రము, భాష, సంఘ శాస్త్రము, మనుష్య శాస్త్రము, నీతి (రాజ్యపరిపాల నము, రాజ్యనిర్మాణము), అర్థశాస్త్రము మొదలగునవి. ప్రాకృతములు: ప్రకృతి, రసాయన, జీవ, వృక్ష, భూగర్భ, భూగోళ, ఖగోళ శాస్త్రాదులు — ప్రకృతిని పరిశోధించి తద్వృత్తిన్యాయముల నెఱుంగఁజూచునవి. మొదటియవి కళలయందు పయోగింపఁబడఁ జాలవు గావున ‘అప్రయోజ్యములు’ అని పేరు దాల్చినవి. ఈ రెండు తరగతులును శాస్త్రములు. వీని యుద్దేశము జ్ఞాననైశద్య వికాసములే తప్ప, వ్యాపారపాఠీణత, కళానైపుణి మొదలగు కార్యసం బంధశూరత్వము గాదు. ఐనను ప్రకృతి శాస్త్రములు కార్యప్రయోజ్యములు. మానుషములకు అలంకార విద్య లనియు, నాణెపు విద్య లనియు పాశ్చాత్యులలో చాలకాలమునుండి వచ్చిన పేర్లు; నాగరకీర్తిని పెంచు నవి గాన. కళాప్రయోగసంబంధము గలవిగా చర్చింపఁ బడని ప్రకృతి శాస్త్రములకు శుద్ధ శాస్త్రము లని పాశ్చాత్య నామకరణము. శుద్ధము లనఁగా వట్టి వని యర్థము; కళలయందు ప్రయుక్తములు కాని భంగి;

అక్షయమునై యున్నది; అనుట. నిర్మలము, పుణ్యము. శుభము మొదలగు సర్వము లీటఁ బనికిరావు. ఈ అక్షయప్రకృతిశాస్త్రముల నైతము నాణ్యపు విద్యులలో గ్రహించుటయుఁ గలదు. ఏలన, కళాప్రయుక్తములు గావే. యవియు జీవయాత్రకుఁ బనికిరావు; అనఁగా గుమార్తా పతి మొదలగు గవర్నమెంటు వారినొక్కయు ప్రాంతబల్లయొక్కయు సేవనము దప్ప స్వతంత్రమార్గముల ననుట. మానుషములు శుద్ధముగ నప్రయోజ్యములు; అనఁగా కలెక్టరు కచ్చేరీలమీఁదఁ దప్ప వేజెన్డాయందును బ్రయోగింపఁగానివి. ప్రకృతి శాస్త్రములు, కళాప్రయుక్తములుగ నైనను తత్సంబంధము లేని విధమున నైనను పరింపఁబడవచ్చును.

ప్రకృతి శాస్త్ర శోధనముచే గనుగొనఁబడిన న్యాయములను ప్రకృతిమీఁదనే ప్రయోగించి మనుష్యులకు నెక్కువ ప్రయోజనకారిగా చేయునది కళ. ప్రకృతిశక్తులను యంత్రానుల ద్వారా జంధింపవలయును. కళలలో రెండు విషయము లున్నవి. (1) ప్రకృతిశక్తులయు న్యాయములయు జ్ఞానము (2) వీనిం బ్రయోగించుటకై చేయవలసిన నిర్మాణము, పరిశ్రమము. ఈ ప్రయోగముల వివరించు శాస్త్రములకు 'ప్రయుక్తశాస్త్రము' లని పేరు. అనఁగా కళాప్రయుక్త ప్రకృతిశాస్త్రము లని నిర్వచనము. ఇటను న్యాయవిచారణపై దృష్టి పోవును గాని, యంత నన్న నెక్కువగ దాని నేరీతిని ప్రయోజనార్థము ప్రయోగింపవలయు ననుటపై బోవును; అనఁగా శాస్త్రములు కళాసంబంధములుగా చర్చింపఁబడును. ప్రయుక్తశాస్త్రములకుఁ జేరునవి— జీవయాత్రకుఁ గావలసిన సమస్తకార్యములును సిద్ధులును! (1) ఇంజనీరింగు. (ఇది సాధారణముగ చతుర్విధంబు : రోడ్లు మొదలగునవి, యంత్రములు, విద్యుచ్ఛక్తి, గనులు, వీనికిఁ జేరిన నిర్మాణములు. ఈ నాల్గింటిని చతుర్విధ వాస్తువు లని మొత్తముగ సూచింపనగు.) (2) రసాయనశాస్త్రప్రయోగములు : రంగులు, చర్మములఁ దయారుచేయుట, సబ్బులు, ఇత్యాదులు లెక్కలేనివి.

(3) వ్యవసాయము. (4) వైద్యము. (5) గృహసంబంధికతలు : నంటుట, బొజ్జవస్తుగుణములు. ఆరోగ్యము మొదలగునవి. కాలపైర్దుమ్యముఁ జెందని యూనివర్సిటీలలో ప్రయుక్త శాస్త్రములు పట్టాభిషిక్తుములై యున్నవి. కాలవిపరీతములలో మానుషములు దట్టములు. ఇంతకన్న విపులముగ నీ విషయములఁ జర్చింపఁగాదు. వేయి సిద్ధాంతము లైనను ఒక్క వృత్తాంతముతో సరిపోలవు. కాన నివిగో! వృత్తాంతములు.

శాస్త్రాత్మక సర్వకళాశాలలలో తత్తద్వ్యాపారములు గజిబిజి లేక నడచుటకై, ప్రత్యేకాంగముల నేర్పఱిచి, వానియందలి యుపాధ్యాయ మండలికి సభ్యులను వేర్వేరు నియమించియున్నారు. ఈ యంగములఁ బట్టి చూచిననే సర్వకళాశాలల యపార వ్యాపారముల వృత్తము స్ఫురించును. *

బర్లింగ్ హాము:— (అ) డిగ్రీ లిచ్చు ప్రకృతులు (1) నాణ్యపు శాస్త్రములు (భాషాదులు) (2) ప్రకృతిశాస్త్రములు (3) వైద్యము (4) వాణిజ్యము, ిక్ష (విద్యాబోధకకళ), వ్యవసాయము, ఇత్యాదికళలును, వ్యాపనవ్యాపారమును అనుగ్రహింపఁబడియున్నవి. ప్రయుక్తశాస్త్రమునకుఁ జేరిన కళలు:— గనులు, లోహములు, ఇంజనీరింగు (విద్యుదాదులు). సంఘసంస్కారము నొక విద్య!

(అ) విద్యావ్యాసనవిషయములు:—ప్రకృతిశాస్త్రము, రసాయనశాస్త్రము, జంతు, పృథు శాస్త్రములు, గనులు, లోహములు మొదలైన కళలు, సంగీతము, గృహనిర్మాణము, ఇత్యాదులు.

కేంబ్రిడ్జి:—(అ) డిగ్రీపాఠములు:—సమస్తశాస్త్రము, భాషలు, అర్థశాస్త్రము, చరిత్రము, గణితము, శత్ర్వము, ప్రకృతి శాస్త్రములు, యంత్రశాస్త్రములు, న్యాయము, ప్రాచ్యభాషలు.

(అ) డిప్లోమా ఇత్యాది డిగ్రీ కన్న తక్కువ బిరుదుల పాఠములు:—వైద్యవిజ్ఞానము, వ్యవసాయము, ఆరోగ్యము, ిక్ష, మొదలగునవి. డిగ్రీలలోఁబలె అంతయెక్కువ పరిశ్రమ మిందనావశ్యకము.

(ఇ) విద్యావ్యాసనము:— ఈ పాఠ్యాయుల సంఖ్య 25; స్కూళ్లు స్థాపించిన స్థలముల సంఖ్య 60; ప్రసంగముల వివరము వచ్చినవారి సంఖ్య 9,680; ప్రసంగానంతరము ఒకగంట నడపఁబడు క్లాసులలో క్రమముగఁ జేరినవారి సంఖ్య 2,402.

* ఇందలి విషయములు, అంకెలు మొదలగునవి తఱచుగ 1912-13-వ సంవత్సరపు వృత్తాంతము లాధారములుగఁ గలయవి.

హిందూదర్శనములు 10, వివిధభాషలు 11, గణితము (12) భౌగోళ శాస్త్రము (13) ప్రకృతి (14) రసాయన (15) భూప్రకృతి (16) భూగోళ (17) జంతు (18) శరీరనిర్మాణ (19) శారీరక (20) వృక్ష (21) వ్యాధికారక నూత్నజీవ ప్రభృతి శాస్త్రములు (22) జీవాత్మ (కుస్తీ, కుత, మొదలగునవి).

వసిడా, జపాను:—(అ) డిగ్రీప్రకృతి: (1) జపానీయ వాఙ్మయము (2) చతుర్విధముగు ఇంజనీరింగు (3) వాణిజ్యము (హాజరువారి సంఖ్య సుమారు 1000!) (4) శిక్ష (5) ప్రయుక్త శాస్త్రములు, కళలు (6) ప్రకృతిశాస్త్రములు. (ఆధునిక విషయములంగూర్చి జపానుభాషలో వ్రాయించి ఈ యూనివర్సిటీ ప్రచురించిన గొప్ప గ్రంథముల సంఖ్య దాదాపు 200!)

(ఆ) విద్యావ్యాపనము.

టోకియో, జపాను:—(అ) డిగ్రీప్రకృతి: (1) వ్యాయము (2) వైద్యము (3) ఇంజనీరింగు (4) జపానీయవాఙ్మయము.

పిలిపీన్ దీవులు:—అంగములు: (1) శుద్ధవిద్యలు (ప్రకృతి శాస్త్రములతో) (2) వైద్యము (3) వ్యవసాయము (4) పశుచికిత్స (5) ఇంజనీరింగు (6) న్యాయము (7) ఆరణ్యకము (8) చిత్రకళలు.

ఇట్లు వివిధశాలల వ్యాపారములను అంగములను బరిశీలించుటచే దేలిన విషయము లివ్వి:—

(1) అలంకారవిద్యలకన్న కళాప్రయుక్త శాస్త్రములకు ప్రవేశ మెక్కువ.

(2) శుద్ధ శాస్త్రములును కళలును ఏకశాలయందే నేర్పబడును.

(3) శిక్ష (బోధకకళ) పట్టపరీక్షకు నేరిన పాఠములలో నొకటి.

(4) తమతమ దేశముల స్థితిగతుల గమనించి, వానికి దగినట్లు కళాశాలావ్యాపారములు నిర్ణయించబడియున్నవి.

(5) వ్యవసాయము అన్నిటను ప్రత్యక్షము.

(6) కైహికకళలు తఱచుచుగ నేర్పబడియున్నవి. పురుషులకు మాత్రము విద్య నేర్పినయెడల సంఘము, ఒంటికంటితో జూచునదియు, నొంటిచేత జేయునదియు, నొంటికాల నడుచునదియు వై, అంగ వైకల్యమును చిత్తశుష్కత్వమును బ్రాపించిన దగును. స్త్రీవిద్యావిషయమైన హిందూదేశక్షోభకు మద్రాసు యూనివర్సిటీ కాదు హేతువు. మఱి యే యూనివర్సిటీ

టీము గాదు. మన దురాచారములే. ఈ లోపమునకు చికిత్స జేయ నన్యుల కసాధ్యము. అట్లనుటచే మనకు సాధ్యమని యనుమానించుటయు నిరాధారము! నాయర్థ మే మనఁగా, అయిన మనవల్ల గావలయును; లేనియెడల నేజాడను గాఁజాలదు.

(7) యూనివర్సిటీ విద్యచే స్వతంత్రవ్యాపార శక్తి హెచ్చును. గవర్నమెంటు గతి, దిక్కు, మోక్షము, తల్లి, తండ్రి, గురువు, వైవము నని నమ్మి ప్రభుత్వ భాగవతులమై యుండనక్కఱలేదు.

(8) డిగ్రీకే కాక దానికన్న దక్కువ బిరుదములకు నేర్పాటు లున్నవి.

(9) పలు వృత్తులలో జేరి పరిశ్రమించు వారికై సాయాహ్నముల పాఠశాలలు నడపబడును.

(10) విద్యావ్యాపనము అన్నిటం బ్రసిద్ధము. ఆకుఫల్లు, కేంబ్రిడ్జి యను పురాణశాలలును ఈ కార్యము ననుగ్రహించియున్నవి. ఇంక సనాతనధర్మ మనుట కేమి సందేహము?

ఇంకను అనేకవిషయముల జదువరు లెఱుంగక పోరు. ఇంక నయ్యేవిద్యల నభ్యసించు విద్యార్థుల సంఖ్యల బరికింతము:—

పిలిపీన్ దీవులు:—

(1) అలంకారవిద్యలు (ప్రకృతి శాస్త్రములతో)	200
(2) వైద్యము	73
(3) వ్యవసాయము	253
(4) పశుచికిత్స	27
(5) ఇంజనీరింగు (ప్రాగంధదేశ)	5
(6) న్యాయవాదిత్వము	146
మొత్తము	704

నూటికి నేబదిమంది కళాప్రయుక్త శాస్త్రపాఠకులు. ప్రకృతిశాస్త్రముల జదువువారిని ప్రయోజకులలో జేర్చినచో నలంకారవిద్యావాచకుల సంఖ్య నూటికి ముప్పదికన్న మీఱదు

విస్కాన్సిన్:—

(1) అలంకారవిద్యలు (శుద్ధప్రకృతి శాస్త్రములతో)	471
(2) కళాశాస్త్రములు	678

(3) వ్యవసాయము	1,289
(4) వైద్యము	108
(5) తదితరములు (గృహికాదులు)	243
మొత్తము	2,889

శుద్ధప్రకృతి శాస్త్రములను ఆలంకారిక విద్యలను జదువువారు 100-కి 16 గురు మాత్రమే. ప్రకృతి శాస్త్రాధ్యాయులఁ దీసివేసిన 'కూనుష' శాస్త్రపాఠకులు నూటికి నారుగురైన నుండరు.

బరింగ్ హాము:-

(1) ఆలంకారికవిద్యలు	251
(2) ప్రకృతిశాస్త్రములు	117
(3) ప్రయుక్తశాస్త్రములు	176
(4) వైద్యము	92
(5) తదితరకళలు	177
(6) కొంతకాలము మాత్రము వచ్చువారు	150
మొత్తము	949

అనఁగా నూటికి ముప్పది తొమ్మిదగురు మాత్రము పరమపరిశుద్ధజ్ఞానము వడసినవారనుట.

బ్రిస్టల్, ఇంగ్లాండు (ప్రారంభదశ):-

(1) ఆలంకారికవిద్యలు	40
(2) ప్రకృతిశాస్త్రములు	76
(3) ప్రయుక్తశాస్త్రములు	64
(4) వైద్యము	36
(5) తదితరములు	44
(7) సాయాహ్నకాల విద్యార్థులు	552
మొత్తము	812

నూటికి పదునాల్గురు మాత్రము శుద్ధవిద్యవారు! తక్కినవారు ప్రయోజకవిద్యలవారు.

లీడు:-

(1) వైద్యము	147
(2) ఆలంకారికము (ప్రకృతిశాస్త్రములతో)	893
(3) సాయాహ్నకాల విద్యార్థులు	208
(4) కొంతకాలము మాత్రము వచ్చువారు	84
మొత్తము	1,884

ఇందు శుద్ధవిద్యలవారు సుమారు 150 మంది మాత్రము. అనఁగా నూటికి పదునొకండు మంది.

లివర్పూల్:-

(1) డ్రిగ్డిప్లోమాలవారు	849
(2) పట్టపరీక్షానంతరవిద్యార్థులు	107

(3) కొంతకాలము (డిప్లోమా) వారు	116
(4) సాయాహ్నకాల విద్యార్థులు	316
(5) తదితరవిద్యార్థులు	151
మొత్తము	1,589

శుద్ధవిద్యలవారు సుమారు 200 మంది-అనఁగా 100-కి, 13 గురు.

మాంచెస్టరు:-

1, డ్రిగ్డిప్లోమాలవారు	1,117
2, కొంతకాలము వచ్చువారు	237
3, సాయాహ్నమువారు	201
మొత్తము	1,615

ఇందును ఆలంకార విద్యావినోదుల సంఖ్య మిక్కిలియు నల్పము.

మెక్ గీల్, కనడా (ప్రారంభదశ):-

(1) ఆలంకారికవిద్యలు(ప్రకృతిశాస్త్రములు గలిసి)	890
(2) ప్రయుక్తశాస్త్రములు, కళలు	500
(3) వైద్యము	300
(4) న్యాయవాదిత్వము	60
(5) గృహికము	67
(6) వ్యవసాయము	98
(7) శిక్ష (విద్యాబోధనము)	180
(8) ఇండకాలికులు	170
మొత్తము	1,765

ఆలంకార న్యాయవాదిత్వ వర్గములు గలిసి "అప్రెంటిస్" సంఖ్య 100 కి 26

టొరాంటో, కనడా (ప్రారంభదశ):-

(1) అప్రెంటిస్ ప్రయుక్తములు	1,629
(2) ఇండకాలికులు	294
(3) దంతచికిత్స	60
(4) పశుచికిత్స	186
(5) వైద్యము	593
(6) ప్రయుక్తశాస్త్రములు	680
(7) శిక్ష	350
(8) గృహికము	104
(9) ఆరణ్యకము	44
మొత్తము	3,985

ఆలంకారికవిద్యలవారి సంఖ్య నూటికి నలువది రెండు; ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులఁ దీసివేసినచో నప్రయో

జ్యములవారి సంఖ్య నూటికి నిరువది యుండిన హెచ్చు.

ఇకఁ మన మద్రాసు యూనివర్సిటీలోని
మద్రాసు యూనివర్సిటీ
యుదంతంబులఁ జింతింతము.

అ) ప్రకృతికృతులు:- 1) అలంకారవిద్యలు (ప్రకృతికృతులు) మొదటిఁ గూడ, (2) న్యాయవాదిత్వము (న్యాయవాదిత్వము!) (3) వైద్యము (4) ఇంజనీరింగు (రెండు విధములు మాత్రమే).

క్షీరమూ, విద్యావ్యాపనము మొదలగు సూతన ప్రచారము లీ పవిత్రసరస్వతికి సరిపడవు. శిక్ష యున్నది గాని యది పట్టపరీక్షానంతర సేవ్యము. ప్రయత్నశాస్త్రములు, కళలు, శుష్కజీవితములై యున్నవి.

1914-వ సం. పట్టపరీక్షాపాఠకుల సంఖ్య ప్రకారము.

బి. ఏ. క్రొత్త యేర్పాటు:-

(1) ప్రకృతికృతులు	196
(2) భాష, చరిత్రము, తత్త్వము	404
(నిష్కర్షణవిద్యలు!) మొత్తము	600

ఇందులో చారిత్రకుల సంఖ్య మాత్రము 326! ఈశ్వరా!! భాషాద్యప్రయోజ్య విద్యలవారి సంఖ్య: నూటికి 66!! పై 600 గురును కళాసంగము లేని కలెక్టరుకచ్చేరి కాపుదలనా రనుట మాత్రము నుజువకుండు!

బి. ఏ. ప్రాంతయేర్పాటు:-

(1) తత్త్వము, చరిత్రము	428
(2) ప్రకృతికృతులు	249

తాత్త్విక చారిత్రకుల సంఖ్య నూటికి 61; ఇరు విద్యలును అప్రయత్నములు!

(3) న్యాయశాస్త్రము (దేవుడే గతి!)	1,187
(4) శిక్ష (ప్రాంత, క్రొత్త)	151
(5) వైద్యము	269
(6) ఇంజనీరింగు	57

1914-వ సంవత్సరము పట్టపరీక్షకు విజయం చేసిన వారిలో:

అప్రయత్నవిద్యలు:-

(1) భాష, తత్త్వము, చరిత్రము నవలంబించినవారి సంఖ్య	832
(2) ప్రకృతికృతులు	653
(3) న్యాయవాదిత్వము	1,187
మొత్తము	2,622

కళాప్రయత్న విద్యలు:-

(1) శిక్ష	151
(2) వైద్యము	269
(3) ఇంజనీరింగు	57
మొత్తము	477

1914-వ సంవత్సరము పట్టపరీక్షకు విజయం చేసినవారిలో:- ప్రయత్నశాస్త్ర విద్యాపాఠకుల సాదృశ్యము 18 కి, 100 కి నుండునంత! శిక్షను అప్రయత్నములలోఁ గలిపినచో ప్రయత్నపాఠకులు 100 కి, 10½ మాత్రమే! శుద్ధముగ ననాదరియవిద్యలపాలైన యీ యూనివర్సిటీవంటి మతయొక యన్యక యూనివర్సిటీని పూతగోదావరీతీరమున స్థాపింపఁ జేసి,

ప్రకృతికృతుల కాల మన కనాద్యము గవర్న మెంటు సేనను, తన్ములముగఁ బ్రజల మీఁద సాధికారమును జేయ నెంచినవారెంత కృతార్థులైనను, ప్రజల కేమి మేలు? పశ్చిమరాజ్యములు దినదిన ప్రవర్ధమానములుగ నుండుటకును మన రాజ్యము మన రాజ్యమువలెనే అనన్వయాలంకారమును విధిలేక ధరించి యుండుటకును గల హేతువులలో మన సిద్ధప్రయోజక విద్యాదానిప్రకృతి యొకటి. దేశము నకు మేలుగోరువారు ఈ పౌరాణికి సర్వకళాబాలా ప్రతి బింబముల నాశింపరు. ఆశించిరేని, వారు ప్రజాక్షేమము నరయుచున్నారా, కిచ్చేరీల నరయుచున్నారా, యను సందేహము దేశభక్తులకుఁ దట్టకమానదు.

ఆధునిక విద్యాన్యాయములు మాతృభాషా మూలమునఁ దప్ప నన్వయా సుఖంపనేరవు. ఆసనులు మన నోటఁ బడినచో, దేశము స్వాతంత్ర్యమును మహాభ్యుదయమును వహించు ననువారు లేకపోలేదు; వారి యూహ మంచిది కాదనుటకై సుప్రసిద్ధులగు కొందఱు యభిప్రాయముల నివేదించెదను.

కవిశేఖరుండును విద్యాబోధన శాస్త్రపరీణుండును అగు సర్ రవీంద్రనాథ ఠాకూరు గారు పలికిన ప్రకారము:

“దేశోద్ధరణార్థము విద్య నెల్లడ వ్యాపింపఁ జేయవలయును. సర్వజనులకును విద్య సాధ్యము గావలయు నన్న మాతృభాష

మూలముగ నుద్ధరి బోధింపవలయును. బుద్ధితక్కువచేతనో డల్బు లగు, నచేతనో ఇంగ్లీషునందు విశేషపాండిత్యము సంపాదించు జాలనివా? కేల యుత్కృష్టతగవిద్య లగు బి. ఎ., ఎం. ఎ. సత నీయము లందరానివిగ నుండవలయునో తెలియకున్నాడను. మాతృ భాషలఁ దగిన పుస్తకములు లే వని కొందఱ వాచును; ఈ కఠవు నకు రాగణము యూనివర్సిటీలు దేశభాషలకుఁ జేసిన యశక్తి గాని నేటొందు గాదు. వానికిని ప్రధానస్థానము నిచ్చి, గ్రంథ ప్రకటనము తనంతట చుట్టరే పుడును."

అబ్దుల్ హక్కు మద్రాసు హైకోర్టు జడ్జి యగు అబ్దుల్ హక్కు రహీము గారు నెలవిచ్చిన విధము:

"ప్రతి రవీంద్రనాథ ఠాకూరు గారు మాతృభాషామూలక విద్యాభ్యాసము మంచి దనియు, సహనీయము లగు ప్రకృతి ప్ర యుక్తాదిశాస్త్రములు తద్వారా వెల్లడింపఁబడవలయు ననియు నిటీవల వక్కాణించిరి. అటువంటి సహచరమని మాకు ననాదృశా లో జూడరాదు. ప్రకృతము దేశభాషలకు చిల్లన విద్యలకు మాత్రము వాడెదరు. గొప్ప గొప్ప విద్యల సంపత్ మారీతిగనే ప్రాచు ర్యమునకుఁ దేనియెడల, ప్రజావాహుళ్యమున ఉత్కృష్టవిజ్ఞానము వృద్ధిఁజేసిండు."

సర్ హైకోర్టు స్టూవర్టు గారు ఈ విషయ మొకను చక్కగా ప్రబోధించి రని నా యభిప్రాయము. మద్రాసు యూనివర్సిటీ బిరుదప్రదానోత్సవ కాలమ్మున, నట మూఁగిన విద్యాధికణ్ణమ్మును వీక్షించి యుపన్యసించుచు, మాతృభాషామూలమ్మున విద్యాబోధన లేనిది ఆధునిక శాస్త్రవిజ్ఞానము జనసామాన్యమునకు నల వడఁజాల దనియు, ఆక్సుఫర్డు కేంబ్రిడ్జిలంబలె అప్రయోజ్యములు, అప్రయుక్తములు నైన యలంకార శాస్త్రములు మాత్ర ముపాసించుచుండుట కర్తవ్యము గా దనియు, లీడ్సు మాంచెస్టరు మొదలగు నూతనరీతి యూనివర్సిటీలు చూపిన దానిని మనముఁ బోవుట మంచి దనియు, ప్రయుక్త శాస్త్రాభ్యాసంబునఁ గాఁ దేశ మం దభివృద్ధి యడరనేర దనియు వచించిరి. మాతృ భాష యొకటి యున్న మాత్రమునఁజాలదు; ఏభాషయెంత మాత్ర మున్నను జాలదు! ప్రకృతిశాస్త్రముల నీనాఁ టికి నానాఁటికిఁ దేలు జ్ఞానమును విస్తరింపఁజేయుట కును, జనులలో వ్యాపింపఁజేయుటకును, ప్రయుక్త

శాస్త్రములను కళలను బోధించుటకును. ప్రచారము నకుఁ దెచ్చుటకును, ననుగ్రహింపఁబడిననే కాని, తదేక భ్యాసమునకై తేబడి ప్రతిస్థింపఁబడినయెడల, మా తృభాష శత్రు వగును. భాష యని కాదు మాతృభాషను గోరుట; ప్రకృతిప్రయుక్త శాస్త్రము సర్వవ్యాప్తములుగాఁ జేయుటకు విధిలేని సాధన మని.

ఈ ప్రశంస యీవఱోనే యధిక మయ్యెనే మో! ఏ నిందకైన నోర్చి సర్వకళానాలలంగూర్చిన యీ కాలపుఁ దత్త్వములను ప్రకటించుట ముఖ్యకర్తవ్యము. "సర్వకళానాలలు కావలెను, కావలెను" అని యాత్ర ముతో నాఁకలి కోర్వని విధంబున చఱచు మన నాయ కులలో నెందఱకు దాని నిజమైన రూపంబు తెలియు ను? తుదకు వాసనయైన సోఁకియున్నది? మన దేశ మున మనస్సునకు విశ్రాంతి యున్నను నాలుక కున్నట్లు గానము. ఏమియుఁ దెలియనివా రయును "సర్వకళా శాలాస్థాపనమునకై కమిటీనొ డేర్పఱుకఁబోయెదము. మిమ్ము నొకసభ్యునిగా గ్రహించెదము. వచ్చెదరా?" యని గవర్న మెంటువా రడిగిరేని, శంక జంకు నాల్పు నంతటి వినయశాలులు మన నాయకులలో నెందఱున్నారు? పిలువకమున్నే ససంభ్రమముగఁ బరువిడి పలువుర నాశ్రయించి పదవి నందుకొంద మనువారి సంఖ్య యెంత? యోజింపుడు. అట్లగుట నాబాల గోపాల మెల్లరకును గొంతకుఁ గొంత యైనఁ దెలిసిన, నికముందు ప్రమాదము సంభవింప దను విశ్వాసము మై నీ వ్యాసము వ్రాసినాడను. "పండ్లు కావలయు నా?" యని యొకఁ డడిగెనేని "మామిడిపండ్లా? బెత్తెఱు పండ్లా?" యని గుఱితింపకమున్నే "ఇండు, తీసికొందు"నని ముందున కేగువారు మూఁగులా, ప్రాఁగులా? ఎటువంటి యూనివర్సిటీ లభ్యమో యది తెలియకమున్నే యెట్లు వరింపఁగలము? ప్రాత పెద్దమ్మ యైనయెడల వలదు. సకలప్రజాభిరామనవ్యకళాశోభిత యైనయెడల సర్వ మంగళ సన్నాహములతోఁ దెచ్చి దేశలక్ష్మీగ భావించి గౌరవింపఁదము.

జాతీయావబోధము

బాలకవి చామర్తి రాజశేఖరరావు గారు

చ. కెలకెలవాటుచుండె, నరుదెంచెడి మెల్లని పిల్ల వాయువులో,
కలకలమంచుఁ గూనె విహంగంబులు, కొక్కొక్కో యటంచు మే
ల్కొలుపఁదలంచి కోళ్లగుమి కూయిడఁజొచ్చెనువన్ను మీరె
మ్మలనుటఁ జెందఁబోకు, సమయం బిది భారతపుత్రరత్నమా!

ఉ. కాల మతిక్రమించెడిని, గాఢతమోవిసరం బదృశ్య మై
తూలె, సమస్తకార్యములు దూలుసుమీ నిదురించుచున్నఁ, బ్రా
ల్మాలకుమయ్య, యన్యులు విలంబన కోర్వఁగలేక యీ యువః
కాలమునందే లేచి నిజకార్యపరాయణు లైరి చూడవే!

ఉ. అందఱలోనఁ బెద్ద మహిమతిశేయుండవు గాన నీవు, నీ
కుం దగునట్లు దీవనలు కోరు వరంబు లొసంగి పంపఁ జె
ల్పొందెడు వేఁగుఁజుక్క నిలుచున్నది; రా వని నిశ్చయించి వి
న్నందనము న్వహించి గగనంబున మెల్లఁగ నిష్క్రమించెడుకొ.

తే. గగన మను పల్లెరములోన నెగడియున్న
తారకానీక మను దివ్యపారిజాత
కుసుమజాలంబు సొగసు నిగ్గులు రహింప
నమ్మతకరుఁ డను దీపంపుటారతిఁ గొని
వృద్ధికాముఁడ వంచు నిశ్చేతుకంపుఁ
గరుణ వహించి, సకలమంగళము లీయఁ
దలఁచియున్నది ప్రకృతికాంతాలలామ;
సమయ మాసన్న మయ్యె, నువన్ను మీరె;
క్షణము సహించి, మరియొక క్షణము వేచి
విసివి వేసారిపోయె. వా కుసుమములును
వాసనలు లేక మెల్లఁగా వాడఁజొచ్చె,
వెలుగు హారతి దీపంబు వెలుగు మాసె;
మేలుకోవయ్య నిద్దుర చాలునయ్య!
కాలపురుషుని సమ్మోహకాశలంబు
వెలవీడియు నిన్నింక విడువలేదె!
కాలయాపనమయ్యె, వేగంబు రమ్మ
రా వజేమయ్య నీవు భారతకుమార!

ఉ. ఎన్నఁడు లేచినో తనయుఁ డెన్నఁడు తల్పముఁ బాయునో, నుకుం
డెన్నఁడు కార్యభారము వహించి మహోద్యమ మాచరించి య
భ్యున్నతిఁ గాంచునో, యనుచు నొక్క తెఱంగు విషణ్ణచిత్త యై
యున్నది దేశమాత, హృదయోపకమం బొనరింప వేటికికొ?

చ. జయ జయ! యటంచుఁ దొలికామున మేల్కొని, దివ్యపుష్పసం
చయములు గూర్చి, మాతృపదసన్నిధి నుంచి, యమోఘదీవన
గయికోని సర్వకార్యసఫలత్యనితాంతనియుక్త చిత్తు లై
జయజయనిస్వగంబులు విజాతు లొనర్చిరి లేచి చూడనే!

తే. ప్రకృతికోపకు నశులజనంబు వోసి
జీవరాసుల మేల్కొల్పి సృష్టిలోన
మాతనందైన యందంబు నూలుకొల్పి
సారతరమైన బంగారు నీరువలనఁ
లైరుపచ్చలఁ దళితశప్రభలు నింపి
కుసుమజాలంబునకుఁ గ్రొత్త మిసిమి యొసఁగి
హృదయమున మాటిమాటికి నుదయమైన
వాంఛలకు నుద్యమోత్సాహబలముఁ బెంచి
లోకపాంధవుఁ డైన ప్రభాకరుండు
నూర్యభగవానుఁ డట్టి వేజోసుయుండు
నిన్నుఁ దిలకించి గాటంపునిదురఁ జూచి
జాలి వహించి నీమీఁద, సదయుఁ డగుచు
బాలకిరణంబులను మేనిపైనఁ బఱపి
లేపుచున్నాఁడు నీ వింక లేచి రమ్మ.

చ. పసులును నిద్ర లేచినవి పచ్చిక భూముల సందరించుచుకొ
మెసవె, బిపీలికాదులును మేల్కొనె, గూం డెడఁబాసి యిప్పు డా
కసమునఁ బాటె నెల్ల విహంగంబులు, కాల మతిక్రమించినకొ
మసలేద వేమి తల్పమున మాటికి మాటికి? లేన నొల్లవే?

చ. వినఁబడవో విహంగముల విశ్రుతనాదము, లాలకింపవో
జనుల సమాకులధ్వనులు, శేయ్యపయికొ బలుమార్లిటులో క్షణ
క్షణముఁ బరుండి లేచుటకుఁ గారణ మేమి? స్వకార్యచింత నీ
మనసున లేదో? భారతకుమార! వెసం ది. రమ్మ తల్పముకొ.

తే. మాతృపూజాసమాగంగ సహితవేళ
మించె నని యలచు మదిలోఁ దలంచఁబోకు
మిగులఁ బ్రౌద్ధయ్యె నని లోన దిగులువడకు
వగవనేటికిఁ గడచినవాని కిపుడు?
వలదువల దింకఁ గన్నీరు విడువఁబోకు
ఫలము లేదయ్య, పైర్యంబు వదలకయ్య
జరుపవలసిన కార్య మేమరకు మయ్య.

మ. లలితామోదలతాంతజాలములు వాడంబోవే? యైశ్వర్యములో
కలకాలంబుఁ దిరంబు లొనె యణుమాత్రంబైన? వృద్ధిక్షయం
బులు కాలానుగుణంబుగాఁ గలుగవే? మోదంబుఁ బోనాడి క
వలపాష్పకులలోచనద్వయుఁడై వాపోవ నీ కేటికికొ?

కా. లేక వీరులు పూర్వకాలమున? లేక డై న్యభావంబులకొ
బాటందోలి ప్రపూజ్యమాతృహిత సేవాతత్పరత్వంబుతో,
బేరుం గాంచినవారు? తచ్చరితములో విన్నంత వాటిల్లుఁ గా
ర్యారంభోచితకార్యవిక్రమమహాహృదైకసంరంభములో.

భాషేతరవిషయబోధ — దేశభాషావశ్యకత

వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు పంతులు గారు, బి. ఏ., బి. ఎల్., ఎల్. ఓ.

రాజ్యపరిపాలనలో జోక్యము కలుగఁజేసికొనఁ దలఁచువారు, ఆంధ్రేయభాష నేర్చుకొనక తప్పదు.

2. విద్యావిధానములో ఈ భాష నిర్బంధపతనముగా నిద్రవలకే యేర్పాటు చేయఁబడియున్నది.

3. మన దేశములో వివిధరాష్ట్రములయందు మండు విద్యాధికు లొకచోట సమావేశమై, దేశభివృద్ధికి కావలసిన విషయములను చర్చింపవలెనన్న, ఈ భాష తప్ప వేరుగ నొక సామాన్యభాష లేదు.

4. మన రాజ్యాంగతంత్రము మున్ముందు సంయుక్తరాష్ట్రరాజ్యతంత్రముగ మారినపుడు, సామాన్య సంయుక్తశాసన నిర్మాణసభలలో ఆంధ్రేయభాష నుపయోగింపకతప్పదు.

5. మనకు పూర్ణస్వాతంత్ర్యము కలిగినపుడు, మనము విదేశములకు రాయబారులను పంపుచో, ఈ ఆంధ్రేయ భాషయే కాక, నాగరికరాజ్యములవారి భాష లన్నియు మనవారు కూడ నేర్చుకొనవలసియుండును.

6. విదేశీయులతో మనము వర్తకవ్యాపారము సదా చేయుచుండుము. ఇనుపదారులు, తంతి, తపాలా, పోగయోడలు, విమానములు, జలాంతర్గాములు మున్నగు సాధనములవలన ప్రపంచములో నుండు దేశములు మునుపటికంటె మిక్కిలి సమీపమునకు వచ్చి నట్లు కనఁబడుచున్నవి. మన దేశము పూర్వమువలె ఒంటరిగ నుండక, వాణిజ్య పరిశ్రామిక రాజకీయ సాంఘిక విషయములలో విదేశములతో ప్రతిదినము సంబంధము కలిగించుకొనవలసియుండును గనుక, అనేక క్లిష్టసమస్యలను సాధించుచుండవలసి యుండును. పరదేశీయులతో ఆన్యోన్యసంఘటనము వ్యక్తియగుచున్నది కాబట్టి యింగ్లీషు మొదలగు విదేశభాషలను మనము నేర్చుకొనుచుండవలయును.

7. మన దేశభాషలలో కంటె, పాశ్చాత్యదేశభాషలలో విజ్ఞానము మెండుగా నున్నది; ఆధునికశాస్త్రములు కిలీలు పడదినప్రవర్ధమానములై తరతరమగుచున్నవి. అనేకమహాకవులు గ్రంథకర్తలు పాశ్చాత్యదేశములలో బయలుదేరినారు, బయలుదేలుచున్నారు, బయలుదేరిగలరు. ప్రపంచములో నిత్యము క్రొత్తక్రొత్త విధముగ నుద్భవించుచున్న సాంఘిక సమస్యలను గుఱించి అనేక గ్రంథరాజములు వెలువడుచున్నవి. వీని నన్నిటిని మనము తెలిసికొనవలెనన్న, ఆయా భాషలను నేర్చుకొని వీలైనంతవఱకు దేశభాషలలోనికి ఆయా గ్రంథములను తర్జుమా చేయవలెను. పాశ్చాత్యదేశములలో ఒకభాషలో నొక యుగ్గంధము వెలువడినయెడల, తక్కినవానిలోనికి భాషాంతరీకరణము చేయుచుందురు గనుక, మన యింగ్లీషుభాషలో సామాన్యముగ ప్రపంచములో బయలుదేలు అన్ని గొప్ప గ్రంథములు నుండుననియే మనము నమ్మువచ్చును. కాబట్టి యింగ్లీషు భాష మాత్రము నేర్చుకొన్నను, ఆయాగ్రంథములలో నుండు సంగతులను మనము తెలిసికొనఁగలము. కాని, ఆయా భాషలలో నుండు మాధుర్యము మాత్రము, వానిలో పాండిత్యమును సంపాదించుకొన్నఁ గాని, మనకు బోధపడనేరదు.

పైన వ్రాసిన విషయములలో ఇంగ్లీషు భాషాభ్యసనము ముఖ్యమనియే నా యభిప్రాయము. కాని దీని నందఱు అభ్యసింపజాలరు. జనసామాన్యమునకు వాడుక భాషలోనే సమస్తవిజ్ఞానమును నేర్పవలెను. రాష్ట్రపరిపాలన సాధ్యమైనంతవఱకు దేశభాషలలోనే జరగవలెనన్న, దేశభాషలను బట్టియే రాష్ట్రవిభజనము కావలెను.

ప్రారంభ మధ్యమ తదితాలలోనే గాక, ఉత్తమ పాఠశాలలలో కూడ, దేశభాషలలోనే సమస్తవిద్యలను

నిజమేమిటను. ఇప్పుడే, అపమనకు ఇట్లు ప్రతివిషయములోను సాత్యమును మనవారిని పురికొల్పును. జర్మనీ జపాను మొదలగు దేశములలోవలెనే ఒక గంట కాలము మధ్యమః పాత శాలలలో ఇంగ్లీషుభాష నేర్చిన జాలును. ఆ భాషలో ప్రతివాఁడును పండితుఁడు కావలెననియు, మించి వక్త కావలె ననియు ప్రయత్నించుట అనవసరము. కలెక్టరు కిచ్చేరీలలోను కోట్టలలోను తక్కిన గవర్నీ మొంటు డిపార్టుమెంటులలోను మాన్యుతు భాష బహుశీఘ్రముగ నేర్చుకొనవచ్చును.

ఇప్పుడు, మన కళాశాలలలో మన దేశభాషలను నిర్బంధపఠనీయభాషలుగా నుంచక, ఇంటర్మీడియేటు పరీక్షలో శైలియందు మాత్రము పరీక్షించుటకు ఏర్పాటు చేయఁబడినది. కాని, విద్యార్థులకు మంచి శైలి యెట్లబ్బును? నిరసములైన ఆధునికగద్యకావ్యములను చదివిన నేమి లాభము? మన బాలురు, సరిగా తమ దేశభాష నభ్యసించి, ఆంధ్రవాఙ్మయమును సంపాదించిననే గాని యింగ్లీషులో నుండు విజ్ఞానమును మనోరంజకముగ తమ దేశీయుల కెల్లు తెలుపఁగలరు? భాగవత భారత రామాయణాది పురాణములును, మనుచరిత్ర వసుచరిత్ర ఆముక్తమాల్యద మొదలగు ప్రబంధములను గట్టిగ పాఠశాలలలో చదివింపని యెడల మనవాండ్రకు ఆయా విషయముల కుచితమున శైలి యలవడ నేరదు. సంస్కృతము కూడ బాగుగ నేర్చినఁ గాని, ఆంధ్రములో గొప్ప గ్రంథకర్తలు కవులు కానేరరని నా యభిప్రాయము. మన పురాణములలోను ప్రబంధములలోను వర్ణనలు ఇప్పటి నవనాగరకులకు తెలనొప్పి కలిగింపవచ్చును. ఆధునికాభిప్రాయములు ఊహలు వానిలో నుండకపోవచ్చును. మన దేశభాషలలో పేక్కినవారు ఇబ్బను మొలీరు పిల్లరు మొదలగు నాటకకర్తలును, స్కాటు డికెన్సు తాకరే హ్యూగో డ్యూమాసు మొదలగు నవలాకర్తలును, టెన్నిసన్ న్యూమన్ రస్కిన్ కాన్టెలు గెట్టి మొదలగు గ్రంథకర్తలును లేకపోవచ్చును కాని, యీ మహా గ్రంథకర్తల ననుసరించి మనము గ్రంథములను వ్రాయ

వలె నక్క. సంస్కృతాధి కావ్యములు బాగుగ నుండవలెగాని, మించి శైలి కుదురదు. సామాన్యపు వాడుక భాష చాలదు. ఇప్పటి పేలవక్తన వచన కావ్యములు పనికిరావు. విదేశీయగ్రంథములలో నుండు భావములను మన దేశభాషలలోనికి దింపునపుడు, ఆ భావములకు సరిగిన శైలి వాఙ్మయజ్ఞానము లేనిది అని యెల్లు రాగలవు? విషయములను బట్టి శైలియు మాఱుచుండవలయును. కాబట్టి మన భాషాభివృద్ధికి, ఇంగ్లీషు చదువుకొన్న ప్రతి విద్యార్థిచేతను సంస్కృతమును గాని దేశభాషను గాని నిర్బంధముగ చదివింపవలెను. మన విశ్వవిద్యాలయములలో, పట్టపరీక్షవఱకుఁ గూడ సంస్కృతాశ్రయములను దేశభాషలలో నేర్పనలెను.

జనసామాన్యములో ఆంగ్లేయభాష యెన్ని వందల సంవత్సరములకైనను వాడుక భాష కానేరదు గనుకను, మన పూర్వచరిత్రలు మన భావములు సాంప్రదాయములు మన విజ్ఞానము — ఇది యది యన నేల — మన జాతీయజీవిత మంతయు మన దేశభాషలలోనే యిమిడియుండుటవల్లను, ప్రతి దేశాభిమానియు తన దేశభాషను త్యజింపక సాధ్య మైనంతవఱకు లోకమున నుండు విజ్ఞానసర్వస్వము సంతటిని వానిలోనికి చేర్చుట ధర్మ మని గ్రహింపవలెను. తన భాషను మఱచిన యెడల దన పూర్వులనే గాక తన్ను తానే మఱచి పిదపి శీయులతో కలసిపోవును. భాషాభిమానమునకును దేశాభిమానమునకును అన్యోన్యసంబంధము మిక్కిలి కలదు. దేశాభిమానమును పోగొట్టినతెను, విదేశప్రభువులు, తాము జయించిన దేశములలో, రాజ్యపరిపాలన ను గాక పాఠశాలలలో సహితము, తమ భాషనే నిర్బంధముగ చదివించుచు, స్వదేశభాషల కెంతమాత్రము ప్రోత్సాహము నొసంగరు. ఇది విదేశప్రభువుల రాజనీతి. హంగరీ దేశమును జయించిన మెజియార్లు తమ మెజియారు భాషను తప్ప, మరయొక దేశభాషను పాఠశాలలలో నేర్పినయెడల, ఉపాధ్యాయులను శిక్షించెదరు. ఈ విధముగనే పోలొండు అయిల్లండు పేల్సు మొదలగు దేశములలో క్రమక్రమముగ స్వదేశభాష

త్యజింపబడుచుండెను. ఇప్పుడిప్పుడు, ఆ దేశములలో ప్రజలు మేల్కొని బాలీ దువిద్యను బోధావలలో కలుపుచున్నారనియు, చుర దేశభాషలు అంగుల కున్నను విద్యాధారములుగా వేర్లు నానిన బోధన కుప

యోగించి వారికి తగిన స్థానము నిచ్చుట యుచితము. రాష్ట్రపతిచాలన మంతయు దేశభాషలలోనే జరగవలయు ప్రయత్నింపఁ బెను.

II వలివేటి గాయత్రిరాస్త్రి గారు. ఎమ్. ఏ., ఎస్. డి.

పసుతి మాం ప్రపంచమందు గానను జేశభిషక భాషాభివృద్ధియు బడయించినది. కిరీట, దేశభాషలలో విద్య గలుగవలె ననెను అట్లే నాయము నిమించినది. ఆంధ్రసమాజేశములలోను శాసనసభలలోను భాషయము చచ్చి పడచుచున్నది. దేశభాషాభివృద్ధియు బోధకులును యుక్తియుక్తముగ వ్యాసములను వ్రాయుచు, ఉపన్యాసముల నిచ్చుచు, ఇంకలె తత్త్వాన్వయము ప్రజావాహుశ్యమునకు నివేదించుచున్నారు. అయినను, ఇంకను ఈ విషయము అనేకులచే వివాదాంతముగానే పరిగణింపబడుచున్నది. ప్రజానాయకులుగూడ భిన్నాభిప్రాయములై యున్నారు. దేశభక్తులలో అగ్రగణ్యులును, ప్రజాసంపన్నులును, స్వాధ్యాయము అగు సురేంద్రనాథ బెనర్జీ గారు గూడ ఈ విషయమందలి తత్త్వాన్వయము గ్రహింపజాలక గౌ. రామరాయణం గారు పాదించిన తీర్మానమును నిరాకరించుట మిగుల శోచనీయము. ఈ సందర్భమున ఈ విషయచర్చ ఇక్కాలమున కొప్పియందు నని తెలిచి ఈ వ్యాసమును వ్రాయఁబూనితిని.

2. హిందూదేశములో మాకు పథముల పాఠశాలలు గలవు: ప్రథమ మధ్యమ పాఠశాలలు, కళాశాలలు. ప్రథమపాఠశాలలో దేశభాషకే ప్రముఖత నిచ్చుచున్నారు. ఇతర భాషల మూలమున ఈ తరగతి పాఠశాలలలో విద్య నేర్పట మిగుల కష్టము. మొత్తము వైది మధ్యమపాఠశాలలలోను కళాశాలలలోను దేశభాష క్రొత్తాన మిచ్చుట లేదు. విద్యార్థులకుఁ గూడ ఈ కారణములన ఆ భాషయం దనాదరణము కలుగుచున్నది. పట్టపరీక్షలలో కృతాన్త లైనవారు కూడ నిర్భయముగ రెండు వాక్యములను వ్యాకరణముక్తముగ వ్రాయజాలరున్నారు. హూణభాషలో తిప్పలతో వ్రాసి నందులకు చిన్న పుచ్చుకొనువారు, స్వభాషలో నుపన్యసింపజాలరునియు, వ్రాయజాలరునియు, లజ్జ లేక చెప్ప సాహసించుచున్నారు.

ఒక డి. ఏ. తరగతి విద్యార్థి "Comrade" అను పదమును సరిగ్గా వ్రాయుకుండుటకు, ఆదేశరగతిలో చదువుచున్న పండియొక విద్యార్థి చూచి నవ్వి, హేళన చేయుచు "నీ తెలకాయలాగే రాసి నావులే" అని నిందించెను. "రాసినావు అనెడు నీవు కూడ నన్ను దెప్పవలెనా? స్వభాష నుపయోగింపజాలని నీబోటివారిని జూడ మిగుల వ్యసన మగుచున్న"దని మొదటి విద్యార్థి ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. ఇందువై చిన్న పుచ్చుకొనక "తెలుగుభాషెవరికి కావలెను? ఈ భాష నేర్చుకొనుటకలన తహసీల్ దారీ పని గాని కలెక్టర్ పని గాని వచ్చునా? ఆంగ్లేయోపాధ్యాయుల మెప్పు పొందుట కీ జ్ఞాన మను కూలపడునా?" అని అతఁడు తిరిగి వాదించెను. ఇప్పటికిని ఇదే

యత్నిప్రాయమును విద్యార్థులు నడచుచున్నారు. ఎంతవఱకు తెలుగు పండితులకు గౌరవము మాఱునో, అధిక శతకముల నియ్యగో, వైతరకులలో నేయుటకు తెలుగులో వచ్చిన గుణములను గణింపనో, సాంకాలల పుస్తకభాండాగారము లలో తెలుగు పుస్తకము లుపనో, అంతవఱకు ఈ దూర్భిప్రాయము లంశంపము.

3. ఉన్నతపరీక్షలు మత్రిస్తులైనవారు సముతి మాంగ్లేయ భాషలో పరిపూర్ణ పాండిత్యమును సంపాదించితరు గనుకను, తెలుగు భాషలో అట్టి కృషి చేసినయెడల ఉత్తరగ్రంథములను వ్రాయు సామర్థ్యము జనించుచు గనుకను, జ్ఞానవ్యాపకమునకు దేశభాషలో రచింపబడిన పుస్తకములే ఆధారములుగా నుండుచు గనుకను, దేశ భాషను ప్రథమభాషగ నేర్పవలసియున్నది. ఇంగ్లాండు జపాను మొదలగు దేశములలో వఱియొక విధముగా బోధన చేయుటయే లేదు.

4. హిందూదేశ మాంగ్లేయులచే పరిపాలింపబడుటచేతను, అనేక భాషల నుపయోగించుచు వివిధజాతులవారిను నివసించుట చేతను, కొన్ని జాతులలో విద్యావంతుల సంఖ్య స్వల్పముగా నుండుటచేతను, ఆంగ్లేయ భాషాధ్యయనము సహిత మావశ్యకమై యున్నది.

5. హిందూదేశప్రజల ప్రస్తుతనాగరకమునకును, సంస్కృత భాష మనకును, స్వాతంత్ర్యాభిమానమునకును, బుద్ధి వికాసమునకును, ఆంగ్లేయ భాషాగ్రంథాలలోకనమే మూలకారణం బనునది నిర్వివాదాంతము. నిరంతరము పరిశ్రమ చేసి పాశ్చాత్యులు గనుకెట్టిన నూతనాంశములను తెలిసికొని, దేశభాషలో శాస్త్రసంబంధమున పుస్తకములను రచించుటకును, ఆంగ్లేయ భాషాపరిచయ మావశ్యక మునదియు నిర్వివాదాంతమే.

మధ్యమపాఠశాలలలో ఆంగ్లేయభాష నేర్పఁగూడ వనిమా వారము కాదు. దేశభాషను మొదటి భాషగా నేర్పి, ఆంగ్లేయ భాషను రెండవ భాషగా నేర్పవలె ననియే నా యభిప్రాయము.

హిందూదేశములో వివిధజాతులవారు నివసించుటచే అన్యోన్యాభిప్రాయనివేదనమునకును, సంఘభావోదయమునకును, హిందూ మహాజనసభ మొదలగు సభలను జరపుటకును, వర్తకవ్యాపారములను నెఱవేర్చుటకును, ఆంగ్లేయ భాషాజ్ఞాన మవసరమే కాని, ఇప్పుడు వినియోగించుచున్నంత కాలము వినియోగింప వలసరము లేదనియు, ఇంత ప్రముఖత అనవసర మనియు స్ఫురించుచున్నది.

6. దేశభాషలో వ్రాయబడిన గ్రంథముల మూలమున ఆ దేశప్రజల యమూల్యములైన యభిప్రాయములును ఆదర్శములును

వ్యక్తపడును. ప్రతిదేశ మేదో యొక విషయము చిరదేశములను మించియుండి నాగరకతకు హేతు వగు సంస్కారమునకు మార్గ దర్శిగా నుండును. ద్రవ్యసంపాదనాసాధ్యమును కర్మయోగపరాయణత్వమును హింసపులు నేర్చుకొనవలసిన యెడల, ఆంగ్లేయులు గూడ హింస పుల పారమాత్మిక జ్ఞానమును జ్ఞానయోగమును నేర్చుకొనవలసియున్నది. ప్రపంచమందలి నాగరకత హెచ్చగుటకు ప్రతిభావలలోను పుస్తకములు రచించబడవలెను. స్వదేశవాజ్ఞ్యము వృద్ధికి స్వభాషాపరిశ్రమ మానశ్యకము.

“ప్రతిమనుష్యుడను స్వభాషాసాహిత్యము చేరనే గ్రహించును, యోచించును; నూతనవిషయములను భావించును, కల్పించును. ఆస్వభాషయందట్లు చేయఁజాలఁడు. స్వభాషయందు విద్యాపరిశ్రమము కలుగనిచో మనుష్యులకు సాధారణముగ ప్రతిభ యుదయింపను.”

స్వభాష మూలముగ జ్ఞానసంపాదన చేయుట సులభము. ఇతరభాషల మూలముగా జ్ఞానసంపాదన చేయుట కష్టము. శ్రమ అధికము. నిర్ధారకముగ కాలవారణ మగును. ప్రజాభాషాశ్యమున కీ జ్ఞానము వ్యాపింపదు. దేశభ్యుదయమునకును దేశభాషాభ్యుదయమునకును పరస్పరసంబంధము గలదు. దేశభాషల నాశము ప్రజల నాశమున చరిత్ర లుద్ధోషించుచున్నవి.

7. ఇంతవఱకు దేశభాషా పరిశ్రమయుయొక్క ఆవశ్యకత దెలిపితిని. ఇక దేశభాషలలో విద్య గజపుట అసాధ్య మని వాదించువారి వాదములను దిగువ నుదాహరించి “అవి యుక్తియుక్తముగ నున్నవా?” అనెడి యంశమును విచారించెదను.

8. కొందఱు ఆంగ్లేయభాషలోని శాస్త్రీయపదములకు సరియైన పర్యాయపదములు దేశభాషలలో లే వనియు, ఆ హేతువుచే ప్రకృతిశాస్త్రములు నేర్పుట అసాధ్య మనియు వాదించుచున్నారు.

“ఈ యశ్విప్రాయము తప్పు” అని స్వానుభవముచు బట్టి నొక్కివ్రాయఁగలను. బోధనాశ్యసనపాఠశాలలలో వృక్షశాస్త్రము, జంతు శాస్త్రము, శారీరశాస్త్రము, రసాయన శాస్త్రము, ప్రకృతిశాస్త్రము, వ్యవసాయశాస్త్రము నేర్పుచున్నారు. బాలురు సులభముగ వీనిని గ్రహించుచున్నారు. దేశభాష మూలముగ నేర్పుచుండుటచే పూర్వము యథే. ఏ. తరగతి విద్యార్థులు నేర్చుకొనుచుండిన సంగతులను అనాయాసముగ నేర్చుకొనుచున్నారు.

9. దేశభాషలలో తగిన పుస్తకములు లే వనియు అట్టి పుస్తకములను వ్రాయుట కష్ట మనియు కొందఱు తలంచుచున్నారు.

జపాను దేశస్థులకు పాశ్చాత్యుల సంపర్కము లేనప్పుడు, వారి దేశభాషలో వ్రాయబడిన పుస్తకముల సంఖ్య మన పుస్తకముల సంఖ్యకంటె మించియుండలేదు. ఆంగ్లేయశాస్త్రీయపదములకు బదులుగా చీనాదేశపు భాషలోని పదముల నుపయోగించిరి. ఆ భాష మన భాషలకంటె ఎక్కువ శబ్దశాలము కలిగినది కాదు.

ప్రభుత్వమువారు భాషాంతరీకరణమును జేయుట కొక సంఘమును స్థాపించి పుస్తకములను ప్రచురించినయెడల, ఉత్తమ

గ్రంథములు వెలువడుటయే గాక, ఇందు మూలమున సహజముగ గూడ కలుగు నని ఇతరదేశగ్రంథరచనచరిత్రలవలన వ్యక్తపడుచున్నది.

జపానుదేశములో మధ్యపాఠశాలలలోనే గాక కళాశాలలలో గూడ దేశభాష మూలముగ విద్య గజపఱచుచున్నది. వెనడా విశ్వవిద్యాలయ మిటువంటిదే. దీనిలో 7,000 చుంది విద్యార్థులు విద్యాభ్యాసము చేయుచున్నారు. కాలాంతరమున హిందూదేశములో గూడ, దేశభాషలను స్వేచ్ఛాద్యాలయములు స్థాపితములు గాక తీరు. దేశభాషాభ్యుదయము లేనిదే దేశభ్యుదయము కలలోనివార్త గాన, స్వదేశవాజ్ఞ్యయాభివృద్ధి కెల్లగును యన్నింపవలసియున్నది.

10. కొందఱు చెందవ భాషగా ఇంగ్లీషు నేర్పినయెడల, ఇంగ్లీషు భాషాజ్ఞానము తెక్కువగా నుండు ననియు, ఉపాధ్యాయు లింగ్లీషులో నిచ్చిన యుపన్యాసములను బాలురు గ్రహింపఁజాలరనియు, ఇప్పటివలె రాజకీయ వ్యవహారములను వర్తకవాస్తవములను నెఱవేర్చుకొనెను సామర్థ్యమును గలిగియుండ రనియు తలంచుచున్నారు.

బాలుర యాంగ్లేయ భాషా జ్ఞానము ఉపాధ్యాయుల తెలివి తేటలను బోధనాపద్ధతులను పరీక్షానిబంధనలను అనుసరించి భేదించుచుండును. తెలివైన యుపాధ్యాయుఁడు, సరియైన బోధనాపద్ధతుల నవలంబించి, నిజమైన భాషాజ్ఞానమును గలుగఁజేయు యత్నించినయెడల, వారమునకు 4 గంటలు మాత్రమే బోధించినను చుద్యమపాఠశాలలలోని బాలురకు ఇంగ్లీషు భాషలో ఇయ్యబడిన యుపన్యాసములను గ్రహించు సామర్థ్యము కలుగును. ఒక్కను పాఠశాలలలో వారమునకు 4 లేక 5 గంటల చొప్పున 3 సంవత్సరములు మాత్రమే ఆంగ్లేయభాషను నేర్పుచున్నను, అట్టి విద్యార్థులు మన దేశమునకు వచ్చి చుదుమధురైతేలి నుపయోగించి యుపన్యాసముల నిచ్చుచున్నారు; వ్యాసములను వ్రాయుచున్నారు. ఇటులే జపానుదేశములో గూడ బాలురు వారమునకు కొన్నిగంటలే నేర్చుకొనుచున్నను, కళాశాలలో ఇంగ్లీషునం నియ్యబడెడి యుపన్యాసములను గ్రహించుచున్నారు. ఇంతకును ఆంగ్లేయభాషను తప్పులు లేక వ్రాయుటకంటె, నిశ్చయమైన జ్ఞానసంపాదనయు ఆ లోచనావివేచనాశక్తుల యభివృద్ధియు ఉన్న తాదగ్యములను గలిగియుండుటయు ముఖ్యము.

జపాను దేశస్థులకు మన దేశస్థుల కున్నంత ఆంగ్లేయభాషా పరిచయము లేకున్నను, నూతనముగా ఆ నేకసంగతులను గనిపెట్టియున్నారు. రాజకీయవ్యవహారములను నునకంటె నేర్పుతో నెఱవేర్చుచున్నారు.

సాధారణవ్యవహారములను నెఱవేర్చుటకు మిక్కుటమైన భాషాజ్ఞాన మనవసరము. “What make my make” (వాట్ మేక్ మేమ్) అని గవర్నరు గారియెదుట ఇంగ్లీషుభాషలో చెప్పిన మహాపురుషుఁడు, ఒక స్వదేశసంస్థానముయొక్క మంత్రిగా నుండి, ఆదాయమును వృద్ధిచేసి, ప్రజల సౌఖ్యమును హెచ్చుచేసి, రాజు యొక్కయు ప్రభుత్వముయొక్కయు మన్ననకు పాత్రుఁడాయెను.

II. కొందఱు దేశభాషలో విద్య నేర్పవలసివడే కాని, హిందూదేశములో ముగ్గుటముప్పది భాష లుండుటచేత, అట్లు చేయుట కష్ట మని తలంచుచున్నారు.

వీనిలో అనేకభాషలకు లిపి గాని పుస్తకములు గాని లేవు. అట్టి భాషల మూలముగ విద్య నేర్ప నవసరము లేదు. కొన్నిభాషలు స్వల్పసంఖ్యాకులచేతనే వాడబడుచున్నవి. చుట్టికొన్ని నామ మాత్రముననే భేదించియున్నవి. నిజముగ అవి నేనా భాషలు గావు. మఱికొన్ని సహజముగ నాశనమైయున్నవి. స్వల్పకాలములో అంతరించునవి.

వై హేతువుల ననుసరించి ముగ్గుట ముప్పది భాషలలోను విద్య నేర్ప నవసరము లేదు. 16 లేక 20 భాషలలో మన హిందూ దేశములో విద్య నేర్పించి జాలును.

III మంత్రివైగడ సాంఘికరావు గారు, బి.ఏ., ఎల్.ఎల్.బి.

హిందూదేశమునం దిప్పుడు ప్రబలియున్న విద్యావ్యవస్థలలో నింతకంటె నెక్కుడు ప్రముఖ మైనది లేదని చెప్పట యెంతమాత్రమును సాహసము గాదు. దేశభక్తిని పురిగొల్పి దేశోద్ధారకవిషయములయందు మనస్సును వికసింపజేయుటకు దేశభాషల యభివృద్ధియే యుత్కృష్టసాధన మని అందఱును ఒప్పుకొనిన విషయమే. పరదేశభాషల మూలమున నభివృద్ధి చెంది వచ్చుకొనిన దేశ మేదియు చరిత్రమునందు గన్పట్టుట లేదు. ఇతర భాషలకుండి గ్రహించిన విషయములను మాతృభాషలో నిమిడ్చి మన మనోంతరాళములలోనికి త్రిప్పి స్వగతములు చేసికొనగలిగినప్పుడే, యవి మన సొత్తుగను గాని లేనియెడల నవి అప్పు దీనిన సొమ్ములనలేనే మనకు అవసర మగునపు డుపకరింపవు. అట్టి విద్య బూడిదెలో పోసిన పన్నీ రగును గాని మరినేలు గాదు.

ఇట్టి ముఖ్యవిషయమును గూర్చి భిన్నాభిప్రాయము లుండుట అసహజము గాదు. స్వదేశీయులే కొందఱు వ్యతిరేకాభిప్రాయమును బూనుటయు కొందఱు సహజమే! ఏ కార్యమునకుఁ గాని ఆటంకములు గడచి జయము కలిగినప్పుడే, దాని జయము ద్విగుణ మగును. అంతరాయములు లేక కార్యఫలితము సిద్ధించినను, సిద్ధింపనప్పటి యట్లేయందును.

ప్రకృతవిషయమును గూర్చి బెజవాడ ఆంధ్రమహాసభయందు చర్చ జరిగినప్పుడు, మన ప్రముఖులలోఁ గొందఱు తమ వ్యతిరేకాభిప్రాయమును చూపిరి. అయినను వారే మలి సంవత్సరము జరిగిన విశాఖపట్టణ తృతీయాంధ్ర మహాసభలో ఆ తీర్మానమునే బలపఱచుచు ప్రసంగములు జరపిరి. ఒక్క సంవత్సరకాలములో దీని కిట్టి బలము కలుగుట జయనూచక మనుటకు సందేహము లేదు.

ఈ విషయమై కొన్ని యభిప్రాయములను ముందుగాఁ దెల్పి సాధకబాధకముల నాలోచించి ప్రముఖు లిచ్చిన యభిప్రాయముల వ్రాసి కార్యసాధన సౌకర్యము లగు మార్గములఁ జూపుట ఈ వ్యాసముయొక్క ముఖ్యోద్దేశము.

కాలక్రమమున ఈ 16 భాషలకును వసదా విశ్వవిద్యాలయము మాదిరి విద్యాలయములు స్థాపింపబడవలసియున్నది. వీనిలో ఇంగ్లీషు నేర్పవలెను గాని రెండవ భాషగా నేర్పవలెను.

ప్రారంభమున దేశభాషలలో ఉత్తమగ్రంథములు లభింపక పోవచ్చును. వ్రాయబడిన గ్రంథములు అంగ్లేయభాషగ్రంథముల కన్నఁ బక్కువ విలువైనవిగా నుండవచ్చును. కాలక్రమమున ఈ లోపములు నివారణ కాలవచ్చు.

చేరాభ్యుదయమునకు దేశభాషాభ్యుదయము కావలెను మఱుట చేతను, దేశభాషాభ్యుదయమునకు పాఠశాలలలో దేశభాష కిచ్చిన ప్రాముఖ్యము కావలెను బలపఱచెను. దేశభక్తు లెల్లరు ఈ విషయమును గుఱించి అధికశ్రద్ధ వహించి, ఈ సంస్కారమును ప్రభుత్వము వా రంగీకరించునట్లు చేయవలెను.

మన రాజధానిలో ఎల్లమెంటరీ పాఠశాలలలో నెందఱు విద్యార్థులు గలరు? వారిలో నెందఱు నెకండరీ పాఠశాలలకుఁ జరువవత్తురు? అట్లు వచ్చినవారిలో నూడవ ఫారములోపుననే చదువు మానివేయువా రెందఱు? అది దాటి వైతరంగశులలోనికి వచ్చినవారిలో నూలు పైనలు కాటువా రెందఱు? వారిలో కాలేజీ పద్య నభ్యసించువా రెంతమంది యుందురు? ఈ ప్రశ్నలకు తుత్తరము కొంతింక క్రింది సంఖ్యలవలన తేలును. 41,418,980 మంది ప్రజలలో నూళ్లయందు విద్య నభ్యసించు వారు 1,362,182 రు; అనగా నలువదిమంది కొకఁడు. వీరిలో

విద్యాశాఖ	పురుషులు	స్త్రీలు
కళాశాలలు	5,491	56
నెకండరీ పాఠశాలలు	77,581	4,689
ప్రైమరీ పాఠశాలలు	899,893	234,885
చదువుకొను ఈడు గల వారిలో నూటికి	83.1	7.4

వీనిని పరీక్షించి చూడఁగా వైకి పోయిన కొందఱి విద్య దిగ నాపట్లుచున్నట్లును, జనసంఖ్యలో మిక్కిలి యల్పసంఖ్యాకులే విద్యానంతు లగుచున్నట్లును, స్త్రీలలో విద్య నేర్చువారు అంత కంటెను నూత్నసంఖ్యాకు లై నట్లును తేటపడుచున్నది. దీనికి కారణము కొంతమఱుకు ప్రస్తుతపు విద్యాపద్ధతు లనియే యెంచవచ్చును.

ప్రైమరీ తరగతి. — బాలబాలికలలో ననేకులు ఈ తరగతి దాటి వైకి పోలేకయున్నారు. అట్టివారికి శాస్త్రజ్ఞానము నియ్యవలె ననిన మాతృభాష దప్ప వేలు సాధన మేమి గలదు? శాస్త్రజ్ఞాన మనునది మనుష్యజాతి కంతకును కావలసినదే గాని, కొందఱికి మాత్రమే యవసరమై ఇతరులు పొందఁగూడనిది కాదు. ప్రజలలో నిట్టి జ్ఞానము ప్రబలియుండకపోవుటచేత గవర్న మెంటు వారు ఆరోగ్యవిషయమైన పనులను తలపెట్టునపుడు, మూఢవిశ్వాసములను

ముగల్గి కామ్రూప్ భావనలను లెక సామాన్య ప్రజలకల్ల ప్రసంగం కనులు కల్లుచున్న నని చెప్పునుండి యుద్యోగీయులు చెప్పడం దని, వారి కన్యాపద్ధతులకలననే యిట్టి స్థితి ప్రబలి, వారు జేసిన కనుల ఫలితమునే యనుభవించుచున్నా నని చవలో కొందఱు నను లో తాము కన్యకాని యూరకుండవలసివచ్చినది. మూడవ క్వాస మను పాఠశాలలోను కన్యావాస్తవీయే ముఖ్య సోపానము. మాతృభాషలో తప్ప వేరు విధమున బాహుళ్యముగా విప్లవ భావచంద్రికలను వెబ్బెల్లుటకు వీలులేదు. చాలవారి జనులు మాతృ త్వములో బడి యాయులాడుమంద కలరా వహమారి మొదలైన యంటురోగములు ప్రబలిపప్పుకు జాతులే నాశనమగుట నిశ్చయము. కాబట్టి గవర్న మెంటువారు తాము పూనిన ఆరోగ్యకార్యములకు ప్రజలు తోడ్పడకపోవుటచే, భవ్యమయ మగుటయే గాని కార్య సాఫల్య మగుట లే దని వినిపించెడి మొఱు అడవిలోని మొఱు ఎక్కువ భనము వెచ్చించి విద్య వ్యాపింపఁ జేసిన గాని ఆ మొఱు నాలకించువా రుండరు.

సేకండ్లరీ తరగతి.—ఈ తరగతియందు అనగా ఆరవ ఫారమువఱకును 10 మొదలు 16 సం. ల వయస్సు బాలు రుందురు సరియైన కడుకు పునాది పడుటకు తగిన వయస్సిదియే. నాలవ ఫారము మొదలు ఆరవ ఫారమువఱకును నిర్బంధముగా నన్ని విషయములను ఇంగ్లీషులోనే బోధింపబడుచున్నది. ఇంగ్లీషు భాష వైపరీత్యములను రహస్యములను గ్రహించి, ఉపాధ్యాయుడు చెప్పిన పాఠమును సుగమము చేసికొనుటకు బాలునియొక్క కాలమును శక్తియు అంతరించుచున్నవి అట్లు కష్టపడుటలో విషయవిజ్ఞానము కెగ్గిపోయి భాషావిషయకమైన యాటంకములు నెక్కు లగుచున్నవి. చరిత్ర గణిత ఉపాధ్యాయుడు, చరిత్రజ్ఞానము కభివృద్ధి చేయుటయే వారి సాధములయొక్క ముఖ్యోద్దేశముగాఁ జేయవలెను. కష్టపడి స్థితిలో అట్లు చేయుటకు వీలు కలుగుట లేదు. కాబట్టి ఏ పాఠము చెప్పనపుడు ఆ పాఠముయొక్క విషయమే ప్రముఖత వహింపనియెడల ఆ పాఠము నిష్ప్రయోజనము. దాని కొఱకు వెచ్చించిన కాలమును శక్తియు వ్యర్థములు. ఆ పాఠములనే మాతృభాషలో చెప్పినయెడల బాలురు సులభముగా గ్రహించుటయే గాక, కాలమును శక్తియు కూడివచ్చుటయు, అందువలన వారికి సంతోషము కలుగుటయు తటస్థించును. అట్లు చేసిన యెడల, హెచ్చు జ్ఞానమును గూడ కొలది కాలములో వారికి కలిగింపవచ్చును. దానివలన కామ్రూప్ భాషయు త్వరగా కభివృద్ధిచెంది నూతనాంశములయందు మనస్సును ప్రవేశపెట్టుటకు తగు నవకాశములు విక్రవచ్చును.

మాతృభాషలో విద్య గఱవినయెడల, బాలుర హూణ భాషాప్రావీణ్యము తగ్గిపోవు నని కొందఱి వాదము. అయితే, నాయభిప్రాయ మది కాదు. అట్టి వాదము దేశభివృద్ధికరముగాదు. అయిన నట్లగు నని మన మొప్పుకొనినను కష్ట మేమి! సేకండ్లరీ విద్యయొక్క ముఖ్యోద్దేశము జ్ఞానము నార్జించుటయూ, లేక హూణ

భాషను నేర్చుటయూ? ఈ ప్రశ్నకు తగిన సమాధానము నిచ్చిన యెడల, నాన వాదము యొక్క ప్రాబల్యము నొప్పుకొనుటయే. ఏ మూఢుడైనా హూణవిద్య విద్యసించుటయే పెకందరీ విద్యయొక్క యుద్దేశ మని నడుచును. ఈ విద్య విద్యసించువానిలో నూటికి 90 గుండి ఏ స్త్రీదను సుమాస్తాలుగానో, తాలూకా సుమాస్తాలుగానో, ఏ వర్తకసంఘములోనో, చరియెచ్చటనో ఉద్యోగము సంపాదించు కొని పొట్టు పోసికొనువారే. వీరికి హెచ్చు హూణభాషాజ్ఞానము యొక్క యవసర మేమి? వ్యావహారికజ్ఞాన ముండిన చాలును. కాని వారికి మానవశరీరభృత్యములు, ఆరోగ్యచివ యములు, గృహనిర్వహకము, అంయ వ్యాధులు ప్రబలిప పడవలసిన జాగ్రత్తలు, చేయి తెగిన చేయవలసిన పని మొదలయిన అనేక విషయములు తెలియకపోయిన, వారి జీవితమే వారికి దుష్టమగును. ఇది సంతానము నీడుట యెట్లు? సముద్రము నీడుటకంటెను కష్టతరము. అందువలన జీవితసౌఖ్యమే ముందరించును.

ఒక చిన్న యుదాహరణము విదారుగురు గల చిన్నకుటుంబములో 10-12 సం. ల బాలుడు ఇంగ్లీషు బడిలో చదువుచుండటం ఈ రోజులలో అరుదు గాదు. వాడు ఇంటిలో పాఠము చదువు నప్పుడు చిన్న చెల్లెలు వచ్చి ఏమి టన్నయ్యా చదువుచున్నావు? అని గాని, నాయనక్క వచ్చి నీవు చదివే దేమిటిరా? అని గాని ప్రశ్నించినప్పుడు వాడు “నీ కేమి తెలుసును, భో” అని తప్ప, ఇతరసమాధాన మేమైన ఇయ్యగలఁడా? వీడు ముం దెప్పుడో తహశీలుదారు పనో డిప్యూటీ కలెక్టరు పనో చేయు నను సంతోషము తప్ప, దిగదినమును వాడు మనఃప్రపంచమునందు తనవారలకు దూరుఁ డగుచున్నాఁ డను సంగతి నతమచున్నాము. మన విద్యాధితులలో నెందఱు నిజమైన సంసార సౌఖ్యము ననుభవించుచున్నారో చెప్పటకు వీలు లేదు. లెక్కలను సంపాదించిన చాల నుపగౌరవముగా నుండును. ఏదో సభకు వెళ్లి రాత్రి ఆలస్యముగా నింటికి వచ్చినప్పుడు ఏమి, ఇంత ఆలస్య మైన? దని ఇంటివా రడిగిన, “ఏదో మీటింగు. అందుచేత ఆలస్య మైన” దని సమాధానము చెప్పట తప్ప, మరియే సముగా వారి గూడించి వారికి న. వారు చెప్పగలగుచున్నా మో గూడ కే తెలియును. ఎప్పుడైన సాయంత్రము నెండలకడ ఇంటికి వచ్చినవెంటనే మిక్కిలు బయలుదేలుదుము. భోజనానందము నిద్ర. ఈవిధముగా ఇంటిలో చాల తక్కువ కాలమే గడచి రోజులు వెళ్లెబ్బుచ్చుటకే ప్రయత్నించుచున్నాము. కానీ, మనకు గల జ్ఞానము కొంతైనను ఇంటిలోవారికి కలిగించుటకు మనము ప్రయత్నించుట లేదు. దాని కంటకును కారణము మనఃప్రపంచములకుఁ గల తారతమ్యమే. ఇట్టి స్థితికి కారణము మనము చూటలాడు భాషలో మన యభిప్రాయము లిమిడియుండక పోవుట తప్ప వేరు గాదు. మాతృభాషలో విద్య నేర్చినయెడల ఈ దురవస్థ తిప్పు ననుటకు సందేహము లేదు. భాష యెట్లు పరదేశీయమో జ్ఞానము గూడ నట్లే పరదేశీయముగా నుండి అంతర్గతమగుట లేదు. ఇట్టి “అక్షర్లజ్ఞానము” వలన మన బాలురు బాధ

పడుచున్నారా.

ఇంగ్లీషులో బాలుకు పండుతులను చేయకలె నని అన్ని సారములును ఆ భాషలో చెప్పటమన నే యలకడను. మంచి మంచి క్రొత్త పద్ధతుల సాహాయ్యమువలన దానిని బోధింపవలెను. దానికి పనియోగించు కాలము వృద్ధిచేయవలెను. మాతృభాషలో తక్కిన విషయములను బోధించిన మొదల, ఇంగ్లీషునకు చాల కాలము పనియోగించుటకు నీ లగును. అట్టి మార్పులకు ఇంగ్లీషు భాషా జ్ఞానము గూడ హెచ్చగుటకు కారణము గలదు.

సర్వకళాశాలలో విద్య నభ్యసించుటకు ఇంగ్లీషు కావలెను గదా? మొదటినుండియు దాని నేల చెప్పఁగూడ దను వాదమునకు కొందఱు లోచిగుచున్నారు. ఇది అన్నప్రాశనలోనే కారపుగుండ నేల తినిపింపఁగూడ దను వాదముతో నుల్యముగా నుండును. 12, 16 సం.ల ప్రాయములో మనస్సు ఎక్కిలి కోపలమై పక సిండుటకు తగు స్థితిలో నున్నప్పుడు దానిని అనవసర కష్టముల పాలు చేయుట, పూవును త్రుంచుటకు ప్రయత్నించుటయే. కళాశాలలో జేరినవారికి మనస్సు వికసించి కష్టవిషయములను గూడ గ్రహించు శక్తి ముండవచ్చును గాని, బాలురకు కూడ నట్టి విద్యయే యుండవలె ననుట మనోగమయొక్క తత్త్వికము నెఱుంగక మాటలాడుట గాని వేరు గాదు. ఇది గాక, సర్వ కళాశాలలో చుచువువారు నూటి కెందరు గలరు? అట్టి స్వల్ప సంఖ్యాకులకొఱకై తక్కినవా రందఱును జ్ఞానమాన్యులు కావలె ననుట సమంజసము గాదు. విద్వంశ వాగు గోరు రలిదండ్రులు ఈ విషయమును చక్కగ గమనింతురు గాక!

స్త్రీవిద్య.—యన దేశపు ప్రస్తుతస్థితియందు బాలుర విద్య కంటె బాలికల విద్యయే ఎక్కువ అవసరము చెప్పవలసియున్నది. మన దేశములో స్త్రీ ఇంటికి మజమానిని గాని పురుషుఁడు గాఁడు. గృహసంస్కారము జరగవలె ననిన స్త్రీలు ప్రాచీన కార్యము సఫలీకృత పుగును గాని, పురుషుఁడు పూనిన చెడును గృహకార్యము నకు స్త్రీలే నిర్వాహకలు. పురుషులు ఆమోదించి సంహోషించు వారు. అట్టి గృహములను నిర్మింపవలె ననిన, ముందుగా తగిన స్త్రీ జనము అవసరము. మన దేశములో ప్రతి స్త్రీయును యుక్తకాలమునందు కుండెడు పిల్లల కల్లియై గృహసౌఖ్యమునకు ఆటపట్టు అందిన వాసండాట్టి నోలలాడెందు తరణి యే జీవయాత్ర గడపుటయే జన్మసాఫల్యము చేసినట్లు యని గుర్తెఱుంగవలెను. గృహిణియే, ఆకలివైచిన అన్నము వెట్టి, రోగము వచ్చిన మందు నిచ్చి, విచారమువచ్చిన సంహోషము కలిగించి గృహయాజమాన్యము వహింపవలసియున్నది. అట్టి స్త్రీమతల్లులకు పద్యాసూక్తులుగా నుంచిన ఎన్ని కష్టముల పాలు గావలసినవచ్చును? ఆమె పద్యావతియైన ఆమె యభిప్రాయములను ఉగ్రులతోనే పిల్లలకుఁ గలిగించుటకు నీ లగును గదా! చిన్న పడుసులో పుట్టికంటె నెక్కువ యుపాధ్యాయు లెవరు? ఆమె కుమ్రముగా నుండెన పిల్లలు గూడ కుద్రిముగా నుందురు. ఆమె మూఁగు లైన పిల్లలు మాధ్యమున మునిగి

పోవుదురు. అట్టి స్త్రీజనుమును తయారు చేయవలె ననిన, మాతృ భాషలో విద్య నేర్పుట తప్ప నేను మార్గమున కార్యసాధన నగునా? మరి రాజధానిలో రెండు గురు స్త్రీలు మాత్రమే కాలేజీ పట్టపరీక్షలలో తేలినట్లు ఒక సంవత్సరపు లెక్క తెలుపుచున్నది. నీరు మాత్రమే విద్య నేర్వవలసినవారును లెక్కినవారు నేర్వఁగూడనివారునా? కాఁబట్టి జ్ఞానము నెదఁబట్టుటకు మాతృభాషకంటె వేఱు మార్గము లేదు.

ప్రతికావకటనము.—దేశమును విద్యావంతము చేయు సాధనములలో ప్రతికావకటనము ఉత్తమము. యన మెన్ని పాఠశాలలు వెట్టినను కొద్దియందికే విద్య గఱవఁగలుగుదుము గాని, ప్రతికలన్నకో సంఘములను జాతులను జ్ఞానపథమునకు త్రిప్పు సాధన విశేషము లని చెప్పవచ్చును. ప్రతికాపతనమువలననే కొందఱు మహా జ్ఞానవంతు లయి రనుటకు నిదర్శనములు గలవు. అయిన, శాస్త్ర విషయకజ్ఞానము ప్రతికామూలమున వ్యాపింపవలె ననిన, అట్టి పుస్తకములు ముందుగా నుండవలెను. శాస్త్రసాంస్వతము వెలసినమీఁద, జ్ఞానశకలములు ప్రతికామూలమున వ్యాప్త మై జనుల హృదయాంగముల నాటుకొని సంఘములొనికి తిరిగి వ్యాపించి, సంఘభివృద్ధికిని దేశభివృద్ధికిని కారణము లగును.

పఠనగ్రంథములు.—యన వాదమును పూర్తిగా సంగీకరించుటకు కొందఱొక యభ్యంతరము చెప్పచున్నారు. “పఠన గ్రంథములు లేవు గదా, పాఠములు చెప్పట ఎట్లు సాధ్య మగును! అందుచేత గ్రంథములు పుట్టువఱకును మాతృభాషలో విద్య నేర్పుటకు వీలు లేదు.” అయితే, పఠనగ్రంథములు లేకపోవుటకుఁ గల కారణమును వా రూహించియుండలేదు. పాఠకులు లేకపోవుట తప్ప వేరేమి కారణ ముండును! పాఠకు లున్న, పాఠ పుస్తకములు లేకయుండునా? జపాను దేశములో వారి భాష యందు అన్ని పుస్తకములును వెలయుటకు కారణ మేమి? జపాను వారు దేశభాషలోనే ఉన్నతవిద్యను గఱపుట గాదా? జపాను భాషకంటె ఎన్ని మడుంగులో మిన్నయైన మనభాష ఇట్టి యన స్థమం దుండుటకుఁ గల కారణ మేమి? ప్రోత్సాహము లేక పోవుటయే గదా? మన దేశములో నీలకు కొద్దులు వెట్టినపుడు న్యాయవాదు లుండిరా? న్యాయవాదులు లేరని కొద్దులు వెట్టుట మానిరా? ఇప్పుడో న్యాయవాదులు కొల్లలుగా నున్నారని చిం లెల్లుచున్నాము గాని, తక్కువగా నున్నారని చెప్పచున్నామా? అట్లే పఠనగ్రంథములు లేవని వగచుట కారణ మగయక దూఱుట గాని వేరు గాదు. పాఠములు ప్రారంభించిన పుస్తకములు వెంటనే వెలయును. పాఠములు ఇంగ్లీషులో చెప్పదు దేశభాషలలో పుస్తకములు లే వనుట యన్యాయము.

జిల్లా వ్యవహారము లన్నియు జిల్లా భాషలోనే జరపఁబడవలె నని గవర్న మెంటువారు సిద్ధాంతిపఱచిన, చాల మందిని. అట్టి ఆజ్ఞలు ఉన్నను కొన్ని ఆమలులో లేవు. జిల్లా కోర్టు వ్యవహారములు జిల్లా భాషలో జరిగిన ప్రజల కెంత సౌకర్యము? అనవసరపు వ్యయ

మెంట్ లెక్కన? ఈ విషయమై ఒక జిల్లా జడ్జి గారు ప్రజల భావ లోనే లేకుండా వ్యవహారములు జరిగకలసిన దని కానీయమట మిగుల సంతోషకరము. వివిధ వ్యవహారములు విద్యాశాఖవారి శ్రవణములు కూడ ఇట్లు జరిగిన నెంత లాభకరము! హా కోర్టు కను గవర్న మెంటుకును వెళ్లు కాగితములు తప్ప తక్కిన వన్నియు దేశభాషలలో నుండిన ఎంత మంచిది! అట్టి దినములు మనకు త్వరలో ప్రాప్తమగు గావ!

పారిభాషిక పదములు.— పుస్తకములు వ్రాయుటకు సరియైన పర్యాయపదములు మన భాషలో లేనవి కొందఱి కొక పెద్ద యడ్డంక కన్నట్టు మన్నది. ఈ విషయమై చాలవఱకు కొఱవలసిందిగా తీరిన దని చెప్పవచ్చును. చాలవఱకు శాస్త్రగ్రంథములు తెనుగు భాషలోను మరికొన్ని ద్రవిడభాషలలోను కూడ ప్రచురింపబడినవి. వీరేశలింగము పంతులు గారు మొట్టమొదట చూపించిన త్రోవను అనేకులు పండితులు గ్రంథకర్తలు నవలంబించి పర్యాయపదములను కల్పించి వీలు లేని చోట హానిపదములను తగురీతి మార్చి గ్రంథరచన చేసియున్నారు. ఇంకను వ్రాయవలసిన గ్రంథములలో ఇంగ్లీషు పదముల దీసికొనినను, అభ్యంతర ముండదు. ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారు కొన్ని పదములను ప్రకటించి యున్నారు. నాగర ప్రచారిణి సభవారి పారిభాషికపద గ్రంథము నిఘంటువుగా నుపయోగ పడుచున్నది. మాటలను గ్రహించుట సులభమో, మాటలకొఱకై భాష నంతను చదువవలె ననుట సుకరమో బుద్ధిమంతులు గ్రహింతురు గాత! ఇంకను గణితశాస్త్రగ్రంథములు దేశభాషలలో వెలువలసియున్నది. సంస్కృతములో లీలావతి భాస్కరాచార్య ఇత్యాది గ్రంథములు లోకప్రసిద్ధము లిదివఱకే యుండుటచేత ఆ శాస్త్రగ్రంథములు గూడ వ్రాయుట కష్టము గాదు. ఎంగాళీ భాషలో త్రేత్ర బీజ కోణ గణితము లిదివఱకే ప్రచురింపబడినవి. ఏ విధముగా నాలోచించి చూచినను ప్రతికర్తల వాదమునకు నిలువ నీడ గాన్పించుట లేదు.

సింహావలోకనము.— కాబట్టి మై చెప్పిన విషయములను బట్టి దేశభివృద్ధిమూలకము లగు దేశభాషలు మొదట వృద్ధి చెందవలెననియు, భాషలు వృద్ధి చెందుటకు వానికి పాఠశాలలయందు ప్రాముఖ్యము గల్గి బోధనక్రమ మాభాషలలో జరగవలెననియు, అట్లు జరగకపోవుటవలన బాలురు నేర్చినవిద్య జీర్ణము గాక ఇతరుల కుపయోగింపకుండుటయే గాక వారికి కూడ నుపకరింపకపోవుననియు, విద్యార్థులు దేశోగ్యము దృఢత్వము తగ్గి గుర్బులు లై పోవుట మొదలగు సర్వావధములకును ప్రకృతపద్ధతి లోనగుచున్న దనియు లేటల్లె మగుచున్నది.

అనుబంధము

దేశభాషల ప్రాబల్యము పెచ్చించి, దేశభాషామూలమున శాస్త్రసాహముల స్కూలు డ్రైనలు క్లా సంతయువఱకును గలపుటయే మిక్కిలి సమంజస మను సిద్ధాంతమును చేసికొని, దానికి పాటు పడుటకుఁగాను “దేశవిద్యాసంఘము (Council of Education)

ఒకటి చెన్నపురిలో సర్ డాక్టరు సుబ్రహ్మణ్యయ్యరు గారి యాధిపత్యముక్రిందను అనేకు లగు మహానీయుల సభ్యతక్రిందను స్థాపింపబడినది. ఈ సభ్యులలో మహాత్ముదీయులు గూడఁ గలరు. రాజధానిలోని ఉపాధ్యాయసంఘములు తదితరసంఘములు దీనిలో సభ్యత కర్తృములు.

వీరు 1915-వ సం మే నెల 24-వ తేదీని చెన్నపురి గవర్న మెంటువారి కొక నివేదనమును బంపిరి. దానియొక్క సారాంశ మేమనినః స్కూలు డ్రైనలు క్లాసులో ‘O’ గ్రూపులోనికి త్రోయఁబడిన దేశభాషలను సంస్కృతము ఇత్యాదిభాషలను ‘B’ గ్రూపులోనికి మార్చి, ఏ జిల్లావా రా జిల్లాలోనే అన్ని పాఠశాలలును నేకీభరించి, ఆ గ్రూపువిషయములందు పరీక్షలను దేశభాషలలో చేసికొనుట కుత్తరువు దయచేయింపవలె నని. ఇది ప్రజల యనుమతి కిదివఱకే పాత్ర మైనది గనుక, గవర్న మెంటువారి కే యభ్యంతరము నుండఁగూడ దని వారి యాశయము.

విదేశీయుల యభిప్రాయములు

సర్ థియడోర్ మోరిసన్ గారు.—“పాశ్చాత్య విద్యావ్యాపన మత్యంత మవసర మని నేను నమ్ముచు, అట్టి వ్యాపనము దేశభాషల మూలకమున జరుగవలె నని యభిప్రాయపడుచున్నాను.”

సర్ జార్జి బడ్డెన్ గారు.—“ఏ వైపు చూచినను దేశభాషలు తమ ప్రథమాన్నత్యస్థితికి వచ్చుటకు తగు విశ్వప్రయత్నములే మనల నెదుర్కొనుచున్నవి.”

కార్మయి కేలు ప్రభువు గారు.—“అప్పటి విద్యాపద్ధతులయందలి లోపములు చాలవఱకు, నన కిప్పుడు గల యనుభవజ్ఞానములలో కొంతయైనను పూర్వపు టుద్యోగీయుల కుండినయడల, కన్నట్టుకపోయియుండును.” అని మెకాలే గారి సిద్ధాంతమును గూర్చి నుడివిరి.

కర్జను ప్రభువు గారు, 1903.—“అనేకమైన సాగస్వతవైచిత్ర్యములును శిల్పకళానైపుణ్యగోప్యములును దేశభాషలయందొందియుండుటయే గాక, నూతనజ్ఞానరహస్యము లన్నియు నాభాషలలో పొందుపఱచి కోట్లకొలది ప్రజల మనస్సులకు తట్టులాగునఁ జేయుటకు ఆ భాషలు తగియున్నవి. ఇంగ్లీషు భాష అల్పసంఖ్యాకులకు మాత్రమే తెలియును.”

గౌ. మన్రో గారు, 1893.—“పిన్న వయస్కు లగు బాలురకు కష్టమగు శాస్త్రవిషయములను వారికి తెలియని భాషలో బోధించుటకంటె నెక్కుడు శోచనీయ మగునది నాకుఁ గన్పడదు. మన యింగ్లీషు బాలురకు క్రైంచిలో విద్య నేర్వవలసిన దని చెప్పిన నెట్లుండునో యాలోచింపుడు.”

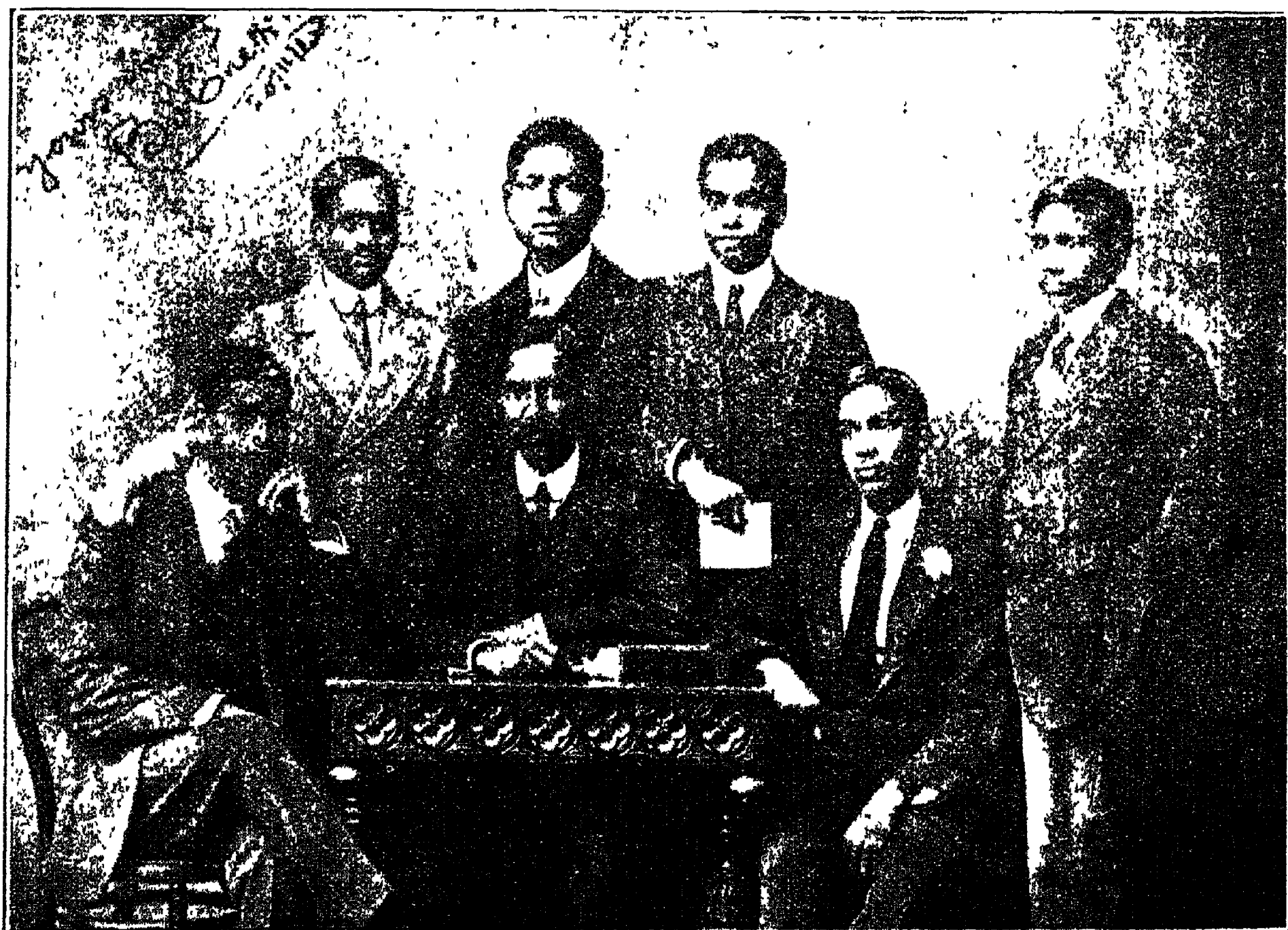
ఇంక ననేకులు దేశీయులును విదేశీయులును గూడ దీని గూఢశక్యతను గూర్చి యభిప్రాయముల నిచ్చియున్నారు. వ్యాసవిస్తర భీతిచే నింతటితో విగమింపవలసివచ్చినందులకు చదువరులు మన్నింతురని వేడుచున్నాను.

ANDHRA STUDENTS' BOMBAY CENTRAL TECHNOLOGICAL INSTITUTE

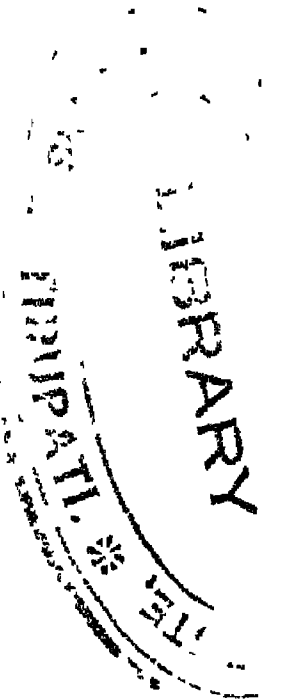

బొంబాయిలోని ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీలో ఉన్న ఆంధ్ర విద్యార్థులు

VAISYA STUDENTS IN ENGLAND

ఆంగ్లదేశమున ఉన్న వైశ్య విద్యార్థులు

ANDHRA STUDENTS:
Government Agricultural College, Coimbatore (1914-1915)

కోయంబూరు గవర్నమెంట్ కృషికాలాని
ఆంధ్ర విద్యార్థులు (1914-15.)

ANDHRA STUDENTS: Davar's College of Commerce, Bombay (1915-16.)

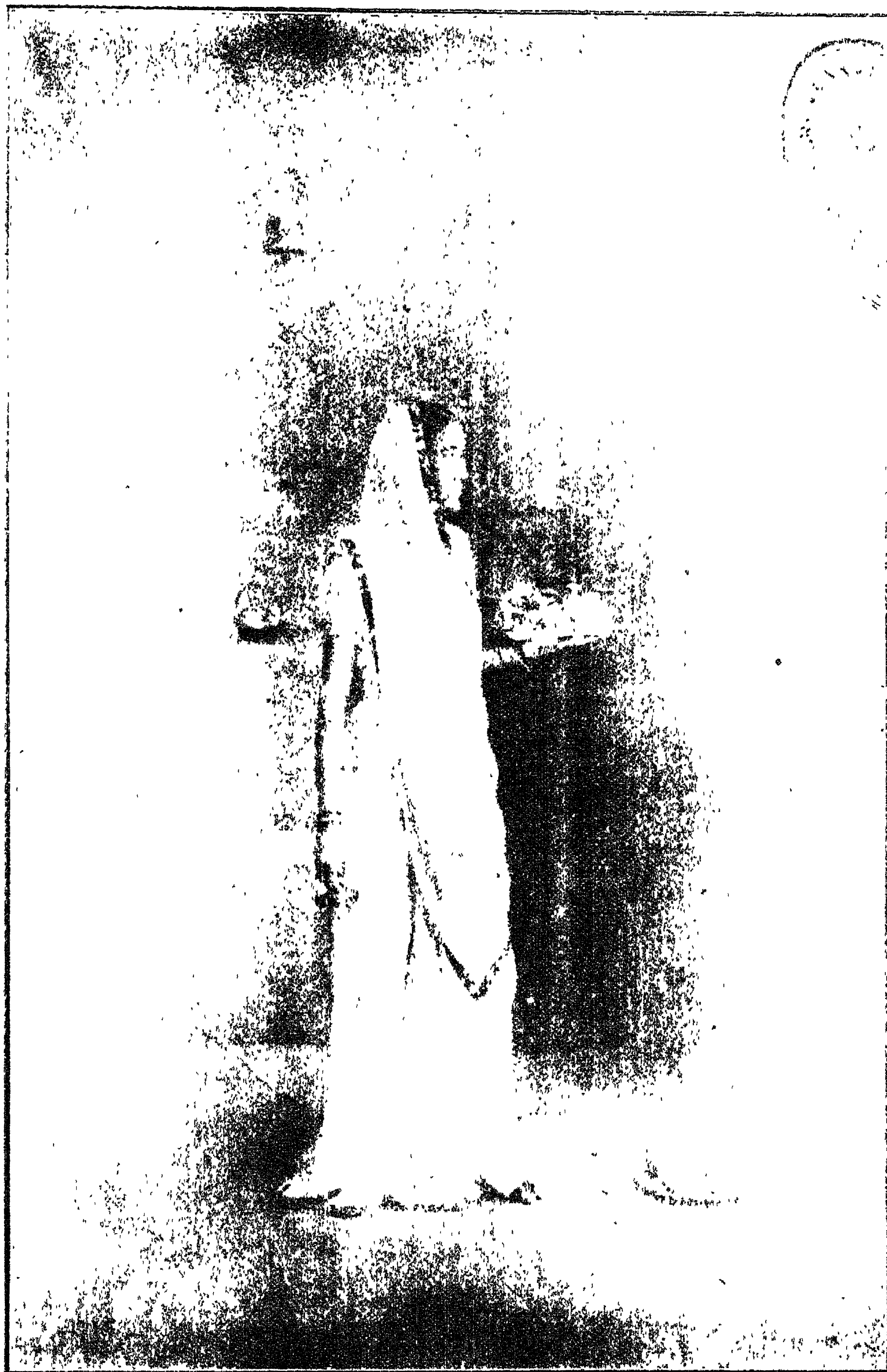
బొంబాయి దావర్ వాణిజ్య కళాశాలలోని ఆంధ్ర విద్యార్థులు (1915-16.)

NATIONAL COLLEGE, MASULIPATAM.
DASARA SPORTS. THE CIRCUS PERFORMERS 1915.

బందరు జాతీయ కళాశాల: దసరా వ్యాయామములు:
సర్కసుపనులు చేసినవారు.

ON HER WAY TO WORSHIP

దైవారాధనమునకై పోవుట

A

A HAPPY GUJARATI FAMILY

మూర సుఖసంసారము

అంధ్రవ్యక్తి

కవికొండల సాంబశివరావు గారు

వ్యక్తి యనగా నేమి? ఏది వ్యక్తమైనదో యది వ్యక్తి. వ్యక్తమనగా ప్రకాశమానము. అవ్యక్తమనగా నప్రకాశమానము. ఏది గూఢమో, నిహితమో, దాగియున్నదో, కాలచక్రమునం దెక్కడ నో పడియున్నదో, అది యవ్యక్తము. ఏది కాలచక్రమున కధీనమైనదో, తనయం దిమిడియుండు శక్తులను పెంపొందింపఁజేసికొనుచున్నదో, నానాఁడు విశ్వములో నుండు సకలజవము నాధారముగఁ జేసికొని వికాసము నందుచున్నదో, అది వ్యక్తమైనది. కావున దాగియుండునది యవ్యక్తము; ప్రకాశించునది వ్యక్తము. బీజముం దనేకశక్తిపుంజములు ఇమిడియున్నవి; కాన నది యవ్యక్తము. ఎప్పు డా బీజము భూమిపైఁ బడి పృథివ్యప్రేక్షోవాయురాకాశాదులను వ్యవహారమునకుఁ దెచ్చుకొని, బ్రద్దతై, మొలకెత్తి, విజృంభించుట కారంభించునో, అప్పు డది వ్యక్తము. అది యాకులు వేసి, చిగుర్చుచు, క్రొత్తక్రొత్త కొమ్మలు ధరించిన కొలఁది, దానియం దుండు నవ్యక్తగుణములు వ్యక్తమగును, ప్రకాశించును. అప్పుడే దాని వ్యక్తిత్వము ప్రకాశించుచున్నదందురు; దాని వ్యక్తి తేటపడుచున్నదందురు. దానిని వ్యక్తి యందురు.

కాని, యీ వ్యక్తిభావము నింకను పరీక్షించి చూతము. బీజము బీజాకారమున నున్నపు డది చిన్నది. అది మొలకెత్తి విజృంభించినపుడు దాని యావరణము నాకారము పెద్దవి. బీజమునుండియే వృక్షమైనను, వృక్షము విస్తీర్ణము; బీజము తుద్రము. బరువునందు చూడఁబోయినను బీజవృక్షములకు హస్తమశకతారతమ్యము. ఈ తారతమ్యము వృక్షవిజృంభణమువలన కలిగినది గదా! బీజము విశ్వశక్తుల నధిష్ఠించి, తత్తత్తత్తుల నంతఃకరణమునందు ధ్యానించి, వానిని వ్యవహారమునకు తెచ్చుకొనుటవలన నీ విజృంభణము గలిగిన

దని మన మిదివఱకు చూచియుంటిమి. కాని, యిక్కడ నొక జ్ఞాన రావచ్చును. బీజశక్తి విశ్వశక్తుల నంతఃకరణమున ధ్యానించి వానిని వశీకరణమునకు తెచ్చుకొని నపు డాయా శక్తిపుంజములు పూర్వమువలె తాము భిన్నభిన్నవృత్తులుగ నున్నవా, లేక సకల వృత్తులును సమంజసమై, సమ్మిళితమై వృక్ష మను వ్యక్తియందు సమానాధారమును పొంది యేకాత్మతను సాధించినవా? ఒక వృక్షజీవమం దుండు శక్తులు తమలోఁ దాము పోరాటము సల్పుచు, నొకదాని నొకటి మీఠి పోవలయు నని యత్నించుచు, వృక్షవ్యాపకత్వమునకు సంఘాతమును గలిగించుచున్నవా? లేక యన్నియును పరస్పరము సహాయ మొనర్చుకొనుచు వృక్షవ్యక్తిత్వమున కాధారములై, యేకాధారమును పొందియున్నవా? దీనికి జవాబు చెప్పకయే యందఱు గ్రహింపఁ గలరు. ఇక్కడ మరియొక సంగతి నాలోచింపవచ్చును. వృక్షాదులవలె చేతనములు గాక సంపూర్ణముగ జడములగు పదార్థములకు వ్యక్తిత్వమున్నదా? వృక్షాదులం దేవిధమున సకలశక్తులును తమతమ భిన్నత్వమును రక్షించుకొనుచు వృక్షవ్యక్తికి సాయపడుటకై తమ సర్వస్వమును సమర్పించుకొనుచు, వృక్షాధారమును పొంది కృతార్థత నందుచున్నవై, కేవలము జడములగు మృణ్మయాదులందుఁ గూడ నిట్టి చిద్విలాసమును చూడనగునా? లేక మృణ్మయాదులం దాంతరికసంపర్కము, సంయోగము, ఏకాత్మత, ఏకాధారత, గానుపింపక కేవలము బాహ్యయోగమే యున్నదా? అనగా రాయి రప్ప యిత్యాదులం దాంతరిక స్నేహ ప్రేమ సమ్మేళన భావమున్నదా? లేక వానియందుఁ గల భిన్నావయవములు కేవల మొండొంటి బాహ్యమందే యుండి, యేదోయొక బాహ్యసన్నివేశము చేత బానిసలవలె కట్టబడియున్నవా? అనగా, నొక

కాత్తిముక్కయ్య కుండు భిన్నాంగములు, ఒక వృక్షము యొక్క యంగములవలె పరస్పర సుఖదుఃఖములందు పాలుగొనుచు, నొకదానిబాధను మరియొకటి గూడ ననుభవించుచు, నొక యంగము వికలమైనపుడు దక్కిన యంగములు దానిలోటును పూరింప సర్వవిధముల యత్నించుచు, నొకయంగము వికసించినపుడు తక్కిన యంగములు గూడ నుత్సాహముతో ప్రేమపూర్ణ హృదయముతో పూర్ణత్వము పొందుచున్నవా? లేక యా యంగముల సుపర్కము కేవలబాహిరమై స్వేచ్ఛ చే గట్టబడిన నై, యొండొంటి సుఖదుఃఖములలో జోక్యము లేక మూఢత్వము నాశించినవా? దీనికి జవాబును గూడ చెప్పకయే గ్రహింపనగు.

మన మిప్పుడు వితర్కించిన విషయమునందు మనకు తేలిన మీమాంసను మనసునం దుంచుకొని మనము ప్రకృతాంశములోనికి దిగుదము. ప్రకృత మిప్పు డాంధ్రదేశ మెట్టి స్థితిలో నున్నది? ఆంధ్రమాత యేపరిణామమును పొందియున్నది? పరతంత్రమునకు లొంగక యాత్మతంత్రమున కధీనమైన జీవవ్యక్తిస్థితిలో నున్నదా, లేక యాత్మతంత్రము స్వతంత్ర మన సేమియో యెఱుగక పరతంత్రమున కధీనమైన జడవ్యక్తివలె నున్నదా? ఆంధ్రదేశమందు సర్వకళలును గలసి యేకకళ యైనవా? లేక కళ లన్నియు నొకదాని పోరు ఒక దానికిఁ గట్టక యాత్మనాశనమును సల్పుకొనుచున్నవా? ఆంధ్రదేశమందు శక్తు లన్నియు సమంజసమై, యథాస్థానముల నాక్రమించి, యథాశక్తిగ నాంధ్రమాతృవ్యక్తి కరణమునకు తోడ్పడుచున్నవా? లేక పరస్థానముల నతిక్రమింప యత్నించి, యనధికారచర్చలలోఁ బడి యాత్మవిస్ఫుటనమునకు భంగము గలిగించుకొనుచున్నవా? ఆంధ్రదేశవాసు లాత్మసంయమము చేసి యాంధ్ర మాతృవ్యక్తికరణమే ప్రధానముగఁ జేసికొని, తమ సర్వశక్తుల నందుకై వినియోగించుచున్నారా? లేక యా మాట మఱచిపోయి, వితండవాదములకు లోనై, యింద్రియాధీను లగుచున్నారా? ఆంధ్రదేశీయులు స్వార్థము నశింపఁజేసికొని, యాంధ్రమాతృవ్యక్తికరణము

నందే తమ స్వవికాసము కలదు గాని, దానిని విడిచి లే దని గ్రహించి మాతృదేవీకరిచర్యలో నె మగ్నులై యున్నారా? లేక మాతృసేవను మఱచి యహంకార వశులై, నిజవ్యక్తిత్వము రక్షించుకొనఁజోయి దానిని నష్టపఱచుకొనుచున్నారా? ఆంధ్రదేశములో నిప్పుడు పనిచేయుచుండు నుద్యమము లన్యోన్యస్నేహభావముచే బద్ధమై యున్నవా? లేక పైమెఱుంగులై నామధానియై, యన్యోన్యసంబంధము లేనిపై, పైపై నెగురు మిడుంగురుఁబురుగులై యున్నవా? వేయేల? ఆంధ్రదేశమునం 'దిప్పు' డాత్మసంయమయజ్ఞము జరగుచున్నదా? లేక ఆత్మనాశకసాధన మగుచున్నదా?

ఆంధ్రప్రపంచులారా! రాగమును చెందకుండు. అవికలచిత్తముతో కడవఱకు చదువుండు. దేశమందుండు సకలోద్యమములను మననించి చూడుండు! ఆంధ్రదేశమందు జరగుచుండు రాజకీయసభ లేమి యాందోళనము లేమి, సాంఘికసభ లేమి యాందోళనము లేమి, విద్యా విషయికమైన గందరగోళము లేమి, మతవిషయికసభ లేమి యాందోళనము లేమి, అంతఃకరణపారిశుధ్య మను యజ్ఞసాధనమువలన జన్మించినవి కావు; మన నాగరకము చాలవఱకు పాశ్చాత్యనాగరకముతో డీకొనుట వలన నశాంతిని పొంది తల్లడిల్లినది; రెండు కిరణములు భయంకరనాదముతో నెదుర్కొనినపుడు పైపై నునుగును నీటిబుగ్గలును బైలుదేరిన స్త్రాతల్లడసాగునుండి పైనఁ జెప్పిన నీటిబుగ్గలవంటి యాందోళనములు పైలుదేరినవి. మన తెలుఁగు దేశమందు ప్రకృతమున్న మండల రాజకీయ సభలు సంఘములు, తాలూకా సభలు సంఘములు, గ్రంథిభాండాగారముల కగు యత్నములు, ఇంకను పలువిధములగు నడావిడులు నిందులో చేరినవే. ఒకవ్యక్తి రెండువిధములుగ కర్మప్రపంచమున దిగవచ్చును. దేశమున ననేకాదృష్టములు గలుగుచున్న పుడు దేశమునకై జాలిచెంది తాత్కాలికదయార్ద్రభావముచే తాడితుండై, దరిగానక కర్మలో మునుగవచ్చును. ఇట్లు చేసినపు డితని చిత్తమును భావమును జ్ఞానమును సమంజసమై, సమాధియోగమం దేకాత్మప్రతిపత్తిని

పొందకుండమిచే, కొంత కర్మ చేసినపిమ్మట, ఆత్మ వికలత్వమును పొంద, ఇతః డాత్మహారి యగును; ఇతనికి స్వప్రతిష్ఠ పోవును, ఆత్మకేంద్రము వారించును; చివరకు బుద్ధిహారియై యింద్రియాధీనుడై జడుడగు నశించును. కర్మము ననుష్ఠించు విధ మింకొకటి యున్నది. అదియే ఋజుమార్గము. నూతనభావము లుద్దేశములు జచ్చించి నపుడు వాని కధీనము గాక వానిచే ప్రీతితుల్యము గాక, వాని నన్నిటిని వశముచేసికొని, వాని నాత్మకేంద్రస్థానమునకు పట్టుకొనిపోయి, యక్కడ వానిని గూర్చి మనము చేసి వానిని స్థానాగ్నిలో దగ్ధముచేసి యేకాత్మప్రత్యయసారముతో స్థానమునకును భావమునకును గల సమన్వయమును గ్రహించి పరమాత్మప్రేరేపణమును పొంది కర్మలోనికి దిగవలయును. ఇట్లు చేసిన వాడే యోగస్థుడు; వీడు కర్మప్రపంచములోనికి దిగినపు డాత్మహారి గాక యాత్మప్రతిష్ఠుడగును; కర్మ చేసినకొలది నాత్మవికలత్వమును పొందక పరిపూర్ణత నందుచుండును. మహాత్కర్మచక్రముతో గిరగిర దిరుగుచున్నను ఇతః డాత్మరాజ్యమున స్వరాజ్యముతో నధివసించును. ఒక రాష్ట్రమునందలి యవస్థయు నిదియే. స్వదేశము విదేశముతో డీకొనినందుచే నూతనభావము లుద్దేశములు జనించుట స్వాభావికమే కాని, ఆ రాష్ట్రపు దేశపుశక్తియంతటితోనే తృప్తిపొంది, పైపైనురుగులతో నే భేలించినయెడల, ఏ స్త్రీణవాయుసంఘర్షణముచేతనో యారిపోవునట్టి బుద్బుదమువలెనే, అదియు ఊణికోత్సాహము పోయినంతనే, యథాస్థానమును చెంది తటస్థమై మునుపటికంటె నెక్కుడుగ జడత్వమును పొందును. అట్లు గాక, డీకొనిన శక్తులు రెండును గభీరస్థానమునకు చొచ్చి, యక్కడ పరమాత్మతో తమ యేకత్వమును దర్శించి, సమంజసమై, యొండొంటితోఁ గలసి మెలసి యున్నయెడల నందుండి యొక మహాశక్తి సంభూతమగును. ఆ శక్తి మునుపటి రెండు శక్తులనుండి యుద్భవిల్లినదే గాని, వాని చిచ్ఛక్తిసమ్మేళనమునుండి పుట్టుటచే నూతనమైనది. ఇదివఱ కున్నట్టి రెండు శక్తులు నందున్నవి. కాని వీనినుండి పుట్టినది నూతన మగుటచే

దీని శక్తియు నూతనతరము, తీక్షణతమము, అపరిమితము, అవర్ణనీయము, మహావిఘ్న భేదకము. దీనిముందేదియు నాగదు. రసాయనశాస్త్రములో మనము విన్నట్లు రెండు భిన్నప్రావకములు గలసినపు డందుండి మహాశక్తి యుద్భవించినట్లే, ఇదియు శక్తిసమ్మేళనము. మృణ్మయపార్శ్వ సమ్మేళనమునంటిది గాక చిన్మయ సమ్మేళన మగుటచే, అది పరిమితము గాక యపరిమితము. రెండు శక్తులు డీకొనినపుడు పైపైన పుట్టునురుగులు మృణ్మయపార్శ్వసంభూతములనంటివి. అట్లు గాక యంతరాళమున సమంజసమైనపు డందుండి వచ్చు ప్రకాశములు, లీలలు, రూపములు చిన్మయసంభూతములు.

ప్రకృతము తెలుగు దేశమం దింకను నీ మాంతరికసమ్మేళనము గావలయును. ఇప్పుడు పాశ్చాత్యనాగరకత పైపైన నతికించినట్లున్నది. అది లోనికి పోయి, మన నాగరకముతో నేకాత్మతను పొందవలయును. అప్పు డందుండి పుట్టు శక్తులు ఉద్యమములు ఉత్సాహములు ఆందోళనములు ఇప్పుడున్నవానివలె నుండవు. అవి యెట్లుండఁగలవో మనము చెప్పలేము. చిచ్ఛక్తి సంభూతము లగునట్టివాని నెన్నడు ననుమానించి నిర్ధారణచేయ వీలులేదు. అవి చిన్మయనికే తెలియును. కాని యవి సర్వాంగసంపూర్ణముగ నుండు నని మాత్రము మనము చెప్పఁగలము. అందు ముందన్నియు నంతరమునకుఁబోయి బైటికి వచ్చును; మునుఁగలు వేసి తరువాత తేలును. ఆంధ్రదేశమం దేకవ్యక్తి రావలె నన్నముం డాత్మయజ్ఞము గావలెను. ఆ యజ్ఞమునందు పరిశుద్ధమగు నంతఃకరణమే గుండము. చిచ్ఛక్తియే యగ్ని. సకలభావములు, తెలుగుదేశమం దుండు సకలవ్యక్తులు—హిందువులు మహమ్మదీయులు క్రైస్తవులు—తెల్లవారు, నల్లవారు, సకలశాస్త్రములు—వేదములు బైబిలులు కొరానులు పురాణములు—సకలోత్సాహములు—రాజకీయసంబంధికములు సాంఘికములు మత సంబంధికములు—ఇత్యాదు లన్నియు నాహుతులు. పరమాత్మయే యజమానుడు. బ్రహ్మయే పురోహితుడు.

ఆ యజ్ఞమునుండి సంభూత మగునదే యాంధ్రవ్యక్తి. ఆ యజ్ఞమునా దిగను "స్వాహా" యనుచు ననేకాచూతులు వచ్చిపడుచు — త్రికాలము లాంధ్రదేశమునకు భాగ్యదేవత లగు రారాజులు, మహాకవులు, మహాభాగవతులు, యోగులు, జ్ఞానులు, సాధుపుంగవులు, పోతనాదులు, తిక్కనాదులు, మన దేశమందు పుట్టిన పరదేశసాధువులు, వారి సాధనసంపత్తి సముదయము, మరియు గణనాతీతములగు ననేకద్రవ్యములు నాడు పడును. ఇట్టి మహాయజ్ఞసంభూత మైనదే యాంధ్రవ్యక్తి యగును. దానికి సహజవ్యక్తిత్వము, ఏకత్వము నుండును. దానిలోనే భిన్నత్వమందు సమన్వయము గాన నగును. ఇది లేకయే యిట్టి యజ్ఞసంభూతము కాని దానినే వ్యక్తి యనుటకు ఏలు లేదు. అం దేకత్వముండదు. అం దేకాత్మీయత సంభవింపదు. ప్రేమయుండదు. కల్లోల మెక్కువ. భేదభావ మెక్కువ. విరోధము మెండు.

ఏ యాంధ్రవ్యక్తి యిట్టి మహాయజ్ఞసంభూతమోయది సర్వగ్రాసి. అది భారతవర్షము దుండు సకలనాగరకములను మ్రింగివేయును; పృథివిని తన యుదరము దుంచుకొనును. కాని భక్తిప్రవాహములో నందఱు కొట్టుకొనిపోవుదురు; దాని కర్మకు మితి యుండదు; దాని జ్ఞానమున కేదియు నాగదు; అది సమస్తప్రపంచముతో యోగమును చెందియుండును; ఏకాత్మతను సాధించును; అది సంపూర్ణముగ స్వాధీన మైనది. దాని వచనములను సమస్తపృథివియు వినును. ఆ వ్యక్తియందు బమ్మెర పోతన నూతనభాగవతమును వ్రాయును; నూతనభక్తిప్రవాహము పారునట్లు చేయును. తిక్కన

ఘంటము నూతనభారతమును సృష్టించును; నానిశైలి పూర్వపునానిని సహస్రవిధముల మించును; నాని భావము ఘనిష్ఠతరనుగును. విగ్యారణ్యుడు ఋగ్వేదము నకు పూర్వముకంటె గభీరతార్థమును జెప్పగలడు; నూతనసాయణాచార్యభాష్యమును వ్రాయగలడు. ధర్మము స్థాయితర మగును. నైషణము శైవమును కౌగిలించుకొనును; వైదికము నియోగము నాలింగనము చేసికొనును; శూద్రులు బ్రాహ్మణులగుదురు; భూదేవతులు స్వర్గదేవత లగుదురు. వాణిజ్యము న్యాపారము హెచ్చును; రాబడి మెక్కువగును. ఆంధ్రులు భుజబలమున నందఱిని మీఞిపోదురు; ఆకారమగు మోహనాకారు లగుదురు. ఎక్కడ చూచినను సంపూర్ణతయే గానిపించును; సర్వాంగసంపూర్ణతతెపునకే దృష్టి గొందును; ధర్మము నీతియగులసియుండును; యోగము భక్తియు బెండ్లియాడును; కర్మయు జ్ఞానము నైక్యము నందును; ఆ యాంధ్రవ్యక్తియే వ్యక్తి; ఆ యాంధ్రరాష్ట్రమే రాష్ట్రము; తక్షనరాష్ట్రము రాష్ట్రముగాదు.

ఆంధ్రులారా ! మదీయసోదరులారా ! రండు. ఇట్టి మహాయజ్ఞమును వేల్చెదము రండు! దానికి తగిన యాయోజనము చేసికొనెదము రండు!! సిద్ధ మయ్యెదము; అత్మయందు పారిశుద్ధ్యమును నెలకొల్పెదము; అపుడు పరమాత్మ మనలోని కవతరించి మనల దరింపజేయును. ఓహో! అల్పహుతో తృప్తి యేల! పూరింటియందు సంభ్రమ మేల! అంతఃకరణశుచిత్వ ము నగ్నిని రగులజేసి యా పూరింటిని తగులబెట్టుడు. తగుల బెట్టి యాశ్మశానముపై నూతనగృహనిర్మాణము చేయుడు!! తథాస్తు !!!

అ మృ తాం జ న ము

చక్కనిడబ్బితో సహా సీసా ౧-కి ౮ అణాలు మాత్రమే

 అమృతాంజనము డిపో, 6 తంబు శెట్టిపేథి, మదరాస్—లేక 109 ప్రేరికోడ్డు, బొంబాయి

ఆంధ్రోద్యమము

చల్లా శేషగిరిరావు గారు, బి. ఏ.

ఆంధ్రోద్యమమునకు మా ప మొసంగినది ఆంధ్రమహా జనసభయే. ఆంధ్రమాతృసందర్శనమునకై వి విధభాగములనుండియు ఆంధ్రు లందఱు నొక్కచోటఁ గూడుచున్నారు. ఆంధ్రు లందఱు తా మొక్క సంఘ మునకుఁ జెందిననార మనియు, ఆంధ్రభాషయే మాతృ భాషగాఁ గలవార మనియు, సామాన్యసంప్రదాయ ములు గలవార మనియు, హైందవజాతియందు బలమగు నొక యంగముగ నేర్పడనున్నార మనియు తెలిసికొనఁ గలుగుచున్నారు. తమ నిజస్వరూపమును దర్శింపఁ గలుగుటయే ఆంధ్రమహాజనసభయొక్క ముఖ్యోద్దేశము. ఆంధ్రులే గాక ఆంధ్రేతరులు గూడ, ఆంధ్రభాష మాట లాడు నొక సంఘమువారు గల రనియు, వారు రెండు కోట్లమంది గల రనియు, వారు ప్రాచీననాగరకమం దే దేశమువారికిఁ గాని యే సంఘమువారికిఁ గాని తీసిపో రనియు, ఆంధ్రులు గూడ తగిన యభివృద్ధి నొందినఁ గాని హైందవజాతి బలపడనేర దనియు, ఆంధ్రోద్యమము ద్వేషజనితము గాని సదుద్యమ మనియు, ఆంధ్రులలో నూతనవికాసము గలుగుట హైందవు లందఱకు షేమ కర మనియు, ఆంధ్రరాష్ట్రము ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము జాతీయతకు భంగకరములు గాక పోషకము లనియు మెల్లమెల్లగా తెలిసికొనఁగలుగుచున్నారు. నెల్లూరిలో జరగిన రాజధానీసభయం దీ విషయమై చర్చ రాఁగా, విషయనిర్ణాయకసభలో ఆంధ్రరాష్ట్రమును గూర్చి తీవ్ర మైన వాదప్రతివాదములు జరగెను. ఆ చర్చయందు ద్రావిడులు గూడ ఆంధ్రరాష్ట్రమును గూర్చి తమ కుండిన యపోహములు భ్రమప్రమాదజనితము లని యొప్పుకొన వలసివచ్చెను. గతదేశీయమహాజనసభయొక్క ఆహ్వాన సంఘకార్యదర్శులను, భాష నా ధార పఱచుకొని హిందూదేశమును విభజించుట యుక్త మను తీరుమాన మును కాంగ్రెసులో ప్రవేశ పెట్టుటకు, ఆంధ్రమహాజన సభయొక్క స్థాపితోపసంఘపు కార్యదర్శి గారు కోరి యుండుట యెల్లరకు తెలిసినవిషయమే. అందుపైని కొంత కలవరము దేశమునందు కలిగినది; వివిధరాష్ట్రములలోని పత్రిక లి విషయమును గూర్చి చర్చించినవి. మొత్తము

మీఁద ఆంధ్రోద్యమమును గూర్చి యామోదమునే తెలిపినవి. జాతీయవాదుల యభిప్రాయములను వ్యక్త కరించు “మరాఠా” పత్రిక రాష్ట్రవాదమునెడల సం పూర్ణామోదమును తెలిపినది. మదరాసులో ఆన్లె యులచే నడపబడు “మదరాసు టైముస్” పత్రికగూడ అంగీకారమును స్పష్టపఱచినది. దేశీయమహాజనసభ లో విషయనిర్ణాయకసభయందు కొన ఆంధ్రప్ర ముఖు లీ తీరుమానమును ప్రవేశ పెట్టుటకు యత్నిం చిరి కాని, దేశీయమహాజనసభను నడపుచున్న ప్రాత నాయకులు నూతనపథ మనిన బెదురుదురు. తమ ప్రాచీనపద్ధతులనుండి గొనుక యడుగయినను అవతలఁ బెట్టుటకు నెఱతురు. సంఘసంస్కరణ మనిన పూర్వా చార పరాయణుల కెట్టి భీతియో, ప్రజాభిప్రాయమున కనుగుణ్యముగా చట్టములను మార్పుకొనుటకు స్థాని కాధికారుల కెట్టి కష్టమో, కాంగ్రెసు పద్ధతులలోఁ గాని తీరుమానములలోఁ గాని నూతనమార్గముల ననుసరించుటకు బాధ్యత గల నాయకుల కంత కష్ట ముగ నుండును. నూతనాదర్శములు కలిగి, నూతన వాంఛలు దినదినప్రవర్ధమాన మగుచున్న యిక్కాల ములో, ఇరువది సంవత్సరముల క్రింద కాంగ్రెసుయొక్క ప్రారంభదినములలో విద్యాధికులకుఁ గల యభిప్రాయ ములనే యీ దినమువఱకుఁ గూడ నవీనవిద్యాధికుల మీఁద బలవంతముగ ప్రయోగించుట, బైబిలులోఁ జెప్పినట్లు క్రొత్త మద్యమును ప్రాత బుడ్లలోఁ బోయుట వంటిదే! యువకుల యాదర్శములను గూర్చి యాలో చించుటకైనను వీరికి సహనము లేదు. ఇట్టి యసహనమే సూరతులో జరగిన దేశీయమహాజనసభయొక్క భంగ పాటునకు కారణము. కాల మెల్లపుడును మార్పు చెందు చున్నది. సృష్టిలో నీ సత్యము మన కెపుడును పొడ గట్టుచునే యున్నది. స్థిరత్వము జడత్వమునకు కారణ మగును గాని, యభివృద్ధికి కారణము గానేరదు. ప్రపంచములో నిక్కాలమునఁ గలుగుచున్న పరిణా మమును గమనించి, హిందూదేశమునందు వివిధ సంఘములలో మొలకలెత్తుచున్న నూతన సంచలన

ములను గణనచేసి, బహువిధము లగు నుద్యమముల నిమిత్తము, యభివృద్ధి కాటంకము గాని పథములను గూర్చి ప్రతివత్సరమును దేశీయమహాజనసభలో ప్రముఖు లందఱు చేరి యాలోచించుట యుత్కృష్టధర్మము. స్వపరిపాలనయు రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యమును మన నాయకులు గోరుచున్నారు. రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యము నాధారము చేసికొని స్వపరిపాలన గోరుటకు ముందు కొంచె మాలోచన చేసినయెడల, మున్నందు భాషల నాధారము చేసికొని దేశము నంతను రాష్ట్రములుగ నేర్పఱచిననే కాని, రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యము సుస్థిరముగ నుండఁజాలదని తోచకమానదు. కాని యీ వత్సరమే కాంగ్రెసులో రాష్ట్రపు తీరుమానమును గూర్చి యాలోచింపలేదని మనము విచారింపవలసిన యవసరము లేదు. కాలము పరిపక్వము కావలెను. దేశములో నీ నూతనసందేశ మింకను బాగుగ ప్రబలవలెను. అప్పుడు గాని మన నాయకులు త్వరపడరు.

ఆంధ్రోద్యమ మింతవఱకును ఆంధ్రదేశములో జనింపఁజేసినది యుత్సాహము మాత్రమే. ఇంకను ఈ యుత్సాహము ప్రతి పల్లెలోను పట్టణమునందును వ్యాపింపవలెను. మొత్తముమీఁద ఆంధ్రు లెల్లరును ఆంధ్రరాష్ట్రము నామోదించినవారే. నెల్లూరివారును దత్తమండలములవారును గూడ, రాష్ట్రాదర్శ మనిన ఉత్సాహభరితులై యున్నారు. కాని, యుత్సాహమున్నంత మాత్రముననే, ఏ యుద్యమమును ఫలవంతము కానేరదు. కార్యరూపమున పరిణమింపని యుత్సాహము త్వరలో నస్తమించును. ఇంతవఱకును ఈ నూతనోద్యమము కార్యరూపమును ధరించుటకు తగిన యత్నములు జరగలేదనుట సువ్యక్తము. సంచారకార్యదర్శు లిద్దఱిని నియమించుటతో మాత్రము తృప్తి కలిగెను. ఇట్టి స్థితికి రెండు కారణములు గానుపించుచున్నవి. ప్రస్తుతము ప్రపంచము నుట్టూత లూఁగించి ప్రళయ కాలమును స్మరింపఁజేయుచున్న మహాసంగ్రామము ప్రథమకారణమై యుండనోవు. అన్ని జాతులవారివలెనే ఆంధ్రులును ఆంగ్లేయప్రభువు లీ దారుణసంగ్రామమునందు జయముంది శార్మణ్యుల బారినుండి ప్రపంచమును రక్షించెదరుగాక యని తదేకనిష్ఠతో భగవంతుని ధ్యానించుచున్నారు. వారి మానసము లన్నియు ఈ సంగ్రామము

మీఁదనే కేంద్రీకరింపఁబడియున్నవి. వారును తక్కిన హైందవులతోఁబాటు సాయము చేయుచున్నారు. సంగ్రామానంతరమువఱకుఁ గూడ సాయము చేయుట కుద్యుక్తులై యున్నారు. అందువలన ఆంధ్రోద్యమము వారికి ప్రీయమైనను, ప్రీయతరమైన ఆంగ్లేయ విజయ ప్రాప్తి వారి నునోపేధియందు ప్రధానమున నాక్రమించి యున్నది. రెండవ కారణము ఆంధ్రమహాజనసభ యొక్క స్థాపితోపసంఘసభ్యుల యుదాసీనతమై యుండవచ్చును. సభ్యులందఱును కలసి యొకమత్యముతో పని చేయుటకన్న నొకరిమీఁద నొకరు అన్యాయదేశముగ నిందలు మోపుటతో కాలము గడపుచుండుట తోచనీయము. కార్యదర్శిమీఁదనే యీ యశ్రద్ధాకారణమును మోపుట సరి కాదు. ప్రతి సభ్యుఁడును కార్యభారము తనదియే యని గుర్తెఱిగి కార్యమునకుఁ గడంగుట ధీరలక్షణము. సభ్యులే గాక ప్రతి యాంధ్రుఁడును, సభ్యుడైనను గాకపోయినను, ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికి తగు సాయము చేయుట తన విధి యని గమనింపవలెను. అప్పుడు గాని యాంధ్రోద్యమము మూలమూలలకుఁ బ్రాణి ఆంధ్రులలో సంపూర్ణవికాసమును కలిగింపఁజాలదు. అప్పుడే ఆంధ్రు లున్నతస్థాన మాక్రమించి హిందూదేశమునకు మార్గదర్శులు కాఁగలుగుదురు. అట్టి తరుణమునందే ఆంధ్రులు స్వపరిపాలనాస్వాతంత్ర్యము ననుభవించి నుభవఁగలుగుదురు.

రాజోపు ఆంధ్రమహాజనసభ కాకినాడపట్టణములో జరగనున్నది. ఆ సభలో ఆంధ్రోద్యమము కార్యరూపమును చాల్చుట కెట్టి మార్గము లవసరమో, ఆంధ్రప్రముఖులు బాగుగ నాలోచించి వానిని గూర్చి తీరుమానింపవలసియుండును. మాటలకన్న కార్యమే యీ తరుణమున నెక్కువ యవశ్యము. ఆంధ్రరాష్ట్రము ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము ఆంధ్రులకు లభించుటకై దృఢమగు ప్రయత్నములను చేయవలెను. గమ్యస్థానమునకు చేరుట సులభము కాదు. సంవత్సర మంతయు పని జరగవలెను. ప్రయత్నములు విఫలము కావచ్చును; నిరుత్సాహపడ నవసరము లేదు. సత్యము మనఃపక్షమందున్న దని నిశ్చయించినపుడు ఎన్ని కష్టములు సంప్రాప్తించినను, ఎడతెగక పని చేసినయెడల, విజయము ధ్రువముగ కలుగును. కార్యసాఫల్యమునకై ఏయే మార్గము లవలంబించుట యుక్త

మో నాయకులును అనుభవశాలులును ఇప్పటినుండి యు ఆలోచన చేసి సభాకాలమందు చర్చించి ఐకమత్యముతో పనిచేయుట దేశాభివృద్ధికి సాధనము. ప్రతి జిల్లాలోను ఆంధ్రసంఘము లుండవలెను. ప్రతిసంఘమునకు కార్యదర్శి యొకరుండవలెను. కార్యదర్శు లందఱు మహాసభయొక్క యుపసంఘములో సభ్యులుగ నుండవలెను. ప్రతి జిల్లాలో ఆంధ్రోద్యమమును వ్యాపింపజేయుటకు ఈ కార్యదర్శులు జవాబుదారీ వహింపవలెను. ఆంధ్రసంఘము ప్రత్యేకిముగ స్థాపించుటకు వీలులేని చోటులందు జిల్లాసంఘమే యీ పనిని నిర్వహింపవచ్చును. కార్యదర్శి యావత్కాలము దేశ సేవకు వినియోగించుట కుద్యుక్తుడై యుండవలెను. దేశాభిమానము గల యువకులును విద్యాధికులును ఆంధ్రదేశములో అనేకు లున్నను, ధనలోపమువలన వా రిట్టి

కార్యములను పూనుకొనుటకు శక్తి కలిగియుండరు. అట్టివారికి ఆంధ్రనిధినుండి యుపకారవేతన మిచ్చి వారిని ప్రోత్సాహము చేయుట ఉపసంఘమువారికి కర్తవ్యము. ఇట్లు సంవత్సరాదినుండియు సంవత్సరాంతమువఱకు ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికై పనిచేసినయెడల మన యాదర్శము త్వరలో ఫలోన్ముఖ మగును. ఉపసంఘకార్యదర్శి యీ జిల్లాసంఘకార్యదర్శులు తిన్నగ పనిచేయుచుండునట్లు తనిఖీ చేయుచుండవలెను. తగిన యాలోచనలు చేసి ఆంధ్రమహాజనసభలో కార్యసాఫల్యమునకై చర్చ జరగించుటకు ఆంధ్రనాయకులు వ్రాధితులు. ద్వేషభావము తొలగఁదీసి యొకరి నొకరు శ్రేలిసేసి యవమానపఱచుటకు యత్నింపక ఆంధ్రు లందఱును గమ్యస్థానమును జేరుటకు కృషి చేసెదరుగాక !

II చట్టి సరసింహారావు గారు

ఆర్యావర్తమం దుద్భవించిన నూతన జాతీయ జీవన వాతావరణ తీవ్ర విజృంభణముచే నలు దిశల పంపఁబడిన మత సాంఘిక రాజకీ యాందోళనా నీలమేఘములు, ఆంధ్రదేశాకాశ మంతయు నావరించి చీకటులఁ జమ్ముచున్నవి. ఆంధ్రులు దరిద్రోప కానకున్నారు. అట్టితీరి నవీనాంధ్రోద్యమ శీతలవాయు సంచలనంబుచే మేఘమండలి యొకింత కదలఁబారి పర్వించినఁ గాని, ఆకాశము నిర్మలమై యుండదు; ఆంధ్రదేశము సస్యపరివృతంబై, పుష్పఫలపూరితంబై, నేత్రోత్సవంబై యుండ నేరదు. కావున, భగవదాజ్ఞ చే నాంధ్రోద్యమము పునర్జీవితమై వృద్ధి నొందుచున్నది. ఈ యుద్యమము ప్రత్యక్షానుభవమందును వ్యాపించియున్నది. ఈ వ్యాప్తికి పరిమితి లేదు. మానవజాతిని చలింపఁజేయుచున్నది. ఒకప్పుడు వ్యతిరేకాభిప్రాయంబు బాటుగువారు, మరొకప్పుడు ఈ యుద్యమము సర్వమానవసమ్మత మని యంగీకరించుచున్నారు. సామాన్యోద్యమ మైనయెడల, మొగ్గయందే పురుగు ముట్టియుండఁ డిది. సర్వవ్యాపకం బగు నీ యాంధ్రోద్యమము, తనకెన్ని ముక్కట్లు లొనఁగూడినను, ప్రత్యక్షానుభవమందును వ్యాపించి, తొలుదొల్ల కొందఱు వ్యతిరేకాభిప్రాయులుగ నుండినను, వారిని తుద కొడఁబడునట్లు చేయుచున్నది. అందును నీ యుద్యమము ఆధ్యాత్మికచలనము గాని కేవలము మానవనిర్మితము కాదు. మానవుఁడు దైవసందేశమును దెచ్చుటకు నిమిత్తమాత్రుఁడు. ఎప్పుడైనను ధర్మము మానవముఖంబునుండి వెలువడును. ఇది దైవనిర్మితము! స్వభావము! అట్లు వెలువడు వచనంబులే పరచువాక్యములు! వేదాదివచనంబులును సత్యే! తొలుదొల్ల ఇట్టి యుద్యమములు పరిహాసమునకు పాల్పడును.

కారణము అనుభవసిద్ధంబు. ఒకనికి రుచించినది మరొకనికి చేరదగును. ఒకనికి చేరదగునది వేరొకనికి మధురముగ నుండును.

ఒకని నేత్రంబులకు శృంగారముగ నున్నది యింకొక్కనికి దుఃఖభావముగఁ గన్పట్టును. ఒకని కర్ణపుటములకు శ్రావ్యముగ నున్నది మరొక్కనికి తలనొప్పిగ నుండును. ఒకరి భావము మరొకరికిఁ గిట్టదు. ఒకని సలహా వేరొకనికి గొంతుకోతవలె నుండును. ఇట్లు భేదభావములతోను భిన్నభిన్న తత్త్వములతోను ప్రపంచకము చిత్రవిచిత్రపరిణామములకు లోనైయున్నది. నిమిషనిమిషమునకు నద్భుతమైన మార్పు లీ సృష్టియందుఁ గనిపించుచున్నవి. నిన్న ఉన్నది నేడు లేదు. నేడున్నది రేపు ఉండదు. రేపున్నది మాపు లేదు. జలభాగము భూభాగముగను భూభాగము జలమయముగను మారుచున్నది. ఈ రీతి నే వివిధములైన మార్పులను మన మనుభవించుచుఁ జూచుచున్నాము. కాలపరిణామము లెట్లున్నను, ఫలకారి అయినను గాకున్నను, మానవుఁడు ప్రయత్నములు చేసితిగవలయును.

హిందూదేశమున నూతనజాతీయజీవ ముద్భవించినది మొదలు, వివిధజాతులవారును మేల్కొంచఁజొచ్చిరి. వారివారి గంఘమందుఁ గాని మతమందుఁ గాని రాజకీయవిషయములందుఁ గాని గల్లు లోపములను సవరించుకొనుటకై పాటుపడుచుండిరి. చిరకాలము నుండి నీచదశలో నున్న మాల మాదిగ యెఱుకల యేనాది యీడిగ కమ్మరెడ్డి మున్నగు శూద్రజాతులవారు, నేడు నూతన జాతీయ తత్త్వ గీతము చెవి నాట మొదలిడఁగనే, పవిత్రజీవితదశ ననుభవింపవలెనని యెంచి తమ పురోవృద్ధికి తగు మార్గముల నాలోచించుటకు తగు సభలు జరపుచు కృషిచేయుచున్నారు. మనచే నిర్దయగ విడువఁ బడి యుపేక్షింపఁబడిన మాలమాదిగలు, మానవజాతీయందు పుట్టి మనము చేయవలసిన పవిత్రమగు కార్యములు వెక్కులు గల పని యెంచి, హిందూమతము త మ్మొంత వైకి రానియ్యకుండినను, క్రైస్తవ మతావలంబులై తమ పురోవృద్ధికి పాటుపడుచు సభలు చేయు

నున్నారు. దీనివలన హిందూజాతికి మిక్కిలి నష్టమును, ఒకనిధమున లాభమును కలదు. పంజాబీలు, బెంగాలీలు, గుజరాతీలు, బీహారీలు తమతమ రాష్ట్రాభివృద్ధికి పాటుపడు మార్గములఁ జూచి, ఆంధ్రులు తమ దీర్ఘనిద్రనుండి మేల్కొంచి “ఆంధ్రమహాసభ” నొక దానిని స్థాపించి. వీరి పగమావధి ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రము, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము.

“నా విష్ణుః పృథ్వీపతిః” అనేడి తత్త్వము ఆంధ్రజాతియందు అంతర్వాహినియై, సదా ప్రవహించుచుండును. ఆంధ్రచక్రవర్తి యగు కృష్ణదేవరాయలకు జయాంకమును సముపార్జించినవారు ఆంధ్రులే! మన ప్రభువులకును రాజ్యస్థాపనమునందు ఆంధ్రులు తోడ్పడిరి. అట్టివారు నేడు వెనుకబడియుండి రన, మన ప్రభువులకు మాత్రము లోటు గాదా?

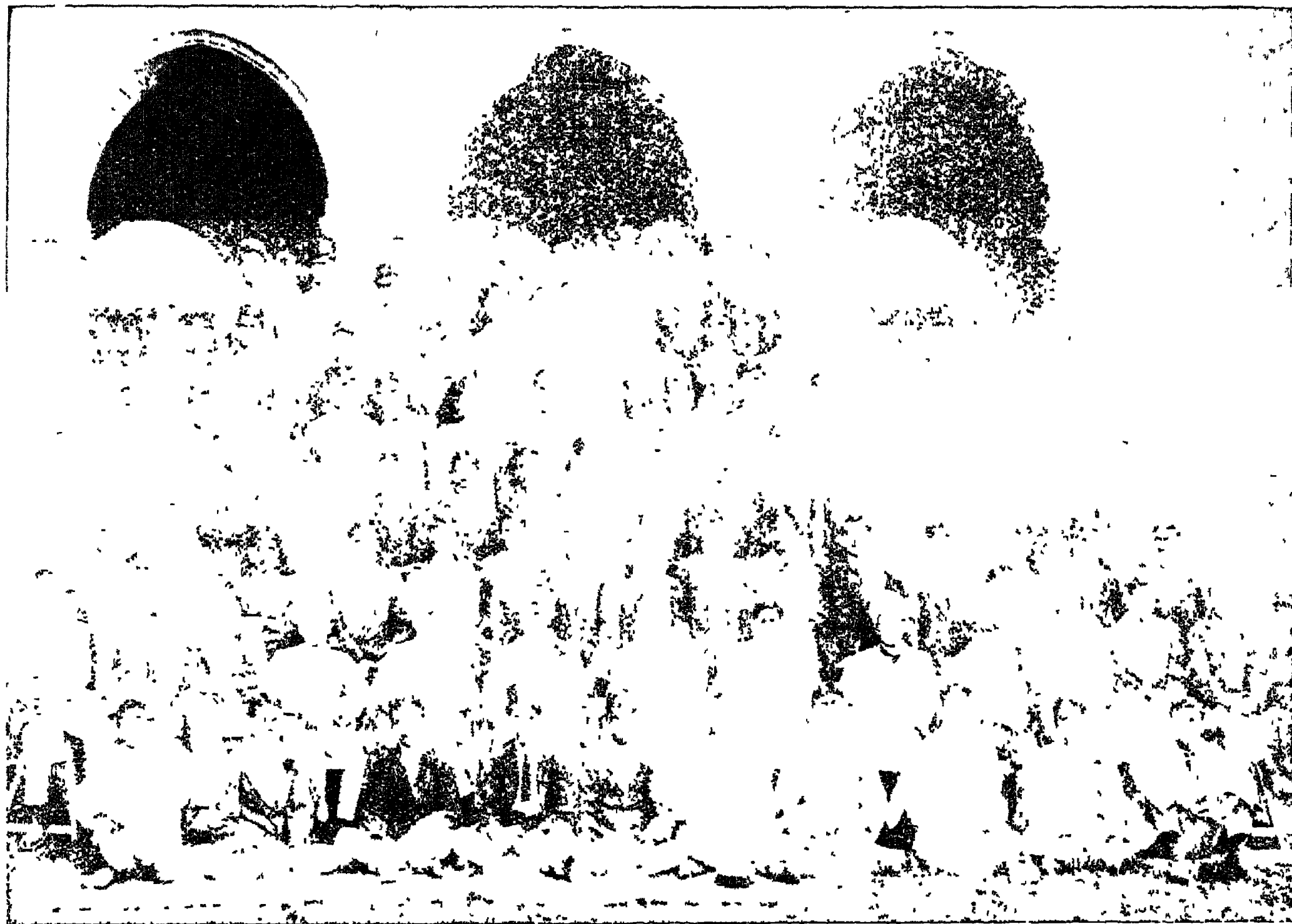
ఆంధ్రరాష్ట్రము ప్రత్యేకముగా నేల కావలెనో, యిటీవల హిందూదేశపత్రికలలో చర్చ పూర్ణముగా జరిగినది. మరల నిచ్చట నా చర్చను జేయుట చర్చితచర్చణము. ఆంధ్రులు నేఁ డాక్రమించిన స్థలము 11 జిల్లాలు. వీరి సంఖ్య 2 కోట్లకు మించియున్నది. ఎల్లరు వాడేడు భాష ఆంధ్రభాష. వీరికిని తక్కిన సంఘములవారికిని ఆచారములు వేఱు, సంఘవ్యవస్థలు వేఱు. వీరు నూతన జాతీయ జ్ఞానతేజమును గాంచి, తమ లోపముల రూపుమాపగఁడంగిరి. వేషభాషలు, ఆచారవ్యవహారములు, మత సంఘ వ్యవస్థలు, ప్రవర్తనములు, జీవనోపాయములు వేఱువేఱుగాను భేదముగాను నుండిన జాతులను కలపి పరిపాలించుట, పాలితులకును పాలకులకును మిగుల కష్టము. ఒకరును వృద్ధి పొందలేరు. వేర్వేఱుగా సర్వవిధముల వృద్ధి పొందిన వెనుక, ఏకజాతీయతకు కలసి పాటుపడుట తేలికగా నుండును. అందుకే భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రవిభజనము హిందూదేశమున అవసరమని ఈ యాంధ్రోద్యమతత్త్వము చాటుచున్నది! ఆ హిమవత్స్వరూపరాజశిఖరమునుండి పినాకపాణియొక్క ఓంకారనినదమా అన్నట్లు మన రాజప్రతినిధి గారు హిందూదేశమున భాషలను బట్టి రాష్ట్రవిభజనము చేయు టావశ్యకమను సందేశమును స్పష్టముగ వెల్లడించిరి. మరియు ఆంధ్రరాజ్యనీతిజ్ఞులు కర్ణము, హోల్లెరు నెన్ను, స్ట్రాకీ, కాటను, బ్రౌటు మున్నగు రాజకార్యధురంధరులు, ఆయాభాగములలో మాటలాడు భాషలను బట్టి రాష్ట్రముల నేర్పఱచిన, పాలనాసౌకర్యము గలిగియుండు ననియు, ఇంకను వైఁగా సంపూర్ణాంతఃపరిపాలనాధికారము నాయా భాగముల ప్రజల కొసంగవలె ననియు, వృథముగా చెప్పియున్న సంగతి పత్రికాపాఠకులకు విదితమే! ఇంతకన్న రాజ్యాంగతంత్రజ్ఞులు వేరెవరు కలరు? భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రవిభజనము క్రమకాలము లోనే జరగఁగల దని చెప్పట కిది చాలదా?

ఆంధ్రజాతీయజీవితము నిన్న మొన్నటివఱకు గ్రీష్మఋతువుయొక్క తీవ్రమైన గాడ్పులచే పండఁబాటి ఆకులు వడలి రాలిన మోడువలె గానినెంచె. ఆంధ్రరాష్ట్ర వసంతోగమ సందర్శనమహాత్సవంబున, లోన దాగి ముడుచుకొనియున్న చిగుళ్లకు తీవ్ర

శక్తులు బయల్పడి లోకమున కెంతో యుపకారము చేయ నుద్యమించియున్నా మని తమ రక్తవర్ణ నేత్రంబుల కాంతులు ప్రసరింపఁ జేసె. చూపఱ నేత్రంబులకు ముదంబు గలిగె. చిత్రకాయని హృదయము నాకర్షించునట్టి సొగసుల పుట్ట యయి చిగురొత్తి, పుష్పించి, ఫలముల నియ్యనున్న క్రొమ్మావిగున్న యగు ననీనాంధ్రోద్యమమును జూచి యే మానవుని యుల్లము పల్లవంపకుండును? ఆంధ్రరాష్ట్ర వసంతోగమ సందర్శనంబున కొనయూపిరితో నున్న శుకపికళారి కావళుల కలకలనినాదములు హృదయములయి, మోడులనల నున్న ఆంధ్రులను ‘నిద్రనుండి లేండు లేం’ డని వీనుల విందు గొలుపుచు మేల్కొలుపులు పాడుచుండ, ఏ మానవుండు కలవరముతోఁ గూడిన నిద్ర ననుభవించును? ఆంధ్రరాష్ట్రవసంతోగమసందర్శనమున, ఆంధ్ర జనమానససరోవరంబులు, పుష్పలతాపరివేష్టితంబులై వికసితపద్మ పరిమళమయంబులై ఆనందమును తాము పొందుచు, “మావలె బాగు పడు” డని చూచువారలకు నీలిని ఆశను గలుగఁజేయుచున్నవి!

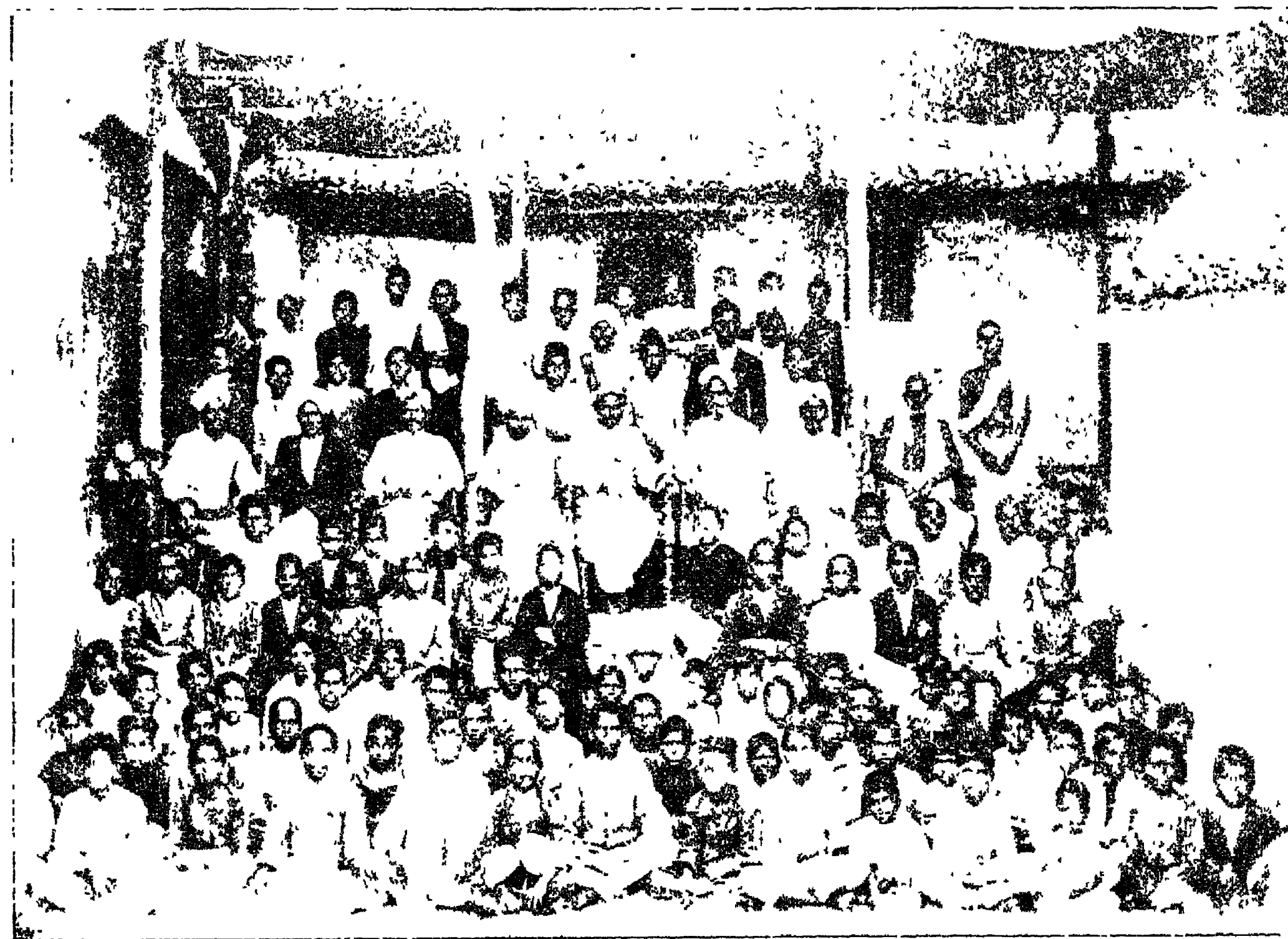
ఆంధ్రరాష్ట్ర వసంతోగమసందర్శనమహాత్సవంబున ఆంధ్ర యువజనపిక సంతానంబులు కడుపార మేత దొంగకు నని నిండాశతో నుండి రుతములు సల్పుచున్నవి. వాని గీతము లాలకింపఁబడుచున్నవి. వసంతుండు సంతసించి సత్వరంబుగ ఫలముల నియ్యఁగలఁడని యాశ జనించునట్లు పువ్వులు రాలి కాయలు కాంచుచున్నవి. ఋతువు లాకే తీరుగ నుండవు కదా! కాలచక్రము తిగిన కొలఁది ఋతుధర్మములు మారుచుండును, మార్పులు గలుగుచుండును. ఈ స్వాభావికతత్త్వరహస్యమును గ్రహించినవారు ఆంధ్రరాష్ట్రోద్యమమున కడ్డము, రాగు! ఆంధ్రోద్యమము నూతన వికాసములతోను మార్పులతోను చిత్రవిచిత్రకల్పనలతోను దైవవశంబున పునర్జీవితమై స్పందించుచున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్రప్రశంస లేని ఆంధ్రోద్యమము, వైతన్యము లేని శిరోము! వైతన్య ముండినఁ గాని శరీరాంతర్భాగములు తమతమ విద్యుత్తకర్మములందు వర్తించుచు మానవునకు సుఖము కలుగఁజేయనేరవు! అట్లే భాషాప్రయుక్తరాష్ట్ర విభజనముండినఁ గాని జాతీయ జీవిత మభివృద్ధి పొంది, జాతి కంతకును సౌఖ్యజీవన మేగ్గడనేరదు. రాష్ట్రనిర్మాణ మైనవేంటి నే స్వకళాకాలలు కర్మాగారములు వాణిజ్యము మున్నగు విషయముల యందు మార్పులు విద్యుత్తముగా జరగును. కావున భాషాప్రయుక్త విభజనము పాలకులకును పాలితులకును సర్వవిధముల సౌఖ్యదాయకము. భాషను బట్టి గాని దేశవిశాలమును బట్టి గాని ప్రజాసంఖ్యను బట్టి గాని చెల్లించు శిస్తు మొత్తమునుబట్టి గాని జాతీయం దుండు మత సాంఘికాచార వ్యవహార వ్యవస్థల ననుసరించి గాని, ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్ర మవసరమని ప్రభుత్వమువారికి ప్రజోద్దేశమును మహాజరుల మూలమున తెలియఁజేసి, మన కష్టములను నివృత్తి చేసికొనవలెను. ఆయా జిల్లాలయం దుండెడి విద్యాధికు లీ తత్త్వమును జనసామాన్యమునకు విప్పి చెప్పి, సంఘముల నేర్పాటు గావించి వేలకొలది లక్షలకొలది మహాజనుల ద్వారా “ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణ” మవసరమని పాలకులకు నివేదించుట యవశ్యము.

MEDICAL SCHOOL, VIZAGAPATAM

విజాపటణము యందు మెడికల్ స్కూలు విద్యార్థులు, విశాఖపటణము

NATIONAL SCHOOL, RAJAHMUNDREY

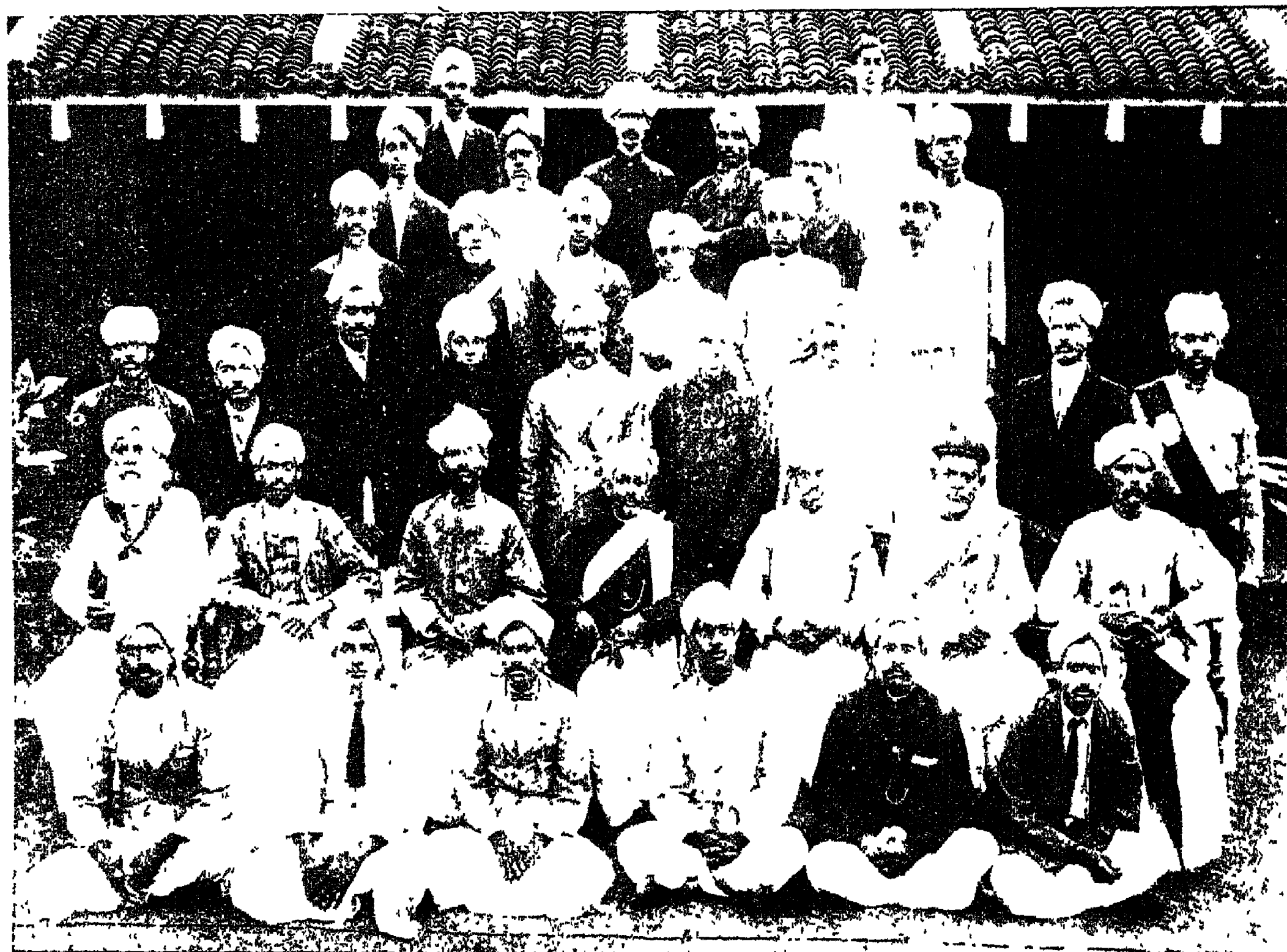
రాజమహేంద్రవరము, జాతీయవిద్యాలయము

SOME ANDHRA MEN OF LETTERS

ఆంధ్రవిద్వాంసులు, శతావధానులు

TAYLOR HIGH SCHOOL, NARSAPUR: TEACHERS

నర్సాపురము టైలర్ హైస్కూలు, ఉపాధ్యాయవర్గము

ఆంధ్రుల విద్యావ్యాపకము

వేమూరి విశ్వనాథశర్మ గారు, ఎమ్. ఏ.

విద్యావ్యాపకమున ఆంధ్రులు వెనుకజిగ్గ రనుటకు సందియము లేదు. 1911-వ సంవత్సరములో వేసిన జనాభా లెక్కల ప్రకారము మన రాజధాని యందు స్త్రీపురుషులు కలసి 1000 కి 75 మంది వ్రాయను చదువను నేర్చినవారుండిరి. రాజధాని మొత్తము మీఁద పురుషులలో వేయింటికి 138 మంది చదువ నేర్చినవారు గలరు. వేయి మంది స్త్రీలలో 13 గురు మాత్రమే విద్యావతు లుండిరి. ఈ లెక్కలను బట్టియే మన రాజధానిలో విద్య చాల తక్కువ యని స్పష్టము కాగలదు. అందులో గ్రుడ్డిలో మెల్ల యని యిరువ జిల్లాలు తెలుగు జిల్లాలకంటె నించుక మేలుగా నున్నవి. రాజధాని మొత్తమున వేయింటికి 377 గురు తెలుగువారున్నారు. అచ్చము తెలుగు జిల్లాలు తొమ్మిదియై యైనను, గంజాము చిత్తూరు జిల్లాలు కూడ ఆంధ్రముండలములోనే చేరును. ఈ రెండు జిల్లాలలో నాంధ్రులే యెక్కువగ నున్నారు. జిల్లావారీగా విద్యావంతుల సంఖ్యలు మదింపువేసినయెడల తెలుగు జిల్లాలలోనివె మిక్కిలి తక్కువగ తేలుచున్నవి.

మన రాష్ట్రములోని గంజాము విశాఖపట్టణము గోదావరి జిల్లాలయందు కొంతవఱకు ఏజన్సీ (మన్యము) భాగము లున్నవి. ఈ యేజన్సీలలో 1000 కి 40 మంది యైనను విద్యావంతులు లేరు. విశాఖపట్టణము అనంత పురము జిల్లాలలో నూటికి ఆగ్గురు మొదలు తొమ్మిదిమంది వఱకు మాత్రమే నిద్య నేర్చినవారు. మిగిలిన తొమ్మిది జిల్లాలలో ఏడు జిల్లాలయొక్క జనసంఖ్యయందు నూటికి 9 మంది మొదలు 11 గురు మాత్రమే చదువ నేర్చినవారు గలరు. ఆంధ్రరాష్ట్రమున కంతకును గంజాము కృష్ణా జిల్లాలలో మాత్రము నూటికి 11 మంది మొదలు 15 గురు వఱకును విద్య నేర్చినవారున్నారు. దక్షిణాదిని సేలము జిల్లాలో తప్ప మఱి యెచ్చటను నూటికి 15 మందికి తక్కువ విద్యావంతులు లేరు. ఐదు జిల్లాలలో నూటికి 23 గురికంటె నెక్కువమంది విద్యావంతు లున్నారు. పురుషుల విద్యాస్థితి యిట్లుండగా

స్త్రీవిద్య విషయమై చెప్ప నక్కఱ లేదు. ఆంధ్రరాష్ట్రములో మూడు జిల్లాలయందు 1000 మంది స్త్రీలలో విద్య వచ్చినవారు ఆగ్గురికి తక్కువ; నాలుగు జిల్లాలలో 1000 కి 8 మంది గలరు; రెండు జిల్లాలలో 1000 కి 12 మంది యున్నారు. కృష్ణా గోదావరి జిల్లాలలో మాత్రము అక్షరజ్ఞానము గల స్త్రీలు 1000 కి 17 గురు చొప్పున లెక్కలలోఁ గానవచ్చుచున్నారు. స్త్రీ విద్యయందు కూడ తెలుగువారే వెనుకపడియున్నారని జనాభా లెక్కలవలన స్పష్టము కాగలదు. ఇట్టి హీనస్థితిలో నున్న మల రాష్ట్రమునందు విద్యావ్యాపకమునకుఁ గావలసిన పరికరములఁ గూర్చియు మార్గముల గుఱించియు నించుక యీ వ్యాసమున వ్రాయఁబడును. ఇప్పటి మన విద్యాస్థితిని బట్టి ఉన్నతవిద్య విషయమై యాలోచించుట ప్రస్తుతి మనవసరము. ప్రాథమికశిక్షావిషయము మాత్ర మిందు విచారించుము.

ప్రాథమిక విద్యా విచారము

ఆంధ్రుల వర్తమానదశను బట్టి యీ విద్యాసమస్యను నాలుగు భాగములుగ విభజింపవచ్చును:

- (1) విద్యార్థిదశయం నుండఁదగిన బాలురకు విద్య
- (2) వయసు ముదిరి యక్షరజ్ఞానము లేనివారికి విద్య
- (3) అంత్యజాతులకు విద్య (4) స్త్రీవిద్య. ఈ విషయమై దొరతనమునా రేమి చేయనలెను? ప్రజలెంత వఱకు వారికి తోడ్పడవలయును?

బాలుర విద్య

జనసంఖ్యయొక్క మొత్తముమీఁద నూటికి 15 మంది విద్యార్థిదశలో నుండఁదగినవారు రని యుదాహరణగా దొరతనముచారు మదింపు వేయుదురు. ఈ మదింపు ప్రకారము తేలిక సంఖ్య గల బాలుర కందఱకును ప్రభుత్వమువారు పాఠశాలలను స్థాపించుటకు ప్రయత్నము చేయుచున్నారు. బాలుర విద్య ప్రస్తుతము నలుగురి చేతులలో నున్నది; ప్రభుత్వమువారి స్కూళ్లు; పట్టణములలో మ్యునిసిపాలిటీల స్కూళ్లు; తదితరప్రజేశములలో బోర్డు స్కూళ్లు; ఇవి గాక, గ్రాంట్లతో పొట్ట

హాసకావ్యములు. ఈ పాఠశాలలలో నేర్పు నది ప్రథమశ్రేణి. అనగా నిచ్చట విద్య నాలుగు లేక అయిదు సంవత్సరములలో పూర్తియగును. కావున సుమారు 10 సంవత్సరముల వయసు నచ్చునప్పటికి నాలుగు విద్య పూర్తియగుచున్నది. విశేష జనులు పల్లెటూళ్లలో నివసించుటచేత నిట్టి బాలురు పై శ్రీక్షలకుఁ జదువుట కవకాశము లేదు. ఉన్నతవిద్య యంతయు పట్టణముల నాశ్రయించి యుండుటచే సామాన్యులకు మర్రిభ మగుచున్నది. ఇట్టి స్థితిలో పది సంవత్సరములు పూర్తికాకమునుపే విద్యకు సమాప్తి చెప్పిన పల్లెటూరి వాస్తవ్యులు నయసుముదిరినతరువాత అక్షరములు మఱచిపోయినను పోవచ్చును. కాబట్టి పల్లెటూరి బాలురయొక్క విద్యార్థిదశ యెక్కువ కావలెను. ఇందుకుఁగాను హయర్ ఎలిమెంటరీ స్కూళ్లున్నవి. ఇందు ఎనిమిది సంవత్సరముల విద్య కలదు. కాని, యీ పాఠశాలలు ప్రస్తుతము మిక్కిలి తక్కువగా నున్నవి. రాజధాని మొత్తముమీఁద సుమారు రెండువందలకంటె నెక్కువ లేవు. కావున ఎనిమిది సంవత్సరములు విద్య నేర్పెడి పాఠశాలలను విరివిగా స్థాపించి ప్రతి పల్లెటూరికిని ఒక్కొక్క స్కూలు చొప్పున నుండులాగు చేయుట ప్రథమకర్తవ్యము. ఈ కార్యమునందు ప్రభువులకు ప్రజలు తోడ్పడవలసి యుండును. సాధారణముగ ప్రయివేటు స్కూలులో కంటె గనర్నమెంటు స్కూలులో ఖర్చు జాస్తి యగుచుండును. కాబట్టి ప్రజలకుఁ గావలసిన పాఠశాలలన్నియు ప్రభుత్వమువారే స్థాపించునెడల ధనవ్యయము మిక్కుట మగును. ఈ వ్యయమునకై యొక వేళ పన్నులు సోఁఁపించినను, ఇంత సొమ్ము ప్రోగగునప్పటికి కాలచారణము గాక తప్పదు. ఇట్టి కాల విలంబము గాకుండుటకు రెండు మార్గము లున్నవి. ప్రతి యూరను గ్రామస్థులు పట్టుపట్టి సాధ్య మగుసంత సొమ్ముప్రోగుచేసి యొక బడి పెట్టవలెను. ఇట్టి స్కూళ్ల కిప్పుడు దొరతనముచే గ్రాంట్లు విరివిగ నిచ్చుచున్నారు. విద్యార్థులలో తలకు రూపాయ వంతునను ప్రతి యుపాధ్యాయునికి సాలునకు కిరీ రూపాయల వంతునను గ్రాంట్లు దొరకును. ఉపాధ్యాయునికి బ్రతునింగు పూర్తి యైనచో సంవత్సరమునకు 48 రూపాయలు గ్రాంట్లు వచ్చును. గ్రాంట్లు ఇంతకంటె

వృద్ధిచేయుటకుఁ గూడ గనర్నమెంటువారు సంస్థపై యున్నారు. ఇట్టి స్థితిలో ప్రయివేటు స్కూళ్లు పెట్టిన వారికి విశేష నష్టము రాఁగలదు. అట్టి బట్లవలనఁ గలిగెడి మేలు అపరిమితము.

కాలయాపనము గాకుండ విద్య వ్యాపించుటకు రెండవ మార్గము భూస్వాముల యాదార్యము. ఆంధ్ర రాష్ట్రములో జమీందారులు విరివిగ నున్నారు. ఈ జమీందారీలలోని దనసంఖ్య గూడ పెద్దదియే. వీరు సాధారణముగ తమ జమీందారులనే ప్రభువులుగా భావించి భయభక్తులతో మెలగుదురు. కీసుమేలులకు తమ్మే నమ్ముకొని యున్న రాజ్యములోని ప్రజలకు విద్యాసౌకర్యముల నేర్పఱచుట జమీందారులకు విధియై యున్నది. భూస్వాములు తమతమ జమీందారీలలోని రైతుల పిల్లలకు విద్యాదానము చేయుటకై ప్రతి యూర నొక్కొక బడి పెట్టెంపవలెను. ఇట్టి స్కూళ్లకు గనర్నమెంటువారు కూడ గ్రాంట్లు నిచ్చుటచేత జమీందారులకు ఎక్కువగ చేతిసొమ్ము తగులుట కవకాశముండదు.

ప్రతి పల్లెటూరను నొక హయర్ ఎలిమెంటరీ స్కూలుండవలె నని పైని వ్రాసితిని. ఇంతలో పనిముగియదు. ఈ స్కూళ్లలోని ప్రస్తుతపు కరిక్యులము, అనగా బోధనా విషయములు, పూర్తిగ మాఱవలసి యుండును. ఈ స్కూళ్లలో నేర్పెడి విద్య పూర్తిగ మాతృభాషలో నుండవలెను. వ్యవసాయశాస్త్రమును గూర్చి యెక్కువ శ్రద్ధ వహింపవలెను. పాఠశాల వదలునప్పటికి విద్యార్థికి తెలుగులో మంచి సాహిత్యము కుదిరి సారస్వతవ్యాసంగమునం దభిరుచి పుట్టుటకు తగిన పునాది యేర్పడవలెను. నవీనశాస్త్రములయందును శాస్త్రవ్యవహారములయందును ప్రవేశము కలుగవలెను. మాతృభాషలో నేర్పినయెడల నివి యసాధ్యములు కావు.

యువజనులకు విద్య

ఇతరనాగరక దేశములలోనలె గాక మన దేశమున కూలి నాలి చేసికొని జీవించెడి జాతులు అజ్ఞానమున మునిగియున్నవి. వీరిని రెక్కలాడినఁ గాని రోజులు గడవని యవస్థ. ఇట్టి స్థితిలో వీరిని బాలురవలె సక్రమముగ పాఠశాలలకు రప్పించుట యసాధ్యము. వీరికి వ్రాతకోతలు నేర్పుట మన ముఖ్యోద్దేశ

శము కాదు. ధర్మము గలిగించుటయే మన సంకల్పమై యుండవలెను. ఇందుకుగాను ప్రత్యేకముగా పోతరాత్రి పాఠశాల యుండవలెను. ఈ పాఠశాలలలో బాలురను జేర్చుకొనఁగూడదు. రాత్రిపాఠశాలల విద్య నేర్చు కాలము రోజుకు రెండు నూతన గ్రంథముల కంటె నెక్కువయుండదు. ఇందు మొదటికంటె మాత్రము వ్రాయుటయు చదువుటయు చేర్చి, రెండవ రెండుగంటలును గ్రంథికాలక్షేపముక్రింద గడపినయెడల నిష్పత్తి కంటె నెక్కువ జ్ఞానాభివృద్ధి గలుగును. విరికి ముఖ్యముగఁ గావలసినది లోకజ్ఞానము. ఇది కథల రూపమున చక్కఁగ మనసున నాటును. దేశచరిత్రము, భౌగోళశాస్త్రము, పారిశుధ్యశాస్త్రము, పరిపాలనావిధములు, దొరతనమువారియెడలఁ దమకుఁ గల బాధ్యతలు హక్కులు, వివిధదేశములయందున్న పరిపాలనాభేదములు మున్నగు విషయములు కథల రూపమున నేర్చినచో ముగియును గాని తమంతట తాము పుస్తకములనుండి నేర్చుకొనవలె నన్న జీవితకాలము చాలదు. చాలినను, తీరిక యుండదు. కథల రూపమునఁ జెప్పినయెడల పైవిషయము లన్నియు రెండు సంవత్సరములలోఁ బూర్తియగును. ఈలోపున అక్షరజ్ఞానము గలిగి చదువుటయందభిరుచి తప్పక పుట్టును. ఇట్లు రెండేసి సంవత్సరముల కొక్కొక్క తుగిడివంతున కొలది కాలములోనే గ్రామస్థుల కందఱికిని విద్య వ్యాపించుట యసాధ్యము కాదు.

జనసామాన్యముయొక్క- విద్యకై గ్రంథభాండాగారములు చేయఁదగిన పనులు చాలఁ గలవు. ప్రస్తుతము గ్రంథభాండాగారోద్యమ కార్య నిర్వాహకులు ప్రతి గ్రామమునందును భాండాగారములు స్థాపించుటకును, ఉపన్యాసము లిచ్చుటకును ప్రయత్నము చేయుచున్నారు. ఈ ప్రయత్నములు నెఱవేఱుటకు కొన్ని మార్పులు గావలసియున్నవి. భాండాగారసంఘపక్షమున ప్రత్యేకించి సాంచారికోపన్యాసకులుండవలెను. గ్రామమున కొక యుపన్యాసము వంతున నిచ్చినచో నుపయోగ ముండదు గాన, నేదో యొక విషయము పూర్తియగుదనుక, ఆ గ్రామములో నుండి బోధ చేసినయెడల లాభకారిగ నుండును. భౌతికశాస్త్రాది విషయము లీ సాంచారికోపన్యాసకులు నేర్పఁదగినవి. ఏల యన, విశేషధనవ్యయ మగు పరికరములు ప్రతి

పరిపాలకునియందు నొరకుట మల్లభము. ఒక న్యూజికు సాంతన కొనుటకు దాదాపు వేయి రూపాయలు గావలసియుండును. ఉపన్యాసకుల వర్గము ఒక్క సాంతన దీనితో సకేక గ్రామములు దానిలాభమును పొందఁగలవు ఇట్లే విశేషము ఖరీదు గల పటములు స్త్రీబులు మున్నగు పరికరములు రెండు మూడు స్త్రీలుండే ప్రస్తుత ముపకరించును.

భాండాగారోద్యమ నిర్వాహకులు ప్రతి గ్రామమున గ్రంథాలయముల స్థాపించుటకు ప్రయత్నింపఁగూడదు. అట్లు ప్రయత్నించినను సాధ్యము గాదు. ఏదైనా కది పుస్తకములు పెట్టి భాండాగార మవన లాభ ముండదు. భనదాయకము లగు పుస్తకములు మాత్రమే గ్రంథాలయముల నలంకరింపవలెను. ఇట్టి గ్రంథాలయములు భనసాధ్యములు గాని కోరికెలకు ను మాటలకును లోపడవు. బెజవాడ రామమోహన పుస్తకాలయమువంటిది ప్రతి యూరను సాధ్యమగునా? అంతమాత్ర మైనను లేని భాండాగారము లున్నను జ్ఞానాభివృద్ధికై లేనివానిలోనే జమ. ప్రతి గ్రామమున పుస్తకాలయములను స్థాపించుటకు ప్రయత్నము చేయుటకంటె గ్రంథాలయములను స్థాపింపలేని యూళ్లను చందాదారులుగఁ జేర్చుకొని యొక గొప్ప భాండాగారకూటమును ఏర్పఱచుట సులభము. గ్రామముమీఁద సాలుకు ఇరువది రూపాయల వంతున పోగుచేయుట యసాధ్యము కాదు. చిన్న గ్రామములు పది రూపాయ లిచ్చినను చాలును. గ్రంథాలయకూటములచుండి సంచారోపన్యాసకుల ద్వారా పుస్తకములను చందా గ్రామములకు పంపవచ్చును. తడవకు 50 పుస్తకములు పంపి నెల రోజులు గడువు పెట్టినయెడల చాలును. ఈ నెల రోజులు ఉపన్యాసకులు తమ కార్యముల నెఱవేర్చుచుండవచ్చును. చందాదారు లగు గ్రామములకే పుస్తకములు పంపఁబడును. గ్రామముల మీఁద చందాపద్ధతి యేర్పడినయెడల గ్రంథాలయకూటము శీఘ్రకాలములో నభివృద్ధి చెందుటయే కాక పుస్తకదానములకై గ్రంథకర్తలను పీడించుట కూడ తగ్గిపోవును.

అంత్యజాతుల విద్య

ఆంధ్రదేశములో నున్న యంత్యజాతులలో నూటి కొకరైనను చదువచేర్చినవారు లేరు. వీరికి ప్ర

మనము వ్రాతకొత్తలకంటె పాఠశుభ్ర విషయములను బోధించుట ముఖ్యము. వీరిని హీనస్థితినుండి తొలగించుట ప్రథమకర్తవ్యము. అంత్యజాతి బాలుర విద్య విషయమై యాలించించునప్పుడు వారి యాధికదశ గమనింపవలసియున్నది. జీతము లేకుండ చదువు చెప్పిన సూత్రమున వీరిలో విద్య వ్యాపింపదు. బట్టలు పుస్తకములు భజనాదులు గూడ పాఠశాలాధికారులే స్వయి చేసికొని బాలు రొదలు పాఠశాలలకు రాజాలరు. ఇట్టి పాఠశాలలు స్థాపించుటకు విశేషధనసహాయము గావలసియుండును. ఒకవేళ ప్రజల యశాదార్యమువలన ధనము ప్రోగుచేసి అంత్యజాతులకు ధర్మ పాఠశాలలు పెట్టినను, జాతీయోద్యమము నెఱవేఱదు. పాఠశాలాధికారుల దయాధర్మబుద్ధి చక్కగ నున్నంత కాలము తమ విద్య నిరాటంకముగ జరగుననియు, వారి దయ తప్పినచో తమకు విద్య రాదనియు, నొక విధమయిన దీనభావ మీ పాఠశాలలోని పిల్లల హృదయములయందు నాటుకొనును. ఇట్టి దీనభావములకు బదులు ఆత్మగౌరవము స్వయంసహాయానురక్తి మున్నగు సుగుణములు అంత్యజాతి బాలురయందు దుదయించుట ముఖ్యము. మన దయాధర్మ భిక్షకు లోబడక, చందాలు లేకపోయినను స్కూళ్ల తమ పొట్ట తాము పోసికోగల వను ధైర్యము చిక్కిన యెడల బాలురలో నాత్మగౌరవము వృద్ధిచెందును. స్వపోషణార్థమై యంత్యజాతి స్కూళ్లలోని పద్ధతులు తదితర పాఠశాలలలోని వానికంటె భిన్నములై యుండును. అంత్యజాతి స్కూళ్లలో వ్రాతకొత్తలు నేర్పుట కెంత ప్రాముఖ్య మిచ్చెదరో తదితర పరిశ్రమములకు నంత ప్రాముఖ్యము నిచ్చెదరు. వ్యవసాయము వడ్రంగము నేత మున్నగు చేతిపనులు బాలురచే చేయించుటకు ప్రయత్నము చేయవలెను. పట్టణములలోను వానికి మిక్కిలి సమీపమునం దున్న పల్లెలలోను గల యంత్యజాతి పాఠశాలలలో కూరగాయలు పూలు మున్నగు నుపయోగకరములగు వస్తువులు పండించి వెంటనే విక్రయింపవచ్చును. పల్లెకూటములలో వడ్రంగము కమ్మరము అద్దకములు మున్నగు పరిశ్రమలు నేర్పినచో లాభము గలుగును. ఇట్టి చిన్న పరిశ్రమములు పెట్టుటకు విశేషధన మవసరములేదు. ఈ పరిశ్రమలవలన వచ్చిన ధనము బాలురదే యగుట

నలన నొకవిధమయిన ఆత్మగౌరవము పాఠశాలను జామీ పోషింపగల మను ధైర్యము ఉత్సాహము మన శ్శాంతి బాలురయందు దుదయించును. ఋషి నేరీలు ఇట్టి పరిశ్రామికవిద్యాలయములు కొన్ని స్థాపించి వనిచేయుచున్నారు. దొరతనమువారి రిఫర్మేటరీ స్కూలులో నిట్టి పనులు చేయుచున్నారు. అమృతమునలన విశేషధనము వచ్చినయెడల కట్టలు పోగొ మిగిలిన లాభములో కొంత భాగము పిల్లలకు పంచిపెట్టవచ్చును. పిల్లలు ఉపాధ్యాయులు పాఠశాలలలోనే కాపురముగలుగుచేత బాలురు పరిశ్రమలకు బాగుమాకతలో శీఘ్రకాలములో నేర్చుకొనగలరు. పరిశుభ్రత సత్త్వ వర్తనము మొదలగు సుగుణములు బాలురకు తప్పక యలవడును.

స్త్రీ విద్య

వ్రాయుట చదువుట మాత్రమే పరిక్షమైనచో, మన స్త్రీలు విద్యయందు దంత్యజాతులవలె వెనుకజిక్కి యున్నారు. ఇప్పుడుసాధారణముగ పట్టణనాసములలో ప్రతి పిల్లకును వివాహ మగువఱకు, అనగా పది సంవత్సరములవఱకు, విద్య చెప్పించుచున్నారు. కాని, బాలికాపాఠశాలలలో నిప్పుడు నేర్చునది జ్ఞానదాయక మగు విద్య కాదు. కొంచె మించుమించుగ బాలుర విద్యకును బాలికల విద్యకును భేదము లేదు వివాహమైనవెంటనే పాఠశాల మానుటవలన బాలికల విద్య సమాప్తమై యక్షరజ్ఞానము సయితము మఱచుట తటస్థించుచున్నది. కావున, స్త్రీవిద్యాభివృద్ధికై కాపురము చేయు స్త్రీలకు విద్యాసౌకర్యముల నేర్పించుట విధాయకమై యున్నది. పాఠశాలలు పెట్టుట యసంభవము. భర్తలు తమ భార్యలకు చదువు చెప్పెద రన్న మాట కలలోని వార్త. చెప్పట కుత్సాహ మున్నను తీరిక యుండదు. ఓపిక యంతకు ముందె యుండదు. కావున గృహకృత్యములు తీరిన తరువాత ప్రతి రోజు కొలది మంది స్త్రీ లొకచోట జేరి విద్యావ్యాసంగమునందఱు రెండు మూడు గంటలు గడపుట కవకాశము లేర్పాటు చేసిన బాగుగ నుండును. వీధి కొకచోట నిట్టి యేర్పాటు లుండి యొక యుపాధ్యాయురాలిని నియమించి నచో నెక్కువ లాభము గలుగును.

స్త్రీవిద్యలో మరియొక మార్పు ముఖ్య మైనది గలదు. బాలురకువలె బాలికలకుగూడ ఇంగ్లీషునేర్పుట

పరిపాటి యగుచున్నది. ఇది గొప్ప తప్పని నా యభిప్రాయము. నవీన సంఘసంస్కర్తలు పరిహసించినచో, స్త్రీసామాన్యమునకు ఇంగ్లీషు భాష యనవసరమని నా మతము. నవీన జ్ఞానసముదాయ సుంతయు మన స్త్రీలకు నేర్పవలసినదే. కాని భాషమాత్రము మాత్రమే యుండవలెను. ఏల యచ. స్త్రీలకు ఇంగ్లీషు నేర్పుట యన దేశభాష లంతరించుటయే. ఈ రెండు నాక్యములకు పదభేదమే కాని యుక్తభేదము లేదు. ఇంగ్లీషుభాష నేర్చిన పురుషులు గృహములలో మాత్రము తెలుగు మాట్లాడెదరు. స్త్రీలు గూడ ఇంగ్లీషు నేర్చినయెడల నా యనకాశము గూడ పోవును. నేటికి గూడ హూణవిద్యాపాఠశాలలలో ననేకులకు మాత్రమే భాషలో వ్రాయుటగాని మాటలాడుటగాని యలవాటు లేదు. ఇట్టి స్థితిలో స్త్రీలు గూడ హూణవిద్యనే యధ్యసించినయెడల, దేశభాష లంతరించి హూణ విద్యావంతు లొకజాతిగను తదితరు లొకజాతిగను ఏర్పడి, పరస్పరసాంగత్యమునకే భంగము గలుగును. కావున ఉన్నతపాఠశాలలలో గూడ స్త్రీలకు విద్య దేశభాషలలోనే చెప్పినయెడల స్త్రీవిద్య వ్యాపక మగుటయే గాక దేశభాషలు గూడ వృద్ధి నొందును.

ప్రభుత్వముచారీ సహాయము

దొరతనమువారు విద్యాభివృద్ధికై ధనమును వెచ్చించి బడులను స్థాపించుచున్నారని పైని వ్రాసియుంటిని. ఇందున కగు ధనమును ముఖ్యముగ జిల్లా బోర్డులకు తాలూకా బోర్డులకు మునిసిపాలిటీలకు నిచ్చుచున్నారు. ఈ జిల్లా తాలూకా సంఘముల యధ్యక్షులే యా ధనమును వెచ్చింతురు. ఈ సంఘముల యధ్యక్షులు సాధారణముగ విద్యా విషయికానుభవము లేనివారై యుందురు. విద్యావిషయమై తగినంత శ్రద్ధ తీసికొనుటకు వీరి కవకాశము కూడ చాలదు.

కావున ఈ బోర్డులకు ఇచ్చెడి ధనము ప్రతి జిల్లాలో నొక పంచాయితీ నేర్పరిచి పరిచేకర్చు పెట్టించినచో విద్యాభివృద్ధి త్వరలో కాగలదు. ఈ జిల్లా పంచాయితీలలో కొందఱు బుద్ధిగ్రులు కొందఱు బుద్ధిగ్రులు కానివారు నుందురు. విద్యావ్యాపకమే నీ యద్యమ మగుటచేత నీ విద్యాశాఖలు శ్రద్ధతో పని చేసి క్రీస్తు కాలములో విద్యను వ్యాపింపజేయగలవు.

రెండు సభలు

నూతనపాఠశాలలు స్థాపించుటకు గాని బోధనావిషయములను వర్చించుటకు గాని రెండు సభలు గావలసియున్నవి. క్రొత్తగా బిల్లు పెట్టుట గుప్పడు సూచనము. ఎటువంటి బిల్లికైనను ప్రభుత్వమువారు గ్రాంట్ల నిచ్చుచున్నారు. అంత్యజాతి పాఠశాలల కెక్కువగ నిచ్చెదరు. కాని, ప్రజ లుపక్రమించుటకు కొంత ధన మావశ్యకము. ఇది సమకూర్చుటకై యొక కార్య నిర్వాహకసంఘము కావలెను. చెన్న పట్టణములో నేర్పడిన యాంధ్ర విద్యాభివృద్ధి సంఘమును లేవ దీసినచో చాలును. చందాలు వసూలు చేయుటకంటె విద్యా వ్యాపకమున కిప్పుడు గల వీళ్లు ప్రజలకు బోధించుట ముఖ్యమై యున్నది. చక్కగ బోధించినచో గ్రామస్థులు సహాయము చేయక మానరు.

బోధనావిషయములను చర్చించుటకు ఉపాధ్యాయుల సభ యొకటి కావలెను. ప్రతిసంవత్సరము వీరు సభ కూడి బోధనాపద్ధతులయందు గల లోపములను చక్కబెట్టుటయే కాక విద్యాభివృద్ధికి గావలసిన మార్గములను గూడ నివేదించినచో, వానిని అమలులో బెట్టుటకు విద్యాసంఘమువారు ప్రయత్నింతురు. విద్యావ్యాపకమున కీ రెండు సంఘములును సహాయములు కాగలవు.

అ మృ తాం జ న ము

చక్కని డబ్బితో సహా సీసా ౧-కి ౮ అణాలు మాత్రమే

ఉచిత ప్రాథమికవిద్య - మ్యునిసిపాలిటీలు

గా. కొ. వేం. కృష్ణారావు బహద్దరు గారు, బి. ఏ.

విద్యావిషయములో మన దేశము మిక్కిలి తక్కువ స్థితియందున్నది. 1909-10-వ సంవత్సరము మొదలుకొని దొరతనము వారు ప్రాథమికవిద్యావిషయమయి యెక్కువ శ్రద్ధ వహించుటకును తగిన యేర్పాటులు చేయుటకును సమకట్టిన విషయ మందఱి కని దెలిసినదే. ఇందు విషయమై విశేష ద్రవ్యము కూడ నేరపేట ఖర్చుపఱచుటకు దొరతనము వారు నిశ్చయించుకొనిరి. అది మొదలు 'పూర్వముకన్న విద్యావిషయమై యెక్కువ సొమ్ము ఖర్చు పడుచుండుట వాస్తవమే. అయినను, ఈ సొమ్ము విరివిగా పాఠశాలలు స్థాపించుటకై వినియోగపఱచుటకు మాటుగా పాఠశాలలను తనిఖీచేయు మార్గములకై నెక్కువగా వినియోగపఱచుచున్నారు. ప్రాథమికవిద్యావిషయమై కావలసిన సొమ్ము మొత్తములో దొరతనమువారు 1909-10-వ సంవత్సరమున నాల్గవంతు మాత్రమే భరించిరి. ఇప్పుడు మాడవవంతు భరింపవలసివచ్చినది. పాఠశాలలు విరివిగా స్థాపించిన కొలదిని దొరతనమువారు ఎక్కువ సొమ్ము ఖర్చుపఱచవలసి వచ్చును. ప్రస్తుతము దొరతనమువారు ప్రాథమికవిద్యావిషయక మైన ఖర్చు మ్యునిసిపాలిటీలును తాలూకా జిల్లా బోర్డులును భరింపవలసినట్లు అభిప్రాయపడుచు ప్రాథమికపాఠశాల లన్నియు బోర్డులకైందను మ్యునిసిపాలిటీలకైందను నుండునట్లు చేయు టుచిత మని నిశ్చయించుకొనిరి. ప్రాథమికవిద్య నుచితముగాఁ గఱపుటయు, విద్య నేర్చుకొనుట ప్రధానవిధిగా నేర్పఱచి నిర్బంధ విధానముగ గమనించుటయు సంబంధించినఁ గాని దేశముయొక్క మూఢత్వము వదిలిపోజాలదు. 1870-వ సంవత్సరమునఁ గింగ్లాండు దేశములో నిట్టి నిర్బంధము లేకపోవుటవలన, ఆ దేశములో మూఢత్వము మిక్కిలిగా నుండెను. తరువాత విద్యావిషయమై నిర్బంధవిధి యేర్పాటు చేసిన తరువాత దేశ మె ట్టభివృద్ధికొంది యత్యున్నత దశకు వచ్చినదో చదువరులే గ్రహింతురు గాక.

ఇంగ్లాండు దేశమున నూలు సంవత్సరములకు పూర్వము పురుషులలో పదిమంది కొకఁడైనను స్త్రీలలో నిరుపదిమంది కొక్కతే యైనను చదువను వ్రాయను నేర్చియుండలేదు. 80 సంవత్సరములకు పూర్వము ఇటలీ దేశములో 100కి 73 గ్గురు ఏవిధ మయిన విద్యా గంధమును లేనివారుగా నుండిరి. కాని, తమ దేశముయొక్క మూఢత్వమును వారు చక్కఁగా గ్రహించి పాఠశాలలు విరివిగా స్థాపించి నిర్బంధవిధానములను గలిగించిన తరువాత నిప్పు డా దేశము విద్యా విషయమయి మిక్కిలి యున్నతదశకు వచ్చినది. జపాను దేశపు స్థితి విద్యావిషయమై యెట్లున్నదో కొంచెము విచారితము. 1882-వ సంవత్సరములో విద్యావిషయమై తగిన యేర్పాటులు చేయుటకు జపాను ప్రభుత్వమువారు నిశ్చయించుకొని ప్రతి పల్లెయందును పాఠ

శాలలు స్థాపింప నారంభించిరి. ఈ విధముగా దేశ మంతయు పాఠశాలలతో వ్యాప్త మయి నిర్బంధవిధానములవలన ప్రతి స్త్రీ పురుషులును విద్య నేర్చుకొనఁదగిన యవసరము కలిగి ప్రస్తుతము విద్య యెఱుఁగనివారు అరు దనట తటస్థించినది. ప్రపంచములో ప్రస్తుత మభివృద్ధిలో నున్న ప్రతిదేశమందును ప్రాథమికవిద్య నుచితముగాఁ గఱపుటయు అందువిషయమై నిర్బంధవిధానముల నేర్పఱచుటయుఁ గన్పించుచునే యున్నది. కాబట్టి మన దేశమందుఁ గూడ దొరతనమువారి రెం డేర్పాటులను గలుగఁజేసిఁ గాని, దేశ మభివృద్ధి చెందుటకు కారణము లగపడవు.

దేశాభివృద్ధికి ప్రజాభివృద్ధియు జనుల జ్ఞానాభివృద్ధియు ముఖ్యకారణములు. విద్య వ్యాపించినఁ గాని జ్ఞానాభివృద్ధి కలుగదు. జ్ఞాన మభివృద్ధి నందినఁ గాని జనుల దుస్థితి తొలఁగి ప్రజాభివృద్ధి కలుగదు. కాబట్టి విద్య వ్యాపించినఁ గాని ఏ దేశమును ఉన్నత స్థితికి రాజాలదు. తమతమ యేలుబడులకైంద నున్న దేశములను ఉన్నతస్థితికి తెచ్చి ప్రజల నభివృద్ధిపఱచి జనులను గంతువైచిత్తులనుగాఁ జేయుట ప్రతి దొగతనమువారికిని విహితకృత్యము. దేశాభివృద్ధికిని ప్రజాసంతుష్టికిని విద్యాభివృద్ధియు విద్యాప్రచారమును ప్రధానకారణము లని యిదివఱకే చెప్పియుంటిని. కాబట్టి విద్యాప్రచారము దొరతనమువారికి విధ్యుక్త మైన ప్రధానకార్యములలో ప్రథమ మైనది. విద్యావిషయమై ద్రవ్యమును వెచ్చింపవలసినప్పుడు దొరతనమువారి రెంతమాత్రమును వెనుదీయరాదు. అయినను, దొరతనమువారి ధర్మవిషయమై ఇప్పుడు ప్రజలకుఁ గూడ కొంత బాధ్యత తప్పక కలదు కాబట్టియే విద్యావిషయక మైన ఖర్చు మొత్తములో నింగ్లాండు దేశంబున దొరతనమువారు రెండు వంతులు భరించుచు తక్కిన భాగమును స్థానిక ప్రభుత్వములు భరించునట్లు చేసిరి. ఈ విధముగా ప్రతిదేశమందును ప్రజలు విద్యావిషయమై పన్నిచ్చుచు కొంత ఖర్చు భరించుకొని తక్కిన మొత్తము దొరతనము వారివలన ఖర్చు పెట్టించుచున్నారు. కనుక మన దేశము అభివృద్ధి చెందవలయు నన్నచో, మనము కూడ కొంత బాధ్యత వహించుటకు సమకట్టి దొరతనమువారి బాధ్యతయు ధర్మమును వారు నెఱవేర్చునట్లు చేయవలెను. ప్రాథమికవిద్య నుచితముగా నేర్పుటకు సాధనములు చేసి లద్విషయమై నిర్బంధవిధానములను కల్పింపవలసిన దని మనవా రనేకసంవత్సరములనుండి ఘోషించుచున్నారు కదా! ఇందు విషయమై కీర్తిశేషులయిన గోపాలకృష్ణగోఖలే గారు సామాజ్యకాసనసభలో 1912-వ సంవత్సరమున నొకవిల్లు ప్రవేశపెట్టి చాల దూరము చర్చించిన విషయ మందఱకుఁ దెలిసియే యున్నది. ఆ తరుణమున, దొరతనమువారు అందు విషయమై కాసన మేర్పఱచిన

యిదల నిప్పటికి విద్యావిషయమై చాలసభివృద్ధి కలిగియుండును. కాని, యిది విశేషధనవ్యయకారణ మని దొరతనమువారు రంగీకరింపక విద్యావిషయక మగు తమ భర్తయును మాత్రము అంగీకరించి క్రమ క్రమముగా ప్రాథమికవిద్య సభివృద్ధిపఱచెద యని వాగ్దానము చేసిరి. మఱియును జార్జి సాగ్వభౌములు కవచ పట్టాభిషేకకవచోత్సవసమయమున విద్యావిషయమై ఖర్చుపఱచుట కేప్పటిచిన విశేష ద్రవ్యమును వాగ్దానమును అందఱు నెఱిగియే యున్నారు. తరువాత ప్రాథమికవిద్య కేరళ ముచితముగాఁ జేయఁటకు మాఱుగా హీనజాతులుగా సంగణింపఁబడినవారి కచితముగా విద్య నేర్పవలసిన ననికొనించి నిదివఱకు ఏర్పాటుచేసిన జాతులలో మఱికొన్ని జాతులను కలిపినారు. ఇంతే కాక మ్యునిసిపాలిటీ పట్టణములలో వీర పిల్లలు చీత మిచ్చుకొనకలసిన నవసరము లేకుండ మాఫ్ చేయుటకు మ్యునిసిపాలిటీవారికిఁ గూడ సాధికార మిచ్చిరి. అందువలన పూర్వముకన్న ప్రాథమికవిద్యావిషయమై యిప్పుడు కొన్ని కొత్త సదుపాయములు కలిగియున్నను, కర్తవ్య మింకను కొంత పడియే యున్నది.

చెన్న పురి రాజధానిలో ప్రస్తుతము బడికి పోదగిన వయస్సు గల పిల్లలలో మగపిల్లలు 100 కి 40 మందియు ఆడపిల్లలు 100 కి 9 గురును మాత్రమే విద్య నేర్చుకొనుట తటస్థించుచున్నది. ప్రాథమికవిద్య గలచుచ్చువారు మగపిల్లలలో 100 కి 32 రును ఆడపిల్లలలో 100 కి 9 గురును మాత్రమే కనిపించుచున్నారు. క్రిందటి సంవత్సరపు స్థితియు ఈ సంవత్సరపు స్థితియు పోల్చి చూడఁగా సంవత్సరమునకు మగపిల్లల విషయము 100 కి 1 కు చొప్పునను ఆడపిల్లల విషయము 100 కి 6 గురు చొప్పునను విద్య నేర్చుకొనువారిలో సంఖ్య పెరుగుచున్నది. దీనిని బట్టి చూడఁగా ప్రాథమిక విద్యావిషయమై ప్రస్తుత మున్న యేర్పాటువలన విద్య నేర్చుకొనఁదగిన మగపిల్లలందఱు చదువుకొనుట కవకాశము కలుగుటకు 35 సంవత్సరములును ఆడపిల్లలందఱును జువ్వకొనుట కవకాశము కలుగుటకు 166 సంవత్సరములును పట్టును. ఇంగ్లాండు మొదలగు దేశములలో 30 సంవత్సరములలో ప్రాథమికవిద్య దేశమంతటను వ్యాపింపఁగలిగిన సంగతి అందఱును ఎఱిగియేయున్నారు. మన దేశ మిప్పటి కనేక సంవత్సరములనుండి అంగ్లేయ ప్రభుత్వము క్రింద నున్నను ఇప్పటి కింకను ముందు చిర కాలమునకుఁ గాని మన దేశమందు ప్రాథమికవిద్య వ్యాపించుట కవకాశములు లేకున్నవి. అంగ్లేయ ప్రభుత్వమువారు ప్రాథమికవిద్యా విషయమై తమ దేశములో నేర్పఱచిన సాధనములను మన దేశమందు కూడ ఏర్పఱచినఁ గాని త్వరితముగా నిందు విషయమై అభివృద్ధి కలుగనేరదు. ప్రస్తుతము నిరుటికంటె మన రాజధానిలో 1,949 ఎలిమెంటరీ పాఠశాల లెక్కువ యయినవి. ప్రాథమికవిద్యావిషయమై నిరుడు 48 లక్షలును ఈ యేడు 53 లక్షలును ఖర్చుపడినవి. ఈ మొత్తములో 100 కి 78 రూపాయలు దొరతనమువారివలనను 100 కి 13 రూపాయలు జీతములవలనను తక్కిన సొమ్ము ఇతరమార్గములవలనను వసూలు

చేయఁబడి ఖర్చుపెట్టఁబడినవి. దీనిని బట్టి చూడఁగా ప్రాథమిక విద్య విషయమై ఖర్చుపఱచిన సొమ్ములో జీతములుగా వసూలు చేయఁబడిన సొమ్ము అతిస్వల్పము. ఈ స్వల్పపు మొత్తముకొరకు ప్రాథమికవిద్య నుచితముగాఁ గలుపుటకు సాధనము లేర్పఱపకుండుట శోచనీయము.

మ్యునిసిపాలిటీలలోని ప్రాథమికపాఠశాల లన్నియు ఆయా మ్యునిసిపల్ సంఘములయొక్క యధికారముక్రింద నుండిన ప్లేగ్స్ టీచి వారి భర్త్యంతయు మ్యునిసిపాలిటీలే భరింపవలసినట్లు దొరతన మువారి యభిప్రాయము కాని. దొరతనమువారు పాఠశాలలు కట్టించుటకును పాఠశాలలకుఁ గావలసిన పుస్తకములు మొదలగు సామగ్రిని సమకూర్చుటకును కావలసిన సొమ్మును ధారాశముగా నిచ్చుచున్నారు. ప్రాథమికపాఠశాలలోపాఠ్యాయుల జీతములును ఆయా పాఠశాలలకుఁ గావలసిన పుస్తకములు సామానులు మొదలగు ననియు మాత్రమే మ్యునిసిపాలిటీవారు భరింపవలసియున్నది. ఇట్టి పాఠశాలలలో చదువుకొను పిల్ల లీయవలసిన జీతములు కూడ మిక్కిలి తక్కువగా నేర్పఱపఁబడినవి. మ్యునిసిపల్ సంఘములు ఆయా పట్టణములయందలి ప్రజాప్రతినిధులచే నిండియుండుటచేత మ్యునిసిపల్ వ్యవహారములు తత్పట్టణవాస్తవ్యులే చక్కఁబెట్టుకొనుట కధికారము గలిగియున్నది కదా! ప్రాథమికపాఠశాలల మీఁది యధికార మీ మ్యునిసిపల్ సంఘముల కుండుటచేత ఆయా పట్టణముల వాస్తవ్యులకు ప్రాథమికపాఠశాలలయందు సంపూర్ణాధికారము కలిగియే యున్నది. తరుతమ పట్టణముల స్థితిగతులను బట్టియు విద్యాభివృద్ధి విషయమై తమకుఁ గల యభిరుచిని బట్టియు తరుతమ పట్టణములయందు చదువుకొను పిల్లల సంఖ్యను బట్టియు మ్యునిసిపల్ సంఘములు ప్రాథమికపాఠశాలలను దమ కుచిత మైన స్థలములయందు తమ కవసర మని తోచినన్ని స్థాపించుకొనుటకు మ్యునిసిపల్ సంఘములకు సంపూర్ణాధికారము కలదు. మఱియు దీదవాం ద్రని తమకు తోచిన పిల్లలు జీత మిచ్చుకొన నవసరము లేకుండ చదువుకొనుటకు నెల వొసంగుటకుఁ గూడ నీ మ్యునిసిపాలిటీ సంఘములవారి కధికారము కలదు. హీనజాతులుగాను మూఢులుగాను నున్న యధమజాతులవారికి కూడ విద్యాలాభము గలిగింప నెంచి దొరతనమువారు అట్టి జాతుల పిల్లలకు జీతము లేకుండఁగను సగము జీతము మాత్రమే యిచ్చుకొనఁగలిగియుండుటకును సదుపాయముల నేర్పాటు చేసిరి. మునుపటికంటె అట్టి జాతుల సంఖ్య యిప్పుడు మిక్కిలి యెక్కువగాఁ జేయఁబడినది. ఈ కారణములవలన మ్యునిసిపాలిటీలలో నున్న ప్రాథమికపాఠశాలలందు చదువుకొను పిల్లలలో చాలమంది జీతము లేకుండ నుచితము గను సగము జీతము మాత్రమే యిచ్చుకొనియు చదువుకొనుట కవకాశము కలిగియున్నది. వీర లని యెంచి మ్యునిసిపల్ సంఘము వారు పిల్లలయొద్ద జీతము లేకుండ మాఫ్ చేయుటకు కూడ అధికార మున్న దని యంతట మున్నే భ్రాసించుటచి. కాబట్టి ఈ కారణముల నన్నింటిని బట్టియే మ్యునిసిపల్ పట్టణములలో ప్రాథమిక

విద్య నభ్యసించు పిల్లలలో జీతము లిచ్చువారు మిక్కిలి స్వల్పముగా నున్నారు. ఇట్టి పిల్ల లిచ్చు జీతములవలన మ్యునిసిపల్ సంఘములకు వచ్చు నాదాయము కూడ నతిస్వల్పముగ నున్నది. ఈ రాజధానిలో ప్రస్తుతము రిరి పట్టణముల మ్యునిసిపల్ సంఘముల పరిపాలనక్రింద నున్నవి. ఈ రిరి మ్యునిసిపల్ సంఘముల యధికారముక్రింద నున్న పాఠశాలలు కళాశాలలు మొదలగు విద్యాస్థానములన్నింటివలనను 2,20,598 రూపాయలు మాత్రమే జీతములు మొదలగు వసూళ్లక్రింద వసూలు అగుచున్నవి. ఇందు విషయమై దొరతనమువారు 7,32,105 రూపాయలు సహాయద్రవ్యముగా నిచ్చియున్నారు. కళాశాలలు ఉన్నతిపాఠశాలలు మొదలగు విద్యాస్థానముల మూలమున వసూలులయిన సొమ్ము మినహాయించినయెడల నీ రిరి మ్యునిసిపల్ పట్టణములలో నున్న కేవలప్రాథమికవిద్యాలయములందు చదువుకొను పిల్ల లిచ్చు జీతములవలన వసూలు అగు మొత్తము మిక్కిలి స్వల్పముగా నుండును. ఇట్టి మొత్తము ఒక లక్షకంటె నెక్కువగా నుండు నని తలంప వీలు లేదు. రిరి మ్యునిసిపల్ పట్టణములలో నున్న ప్రాథమికపాఠశాలలవలన నొకలక్షరూపాయల యాదాయము ఒక గొప్ప యాదాయము కాదు. కొన్ని కొన్ని పట్టణములలో ప్రాథమిక పాఠశాలలవలన సంవత్సరమున కొక 1000 రూపాయ లయిన నాదాయము వచ్చుచుండుట లేదు. ప్రాథమికవిద్యావిషయ మైన ఖర్చు మ్యునిసిపల్ సంఘములవారు భరించుచున్నపుడును, జీతముల వలన వచ్చు నాదాయము అతి స్వల్పముగా నుండుటచేతను, ప్రాథమికవిద్య ఉచితముగాఁ గఱపుట కధికారము మ్యునిసిపాలిటీ సంఘములకు లేకపోవుటవలన, లాభ మేమియును గానింపకున్నది. దేశము దంతటను ప్రాథమికవిద్యను ఉచితముగాఁ గఱపుటకు ఒక్కొక్క పిల్లవాడను ఒక్కొక్క పిల్లయు ప్రాథమికవిద్య నభ్యసించక తప్ప దని నిర్బంధవిధానముల నేర్పఱచి, మన దేశమందలి యజ్ఞానమును తొలంగించి ప్రజల నభివృద్ధిపఱచుట విద్యుక్తధర్మమని దొరతనమువారు గ్రహించియు, అట్టి యేర్పాటులను ప్రస్తుతము చేయుటకు వారు సచకటకపోవుట శోచనీయము. అధమాధనము మన రాజధానిలో నున్న యీ రిరి మ్యునిసిపల్ పట్టణములలో నైన నుచిత మగు ప్రాథమికవిద్యను గఱపుటకు మునిసిపాలిటీల కధికార మొసంగకపోవుటకు కారణము కనిపింపకున్నది. బడికి పోయి విద్య నభ్యసించదగిన వయస్సు గల బాలురును బాలికలును విద్య నేర్చుకొనకతీరి దని నిర్బంధవిధానముల నేర్పఱచి విద్య నుచితముగాఁ గఱపినం గాని యట్టి పిల్ల లందఱు చదువుకొనుట యెన్నఁడును తటస్థింపదు. ఉచితముగా విద్య గఱపినంతమాత్రమున చదువుకొనదగిన పిల్ల లందఱును చదువుకొందు రని నమ్ముట కెన్నఁడు నవకాశము లేదు. అందులో మన దేశముయొక్క దుస్థితిని బట్టియు దరిద్రావస్థను బట్టియు నుచితముగా విద్యను గఱపినంత మాత్రమున బడికి పోదగిన బీద పిల్ల లందఱును తమతమ వృత్తులను మానుకొని చదువుకొనరు. మ్యునిసిపాలిటీలలో ప్రాథమికవిద్య నుచితముగాఁ గఱపుటకు మాత్రమే ఆయా మ్యునిసిపల్ సంఘముల కధికార

మియవలసిన దని శోచించుటమి గాని ఆయా పట్టణములలో బడికి పోదగిన పిల్ల లందఱు తప్పక విద్య నభ్యసించవలసిన దని నిర్బంధ విధానముల నేర్పఱచుకొనుచుండుట లేదు కదా! ఇందువలన ప్రాథమికవిద్య నభ్యసించు బాలుర సంఖ్య యమితముగా పెరుగు ననియు దానిని బట్టి ప్రాథమిక పాఠశాలల సంఖ్య హెచ్చింపవలసి వచ్చు ననియు అందుమూలమున తొలిమయమై మ్యునిసిపాలిటీ సంఘములకు ఖర్చును దొరతనమువారి కీ బాధ్యతయు నెక్కు వగు ననియు భయపడ నవసరము లేదు కదా! మ్యునిసిపాలిటీలలో నున్న ప్రజలు ప్రాథమిక విద్యావిషయ మైన ఖర్చును బాధ్యతను వహించుటకు పూనుకొని ప్రాథమికవిద్య నుచితముగాఁ గఱపుటకు నిశ్చయించుకొనినపుడు అందువిషయమై స్వల్పముగా బాధ్యత యెక్కువగు నని తలచి ఈ యేర్పాటులకు సమ్మతించుకుండుట న్యాయముగా కనుపింపదు. ప్రస్తుతము మన రాజధానియందు 7 జిల్లాలలో 2000 మందికంటె నెక్కువ ప్రజలు గల ప్రతి గ్రామమందును ఒక పాఠశాల స్థాపింపబడి యున్నట్లు దొరతనమువారి రిపోర్టులన తెలియుచున్నది. ఇంకను ఇట్టి యచ్చవ్వము పట్టణల జిల్లాలు 17 కనిపించుచున్నవి. తరువాతి ప్రతిపల్లెయందును పాఠశాల యుండు భాగ్యము కలుగుటకు ఎంత కాలము పట్టునో తెలియదు. ఇట్టి భాగ్యము ముం దెన్నఁడు కలిగినను ప్రస్తుతము ఈ రిరి ముఖ్యపట్టణములలో నైన ప్రాథమికవిద్య నుచితముగా కఱపుటకు దొరతనము వారు మ్యునిసిపల్ సంఘముల కధికార మిచ్చుట ధర్మము.

పల్లెటూళ్లకన్నను చిన్న గ్రామములకన్నను పట్టణములలో నాగరకత యెక్కువగా నున్న దనుటకు సందియము లేదు కదా! పట్టణములలోని ప్రజలు నాగరకత కలవారుగను ఎక్కువ ప్రపంచానుభవము కలవారుగను నుండుట యందఱు నెఱిగియున్న విషయమే. ప్రస్తుతము పల్లెలనుండి ప్రజలు పట్టణములలోఁ జేరి అచ్చట లాభకర మగు నితరవృత్తుల నవలంబించుచుండుట మనము మాచుచునే యున్నాము. కాబట్టి పల్లెటూళ్లయందును గ్రామములయందును నివసించు ప్రజలకింటె నెక్కువ నాగరకతయు ప్రపంచానుభవమును గల పట్టణములయందున్నవారి పిల్ల లైనను సులభముగా విద్య నేర్చుకొనుట కనకాశములు కల్పించుటకు ప్రాథమికవిద్య నుచితముగా కఱపుట కధికారము లేకుండుట దేశాభివృద్ధికి హానికరమని చెప్పక తప్పదు.

విద్య నేర్చుకొనుటకు ప్రోత్సాహమును కల్పించుటకు సాధనములు రెండే కలవు. అందు మొదటిది విద్యయం దభిరుచియు విద్య నేర్చుకొనుటవలనఁ గలుగు లాభములను దెలిసియుండుటయు. రెండవది బడికి పోదగిన పిల్ల లందఱు చదువుకొనక తప్ప దని దొరతనమువారు నిర్బంధవిధానము నేర్పఱచుట. ఇందు మొదటిది జనులయొక్క నాగరకతను బట్టియు జ్ఞానాభివృద్ధిని బట్టియు ప్రపంచానుభవమును బట్టియు కలుగును. రెండవది దొరతనమువారి శాసనమును బట్టి సంభవించును. ప్రస్తుతము దొరతనమువారు రిందువిషయమై శాసన మేర్పఱచుట కిష్టపడలేదు. కాబట్టి మన దేశమునందు విద్యా

ప్రచారమునకును జనులు విద్య నేర్చుకొనుటకును వారికి విద్యయందు గల యభిరుచియు విద్య నేర్చుకొనుటకు దగిన సులభ సాధనములను మాత్రమే ముఖ్య కారణములుగా నన్నది. విద్య నేర్చుకోవలయు నన్న కోరిక నాగరకతను బట్టియు ప్రపంచానుభవమును బట్టియు విద్య వలన గలుగు లాభము లిట్టి పని తెలిసికొనుటచేతను కలుగును. ఇట్టి యభిప్రాయములును విద్య నేర్చుకోవలయు నన్న యాసక్తియు పట్టణములలో నున్న పిల్లలకు పట్టణములలో నున్న పిల్లలకు నెక్కువగా నుండుట కవకాశ మున్నది. కాబట్టి అట్టి పిల్లలకు విద్య నేర్పుటకు సాధనములను మాత్రమే ఇప్పుడు కలుగజేయవలసియున్నది. అట్టి సాధనములనైన ప్రస్తుతము కలిగింపకపోయినచో విద్యావిషయమై చేయవలసిన దేమియు, జేయటలేదని చెప్పవలసి వచ్చును. మన రాజధానిలో నున్న పట్టణము లన్నియు స్థానిక ప్రభుత్వ లాభమును పొందియున్న మ్యునిసిపల్ సంఘముల యధికారముక్రింద లేవు. 24 జిల్లాలలో నున్న వేలకొలది పట్టణములలో 60 పట్టణములు మాత్రమే మ్యునిసిపల్ సంఘముల యధికారము క్రింద స్థానిక ప్రభుత్వలాభమును పొందుచున్నవి. అట్టి యీ 60 పట్టణములలో నైన దొరతనమువారు విద్యుత్తద్దముగా ప్రాథమిక విద్యాప్రచారవిషయమై యేర్పడుపవలసిన మార్గములలో మొదటి దగు నిర్బంధసాధనములను రెండవ దగు నుచితముగా విద్య గలుపు సదుపాయములు గాకున్నన, ఈరెండు మార్గములలో రెండవ దానిని కూడ కొన్ని పట్టణములలో నైతము మ్యునిసిపల్ సంఘమువారి యనుమతివీడనైన కలిగిండుటకు దొరతనమువారు సమ్మతింపకపోవుట న్యాయముగా గనిపింపదు. ప్రజలకు పూర్వముకన్న నిప్పుడు విద్యావిషయమున సభిరుచి నానాటికి హెచ్చుచున్నది. అట్టి యభిరుచి జనులకు గలిగినకొలది దొరతనమువారు విద్యాభివృద్ధి విషయమున చేయవలసిన కార్యములను జేయుచు ఏరేటు కొన్ని క్రొత్త పాఠశాలలను స్థాపించుచునే యున్నారు. కాని,

యింకను సేకపాఠశాలలు స్థాపింపవలసియున్నది. విద్యాస్థితి సభివృద్ధిపలుచుటయందు దొరతనమువారు పనియొగించుచున్న శ్రద్ధలో కేతాంశ మైనను విద్యాప్రచారముకొరకు పనియొగించుచుండుట లేదని చెప్పవలసియున్నది. ప్రాథమికవిద్యావిషయమున బాగుగల స్థితిగతుల కొరకు విశేషద్రవ్యమును వెచ్చించి దొరతనమువారు విద్యావిషయములు ఖర్చుచేయదలచిన ద్రవ్యమును పనియొగించుట కంటే విద్యాప్రచారముకొరకు దగిన యేర్పాటు లొనరించి యేరేటు క్రొత్త పాఠశాలల నెక్కువగా స్థాపించుటయందు ద్రవ్యమును వెచ్చిండుట నుంచి. బోధా మొదలగు స్వతంత్ర రాజ్యములలో ప్రాథమికవిద్యావిషయముల విశేషశ్రద్ధ వహించి నిర్బంధసాధనముల నేర్పియుచుటవలనను ఉచితముగా విద్య నేర్చుకొనుటకు దగిన సాధనముల నేర్పించుటవలనను విద్యాప్రచారము మిక్కిలి గాఢ గలిగి. ముందున్నారు. అట్టి స్థితిలో స్వతంత్రరాజ్యముల కంటే నెక్కువ భాగ్యవంతులగు ఎక్కువ నాగరకత గలదియు నగు బ్రిటీషు పరిపాలనక్రింద నున్న మన దేశమునందు మాత్రము ప్రాథమికవిద్యాప్రచారవిషయమై తగిన యేర్పాటులు లేకపోవుట బాగుగా కనిపింపదు.

దేశము దంకిటను ఒక్కమాటు విద్యావ్యాప్తి కలుగజేయుట సాధ్యము గాకున్నను, మ్యునిసిపల్ సంఘముల యధికారము దుండి స్థానిక ప్రభుత్వలాభము ననుభవించుచున్న చెద్ద పట్టణములలో నైన ప్రాథమికవిద్యావ్యాప్తికి సాధనములను గలుగజేయకుండుట మంచిది కాదు. అట్టి పట్టణములలో ప్రాథమికవిద్యావ్యాప్తి యచిరకాలములో గలిగించుట కూడ నెంత మాత్రము కష్ట సాధ్యము కాదు. కాబట్టి మ్యునిసిపల్ పట్టణములలో ప్రాథమికవిద్య నుచితముగా గలుపుట కధికారము మ్యునిసిపల్ సంఘములకు దొరతనము వారొసంగుట ధ్యము. ఇందు విషయము మనవారు శ్రద్ధ వహించి కర్తవ్యము నాచరింతురుగాక!

తృప్తి

చింతా శంకర దీక్షితులు గారు

నేవకావ్యుని పరులకు జేయకుండ

పుట్టి బ్రతికినవాడె పో! పుణ్యతముందు.

వాని మంతన మతిని కవచము; వాని

నేర్పు, సత్యము పలుకుట నియతి గల్గి.

1

వాని కింద్రయములు కూలివారె; వాని

మనము గృహ్యపు గని భీతి మాన; వాడు

బిరుదముల జెంది, లోకాన జెంపు నొంద

గాంతు నేయడు; దైవంబు గాంతు నేయు.

2

మంచి చేతనో, లేక దుర్మార్గమునో

పరులు పెంపును గాంచిన, వాడు మత్స

గంబు జెందడు; స్త్రీప్రాప్తంబు వినడ;

మంచి నేయ్యంబు జేయక మానడెపుడు.

3

వానివై నొండెములో చెప్పువారు లేరు;

అంతరాత్మను దేశకు; డట్టివాడ.

స్త్రీముల బొంగు జెందడు, దూషణముల

వగవ; డీ రెండీ కా నొక్కభంగి జూచు.

4

శ్రీనాథు నేనించు రెండు ప్రాద్దు

లధికబిక్కిన, మా తేమి యగుగకుడ,

నజ్జనులొడ మాత్రమే నలుపు మైత్ర;

చదువు నద్దంధవయము నే నయమునను.

5

ఇట్టివాడు చచ్చుపదవి దా నెన్నబోడు;

హీనపద నన్న భయము లే దెప్పుకని;

నన్ను గల్గిన దొర మొదలగు గాంతు;

ఏది లేకున్న నన్నియు నితని కుండు.

6

ఆంధ్ర దేశపు ఆర్థిక స్థితి

కోస సీతారామరావు గారు, ఎం. ఏ.

ఆంధ్ర దేశపు ఆర్థిక స్థితిని చెలీసకొనుటకుఁ గావలసిన అంశములు మన చెన్న పురి రాజధాని యంతకుఁ గలసి ప్రకటింపఁబడు దొరతనమువారి రిపోర్టులలో లభించుచున్నవే కాని ప్రత్యేకముగ మన ఆంధ్ర దేశమునకు సంబంధించినవి దొరకుట లేదు. కావున, ప్రస్తుతము మనము ఆర్థికస్థితిముల చర్చలతోడను అందునకు సంబంధించిన కొద్దిపాటి సాధనసామగ్రి తోడను సంతృప్తి చెందవలసియున్నది.

ఆర్థికశాస్త్ర మన నేమి? సంఘముయొక్క భాగ్యాభివృద్ధికిని అట్టి యభివృద్ధిని సాధించుటకుఁ గల కర్తవ్యములకును సంబంధించిన విచారణయే ఆర్థిక శాస్త్రము. భాగ్య మనగా కేవలము ధనము మాత్రమే కాదు. సామాన్యముగ నది ద్రవ్య మని అభిప్రాయ పడుదురు. ఇది సరి కాదు. లోహములనుండి అనగా బంగారు వెండి రాగి మొదలగు పదార్థములనుండి నాణెములను చేసి ఉపయోగించు నాడుకి యిటీవల వచ్చినది కాని, అనాదినుండియు వచ్చినది కాదు. ఉబ్బు లేని కాలమున జనులకు భాగ్యము లేకపోలేక. ఎవరి కియినను ఏదయిన నొక వస్తువు కావలసివచ్చినపుడు తమయొద్ద నున్న వస్తువు నిచ్చి లేనివానిని చెచ్చుకొను చుండిరి. ఇట్టి యేర్పాటువలన కష్టము లనేకములు కలుగుచుండెను. నాగుకము హెచ్చినకొలది నాణెములు కరెన్సీ పత్రములు హుండిలు మొదలగు సాధనములు వాడుకలోనికి వచ్చి యీ శాధనను నివారించినవి. కనుక ద్రవ్యము వస్తువులను కొనుటకు నమ్ముచుకు నుపయోగపడు సాధనమే గాని భాగ్యము గాదు. భాగ్యమునకు ముఖ్యముగ నాలుగు లక్షణము లుండవలయును: (1) మానవునియొక్క ఏదోయొక కోరికను తృప్తిపఱచునట్టిదిగా నుండుట (2) మానవుని వినియోగమునకు పనికివచ్చు యాపమున నుండుట (3)

మనుజునకు బాహ్యము లనదిగా నుండుట (4) మిక్కిలి యరుదుగ దొరకునదిగా నుండుట.

ప్రస్తుతకాలమున ప్రతివస్తువును ఒక దేశము నుండి మరియొక దేశమునకును, ఒక చేతినుండి మరియొక చేతికిని మాటుచున్నవి. కనుక మాధునకు పనియోగపడు వస్తువు లెల్ల భాగ్యమే యగును. ఏలయున, ఉపయోగము లేని వస్తువు లన్నియు నిష్ప్రయోజనములు. అది మనము ఉపయోగించుటకు నీలు కానిదియనిచో మనకు లభింపజాలదు. బాహ్యముగ లేనియెడల అది యితరుల యుపయోగమునకు రాజాలదు. ఎక్కడ పట్టిన అక్కడ దొరకు నెడల, దానికి విలువ యుండదు. కావున భాగ్య మనునది మాధునకు పనికి వచ్చునది. కాబట్టి పర్వతములమీఁదను అడవులయందును పెరుగు వస్తువులును, గనులలో దొరుకు లోహములును, భూమిలయందు పండు పంటలును, పాలు పెరుగు నెన్నల సుచ్చినట్టియు వ్యవసాయమునకు పనికి వచ్చునట్టియు పశువులును గొల్లెలును, యంత్రశాలలయందు తయారగు వివిధ సామగ్రిలును — ఇవి యన్నియు సంఘముయొక్క భాగ్యములే.

ఆంధ్ర దేశపు ఆర్థికస్థితిని చెలీసకొనవలయు సమయము లాధారములను, అవి జనోపయోగముకొఱకే విధముగ నుపయోగింపఁబడుచున్నవియును మనము గనుగొనవలయును. ఆంధ్ర దేశమున పర్వతములును అడవులును చాలఁ గలవు. కాని, దేశము మిక్కిలి యుష్ణ దేశ మగుటచే మన పర్వతములమీఁద పచ్చిక గాని గొప్పగొప్ప వృక్షములు గాని పెరుగుటకు నీలు లేదు. అంగ్లేయ దేశముయొక్క భాగ్యము వారి గొల్లెలనుండి కలుగుచున్న దని చెప్పవచ్చును. అంగ్లేయ దేశపు ఉన్ని ప్రపంచములోని కెల్ల శ్రేష్ఠమయినది. అందుచే నా దేశస్థులు వ్యవసాయమును మాని భూమిలను బీడుల

క్రింద వదలివేసిరి. ఈ బీడులయందును అక్కడి పర్వత ములమీదను శ్రేష్ఠమగు పొడుగైన పచ్చికనెలచును. అంగు గొట్టెలను మేపుచుందురు. కనుకనే ఆంధ్రదేశము ఉన్నికి ప్రసిద్ధికెక్కినది. కాస్తూరిము మొదలగు హినువత్పర్వతప్రదేశములలో చల్లగా నుండుటచే గొట్టెలను విశేషముగ పెంచుచుండును. కాస్తూరికాలు వులు అనాదిగ అగ్రత్యయ్యై చెందియున్నవి. అట్టి భాగ్యము ఆంధ్రదేశమునకు లభించెనే నీలులేదు. ఇచ్చట తయారగు ఉన్ని, కంబస్సు జోరాలు మొదలగు మోటు వస్త్రములను నేయుటకు మాత్రమే పనికి వచ్చుచున్నది. ఈ పరిశ్రమ లయినను నానాటికి సేవించుచున్నది. ఏలూరు బందరు లివాచీలు ఇప్పటికిని కొద్దిగ ఆంధ్రదేశమున కెగుమతి యగుచున్నవి. బళ్లారి కంబస్సు ఆంధ్రదేశములోని కెల్ల ప్రసిద్ధి చెందియున్నది. ఈ పరిశ్రమ లకు తగినంత ప్రోత్సాహ మున్నయెడల అభివృద్ధి నొందు ననుటకు సంశయము లేదు. దీనికి ప్రథమమున గొట్టెల జాతిని అభివృద్ధి చేయవలయును. మన దేశమున గొట్టెలు విస్తారముగ మాంసమునకు మాత్రమే పనికివచ్చుచున్నవి. అండాకయినను అవి చాలినంత మాంసము నిచ్చు శక్తిలేనివిగ నున్నవి. కనుక గొట్టెలకు ఉన్ని విస్తారము పెరుగునట్లును కండ యెక్కువగ పట్టునట్లును వానిని మంచిజాతితో 'కలపి' అభివృద్ధి చేయవలయును.

అరణ్యములు

ఆంధ్రదేశమున అడవులు గూడ క్షీణదశకు వచ్చుచున్నవి. కర్నూలు జిల్లాలోని నల్లమల అడవులు మన దేశమున ముఖ్యమయినవి. కాని, నానియందు విలువ గల టేకు మొదలగు చెట్లను పెంచుచున్నట్లు కనబడదు. కొండపల్లి నైజాము సరిహద్దులలోని అరణ్యప్రదేశములలో గూడ మంచి టేకుచెట్లు లేవు. ఇక్కడ మద్ది పేపే మొదలగునవి కలవు. 'భుద్దాచలము' చుట్టుప్రక్కల నుండు అరణ్యములలో టేకుకలప దొరకును కాని, సాధారణముగ మన దేశమునకు బర్మా నుండి విరివిగ టేకుకలప దిగుమతి యగుచున్నది.

మన యరణ్యములను బాగుచేసి తగినంత శ్రద్ధ తీసి కొనినయెడల మనకు కావలసిన కలప దొరకగలదు. అడవులు కేవలము కలపకొకటే గాక, జనోపయోగమునకు పనికివచ్చు బహువిధము లగు పదార్థముల నిచ్చుటకును, పశువులకును గొట్టెలకును పనికివచ్చు పచ్చిక నిచ్చుటకును, దేశమును సమంతోష్ణముగఁ జేయుటకును పనికివచ్చును. ప్రస్తుతము మన యడవులు నామాన్యజనులు చూచుటకు నీలులేకుండ క్రూరమృగములతో నిండియున్నవి. ప్రథమమున ని జంతువులను వేటాడి చంపవలయును. ఇందునకు ప్రజలు ఆయుధములను విరివిగ ధరించుటకు స్వతంత్రు లయి యుండవలయును.

గనులు

ఆంధ్రదేశమునందలి గనులను గుఱించిన విచారణ యెనరును చేసినట్లు కనబడదు. అందుచే నీ విషయమైన మన కేమాత్రమును దెలియుట లేదు. మన దేశమున గనుల పరిశ్రమ మొదలుపెట్టవలసియున్నది. నంది గామ తాలూకాయందలి పరిటాల గనియాత్కూరు ప్రదేశములలో గనులనుండి వజ్రములు దీయుచుండిరి. కాని, ఆ గనులలో వజ్రములు అయిపోయినందున వానికి తిరిగి పరిశ్రమ చేసినవారు లేరు. నూజివీడు సమీపము నందలి గొల్లపల్లియొద్ద గూడ 'గొప్పగొప్ప' వజ్రపు గనులు త్రవ్వబడుచుండెడివి. కృష్ణా గుంటూరు జిల్లాలు అనాదినుండియు గనులకు ప్రసిద్ధి వహించియున్నవి. ముత్యాల పరగణాయందలి పర్వతప్రదేశములలో ఇనుము దొరకునని వాడుక గలదు. మంగళగిరిలో గంధకము గల దని ప్రతీతి యున్నది. కొండవీడు సింహాచలము తిరుపతి మొదలగు ప్రదేశములయందు నీ లోహములు దొరకునో కనుగొనవలయును. ఆంధ్రదేశమున లాతావంటి మహనీయుఁడు జన్మింపవలసి యున్నది. గూడూరుదగ్గర అభ్రకపు గనులలోను సింగరేనియందలి రాక్షసిబొగ్గు గనులలోను కొంత పరిశ్రమ చేయబడుచున్నది గాని, అవి విదేశీయుల యధీనమున నుండుటచే మన కంత లాభకారులుగ నుండుట లేదు.

అభివృద్ధి గనులు జర్మనీవారికి చెందియున్నవని, యుక్తము ప్రారంభింపఁబడిన తరువాత ఆ పరిశ్రమ అంతరించినది. ఇందువలన మన పరిశ్రమలు విదేశీయుల యధీనమున నుండుటచే మన కెట్టి నష్టము గలుగునో కనుగొనవచ్చును.

వ్యవసాయము

ఆంధ్రదేశము ఫలవంత మయిన దని చెప్పవచ్చును. కాసి, కిర్నకులు విద్యావిహీను లగుటచే భూములనుండి తీయఁగలిగినంత సారము దీయలేకున్నారు. కొన్ని వేల సంవత్సరముల క్రింద ఏ యుపకరణములనుపయోగించుచుండిరో, ఏ పద్ధతుల ననలంబించుచుండిరో, ఏ యెరువులను వాడుచుండిరో, ఆ యుపకరణములే ఆ పద్ధతులే ఆ యెరువులే ఈ రోజువఱకు ఆచరణములో నున్నవి. గవర్నమెంటువారు కోయంబుత్తూరులో నొక వ్యవసాయ కళాశాలను పెట్టి గాని, దాని యుపయోగమును సామాన్యజనులు పొందుట కవకాశము లేకున్నది. అందు తయారగు విద్యార్థులు గవర్నమెంటు ఉద్యోగములలో చేరుటకు పనికివచ్చుచున్నారు. ఇట్టి కళాశాలలు సామాన్యపు కైతులకుపయోగముగ నుండునట్లు మార్పుచేయవలెను. ఆంధ్రదేశమున కృష్ణా గోదావరి పెన్న నదులకు అనకట్టలు కట్టఁబడి, తద్వారా చాల భూములు నాగుబడి చేయఁబడుచున్నవి కాని, ఇట్టి లాభము దేశము మొత్తమును బట్టి చూచిన, చాల తక్కువ యని చెప్పవలసివచ్చుచున్నది. అనేక లక్షల కోట్ల యెకరములకు సరియైన జలాధారము లేక కేషలము వస్తాధారమునే నమ్ముకొని యుండవలయును. అందుచే దేశము యౌనుబాధలకు లోనై మితి లేని కష్టములకుఁ బాలుపడవలసివచ్చుచున్నది. నవీనకాలమున యంత్రసహాయమువలన కొన్ని జలాధారములనుండి నీటిని త్రొడి పాటలు పండించుచున్నారు గాని, అట్టి ప్రయత్నములు బహుస్వల్పముగ జరుగుచున్నవి. ఏ విధమైన నీటి యాధారమును లేని ప్రదేశములలో భూమిలోనికి గొట్టములను దింపి బావులను ద్రవ్యి నీటియాధారమును గల్పింపవచ్చును.

ఈ పనిని ప్రథమమున గౌరతనమువారు చేయవలసి యున్నది. ప్రతి తాలూకా స్థలములందును బోరింగు సామానులను నిలువయుంచి వీలైన గ్రామములయొద్ద బావులను త్రవ్వించినయెడల, వాని యుపయోగమును తెలిసికొని కైతులు స్వయముగనే అట్టి బావులను త్రవ్వకొన మొదలుపెట్టెదరు. అందుచే సాధ్యమైనంతవఱకు యౌనుదేవతను నివారణ చేయవచ్చును. ఆంధ్రదేశమునందలి గొప్పగొప్ప జమీందారులు, అందును ముఖ్యముగ విద్యాధకులగు బాబ్బిలి విజయనగరము కురుపాము పితాపురము మునగాల చల్లపల్లి వేంకటగిరి కాతహస్తి మొదలగు మహారాజులు, ఈ విషయమై యెక్కువ శ్రద్ధ వహింపవలసియున్నారు. వారిక్రింద గొప్పగొప్ప జమీనులు ఉన్నవి. తమ కైతులకు వా రెన్నియో విధముల మార్గదర్శకులు కావచ్చును. వ్యవసాయాభివృద్ధి విషయమై మన జమీందారులును రాజులును మహారాజులును ఏ మాత్రము జోక్యము కలుగఁజేసికొనుచున్నట్లు కనఁబడదు. వారు శ్రద్ధ వహించినయెడల, ప్రజల కెంతయో మేలు చేసిన హార లగుదురు. ఆంధ్రదేశమున వ్యవసాయాభివృద్ధికి మరియొక యాటంకము కలుగుచున్నది. పల్లెటూళ్లలోని గొప్ప కైతుల బాలురు పట్టణములకుఁ బోయి ఆంగ్లేయ విద్య నభ్యసించుచున్నారు. అందువలన ఏ భూస్వాములు తిరిగి తమ గ్రామములకు వెళ్లినయెడల, తాము నేర్చుకొనిన విద్య తమ భాగ్యము నభివృద్ధిచేసికొనుటకు పనికివచ్చుటకు మాటుగా ప్రతికూలముగ నున్నది. వీరు బస్టీలలో నేర్చుకొన్నది బూట్సు సూట్సు వేసికొనుట, బయిసికల్ మోటారు బండ్లలో నెక్కుట. అందుచే వారు పల్లెటూళ్లకు వెళ్లఁగనే వ్యవసాయమునకు దిగుట అవమాన మని తలఁచెదరు. ఒకవేళ ప్రయత్నము చేసినను దుర్బలశరీరు లై పనికివచ్చుట లేదు. వారు నేర్చుకొను విద్య యే తహశీల్దారు కచ్చేరీలోనో 15 రూపాయల గుమస్తాగ నుండుటకు పనికివచ్చును గాని, వ్యవసాయాభివృద్ధి కుపయోగింపదు. అందుచేత పాలముల నితరుల కిచ్చి అందువలన వచ్చు స్వల్పదాయ

ముల మీద నాధారపడియుండవలసినవా రగుచు న్నారు. ఇది యెంతయు శోచనీయము. మన విద్యా విధానము మాటవలయును. భూస్వాములు వ్యవసాయ శాస్త్రము నభ్యసింపవలయును. తమ భూములను ఆధునిక పద్ధతుల ప్రకారము సాగుచేసికొనవలయును. ఇంతవఱకుకంటె ఎక్కువ యాధారమును పొందవలయును. అందుకుఁ దగిన సదుపాయములు గలవని మొలకలు వారు చేయవలయును.

పశువులు

వ్యవసాయకులకు పశువులు ముఖ్యము. మన యాంధ్రదేశమున దుక్కి-పశువుల విషయమై తగిన శ్రద్ధ తీసికొనుట లేదు. ఒంగోలు పశువులు హిందూదేశమున మిగుల ప్రసిద్ధి చెందియున్నవి. ఈ నడుమ పశువుల సంతలు జరపఁబడుచున్నవి గాని, వానివలనఁ గలుగవలసినంత లాభము కలుగుట లేదని చెప్పటకు చింతగా నున్నది. ఆంధ్రదేశములోని కర్షకు లందఱు నిట్టి సంతలకుఁ బోయి అచ్చటి కోడెలను ఆవులను కొనివచ్చి తమ ప్రదేశములలోని పశుజాతిని అభివృద్ధి పఱుపవలయును. ప్రస్తుతము ఒంగోలు సంతకు వచ్చు మేలయిన పశువులను అమెరికావారును ఆస్ట్రేలియా వారును దీసికొనిపోయి భోజనమున కుపయోగపఱచుచున్నారు. ఇందుచే మన దేశమున కుపకారము గలుగుటకు మాటుగా, జాతి క్రమముగా సంతరించుచుండుటచే, నష్టము కూడ వాటిల్లుచున్నది.

ఆంధ్రదేశమున దున్నపోతుల విషయమై గూడ తగినంత శ్రద్ధ తీసికొనుచుండుట లేదు. దున్నలు సామాన్యముగా మాగాని పొలములు దున్నుట కుపయోగించుచున్నారు. కాని, బొబ్బిలినుండి నచ్చు గమిని దున్నలు మెఱక వ్యవసాయమునకును బండ్లను లాగుట కును గూడ పనికివచ్చును. ఆవుల సంతతిని అభివృద్ధి పఱచుటకు ఆబోతుల నెట్లు కాపాడుచున్నారో, ఆ విధముగనే గేదె జాతికొఱకు దున్నపోతులను గూడ జాగ్రత్తపెట్టవలయును. ఈ విషయమునఁ గూడ జమీందారులు ప్రజలకు చాల సహాయము చేయఁగలరు.

మన దేశమున పశువుల శ్రీణదేశకు మరియొక కారణము గూడఁ గలదు. కొంతకాలము క్రిందిటివఱకును ప్రతి గ్రామమునకును చాలినంత బీడు ప్రదేశములుండెడివి. అవి క్రమముగ సంతరించి వ్యవసాయ యోగ్యముగ మార్పబడినవి. ఈ సందర్భమున మాగాని భూములు గల గ్రామములు నిక్కిలి మామూలు. పశువులు విహరించుటకు చాలినంత ప్రదేశము లేకపోవుటచేతను, బలముగల పచ్చిక నిచ్చు పలములు శూన్యమగుటచేతను, పశువులు నీణించుచున్నవి. అందువలన వ్యవసాయమునకు నష్టమే కాక, ప్రజలుపయోగించుకొనుటకు పాలు పెరుగు వెన్న మొదలగు పదార్థములు కూడ అదృశ్యమగుటచే ఆంధ్రులు శరీరపటుత్వము లేనివారగుచున్నారు. ఇది కడు శోచనీయము.

పరిశ్రమలు

ఆంధ్రదేశమున వ్యవసాయము జనసామాన్యమున కంతకును ముఖ్యపరిశ్రమ యయియున్నది. పూర్వకాలమున మన దేశమునకు కావలసిన సరకులు మన పరిశ్రామికులు తయారు చేయుచుండెడివారు. ఇక్కాలమున కేవల మాహారపదార్థములు తప్ప, మిగిలిన వస్తువు లన్నియును విదేశములనుండి దిగుమతి చేసికొనుచున్నాఁడు. అందును, మన దేశమున పండు పంట దిగుసులను విదేశములకుఁ బంపి వానివలన తయారగు సరకులను తెప్పించుకొనుట కడు విచారకరమయిన సంగతి. ఆంధ్రదేశమునుండి ప్రత్తి, చమురు గింజలు, వడ్లు విశేషముగ నెగుమతి చేయఁబడుచున్నవి. వీనిలో ప్రత్తి ముఖ్యము. ప్రత్తినుండి గింజలను దీయుటకును, ప్రత్తిని అనిమి చిన్నచిన్న బస్తాలుగ చేయుటకును కొన్ని యంత్రములున్నవి గాని, ప్రత్తిని వడికి నూలు తీయుటకుఁ గాని, నూలును నేసి వస్త్రములు తయారు చేయుటకుఁ గాని యంత్రములు బొత్తుగా లేవు. ఆంధ్రులు నూలు నేతకు ప్రసిద్ధి చెందియున్నారు. ఉప్పాడ పెడన చీరాల పుల్లంపేట మొదలగు ప్రదేశములు ఇప్పటికిని నూలునేతకు ప్రసిద్ధి చెందియున్నవి. కాని, మొత్తముమీఁద ఆంధ్ర సాలీ లందఱును వ్యవ

గాయకులుగనో, కూలిపని చేయువాడుగనో మాటి పోయిరి. వీరికి ముఖ్యకారణము విదేశములనుండి దిగుమతి యగు చౌక నస్త్రములే. అక్కడ గొప్పగొప్ప యంత్రములు పెట్టి చేతికనెసింపఁజేయు వెక్కురెల్లు ఎక్కువ సరకు దిగుబడి చేయుచుండుటచే, మన దేశమునుండి వచ్చి యో ఖర్చులు పెట్టి నస్త్రాన్ని తీసికొని వెళ్లి తిరిగి అన్ని ఖర్చులు పెట్టి మన దేశమునకు నస్త్రములు దిగుమతిచేసి కూడ చౌకగ నమ్మగలుగుచున్నారు. అందుచే పోటీకి ఆంగలేక మన సాత్రీలు ఇతర జీవనోపాధిని వెదకుకొనవలసినవా రయిరి. స్వదేశోద్యమము ప్రజల మనంబు నాకర్షించిన వాదిగ మన నేత పరిశ్రమ, కొంచెముగ నయినను, మాటిన దని చెప్పవచ్చును. ప్లలు షటిలు మగ్గములు అచ్చటచ్చట ఉపయోగింపఁబడుచున్నవి. వీనివలన ఎక్కువ పని జరగు ననుటకు సంశయము లేదు. మన దేశ మెప్పటికయిన స్వశక్తి మీఁద నాధారపడు కాలము నచ్చి యెడల ఈ ప్లలు షటిలు మగ్గములే తరణోపాయము. ఫ్యాక్టరీలవలన అనేకనష్టములు కలుగుచున్నవి. పాశ్చాత్యవిద్యాధురీణులు తమ దేశములలో ఫ్యాక్టరీలు కలిగించు నష్టములను వేనోళ్ల ఖండించుచున్నారు. ఇది కడు జాగ్రత్తగ నాలోచింపవలసిన విషయము. అక్కడక్కడ కొన్ని ఫ్యాక్టరీలు వెలసినను, గృహములలో నడపఁబడు పరిశ్రమల సంతమొందింపఁదగదు. ఇందుకు గవర్నమెంటు వారి పరిపాలనావిధానము మాటవలసియున్నది. ఇండియా గవర్నమెంటువారికి ఆర్థికస్వాతంత్ర్యము రావలసియున్నది. అప్పుడే మన పరిశ్రమలకు జీవము కలుగును. ఆంధ్రదేశమున అనేక కర్మశాలలు బయలుదేలుచున్నవిగాని, అందులో చాల భాగము వడ్లను బియ్యము చేయునవిగా నున్నవి. ఏలూరులోని జూటుమిల్లు, విశాఖ పట్టణములోని నాలుగైదు నారయంత్రములు తప్ప, మిగిలినవి దేశమున కంత యుపయోగకరములుగా లేవు. నూలు వడకుటకును నూనె దీయుటకును ఎముకలను పిండి చేయుటకును అనేకకర్మశాలలు పెట్టింపవచ్చును. మన దేశమునుండి నూనె గింజలను ఎగుమతి చేసి

నూనెను దిగుమతి చేసికొనుచున్నాము. బియ్యమును ఎగుమతి చేసి స్టార్చిని, దూదిని ఎగుమతి చేసి నస్త్రములను, తవుడు ఎగుమతిచేసి బిస్కట్టులను తెప్పించుకొనుచున్నాము. కావలసినంత వెలుకును పండించి బెల్లమును బెల్లమునుగడి పంచదారయును చేసికొనఁగలిగియు, విశేషముగ పంచదారను విదేశములనుండి దిగుమతి చేసికొనుచున్నాము. ఆంధ్ర దేశమున కుత్తెరువు బళ్లారిలో పంచదారను చేయు యంత్రశాల ముక్కటి మాత్రము గలదు. మన దేశమున పరిశ్రమల విషయమయి గూడ మహారాజులును ధనవంతులును అనేక విధముల సహాయము చేయఁగలరు. బరోడా మహారాజు గారు తమ ప్రజలకు చేయు సహాయమును జూచి యయినను మన ఆంధ్రదేశీయపు మహారాజులు తమ విద్యుత్తధర్మమును నెఱవేర్పవలసి యున్నది.

బ్యాంకులు

విదేశములలో బోల్చి చూచిన, హిందూ దేశము వడ్డీ వ్యాపారమునందు చాల వెనుక పడియున్నది. ఆంధ్రులు ఈ విషయములో మిగిలిన హిందూ దేశముల నే పోలి యున్నారు. వర్తకమునకును పరిశ్రమలకును ముఖ్యధారము ధనము. ఈ ధనము మన దేశమున సామాన్యముగ భూముల తాకట్టుమీఁదఁ గాని ఆభరణముల తాకట్టుమీఁదఁ గాని రుయ్యబడుచున్నది. కాని, బ్యాంకు లున్న యెడల, ప్రతివారును తమ ధనమును వానికి అప్పుగ నిచ్చుచుండవచ్చును. ఆ ధనమును బ్యాంకులు వ్యవసాయమునకుఁ గాని పరిశ్రమలకుఁ గాని యుపయోగించు నిమిత్తము అప్పిచ్చుచుండును. ఇట్టి బ్యాంకులు లేనియెడల, ధనమును ఖర్చుపెట్టుటయో లేక పూడ్చిపెట్టుటయో జరుగుచుండును. మన దేశమున నీ రెండు పనులును జరగుచున్న పని చెప్పవచ్చును. అప్పులను గొప్ప సంస్థాపనల ద్వారా యేర్పాటు చేసినయెడల, ఎక్కువ లాభము గలుగును. విశేషభాగ్యవంతులు గాని ఆసామీలు గూడ తమ స్వల్పదాయమును బ్యాంకులకు ఇచ్చినయెడల, అట్టి చిన్న మొత్తములను పోగుచేసి గొప్ప మొత్తములను

చేసి బ్యాంకులు సద్వినియోగములకు ఖర్చుపెట్టుచుండును. ఇందువలన పత్రములు వ్యాజ్యములు మొదలగు బాధలు తగ్గును. వర్తకము అభివృద్ధియగును. తద్వారా భాగ్యము నృప్తి చెందును. మన యాంధ్ర దేశమున జాయింట్ స్టాక్ కంపెనీలును సరిపటి సంఘములును అభివృద్ధి కావలయును. ఇంతవఱకు కృష్ణా జిల్లాలో నొక కోవాపరేటివ్ బ్యాంకు దప్ప మరెక్కడను అట్టివి స్థాపించింట్లు కలబడదు. ఇట్టి బ్యాంకులు ప్రతిజిల్లాయందును స్థాపించబడవలయును. అందువలన పత్రములకు కొంచెము వడ్డీకి అప్పు దొరుకుటయే గాని, సకాలమున తమ ధాన్యమును అమ్ముకొని సమ్మదిగా తమ యప్పులను దీర్చుకొనుటకుఁ గూడ వీలు గలుగును.

పరిశ్రామిక పాఠశాలలు

దేశమునందు పరిశ్రామికాభివృద్ధియు తన్మూలమున ఆర్థికాభివృద్ధియు కావలయు ననిన, పరిశ్రామిక విద్య న్యాపింపవలయును. ఆంధ్రదేశమున పరిశ్రామిక పాఠశాలలు నీ మాత్రమే గలవు. మరికొన్ని క్రైస్తవ మిషనరీలచేత అనాధ క్రైస్తవ బాలురకొఱకు ఏర్పఱుపఁబడి యున్నవి. ఈ విద్యాశాలలలో ఆంధ్రభాషీయ కళాశాల ముఖ్యముగఁ బేర్కొనఁబడవలసియున్నది. కేవలము పరిశ్రమవిద్య నభ్యసించిన మొదల, లాభము

లేదు. పరిశ్రమలకు సంబంధించిన జాతులనారి పిల్లలందఱును కమ తల్లెనండ్రుల దగ్గఱ తమకు తగిన విద్య నభ్యసించుచునే యున్నారు. కాని, అది కేవలము చేతి నేర్పరితనమును అభివృద్ధి చేయునే గాని జ్ఞానము నభివృద్ధి చేయఁజాలదు. అందునకు పరిశ్రమవిద్యలో బాటు సామాన్యవిద్య గూడ నేర్పఁబడవలయును. అప్పుడే పరిశ్రామికులు జ్ఞానపరులై తమ చెలివిని వినియోగపఱచి పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయుదురు. నూతన పద్ధతులఁ గలవెల్లటకుఁ గాని వానిని ఉపయోగించుటకుఁ గాని పిలవగును. కనుక పరిశ్రామికవిద్యలో బాటు సామాన్యవిద్యను గూడ నభ్యసించుట అత్యంత మునుసము. భాగ్యముతో తులనూఁగుచుండు పాశ్చాత్యదేశములలో నీ పద్ధతు లచలంబింపఁబడుచుండుటచే తనే నారి పరిశ్రమలు అభివృద్ధి పొనికి వచ్చినవి. ఆంధ్రదేశమున సామాన్యవిద్యయందుఁ గూడ ప్రజలు ఇతర దేశస్థులకింటికి వెనుకఁబడియున్నారు. కనుక విద్యాశాలలును పరిశ్రామికాలయములును అభివృద్ధి చెందవలయును. ప్రతి యాంధ్రుఁడును విద్య నేర్చినవాఁడుగ నుండవలయును. ప్రాథమికవిద్యను నిర్బంధము చేసిననే గాని దేశము సన్నతదేశకు నచ్చుటకు వీలులేదు. అందుకై ప్రతి యాంధ్రుఁడును ప్రయత్నము చేయునుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.

స హ జ లా వ ణ్య ము

బసవరాజు అప్పారావు గారు

మోము నీదు సామాన్యమే! ముకుంద! కుమలు
మడిచి కుంకున బొట్టును మోమున నిడి
మీరే యింకె నొగ నెట్టు లబ్బె! జెప్ప
నే చెల్ల! చెనంగ నా మది జేడ్క వ్రేల్చె.
నీగదీపమ్ము కాంతి నల్లెనలఁ బల్కె
నగల మీరకట! నిలువటు కదలఁబాటఁ
జేయుచుండ, నొయారమ్ము చెలఁగ నిలిచి

మాటలాడెడి నీ సోమ మనము కొనియె.
చెలియనో! జేవలోకమ్ము చేడెల కను
జోపమే లేని యుల్లి సహపములనా
గంటఁ గాని, యదేము నా కన్నులకునా
నీదు మూర్తియె మోదమ్ము నించె నిజము,
ఉత్తమాకృతి జీవనంపత్తి గలుగు
సహజలావణ్యమున కెట్లు సాటి వచ్చు?

సంకల్ప సామర్థ్యము

కంచనపల్లి కిశకిమ్మ గారు

మన దేశమునందు విద్య విశేషముగ వ్యాపింపక పోయినను, విద్యాంసు లనేకులు గలరు. వారు సయితము స్వశక్తినిశ్చయము లేక, విధి ప్రాబల్యమునకు శరణాగతు లయి, పురుషప్రయత్నములు మానుకొని దేశోద్ధరణదీక్షాపరతంత్రులు కాక, తమ కాలమును వ్యర్థపఱచుచున్నారు. ప్రతిసమద్యమమునకును విఘ్నము లనేకములు కలుగుచుండును. ప్రపంచము ద్వంద్వభూయిష్ఠమై పరఁగుచున్నది. నీడ లేని వెలుగును, శీతలము లేని వేడిమియు, కాష్ట్యము లేని సుకృతమును, లోపము లేని నీతియు, శశవిషాణప్రాయములే యగును. కేవలమర్గుణము గాని కేవలసుగుణము గాని స్వభావమునం దభావముగ నున్నది. దోషైక దృక్కుల పరిహాసమునకుఁ బాత్రము గాని విషయ మెన్నియు నుండకు. శత్రుభీతి గాని మిత్రపరిత్యాగము గాని కార్యాచరణమునకు అటకము పై స్వశక్తి నిశ్చయమున సంపన్నులకుఁ బరిణమింపవు. స్వసామర్థ్యమునందు మహావిశ్వాసము గల దృఢచిత్తులకుఁ బ్రపంచ మెవ్విధంబుగ కార్యసాఫల్యమునకు మార్గమును గల్పించుచున్నదో, తన్మార్గమునుండి అభ్యంతరము తెల్ల తొలఁగి మటుమాయమై పోవుచున్నవై గమనించిన కొలఁది ఆశ్చర్యము కలుగుచున్నది. తాము చేయఁజాల మని తలంచినవారికి అట్టి పనిని జేయఁగలుగుట కెట్టి శాస్త్రమును దోడ్పడదు. పరులచే బరిహసింపఁబడఁజాలని నిర్వృప్తయోగ్యత గల దృఢసంకల్పులకు అపజయము కలుగనేరదు. ఎట్టి దారిద్ర్యము సంభవించినను, విషత్తు కలిగినను, క్లేశ మొనఁగూడినను, దురదృష్టము చుట్టుకొనినను, నిర్భయమనస్కులు ధర్మానుష్ఠానమునుండి చలింపజాలరు. ఎట్టి కష్టకాలమునకుఁ దాము లోబడినను, అట్టివారలు తాము దలంచిన కార్యసాఫల్యమునందు తడేకదృష్టి గలవారై, గట్టి పట్టుదలతో ముందునకుఁ ద్రోసికొని పోవుచుందురు.

ఎట్టి సామర్థ్యము గలిగియుండినను, దానిని తిరి స్కరించుచు, భంగములనే తలపోసికొనుచు, పరాభవములనే పలుమాఱు నచించుచు, తమ మార్గమందు చుట్టవలసిన కష్టములు గల పని మొఱపెట్టుకొనుచు, భంగమే ప్రాప్య మగు పనింబున నడుగు లిడుచుండెడు పురుషులు జయశీలు రగుట కెంత కాలము పట్టునో

కదా? అట్టివారు కార్యసాఫల్యము నొందుదురని యెవరయినఁ దలంచెదరా? మన శక్తియందు మన కనుమానము గలిగి నమ్మకము తగుటకుఁ బ్రారంభించిన తుణముననే శత్రువునకు మనము నశ్యుల మగుచున్నారము. దుర్బలమును, నిష్ప్రయోజకత్వమును, సామర్థ్యోపమును స్వీకరించుటచే సర్వప్రయత్నముల కాథార భూతమైన ధైర్యము నీరస మగును. ఎంత కాలము అనుమానగ్రస్తులమై, ప్రతికూలబద్ధులమై, ఉత్సాహ రహితులమై ప్రపంచమునఁ బ్రవర్తింతుమో, అంతవఱకును భంగము, పరాభవము, అపజయము మనకుఁ దిట్టించుచుండును. అట్టిశిలంపులను మాని దృఢప్రయత్నముతోఁదైర్యోత్సాహపూరితులై, జయైకదృష్టికలిగి, కార్యాచరణమునకుఁ గడంగినచో, అన్నియు మన కనుకూలములుగ మాఱుచుండును. ప్రపంచమంతయు నవీనరూపంబున లోచనగోచర మగును. నేటికై మనము సర్వదా ప్రయాసపడుచున్నారమో, దేనిని గమనించినమ్మి, పొందుటకు కఠినప్రయత్నములు సేయుచున్నారమో, అయ్యది మనకు అనతీదూరమైన త్వరితముగ లభించును. బలము, ధైర్యము, ఉత్సాహము, ఉల్లాసము, అభిమానము, పట్టుదల కలిగి సంపూర్ణమైన నిశ్చలసంగిల్పముతో, ఏకాగ్రమును జేయఁబూనినను అయ్యది ఫలవంతము కాకయుండకు. మైత్రీ గాని, వంగము గాని, అధికారము గాని, ద్రవ్యము గాని, కార్యసాఫల్యమున సంకల్పసామర్థ్యమునకు సాటి రావు. స్వశక్తినే నమ్ముకొనియుండుట ఉత్తమమైన ధర్మము. పరిశక్తిని నమ్మి పని చేయఁబూనుట సాహసము. అసాధ్యమును సగును. తమకంటె శక్తిహీనులుగ నున్నవారు తరుణమును గడు పెట్టి కార్యానుకూల్యము గావించుకొనుచుండఁగ, శక్తి గలవారు పిఱికితనముచే అనుకూలములైన అవకాశములు తటస్థించినను, కార్యమునకుఁ బ్రయత్నింపకుండుటకు వారు తమ సామర్థ్యమును గుర్తింపకుండుటయే కాక, తమకు ప్రమాదము పరాభవము భంగము పొరపాటు కలుగునేమో యని భీతిల్లుట కూడ కారణ మగుచున్నది. అశక్తిలకంఠ, వెనుక కిడుగు వేయుట భయము నొందుట, ధైర్యహీనత, కార్య సాఫల్యమునకు మహత్తర శత్రువులుగఁ బరిణమించుచున్నవి. పొందవలసిన పరమార్థమునకే ప్రాధాన్య

మియ్యవలయును గాని అట్టి పరమార్థప్రాప్తికి వలయు సదుపాయముల నూహించుట కంత ప్రాధాన్యము జూప ననసరము లేదు. మహత్తమమైన శక్తి న్నాయువులందుఁ గాక సంకల్పమునందుఁ గలదు. గొప్ప విపత్తు హఠాత్తుగ తటస్థ మైనపుడు, మనకు సాధారణముగ నుండు బలముకంటె పెక్కుమడుగు లెక్కువ శక్తి మనకుఁ గలుగుచున్నది. అప్పు డెట్టి భయము, పిశ్చిక తనము, మనలను బొందుట లేదు. సాధారణముగ నుండుతఱి నున కలవికాని మహత్కార్యములు, విశేష సమయములందు మానసికశక్తి ప్రబలమై, దృఢసంకల్ప ప్రభావంబున శరీరమునందలి స్నాయువులకుఁ దాత్కాలికముగ నత్యగ్భవము గలుగుటచే, నతిసులభముగ మనచే నొనరింపఁబడుచున్నవి. సంకల్ప సామర్థ్యము అపారము, వర్ణనాతీతము, అవాచ్యము.

ఎట్టి పని చేయఁబూనినను, ఎంతవఱకు మనము దానిని చేయఁగల మను నమ్మకము మనకు జనించునో అంతకు మించి మన మొనరింపఁజాలము. మనయందు మనకు నమ్మకము లేక సంశయము గలిగిన, మన మే పనిని కూడ చేయఁజాలము. భంగ మగు నను తలంపు భంగమునకే దారి చూపును. జయ మొందెద మను సంకల్పము జయమునే లభింపఁజేయును. జయకీలతకు సంతోషము, మేలు కలుగు నను సద్భావము, స్వభావములై తనరుచున్నవి. వికసితహృదయారవిందమును ఉల్లాసభరితమానసమును భయసంశయవిచ్ఛేదకములై నూత్నప్రభావమును గలుగఁజేసి కార్యానుకూల్యము గలిగించును. అట్టివానికి సర్వకార్యములు నిర్విఘ్నములుగ జరగును. మనలను పరివేష్టించియుండు దాఁద్రవ్యమును గాని దురదృష్టమును గాని ఎంతమాత్రము లక్ష్యము సేయక గాఢమైన శ్రద్ధతో పూనిన కార్యసాధనమునకై నిశ్చలవ్రతముతోఁ బ్రయత్నింపవలెను.

మనకు సంభవించిన స్థితిగతులకు మనము లొంగక, మన కవి స్వాధీనము లగునట్లు మన మేర్పఱచుకొనవలయును. మన యాధిక్యమును స్థిరపఱచుకొనవలయును. మన శక్తిని దృఢపఱచుకొనవలయును. జయించుటకు మనకు శక్తి కలదని మన కెప్పుడు నమ్మకము గలుగుచున్నదో, అప్పుడే మన సంకల్పములు ఫలవంతము లగుచున్నవి. అట్టి నమ్మకమే మన బలమునకు వృద్ధి. బుద్ధివికాసము మనస్సునకు ప్రభావమును

గలిగించుచున్నది. అట్టి నమ్మకముయొక్క అన్యుతశక్తి వలన లభింపని దేది కలదు? దాని మాహాత్మ్యముననే కిశలు కల్పనలు శాస్త్రములు విశేషములుగ నెలువడి నవి. స్వశక్తిపరిక్షానమే స్వప్రయత్నమును పురిగొల్పును. స్వప్రయత్నమే ప్రతిపురుషునికిని జయోత్సాహమును పూరించును. నమ్మకము దైవసంబంధమైన దివ్యదృష్టిని గల్పించి కార్యానుకూల్యమునకు పరిమ సాధన మగుచున్నది. భౌతికసంబంధమైన శారీరకశక్తి కంటె, ఆస్తిసంబంధమైన మానసికశక్తి సంకల్పమునకు మహావ్యతయైన సామర్థ్యమును గలిగించి సామాన్యుల కసాధ్యమైన కార్యములను ఫలవంతములుగ నొనరించును. అన్యతము, అప్రమాణము, మోసము, స్వార్థపరాయణత్వము, క్రౌర్యము మానసికశక్తిని మట్టుపఱచును. సత్యము, ప్రమాణబుద్ధి, నిష్కాపట్యము, స్వార్థత్యాగము, ప్రేమ సంకల్పశక్తిని అభివృద్ధిపఱచును. ప్రపంచమునం దుద్భవించి దేశసేవ సేసి సర్వజనమనోరంజకనుగు మార్గ మవలంబించి, అరుదినము మనచే పూజింపఁబడుచున్న మహాత్ములు, తమ భావనాబలముననే మానసికప్రభావముననే కదా, అంధకార బుధురమైన సంశయములు కష్టములు చిక్కులు ఎన్ని సంభవించినను, మహా ధైర్యముతో లోకోపకారమతితో నిశ్చలమైన పట్టదలతో పాటుపడి ప్రకాశవంతములగు దివ్యఫలితములను జనుల కొసంగిరి. మానసికశక్తి యందు నమ్మకమే సన్మార్గప్రబోధకము, దుర్మార్గ నిరోధకము. దాని ప్రభావము అమానుషము, అత్యద్భుతము. ఇట్టి నమ్మకమును అహంకారముగాను స్వప్రయోజనవాంఛగాను ఎంచఁగూడదు. మన నమ్మకము మనకును అనంతబ్రహ్మమునకును సంబంధము గలుగఁజేయుచున్నది; అపారమైన సంభావనీయతకును అపరిమితమైన శక్తికిని మార్గమును గల్పించుచున్నది.

దృఢసంకల్ప ప్రభావంబున సంశయములు నశించును; విఘ్నములు తొలఁగును; భయ మడుగంటును; భంగము సమసిపోవును; ఛిద్రములు చిందరవందరలై పోవును; వ్యాకులత్వము వదలును; పరాభవము పలాయన మగును; శ్రద్ధ నిష్ఠ ధైర్యము సత్యము అహింస సత్ప్రవర్తన లోకోపకారము, స్వార్థత్యాగము అభివృద్ధి చెందును. సంకల్పముయొక్క సామర్థ్యమే కదా విశ్వసృష్టి? ఇక నేమి చెప్పనగును?

ఆంధ్రుల దేశసేవ

వడ్డమాని సుబ్బరావు గారు, బి. ఏ.

ఈ యంశమును గుఱించి కొంతయైనను వ్రాయటకు నేటికి కొంచె సుధికారము కలిగినది. సుఖసుస్కరణములలోఁ గాని రాజకీయవిషయములలోఁ గాని వాస్తవప్రతికావిషయములలోఁ గాని విద్యావిషయములలోఁ గాని పాఠశ్రామిక విషయములలోఁ గాని, మనవారు చేయుచున్న పని వ్యక్తీకరింప నర్హత కలిగియున్నది. ఇండియాలోని యితరభాగములవారు కూడ మనలను జూచి నేర్చుకొనవలసినవి కూడ కొన్ని యున్నవి. అన్ని విధములను మనవారు మేల్కొని యున్నారు. మేల్కొనుటయే కాదు, చేయుచున్నారు. చేయుటయే కాదు, పట్టుదలతో పని చేయుచున్నారు. కొన్నిటిలో మాగ్గదర్శులుగా కూడ చున్నారు. ధైర్యము వలయు పనులలో కూడ నడ్డి కట్టఁగలవారనిపించుకొనుచున్నారు. గొప్ప యాదాద్యమును గూడ కనఁబఱచిన యంశము లున్నవి. దేశాభిమానము నానాటి కితరభాగములవారికిఁ దీసిపోకుండ నెక్కువగుచున్నది. తెలివిలో నెక్కువని దీసిపోరని స్పష్టపఱచుచున్నారు. ఇన్నిటికిని మొదట మేలుకొలుపులు పొడవది భూమిశకట మనవచ్చును. ఒక్కొక్క యంశమును గుఱించి యాలోచింతము.

అన్నిటికిని వృద్ధికారణ మగు పాఠశ్రామికములను గుఱించి యాలోచింతము. ఈ విషయములో చెన్నపురి రాజధానికి మాగ్గము కనఁబఱచినవి ధాన్యపు మఱులని మన మనునవి కృష్ణ గుంటూరు గోదావరి జిల్లాలలో కుప్పటిప్పలుగ నున్నవి. వానికల్ల దేశమునకు లాభ మే మనవచ్చును? ఇతర స్థలములనుండి లాభము లనేక వచ్చుటకు గచ్చుటయే గాక, ఉపకరించు పనులను జూచి ఆంధ్రులనుకరింపఁగలవారని స్పష్టమగుచున్నది. వానికి పుట్టినిల్లు గుంటూరు. ఒకరిని జూచి యొకరు అట్టపై యెన్నెన్నియో కట్టినారు. వాని వల్ల కలుగు అపరిమితమైన లాభ మే మన, యంత్రములను జూచుటయు, వాని పనిని గ్రహించుటయు, వాని మంచిచెడ్డలను అనుభవములోనికిఁ దెచ్చుకొనుటయు, ఆ మఱులు లేకున్న మనవారి కెంత మాత్రమును లభింపకపోయి యుండును. ప్రతి యంత్రములు కూడ వానినుండి వచ్చినవే. ఇంత యేల, ఏలూరులోను గుంటూరు లోను గల గోనెలు నేయు యంత్రములు కూడ ధాన్యపు యంత్రముల మూలమున కలిగిన పరిచయమువల్లనే వచ్చిన వసుటకు సందియ మేమి? కర్జును ప్రభువుగారి పరిపాలనలోఁ బట్టిన స్వదేశవస్తువుల యందలి యభిమానము కాదు, దీనికి మాతృస్థానము. అది పుట్టులో పుట్టి మఖలో మాడినది. అక్కడక్కడ సబ్బుబిళ్లలు క్రొవ్వు వత్తులు చేయు శాలలు నిర్మించి కొంతకాలము పని చేసిరి గాని, అని

యన్నియు అప్పుడే అంతరించిపోయినవి. ఇప్పటికిని యంత్రసాధ్యములైన పనులను గుఱించి ప్రశంసించుట గాని ప్రయత్నము నేయుట కాని, ధాన్యపు మఱులు పుట్టి జనసామాన్యమునకు కూడ తెలియట వల్లనే. మచిలీబందరులో నున్న ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల కూడ వానికి సహకారి యైన పనులను నేర్పుచున్నది. సుమారు స డ్రెండు సంవత్సరముల క్రిందట పెన్నిల్ చేయుటకు విశాఖపట్టణము జిల్లాలో ప్రయత్నించిరి. దానికి కూర్గమును చూపినవారు మన దేశములో చాల పేరు గాంచిన కే. ఎస్. నారాయణగారు పంతులుగారు; పడం నిశ్రమలు పడి, ఆత్మలాభము ఏమియు చూడక, సంవత్సరముల తరబడి దేశములో పాఠశ్రామికాభివృద్ధికై పాటుపడిన సుహానీ యుండు. దేశసేవను పరిశ్రమలలో కనఁబఱచినవారిలో నింతటి స్వార్థత్యాగి మన దేశములో లేడని కీర్తిశేషులైన కృష్ణస్వామయ్యారు మొదలగువారు చెప్పియుండిరి. మూడు నాలుగు సంవత్సరముల క్రిందట హిందూదేశపు గవర్న మెంటువారి నారాయణరావు పంతులు గారికి పెన్నిల్ చేయుట యిండియాలో సాధ్యమా యను విషయమున ననేకప్రశ్నలు వేయుచు వ్రాసియుండిరి; దాని కాయన వ్రాసినదానిం జూచి 'వెలలేని' సంగతులను గుఱించి వ్రాసి గనివారికి వందనము లాచరించుచు జవాబు వ్రాసిరి. మండలపాఠశ్రామిక సభ ప్రప్రథమమున విశాఖపట్టణమున ప్రతిష్ఠింపఁబడి నేటికిని సాగుచున్నది. తక్కిన జిల్లాలలో నింకను అట్టి సభలు లేవు. తంజావూరు జిల్లా ధాన్యపు గని కాదా? అయినను, అక్కడ ధాన్యపు యంత్రము లేన్ని యున్నవి? ఎప్పటినుండి? మద్రాసులో నాంధ్రదేశము చెన్నపురి రాజధానిలో నగ్రగణ్యమై యున్నది. ఇంతియ కాదు. స్త్రీలకు పాఠశ్రామికవిద్య నేర్పుటకు పాఠశాల యొకటి యుంచుటకు బరంపుర వాస్తవ్యులు రంగభట్ల గున్నయ్య శాస్త్రులు గారు పడుచుండిన పాటులు మిగుల జ్ఞాఘనీయములు. బళ్లారిలో నున్న పాఠశాలలో నేర్చుకొనుట కొకయామెను పంపి యున్నారు. అది ధనసాధ్యమే కాదా! దానికి సహకారులైన వారిలో భూపతిరాజు వేంకటపతిరాజు గారు మఖ్యులు. అందు నిమిత్తమై యొక పాఠశాలను విశాఖపట్టణములోనుంచుటకు స్థిరపఱచి వారు బళ్లారికి పంపిన స్త్రీగర్భమును నేర్పుటకు యోగపఱచినారు. త్వరలోనే యది యారంభ మగును. ఉపాధి లేని స్త్రీ లెందఱో నేర్చుకొని, స్వతంత్రజీవనము చేయుట కవకాశము కలుగును కదా. పాఠశ్రామికోత్సాహము ఆంధ్రదేశమున కాలక్రమమున వృద్ధి కాంచఁగలదు. దీనిని గుఱించి వ్రాయవలసిన యంశము లనేకము లున్నను,

స్థలాత్రికమణి గుగు నను సందియమువలన వ్రాయలేదు.

విద్యానిమయమున జరగుచున్న పని ఉత్సాహజనకమై యున్నది. వెద్ద పరీక్షలలో కృతార్థులగుదున్నవారి సంఖ్య ఎక్కువగుచున్నది. పాండిత్యమున వన్నె కెక్కినవారి సంఖ్య ఎక్కువగుచున్నది. కీర్తిశేషులైన గురజాడ అప్పారావు పంతులు గారును రావు సాహెబు గిడుగు రామమూర్తిపంతులు గారును ఆంధ్రభాషావాఙ్మయములకు వన్నె తెచ్చు పెట్టచుదానిని గుఱించి ఎంతయో పని చేసియున్నారు. వారి యభిప్రాయము జనసమ్మతి మయినను కాకున్నను, వారి పరిశ్రమ మార్గము అనుసరించుమున, స్తోత్రపాత్రమును, అట్టి సుగణ దేశభాషల కన్నిటికిని అవసరము. తెనుగు భాషలో పూర్వము నవలలు లేని లోపము తీరుచున్నది. ఆంధ్రభాష కొక సంప్రద్యమైన నిఘంటువు పితాపురము రాజు గారి మహాదార్యమువల్ల ఆంధ్రపరిషత్తువారు వ్రాయించుచున్నారు. విజ్ఞానచంద్రిక మొదలగు గ్రంథప్రచారిణీసంఘము లెన్నియో బయలుపెడలి తెనుగు దేశమున కత్రింతోపకారము చేయుచున్నవి. ఒక్క నవల లే కాదు. శరీరశాస్త్రము చరిత్ర అర్థశాస్త్రము మున్నగు గొప్ప గ్రంథములు తెనుగున వ్రాసినారు. మండలసభలలో నుపన్యాసములు తెనుగున నిచ్చుచు ప్రజలను ముందునకుఁ దెచ్చుచున్నారు. బందరులోని ఆంధ్రజాతీయకళాశాల ఆంధ్రదేశీయుల దేశాభిమానమునకును వితరణకును స్వార్థపరిత్యాగమునకును ధ్వజము కాదా? దానిని స్థాపించి దొరతనమువారివల్ల కూడ మెప్పువడయునట్లు నడపించుచున్న నుహనీయులను గుఱించి ఏ దేశ మైనను అతీతయపడవలసినదే. విశాఖపట్టణమున నున్న వైద్యవిద్యాలకు దివ్యభవనమును కట్టించిన కీర్తిశేషులగు మహారాజా సర్ నారాయణ గజపతిరావు గారి సేవచేసిన మహామహిమ! ఆ పాఠశాల స్థాపించిన వెళ్లెట్టిదో కాని, అది యిందరో యాంధ్రుల కాధారమై యున్నది. నిహితాత్మ్యధర్మకార్యము పాఠశాలలు తెనుగు దేశమున నెన్నియో యున్నవి. ముఖ్యముగా విశాఖపట్టణమున చేయుచున్న పని చూచితీరవలయును. దానికి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసి విసుగులేక యొక్కిరియింపని పని చేయుచున్న మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రిలు గారి వంటివారు జిల్లా కొక్కొక్కరున్నచో, మరి యా జాతులకు కావలసిన దేమి? ఇక హూణ విద్యాలాలను గుఱించి చూతము. బెజవాడలోని వైశ్యులు కొలది కాలము క్రిందట కన్యకా పరమేశ్వరి పేరిట నొక హై స్కూలు లుంచినారు. 800 ల మంది విద్యార్థులున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. కన్యక పేరనే చెన్నపట్టణమునం దాయుర్వేద వైద్యశాల యొకటి స్థాపించినారు. అది భిషజ్జుణి, పండిత డి. గోపాలాచార్యులు గారి జాగ్రద్యాజమాన్యములో నుండి వన్నె కెక్కినది. గోపాలాచార్యులు గారి ఆయుర్వేద వైద్య విద్యాలమునుగల దితర రాష్ట్రములనుండి కూడ విద్యార్థులు వచ్చి చదువుకొనుచుండుట మిగుల ప్రశంసనీయము. ఏనాడు ధనికులకు విద్య విషయమై అట్టి యాదార్యము కలిగినదో అనాడు దేశము తరిందినదే. కాకినాడ వాస్తవ్యుడు సత్యలింగముగారు తాను రంగూ

నులో నార్జించిన పరిశ్రమములో నేడు పుల హాసము భగ్య కార్యములకు వ్రాసెను. అందులో విస్తారభాగము విద్య విషయమై పనిచేసినవారిపై నియమించెను. పట్టణములో బుట్టినను, విద్యా గ్రంథము లేక మైనను లేనివారి దయ్యము, అయిన కా బట్టి కట్టుట చేయుమొక్క యుద్వృష్టమే కాదా? ఇంకను విద్యాభ్యాసాది కన్న యోనిను లున్నది. క్షుత్రియుల కొకటి, కలుగలేని నియోగుల కొకటి, కమ్యవారి కొకటి, వైశ్యుల కొకటి, కీరు వా రనకుండ, ఆంధ్రుల కందరికొకటి. దేవాలయమున నడువల సుచూరి కందరినందే సాయము చేయుదురు. చల్లికల్లెలు లేని కిల్లకొకట పితాపురము రాజుగారు కాకినాడలో చేరి దేవులులు నేయి నొళ్ల వాగడం దగినవి. ఇక విద్యార్థులు నొక కాలేజీ విద్యార్థులకొకట పాస్త్ర లొకటి ఎవరదివల రూస్యములు నెట్టి కట్టుచున్నారు. ఇది యంతయు వది నవత్సరములలో జరిగిన ముచ్చట. ఇంకను ఉండవలసిన స్థలములలో కాలేజీ లున్నచో, ఇంకను విద్య కృది కాగలదు. వార్తాపత్రికలు! ఇవి తెనుగు దేశమున తక్కిన దేశములలో కంటె నెక్కుమగ నున్నట్లు కనిపించుచున్నది. ప్రాథమమున కృష్ణజ్ఞాతీను గర్వముతోను అనందముతోను చెప్పవలసిన వార్తా పత్రిక "ఆంధ్రపత్రిక"! పత్రికాధిపతి గారి కంత ధనాష్టము వచ్చుచున్నను, 'బౌరా' యనునట్లు దానిని వారు నడపించుచున్నారు. ఆంధ్రులు వారికి సహకారులయి యుండినచో, అది యొక పాత్రిక వని యెంచవగును. "కృష్ణపత్రిక" యొకటి, వార్తాపత్రిక యయ్యను, దేశసేవలో గొప్ప పని చేయుచు, నాంధ్రుల కృష్ణజ్ఞాను సంపాదించినది. తిక్కుంగల వార్తాపత్రికలు దేశమాత, దేశాభిమాని, భారత మాత, హితకారిణి, ఆంధ్రచంద్రిక, ఆంధ్రప్రకాశిక మున్నగునవి యున్నవి. ఇ వన్నియు వేయి పాఠశాలల నెట్లు. రాజకీయసంబంధ మైన వ్యాపారములలో ఆంధ్రు లెవరికిని తీసిపోరు. రాజకీయమండలసభలకు ఇండియా యంతటికిని మార్గ దర్శి గోదావరి జిల్లా. దానిని జూచి మొదట నేర్చుకొన్నది కృష్ణ జిల్లా; ఆవైని విశాఖపట్టణము. దక్షిణ జిల్లాలకంటె నీ యంతమున మనవారు అధిక్యము కనబడుచినారు. ఇది యటుండ, పులి మీద పుట్రవలె, నాంధ్రోద్యమము బైలు నేటివది. ఆంధ్రమహా సభ యీ మాడు సంవత్సరములబట్టి యాంధ్రుల కట్టుదలను సామగ్ధ్యమును ఉత్సాహమును చాటి చెప్పుచున్నది. రాష్ట్ర సభలకంటె నాలు గైదు కెట్లు ప్రజల నాకిర్పించుచున్నది. దేశీయమహాసభకు గూడ మొదటి సంవత్సరములలో, మొన్న జరిగిన యాంధ్రసభకు వచ్చినందఱు ప్రతినిధులు లేరు. రెండువేల యాంధ్రులు హైదరాబాదు జొంబయి మొదలగు దూరస్థలముల నుండి కూడ వచ్చి యొక సభలో కూడియుండుట సాధ్యమైనది. ఇతర భాషలవారికి అనూయను పుట్టింపగల ఎక్కువైన సంగతి! మొన్న డిసెంబరు 31-వ తేదీని బొంబాయిలో జరిగిన తెనుగు సమ్మేళనమును చూడ ముక్కుమీద ప్రేలు పేసికొనవలసి యుండును. కొంచెముమంది తప్పు, తక్కినవా రందఱును బొంబాయి

రాజధానిలో నడుచుకొనియున్న యాగ్రత. వారిలో కొందఱు పేర్లు కూడ తెనుగు పేర్లవలె లేవు. ఆ దేశభాష, వ్యవహారములలో మాట్లాడుచుండినను ఇప్పటికిని వారి మాతృభాష తెనుగు. భాషా వాఙ్మయముల నభివృద్ధిచేయఁగలయు నని మొన్నటి సభలో తీర్మానించిరి. అక్షర యేబది వేల రూప్యములు సేకరించి, ఆంధ్రుల విద్యాభివృద్ధికై నిధిని కూర్చిరి. మారుగురు ఆంధ్రమువతు లా యాంధ్రసభకు దయచేసిరి. కొందఱు పన్యాసములను కూడ సలక్షణముగఁ జేసిరి. మనవారిలో నొకరు దేశీయసభాప్రతినిధిగ నిండ్లాండునకు కూడ సోయి పనిచేసిరి. వారే రాష్ట్రీయ శాసనసభలో కూడ పేరుపడఁసినవారు. వారు రావు బహద్దరు శర్మగారు. వారును, రావు బహద్దరు రామచంద్రరావు పంతులు గారును, గౌ. కృష్ణరావు గారును ఆ సభలో చేసిన పని మెచ్చుకొందగియున్నది. మన యాంధ్రభీష్ములు న్యాపతి సుబ్బారావు పంతులు గారును పానుగంటి రామా రాయణంగారును సార్వభౌమిక శాసననిర్మాణ సభలో నెంతయో సామర్థ్యము కనఁబఱచి పని చేసిరి. ఆంధ్ర వాఙ్మయాభివృద్ధికై రామారాయణంగారు చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయమునం దొక నిధిని నెలకొలుపుట కూడ ప్రశంసనీయము. చింతామణిగారు “లీడరు” పత్రికాధిపతిగాఁ గాని, రాజకీయ విషయికోపన్యాసము లిచ్చుట యందుఁ గాని, మిట్టచుధ్యాహ్వాన సూర్యునివలె వెలుఁగుచున్నారు. అల్లూరి రామచంద్ర రాజుగారు పట్టపరీక్షయందు కృతార్థులయి, గోఖలే గారి హిందూదేశ సేవకసంఘములో చేరి, ఆత్మీలాభము నంతయు వదలుకొని ఆంధ్రదేశమునకై సేవ చేయుచున్నారు. కొండా వేంకటప్పయ్య పంతులుగారు అన్నియు వదలుకొని, ఆంధ్ర దేశమునకు తమ బుద్ధిబలములను సమర్పించి యున్నారు. కాశీలో స్థిరనివాస మేర్పఱచుకొని పండితులకు పండితుఁ డని ప్రభుత్వము వారిచే కూడ విశేషముగ గౌరవింపఁబడి, ఈనడుమ కీర్తిశేషులైన చుహానుహోపాధ్యాయ మానవల్లి గంగాధర శాస్త్రిగారి పేరు మన మెన్నఁటికిని మఱవఁజాలము.

శ్రీలలో కూడ గొప్ప వ్యవహారజ్ఞానము కలవా రాంధ్రులలో ననేకు లున్నారు. 30 లక్షల రూప్యములు రాబడి గల విజయగిరి సంస్థానమును అలక రాజేశ్వరీ చుహారాజీ గారు పురుషులకంటె నెక్కుడుగా నేలిరి. వారు స్వగృహులైన

పిమ్మట వారి కొరూరై రేవా యిదిగారు వ్యవహరించిరి. ఈ హారాజీ సాదీ చిట్టబాంకయ్యచుక్క నజనతిరావుగారు తమ సంస్థానమును సామర్థ్యముతో నేలరు. ఇప్పుడా సంస్థానమునే వర్ధాన్ రాజీ గారు చూచుకొనుచున్నారు. తుని సంస్థానమును కూడ రాజీ సుప్రయ్యమ్మ గారు అందఱును మెచ్చు నాదార్యముతోను మెలఁకుకతోను నేలుచున్నారు. ఇప్పటి నిజయగిరియు చుహారాజీ గారు ఇంగ్లీషులో నారితేరినవారు.

ఇంక సంఘసంస్కరణములో తెనుగు దేశ మన్నిటికంటె, నెక్కుడు పని చేసింది. వీరేశలింగముపంతులు గారి పేరు తెలియని వారు లేరు. వైదిక సాంప్రదాయమును నడపించుచు పండితులుగా నున్నవారిలోఁ గూడ, సంఘసంస్కరణములో దిగిన మహనీయులు ఆంధ్రులలో నున్నారు. వారిలో నగ్రగణ్యులు మహానుహోపాధ్యాయ తాతా సుబ్బరాయుడు శాస్త్రులు గారు. వారి యుపన్యాసము సభకు సమోహనాస్త్రుము కదా! వారు రజస్వలాపివాహములు కూడు నని ఎన్ని సభలలోనో యుపన్యసించియున్నారు. పరదేశగమనము కూడు నని కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట పండిత శ్రేష్ఠులు ముడించి నరసింహాచార్యులు గారు సంఘసంస్కరణ సభలో నున్యసించియున్నారు.

సంక్షిప్తముగా నుదాహరింపఁబడిన వై నిషయములను జూడ, ఆంధ్రు లెవరికిని దీసిపోతుండ నెట్టి పనుల నైనను పూనికతోను సామర్థ్యముతోను చేయఁగలవారని స్పష్టము కాకమాదు. ఆంధ్ర రాష్ట్రము వచ్చిననాఁడు గొప్ప యుద్యోగములకు వలయు మనుష్యు లేరీ యను మాట యెంత హాస్యాస్పదమైనదో తెలియవచ్చును. హైకోర్టు జడ్జి పని చేయుటకుఁ దగినవారిప్పుడే యున్నారు. దానికి తగినవారు గవర్న మెంటు మెంబరుగా నుండుటకు తగినవారిని చెప్ప నవసరము లేదు.

ఇంక మన లోపములను గుఱించి గాని, మన మింక నడపింప వలసియున్న పనులను గుఱించి గాని, యిక్కడ చెప్ప నక్కఱ లేదు. రాను రాను అవియే స్ఫురింపఁగలవు. ముంద్రకు వాడి ఎవఁడు దిద్ది నాఁడు? పూనిక, సామర్థ్యము—ఈ రెండే ముఖ్యమైనవి. అవి మన కున్నవే.

అ. మృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము

మహనీయు లొనరించు సాంఘికపు మార్పులు

పార్వతి జగన్నాథస్వామి గారు, బి. ఓ.

ప్రాణులకు

గల విశేషములకును, ఆ ప్రాణుల * చుట్టు నున్న వానికిని సంబంధ మెట్టి దని విచారించవలయు. విశేషములను చుట్టు

నున్నవి పుట్టించు నని కొందఱును, ఉద్భవించియున్న విశేషములను నిలిపి ప్రబలపఱచు నని కొందఱును తత్వజ్ఞులు వాదించుచున్నారు. ఎట్లన, జరాఫీ మెడ మిక్కిలి పొడవు; ఈ పొడుగుతనము దానికి విశేషము. ఈ ధర్మముద్భవించుటకు దాని చుట్టునున్నవి కారణమని కొందఱును, ఉద్భవించియున్న యా గుణమును వృద్ధిచేయుటకు చుట్టునున్నవి హేతువు లని కొందఱును వాదించుచున్నారు. జరాఫీ కాహారముగ నుపయోగపడునట్టి ఆకులు వృక్షములపై నెత్తున నుండుటచేత, ఆ పత్రముల నేరుటకుఁ జూచుచుండుటవలన మెడ దీర్ఘమయ్యెనని యొకరును, దీర్ఘముగ నున్న మెడ యెత్తున నున్న యాకుల నేరుచుఁ దన దీర్ఘత్వమును వృద్ధిచేసికొనెనని యొకరును వాదించుచున్నారు. సమ్మెట వేయువాని భుజము దిట్టదేలునట్లు, జరాఫీ మెడ పొడవైనది; చుట్టునున్నవి తమ ప్రభావముచేతఁ బ్రాణియొక్క యవయవములను లొంగదీసి, వాని కూర్పును మార్చివేయునని మొదటినారి వాదము; ఒక శక్తి ప్రాణియందు జన్మమునుండియు నిమిడియుండ, చుట్టునున్న వాశక్తిని వృద్ధిచేయు నని రెండవవారి మతము. అట్లు మహాపురుషుల మహత్వము వారి చుట్టుప్రక్కలవాని ప్రభావముచే వారియం దుద్భవించెనా? లేక వారికి జన్మము నుండి గల గుణమును ఈ చుట్టుప్రక్కలవి బయలుపఱచి వృద్ధిచేసెనా?— అని విచారించెదము.

మహనీయులు సంఘములందు మార్పులను కలుగఁ జేయుదురు. నూతనమార్గములను గల్పించెదరు. తమ బుద్ధికోశలముచేత సంఘమున కుచితమగునట్లు ప్రవర్తించుచు, వీరు సంఘాభివృద్ధికిఁ గారణభూతు లగుదురు. మంత్రుల యుపదేశమున దేశమునకు శాంతి

గాని యుద్ధము గాని సంభవించును; సేనాధిపతుల నేర్పున జయోపజయములు సిద్ధపడును. మతప్రవర్తకుల ప్రోత్సాహముచే దేశమందలి మతావిర్భావము మార్పులు చెందును. పండితుల బుద్ధిచే శాస్త్రకళానాహిత్యములలో రాష్ట్రము వన్నె కెక్కు. దేశ మవలంబింపఁదిగు మార్గము లనేకము లున్న సమయమున, మహాపురుషుల ప్రభావమున నొక మార్గ మామోదింపఁబడుటచే, మిగిలిన మార్గము లన్నియు నా దేశమున కసంభవము లగును. ఒక మార్గమును పాలించు ఊణముననే, ఇతరమార్గముల కుచితగుణసామగ్రి యెంతయున్నను, అది యంతయు మాసిపోవును. పశ్చాత్తాపము నిరుపయోగము. ఈ సిద్ధాంతము ప్రత్యేకపురుషుల జీవితములందుఁ గూడఁ బ్రత్యక్షము. వివిధజీవనవృత్తులు సమానసంభావ్యములై యున్నపు డొకదానిని నిరాకరించి రెండవదానిని స్వీకరించిన ఊణముననే, ఆ మనుజుని జన్మము యావత్తు నొక రీతిని స్థిరపడె నని మన మూహింపవచ్చును. రాబట్ కెవ్ కుట్టవాఁడైనపుడు చెన్నపట్టణమునఁ జేసిన యాత్మహత్యాప్రయత్నము కొనసాగి యుండిన, వర్తమానాంగ్లేయరాష్ట్రము, దాని పరిపాలనము నిట్లుండకపోవును. విక్టోరియా రాణికి బదులుగ ఫ్రెడరిక్ ప్రభువు ఇంగ్లాండ్ చక్రవర్తియైన, యూరోప్ రాజ్యతంత్రము నిట్లుండునా? బెంధిమ్ మిల్ మొదలైన ధీవరులు ఇంగ్లాండ్లో జన్మింపనియెడల ఆ దేశపు సాంఘిక పాండిత్య స్థితి యెట్లుండియుండునో? బుద్ధుఁడు జన్మింపకపోయిన, హిందూదేశమందలి వేదాంతశాస్త్రము వేఱు మార్గమునఁ బోయియుండును. రామమోహనుఁడు పందొమ్మిదవ శతాబ్దమున నుదయింపనియెడల విద్యమానభారతీయ సంపద లెల్ల నిట్లుండనేరవు. పశ్చాత్యవర్తకులను మొగలాయిచక్రవర్తి యాదరింపనిచో, ఆంగ్లేయరాష్ట్రమెట్లుండునో? ఇట్టివాచే మహనీయులు. వారు మార్గదర్శకులు. వారు మార్గమును పోల్చి చూపిన పిదప, సామాన్యు లందఱు ప్రవర్తింతురు. ఈ న్యాయము

* ఇంగ్లీషులో Environment (ఎన్ వైరన్ మెంట్) అనువానికి సమీప పదముగ దీనిని వాడుదును.

మహాకార్యములలో గాక, యల్పవిషయములలోఁ గూడ రుజువగును. కొలంబస్ చూపించు పర్యంతము కొడి గ్రుడ్డును చిలుపు మార్గము తెలియలేదు. ఇట్టి మార్గదర్శకు లే మహానీయులు.

కాని, మహానీయుల కృత్యము లెల్లప్పుడు జయ ప్రదముగ ప్రవర్తించు నని చెప్ప ఎలు లేదు. మహానీయుఁడు తన యంతశ్శక్తిని విశదపఱచినను, దానిని నిలిపి భాగుచేయుట కతని చుట్టునున్నవి తగినవై యుండవలెను. మహానీయుని ప్రయత్నము లకాలికములు కావచ్చును. తా నొనరించు కార్యమున కుచిత కాలమునకు, అతఁడు పూర్వజ్ఞుడైనను లేక యతీతుఁడైనను నగుట తటస్థింపవచ్చును. అతని బోధనలు గాని కార్యములు గాని తన సమకాలీనులకు దుర్బోధము లగును. బుద్ధుఁడు ఋగ్వేదకాలమున సంభవించునా? శంకరుఁడు బౌద్ధమతపూర్వమున నేమి చేయఁగలఁడు? రామమోహనుఁ డొక శతాబ్దము పూర్వమైనను లేక పరమైనను, అతని ప్రభావము ప్రకాశింపక పోవును. మహా పురుషునకు పూర్వము జరగిన కొన్ని మార్పుల వలన సంఘ మొక స్థితిని చెంచుటచే, ఆ ధీవరుని ప్రభ తేజరిల్లును. బ్రాహ్మణముల బోధనలచే ప్రజలెల్ల కర్మల నడఁగినపుడు, కర్మల శత్రు వగు బుద్ధుఁడు జన్మించెను. అప్పుడే యతని బోధనలు ప్రబలించెను. బౌద్ధమత ప్రవచనలచే గలిగిన స్వచ్ఛందజ్ఞానమత దౌర్జన్యము నడఁచుటకు శంకరుఁడు నిష్కామకర్మస్థాపనను చేయ యత్నించెను. ఇట్టి మార్పు లెన్నిటిచేతనో కలత చెందిన హిందూదేశమున పాశ్చాత్యబుద్ధి ప్రసరించి నపుడు కలిగిన నూతనావిర్భావమును సరిపెట్టి, రామ మోహనుఁ డుదయించెను.

ఇట్లు సమయోచితముగ నొక మహానీయుఁ డొన రించు కార్యము ప్రజల మనస్సులను గ్రహించియుండును. సంఘమంద స్థానిక మాటు గలిగిన మార్పు మరియొక ధీమంతుని యుపదేశముల సామర్థ్యముచు నిశ్చయించును. ఒక మార్పుయొక్క ఫలమును మాపు సేయ నెవరి శక్యము? ఆ మార్పు ఫలముల కనుగుణముగనే యితరప్రయత్నములు కొనసాగును. ఒక మొక్కను కొంచెము వంచినయెడల ఆ వంపు దీర్చుట కెన్ని ప్రయత్నములను చేసినను, ఆచిహ్నము నశింపదు. చెట్టుయొక్క నిర్మాణములో ఆ వంపు చేరును. ఇట్టి

గ్రహణశక్తి ప్రాణుల విశేషము. బంగారము నెన్ని మాటులు కరఁగినను, ఆ కరఁగు చిహ్నము లేమాత్రమును ఆ మట్టిలోఁ గాన్పించవు. కాని యొక చెట్టు నెన్ని మాటు లెండకాలము వాడఁబెట్టినదియు, నన్ని కాల మెన్నిమాటులు బ్రతికించినదియు, గాలు లెన్నిమాటు లిటునటు వంచినదియు, చెట్టు కూర్పును పరిశీలించి చెప్పఁగలము. చెట్టుయొక్క పెంపులో నవి యిమిడి యుండును; చెట్టు ప్రాణ నూ మార్పులను గ్రహించి తనలో నుంచుకొను నని చెప్పవచ్చును; ఆ మార్పులు వాని నాశ్రయించి యుండును. ఆ యాశ్రితఫలములు నూతన ప్రభావములను నిర్ణయించును. ఆ మార్పును గలుగనిచ్చుటకును, నిరోధించుటకును శక్తి యాశ్రయించియున్న మార్పున కుండును. చెట్టును తూర్పునకు గాలి యొకమాటు వంచిన, తిరిగి పశ్చిమమునకు గాలి వంప యత్నించునపుడు, వంగుటయు వంగక పోవుటయు తూర్పున కుండు వంపును బట్టి కొంతవఱ కుండును. అట్లే సంఘములో మార్పును ప్రవేశపెట్టునపుడు సంఘము దానిని గ్రహింపవచ్చును లేక నిరాకరింపవచ్చును. అందుచేతనే యొక సంఘమందు సులభముగ ప్రవేశించు మార్పు మరియొక సంఘమందు నిష్ఫల మగును. జపాన్ దేశములో జాతినైషమ్యముల నొక చక్రవర్తి యొకశాసనముచే తుడిచివేయఁగలిగెను; ఈ దేశమందెన్ని ప్రయత్నములను చేయుచున్నను, సంఘసంస్కరణకర్తల యుపదేశము లిప్పటి కింకను జాతిభేదస్తంభము నూఁపలే కున్నవి.

ఈ విచారణనలన తేలుచున్న దే మనిన, సంఘమందలి మార్పులకు రెండు కారణములు గలవు. మార్పునాటి సంఘముయొక్క స్థితిగతు లొకటి, రెండవది మహానీయుల శక్తిప్రభావము. ఉన్న స్థితిని మార్పు శక్తి సంఘమునకు లేదు. మార్పు నొకదానిని ప్రవేశపెట్టు శక్తి మహానీయులకే కలదు; ఆ మార్పును ప్రవేశింపనిచ్చుటకుఁ గాని నిరోధించుటకుఁ గాని కావలసిన శక్తి సంఘమునకుఁ గలదు. మహానీయుల యుపదేశములు లేనియెడల, నీరు ప్రవహింపక నిలుచునపుడు క్రుస్తునట్లు సంఘము వృద్ధిచెందక చెడిపోవును. ఆ యుపదేశములను సంఘము గ్రహింపలేక యామోదింపకపోయిన, నీరు లేని మొక్క వాడు రీతిని, సంఘము వాడిపోవును. ఈ సిద్ధాంతప్రకారము మహానీ

యులు కొంత వఱకు స్వతంత్రులనియు, ప్రవర్తకులనియు, వృద్ధికి కారణభూతులనియుఁ దేలుచున్నది.

కాని, యీ మతమును ఖండించుటకు ప్రయత్నించిన పండితులు గలరు. తత్వజ్ఞానశిరోమణి యనఁ దగు హెర్బర్ట్ స్పెన్సర్ ఇట్లు వ్రాసినాడు: “మహనీయుల శక్తిచే సంఘములు పెంపు పొందుచున్న వను మతమున కుదాహరణములు లేవు. మహనీయులకు సాంఘికవృద్ధికి కారణముగ సంకీర్ణింపక, ఆ మహనీయులెట్లు సంభవ చుగదన్నారో విచారింపవలయును. వారి యుత్పత్తి కారణము సహజమా లేక ప్రకృత్యతీతమా? యెడవది కాదు. గదా! సహజ ప్రయోజనము, అన్ని కార్యములవలెనే, మహనీయుఁ డతని చుట్టు ప్రక్కల చున్న కారణపుంజమువలన సంభవించె నని చెప్పవచ్చును. అతనిని సంఘము చేయును. అతని యుపదేశములకును ఆ యుపదేశముల జయమునకును సంఘస్థితియే కారణము.” ఈ వాదప్రకారము సంఘము యొక్క స్థితిగతులచే మహనీయు లగుచున్నారనియు, మహనీయుల శక్తి యచునది యా స్థితిగతులనుండి యగు కార్యమనియు మనము గ్రహింపవలెను. ఏ మతముచే ప్రకృతికార్యముల నన్నిటిని సాధింప వీలగునో, యా మతప్రకారమున ఈ మహనీయు లను విషయమును గూడ సాధింప వీలగును. ఎట్లన, పిచుక యొకటి పడి చచ్చుటకు అప్పటి గ్రహకూటమును, ఏశ్వరత్వో కిలసి భోజనము సేయుట వారిలో నొకరి మరణమునకును, కారణములుగ స్పెన్సర్ మతానుసారమున స్థిరముప వలసినచ్చును. నావ కున్న చిన్న సందున నీకు ప్రవేశించుటచే నావ మునిగిపోవుటకు నదిజలము యావత్తు యొక్క నొక్కుడు శక్తుల కూటము కారణముగ వర్ణించునట్లు, 1774-వ సం. సెప్టెంబర్ 27-వ తేదీని రాధానగరములో రామమోహనుఁ డను బిడ్డఁ డొకఁడు కులీన బ్రాహ్మణుల కడుపున జన్మించుట కప్పటి హిందూసంఘకర్ణాలము లన్నియు కారణముగఁ జెప్పవలెను. ఆ నావ సందున నెన్ని గుడ్డముక్కలు పెట్టినను పై నీటి శక్తి తగ్గునంతవఱకు నీటి ప్రవాహము నాపలేనట్లు ఆ రామమోహనుఁ డకస్మాత్తుగఁ జనిపోయియుండిన తత్తణమే రాధానగరములోఁ గాక పోయినను, మరియొక స్థలమున నొక బిడ్డఁడు పుట్టియుండును. అట్లే దేశముయొక్క యాన్నత్యమునకు దేశస్థి

తియే కారణముగ స్పెన్సర్ శిష్యుఁడు ఏలన్ అను నతఁ డుపపాదించెను.

ఒక యుదాహరణ. సార్వదేనియా కార్మికా యనెడి ద్వీపములు రెండు మెడిటరేనియన్ సముద్రము నడుమ నున్నవి. నాతిదూరమున వీని చుట్టును లేటిన్ గ్రీక్ సిసిసియన్ సేరసన్ మొదలగు నాగరకతలు ప్రబలియుండెను. ఈ ద్వీపముల తీరరేఖ విశాలమై ఖండిత ప్రాంతము; వానికి ఖనిజసంపద యుండెను. కాని, ముప్పది శతాబ్దములవఱకు నీ దేశమున కేవిధమైన నాగరకతయు చేరలేదు. దేశస్థులకు భాష యున్నను, సంస్కరింపఁబడలేదు; వింత లున్నను, చరిత్ర లేదు; ఆచారము లున్నను, నిబంధనలు లేవు; సముద్రము సమీపముండున్నను, ఓడ వర్తకము లేదు; కడలున్నను, పురాణములు లేవు; స్వాభావిక సౌందర్యము లున్నను, వర్ణించు కావ్యములు లేకుండెను. ఈ దేశముల చుట్టుప్రక్కల వృద్ధికి దగియున్నను, వానికి నాగరక సంపద పట్టలేకుండెను. ఇందుకుఁ గారణ మేమి? అట్టి దేశస్థితికి దగిన మహనీయులు లేమిచే నృద్ధి లేకుండెను. ఇంధన మున్నను చిన్న వైన యగ్నికణము లేనట్లు దేశమం దున్న సహజసంపదల నుపయోగపఱచు బుద్ధిమంతులు లేకుండిరి.

ఇట్లు మహనీయులుండనిచోట వృద్ధి యుండజాలదు. ఎప్పుడో యొకమాఁజొక మహనీయుఁ డుద్భవించిన చాలదు. ఒకఁ డొనరించిన కార్యముల ఫలములు మాసిపోక పూర్వము, మరియొకఁడు తన శక్తి నప్పటి సంఘస్థితి ననుసరించి ప్రవేశపెట్టవలెను. అట్లు సంఘమం దుత్సాహశక్తి చల్లారక ప్రకాశించుచుండిన, సంఘము వృద్ధిచెందును. ఒకమాఁడున్నతపదవికి వచ్చిన సంఘము త్వరలో చెడిపోవరదు. మన హిందూసంఘ మెన్నియో సంకటములను దాటుచుఁ బూర్వపు వన్నెయొక్క చిహ్నాలచే నిప్పటికి గూడ నాగరక సంఘములలో నొకటిగఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది. ఆరంభమందు విశేషముగ బుద్ధ్యత్సాహశక్తులు గావలెను. ఆరంభ మైనపిమ్మట సామాన్యులు గూడఁ గొంత వఱకు వృద్ధికి దోడుపడఁగలరు. పూర్వపు మహనీయుల ప్రభావము వీరి హృదయములలోఁ బ్రవేశించి సామాన్యశక్తిని ప్రబలపఱుపఁగలదు. అందులకే మహనీయులు సంఘమునకు మిక్కిలి యవసరము.

పాశ్చాత్య సంఘ విప్లవము

బారిస్టరు ఎన్. వి. ఎల్. నరసింహారావు గారు, ఎమ్. ఏ. (ఆనర్సు), ఎల్. ఎల్. ఓ.

ప్రథమమున, పాశ్చాత్య సంఘమునందు జరిగిన మార్పులు విప్లవశబ్దార్థములా యని చర్చించుట కొంత కఠినము. సామాన్యముగా విప్లవశబ్దము ప్రళయకాల చిహ్నములను కొంతవఱకు సూచించును. ఏదైన నొక విషయము హఠాత్తుగాను భయపూరితముగాను జరిగినయెడల విప్లవశబ్దమును వాడుదురు. విప్లవము బీభత్సరసప్రధానము. రాజ్యములు తలక్రిందులుగా తీసి ఈ పదముయొక్క పూర్ణార్థము వెలువడును. శబ్దాహితమును అగోచరమును నగు సాంఘికపు సూక్ష్మలను దౌర్జన్యప్రధానము లగుటచే విప్లవశబ్దాన్వయము లని వాదించుట యతిశయోక్తి యని కొందఱు ప్రాజ్ఞులకు తోచకపోదు. ఇట్టి మార్పులను సంఘఃపరిణామమని యేల చెప్పగూడ దని ప్రశ్నింపవచ్చును. కాని, యేబది సంవత్సరములలో పశ్చిమదేశమందు జరిగిన మార్పులను మన దృక్పథమందంచుకొనినయెడల, ఈ మార్పులు పరిపక్వచిహ్నములు కావనియు పరిణామమున జరగు మార్పులకన్న తీవ్రతరము లనియు స్ఫురింపకమానదు. ఇట్టి మార్పులు ఏబది సంవత్సరములకు పూర్వము కన్పట్టవు. రెండవది, పరిణామమున జరగు మార్పు లెప్పుడు నొక దానికన్న నొకటి శ్రేష్ఠతరమై యుండవలెను. కాని, విప్లవచిహ్నిత వికారములు కీడునకు కావచ్చును, లేక మేలునకు కావచ్చును. ప్రస్తుతము జరిగిన మార్పులు పశ్చిమసంఘాభివృద్ధి కని కొందఱు పెద్దలు వాడుచున్నను, ఏతత్సంఘము నాస్తిక మగు చున్న దని సంఘసంస్కర్తలు తీవ్రవాదము చేయుచున్నారు. కావున, పరిణామశబ్ద మిచ్చట నన్వయించు ననుటకు వీలు లేదని నా మనవి.

పశ్చిమవాస్తవ్యులయందు జరిగిన తీవ్రమగు మార్పుల తత్త్వమును గ్రహింపవలయు నన్న, కనీసము ఏబది సంవత్సరములకు ముందటి స్థితియును తదనంతరస్థితియును పరిశీలించుట యవసరము. ఇట్టి చర్చకు పదునెనిమిదవ శతాబ్దము నూతనగాఁ గొని తత్పూర్వపు స్థితిని నా శక్తి ననుసరించి కొంతవఱకు వ్రాసు నారంభించెదను. పదునెనిమిదవ శతాబ్దము నేల యూరప్ గాఁ గొనివలె నని ప్రశ్నింపవచ్చును. దానికి కారణము లేకపోలేదు. ఈ శతాబ్దముననే ఆర్థరక్షకుఁ డగు భగవానుఁడు పాశ్చాత్యుల దారిద్ర్యమును తొలగించుటకు కారణాలు ఒక్కమాటుగా తన యాదార్య మహిమను చూపుటకు విజృంభించెను. ఈ శతాబ్దమే మేధాకంపములచే శోభిల్లఁజేయఁబడెను. ఈ శతాబ్దమునందే వాట్సో, ఆర్కర్లట్ మొదలైన మేధావులు సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేయఁగలమో యన, ఆది యంత్రమును వడుకు యంత్రమును కనిపెట్టి పనిపాట్లలో (పరిశ్రమలలో) వర్ణనాతీతము లైన మార్పులను కల్పించిరి.

ఈ శతాబ్దమునందే రాజతంత్రతత్త్విజ్ఞులు తమ చింతనావిజృంభణావధిని చాటుదు నూతనాదర్శన బీజములను వెదఁజల్లిరి. ఈ మహాయుగమునందే గూసో మొదలైన ప్రముఖులు పరిత్రమైన సర్వమానవసమానతను నాగరికతయొక్క కల్పమమును ఎఱఁగితి చాటించిరి. ఈ మహాయుగమునందే ఆంగ్లేయ దౌర్జన్యమునుండి ముక్తి నొంది అమెరికనులు పరిత్రమైన స్వేచ్ఛను సంపాదించిరి. వేయేల? ఈ మహాయుగఫలమే గదా మానవసోపితము చాటు ప్రేమించి సంక్షోభము.

ప్రస్తుత మీ మహాయుగమునకు పూర్వము సంఘస్థితి యెట్లున్నదో కొందఱు చర్చించెదను. ఈ సంఘస్థితి తెలిసికొనుటకు, అచటి భూస్థితి పరిశ్రమలు మూలధనము, ఈ మూటి విషయమై కొంత వ్రాయుట యవసరము. ఏల యన, అచ్చటి మార్పు లెక్కువ అర్థసంబంధ మైనవి. నన సంఘమునకలె శ్రీపునర్జీవాహము బాల్యవివాహము వర్ణభేదము మొదలగు నుత్క్రిష్టసమాసములు, వారి యదృష్టహీనతచే కారణాలు, వారి సంఘమున లేవు. ఈ కాలసర్వములు మన యాగ్యావర్తమునందే వృద్ధి నొందఁగలవు కారణాలు. సంఘ సంస్కరణ మన్న, మన దేశముందు రాజ్యాంగవ్యవహారము లంగు చేరవు. మన దేశముందు రాజ్యాంగసంస్కరణ మనఁబడు సర్వజనులకు విద్య కలుపు సంస్కరణము పశ్చిమదేశయంగదు సంఘసంస్కరణముగా పరిగణింపఁబడుచున్నది. కావున, రాజ్యాంగ సంస్కరణములను కూడ సంఘసంస్కరణములలో నిమిడ్చితిని. రాజ్యసంస్కరణము సంఘాభివృద్ధికే గదా.

ఈ శతాబ్దమునకు పూర్వము పాశ్చాత్యులకు భూమియే జీవనమునకు ముఖ్యాధారము. సామాన్యముగా ప్రతిగ్రామజునకును కొన్ని యొకరముల నేల యుండెడిది. దానికి సహాయముగా కొంత సమ్మేళనభూమి చేర్పఁబడెను. ఈ భూమియందు ప్రజలందఱు తమ పశువులను మే పెడివారు. వ్యవసాయము కొలఁది సాధనములతో జగఁగుచుండెడిది. కొంచెకొంచెపు నేద్యమే విస్తరించుచుండెడిది; ఆశాశ్రీయముగా కూడ నుండెను. కాని, ప్రజలందఱు హాళికవృత్తి నే నుపలంబించి రని చెప్పిన నతిశయోక్తి కానేరదు. ఆహారమును బట్టి ప్రజాసంఖ్య మార్పు చెందు నని మాల్ తుస్ చెప్పిన రీతిగా, పశ్చిమదేశ మంత ఫలవంతము కానందున, ప్రజాసంఖ్య చాలవట్టుకు తగ్గియుండెను. కాని, దేశ మంతయు స్వతంత్రజీవనాధారము కలదై యుండెను. భూస్థితిని బట్టి ప్రజల గౌరవము నిర్ణయింపఁబడుచుండెను. ఇక పరిశ్రమ యన్ననో ఇప్పటియంత కట్టుదిట్టములో లేదు. కాని, శ్రమ చేయ వానికి తగిన పని దొరకకపోలేదు.

పరిశ్రమసంఘముల కప్పు డవసరము కలుగలేదు. ఆ సంఘములు కూలిపరిచేతనే జీవించువాఁడొకఁడును లేడు. ప్రతిమానవునికి కొలఁదిగనో గొప్పగనో భూమి యుండుటచే ప్రతి వడుటకు మొదలైన చిన్నచిన్న పనులను చేతోడువాళ్ళోదుగా చేసికొని జీవించేవారు. అప్పుడు యంధ్రము లేనందున చేతిపనులు సంతుల్యముగా సాగినవి. కావున, గృహిణులు తమ యర్థాగీనామమును అర్థపూరితముగా చేయుటకో యన, చేతిపనులచే తమ భర్తల వేతనములను కూర్చించెడివారు.

ఇది మూలధనము. ఈ దేవత యిప్పుటికలె పక్షపాతిబుద్ధితో కొందఱు పునఃజులనే యాచరింపక మానవసమర్థమును మాపుచున్నది' యని ప్రతిమానవుని ఆశ్రయించెను. ధన సుపృథుకట్టుద్బిచ్చు చేయబడలేదు. దేశ మంత ధనమంతమై యుండెడిది కాదు. ఆ కాలముందు ఇంగ్లండు బొగ్గును సమకొనుచు ఇంతి యినుము మ్రింగి సముద్రపు నీరు త్రాగవలసివచ్చెడిది. ఇం తెల? పశ్చిమదిక్కు దిక్కు దేవతకు ముద్దుకూతురివలె భాసిల్లుచుండెను.

ఇట్లుండ పదునెనిమిదవ శతాబ్దము మహాసంతోభనిదానము దాచరించెను. ఈ శతాబ్దము పశ్చిమసంఘమును కలఁతెఱచెను. ఈ సంతోభమువలన కొన్ని సమస్యలు వెలువడెను. సంఘ మంతరింపకుండవలె నన్న, సమస్యలను పరిశోధింపవలెను; సంతోభమువలన కలఁత నొందిన జనులను శాంతి నొందింపవలెను. ఈ కలఁతలను మాన్పఁ బ్రయత్నించుచు, సంఘము మహోత్సాహమైన మార్పులను పొందవలసివచ్చెను. మార్పులు చెందు తఱిని ప్రేక్షకుల కదృశ్య మయ్యెను, తదనంతరము సంఘ మంతయు తాకిం దైనట్లు చూపట్టెను. ఈ మార్పుల ముద్దయే సంఘవిప్లవతత్త్వము

ఈ శతాబ్దమునందు వెలువడిన సమస్యలను క్రమముగ పేర్కొనెదను:—

- (1) బహుళముగ దొరకు యంత్రనిర్మిత వస్తువులు గృహ కృషులను భగ్నము చేసెను.
- (2) కాఘానా పద్ధతి ఉద్భవ మయ్యెను. ప్రజ లందఱు తమ గృహపరిశ్రమలు పోవుటచే జీవనాధారము తగ్గి కాఘానా లున్న చోట్లకు చేరిరి.
- (3) దానివలన పరిశ్రమ విభజనము, ఉద్యోగ భూన్యత, శ్రమాధారులు, వీరల సమస్య మొదలగు సమస్య లుద్భవించెను.
- (4) కాఘానా పద్ధతివలన "కోరుట పూరించుట" యను నది వెలువడినది.
- (5) వర్తకాభివృద్ధిచే ధనవంతు లయినవారు స్వల్పభూస్వాములను పాఠదోలి భూమి నంతయు తామే యాక్రమించుకొనుటకు ప్రారంభించిరి.

ఈ సమస్య లొకదానితో నొకటి లీనమైనవి. చర్చించుటకై యిటు విభజింపవచ్చునే కాని, అవి తరు విజృంభణ శక్తిని వేర్వేరుగా చూపలేదు. కృషియందు జరిగిన తీవ్రపు మార్పులచే చేతిపనులు

మూలపడవలసివచ్చెను. స్వల్పభూస్వాములు తమ తున్న కొలఁది భూమిలో పొట్టి పోసికొనలేక యా భూములు వదలి పొట్టి చేతఁ బట్టుకొనిపోవలసివచ్చెను. ఏ ప్రదేశములందు బొగ్గు ఇనుము సమృద్ధియో ఆ ప్రదేశములలో కాఘానాలు వెలసెను. కాని, పెగ్గు పేకగా భారుల కెల్ల కాఘానాలు సమపానుములు చేయులేక పోయెను.

ఇది ముఖ్యమండ, భూపద్ధతియందు గొప్ప మార్పొకటి పుట్టెను. ట్యూడర్ సరిపాలన పుష్కలమునందే "అకథినిగ్నానిము" నకై పోవాలము నగుచుండెను. ఎవరి భూమికి వారు మార్పు తెచ్చుచునుండల క్యవసానులు లాభకరముగా జరిగెనవని జనులు వాదించుటకు మొదలిడిరి. దీని కలన సమ్మేళనభూము లంత రించును, స్వల్ప భూస్వాములు తమ పశువులను మేఁద లేమిచే భూములు కడవలసివచ్చెను. ఇట్టి యుద్యమము కొంతవఱకు జయ ప్రదముగా సాగెన గాని, తమ ట్యూడర్ కాలముందు భూశీవనము పోగొట్టికొని యిటునటు తమ సమిన్న ప్రజల యిబ్బందలును కొన్ని యూళ్లు నిర్జన నుగుటయు చూచి ట్యూడరు రాజులు సరిహద్దులను వేయుట నాపివేసిరి. కాని, పొలములు బాగుపడవలె నన్న ఇట్టిది యవసరము. పదునెనిమిదవ శతాబ్దములో ఆ యుద్యమము మరల జీవవతి యయ్యెను. భూమియందు గౌరవము హెచ్చయ్యెను. రాజ సభలలో ప్రవేశింపవలె నన్న భూస్వాములు కావలసివచ్చెను. వర్తకముచే ధనమును గూర్చిన వా రెంత ధనమైన నిచ్చి భూమిని కొన సమకట్టిరి. లాభయుక్తముగా సేద్యము చేయుటకు కొన్ని క్రొత్త పనియట్లు వెలువడెను. లేఖకులు సరిహద్దు నిగ్మాణము ముఖ్య సరి వాదించుచుండిరి. కృషివిప్లవము చేతిపనులను భగ్నము చేయుటచే స్వల్ప భూస్వాములు భూముల నమ్ముకొనవలసివచ్చెను. గోరు చుట్టుమీఁద గోకటిగో టన్నట్లు "ధాన్యకాసనములు" స్వల్పభూస్వాముల నప్పులచాలు చేసెను. వీని ఫలితముగా, స్వల్పభూస్వాములు జీవనాధారము లేక తమగులాడవలసివచ్చెను. పూర్వము "కలకల నవ్వుమండిన గృహము లిప్పుడు కానలివానికిలి వాని కుక్కకును ఆకరము లయ్యె" నని యొకరు వ్రాసియున్నారు. ఆంగ్లేయ దేశ మునకు క్రామ్ వెల్ కాలమును దిగ్గజులవలె చుండి ఆంగ్లేయ స్వేచ్ఛను కాపాడిన భూస్వాము లిప్పుడు నామావశేషు లైరి. కొందఱు కాఘానాలలో సుద్యోగము దొరకెను. దొరకనివారు దొంగ తనమువల్లను బందిపోట్లవల్లను ముష్టివల్లను జీవించవలసివచ్చెను.

కాఘానాధికారులు తిక్కున వేతనముతో హెచ్చుపని చేయించుటకు మొదలిడిరి. పరిశ్రామికులు తమ శ్రమకు లెగిన వేతనము సంపాదించవలె నన్న వా రందఱు నైకమత్యముతో మెలఁగుట యవసరము. స్నార్థపరాయణు లగు వర్తకశ్రేణుల దాడి కోర్వలేక కృషికరులు కృషిసంఘముల నాత్మసంరక్షణార్థమై స్థాపించిరి. ఈ సంఘములు స్వేచ్ఛగా రాచవారి యనునతిని బడసి విహరించుట కొక శతాబ్దము పట్టెను. వీని చరిత్ర కొంతవఱకు విమర్శించిన జలవంతులు స్వలాభపురస్కృతులై బలహీనుల నెన్ని భంగుల పీడించెదరో తెలియఁగలదు.

ఇట్టి సంఘములు మొదట 1800 ల సంవత్సరమునం దంకురించి నవి. ఏ సంఘము కృషీవలలచే నిర్మితమై వేతనములను హెచ్చించుటకు ప్రయత్నము చేయునో యా సంఘము “కృషీసంఘ” (Trade Union) అని పేరు పెట్టెను. ఇట్టి సంఘముల సమ్మేళనము “కృషీ సంఘ” (Trades Union) అందురు.

ఈ సంఘము లిరువదియైదు వత్సరములు కడు దైన్యము నవలంబించినవి. ఎచ్చటెచ్చట ఆట్టి సంఘములు వెలువడెనో అచ్చటచ్చటి గావవారు వానిని ధగ్గము చేయుచు వచ్చిరి. పిట్ అను ముఖ్యకర్త “ఫ్రెంచి” సంక్షోభ జనిత భయ చేతిముక్కుడై ఈ సంఘములు కూడ రాజ్యమును కలఁతపఱచు ననెడి యభిప్రాయముతో క్రూరశాసనములను కొన్నిటిని కల్పించెను; ఇట్టి చట్టములచే నీ సంఘములను నిర్మూలము చేయలేక పోయెను. అవి రహస్యసంఘములుగా పరిణమించెను.

కాని, డైరీ చెప్పినట్లు వాని స్థితి యిట్లుండెను: “గూఢసంఘముల నాశ్రయించుట దుష్కర్మము. కృషీసంఘములు గూఢ నట్టి సంఘములుగా పరిణమింపఁబడినవి. అందుఁ జేరు మానవులు మహాపరాధులు. కావున శిక్షార్హులు.” ఇట్టి స్థితికి కారణము ధనవంతులు. అదంతయు బలవంతు లగు వర్తకపు దొంగల దౌర్జన్యము. కాని, పట్టుదలతో చేసిన పనిని దైవము కొనసాగింప కుండునా? 1825-వ వత్సరమున రాజ్యాంగసభ ఇట్టి సంఘము లుండవచ్చు నని సమ్మతింపక తప్పలేదు. తమ యునికి యంగీకరింపఁబడిన నాటినుండియు అవి విజృంభింప నారంభించెను. 1830-వ సంవత్సరమున క్రొత్త యాదర్శమును పేరున, కృషీసంఘము సలక్షణముగ కృషీవలల వాంఛలను పూరించుచుండెను. కాని, రానురాను సంఘములు క్షిప్రమైన పనితనము లేని కృషీవలలను తమలోఁ జేర్చుకొనకుండెను. 1850 మొదలు కొని 70 వఱకు ఈ సంఘములు దౌర్జన్యము చూప నారంభించెను. ఎచ్చట చూచినను సమ్మేళింపబడి మిక్కుట మయ్యెను. ఈ సంఘముల కాయుధము సమ్మేళింపబడి. 1850-వ వత్సరమునందే స్త్రీల సంఘము వ్యావసాయకుల సంఘము వెలుపెను. కాని, పుట్టుకలోనే వానికి నూరు వత్సరములు నిండెను. సమ్మేళింపబడిన దేశము కలఁత నొందెను. రాజకీయవేత్తలీ సంఘములను పరిశీలింప నవకట్టిరి. 70-వ వత్సరమున నీ సంఘములు నిర్దోషము లని తేలినది. అప్పటి నుండియు నీ సంఘములకు కొంత యునికి (పరపతి) యేర్పడినది. ప్రతివృత్తియందు నొక్కొక సంఘము వర్ధిల్ల మొదలిడెను. స్త్రీల సంఘము మరల చిగిరెను. వ్యవసాయపు సంఘమునందు మరల నూపిరి పోయఁబడినది. పనితనము లేనివాండ్రకొఱకు కీర్తనార్థి యొక సంఘమును స్థాపించెను. ఈ సంఘము లన్నిటికిని సంవత్సరమున కొకతూరి చ.చ.సమ్మేళనము జరగును. అచ్చట వారువారు తమతమ కష్టసుఖములను ముచ్చటించెదరు. సమ్మేళింపబడి శాస్త్రీయ మని యొప్పుకొనఁబడినది. సంఘములు కుప్పతిప్పలుగా పుట్టినవి. ఈ విధముగా పనివాండ్రు ధన దౌర్జన్యమునుండి తప్పించుకొనుచున్నారు.

ఇక కూలినారి దొరకక సంచారము చేయువారి విషయమై

కొంత వ్రాసుకలసి యున్నది. వారిలో చాలామంది నేతము కదలి యితర దేశములు పట్టవలన వచ్చెను. వాగే యిక్కడు సూత్రదేశ పోషిత పరిదేశీయులుగా పరిగణింపఁబడి అంగ్లేయ రాజ్యమునకు పుష్టి నిచ్చుచున్నారు.

మరికొందఱు భిక్షాటనము చేయ మొదలిడిరి. పూర్వమునుండి యు పశ్చిమదిక్కున బీదల రాజ్యము మన దేశమునవలె గాక కట్టుకట్టుములు కొన్ని చేయఁబడినవి. మన దేశముందు బిడ్డల పోషణార్థము రాజకీయప్రయత్నము లెప్పుడు జరగలేదు. పాశ్చాత్యులన్ననో అట్లు కాదు. బీదల సహస్రయొక్క చక్క చాల వింతగా నుండును. అది ప్రతివారను చదువవలె నని నా మనః. ఈ వ్యాసము నందు ఆ చరిత్రను విపులముగా వ్రాయుట యంత సమంజసము గాదు. కావున క్లుప్తముగా ముగించెదను. పదు నెనిమిదవ శతాబ్దమునకు పూర్వము ఎలిజబెత్ కాలమున కొక చట్టము నిర్మింపఁబడినది. గాని ముఖ్యాంశములు మూడు: (1) బలహీనులకు వృద్ధులకు కూడొసంగుట (2) శక్తి గలవారికి పని కల్పించుట (3) బాలురను పోషించుట. ఈ చట్టమే 1834-వ సంవత్సరమునకు నాధారముగా నుండెను. కాని, పదు నెనిమిదవ శతాబ్దమున జరిగిన సంక్షోభము వలన నా చట్టము పనికివచ్చినది గాదు. అందువల్లనే వెద్దలు శాస్త్రములు కాలానుగుణ్యము లని వాక్రమిచ్చెదరు. పూర్వపు చట్టము అనలులో నుండుటవలన బీదలు బహుకష్టముల పాలు గావలసి వచ్చెను. బీదల యవస్థ యెంత నీచముగా నుండెనో 1835-వ సంవత్సరమున వెలువడిన రాయల్ కమిషన్ వారి ప్రకటనమువలన తెలియ నగును. నీలము చెడి వివాహమునకు పూర్వము ఇద్దఱు పిల్లల నైనను కనని యాడుది లేదని వారి ప్రకటనమువలన స్పష్టము. బీద శరణాలయ మొక కారాగృహమువలె నుండెను. కాని, బీదల నుద్ధరించుదానివలె నుండలేదు. 1834 వ సంవత్సరమునుండి యిట్టి పరిపాలన మాతినది. ఈ మార్పునకు కారణ మేమన, “స్వబలాధారుల” యొక్క యధికారము రాజకీయ విషయములయందు నిగంతులముగా సాగుచుండెను. ప్రకటనానంతరము సహాయకర్తల యొక్క యధికారము బల మయ్యెను. అందువలన ఇప్పుడు బీద కుట్టలకును నిక్కుమానినవానికిని ఉద్యోగము లనేకములు నిర్మింపఁబడినవి. పని లేనివారికి కృషీసంఘములు సాహాయ్యము చేయుచున్నవి. దారిద్ర్యము చాల తగ్గినది. బీదల నుద్ధరించుట కుత్సాహ మెక్కువైనది. బీదల నుద్ధరించుట సంఘమునకు విధి యని యిప్పటికి పాశ్చాత్యులు కనుగొనిరి.

ఇక ధనము విషయమై రెండు మాటలు వ్రాసెదను. ఇప్పుడు దారిద్ర్యదేశతను పశ్చిమమునుండి యిచ్చటకు పంపి లచ్చి దానిని తన పుట్టినిల్లుగాఁ జేసికొనినది. కాని, ధనవంతులకు నొక్క చోటనే కూడినది. అతిదరిద్రులు అతిధనికులు అని రెండు తెగలైనవి ధనార్జనసంఘములు, తూర్పు హిందూదేశ సంఘము మొదలగు బిరుదములతో బయలు వెడలి, ప్రపంచమును చూరగొనినవి. రాజ్యము లనేకములు సంపాదించఁబడినవి. వర్తకము ప్రబలెను.

విద్య — పూర్వము పాశ్చాత్యదేశములలో విద్య కడు హీన దేశము నుండెడిది. మన దేశమునందలి ప్రస్తుతస్థితిని మనఃఫలకము నం దుంచిన, పాశ్చాత్యుల పూర్వస్థితి తెలియఁగలదు. “నే నెఱుఁగుదును. నా చిన్నతనమునందు ఇంగ్లాండులో వ్రాయను చదువను నేర్చిన పురుషులు నూటికి 10 మందియు స్త్రీలు 100 కి 5 మందియు నుండుట యొక గొప్ప.” అని యొక మహాశయఁడు వ్రాసినాఁడు. అప్పటికి బీదలకు విద్య లొంగెటిజున్ను. భాగ్యవంతులచే యా విద్య హస్తగతము. విద్యాపద్ధతులయందు కూడ కొంత మారున ఉన్నది. పూర్వము లాటిన్ కంఠపాఠ సర్వస్వము; మరల విద్యలో లీనమై యుండెడిది. అందువలన కళాశాలాధికారు లే మతస్థులలో ఆ మతములను గురువులు కూడ నవలంబింపవలసినచ్చెను. ప్రస్తుత స్థితికిని పూర్వస్థితికిని ఇంచుకంతైన సంబంధము లేదు. ఇప్పుడు నూటి కొక్కరైన జ్ఞానహీను లుండరు. పూర్వము మన దేశమందు భోజరాజు రాజ్యము చేయుచుండఁగా పశ్చిమము కూడ ఆకుకవిత్యము చెప్పఁగలిగిన కాలమును మనము జ్ఞాపకము చేసికొనినయెడల, వారి ప్రస్తుతపు స్థితి తెలియఁగలదు. పశ్చిమదేశ యంతయు వేల కొలఁది విద్యాలయములతో ప్రకాశింపచున్నది. పశ్చిమదిక్కు ప్రపంచ మునం దున్న అజ్ఞానాంధకారమును తొలగించు జ్యోతి యని యనఁదగును; సర్వకళకు పుట్టినిల్లయి మెఱయుచున్నది. మఱియును విద్యలో నితీకించుట జ్ఞానకూఠ్యము వెల్లడించు నని తెలిసికొనిరి. పాశ్చాత్యులు మతియు నిట్లు వేఱు చేయుచుండఁగా, మనవారిప్పుడు హిందూసర్వకళాశాలలో మతబోధ ముఖ్యమని లోపలి కెక్కింపఁబూనుట కడు చోద్యము. అచ్చట కళాశాలలో స్వభావ యందు విద్య కఱపుటవలన విద్యార్థులు బలిష్ఠులై యుత్సాహము తో చదివెదరు; మనవలె కుమ్మకీరులై యితరభాషలలో విద్య నభ్యసించుటకు మనంలే దురచ్ఛప్తులు కాదు. ఇప్పుడు ప్రతి బుద్ధుఁడను విద్యాలయమునకు వెళ్లుట యచ్చట విధియై యున్నది. వారి విద్యాపద్ధతులు రోఁకంటిపాటవలె నుండవు. అనుభవముచేత విద్య కఱపుటకు ప్రయత్నము లెక్కువగా జరగుచున్నది.

స్త్రీలు — జగత్కాగకలును జగత్సోమకలును నగు స్త్రీల విషయమై యంతదనుక తూష్టిభావము వహించితిని. దానికి రెండు కారణములు. మొదటిది, ఈ వ్యాసములో ముఖ్యమైన చర్చనీ యాంశములలో నిది మహోల్కృష్టమైనది గాన దీని విషయమై ప్రత్యేకము వ్రాయనెంచి యంతవఱ కూగకుంటిని. రెండవది, ఈ వ్యాసమునందలి కొన్ని యంశములు ఎదువరులు కాని పాఠకులకు, అనఁగా లొకికులకు రుచింపవు. ఈ చిప్పని విషయమును గౌరవముగ చేయ నెంచి యిప్పటికఱకు దీనిని గంగమునకు తేలేదు.

పూర్వము స్త్రీజను విద్యయందు కడు హీనదశలో నుండెడిది. నూటి కయిదుగు రైనను వ్రాయ నేర్చినవారు లేరు. వారిప్పటివలె స్వతంత్రజీవనము చేయుటకు వీలు లేదు. ఆడువారు నాణ్యనాపకలయం దుండెడివారు కాదు. వారు పురుషుల చెన్నంజో యుండవలసినచ్చెను. పున. స్వల్పవయస్సునందే వివాహము చేసి

కొనెడివారు. మన దేశమందువలె పసికూనల వివాహము లచ్చట ఏ కాలమునను జరిగలేదు. అచ్చట స్వల్పవయస్సు, 16, 18 వర్షములు. ఇట్టి కయస్సునందలి వివాహింలను నేను స్వయముగా చూచి యుంటిని. అచ్చట స్త్రీలకు మూడు దశ లున్నవి: (1) శైశవము (2) కన్యాత్వము (3) గృహిణీత్వము. మనకు రెండు తరగతులే: (1) శైశవము (2) గృహిణీత్వము. అందువలన మన స్త్రీలు సామాన్యముగా “శోభనపు గదినుండి నూటికి ప్రయాణ” మయొకరు వ్రాసియున్నారు.

అచ్చట స్త్రీలకప్పుడు ఇల్లు చక్కఁదెట్టుట పిల్లలను పోషించుట మొదలగు పనులు తప్ప, మఱి యేపనులు నుండెడివి కావు. రాజ్యాంగతంత్రము వారికి తెలియదు. వారు మాధ్యదేశతకు ప్రయోగరాంధు.

ఇట్టి మాధ్యమ చుంలియు కొలఁది కాలముక్రిందనే మాతీఁది. దేశము వృద్ధి పొందవలె నన్న, స్త్రీజనును నజ్ఞానదూరముగా చేయవలె ననెడి పరమరహస్యమును రాజతంత్రవేత్తలు కనుగొనిరి. స్త్రీలకు విద్య నేర్పుటకు విద్యాలయములు స్థాపింపబడినవి. స్త్రీలు సర్వకళలయందును పాండిత్యము వహించినారు. కాథానాలలో వీరి సంఖ్య మిక్కుట మయినది. విద్యలయం దనమానపాండిత్య మహిమను వెల్లడించిరి. స్వాతంత్ర్యము హెచ్చినది. వివాహములు తగ్గినవి. వారు రాజకీయోద్యోగములు కూడ కొన్ని దేశములలో సంపాదించిరి. హాలెండునందు కాసననిగ్మాణసభ్యుగనుండవచ్చును. యునైటెడ్ స్టేట్సు, ఫ్రాంసు మొదలైన దేశములందు న్యాయవాదులు గ నుండి వాక్పటుత్వము చూపి కేగంటి చూడ్కులతో ప్రతికక్షి వాదమును నిర్మూలము చేసి అర్థపూరితమైన మందహాసములచే న్యాయమూర్తులను మూర్ఖులుగా చేయవచ్చును. ఇంగ్లాండు దేశమందు కూడ నిట్టి లాభములు పొందవలె నని పాంకహార్టు అను నామెచే “స్త్రీసమృద్ధిసాధము” స్థాపింపబడెను. వీరి లొకతూరి ముఖ్యమంత్రి యగు ఆస్కెత్తును హరింపఁజూచుట వీరి సాహసమును దౌర్జన్యమును చాటుచున్నది. వేయేల? అచ్చటి యాడువాండు “మగరాయఁడు” లనఁదగును. మన హిందూదేశము పురుష ప్రపంచ మని యెట్లు చెప్పనగునో పాశ్చాత్యము “స్త్రీప్రపంచ” మని యట్లే చెప్పనగును. అచ్చట ప్రతి యుద్యోగమునందును స్త్రీ సహాయ ముండక తప్పదు. ఈ బడవాకలతుల్య మహాసంక్షోభ మందు చికిత్సాలయములయందును అస్త్రాగారిములందును ఇంకను బహుభంగుల స్త్రీలు నిష్కామ సహాయము చేయఁ బూనుటకన్న సంఘవిప్లవమునకు వేఱు లా రాకాణ మే మున్నది?

ఇంతదనుక పశ్చిమసంఘమున జరగిన మార్పులను నా శక్తి ననుసరించి పరిశీలించితిని. ఈ మార్పులకు కారణములు కూడ కొంత వఱకు చర్చింపనిచో నీ వ్యాసము పూర్తియైన దని చెప్పఁగూడదు. ఆ కారణములు క్లుప్తముగా విమర్శించెదను. అవి మూడు విధములు: (1) భూగోళ సంబంధము (2) అర్థసంబంధము (3) రాజ్యాంగ సంబంధము.

అర్థసంబంధము— పశ్చిమ కంఠంబున నావృత్తిమై
 పొడవగుచున్న కాకతీయ మండలము అచ్చటి భూములలో ఫలవంతము
 లై యున్నావు. ఇంట్లాంటి దేశము శుష్కపర్వతములకు నెల
 వకులుచే నాండ్లయులు పొట్టను చేరి బట్టుకొని దేశాంతగాభిముఖు
 లై పోవలసి వచ్చెను. ఇంట్లాంటి సముద్రము పోఖలముగా గలది
 గనుక అండ్ల గుండు ముకతములవలె నిర్భయముగా నీటియందు సంచ
 రింపఁ గలిగెను. నీటిలో ఏయగునైనను పట్టంగల చుకరి యొడ్డునకు
 వచ్చిన శక్తినిహీన యగును. అట్లే ప్రస్తుత సముద్రమందు బ్రిటీషు
 వారు సముద్రమునకు దొరలైనను, వారు పూర్ణశక్తికి నావులకు భూమి
 పనికిరాదు. వారు మొదటనుండియు నితరదేశములను సమీపవారు
 గనుక పంక్తిభోజనము మొదలైన సాంఘికకంటకములను నిర్మూలము
 చేసి యితరజాతులకన్న నెక్కువ త్వరగా వృద్ధికి వచ్చిరి. ఫ్రాంసు
 జర్మని మొదలైన దేశములు కొంతవఱకు ఫలవంతము లైనందున,
 ఆయా దేశీయులు తమ భూములను సమీప యితరదేశములకు పోకుం
 డిరి. వారికి సముద్రము దూరము గాన, సాహసము కొంచెము చుందీ
 కృతమయ్యెను. వారికి ఉదాగభావము కూడ కొంతకాలము శూన్య
 ము; మిగుల బిట్టిబిగిసి యుండెడివారు. జర్మనీ దేశమున రిట్టి దుర్దృఢ
 ములు మొన్న మొన్నటిదాక నుండెడివి. ప్రవృత్తి, బవేరియను
 యొక్క భూమిని కొనిన యెడల, అంతుకు పాత్రుడయ్యెడివాడు.
 ఇట్టి భేదములచే భూవిప్లవము ఫ్రాంసు మొదలైన దేశములందంత
 గా జరగలేదు; జరిగినను ఇంట్లాంటిలో జరిగిన విప్లవాంతరమే
 జరగెను. ఇంట్లాంటి నందువలె జర్మనీదేశమందు ప్రజాసంఖ్య యిప్పు
 డిప్పుడు వృద్ధి నొందుచున్నది. ఇంట్లాం డచ్చటచ్చట అధినివేశపు
 టూళ్లు స్థాపించి తన కష్టములనుండి గట్టెక్కినది. ఇంక జర్మని
 యేమి చేయవలయును?

ప్రపంచ మంతయు మానవశక్తికి గోచర మగునంతవఱకు
 పంచబడినది. జర్మని యితరదేశములకు తన పుత్రులను బంపి యన్య
 జాతులలో వారిని గలపి తన జాతీయతకు భంగ మొనర్పవలసినదా?
 లేక, కొన్ని యప్రయోజక నిర్మాణముల దేశములను జయించి తన
 జాతీయతను వ్యాపింపజేయవలసినదా?—ఇదియే ప్రస్తుత ఘోర
 యుద్ధముయొక్క రత్నము. ఇది సముద్రానంతరము జేలఁగలను.

పశ్చిమదేశ సీరలము గాన, పాశ్చాత్యులు బలయుతులు గాను
 కృషి చేయుచుండు దుస్సాహులుగాను చుందురు. ఉష్ణదేశములందు
 మనుజులు సూర్యరశ్మిచే తిపింపజేయఁబడి శుష్కకరీరులై నిరు
 త్సాహులుగ నుందురు. అందువలన వారికి కోర్కెలు కూడ కొంత
 తగ్గును. దానంకేసి తమకు సౌఖ్యభాజనము లగు వస్తువులను సంపా
 దించుటకై వారు ప్రయత్నములు సల్పరు. చున హిందూదేశమే
 దానికి తార్కాణము.

ప్రతి మనుజునకు వాంఛ లుండుట పిథి. ఎన్ని కోర్కెలుండు
 నో యంత మౌనుషము. గొంతెక్కు కోర్కెలవలన ప్రయోజన మేమి
 యని యడుగవచ్చును. కాని, కోర్కె లేప్పుడు మొలకరెత్తునో య
 ప్పడు మానవుడు వానిని సాధించుటకు ప్రయత్నము చేయును. అట్టి

తలి తన సంఘమునకు కూడ లాభము చేయును కాని, యా కో
 కును దుష్కార్యములయి యుండఁగూడదు. ఏ మనుజుడో గన సౌఖ్య
 ముకొఱ కితరలకు హాని చేయుకొనఁబడునో యాతఁడు లీనకును
 సంఘమునకును హేలు చేయుచున్నాఁడు. కోర్కెలు లేక మేర లేని
 శృష్టి చెందు వాఁడు సంఘమునకు లాభ మేమి యుండఁగూడు. శృష్టి
 యెల్లప్పుడు అశక్తజలన కంబుగూడదు శక్తుడై నరుండు
 స్వపిషయముతో శృష్టి చేసినను, సంఘమునకు పాటుపడును.
 ప్రస్తుతము చున దేశమందున్న శృష్టి అశక్తికి ముద్దుకూతురు.
 కోరికలు పొచ్చుకుటచేతనే పశ్చిమ మింక యభివృద్ధి చెందినది.
 అభివృద్ధికి మూలకారణము అశృష్టి. విధ్యాధి అశృష్టివలననే ప్రపం
 చమునందున్న జ్ఞానము సంతయు నాకర్షింపఁ బ్రయత్నించు
 చున్నాడు. అశృష్టివల్లనే ప్రజలు గాజుల దౌర్జన్యము నడందు
 చున్నారు. కాని, యశృష్టిహద్దు లేనిది కాఁగూడదు. అశృష్టి
 జ్ఞానయుక్త మయినంతవఱకు సంఘమునకు శ్రేయస్కరము.

అర్థసంబంధము— ఇది రెండు విధములు: (1) లేఖకుల యధి
 కారము (2) కల్పనలు. ఇప్పటికే చదువరుల కధికశ్రమ కలిగించి
 యుండవచ్చును. ఇంక ముందు పూర్ణపరిశీలనకుఁ బూనుకొనిన ఛాందస
 మని తోచవచ్చును. కావున సాధ్యమయినంత క్లుప్తముగా నుండె
 దను. అర్థసంబంధ మయిన కారణములను వ్రాయ సమకట్టికచో
 నొక చిన్న పోత్రము విార్పవచ్చును.

అర్థశాస్త్రజ్ఞుల వ్రాతలు కొంతవఱకు సంఘమందు కల్లోలము
 కలిగించిన వని తప్పుక చెప్పవలయును. వీరి గురు వనందగు ఆడమ్
 స్మిత్ ఈ శాస్త్రమునకు కొంతవఱకు రూప మేర్పఱచెను. అతని
 బోధనలు మనుజులను కొంతవఱకు “స్వలంకారము”గ మార్చినవి.
 ఇతని బోధనల తత్త్వము స్వేచ్ఛ. ఇతని బోధనలను విని రాచవారు
 కొంతకాలము ప్రజలను వారివారి కగ్రఫలములకు వదలిరి. ముఖ్య
 మంత్రి యగు పిట్టు స్మిత్తునకు శిష్యుడై కృషిసంఘములను వాని
 కగ్రఫలములకు వదలెను. అట్లే బెన్ థమ్ బోధనలు కూడ సంఘబల
 పురస్కృతుల ఖండనకు పూర్వము విజృంభించెను. కావున నే
 పందొమ్మిదవ శతాబ్దపు ప్రథమభాగమున గాజ్యాంగశాసనము లన్ని
 యు“స్వలంకారము” అను పద్ధతి నవలంబించి స్థిరీకృతములయ్యెను.
 ప్రస్తుతశాసనములందుఁ గల మార్పులకు సంఘాధారపురస్కృతుల
 తత్త్వము కారణము.

కల్పనలు—కల్పనలు సంఘమందు దుబ్బితమైన మార్పులను
 దెచ్చినవి. యంత్రములవలన ఫలము వేయిరెట్లధిక మయ్యెను. చేతి
 పనులు నశించెను. జనులు గ్రామములను వదలి పట్టణము లాశ్రయింప
 వలసి వచ్చెను. చున దేశమున గ్రామములకు భుక్తి మొదలైన సదు
 పాయములకు పట్టణము లాధారములు కావు. పశ్చిమచుందు ప్రస్తు
 తపు స్థితి వ్యతిరేకము. గ్రామములకు పట్టణము లాధారము.

రాజ్యాంగ సంబంధము— ఇది రెండు విధములు: (1) లేఖకుల
 ప్రోద్బలము (2) రాజ్యాంగ విప్లవములు.

లేఖకుల ప్రోద్బలము—రూసో వ్రెయిన్ మొదలైన రాజ్య

తత్త్వజ్ఞులప్పటి సంఘస్థిత్వములను ఖండించుచు అధికారుల దౌర్జన్యమును బయల్పర్చుచు, మానవసమత్వమును బోధించు వ్రాతలచేతులను రెండు స్వభావనిర్మితమైన హక్కులను సంపాదించుటకు పురికొల్పిన. నాగ వ్రాతలే మానవస్వతంత్రతను నోదరణను స్వేచ్ఛుచు చాటుచు, అమెరికనులు స్వేచ్ఛకై నడిసిన గోరొటము మొదలైన విప్లవములుగా పరిణమించినవి.

సప్లవములు—ప్రాంసు దేశము కొంత కాల ముక్రొనమున పరిపాలింప బడినది. ఇలవంతులైన కొంతమంది వారిని హరించుటైన ప్రజలను లెపింపజేయుచుండెడివారు. వారి నిరంకుశప్రభుత్వము ప్రజలకు మోసకారణ మయ్యెను. చునూజు డెంత షిట్కపంద యొనను పిడికొనమునను అంత హద్దు కలదు. అనూముడైన మానవుని నిరాశ చేయునగును పడింపబడినందున నెమి చేయునో అందు ప్రేమించి విప్లవముయొక్క ఉత్పత్తి. ప్రజల బొక్కవెట్టిన గానవిముక్తి కొరకు ఒక్కమాటుగా విస్ఫోభించిరి. ఇట్టిదే అమెరికా వారు స్వేచ్ఛకొరకు సల్పిన పోరాటము.

ఈ పరిస్థితులు మానవసమత్వమును గాటి తదితర దేశపు ప్రజలను మేల్కొల్పినవి. అప్పటినుండియు ప్రభుత్వములకు (Lords) ప్రభుత్వము నుండి గలసినది. రాజ్యము ప్రజానగుణముగ జరిగవలసి వచ్చెను. ప్రజలు కష్టసుఖములను తమకు తామే నవరించుకొని శిక్షులైరి. రాజుల నాశ్రయించు సర్వాధికారము ప్రజల యధీన మయ్యెను.

ఇప్పటికి పాశ్చాత్య సంఘ స్థితి జనిరి వికారములను యథా శిక్షి వ్రాసితిని. ఇక క్లుప్తముగ మరుల నన్నిటిని పేర్కొని నా వ్యాసమును ముగించెద.

సంఘమున జాతిభేదము నశించినది. పూర్వము పుట్టుకను బట్టి మానవుని యునిక నియమింపబడెడిది. ఇప్పుడు సామర్థ్యము వలన నియమింపబడును. నాయకత్వముల యధికారము వణిజులు లాగకొనిరి. వాణిజ్యము వ్యవసాయమును మందీకృతియు చేసినది. సంఘమందు చిక్కులు తగ్గినవి. పూర్వమువలె అర్చకులే గాక ఎంత హీనజాతివా రైనను విద్య నభ్యసించి యున్న వపదవుల కాసీంప వచ్చును. విద్య కలుపుట విధియై యున్నది. స్త్రీలకు స్వతంత్రత జీవనము లేర్పడినది. సంఘ మంతయు నాస్తికమును స్వబలాధారమును పరిశ్రమీనమును నై నది. కృషివిధి జను మిక్కుట మగుచున్నది. దానితోబా టొకవిద్యయందే పరిశ్రమ చేయుట కూడ ప్రబలుచున్నది. దేశము ధనవంత మైనది. వివిధవిద్యలు వృద్ధి గాంచినవి. సంఘమందు మన్నన హెచ్చినది గాని దానితో మాయ కూడ హెచ్చినది. ఏనుడెప్పుడు మరల జన్మించిన, తన కిష్టములను జూచి వార యహుత్రుల బింతిల్లక మానెడు. సంఘ మంతయు వృద్ధి నొందెను. అల్పసంఖ్య లుష్కలములుండ, భిన్నభాజనము కొందఱు సంఘమందు పాప మెక్కువైన దని విచారించుచున్నారు. సంఘ మంతయు మతి దప్పి ధనపిశాచము

నుపొందుచున్నదని వారి యభిప్రాయము. “స్వబలాధార” మను నీతి నవలంబించుటవలన మానవులు స్వాస్థ్యపరమయింపజే లెను పౌరుగువారి నాశనమును కోరుదు రని వారి నీయము. ప్రస్తుతము స్వస్వతేజోవిజృంభణమునకే గదా యూరిపు రాజ్యములు రక్తసిక్తము లగుచున్నవి. ప్రపంచ మేలును చునెడి యాశయే యిప్పుడు జరగుచున్న మహావిప్లవకు కారణము. ఇట్టి సంఘము ప్రపంచ మానవ క్రేయస్కరమా? నెత్తుజీకూడు ఆధాముగాఁ గల యిట్టి సంఘమును పరిల మానివలె నని సంఘసంస్కారులు 2 మలువెడలెరి. వారే “సంఘాధారపురిస్కృతులు”. సంఘము ప్రజలకొక కని వారి లక్ష్యము. మానవుల తన కిష్టఫలమునకు వదలఁగూడ దని వారి మతము. పరిస్పరసాహాయ్యమే వారి చదువు. మానవసమత్వ మొక గాఢీయవిషయమైందే గాక ధనమును మునున గూడ నుండవలయు నని వారి నాదము. ముక్కుందు పచ్చిరుసంఘముం దెట్టి మామిలు రానన్నవో చెప్పట కష్టము. సంఘసంస్కారులు “జాతీయత”ను ఒప్పుకొనక ప్రపంచము నలయు నొక జాతిగాఁ జేయవలెనని కోరుచున్నారు. ఇదిముందు “జాతీయత” వృద్ధి గాంచునో, లేక సర్వస్వము ముందునకు వచ్చునో చూడవలసియున్నది.

తూర్పు దిక్కు కూడ మేల్కొంచినది. జపాన్ రాజ్యము నుండి బయలువడి పాలనూర్చునివలె వృద్ధి నొందుచున్నది. కాని, ఆయమ యాంగ్లేయుల ననుసరించుచున్నది. కావున, ప్రపంచమునకు క్రొత్తి యాదర్శ మేమయి చూపలేదు. కై వెక్కిన చీనా దేశము కూడ కనులు తెఱచుచున్నది. ఈయన మేల్కొంచినచో, పాశ్చాత్యుల యాటలు సాగవు. ఈయన ప్రపంచమున కేమి హితబోధ చేయ నున్నదో తెలియదు.

ఇది నొకకాలమందు గొప్ప జ్యోతిషతె మండి ప్రస్తుతము తూష్టింభావము నహించిన మన హిందూదేశపు సందేశము ప్రపంచము వినకన్నది. నిపురు కప్పిన నిష్పవలెనున్న మన దేశము మరల ప్రజ్వరిల్లు చిహ్నములను జూపుచున్నది. సమయ మాసన్న మైనది. సకాలమున నున దేశీయులు మేల్కొంచకున్న మనము మరొక శతాబ్ద మిట్లే యుండవలెను. మన దేశము కొండొక సమయమున ప్రపంచమున కంతకును జ్ఞానాలయమువలె మండెను. తత్త్వశాస్త్ర మిప్పటి కిని ప్రపంచమున మన పూర్వోన్నత్యమును చాటుచున్నది. ప్రపంచ మంతయు మనము పంపకున్న సందేశమున కెదురు చూచుచున్నది. “పశ్చిమదిక్కు అపవిత్రమై, నాస్తికమై, స్వబలాధారమై తూర్పునకు గురు నగునట్టి స్థితియందు లేదు. తూర్పుదిక్కు విజృంభించుచున్నది. తూర్పు పచ్చిరుమునకు క్రొత్త యాదర్శములను జూపునని యుద్విశూరుచున్నా” మని యొకరు వ్రాసిరి. అట్లే మన హిందూ దేశము తిరిగి వృద్ధిలోనికి వచ్చు గీత యున్నయెడల నూతనాదర్శములను వెలిపుచ్చుగాక! తన మతాధారమైన “పరస్పర సాహాయ్య” మంత్రమును తన యుద్యమములం దెల్ల జపించును గాక!

స్వ ప రి పాల న ము

భోగరాజు పట్టాభిషేకారామయ్య గారు, బి. ఏ., ఎమ్. బి. & సి. ఎమ్.

“భారతీయులు మనకు లోబడి యుండుటకుఁగాను మనము వారి నజ్ఞానమునం దుంచవలసినదా? లేక ఆశయములను పురస్కరింపఁ జేయుట నొసంగఁగలమా? లేక ఆశయములను గల్పించి, వాని సిద్ధికి న్యాయమైన మార్గము చూపకుండుట మన యుద్దేశమా? ఈ ప్రశ్నలలో వేన్చిన ‘అవును’ అని యెవరు ప్రత్యుత్తర మియ్యగలరు? * * *

“మన భారతీయ సామ్రాజ్యముయొక్క భావిస్థితి అంధకారనిమగ్న మై యున్నది. చరిత్రలో ఆచూకముగ నున్నట్టియు, తనంట తాను రాజకీయ పరిణామములో ప్రత్యేకత వహించినట్టియు రాష్ట్రముయొక్క విధి యెట్టిదో యూహించుట కష్టము. దాని యొక్క వృద్ధిక్షయములను నిర్ణయించు ధర్మములు మన కింకను దెలియవు. మన పరిపాలనా విధానమువలన భాగతదేశపు బహుజనరాజ కీయప్రవృత్తులు విజృంభించి యా విధానమునకు అతీతము గావచ్చును. సుపరిపాలనవలన మన ప్రజలకు అంతకంటె మంచి పరిపాలన చేసి కొను శక్తివంతులుగ శిక్ష గఱపవచ్చును పాశ్చాత్యసామ్రాజ్యము సంపాదించి ముం గోకనాటికి పాశ్చాత్యప్రతిష్ఠాపనలను నిర్బంధముగఁ గోర వచ్చును. అట్టి రోజు ఎన్నఁడైన వచ్చునో యేమో నాకు తెలియదు. కాని, అట్టి దినమును నివారించుటకుఁ గాని ఆలస్యము చేయుటకుఁ గాని నే నెన్నఁటికిని యత్నింపను. ఎప్పటికి రానీ, ఆ దినము ఆంగ్లేయ చరిత్రయందు మహద్దినము.”

నేటికి ఈ దినము సంప్రాప్త మైనది

భారతీయుల సత్తలను ప్రభుత్వమున శాసనరూపకముగ గమనించు ఛార్టరు ఆక్టు చర్చింపఁబడు సమయమున నీ వాక్యములు మకాలే గారిచే 1833-వ సం. లో పార్లమెంటు సభయందు పలుకఁబడెను. 82 సంవత్సరములు గతించినవి. కంపెనీ యధీనమునుండి ఇండియాదేశము రాణిగారి పరిపాలనలోనికి 1858-వ సం.న తీసికొనఁబడెను. 274 సం.ల జీవితకాలానంతరము ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ యను వర్తకసంఘము, భారతదేశమును పరుల యధీనము చేసి సమసెను. 1877-వ సం. లో విక్టోరియా రాణి ఇండియా దేశమునకు చక్రవర్తిని యను పదవిని స్వీకరించెను.

1833-వ సం.పు ఛార్టరు ఆక్టులోని వాగ్దానములు 1858-వ సం.లోని రాజ్ జి గారి ప్రకటనమునలనను, 1877-వ సం.లోని లిట్టను ప్రభువు గారి వాక్కులవలనను ధ్రువపఱుపఁబడెను. ఈ మనోభావములే ఎడ్వర్డు జార్జి రాజులచే తమ సింహాసనారోహణ కాలమందు తిరిగి నుడువఁబడెను.

పాశ్చాత్యవిద్య నభ్యసించి, తమ పూర్వాన్నత్యమును ప్రస్తుతవిద్యనెట్లెట్ల గ్రహించి భారతీయులు, 1885-వ సం.లో నుపక్రమింపఁబడిన దేశీయమహాసభ

యొక్కయు తదుపాంగము లగు వివిధ రాజధాని మండల సభలయొక్కయు బలముచే, తిరిగి స్వరాజ్యకాంక్షులై, 1906-వ సం.నుండి అందుకుఁగాను శాస్త్రసమ్మతమగు మహాందోళనముచే సంఘభిత్తులై, ఈ నాటికి తమ చిరకాలాభీష్టసిద్ధిని బొందనై యున్నారు. కడపటి బొంబాయి మహాసభయందు స్వపరిపాలనావిధానమును నిర్ణయించుట కేర్పాట్లు చేయఁబడెను. ఈ సంవత్సరము జరిగిన హిందూ మహమ్మదీయ సమ్మేళనమును వారి యెల్లరి మొకకంఠ్యవాదమును ఈ యభీష్టసిద్ధిని త్వరపఱుపఁగలవు.

ఇట్లు ముప్పది కొట్ల జనులును ఏక మగుటకు కారణము లనేకములు గలవు. 30 సంవత్సరముల క్రింద దేశీయ మహాసభలో ప్రభుత్వమునఁ గోరఁబడిన పరిపాలనాసంస్కరణము లింతవఱకును లభింపకపోవుటయే కాక, ఇంతలో నవి లభించునా యను సంగత్యమునకుఁ గూడ లోనగుచున్నవి. వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమునకును దేశముయొక్క ఆత్మగౌరవమునకును భంగకరమగు ఆయుధశాసనము నింతవఱకు రద్దు చేయలేదు సరే కదా, ఆ శాసనముయొక్క పరిపాలన ఇంచుకైన ప్రజానుకూలముగఁ గావించఁబడుట కింకా లేదు. బంగాళా రాజాధానియందు శాసనబద్ధులగు పౌరులకు

ఆయుధములు చేతిపోవుటచేతనే కదా, అరాజకులగు యువకులు ప్రజలను చంపుచు దోచుకొనుచు భయంకర మగు సూతనశకము నుపక్రమించినారు. శాసనము సత్క్రమించువారలకు ఆయుధములు లుండవలయు, శాసన బద్ధులగువారలకు ఆయుధములు లేకుండుటయు ఈ యాయుధశాసనముచే గల్గింపఁబడిన కష్టములకు విస్పష్టముగ తెలియఁజేయుచున్నవి.

ఉన్నతద్యోగములకు యువకులను నిష్క్రమించు ప్రాతీ పక్షులను సమకాలికముగ సేమతో భాగించి ఇండియాలో కూడ జరపించవలయు నని 1893-వ సం. లో పార్లమెంటుచే గావింపఁబడిన తీర్మానము ఇప్పటికిని ఆచరణములోనికి రాలేదు.

న్యాయపరిపాలనశాఖయు అధికారినిర్వహణ శాఖయు దేని కది విడివిడిగ నుండిన గాని దేశము యొక్క పరిపాలన న్యాయవంతముగ నుండఁజాల దని 30 సంవత్సరములనుండి మొఱపెట్టుకొనుచున్నను, ఈ విషయమున మార్పులు ఇంకను మందగతి ననుసరించియే యున్నవి.

దేశములోని యజ్ఞానాంధకారము, జనసామాన్యమునకు ఉచితముగను నిర్బంధముగను విద్య గలపుట వలననే తొలఁగింపఁబడు నను విషయము, సభ్యత నొందిన ప్రతిదేశమునందును సర్వవిదిత మైనను, మన దేశమునందు మాత్రము గోళ్లే గారిచే నుపపాదింపఁబడిన స్వల్పప్రయత్నములు కూడ కొనసాగుట లేదు.

ఉన్నతవిద్య ధనికులకు తప్ప సామాన్యులకు లభింపకుండుటయు, తత్పరిపాలన మంతయు విదేశీయుల చేతులలోనే యుండి దేశాభిమానమును పురికొల్పు సాధనముగా వర్తింపకుండుటయు, జయప్రదు లగు కొలఁదిమందికి కూడ తగిన జీవనోపాధులు లేకుండుటయు దేశమునం దంతటను అసంతృప్తిని పెంపొందించినవి.

సేనయందు మనకు పెద్ద యుద్యోగములు లేక పోవుటవలన, భారతీయు లొకప్పుడు అసమానప్రక్షావంతు లగు యోధులు వీరులు అను పూర్వసాప్రదా

యమును కూడ మఱచియున్నారము.

పైల్వే బెలిగ్రాఫ్ పోస్టు కస్టంసు పోలీసు న్నాట్టా ఆబ్కారీ శాఖలయందు దేశీయులకు తగు ప్రోత్సాహము లేకుండుట మన కుండు కష్టములలో కొంతక నున్నది.

దేశముయొక్క అనాదిసిద్ధము లగు పరిశ్రమలు చేతదారులు కిరీతు నశించుటకు, పాశ్చాత్యసంస్కారముచే ప్రజలకు దేశీయవిద్యలయందు గలిగిన నిరసనమే కారణము. మనకు వలయు ప్రతిపదార్థమునకు పరదేశీయులపై నాధారపడి యుండవలసిన మరవస్థ యుద్ధము ప్రారంభమైన పిమ్మటనే పాలకులకును ప్రజలకును స్పష్టమయినది.

స్వల్పవ్యయముతో గావింపఁబడవలసిన పరిపాలన ప్రపంచములో నెల్ల నెక్కువ వేతనములు పొందు పాశ్చాత్యద్యోగులవలన గావింపఁబడుటయు, వీరి నియమితకాల మయిన పిమ్మట వీరి విద్యాబుద్ధులును ప్రజలనుభవములును మన దేశమునకు వినియోగపడక వీరేగూ పరదేశముల పాలకులయు కూడ మన దేశమునకు కూడఁదీయఁజాలని లోపము లని భావింపవలసియున్నది.

ఒకప్పుడు స్వపరిపాలనము గల దేశములలో మన దేశ మొకటి యనుట సంపూర్ణసత్యము కాదు. ఇప్పుడు సభ్యతయు స్వపరిపాలనమును గల దేశములు అనాగరకతయందు మునిగియున్న కాలములో భారత వర్షము సభ్యతకును స్వపరిపాలనకును కీర్తి నందియుండెను. అట్టి స్వపరిపాలనమునకు మూలాధారము గ్రామ స్వాతంత్ర్యము. ప్రతి గ్రామమును ఒక స్వరాజ్యముగ నుండెడిది. అట్టి స్వాతంత్ర్యసత్వముల నందిన గ్రామములు ఈ నాటికి ప్రతి యుద్యోగికి వశమై, స్వసహాయ మన నెట్టిదో మఱచి, పంచాయితీలను గోల్పోయి, సివిల్ కోర్టులకు పాల్పడి, మర్యాదలను ధనమును పోగొట్టుకొనుచున్నవి. గ్రామపంచాయితీల స్థాపనము ఇంకను నిర్వివాదాశయముగ భావింపఁబడుట లేదు. ఇంక మ్యునిసిపాలిటీలు తాలూకా బోర్డులు

అన్ననో, 1884 వ సం. లో ఏ నామరూపములు రిహక ప్రభువు నీని కీచ్చెనో అని ఇప్పటికిని విశేషముగా మార్పుల సంవత్సర యధాపూర్వముగ నున్నవి.

ముప్పది సంవత్సరములనుండి పశుచున్న పాల్ల వలన మనము కోరిన మార్పులు మనకు లభించుచోయి నను, స్వపరిపాలనాదర్శము మాత్రము సర్వసమ్మతముగ సంగీకరింపబడినది. కాని, ఇది కేవలము ఆదర్శముగనే యుండదగు నని పాశ్చాత్యులలో గొందఱు వాదించుచున్నను, వారిలో ననేకులును మనవారును ఈ యాదర్శము కార్యాచరణమునందు సిగ్గు పొందవలసిన తరుణ మాసన్న మయిన దని గట్టిగ నమ్ముచు, గత వత్సరపు దేశీయమహాసభయందు స్వపరిపాలనమును గూర్చి తీర్మానము గావించిరి.

ఈ తీర్మానమునందు నిర్వచింపబడిన యంశములనే ఒకదాని పిమ్మట మరియొకదానిని సవిస్తరముగఁ జర్చించెదము.

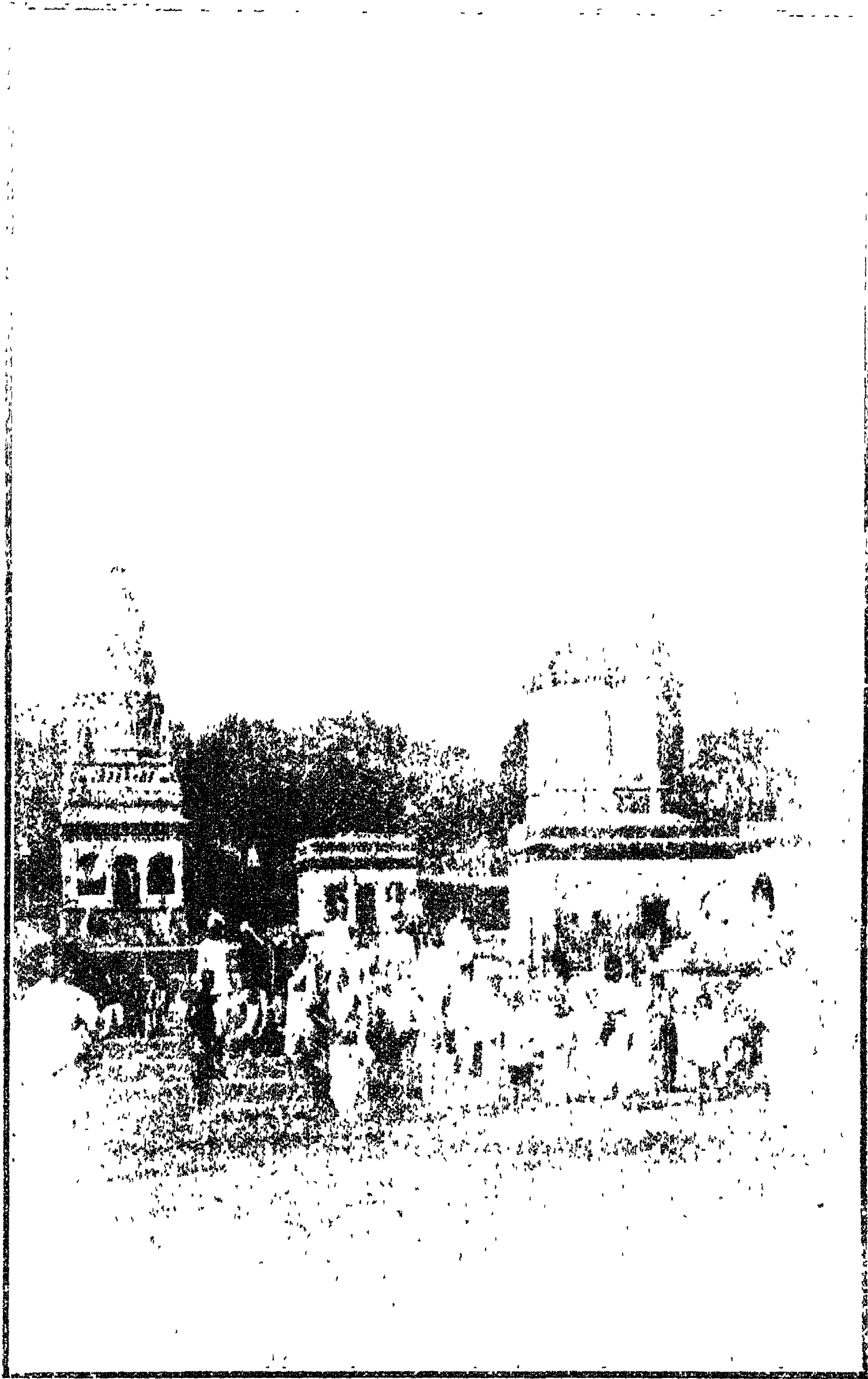
1. రాజధాని స్వాతంత్ర్యము— ప్రతిరాజధానికిని తనకు సంబంధించిన అంతరంగ పరిపాలన విషయములందు స్వాతంత్ర్య ముండవలె ననియు, కేవలము దుష్టపరిపాలన జరుగుచున్నపుడే ఇండియా గవర్నమెంటువారు జోక్యము కలుగఁజేసికొనవలె ననియు, హార్డింజి ప్రభువు 1911-వ సం. ఆగష్టు 25-వ తేదీనాటి దస్తావేజులో 3-వ పేరాలో వ్రాసియున్నారు. రాష్ట్ర (రాజధాని) స్వాతంత్ర్యము కనడా ఆస్ట్రేలియా మున్నగు దేశములలో పరిపాలనకు సంబంధించిన కొన్ని శాఖలలో మాత్రమే గలదు. జర్మనీ అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలో గూడ నిట్టియేర్పాట్లే గలవు. న్యాయపరిపాలన (సివిల్ క్రిమినల్), స్టాంపులు, పోలీసు, రివిన్యూ, ఫారెస్టు మున్నగు శాఖలయందెల్ల రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యము గలదు. కస్టంసు, సేన, నౌకాదళము, నాణెములు, పరరాజ్యములతోడి సంబంధనిర్ణయము, రైల్వే, టెలిగ్రాఫులు మొదలగు శాఖ లన్నియు ఇండియా (సామ్రాజ్య) ప్రభుత్వమువారి యధీనమునం దుండును. అంతరంగపరిపాలనకు సంబంధించినంతవఱకు ఏ రాజధానియందుండు

ధర్మములు, న్యాయములు, శాసనములు ఆ రాజధాని నునదే నిర్ణయింపబడును.

మన దేశము రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యముతో, గూడిన దేశముగ స్వపరిపాలనము నొందవలె నను హామీనాధి సర్వజనాంగీకార ప్రసవ్పడు, ఇంతకన్న మేలైన రాష్ట్ర స్వాతంత్ర్యనిర్మాణ ముండఁజాలదు. కాని, రాష్ట్రము లప్పుడు ఇప్పటివలె గాన, సహజసిగ్ధముగ నుండవలెను. ఇప్పుడు మహారాష్ట్రలు బొంబాయి, మధ్యపరగణాలు, నైజాము—ఇట్లు ముగ్గురికింద నున్నారు. అయితే, ఆంధ్రులు చెన్నపురి, నైజాము, మధ్యపరగణాలు—వీరికింద నున్నారు. మరియు బొంబాయి రాజధానిలో నాలుగు భాషలు. మహారాష్ట్రము, కన్నడము, గుజరాతీ, సింధి మాట్లాడు జనులు అన్యోన్యమైత్రీ లేకయే యున్నారు. అటులే చెన్నపురి రాజధానిలో ఆంధ్రులు, ద్రావిడులు, మళయాళీలు, కన్నడికులు కలసీకలయక యున్నారు. రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యమునకుఁ గాని భాషా ప్రవృద్ధికిఁ గాని భారతజాతీయతకుఁ గాని ఇట్టి కలగా పులగము అంతరాయమే గాని, సహాయకారిగ నుండఁ జాలదు. కావున ప్రభుత్వమున మనము కోరవలసినది భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములు. రెండవది రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యము.

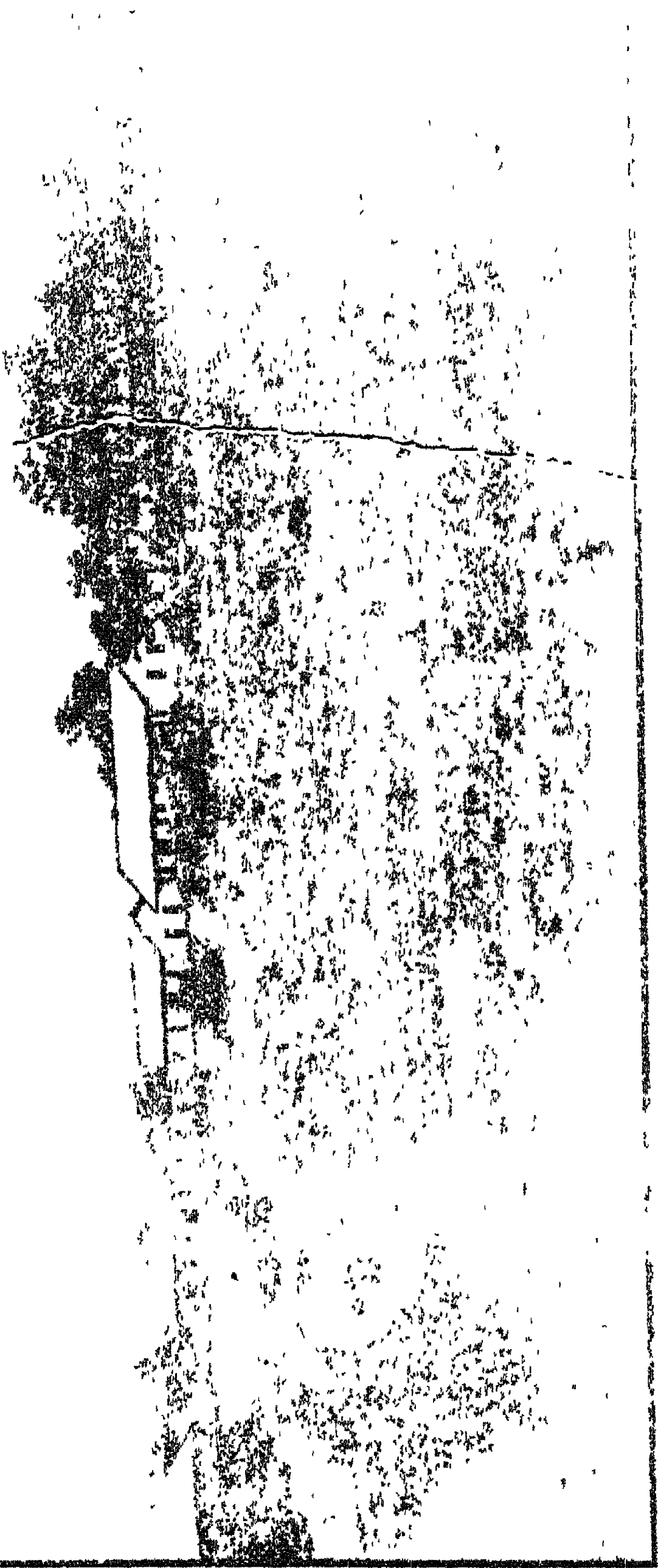
2. ఇట్టి రాష్ట్రములగు పరిపాలన ముల్లొండవలె నను విషయమును తరువాత యోచింపవలెను. ప్రస్తుత మున్న శాసనసభను బహుళము చేయవలెను. నీమదేశముందు 4 కోట్ల జనులకు 670 మంది పార్లమెంటులో ప్రతినిధులుగ నున్నపుడు, పాత రాజధానికి మారుగురైన ప్రతినిధు లుండవలెను. ఆంధ్ర రాష్ట్రము విడదీయఁబడినప్పుడు అప్పటి శాసనసభయందు 60 మంది ప్రతినిధు లుండవలెను. విరెల్లరు ప్రజలచే నెన్నుకొనఁబడినవాగు నుండవలెను. సీరికి ఆదాయ వ్యయములపై పరిపూర్ణాధికార ముండవలెను. వీరి తీర్మానములకును వీరిచే గావించఁబడు శాసనములకును అధికారవర్గము లొఁబడియుండవలెను. ఎడ్జ్ క్యూటివ్ కొన్నిలు అనఁబడు కార్యనిర్వాహక సంఘము

PANJAB RAJYAS CHITRA PANCHANG

పంజాబ్ రాజ్యము : పాఠశాల విజ్ఞాన భవనము

SHANTI NIKETAN, BOJERUPUR

శాంతి నికేతనము భోజనశాల : ఆర్. కృష్ణమూర్తి

శాంతి నికేతనము

శాంతి నికేతనము

శాంతి నికేతనము

(గవర్నరును చోడి మెంబర్లను) వీరి సభయందు సభికులుగ నుండుచు, వీరి యాజ్ఞలను అమలులోఁ బెట్టుచుండవలెను.

ఇట్టి ఎగ్జిక్యూటివ్ కౌన్సిలునందుఁ గాని, శాసన సభయందుఁ గాని, ఐ. సి. ఎస్. ప్యాను అయినవా రుండఁ గూడదు. ఎగ్జిక్యూటివ్ కౌన్సిలులో 6 గురు సభికులుండవలెను. వీరిలో మువ్వరైనను ఇదినఱకు సర్కారు నొకరీ చేయనివారుగ నుండవలెను. తక్కిన ముగ్గురును ఐ.సి.ఎస్. వారు కాక ఇతరు లుండవలెను. ఐ.సి.ఎస్. వారు వివిధ శాఖల యధిపతులుగ నుండు నున్నతోద్యోగములకన్న ఎక్కువ పదవికిఁ బోరాదు.

రాష్ట్ర పరిపాలనము సాధ్య మయినంతవఱకు మాతృభాషలయందు జరగవలెను. ముఖ్యముగ న్యాయపరిపాలనము, రివిన్యూపరిపాలనము, విద్యావ్యాపకము, మ్యూనిసిపాలిటీలు, లోకలు బోర్డులతోఁగూడిన స్థానిక స్వపరిపాలనము, పరిపూర్ణముగ మాతృభాషలయందే జరగవలెను. ఇట్టి సంస్కారములకు భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రము లనివార్యములు.

(3) ఇట్లు నిర్మింపఁబడు రాష్ట్రములు 14 కన్న నెక్కువ యుండఁజాలవు. వీనిలో నొక రాష్ట్రమునుండి మఱియొక రాష్ట్రమునకు జరగు దిగుమతి యెగుమతులపై నొకదానిపై మఱియొకటి పన్నులు విధించుట కవకాశ ముండఁగూడదు. కాని, సామ్రాజ్య సభకు ఇండియా దేశమున దిగుమతి యగు సరకులపై దిగుమతి పన్నులు విధించుటకు అధికార ముండవలెను. ఇప్పు డట్టి స్వాతంత్ర్యము లేకపోవుటంబట్టియే కదా విదేశపు సరకులు వర్తకము దేశీయ పరిశ్రమలను నశింపఁజేయఁగలిగినవి.

సామ్రాజ్య (ఇండియాదొరతనమువారి) శాసన సభలు ఒకటా లేక రెండూ అను ప్రశ్న అనేకులు వేయుదురు. ఈ ప్రశ్న కొంచెము కష్టమైనది. ఏలయన, సామ్రాజ్యసభయందు ఒక రాష్ట్రప్రతినిధు లేకాక స్వతంత్రరాజ్యముల ప్రతినిధులు కూడ నుండవలెను.. మన దేశమునందు నైజాము, మైసూరు,

తిరువాన్కూరు, బరోడా, ఇండూరు, పాటియాలా మున్నగు స్వతంత్రరాజులు 600 మంది గలరు. వీరికి ప్రతినిధులు సామ్రాజ్యసభయందుండుట న్యాయమే. వీ రందఱు ప్రత్యేకముగ నొక ప్రభువుల సభగఁ గూడవలెనా, లేక సీనులోని ప్రభువుల సభకు సరియగు నొక సభయందు వీరి ప్రతినిధు లుండవలెనా? వీరి ప్రాతినిధ్య మెట్లు నిర్ణయింపఁబడినను, సామ్రాజ్యసభలు రెండుగ నుండుట యుక్త మని నొచుచున్నది. ఒక దానియందు ప్రజాప్రతినిధు లుండవలెను. వీరిని 5 లక్షల కొకరిని చొప్పున స్వతంత్రరాజ్య ప్రజలును బ్రిటిషు ఇండియా ప్రజలును ఎన్నుకొనవలెను. ఇట్టి ప్రతినిధులు 5 సం.ల కాలము పని చేయుదురు.

రెండవ సభ ప్రతిరాష్ట్రమునందుండెడి రాజధాని శాసనసభలచేతను స్వతంత్రరాజ్యము లందలి శాసనసభలచేతను నియమింపఁబడిన ప్రతినిధులతోఁ గూడియుండును. వీరలు 30 లక్షల కొక్కొక్కరి చొప్పున నుండి ఆఱు సంవత్సరముల కాలము పని చేయుదురు.

సామ్రాజ్యమంత్రీవర్గములో 8 గురు మంత్రులుండవలెను. ప్రధానమంత్రి సామ్రాజ్యశాసనసభల రెండిటి సభికులచేతను ఎన్నుకొనఁబడును. ఇట్టి సభికుల నుండియే ఎన్నుకొనఁబడు ప్రధానమంత్రి తన నాటి మంత్రులను ఆ సభికులనుండి నియమించుకొనును. వీ రెల్లరు 5 సంవత్సరముల కాలము పని చేయుదురు. గవర్నరు జనరల్ రాజుచే నియమింపఁబడి, రాజుగారి కున్న అధికారముకన్న ఎక్కువ యధికారము లేకుండ నుండవలెను.

సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేటుకు ఇండియాపై నుండు నధికారము కలోనియల్ సెక్రటరీకి కాలనీలపై నెంతటిదో అంతే యుండవలెను. అంతకు మించి యుండరాదు. ఈ యన కౌన్సిలును ఎత్తివేయవలెను. దీనిని మార్పవలెనని కొందఱు చెప్పుదురు. కాని ప్రస్తుతము నిర్మింపఁబడిన రీతిని ఆ కౌన్సిలు దేశముయొక్క అభివృద్ధికి ఎక్కువ యభ్యంతరముగ నున్న దనుమాట నిశ్చయము.

గతవత్సరము బొంబాయిలో నిర్వహించబడిన తీర్మానమును గూర్చి రాబోవు ఏప్రిలు మాసమునందు అలహాబాదులో ఆల్ ఇండియా కాంగ్రెసు కమిటీవారు సవిస్తరముగ ఆలోచింపబోవు చున్నారు. అప్పటికి దేశమునం దున్న రాజకీయ సంఘములును, పత్రికలు ను, ప్రజాప్రముఖులును, మన కుండు స్వపరిపాలనము ఈ విధముగ నుండవలె నని తెలియజేయవలెను. లేనిచో, మనలను క్రిందఁ జూచుచున్న మన యాంగ్లేయ మిత్రులు మన యపేక్షను చూచి, స్వపరిపాలనకు తమ సహజప్రతికూలవాదమును బలపఱచుకొని యుద్ధానంతరము మనము పొందవలసిన సంస్కారములను క్షీణింపజేయుదురు.

ఇంక బ్రిటీషు సామ్రాజ్యమునందు భారతవర్షమున కెట్టి పదవి యుండునో, ఇంగ్లాండులోని పార్లమెంటు సభకు ఇండియా దేశము గూడ ప్రతినిధుల నంపవలసియుండునో, ఈ ప్రశ్నలు సామ్రాజ్యముయొక్క భావిభూతి ననుసరించి యుండును. కనడా, ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణాఫ్రికా, న్యూజీలాండు మున్నగు వలస దేశముల కెల్ల నిట్టి ప్రాతినిధ్యము నీమలోని పార్లమెంటునందున్న యెడల మనకు నెట్లే యుండును. కాని, రానురాను ఇట్టి సంబంధము లుండఁజాల వని ప్రస్తుతపు మనోవృత్తులకు బట్టి తేలుచున్నది. నీమ పార్లమెంటుకు ప్రతినిధుల నేర్పఱచుకొనుటవలన వలస దేశముల పరిపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము ఇప్పటికన్న తగ్గిపోవును. కావున, నీ మార్పు వలసలచే నంగీకరింపఁబడదు. వలసలకు లేని ప్రాతినిధ్యము మన కుండఁజాలదు. సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన యుద్ధము ఒడంబడికలు మున్నగు విషయములు, సామ్రాజ్యములోని వివిధాంగములగు వలసలు ఇండియా మున్నగు దేశములకు ప్రాతినిధ్యము లేని నీమ పార్లమెంటుచే నిర్ణయింపఁబడుటకంటె, ఆయా దేశముల రాయబారులవంటి ప్రతినిధుల చిన్నసభ నొకదాని నేర్పఱచి, ఆ సభచే నీ విషయములను నిర్ణయింపజేయుట ఎక్కువ యుక్తముగ నుండును.

ఆ విషయము లెట్లున్నను మన స్వపరిపాలనా

విధానమును నిర్ణయించునపుడు ఈ విషయములననునము గమనింపవలెను:

1. రాష్ట్రములు భాషాప్రయుక్తములుగ నుండి, అంతరంగ పరిపాలనమునందు స్వాతంత్ర్యము గలిగి యుండవలెను.
2. సివిల్ సర్వీసు ఉద్యోగులకు శాసనసభలయందుఁ గాని, గవర్నరు గవర్నరు జనరలుల కార్యనిర్వహణసభలయందు (మంత్రివర్గమునందు) గాని తా వ్రాడరాదు.
3. గవర్నరులకును గవర్నరు జనరలునకును రాజు గారికిఁ గల యధికారమును మించిన యధికారముండరాదు.
4. రాష్ట్రమంత్రివర్గమునందును సామ్రాజ్యమంత్రివర్గమునందును ప్రధానమంత్రి ప్రజాప్రతినిధి సభకులచే తమనుండి ఎఱ్ఱుకొనఁబడి తదితరులు ఆయనచే నియమించుకొనఁబడవలెను.
5. సామ్రాజ్యప్రభుత్వమునకు తమ యిష్టము నచ్చిన పన్నులను విధించు నవకాశ ముండవలెను.
6. సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేటుయొక్క కౌన్సిలును తీసివేసి, ఆయనకు ఇండియాపైఁ గల యధికారము ఇతర సెక్రటరీల కుండునట్లే యుండవలెను.
7. వలసలకును పార్లమెంటుకును ఎట్టి సంబంధము లున్నవో, ఇండియాకును పార్లమెంటుకును అట్టి సంబంధములే యుండవలెను.
8. సామ్రాజ్యప్రతినిధి సభలు రెండుండవలెను. అందులో పైసభయందు రాష్ట్రీయశాసన సభా ప్రతినిధులతోఁ బాటు స్వతంత్రదేశీయరాజుల ప్రతినిధులు కూడ నుండవలెను. క్రింది సభయందు ప్రజాప్రతినిధులే పైని చెప్పిన వివరము ప్రకార ముండవలెను.
9. రాష్ట్రీయశాసనసభలు పరిపూర్ణముగ ప్రజాప్రతినిధులతోఁ గూడినవై యుండవలెను. వీరి సంఖ్య లక్ష ప్రజల కొక్కరుగ నుండవలెను.
10. రాష్ట్రములకు సంబంధించిన వ్యవహారములు

సామ్రాజ్య వ్యవహారములనుండి విడదీయబడవలెను.

11. ఈ సంస్కరణములతో బాటు గ్రామపంచాయితీలు పూర్వము దేశమును దున్న రీతిని పునరుద్ధరించును.

ధారణము, గ్రామపరిపాలనము సాధ్యమునంతవఱకు గ్రామమును దాటకయే జరపబడవలెను.

II చిట్టా సుందరరామయ్య గారు, బి. ఏ., బి. ఎస్.

స్వరాజ్యప్రశంస అంతకంతకు యథార్థమగుచున్నది. ఇప్పుడు లోకమును తల్లడిల్లజేయుచున్న యుద్ధము మన యుద్ధము కూడ ననియు, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యము కింద భారతీయులు శాశ్వతముగా నుండి నిరంతరపురోవృద్ధి పొందగలరనియు, యుద్ధానంతరము సామ్రాజ్యచుందు భరతవర్షమునకు దగు స్థాన మొసంగబడవలెననియు, భావములు జనసామాన్యము నావేశించుచున్నవి. అట్టియెడ స్వరాజ్య మేయే రాజ్యాంగశాఖలందు గలుగజేయబడవలెనో, స్వరాజ్యము జయప్రదముగా నెఱవేరుటకు దేశపుట పెట్టు మాటవలెనో, ఏయే పద్ధతుల నవలంబించిన గాని స్వరాజ్యము వెంటనే నిజముగా చేకూరదో విచారింపవలసియున్నది. ఇట్లు విచారించుట లో ఇప్పుడున్న పద్ధతులే కొంతకాల నవలంబింపబడినచో, ఓమ్మట నిపుడు లేని క్రొత్త స్థితిగను లేవియో కలుగు నని యూహించుట వెట్టి. ఇప్పటి యొక రాష్ట్రమును రెండుగా చీల్చినను, ఉద్యోగములలో నొక దానికి బదులు రెండు లభించినను, ఎన్ని కలందింకను కొందఱి నెన్నుకొను నధికారము కలిగినను రాజ్యాంగము మాటదు. మార్గము సరి కానపుడు దూరము పోయిన కొలది గమ్యస్థానము సమీపమునకు రాదు. మఱియు నిపుడున్న రాజ్యాంగము చిరకాలమునుండి దేశము లో లేదనియు, సాంఘికప్రతిష్ఠాపనలవలె ప్రకృతి ధర్మములవలన మూర్తీకరింపలేదనియు, ఆ యా సమయములలో మన పాలకులు తమ యవసరములను బట్టి తాత్కాలికముగా సృష్టించి సంస్కరించిన దనియు, మనవారు మఱచుచున్నారు. స్వరాజ్యమును సత్పాలన కొక మార్గమే గాన, రాజ్యాంగయంత్రము తన పనిని నెఱవేర్చుటకు పూర్ణప్రయోజనకారి యగునట్లు వెంటనే మాటిన గాని, దేశము యొక్క పురోభివృద్ధికి కలయు పనులకు శ్రద్ధతో ప్రారంభించుటకు వీలు లేదు.

ఇప్పుడున్న యునికెని భారతదేశమునకు స్వరాజ్య మొసంగబడిన, యథార్థముగా ప్రయోజనకారి కాగలదా? దేశము నంతయు ఒక దేశముగా గాని రాష్ట్రముగా గాని పాలించుటకు వీలు లేదు. కనుక దేశమున కంతకు నొకే విధమగు స్వరాజ్య మిచ్చుటలో అసర్థము లేదు. ఇప్పుడున్న రాజ్యభాగములకు ప్రత్యేకముగ స్వరాజ్యము వచ్చిన దనుకొందము. అది సార్థకముగా నుండునా? అన్ని రాజ్యభాగములను దాదాపుగా నైనను ఏ వ్యావహారికవిషయమున దైనను సమానముగా నున్నవా? అన్ని రాష్ట్రములవారును జాతీయ వ్యవహారములను నడపుటయందు సమానముగా బోక్యము

పుచ్చుకొన గలుగుదురా? మన సుద్రాసు రాజధానివంటి ఏ రాజ్యభాగమున దైనను జను లందఱు కలిసి స్వరాజ్యమును నడపుకొన గలుగుదురా? నడపినను, ఆయా భాగములలోని ప్రాంతముల కల్ల సమానమైన యభివృద్ధి కలుగునా? ఇవి సాధ్య మనుకొన్నను, దొరతనము వారు ఒక మాటుగ నాలుగై కొట్ల జనులు గల ప్రాంతమును తమ యధికారమునుండి తొలగించి సావంతరాజ్యముగ నెలకొల్ప నియ్యకొందురా? ఇది కూడ సాధ్య మనుకొన్నను, వందల కొలది గల మన స్వదేశసంస్థానముల గతి యేమి? అవి కూడ మన జాతీ కూడగ్గకొందును మన స్వరాజ్యప్రతిష్ఠాపనయందును చేరవలసినవే కదా. ఈ ప్రశ్న లన్నిటికి సనుత్తరము లుండవలయును. కావున, స్వరాజ్యపద్ధతులను మనము నిర్వచించుటకు పూర్వము, స్వపరిపాలన కనువగు రీతిని దేశము నెట్లు విభజింపవలయుననియు, ఏయే విషయములలో నేయే పద్ధతులను మన పరిపాలకులను స్వంత్రపాలన మడిగిన వారియ్యకొందురో యనియు, ఏయే సందర్భములలో నిండియాలోని అన్ని జాతులకు అన్ని ప్రాంతములకు సమానమైన యభివృద్ధి చేకూరి సామాన్యమైన స్వాతంత్ర్యము లందునో యనియు చర్చింపవలసియున్నది.

స్వపరిపాలనము మనకు యథార్థముగా నొసంగబడవలెనన్న, ఎంత చిన్న విషయము లైనను సరే, కొన్ని విషయములలో నైనను యావత్తు భారము దేశీయులకు వదిలి, ఇంగ్లీషు దొరతనము వారు సాక్షిభూతిముగా నుండి అందు ఏలాటి బోక్యము కలుగజేసికొన గూడదు; ప్రజల యధికారముక్రింద బ్రకృతిము నడలుటచే దేశమున కనర్థదాయక మనుకొనదగు మిగిలిన విషయములందు మాత్రమే వారు అధికారమును వహింపవలెను. ఏ విషయమున దైనను అధికారనిభజనము కూడదు. కొన్ని పనులు ప్రజలచే జేయించుచు అందలి నూత్రములు మాత్రము తమ చేతియందు బిగించుకొనెద మన్న, అందుకలన జనుల కేపాటి రుచియు నుండదు. జనులకు రుచికలిగిన కదా, అందు భక్తిశ్రద్ధలు కలిగి తమ ప్రాణధనముల దానికి సమర్పించుట. తమకు నిజమైన అధికారము లేదని యనుభవమువలన దెలియుటచేతనే గదా, జనులు క్రొత్త పన్నులను విధించుకొనుట కియ్యకొనక, యూనియనులు గాని మ్యునిసిపాలిటీలు గాని మాకు వలదని వాదించుట. మఱియు మన లోక లోబద్ధులలోను మ్యునిసిపాలిటీలలోను శాసనసభలలోను ఇప్పుడున్న వారికంటె నిజమైన శక్తిసామర్థ్యములును ప్రజావిశ్వాసమును గలవారు ఖరే

ప్రయత్నింపకుండుటకు, నికారము చేయుటకు మాత్రము వీరియందును నిశ్చయమున సర్కారు ఉద్యోగస్థులయందును నుండుటయే కారణము. కావున మన సాలకులు ఏ విషయములందు తమ యధికారమును వెంటనే వదలుట శ్రేయస్కరమో విచారించి, అట్టివానియందు సర్వాధికారమును ప్రజానాయకులకే పూర్ణహస్తముతో నియ్యవలెను. అప్పుడు కాని, ప్రజలకు సామర్థ్యమును, రాజనీతి నభ్యసించు సవకాశము కలుగదు. అట్టిచిక్కులేని విషయములు ప్రజల నిత్యకృత్యజీవనమునకు సంబంధించినవిగా నుండును. మఱియు, నవి స్థానిక సంబంధములుగా నుండును. వానిని, అనగా విద్యావ్యాప్తము భూవిషయిక కష్టసుఖములు ఆరోగ్యాభివృద్ధి దేశైశ్వర్యపోషణము మొదలగు విషయములను వెంటనే ప్రజలకు వదలి, తక్కిన చిక్కు విషయములను, భారతజాతి యంతకు సంబంధించినట్టియు పరదేశములకు సంబంధించినట్టియు సేనా నౌకా విషయములు వాణిజ్యపు పన్నులు టపా తంతి వార్తల విషయములు నాణేములు సర్కారు పత్రములు మొదలగు వానిని, మన సాలకులే కొంత కాలమువఱకుఁ దమ సంపూర్ణాధికారము క్రింద నుంచుకొనవచ్చును.

ఇప్పుడు దేశము పరిపాలన యంతయు నిండియును సివిలు సర్వీసువారి హస్తగతమై యున్నది. అది దేశమున కంతకు ఒకటియే కనుక, ఏకదీక్ష పూని వివిధప్రాంతముల నేకదండనక్రిందఁ బాలించి, కేంద్రీకృత బలమున జనుల యాశయములను జనుల కష్టసుఖములను నిర్లక్ష్యము చేయుచున్నది. మఱియు నందులో చాల మంది విదేశీయులు గనుక, వారు కంపెనీ కాలమున వర్తకము చేయ నలవాటు పడి ఆలాభమునకు బదులు అతిశయ వేతనము లొందుచున్నారు. దూరదేశ ప్రవాసము క్షేత్రభూయిష్టము గనుకను, మనవారిలో కొందఱుండు జేరుచున్న ను విజాతీయులతో సమానత్వము నిలుపుకొనుటకు వారును వారితోఁబాటు జీతముల గ్రహించుటచేతను, ఇండియను సివిలు సర్వీసు లోకములోని నాకరీలన్నిటిలో వ్యయకరమైనది. మనదేశము లోకములోని దేశములలో కడు బీదదనియు, వివిధ జాతుల వివిధ ప్రాంతములు గల విశాలభూభింద మనియు, శిల్లరకుఁ దెలిసిన విషయమే. కనుక మనదేశముయొక్క నిత్యకృత్యపరిపాలన మంతయు సివిలు సర్వీసువారినుండి తొలగింపఁబడి దేశీయుల యధీనము చేయఁబడవలెను. మఱియు ఏ ప్రాంతమువారు వారి స్థితి గతులకు తగిన యధికారవర్గమును నిర్మించుకొనవలెను. వారు పరిపాలించు విషయములు స్థానికముగను చిక్కులేనివిగనుండునుగాన పెద్ద జీతములు వైకొను సివిలు సర్వీసు వారివంటి యతిసమర్థులతో నవసర ముండదు. వారు దేశాభిమానముతోఁ బని చేయువారుగను, పెద్ద యుద్యోగమును వారి గౌరవమును బట్టి గాని యధిక మైనజీతములను బట్టి గాక యంగీకరించువారుగను, గౌరవ నూచకములగు మితవేతనముల గ్రహించు వారుగను నుండవలయును. పెద్ద యుద్యోగముల జీతములకు వైమేర యుండి, క్రింది యుద్యోగులకు వారు దుష్పథముల త్రొక్కకుండులాగున నొక మితమునకు తగ్గని జీతము లుండవలెను. అఖండైశ్వర్యము ననుభవించుచున్న జపానుదేశమునం దిట్లే యున్న

దని జగద్విదితము.

మన సాలకుల చేయుఁత లేకుండ మనవారు క్రమముగ పరిపాలింపవలె నన్న; రాజ్యభాగములు వైశ్యాములోను జనసంఖ్య లోను చిన్నవిగ నుండవలెను గాని అవి మిగుల చిన్నవిగా నున్న, రాజనీతి యభ్యసించ నవకాశ ముండక ప్రయోజన ముండదు. ఇపు డున్న రాజ్యభాగములు యూరపులోని స్వతంత్ర రాష్ట్రములను మించియున్నవి. అం దొక్కొక దానియందు వేణువేణు జాతులుండి, భిన్నభిన్నము లగు భాషలు మాటలాడఁబడుచు, శీతోష్ణస్థితులు భూవైజ్ఞానికముగా అభివ్యత్యాసముగా నుండుచున్నవి అట్టి సందర్భముల పరిపాలనా విధానములు చాల చిక్కుగ నుండును. సామాన్య వేతనములు పుచ్చుకొను సామాన్యోద్యోగీయులు వానిని నిర్వహింపఁ జాలరు. కేవలము దేశభాషలఁ బట్టి రాజ్యభాగము లుండవలె నన్న కొన్ని కోటానగోట్లప్రజల పెద్దదేశములుగా నేర్పడును. మఱికొన్ని వాని నడుమ నెన్నరాని అప్రప్రాంతములుగా నుండును. మన యాంధ్రదేశమందు వేణువేణు చరిత్రలు గల వేణువేణు ప్రాంతముల వారి నొక యభిరుతమువారినిగాఁ జేయుటలో నున్న కష్టములు అందఱకు ననుభవనీయములే. అది గాక, భాష యొకటైన మాత్రమున, దేశస్థితిగతులు ఒకరీతిగా నుండు నని గాని, ఒక దేశ భాగపు భాగము ఒకదేశభాగపు టవసరములు నింకొకభాగపువాని వలె నుండు నని గాని, వీనిని వానిని కూడ ఒక పరిపాలన సమర్థింపఁ గల దని గాని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఇంచుమించుగ వైన సమానము గాని రాష్ట్రములు కలిపి, అందఱకు సమానమైన యధికారము అవకాశము గల జాతీయ పరిపాలనము నేర్పఱచుట దుస్సాధ్యమైన పని. మఱియు మన ప్రభువులు ఇంతింత జనసముదాయముల కొక్క మాటుగ నే సర్వస్వాతంత్ర్యముల నొసగి అందువలన గలుగఁగల కీడులకు సమాధానపడుదు రని మనము ఎంచఁగూడదు. కనుక పరిపాలనా సౌకర్యమునకును స్వరాజ్య యాధార్థ్యమునకును ఆయా రాజ్యభాగములు ప్రజల జాతి విషయములోను భాషావిషయములోను దేశముయొక్క భౌతిక స్థితిగతుల విషయములోను సామాన్యలక్షణములను గలవిగా నుండవలయును. అప్పుడే రాజ్య పరిపాలన దేశభాషలందు నడపఁబడిన, జనసామాన్యమునకు సంబంధించినదిగా నుండును.

ఒక్కొక రాజ్యభాగము మన రాజధానిలో శాసన నిర్మాణ సభ్యుల నెన్నుకొను జిల్లాల సముదాయ మంత గాని ఇతర రాజధానులలో కమిషనరు డివిజను లంత గాని యుండఁ గలదు. ఒక్కొక దానిలో సుమారు 40, 50, 60, లక్షల ప్రజ లుందురు; సాలునకు వ్యయముపడు సొమ్ము సుమారు 2 కోట్ల రూపాయ లుండును. అప్పుడు 7, 8 బంగాళా రాష్ట్రములును 15, 16 హిందీరాష్ట్రములును, 3, 4 ఆంధ్రరాష్ట్రములును, 4, 5 అఱవ రాష్ట్రములును, 1 కన్నడరాష్ట్రమును, 1 ఓడ్రరాష్ట్రమును, 1 మళయాళరాష్ట్రమును నుండును. తెలఁగు దేశమున, గంజాము విశాఖపట్టణము జిల్లా లొక రాష్ట్రముగను, గోదావరి కృష్ణా గుంటూరు మండలము లొక రాష్ట్ర

ముగను, నెట్లూరు చిత్తూరు కడప తొక రాష్ట్రముగను, కర్నూలు బళ్లారి యనంతపురము తొక రాష్ట్రముగను నుండఁ గలిగినపుడు అభివృద్ధి యెంత నిరాఘాటముగా సాగునో, పరిపాలన యెంత సుకరముగా నుండునో మనమాహించుకొన వచ్చును. ఒక రాష్ట్రము కేవలము నీటిపారుదలను గుఱించి యతికృషి చేసి పల్లపు పంటలవలని ఆదాయమును గడించి పరిపూర్ణత గాంచవచ్చును. ఇంకొకటి మెట్టి మైదుల గోప్యమును గ్రహించి నీటి పారుదల విషయములలోఁ గాని ఇంజనీయర్ల విషయములలోఁ గాని అనవసర వ్యయము చేయక కృతకృత్యం గాంచవచ్చును. మఱియొకటి పరిశ్రమల కాటపట్టు అంగునకు వలయు వ్యయము చేసి అఖండ లక్ష్మితో తుల తూఁగ వచ్చును. మఱియు విద్యావ్యాపన లేని రాష్ట్రములలోఁ బ్రారంభ విద్య నెలకొల్పఁజేస వచ్చును. విద్యావ్యాపన యున్న చోట ఉన్నత విద్యాలయములు నెలకొల్పఁబడి పరిశోధనలు జరపఁబడ వచ్చును. ఒక రాష్ట్రము సుఘాభివృద్ధికి వలయు కాసనములు చేసికొన వచ్చును. ఇంకొక రాష్ట్రమువారు వాని మాట దలఁపక తమ గమ్యస్థానము నకు వేటొక దారి తీయవచ్చును. ఎవరికీ దగిన యభివృద్ధి వారికిఁ బ్రాప్తించును. ఒకరికొక కొకరు నిరీక్షించి యుండ నక్కఱ లేదు. అందఱు ఏకత్వముకొఱకు వేచియుండక వెంటనే యభివృద్ధిమార్గమును బట్ట వచ్చును. ప్రజలకును తాము చిన్న నాటినుండి ఎఱిగిన దేశభాగమునెడల దేశాభిమానము అప్రయత్నముగా జనించి, వారిని సాహసకార్యములకును ప్రాణధనములను దేశక్షేమమున కిర్పించుటకును పురికొల్పును.

దేశములోని సామాన్య పరిపాలన మంతయు దేశీయుల యధీనము చేయఁబడినపుడు స్వదేశ సంస్థానములకును బ్రిటీషు ప్రాంతములకును భేదము పొడింప నక్కఱ యుండదు. దేశ స్థితి గతులకును దేశపు ప్రజలకును నుండు సామాన్యత స్ఫుటము చేయుట కొఱకు, స్వదేశ సంస్థానములలోని వైశాల్యములను ప్రక్క నున్న బ్రిటీషు దేశములోని వైశాల్యములను కలిపి సవరింపవచ్చును. మళయాళ దేశ మంతయు తిరువాన్కూరుతో కలుపవచ్చును; కన్నడ దేశ మంతయు మైసూరుతోఁ గలుపవచ్చును, అందలి తెలుఁగు దేశమును ప్రక్క నున్న బ్రిటీషు రాష్ట్రముతో కలుపవచ్చును. అట్లే హైదరాబాదువంటి పెద్ద సంస్థానము నైజాము వంశముక్రిందనే యొక మహారాష్ట్ర సంస్థానముగను ఒక తెలుఁగు సంస్థానముగను చేయఁ బడవచ్చును. చిన్న చిన్న స్వదేశ సంస్థానములు వెక్కు లున్న చోట్ల వానిని వాని నడుమ నున్న బ్రిటీషు దేశమును కలిపి ఒక పెద్ద రాష్ట్రముగఁ జేయవచ్చును. అపుడు పూర్వపు చిన్న సంస్థానముల యధిపతులు తమ యధికారములను వదలుకొని గౌరవనీయు లగు జమీందారులు కావచ్చును. ఏల యన, మన సామాన్యపు జమీందారీలకన్న తక్కువ ఆదా వచ్చు స్వదేశ సంస్థానములు ఇండియాలో వందలకొలది గలవు. తత్సంస్థానేకులు తమ చిన్న దేశములు స్వరాజ్యముగల రాష్ట్ర సముదాయములలోఁ జేరఁగలందులకు దేశాభిమానముచే చలంపఁబడి జపానులోని దేశీయ ప్రభువులవలె వదలుకొనుటకు నెనుదీ యురు.

బ్రిటీషు దేశములో కూడ దొరతనమువారు క్రొత్తక్రొత్త స్వదేశ సంస్థానములను నిర్మించి రాజ్యభ్రష్టు లయినవారిలో కొందఱిని గాని ఆయా ప్రాంతము లోని ప్రఖ్యాతవంశజు లగు ఆనెగొంది రాజుగారి వంటి జమీందారులను గాని సంస్థానాధీశ్వరులుగా నియమింప వచ్చును. ఇట్లు క్రమక్రమముగా భారతదేశ మంతయు స్వదేశ సంస్థాన పుంజముగా చేయఁబడవలెను. ఇండియాలో ప్రత్యక్ష పరిపాలనా భారమును ఇంగ్లీషువారు తప్పించుకొనుట కిదియే మార్గ మని పయోనీరు పత్రిక 10 సంవత్సరములనాఁడును, ఇటీవల రాజప్రతినిధి గారి సభలో నున్న స్మియేటును గారును, చక్రవర్తి గారితో ప్రయివేటు సెక్రటరీగా వచ్చిన సర్ వాల్టరు లారెన్సు గారును వ్రాసి యున్నారు. దొరతనమువారును మైసూరు విషయములోను వారతాసి విషయములోను ఈ మార్గమునే అవలంబించి యున్నారు. కనుక దీనిని సాహసోక్తిగా నెంచఁగూడదు.

ఈ పద్ధతిని దేశ పటము మార్చిన, ఇండియా దేశములో చక్కఁగా పరిపాలింపఁబడునట్టియు మిత మైన వైశాల్యము జన సంఖ్య గలట్టియు స్వదేశస్థుల బుద్ధికుశలతవల్ల సమర్థింపఁబడునట్టియు 50, 60 రాష్ట్రములు గాని సంస్థానములు గాని బయలుదేలును. అపుడు ప్రతిరాష్ట్రమును తనకు వలయు స్థానిక స్వపరిపాలనా విధానమును అధికారవర్గ నిర్మాణమును విద్యావిధానమును నిర్మించు కొన వచ్చును. పరిపాలన మంతయు ప్రజానాయకులకల్లనే జరపఁబడును. రాష్ట్రాధిపతి స్వదేశప్రభు వైనను బ్రిటీ షుద్యోగి యైనను భేద ముండదు. సంస్థాన మైన, బ్రిటీ షుద్యోగి సంస్థానాధిపతికి సలహాదారుగ నుండి సామ్రాజ్యమువారి ప్రతినిధిగ నుండును; రాష్ట్ర మైనఁ బ్రజానాయకు లగు మంత్రుల సలహాతోఁ బని చేయు అలంకారాధికారిగ నుండును. ఏ పదవియందున్నను సామ్రాజ్య ప్రతినిధికి మన గవర్నరులవలె విశేష వేతనము అవసర ముండదు. ఇపుడు చీపు కమిషనరు పదవి కుండు దేశ మున్న చాలాను. అట్టి వా రందఱు సామ్రాజ్యపు దొరతనమువారిక్రింద ఒక సివిలు సర్వీసుగ నుందురు. మిగిలిన యుద్యోగు లందఱు ఏ రాష్ట్రమునకుఁ దగునటులు దానికి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ నుందురు. ఏ రాష్ట్రము లోఁ గాని ఏ సంస్థానములోఁ గాని ప్రజలకే అన్ని స్వాతంత్ర్యములు నుండి వారి ప్రతినిధిసభల నాయకులు గౌరవచూచకములు మాత్రమే యగు వేతనములఁ గొనుచు మంత్రిపదవులందుండి పరిపాలనము చేయుదురు. ఇట్టి పద్ధతులు నెలకొల్పు వరకుల మీఁదనే క్రొత్త సంస్థానములు ఏర్పఱవఁబడవలెను. ఇదివఱలో నున్న సంస్థానాధీశులును ఇపుడు ఇంగ్లీషు దొరతనమువారికి మార్గప్రదర్శకులుగ నున్నారు గాన, వారి స్వబుద్ధిని గాని సామ్రాజ్యపు దొరతనమువారి సలహామీఁదఁ గాని వారి ప్రజల దృఢమైన కోరికల యొత్తిడి మీఁదఁ గాని యిట్టి పద్ధతులనే నెలకొల్పుదురు. ఏది ఎట్లున్నను ఏ మారుపులనను ప్రజల కిప్పు డున్న చాక్కు స్వాతంత్ర్యములకు భంగము కలుగఁబోదు.

ఇండియా దొరతనమువారు, ఇదివఱలో నిరూపింపఁబడిన

ప్రకారము, చిక్కు గలిగినట్టివియు యావద్దేశ సంబంధములును పరదేశముల స్వర్ణ గలుగఁజేయునట్టివియు నయిన ముఖ్యాంశములను స్వయముగాఁ బరిపాలించుటయే కాక, దేశమునందు ఏర్పడు 50, 60 రాష్ట్రముల గాని సంస్థానముల గాని పాలనను దూరమునుండి విచారించి వీక్షించు చుందురు. మఱియు వారు పరిపాలన చిక్కుగ నుండఁదగిన ప్రాంతములను, అనఁగా నిప్పటి రాజధానీ నగరములను నేనా నా కా స్థలములను, పెద్ద సముద్రపు రేవులను రైలు కూడలి స్థానములను ఈ ఇండియాలో నీశాన్యమునను ఆగ్నేయమున నుండు ప్రాంత రాష్ట్రములను ప్రత్యక్షముగఁ బరిపాలింతురు. రాజప్రతినిధి గారు చక్రవర్తి గారి వంశీయులే యయినయెడల దేశజనుల భక్తివిశ్వాసములు మఱిత ప్రజ్వరిల్లును. ఇండియాలో నుండు పెక్కు రాష్ట్రముల యొక్కయు సంస్థానములయొక్కయు వైతనినీ ఒక రాజప్రతినిధి గారికి దుర్భర మగు పని యనుకొనిన, కొంత కాలమునఱకు ముగ్గురు నలుగురు గొప్ప వేతనములు గొను గొప్పగవర్నరులు సామ్రాజ్యపుదొరతనమువారికింద నుండు 3, 4 రాజధానీనగరములనుండి, యొక రొకరు 10, 15 రాజ్యభాగముల యజనూయిష్టి గనుఁగొనుచు, వాని దొరతనములవారికి తగు సలహాలను నుత్తరువులను ఇచ్చుచు నుండవచ్చును. ఇండియా దొరతనమువారికి సహాయముగా దేశమందుండు సకల రాష్ట్రములయు సంస్థానములయు ప్రతినిధుల నెన్నుకొనుసభయొకటి ఉండవలెను. అందు శ్రద్ధతోను నిలుకడతోను పని చేయుటవలన దేశజను లందఱకు నేకజాతీయత యనుభవములొనికి వచ్చి జాతీయ స్వరాజ్యము నభ్యసంపఁజేయుటకు దొరతనమువారికి అవకాశము కలుగును.

III ఏ. ఎల్. నారాయణరావు గారు, బి. ఏ.

హిందూ దేశమందలి బ్రిటీషు పరిపాలనకు ఆదర్శము ఏది యను నంశమునకు రెండు విధముల యభిప్రాయములు చెప్పఁబడి యున్నవి. కొంత కాలమునకు బ్రిటీషువారికిని హిందూ దేశమునకును సంబంధము వీడి, మనవారలే రాజ్యతంత్రము నిర్వహించుటయే యాదర్శ మని యొక యభిప్రాయము. దైవసంకల్పము వలన మన దేశము బ్రిటీషువారికిందికి వచ్చిన దనియు, హిందూ దేశమునకును బ్రిటీషువారికిని సంబంధ మెప్పటికి నుండవలసినదే యనియు, వీడినయెడల మన దేశమునకు నష్టము గలుగు ననియు, ప్రత్యేకముగ మనకుఁ గలిగెడి యభివృద్ధి వీరల సాహాయ్యమువలన సులభముగను వేగముగను చేకూరు ననియు మఱి యొక యభిప్రాయము. ఇందు మొదటి యాదర్శమును గౌరవించువారు బహుస్వల్పముగ నున్నారు. రెండవ యభిప్రాయమే సర్వజనాభిప్రాయ మని చెప్పవచ్చును. తొలి యభిప్రాయము సులభసాధ్యము గా దనియు, దూరలోచనకు వ్యతిరేక మనియు నిశ్చయింపఁ దగినది. కావున, రెండవ యభిప్రాయమే మొల్లెడల వ్యాపించి కార్యలోచనలను పురికొల్పు చున్నది.

అఖిల హిందూదేశీయ మహాసభ మొదటినుండియు హిందూ

ఇట్టి యుద్దేశములను కలిగియే మార్లే ప్రభువు రాష్ట్రీయ ప్రతినిధిసభలకు నుద్యోగులకుండి స్వాతంత్ర్యముండవలె ననియు, దేశీయ ప్రతినిధి సభయందు దొరతనమువారి యుద్యోగుల యధికారము సాగవలె ననియు శాసించెను. మఱియు హార్డింజిప్రభువు దేశీయ స్వరాజ్యవాదులకును ప్రజల కెట్టి యధికారము కూడ దను నధికార వర్గమువారికిని అనువగు మాధ్యమిక పద్ధతి నేర్పఱచినఁ గాని దేశాభివృద్ధికిఁ దగు మార్గ ముండ దని యెంచియే ఢిల్లీకి రాజధాని మాటు తఱి రాష్ట్రీయ స్వాతంత్ర్యము అవశ్యాచరణీ గు మని చాటించెను. వెంటనే వైసి విశేషీకరించిన పద్ధతివంటిదాని దేనినైన నవలంబించినఁ గాని ప్రజలకుఁ బాలకులయందు శాశ్వత మగు దృఢవిశ్వాసమును, మోలకులకుఁ బ్రజలు దమ్ము నెన్నఁజిత్తైన బారదోలు కుంఠింతులు కాగను గట్టి నమ్మకమును కలుగదు. మనకును మన పాలకులకును శాశ్వతమును యధార్థము నగు నన్యోన్యవిశ్వాసము గుదిరిఁ గాని, యుభయులవలనను దేశమునకు నిజమైన నేన జరగదు. భారతీయులు ఆంగ్లేయుల శాశ్వతయాజమాన్యము నంగీకరించినట్లు నిష్కపటముగ నిరూపింపవలెను. ఆంగ్లేయులు భారతీయుల యధార్థవిజృంభణము నామోదించినట్లు నిస్సంశయముగ వెల్లడి చేయవలెను. ఇట్టి యన్యోన్యవిశ్వాసముల కాటపట్టు కాఁగల రాజ్యాంగమును యుద్ధానంతరము నిర్మించుటకుఁ బ్రజలు న్యాయముగాఁ జేయుటకు వీలు న్నంత సాహససామర్థ్యసూచకము లగు దృఢప్రయత్నములు చేయవలెను. అట్టిది లభ్య మైనపుడే భారతీయులను ఆంగ్లేయులను నిజమైన శాశ్వతసంధి కుదురును.

దేశపు స్వపరిపాలనమును గుఱించి చర్చించుచు తీర్మానములు చేయుచువచ్చినది. హిందూదేశీయ స్వపరిపాలన మన నేమియో, అందునకు కార్యక్రమ మేమియో, అది యేవిధముగ సాధ్యమగునో యను నంశములు సభవారికిఁ గూడ క్రమక్రమముగాఁ దెలియుచున్నవి. 1907-వ సం. న మూగతులో జరిగిన యాందోళనము పయిని హిందూదేశ పరిపాలనమునకే గాక హిందూదేశీయ మహాసభకుఁ గూడ నాదర్శమును నిశ్చయపఱచి, అట్టి యాదర్శము ననుసరించియే పని చేయుట యుక్త మని యొచింపఁబడెను. అందు వలననే సభానంతరము అలహాబాదులో కన్వెన్షన్ సభ యను సంఘము కూడి దేశీయ మహాసభకు బ్రిటీషు సామ్రాజ్యాధికారమునకు లోబడిన స్వపరిపాలన మాదర్శముగ నుండఁదగిన దనియు, హిందూదేశీయ మహాసభా సభ్యత కట్టి యాదర్శమందుఁ గల నమ్మకము ముఖ్యమును యోగ్యము ననియు తీర్మానింపఁబడినది. హిందూదేశీయ సభకు కార్యక్రమము నిర్ణయించు విధులును క్రొత్తగ నేర్పఱపఁబడినవి. అది మొదలు ఈ సభ అలహాబాదు కన్వెన్షన్ లో చేయఁబడిన విధులను తీర్మానములను అనుసరించియే జరపఁబడుచున్నది. తత్సభ్యులే గాక ప్రతినిధులు వైత మీ యాదర్శమునే

యంగీకరించినట్లు సంతకములు చేయవలసి యున్నారు. అగ్రాస నాధిపతులు కూడ నీ యాదర్శము విషయమై చర్చించి యంగీకరించి యుపన్యాసముల నిచ్చుచున్నారు. హిందూదేశస్థులలో నాయకులీ యాదర్శము ముఖ్యమనియు సుఖదాయకమనియు నవసరము గలట్లు స్థించినపు డెల్ల నొక్కొక్క వక్కాణించుచున్నారు. ఈ యాదర్శము ననుసరించియే హిందూదేశ పరిపాలనమునందు క్రమముగ మార్పులు గలుగు నని హిందూ మహమ్మదీయ నాయకుల యభిప్రాయము. 1915-వ సం. డిసెంబరు నెలలో నొంబయి నగరమున సమావేశమయిన హిందూదేశీయ అఖిలమహమ్మదీయ మహాసభలలో నగ్రాస నాధిపతు లయిన సర్ స. ప్ర. సింహా గారును నుజువ్ హక్ గారును ఈ యాదర్శమునే దృఢపఱచి గంభీరోపన్యాసముల నొసంగి యున్నారు. ఇది కాక, ఈ యైకోపా మహాసంగ్రామమునందు బ్రిటీషువారికిని వారి మిత్రమండలికిని తప్పక జయము నిశ్చయము గనుకను, ఇతరులతో బాటు హిందూదేశస్థులును బ్రిటీషువారి కనేక విధముల తోడ్పడి యుద్ధభూమికిఁ బోయి ప్రాణాపాయమును సరకుగొనక భయంకరముగ పోరాడి తమ రాజభక్తి గనఁబఱచుచు న్నారు గనుకను, యుద్ధాంతరము ప్రపంచము దంతట జరగఁబోవు మార్పులు జరగక తప్పదు గనుకను, హిందూదేశ పరిపాలనాదర్శమునఁ గూడ మార్పులు గలుగక తీర దని, మనవారలే గాక, ఇంగ్లండు దేశ నాయకులు కూడఁ జెప్పి యున్నారు. ఈ నమ్మకము గల్గినందు వలననే గతసభకు ముందు ఆవిదేశాంటు దొరికిన గారు మిక్కిలి ప్రయాసపడి హిందూదేశ స్వపరిపాలనా సంఘమును పేర నొక సంఘము నేర్పాటుచేయఁ గోరి, అన్ని రాష్ట్రములయందలి నాయకులను ప్రోత్సహింపఁచి సంఘ సభ్యులనుగాఁ జేర్చి, తత్పరిపాలనా విధుల నేర్పఱచి, యావద్వృత్తాంతమును యుద్ధ మంతవఱకు లోపున తయారుచేయ నిశ్చయించి, మహాసభవారి యంగీకారమును గోరిరి. సభవారలు నందుల కంగీకరించి, దేశీయ సంఘమువారును మహమ్మదీయ సంఘ ముఖ్యులును ఈ స్వదేశపరిపాలనను గుఱించి యాలోచించి, ప్రజలకు బోధించి, ఈ 1916-వ సం. నెవ్రెంబరు నెల 1-వ తేదీనాటికి పని కొనసాగు విధములను చర్చించు కార్యనివేదికను పంపవలె నని తీర్మానించిరి. అఖిల భారత మహమ్మదీయ సభ యందుఁ గూడ నిటులే తీర్మానింపఁబడినది. కనుక దేశమం దంతట నుండు నాయకులు ప్రత్యేకముగాఁ గాని సంఘములుగాఁ గాని తమ యభిప్రాయములను కేంద్రముగ తెలియఁజేయుట యత్యవశ్యమై యున్నది. సామాన్యజనము చదివి గ్రహించునట్లు మాతృభాషలో తెలియఁజేయుట యత్యంత మవశ్యము. క్లిష్ట మైన యంశము గాన మన భాషలో వ్రాయుటయందుఁ గలుగు పొరపాటులు తుమింపఁ దగినవి.

హిందూదేశ స్వపరిపాలన మన నేమియో క్రొత్త సంగతి యనియు, అందువలన నసాధారణములును దురపేక్షితములును నగు మార్పు లగు ననియుఁ దలంపరాదు. అందువలన పరిపాలనా విప్లవము గల్గు ననుట గొప్ప తప్పు. స్వపరిపాలనము క్రొత్త సంగతి

కాదు. గ్రామ స్వశాంతి పాలనము వెక్కువందల వత్సరములక్రిందటనే యేర్పఱుపఁబడి జనుప్రదముగ జరగుచు వచ్చినది. గ్రామ స్వపరిపాలనా సంఘము లుండుటయు అవి యామోదకరముగ పని యొనర్చు చుండుటయు అంగ్లేయులు వ్రాసిన చరిత్రములందును గాన వచ్చుచున్నది. సర్ హెన్రీ మెయిన్ గారును సర్ మెట్కాఫ్ గారును అవి పిల్ల రాజ్యము లని చెప్పియున్నారు. కనుక నిట్టి స్వపరిపాలన మెప్పుడును గల మెరుంగనిది కాదు. అందువలన దేశము లో వెన్న రెఱుంగని పాలనాంశము లుండవు. చెడుగు రానేరదు. ఇందుల కొక క్రొత్త నిర్మాణమును నిర్మించుట యవసరము. ప్రజానాయకు లూహించినదియు గోరుచున్నదియు కలోనియలు మాదిరి స్వపరిపాలనమే. బ్రిటీషు సామ్రాజ్యములో వెక్కువరకముల కాల నీలు గలవు. అవి యన్నియు స్వపరిపాలనా లాభముల ననుభవించుచున్నవి కాని, యా పాలనములలో స్వల్పభేదములు గానించును. హిందూదేశమున కే కాలనీలోని పరిపాలనమువంటి పాలనము గావలెనో నిశ్చయింపవలసి యున్నది. కాలనీలు చతుర్విధములుగ నున్నవి: (1) రక్షణములో నున్నవి, అనఁగా నింటి వ్యవహారము లా దేశపు ప్రభుత్వము చేయువారికల్లు అన్యదేశ సంబంధ వ్యవహారము లింగ్లాండురాజు గారివల్లు జరపఁబడు చుండును. (2) అధికారమును పొందిన కంపెనీల ప్రభుత్వము, అనఁగా వీనియందు పరిపాలనాధికారము కంపెనీల కీయఁబడి, ఆ కంపెనీలను ప్రతినిధులక్రింద నుంతురు. (3) రాజుగారి సొంత రాజ్యములు. ఇవి రాజుగారి మంత్రుల క్రిందను ఉన్నోగ్రస్థుల క్రిందను నుండును. (4) స్వపరిపాలనము చేసికొను కాలనీలు, అనఁగా సామ్రాజ్యసభ వారివలన నీయఁబడిన పాలనాధికారమును దేశస్థులే యనుభవించుచుండురు.

స్వపరిపాలనము చేయు కాలనీలలో అంగ్లేయదేశపు ప్రధాన మంత్రి సలహాపయిని చక్రవర్తిగారివలన నియమింపఁబడిన ప్రతినిధి యొక్క డుండును. వానికి పరిపాలనమునందు సాహాయ్య మొనర్చుటకు దేశస్థులలో తగినవారిని మంత్రివర్గముగ నియమింతురు. ఇది బ్రిటీషు మంత్రివర్గమును బోలి యుండును. మంత్రివర్గము ప్రజాప్రతినిధులకు పూచీదారులై యుండురు. కాలనీ యెక్కుడు విస్తీర్ణము గలిగినపుడు అది కొన్ని రాష్ట్రములుగా విభజింపఁబడి, ప్రతిరాష్ట్రమునకు నొక ప్రత్యేకపాలకుఁడును శాసననిర్మాణమునకు ప్రజాప్రతినిధుల సభయు నుండును. ఇందు ముఖ్యంశ మేది యన, చక్రవర్తి గారివలన నియమింపఁబడిన ప్రతినిధి తప్ప నింకే యుద్యోగియు నింగ్లాండున నియమింపఁబడఁడు. ప్రతినిధియొక్క వేతనము తప్ప నింకెవ్వరి వేతనమును ఆ దేశపు మంత్రివర్గముయొక్కయు ఉన్నత కార్యనిర్వాహక సభా సభ్యులయొక్కయు అనుమతి లేక నియమింపఁబడదు. ఈ కాలనీల యాదాయవ్యయములలో దేశీయ మంత్రివర్గమునకును ఉన్నత ప్రతినిధుల సభలకును మాత్రమే సర్వాధికారము గలదు. ఇప్పుడు జరగుచున్న యుద్ధమువలె నితర రాజ్యములతో బ్రిటీషువారికి యుద్ధము సంప్రప్తముగునపుడు తగిన సాయము చేయు విధి తప్ప,

కాలనీల పరిపాలనా విషయములలో కాలనీయులకును బ్రిటీషు ప్రభుత్వమువారికిని ఏవిధమైన సంబంధమును పూచీయును లేదు. అట్టి స్వపరిపాలనము ననుభవించుచు హిందూదేశ మంతటి విస్తీర్ణము గల దేశములు కెనడా, ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణాఫ్రికాయ. వాని పరిపాలనా విషయములను జూచి పరిశీలించినమీద, ఏ దేశపు పరిపాలనమువలె హిందూదేశ పరిపాలనమును మార్పుట యుక్తమో యోచింపవలెను.

కెనడా

ఈ మూడిటిలో పురాతన మయినదియు బ్రిటీషు కలలోని యలు పరిపాలనమునకు మాదిరి యైనదియు కెనడా రాజ్యపరిపాలనము. దీని సేర్పడుటకు బ్రిటీషు రాజ్య పరిపాలన మాదర్శముగా గ్రహింపబడియె. కెనడాలో రాజ్యాధికారి గవర్నరు జనరల్ అని పిలువబడి చక్రవర్తి గారివలన నియమింపబడును. ఆ గవర్నరు జనరల్ గారు కార్యనిర్వహణముకొఱకు ప్రీవీ కౌన్సిల్ అను సంఘమును నియమింతురు. ఆ సంఘములో నొకభాగము కార్యనిర్వాహకమునకు నియమింపబడి కాబినెట్ మంత్రివర్గము అని పిలువబడును. ఇప్పుడా మంత్రివర్గమున 15 గురు కలరు.

కెనడా పార్లమెంటువారివలన నంగీకరింపబడిన ప్రతి బిల్లును గవర్నరు జనరల్ గారి యంగీకారమునకు లోబడి యున్నది. శాసన నిర్మాణమునకు, సెనేటు సభ సాధారణసభ యను రెండు సభలున్నవి. సెనేటు సభకు గవర్నర్ జనరల్ గారివలన నియమింపబడిన వారు 87 గురు సభ్యులు గలరు. రాష్ట్రముల తారతమ్యములను బట్టి యెన్నుకొనబడిన వారి సంఖ్య నిర్ధారణ చేయబడును. సెనేటు సభ్యులు 80 సం. ల వయసు గలిగి 4000 డాలర్ల రాబడి గలిగి యుండవలెను. వారిలో నొక్కొక్కరికి సం. నకు 2500 డాలర్ల వేతన మియ్యబడును. సాధారణ సభలో 221 మంది సభ్యులుందురు. వీ రందఱును 5 సం. ల కొక్కొక్క మాటు ప్రజలచే నెన్నుకొనబడుదురు. ధనసంబంధమగు బిల్లులు గవర్నరు జనరలు గారి సిఫారసు పొందినమీద నీ సభలో చర్చింపబడును. దేశ బాహుళ్యమునకు బట్టి కెనడా పెక్కు రాష్ట్రములుగా విభజింపబడినది. మంత్రివర్గము సలహాపయిని ప్రతిరాష్ట్రమునకును 5 సం. ల కొకమాటు రెఫ్రీసెంటు గవర్నరును నియమింతురు. కాని, ప్రతి రాష్ట్రమును ప్రత్యేకపు వాక్కులు గల స్వపరిపాలనమును చేసికొను రాష్ట్రమై యున్నది. ప్రతి దాని కొక కార్య నిర్వాహక సభయు నొక శాసననిర్మాణసభయుఁ గలవు. రాష్ట్ర వైశాల్యమును బట్టి కార్యనిర్వాహకసభయందు నల్వరు మొదలు పదునాఱుగురు సభ్యులుందురు. ఈ సభలో నొక్కొక్క రొక్కొక్క యుద్యోగశాఖ కధికారిగా నుండి, శాసననిర్మాణసభయొక్క నమ్మకము కల్గియుందురు. రాష్ట్రీయ శాసననిర్మాణ సభలో నిర్మాణము కాదగిన శాసనములును, కెనడా దేశపు శాసన నిర్మాణసభలో నిర్మాణము కాదగిన శాసనములును, వాని యన్యోన్య సంబంధములును కెనడా పరిపాలనా శాసనములో వివరముగా పేర్కొనబడినవి.

రాష్ట్రీయ శాసన సభలో నంగీకరింపబడిన బిల్లులు రెఫ్రీసెంటు గవర్నరు గారివలన నంగీకరింపబడవలయును. అట్టి బిల్లులను గవర్నరు జనరలు గా కొక సంవత్సరములో నిష్క్రమణ చేసి త్రోసివేయ వచ్చును.

ఆస్ట్రేలియా

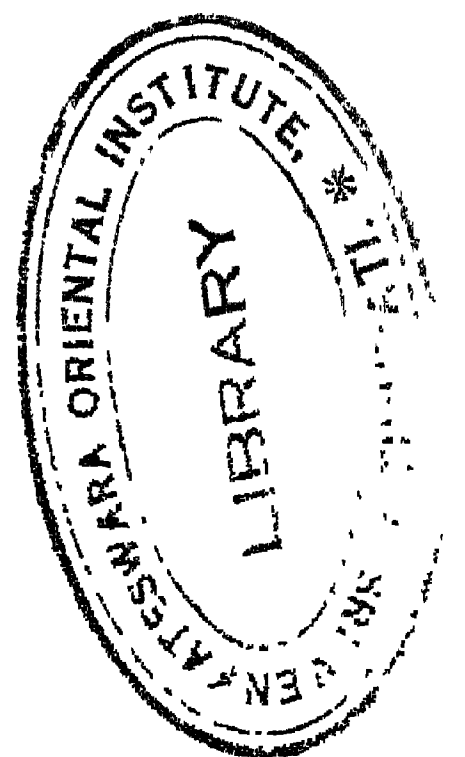
ఆస్ట్రేలియా దేశ పరిపాలనా శాసనము పదునైదు సం. ల క్రిందట మాత్రమే నిర్మింపబడినది. ఆ దేశపు ప్రజలు తమకుఁ గావలసిన రీతిని స్వపరిపాలనా మార్గముల ననుసరించి తమలోఁ దాము చర్చించి చర్చించి తుద కందఱంగీకరించి బ్రిటీషు ప్రభుత్వమువారికి పంపఁగా, వా రా ప్రకారము దాని నంగీకరించిరి. 1901-వ సం. జనవరి నెలనుండి యా చట్ట మమలులో నున్నది. కెనడా యందువలెనే యిచ్చటఁ గూడ రాష్ట్రీయస్వపరిపాలనమును వివిధరాష్ట్రములకుఁ గొన్ని యంశములం దిచ్చి, నుటికొన్ని టిలో మాత్ర మన్నియు నొక పెద్ద కాలనీక్రింద నేకత్వము గలుగఁ జేయబడినవి. కాని, కొన్ని ముఖ్యాంశములందు మాత్రము భేదములు గలవు. కెనడా పార్లమెంటు సభకు పూర్ణ మైన శాసననిర్మాణాధికార మియ్యబడి రాష్ట్రీయులకు కొన్ని యంశములందు మాత్రమే శాసన నిర్మాణాధికార మియ్యబడినది. రాష్ట్రముల సభలచే నిర్మాణము చేయబడిన చట్టములను గవర్నరు జనరలు గా నంగీకరింపవలయును. ఆస్ట్రేలియాలో పార్లమెంటు సభ కొన్ని యంశములందు మాత్రమే శాసననిర్మాణాధికారము గల్గి, కొన్ని శాఖల రాజ్యవ్యవహారములే చూచుచున్నది. కాని, చాల భాగము శాసననిర్మాణమును రాజ్య వ్యవహార నిర్వహణమును పార్లమెంటు సభవారి సంబంధము లేకయే ఆస్ట్రేలియాలోని రాష్ట్రములు చూచుకొనుచున్నవి. కెనడాలో రాష్ట్రీయ పాలకులను గవర్నరు జనరలుచేత బ్రిటీషు చక్రవర్తిగానే నియమింతురు. కెనడాలోని రాష్ట్రీయపాలకులకు రెఫ్రీసెంటు గవర్నరు లనియు, ఆస్ట్రేలియాలోని రాష్ట్ర పాలకులకు గవర్నరు లనియు పేరు. ఆస్ట్రేలియా గవర్నర్లకు సామాన్య ప్రభుత్వమువారితోనే సంబంధము గలదు. కెనడాలో రాష్ట్ర సభవారు చేసిన తీర్మానమును గవర్నరు జనరలు గా కొక సంవత్సరములో తిప్పివేయఁగలరు. అట్టి యధికార మాస్ట్రేలియా గవర్నరు జనరలు గారికి లేదు. కెనడాలో రాష్ట్రముల వ్యయముల కున్నతప్రభుత్వమువారే పూచీ పొందియున్నారు. అట్టి పూచీ ఆస్ట్రేలియా దేశపు ప్రభుత్వమునకు లేదు. కెనడా రాష్ట్రముల కంటె ఆస్ట్రేలియా రాష్ట్రములకు పరిపాలనమునం దెక్కుడు స్వాతంత్ర్యము గలదు; దానితోఁ బాటు పూచీయుఁ గలదు. కెనడాలోని రాష్ట్రములలోవలె గాక, ఆస్ట్రేలియా రాష్ట్రములలో శాసన నిర్మాణముకొఱకు పెద్ద సభ యనియు సాధారణ సభ యనియు రెండు గలవు.

ఆస్ట్రేలియాలో గవర్నరు జనరలు గారిని చక్రవర్తి గారు నియమింతు రని చెప్పబడి యున్నది. రాష్ట్రపాలకునకును బ్రిటీషు

THE CONGRESS VOLUNTEERS, 1915

జాతీయమహాసభకు శేవ చేసిన వాలంటీయరులు, 1915

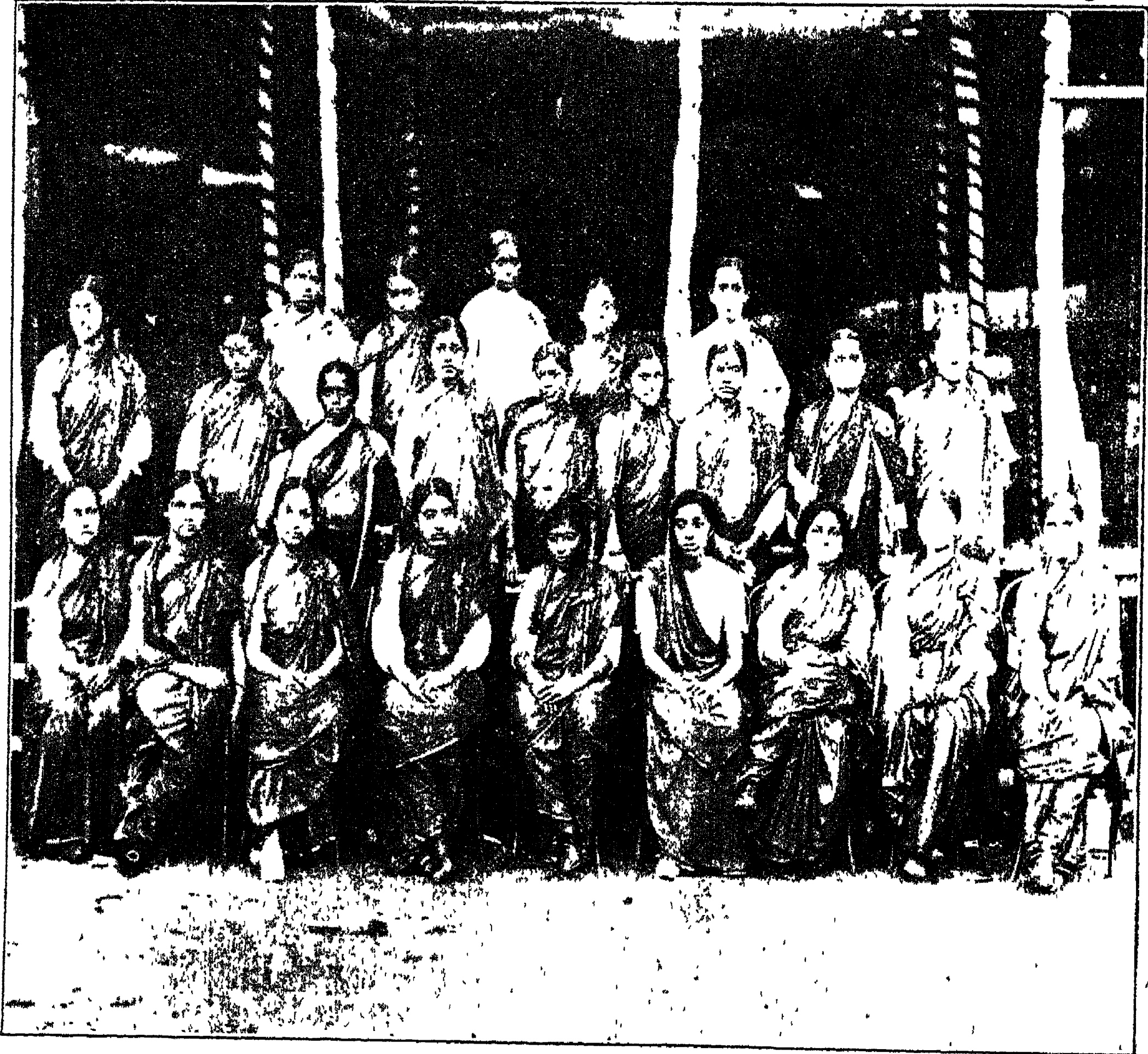

PRESIDENT AND MEMBERS, RECEPTION COMMITTEE
Indian National Social Conference, 1915

సంఘసంస్కరణ సభాధ్యక్షుడు
సన్మాన్యసంఘసభ్యులు

LADY VOLUNTEERS, SOCIAL CONFERENCE, 1915

సంఘసంస్కరణసభయందు స్వచ్ఛందసేవ చేసిన నారీమణులు, 1915

సామ్రాజ్య మంత్రివర్గమునకును జరగెడు సమాచార మంతయు గవర్నరు జనరలు గారికి తెలియజేయవలెను. ప్రతి శాసనమునకు నా తని యంగీకార మవసరము. సర్వదేశ సేనా నౌకా బలముల కాలక్షేప యధికారి. కార్యనిర్వహణమున సాహాయ్య మొనర్చుట కొక మంత్రివర్గమును గవర్నరు జనరలు గా రుంచుకొందురు. అట్టి మంత్రులు ఆస్ట్రేలియా పార్లమెంటులో సభ్యులుగా నుండవలెను. ఇచ్చట సెనేటు సభకు సభ్యులుగా నొక్కొక్క రాష్ట్రమునుండి ఆరుగురు తీసికొనబడుదురు. ప్రతినిధుల సభ యని మఱియొక చిన్న సభ కలదు. ఆ సభలో 75 గురు సభ్యులు గలరు. ప్రతి రాష్ట్రముయొక్క జన సంఖ్యను బట్టి చిన్న సభకు ప్రతిరాష్ట్రము నెన్నుకొను సభ్యుల సంఖ్య నిర్ణయింపబడును. రెండు సభల సభ్యులలో నొక్కొక్కరికి సం. నకు 600 పౌనుల శేత మీయబడును. చిన్న సభలో ఏ యంశమయిన సంగీకరింపబడి, సెనేటులో రెండు మాటు లంగీకరింపబడనియెడల, గవర్నరు జనరలు గారు రెండు సభలను నిలిపివైచి వానిని మఱల నిర్మించుట కుత్తరు వీయవచ్చును. క్రొత్త సభలు రెండు నా సంగతిలో నేకీభవింపనపుడు రెండు సభలు కలసి ఘోషముగా వోటు వేయుదురు; ఘోషము వోట్లలో అధిక సంఖ్యను బట్టి తదంతము నిర్ణయింపబడును. ఆస్ట్రేలియాలో నాటు రాష్ట్రములు గలవు. రాష్ట్రమున కొక గవర్నరును కార్యనిర్వహణమునకు శాసననిర్మాణసభనుండి గవర్నరు గారు కొంతకాలము నియమించుకొనవలెను.

దక్షిణాఫ్రికా

దక్షిణ ఆఫ్రికా యూనియన్ పరిపాలన మనునది యన్నిటి కంటె క్రొత్తది; ఆలోచనపయుని ప్రజాసమ్మతి ననుసరించి యే ఏ యుపబడిన స్వపరిపాలనపు చట్టమై యున్నది. 1908-వ సం. మొదలు 1909-వ సంవత్సర మంతమువఱకు నిది యాలోచింపబడి, 1910-వ సం. నుండి యయలులోనికి వచ్చినది. అనోన్య మంతః కలహములు గలిగినను, బ్రిటీషు ప్రభుత్వమున కెదురుగ పోరాడుటకు మాత్ర మైక్యమయిన నాలుగు ప్రత్యేకరాష్ట్రముల నొక సంఘముగా చేర్చి పరిపాలన మై యున్నది. రాజ్యతంత్రములలో నిట్టి తొక్కాణ మిదివఱ కెన్నడూ నుండలే దని చాల్చురు మంత్రియు ఆఫ్రికావాసులును చెప్పియున్నారు. దక్షిణాఫ్రికా పరిపాలనము గూడ కెనడా ఆస్ట్రేలియా పరిపాలనములవలెనే యూహింపబడినది గాని వాని కంటె ననేకవిషయములలో నెక్కుడు స్వాతంత్ర్యము గలిగి యున్నది. దక్షిణాఫ్రికా పరిపాలనములోని ముఖ్యంశము లెవ్వి యన : (1) పరిపాలనాశాసనముయొక్క యాధిక్యము దానిని సులభముగా మార్పఁ గూడ దనుట (2) పరిపాలనాధికారమును వివిధరాష్ట్రముల యందు నుంచి యన్నిటిపయి యధికారమును యూనియన్ గవర్నరు మెంటులో నుంచుట. దేశవ్యవహారముల విషయమై యూనియన్ పార్లమెంటు సర్వాధికారము గలిగి యున్నది. దక్షిణాఫ్రికాలో సంబంధించినంతవఱకు యూనియన్ పార్లమెంటునకు సర్వాధికారము

గలదు. చట్టములో కొన్ని భాగములు మాత్రము మార్పుటకు సాధారణముగా వీలు లేక పోవుటయు, శాసననిర్మాణమును చేసిన సామ్రాజ్యప్రభుత్వమువారు పార్లమెంటు చట్టమును మార్చివేయుట గాని రద్దుపఱచుట గాని చేయుటయు మాత్రమే యూనియన్ పార్లమెంటువారి యధికారమున కాటంకము లని చెప్పవచ్చును. దక్షిణాఫ్రికాలో నెన్నుది ప్రజాభివృద్ధి సత్పరిపాలనము, వీని కవసరమైన పద్ధతులన్నియు అవలంబించుటకు యూనియన్ పార్లమెంటు వారికి పూర్తి యైన యధికారము గలదు. యూనియన్ పార్లమెంటుయొక్క చట్టమునకు వ్యతిరేకము గాకుండ, ఏపద్ధతి నైనను యూనియన్ రాష్ట్రములలో నేదియైనను చేయవచ్చును. యూనియన్ పార్లమెంటు వారు కొన్ని నిబంధనలకు లోబడి దక్షిణాఫ్రికా పరిపాలనాశాసనమును గూడ మార్పుట కధికారము గలదు. ఆ నిబంధన లేవి యన, శాసననిర్మాణమునకు సంబంధించిన కొన్ని విధులకు కొంతకాలము వఱకు మార్పిగూడ దనియు, రాష్ట్రీయ శాసననిర్మాణ సభలను మార్చునపుడు చక్రవర్తిగారి యనుమతిని పొందవలయు ననియు; ఇట్టి నిబంధనలకు లోబడి యూనియన్ పార్లమెంటునకు సర్వాధికారము గలదు. కార్యనిర్వాహకత్వమునకు దక్షిణాఫ్రికాలో గూడ చక్రవర్తిగారివలన గవర్నరు జనరలుగారు నియమింపబడుదురు. ఆయనకు సలహా యిచ్చుటకు బ్రిటీషు కాబినెట్ వంటి 10 మందికి మించకుండు మంత్రివర్గము గల కార్యనిర్వాహకసభ యొకటి యున్నది. ఆ సభ్యులను గవర్నరు జనరలు గారే యూనియన్ పార్లమెంటు సభ్యులలోనుండి నియమింతురు. మంత్రివర్గము యూనియన్ పార్లమెంటునకు పూచీపార్లమెంటు యందుగు. వారి సలహావైని గవర్నరు జనరలు గారు నడచుకొందురు. మొదటి మంత్రివర్గములో ప్రధాన మంత్రియు మిగిలిన రాజ్య వ్యవహారశాఖలలో నొక్కొక్క మంత్రియు నున్నారు. శాసననిర్మాణము నిమిత్తము యూనియన్ పార్లమెంటు, అనగా రాజప్రతినిధి గవర్నరు జనరలుగారును, పెద్ద సభ యనబడు సెనేటును, చిన్నదగు హౌస్ ఆఫ్ ఆసెంబ్లీయును ఆయియున్నవి. గవర్నరు జనరలు గారికి పార్లమెంటు సభా వ్యవహారముల నారంభించుట ఆపుట చాలించుట మొదలగు నధికారములు గలవు. సెనేటులో 41 మంది సభ్యులు గలరు. అందులో 8 మందిని గవర్నరు జనరలు గారు నియమింతురు. మిగిలిన 33 మంది యూనియన్ లో నుండు నాలుగు రాష్ట్రములనుండియు వాని శాసననిర్మాణ సభలనుండి యున్నబడుదురు. సెనేటు సభ్యులకు 50 సం.ల కంటె తక్కువ వయస్సుండ వలనుపడదు. అతడు యూనియనులో నభిముఖు 5 సం. లైన నుండి ఐరోపాదేశీయుల సంతతికి చేరిన బ్రిటీషు కులస్థుడైయు యుండవలెను. ఎన్నుకొనబడిన సెనేటు సభ్యులకు 600 పౌనుల విలువ గల యాస్తి యూనియనులో నుండి, చిన్నసభకు వోటరుగా నుండవలెను. సెనేటు సభ కధ్యక్షుని సభ్యులెన్నుకొందురు. చిన్నసభ యను హౌస్ ఆఫ్ ఆసెంబ్లీలో 180 మంది సభ్యులుండురు. వేర్వేలు రాష్ట్రములనుండి జనసంఖ్య ననుసరించి సభ్యుల సంఖ్య నిర్ణయింపబడును. ఈ సభ్యుల యధ్యక్షుని గుఱించియు,

ఎన్నఁబడు మార్గమును గుఱించియు యూనియన్ పార్లమెంటువారి పక్షపాదులకు నిష్ఠయును చుండును. నెనేటూ సభ్యులకును చిన్న సభ సభ్యులకును నొక్కొక్కరికి సంవత్సరమునకు 400 పానుల వేతన మీయఁబడును. రెండు సభలవారు సంగీకరించిన బిల్లును చక్రవర్తి గారి ఆగ్రహము గవర్నరు జనరలు గారి కరించుట గాని, అంగీకరింపకపోవుట గాని, చక్రవర్తి గారి చిత్తమునకు బోలఁబడుట గాని చేయవచ్చును. గవర్నరు జనరలు గారికి కరించిన పద్ధతిని దేనినైనను చక్రవర్తి గారికి సంవత్సరములో త్రిప్పివేయవచ్చును. రెండు సభలలోని చట్టము నింగ్లీషు భాషలో గాని డచ్చిభాషలో గాని జరుపఁబడును. నాలుగు రాష్ట్రములకును నాలుగు పాలనాధికారులకు గవర్నరు జనరలు గారి నియమింతురు. ప్రతిరాష్ట్రములోనుండియు జిన్న సభ కెన్నఁబడు సంఖ్యను మించకుండ కూడ సంవత్సరముల కొకసారి చిన్న సభకు వలెనే యెన్నఁబడిన సభ్యులతో రాష్ట్రీయసభ యను నొక సభ గలదు. ఆ సభకు సభ్యులే సభాధ్యక్షు నెన్నుకొందురు. ఆ సభ గాక కార్యనిర్వాహకసంఘము అను పేర నల్వరు సభ్యులతో రాష్ట్రపాలనాధికారి యాధిపత్యమున నొక సంఘమున్నది. రాష్ట్రపాలనాధికారియే రాష్ట్రవ్యవహారములకు ముఖ్యుఁడు. కార్యనిర్వాహకసంఘమువారు రాష్ట్రపరిపాలనము జేయుచుందురు. రాష్ట్రీయసభ జరుగు సమయము రాష్ట్రపాలకునివలన నియమింపఁబడును. వాని యనుమతి లేనిది ధనసంబంధము గల బిల్లు చర్చింపఁ గూడదు. వాని యాజ్ఞ లేకుండ సాము వెచ్చింపఁ గూడదు. తక్కిన యంశమునఁ గార్యనిర్వాహక సంఘ సభ్యులకన్నఁ గడసారి వోటు నిచ్చుట తప్ప నెక్కుడు అధికారములు వానికి లేవు. అతఁడు రాష్ట్రీయసభవారికి లోఁబడిన యధికారి. యూనియన్ గవర్నమెంటు వారికిఁ గూడ లోఁబడిన యధికారి యై యుండుటవల్ల వారి యుత్తరువుల ననుసర మొనఱుకు కార్యనిర్వాహక సంఘము వారితో నాలోచింపకయే యశులు చేయవలసి యుండును. ఈ యంశములలో ప్రస్తుతము హిందూదేశ పరిపాలనమును గొంతవఱకు బోలి యున్నది. రాష్ట్రపాలనములకు రాష్ట్రములోని సంగతులను గుఱించియే యధికారము గలదు. గవర్నరు జనరల్ గారి యనుమతికి లోఁబడి రాష్ట్రీయపాలనములు, ప్రారంభవిద్య, వ్యవసాయము, ధర్మము, వైద్యము, స్థానికపాలనము, రోడ్లు, వంతెనలు, మాక్సిక్టు మొదలుగాఁ గలవానిని యూనియన్ పార్లమెంటువారు నిర్ణయించుట కధికారము గలదు. యూనియనులోని యినుపదారులు హార్బర్ల విషయమును ప్రత్యేకముగ నొక బోర్డును గవర్నరు జనరలు గారు నియమింతురు. ఆ బోర్డువారు గవర్నమెంటునకు మిగులకుండ నినుపదారుల రాఁబడిని వాని యభివృద్ధి క్రిందనే యుపయోగింతురు. రాష్ట్రముల హద్దులను మార్చుటకుఁ గూడ యూనియన్ పార్లమెంటువారి కధికారము గలదు.

హిందూదేశము

వాణిజ్యవసరములనుండి పరిపాలనావసరములకుఁ గ్రమముగాఁ బెరిగిన విధమును హిందూదేశ పరిపాలనా చరిత్రము తెలియఁ

జేయు చున్నది. 1599 సం. నఁ గొందఱు బ్రిటీషు వర్తకుల కీయఁబడిన పట్టా ననుసరించి వర్తక విషయములకై యేర్పఱుపఁ బడిన సంఘమును, ఆ సంఘముయొక్క సభ్యులును, సభాధ్యక్షులును, వారి యుద్యోగములును, వారి వ్యవహారము కొఱకు చేయఁబడిన నిబంధనములే రానురాను దేశపరిపాలన ప్రజారక్షణ మొదలగు నవసరముల ననుసరించి మార్పఁబడి నేటికి మహాబహుళముగాను చిత్రముగాను వర్ధిల్లిన హిందూ సామ్రాజ్య పరిపాలనా ప్రతిష్ఠాపన మై వెలుఁగుచున్నవి. వాణిజ్యముకొఱకు మాత్రమే స్థాపింపఁబడిన వర్తకస్థలము లయిన చెన్నపురి, బొంబయి, కలకత్తా నగరములే ప్రత్యక్షముగ గవర్నరుల యధికారములో నుండి దేశమును సంపాదించుచు నింట్లాండులో నుండిన డైరెక్టర్ల కోర్టుకు లోబడి యుండెను. దేశము బహుళ మయి పరిపాలనావసరము తటస్థించిన వెంటనే యనఁగా 1773-వ సం. న కలకత్తాగవర్నరును గవర్నరు జనరలుగా నియమించి నలుగురు సలహాదార్ల నిచ్చి హిందూదేశములోని బ్రిటీషుస్థానములను, వాని గవర్నర్లను గవర్నరు జనరల్ గారికి లోబడిన పరిపాలనావిధమును ఇంగ్లీషుదొరతనమువారు మార్చిరి. అది మొదలు క్రమక్రమముగ హిందూదేశములోని బ్రిటీషువారి యధికారమునకు విస్తారమైన ప్రదేశము రాను రాను కాలానుసార మయిన మార్పులను చేయుచు వచ్చిరి. 1858-వ సం. ములోఁ గొన్ని కారణములవలన బ్రిటీషు హిందూ రాజ్యపరిపాలనము డైరెక్టర్ల కోర్టునుండి మార్పఁబడి బ్రిటీషు రాజ్య ప్రభువు సొంతముగ నెఱవేర్చు నేర్పాటు చేయఁబడి యిండియాలోని గవర్నరు జనరలును రాష్ట్రపరిపాలనాధికారి గూడఁ జేసి బ్రిటీషురాజ్య మాంత్రికములో హిందూదేశ రాజ్యాంగమంత్రిని గూడఁ గ్రాంతిగాఁ జేర్చి హిందూదేశపరిపాలనా విధమును బ్రిటీషు దొరతనమువారు మార్చిరి. హిందూదేశములోని బ్రిటీషు స్థానముల పరిపాలనముగోఁ బాటు నింగ్లీషు విద్యావ్యాప్తనము గూడ నాగఁబఱింపఁబడెను. 1858-వ సం. న పరిపాలనలో జరిగిన మార్పుల ననుసరించి హిందూదేశాభిమానము మెండుగఁ గలిగి యుదాగచునస్కురా లై ప్రజానుగాగముగఁ బరికాలము రాజ్యముచేసి కీర్తి వహించిన శ్రీ విక్టోరియానుహాగజ్ఞి గారు హిందూదేశపరిపాలనములో హిందూదేశస్థులు గూడ నర్హతఁ బట్టి చేర్చికొనఁబడుదు రనియు హిందూదేశస్థులైన కారణమునఁ గాని యన్యమతస్థులను కారణమునఁ గాని దేశపరిపాలనమున హిందూదేశస్థులఁ దప్పించుట కూడ దనియు సర్వజనులును బరిపాలనా విషయములో సమానులే యనియుఁ బ్రదుకించుచు ప్రాక్ట మేషము చేయించెను. క్రమముగ హిందూదేశస్థులున్న తాండ్లయము నభ్యసించి పరిపాలనలో జతురత ననేకవిధములఁ గనఁబఱచినారు. అట్లు గొప్ప యధికారస్థానములలో జతురత గనఁబఱచిన హిందూదేశస్థుల పేర్లు తక్కువైనను బరిపాలనకు హిందువు లర్హు లను నంశము రూఢి యగును. 30 సం. ల నుండియుఁ బనిచేయుచున్న దేశీయసభానాయకు లందఱును బాశ్చాత్యదేశపరిపాలనా ప్రతిష్ఠాపనల కార్యవిధము నెఱింగినవారే. వారిలోనే కొందఱు

గవర్న మెంటులో నున్న తాధికారస్థానముల నలంకరించి దేశమునకు వన్నె దెచ్చిరి. కాని, హిందూదేశ రాజ్యపరిపాలనమున కాటపట్టయిన ఇండియన్ సివిల్ సర్వీసు నిబంధనలును, దక్కిన పరిపాలనాశాఖలలోని యుద్యోగనిబంధనలును, గవర్న మెంటులోని పెద్ద యుద్యోగములలోఁ జేర్చు విధులును హిందూదేశస్థులను పెద్ద యుద్యోగములలోనికి బరిపాలనాక్రమము నడపించు శాఖలలోనికిఁ గూడ ధారాళముగఁ జేరుట కవకాశము లేకయే చేయఁబడెను. ఈ యంశము విశేష సమర్థులగు మహానీయుల నేకు లాంగ్లేయులును హిందూదేశస్థులును విపులముగఁ దెలిపియున్నారు. హిందూదేశస్థులు పరిపాలనావిషయములలో సమర్థత లేనివారనియు స్వపరిపాలనమున కర్హులు గావనియు దురభిమానము గల లాంగ్లేయులును, దనుసామర్థ్యాతిశయము దెలియలేని స్వల్పసంఖ్య గల హిందూదేశస్థులును మాత్రము చెప్పచున్నారు. హిందూదేశస్థులు స్వపరిపాలనమున కర్హులని, అర్హులు గారని చెప్ప ప్రతివాదముల నన్నిటిని ఖండించుచు 1916-వ సం. ఫిబ్రవరి నెల మోడరన్ రివ్యూలో 283 పుట మొదలు వ్రాయఁబడిన యంశములు చదువరులు గమనింపఁ బ్రార్థింతులు. ఇంతియ గాక ఆంగ్లేయులలో నుదాహరణస్కూల నేకులు హిందూదేశస్థులు స్వపరిపాలనమున కర్హులనియే గాక స్వపరిపాలనము నిచ్చి పరీక్షించిన నే తప్ప హిందూదేశస్థులర్హులు గారని చెప్పటయన్యాయ మనియుఁ జెప్పి యున్నారు. నవంబరు నెల ఏప్రిల్ 6 రివ్యూలో జే. బి. పెన్నింగ్టన్ దొరి గారీ సంగతియే తెలియఁజేసి యున్నారు. మన రాజప్రతినిధి హార్డింజి ప్రభువు గారు సిమ్లా విందు సమయమున భావికాలములో హిందూదేశమును బ్రిటీషు సామ్రాజ్యము నెడఁ గృతజ్ఞత గలిగిన సమానస్నేహితునివలెఁ జూడవలె గాని తక్కువగాఁ జూడఁగూడ దనియు, నధికారులలోఁ గొందఁ టిప్పుడనుభవించుచున్న యధికారమును క్రమముగ విడువవలసి యుండు ననియు, నట్లు చేయుట హిందూదేశపు రాజకీయ స్వాభివృద్ధి కవసరమనియుఁ జెప్పియున్నారు. దేశములో నన్నిచోట్లను స్వపరిపాలనము వచ్చు ననియు రావలసి యున్న దనియు ఆశ యున్నది.

ప్రస్తుత మమలులో నున్న హిందూదేశ పరిపాలనా నిర్మాణము గతి 175 సం. లచుండియు స్వల్పబీజమునుండి పెరిగిన మహావృక్షము. బ్రిటీషు దేశ పరిపాలనావిధమువలె గార్యావసరముల ననుసరించి పెరిగినది. మైని జూపఁబడిన కిలోనియలు పరిపాలనములలోవలె హిందూదేశములో నిప్పటి ప్రతిష్ఠాపన లన్నియు నున్నవి. కాని పరిపాలనాభిప్రాయము, విధము, ఆదర్శము, దేశమునకు ఫలము, ప్రతిష్ఠాపనల నిర్మాణము మొదలగు ముఖ్యాంశములందు మాత్రము భేదము గలదు. రాజప్రతినిధి గవర్నరు జనరలు గారును, రాష్ట్ర పరిపాలకులు లెఫ్టి నెంటు గవర్నరులును, సామ్రాజ్య రాష్ట్రీయ శాసన నిర్మాణ కార్యనిర్వాహక సభలును, బిల్లులు ప్రవేశపెట్టుటయు, చర్చ జరగుటయు, ఆదాయవ్యయపట్టికల సభలలోఁ జర్చించుటయు, సభ్యులు ప్రశ్నలు వేయుటయు, దొరతనమువారు త్తరముల నిచ్చుటయు, సభ్యులు తీర్మానముల నుపపాదించి చర్చఁజేయుటయు

మొదలుగాఁగల రాష్ట్రపరిపాలనములలోని సుచిహ్నములన్నియుఁ గలవు. కాని, రాజ్య పరిపాలనయందలి భాగము మాత్రము భేదము. కాలనీలలో రాజ్యతంత్ర మంతయుఁ గాలనీల పూర్తియైన యధికారముననే జరగుచున్నది. కాలనీల యాదాయ వ్యయములతో బ్రిటీషు దొరతనమువారికి సంబంధము లేదు.

కాలనీల రాజ్యపరిపాలనములోవలె నిష్పక్ష హిందూదేశమున సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారికిని రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములవారికిని జేయవలసిన రాజ్యవ్యవహారములలో నిర్ణయ యున్నది. హిందూ సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారు దేశ మంతటకొక కర్తవ్య వ్యవహారములను, అనఁగా, అంతరితపాల వ్యవహారములు, ఇరుపదారులు, అందఱు నియవలసిన పన్నులు, కరెన్సీలు, ఋణములు దామే నిర్వహించి, రాఁబడి ననూలుచేయుట; నివాసభివృద్ధి, వైద్య ఆరోగ్య రక్షణ నిబంధనలు, నిద్ర నాణుదలలు, బాటలు, కట్టడములు మొదలగు స్థానిక వ్యవహారములను రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల కప్పగించి యున్నారు కాని, స్థానిక వ్యవహారములు సరిగా నడచుచున్నదియు లేనిదియు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారు తలుచుగఁ బరిశీలించుచున్నారు. రాష్ట్రీయ పరిపాలనల ఒడ్డెట్లను సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారు ప్రతి సం. మును ముందుగఁ జూచి యశను నయినయెడల మార్పుచుందురు. ముఖ్య మయిన యుద్యోగము లెన్ని యైనఁ గ్రొత్తగ నేర్పాటు చేయునపుడు రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమువారు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారి యనుమతిని బొందవలెను. రాష్ట్రీయపు దొరతనమువారి చర్యలవల్ల నష్టముఁ బొందిన ప్రతి యుద్యోగి గాని యనుద్యోగి గాని సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారి కసిలుచేసికొనుట కవకాశము గలదు. చెన్నపురి బొంబయి బంగాళా రాష్ట్రములలోఁ దప్ప, తక్కిన రాష్ట్రములలో ముఖ్యమైన యుద్యోగస్థులను నియమించుటలో సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారి యనుమతి యుండక తీరదు. స్వతంత్ర రాజ్యములలోఁ గొన్నిటి వ్యవహారములు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమువారును, పటి కొన్నిటి వ్యవహారములు రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమువారును నాచుచున్నారు. హిందూదేశమున సామ్రాజ్యప్రభుత్వ మన రాజప్రతినిధి గారును నాద సభలోని సాధారణ సభ్యులును మాత్రమే యుండుదున్నారు. ఆట్టి సాధారణ సభ్యులు నేనాధిపతి గాక యాటుగు యున్నారు. కిలోనియలో పరిపాలనములోవలె వైయోటుగరు సభ్యులకు రాజ్యవ్యవహారములలో వివిధ భాగము లేర్పలుపఁబడి యున్నది. రాజప్రతినిధి గారు నొక భాగమును, అనఁగా నితరదేశములతోడ వ్యవహారముల నాచుచున్నారు. కాని, యీ సభ్యుల యధికారములు మాత్రము కాలనీలలోఁ గాని యింగ్లాండులోఁ గాని ముందేఁడె ప్రభుత్వముల యధికారములనలె నుండువు. ప్రతిసభ్యుని వ్యవహార గాఢు నాఁడధికారము యై యున్నను రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమువారి యభిప్రాయముతో పెక్కిభవింపనపుడును ముఖ్యావసరము గలిగినపుడును ఆరెఁగు రాజప్రతినిధి గారితో సలహా చేయవలసి యున్నది. వివిధశాఖలలో న్యోగ్యసంబంధములు గలిగిన వ్యవహారములలో నాయా సభ్యు లేకీభవింపనపుడు రాజప్రతినిధిగారి

నుండవలెను. (6) సామ్రాజ్యశాసననిర్మాణసభ గూడఁ బూర్తిగ నెన్నుకోఁబడినసభ్యులచే నిర్మాణము కావలెను. సామ్రాజ్యశాసన సభకు ప్రతిరాష్ట్రమునుండి పదునేనుమందికి మించకుండ ప్రజల యెన్నికపయిని సభ్యులు నియమింపఁబడవలెను. (7) సామ్రాజ్య శాసనసభ గాక కాలనీలలోవలె సెనేటుసభ యను మఱియొక శబ్దసభ యుండవలెను. సెనేటుసభలో రాష్ట్రమునకుఁ బదిమందికి తక్కువ కాకుండ సభ్యులను రాజప్రతినిధిగారే నియమింపవలెను. (8) సామ్రాజ్యసంక్రమణము అనఁగా సామ్రాజ్యకార్యనిర్వాహక సంఘము సెనేటు శాసననిర్మాణసభల సభ్యులలోనుండి రాజప్రతినిధి గారు నియమింపవలెను. (9) సామ్రాజ్యశాసననిర్మాణము విషయము ఆస్ట్రేలియాలో సెనేటుప్రతినిధిసభల కుండెడి యధికారము లుండవలెను. (10) రాష్ట్రముల శాసనాధికారములు పాలనాధికారములు ఆస్ట్రేలియాలోని రాష్ట్రములకువలె నుండవలెను. కాని, కెనడా లోవలె రాష్ట్రీయపాలకులు రాజప్రతినిధిగారికి లోబడి యుండవలెను. (11) సామ్రాజ్యసభలలోని సభ్యులు అయిదు సంవత్సర

ములకును రాష్ట్రీయసభల సభ్యులు మూడు సంవత్సరములకును నొకసారి మాటుచుండవలెను. (12) నియంతనలను రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వము వారు మార్చునపుడు సామ్రాజ్యప్రభుత్వమువారి యనుమతియును సామ్రాజ్యప్రభుత్వమువారు మార్చునపుడు చక్రవర్తిగారి యనుమతియును బొందవలయును.

ఈ ప్రకారము కలొనియల్ స్వపరిపాలనము మాదిరిని హిందూదేశస్థితికి తగినట్లు మార్పులు చేసి, కెనడా ఆస్ట్రేలియా దక్షిణాఫ్రికాలకువలె ధారాశాసనమున యంతఃకరణముతో హిందూదేశ నాయకుల యభిమతము ననుసరించి హిందూదేశమునందు పరిపూర్ణానుగ్రహము గల చక్రవర్తిగారు శాసననిర్మాణము త్వరలో దయచేయుదులని ప్రార్థన.

వై వ్యాసముఁగి కాలనీల సాలన నిర్మాణాంశములను 1916 సం. జనవరి నెల ఇండియను రివ్యూలో కాలనీల పాలనమును గుఱించి యక. యమ్. మజూముదారు గారు వ్రాసిన వ్యాసము సాయమున వ్రాయఁగలిగితిని. అందునకు వారికి కందనములు చేయుచున్నాను.

సు త స్త్రు త్తి

గాడిచెల్ల హరిసర్వోత్తమరావు గారు, ఎం. ఏ.

సన్దేశముఖిపు రుమలను

విస్మయముల వదలఁజేయు నిధములు తిరుగక

అస్మత్ప్రియ పుత్రక! యీ

విస్మయగతి నన్ను రమను వీడఁగఁజను నే?

1

క. భోజనచుత్తి గూర్చుండఁగ

భోజనముల నెల్ల డుల్చి పడవై చుచు నా

రాజపు నీ వని చీరఁగ

రాజితవదనంబు చూపరావో కుఱ్ఱా!

2

ఆ. ఇల్లుగడపదాఁటి చల్లగ నంగణ

మునకు రాఁగఁ, జూచి ముదమునంది

లోన నుండు నన్నుఁ గానఁగఁ బిల్చెడు

తల్లి మఱచి చనితొ తండ్రి చెప్పుచు!

3

క. అప్పప్ప యశచ నాడఁగ,

నప్పప్ప యశచ పిన్న యప్పకు నగుడక

తిప్పప్ప మాటఁ బల్కెడు

అప్పడ వగు నీవు పోవనగు నే తండ్రి!

4

ఆ. చిన్నయన్న! నీగు చెన్నమొగంబైన

మాడ నోచుకొనఁగఁజాలనైతి

మేలు గలుగు ననుచు మేటియాసతోఁ బంప

చెనఁటివిధియె యిట్లు చెఱచివైచె.

ఆ. అన్న రమ్మని పిల్వ నయ్యదగ్గఱ కేగి

యమ్మవంక మరలి యర్ధత్రుటిని

నంకమందుఁ జేరి యలరు నవ్వొలయుఁగ

తండ్రి దనుపునట్టి తండ్రి చనితొ?

5

ఆ. అన్నయన్నయనుచు నలరారు పల్కుల

నన్ను లిలఁచె దనుచు ననుఁగుదల్లి

మొన్న వినిచె నాకు నన్నరో యింతలా

నన్ను చూపు చూడఁ జనునె చెప్పుచు?

7

తే. తండ్రి యీరీతి ప్రాకృతిధర్మ మండి

ఏల భూరంపు చింతల నెసఁగఁజేతు

వనెదెవోయన్న? ఈ జగద్వనమునందుఁ

బడిన యనుభవమాయల ఫలము సుముక్తు.

8

లోకవిషమును ద్రావక వీరక చెడక

దగ్ధనంబున మాత్రిన దిఱచి యెల్ల

తెలిసి ముక్తికి సులభమా తెనువుఁ జూడ

నగునె యర్హక! యెల్లర కవనియందు?

9

తిరళసుస్వనమాత్రమా శాంతిరీతి

పొదలు సౌరభ శేషమా పూవుపగిని

కాశ్యూరూపంబు దాల్చెడు కవులభాతి

స్మృతిగాఢ్రంబు దాల్చితే విరతిఁ దిండ్ర.

10

ఎల్ల కాలంబు నిట్టులే ఇల్లు గట్టు

కొనుమి నిల్వఁగ ననుజూచు కోరఁగూడ

దనుచు లిఖియించి విరహవేదనను మాన్ప

మార్గ మేప్పడ విధి పన్ని నుల మరలఁ

11

జేర్చి నున్నాఁడు గావునఁ దంత వీడు

మనెను నీ సూక్ష్మవాక్కుల నదిగొ వింటి;

శేష మెప్పుడుఁ జెడదంఱు తేజశకల

మైన నే నెట్లు పోవంగ నగుదు నయ్య!

12

యనుచు నర్మిలిఁ జూచెడు ననుఁగుచూపు

చిన్నియన్నరొ! నా కన్న దన్ని నిలిచె;

నింక నే మనువాడ నీ యిష్టమునకు

మాటు వల్కక నీ పుష్పమాల యిచ్చి

నాడు కాలంబు వేచెదనయ్య నేను.

13

సామాన్యభాష—సామాన్యగ్రంథజాలము

కో. వేం. అప్పారెడ్డి గారు, ఎం. ఏ.

సామాన్య భాష యనిన, హిందూ దేశమువలె నానాభాషలుగల దేశమున, ధార్మిక సాంఘిక రాజకీయాది విచారణములయందును, వ్రాయసములయందును, విద్యాధికులు భిన్న భాషలు గలవారైనను నుపయోగించుకొనుటకు నిర్ణయించుకొన్న భాషయే గాని వేరు కాదు. ఈ విషయమున మన విద్యాధికులే కొందఱు 'లింగ్వా ఫ్రెంకా' యను శీర్షికతో కొలది కాలము క్రిందట చర్చించినపుడు అపార్థము చేసికొని, "మన దేశభాష లడుగంటవలసినదేనా? అందలి గ్రంథజాల మేమగును? స్వేతరభాషను ఆబాలగోపాలము స్వభాషవలె మాటలాడ నేర్తురా?" యని వెట్టి భయములు చూపగా, పాశ్చాత్యులలో ఇదమిథ మని నిర్ణయించుట కర్హత గలవారే, పై పారి భాషికకదములకు పైని చెప్పినదే యర్థ మని నిర్ణయించియున్నారు.

ఐరోపియనులకు పరాసు భాషయును, అమెరికనులకు ఇంగ్లీషును సామాన్యభాషలుగా నుండ, మన కట్టిది ప్రచారములో లేకుండుట కడు శోచనీయము. అట్టి భాష యున్న నే గాని ధార్మిక సాంఘిక రాజకీయాది మహోద్యమములలో నైక్యభావ మేర్పడదు. అది లేమిచే సంభవించు నాచరణక్షేత్రము మొన్నటి యాయుర్వేదసమ్మేళనమువంటివానియందు నువిదితమే. అట్టి భాష యున్న నే గాని భిన్న భాషలు గలవారి కందఱికి "మాది" యనుకొనుటకు తగిన గ్రంథజాల మేర్పడదు. 'మా మతగ్రంథము' 'మా ధర్మశాస్త్రగ్రంథము' 'మా శాస్త్రగ్రంథము,' 'మా కావ్యగ్రంథము' అనుకొనుటకు తగిన గ్రంథజాల మున్న నే గాని, ఏకీభావము, జాత్యంతరవ్యాప్తి ఆత్మగౌరవము మొదలగు

స్వతంత్ర జాతిలక్షణము లేర్పడవు. కనుక 'సామాన్య భాష' 'సామాన్యగ్రంథజాలము' అనునవి అన్యోన్య్యానుబద్ధములు.

ఇప్పుడు హిందూజాతి పునర్నిర్మాణోత్సాహము ప్రబలుచుండుటచే, కొలది కాలముక్రిందట సామాన్య భాష నేర్పాటు చేసికొనుటను గుఱించి చర్చ జరిగినపుడు, పత్రికాముఖమున బంగాలీలు బంగాలీభాషయే సామాన్యభాష యగునని, ఘూర్జరులు గుజరాతీ యగునని, హిందూస్థానీయులు హిందీ యగునని ఇట్లు ఎవరేవరి భాషను వారువారు సామాన్యభాషాపదవిచే బహుకరింపఁ దొడఁగిరి. తత్త్వవిచారము మొదలిడిన పిదప నభిజ్ఞులు, బంగాళాదిభాషలు స్వల్పసంఖ్య గల జనులచే వాడఁబడునవి గనుక, కోటానఁగోటుల సంఖ్య గల ఇతరభారతీయుల కవి యుపాదేయములు కావనియు, ఉరుదు హిందూమహమ్మదీయసైనికుల పరస్పరసంఘటనచే నేర్పడినది గనుకను, ఇట్టి చూచినదియే గనుకను, ఆంగ్లభాష యత్యంతవిదేశీయము గనుకను, సంస్కృతము చాల గొప్ప గనుకను, నివియుఁ గావనియు, నితరభారతీయదేశభాషలకంటె మాటాడుజన మెక్కుడు గల హిందీభాషయే సామాన్యభాష కావలెననియు నిర్ణయించిరి. ఇందునకు దాక్షిణాత్యులలోఁ గూడ నొక విద్యాధికులు తమ సమ్మతిని జూపిరి. హిందీభాషకుఁ గల హక్కులలో (౧) చాలమంది ఇది వఱకే మాటాడుచుండుట (౨) సంస్కృతమున కత్యంత సమీప మగుట (౩) మహమ్మదీయులకుఁ గూడ పనికివచ్చుట (౪) ప్రక్రియాక్షేత్రము చాల తక్కు వగుట వీనిని ముఖ్యముగా నుదాహరించిరి.

ఈ హేతువులను వేర్వేరు రవంత విచారితము.

(౧) హిందీభాష దేశభాషలలో నే యొక్క భాషకంటెను కూడ నెక్కువమందిచే మాటాడఁబడుచుండవచ్చును గాని, దానిని క్రొత్తగా నేర్చుకొనవలసిన యందఱికంటెను నెక్కుడుమందిచే గాదు గదా? ముప్పది కోట్ల జనముగల దేశమున నది యేమాత్రము భేదము చేయఁగల్గును? ఇది యెట్టి హేతువు? (౨) సంస్కృతమునకు దగ్గఱయను మాట నిజమే గాని, నాల్గవ హేతువును బట్టిచూడఁగా ప్రక్రియాబాహుళ్యముగల సంస్కృతమునకు దూరమే యని తేలును. ప్రకృతులు చాల మట్టుకు సమానమందురా, అఱిన మొండు తప్ప, అన్ని దేశభాషలలోను కొంచె మించుమించుగా నంత యెక్కుడుగాను సంస్కృతప్రకృతులు చేరుచునే యున్నవి. ఆ మాత్రమున హిందీ చదువువారికి లేక మాటలాడువారికి, ప్రత్యేకముగా చదువక సంస్కృతము రాలేదు; చదివిన తర్వాత నితరులకంటె నెక్కువ వచ్చు నను మాటయు నవిశ్వసనీయమే. ఇంతి గాక మూడవ హేతువున కిది విరోధించును. (౩) పైని దేల్చిన ప్రకారము సంస్కృతశబ్దబాహుళ్యము మహమ్మదీయులకు దీని ననుపాదేయముగనె చేయును. వారు అరబ్బీ పారసీక శబ్దములు మెండు ప్రయోగించినచో నిప్పటి భాషనుండి భేదించి అట్టి వాచకగ్రాంథికభాష హిందువుల కనుపాదేయ మగును. (౪) ప్రక్రియాక్లేశము తక్కువను మాట నిక్కువమే. కాని, ప్రక్రియాలాఘవము సంస్కృతదూరీకరణమునకే హేతువగు నని పైని జూపితిమి. కాననే, భాషాతత్త్వశాస్త్రవేత్త లగు పాశ్చాత్యులు ఈరెంటిని భిన్నస్వభావములు గలవానినిగ నిశ్చయించి భిన్నకక్ష్యలం జేర్చిరి. ఇంతియ గాక, ద్రావిడకుటుంబములోని భాషలను మాటలాడువారికి, ముఖ్యముగ నఱవలకు హిందీలో నిత్యకృత్యమునకు ప్రధాన మగు విజాతీయ దేశీయ పదము లెంతమాత్రము రుచింపవు.

అటులయిన, సామాన్యభాష లేకుండ నుండుటయే మనగతియూ యని యడుగవచ్చును. అట్లు గాదు. పాశ్చాత్యులనుండి క్రొత్తగ నేర్వఁబడి ఇంకను జీర్ణముఖ

ము గాని “మృతభాషా”వాదచాపల్యము, ప్రాచీనసంస్థాపునర్దుర్ధరణ మనుటతోనే ఆధునికులలో కొందఱినావ హించు విరతిపిశాచము, స్వీయవిషయములలో శ్రమకొరవలసినవచ్చినపుడు వైడము నలసతామూలక మగు వెళ్లి భయము నసమ్మతి—ఇవి మన కనులఁ గప్పించో, అట్టి సామాన్యభాష హిందువుల కిదివఱకే యున్నది. యని కనుఁగొనఁగలము. అది యేదియో వేతె చెప్పవలెనా? తెలియును; సంస్కృతమే. అది యెట్లున్నచో—

(౧) సంస్కృత మనాదిగా పూర్వకాలమున సామాన్యభాషగా నుండెను. (౨) హిందూనాగరకత యని భారతీయులు గాని ఇతరులు గాని యనుకొన్నచో, అది యట్టి కాలమున సంస్కృత గ్రంథమూలకముగా నేర్పడిన నాగరకతయే గాని వేఱు గాదు. (౩) సంస్కృతము భరతవర్షములోని సమస్తము లగు ప్రసిద్ధభాషలయందును—అఱవములోఁ గూడ—తగ్గతగ్రంథజాలమందును, తత్సమరూపమునఁ గాని తద్భిన్నరూపమునఁ గాని యుభయవిధములఁ గాని వ్యాపించియున్నది. (౪) హిందూధర్మాచరిణ మిప్పటికిని సంస్కృతము ద్వారానే జరగుచున్నది. (౫) పండితు లిప్పటికిని సంస్కృతము ద్వారానే చర్చలను సిద్ధాంతములను గ్రంథరచనలను చేయుటయే గాక సభలయం దుపన్యసించుట మాటలాడుట గూడ చేయుచున్నారు. (౬) స్వదేశీయులును విదేశీయులును గూడ ఇప్పటికిని, వక్తృత నభ్యసింపక పోయినను, కడు శ్రద్ధతో నధ్యయనము చేయుచున్నారు. (౭) గ్రీకు, లాటినులు ఐరోపాకువలెఁ గాక మొత్తము మీఁద భారతీయుల కందఱకును నదియే “మాతృ”భాష.

ఇట్టిది కల్గియు లే దనుకొనుటకంటె మాఘ్యము వేతే కలదా? అయిన, ‘దీనికి దేశభాషవలె ప్రచారము లే దని యొప్పుకొనునపుడు హిందీని పరిగ్రహించుట కభ్యంతర మేమి?’ యనవచ్చును. చూడుడు. వెనుక చెప్పిన హేతువు లటు లుండఁగా, మన ప్రకృతప్రభువు లాంగ్లేయు లగుటచే రాజభాష ఇంగ్లీషుకటి చదువవలెను. మన భాషలలో నాధునిక విజ్ఞానము లేకుండుటయు, ఆంగ్లభాష ప్రపంచమున బహువ్యాపి యగుట

యుఁ గూడ కారణములే. దేశభాష చెప్పనే యక్కఱ లేదు. చదివితీరవలెను. మూలగ్రంథముచదువనిది తత్వ లాభముకలుగను గనుక ప్రతి హైందవప్రజును సంస్కృత మొకటి చదువవలెను. ఇది విఘ్నము నొప్పుకొనెడి యంశమే. ఇక మీగు సామాన్య భాషను చేసితిరిగిను క హిందీ యొకటి చదువవలెను. ఇట్లున్నచో డలు ప్రకాశింపదలచినచో, విజ్ఞానలాభము వ్యవహారము ముఖ్యమయినచో ప్రతి విద్యార్థికి భాషలే నాల్గవశ్య కములు. ఇక శాస్త్రములు, కళలు, వానిలో స్వదేశీ యములు, విదేశీయములు నేర్చు పెట్లు! ఇట్లు గాక సం స్కృతమే సామాన్యభాషగా నిర్ణయించినచో, ప్రస్తు తము ఒకభాష (హిందీ) తప్పదు. ఒక భాష యన చుల్కుగా నెంచకుండు. అదియును ప్రత్యేకముగా నేర్వ వలయునుగదా! ఆద్యవస్థలలో పడు కష్టములు, గట్టి ప్రవేశము గల్గుటకు పట్టు కాలము అభ్యసించిన వారికే యెఱుక. కాలక్రమమున దొరతనమువారు కూడ అట్టి పదవిని సంస్కృతమున కొసంగినచో—అనగా అట్టి పదవి దానికి వచ్చినచో—అధ్యేయములు రెండే యగును.

అందువలని లాభము లిట్టివి—(1) దేశభాషా సముద్ధరణమువలన ప్రప్రథమావస్థలో జాతీయప్రతిభ నిరాటంకముగ నుపచయ మొందును. (2) సంస్కృత భాషాధ్యయనమువలనను తగ్గితగ్రంథాధ్యయనము వల నను, విదేశీయ విజ్ఞానము నేర్వ మొదలిడునప్పటికి, విద్యార్థి స్వజాతీయాదర్శానుగుణముగనే క్రొత్తజ్ఞానము నాత్మ సాత్కారించుకొనుటకుఁ దగిన యోగ్యతగల్గి యుండును. (3) సంస్కృతసాహాయ్యము లేనిది దేశ భాషలకు పారిభాషిక వాఙ్మయము లేకపోవుటచేతను, అరువు గొన్నప్పటికంటె సంస్కృతంబుననే వ్యవహరించినచో లాభము గనుకను దేశభాషల ద్వారా సం గ్రహించిన వైదేశికవిజ్ఞానమును సర్వభారతీయులకు నుపకరించునట్లు సంస్కృతనిబద్ధమును చేయవచ్చును. (4) అనన్యదేశసామాన్య మగు మన ప్రాచీనవేదశాస్త్రాదులను యథాశక్తి స్వయముగ నభ్యసించి యాత్మవ్య

క్తిగతజాతీయత్వమును నిల్పికొనవచ్చును. (5) ఇది వలకే, ద్రవిడదేశము గూడ శంకరాచార్యాది మహా నీయులను పుట్టింపఁగల్గునంతగ గీర్వాణభాష భరత ఖండమున నాసేతుహిమాచలము వ్యాపించియుండుటచే నభిశీఘ్రముగ నభివృద్ధిలోనికి నచ్చును. ఇది యంతయు సరియే. సంస్కృత మెన్నఁటికైనను మహమ్మదీయుల కుపాదేయ మగునా యనవచ్చును. కాదు. కాని, కాదనువా రనుకొనునంతగా కాదు. హిందూస్థానమున వేదాంతాదిశాస్త్రములు నేర్చిన తురుష్కులు గూడ నచ్చటచటఁ గలరు. అది వేదే విషయము. అయిన, మహమ్మదీయులు హిందువులలో నైక్యమునకు సమ్మతించిరా? వారి యలీఘరు కాలేజీ, మహమ్మదీయ విశ్వవిద్యాలయములను జూడుడు. అటులే హిందువుల సెంట్రలు హిందూ కాలేజీ సర్వ భారతీయ హిందూ విశ్వవిద్యాలయమును గూడఁ జూడుడు. మొన్న నే పల్కిన రవీంద్రనాథ ఠాకూరు తత్త్వనాక్యములను జూడుడు. భరతఖండమున నీ రెండు మహాప్రవాహములును పరస్పరైక్య మొందుటకు తగిన కాలపరిణామ మేర్పడువఱకును ప్రత్యేక పచయమార్గములు తప్పవు.

సరియే; సంస్కృతము అనుకొన్నంత చుల్కుగ నలవడునా?—యనునది తర్వాతి ప్రశ్న. అనుకొన్న కంటె నెక్కుడు చుల్కుగనే యలవడును అని ప్రత్యుత్తరము. ఎప్పుడును కని విని యెఱుంగని యాంగ్ల భాషలో నుమారు పది సంవత్సరములు నుహాపట్ట పరీక్షలలో తేలఁగల్గి, యొక యగ్గశతాబ్ద మయిన కానిదే పాశ్చాత్యులతో సరితూఁగుటకు తగిన యోగ్యతను సంపాదించిన పురుషాంతరములోనివాఁ డడుగ వలసిన ప్రశ్న యేనా యిది?—యని ప్రతిప్రశ్నము. మన బుద్ధులే మరలవలెను గాని తెలివితేటలకు లోపము లేదు. భాషలు నేర్చుటయందు హిందువులు కడు నేర్పరులు అని కోవిదులు వక్కాణించి యున్నారు. అందులో సర్వదేశభాషాంతర్యామి యగు సంస్కృత మైనచో వేతే యడుగవలెనా? కాని, యిప్పుడు ప్రచా

రములో నున్న ప్రవచనమార్గములనే యనువర్తించి నచో నట్టి ప్రశ్నల కవకాశము లేకపోలేదు. అత్యుములను మార్చుకొన్నపు శుభాయములను మార్చుకొనక పోవుటకు హేతువు లేదు. మార్చకుండుట భావ్యమును గాదు. ఉద్దేశవిధేయములకు వైపరీత్య ముండజనదు గదా! అందుచేత ననుశ్రుతమార్గములలో ప్రతికూల మగువానిని పరిత్యజించి వక్రత్వమును గ్రంథకత్వమును సిద్ధిపఱచేయుటకు సిద్ధాక్షధ మగు నాధునిక 'సాక్షాన్మార్గము' ను, వ్యాకరణభాగమునకు తగు శ్రద్ధ చూపుచు నవలంబించినచో, శీఘ్ర కాలములోనే ఫలము గనగలము. ఇది యనుభవైకవేద్యము. చేసి చూచిన చోట్ల సట్టి ఫలము లగపడినవి. ప్రయత్నింపకయే కష్టము కష్టమనుట కేవలశుష్కలాపము. ఇది యుపాధ్యాయ పరీక్ష ను తీర్చు డయిన ఏ యాంగ్లోపాధ్యాయుని సాహాయ్యము గొన్నను పండితులు గూడ నతిసులభముగ నలవరచుకొనగలరు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిట విశేషించి వ్రాయఁజాలను. హిందూవిశ్వవిద్యాలయాదులయందు బహుశః ఈ మార్గమునే యవలంబింతు రేమో యని కోరుచున్నది. లేనిచో శ్రమ యల్పఫల మగును. ఇట్లు ప్రాచీనబంధనములనుండి విడిపించి సంస్కృతమును సర్వసుగమముగా జేసినఁ గాని జాతీయమో

క్షము రాజాలము. దేశభాష లభివర్ధనీయములే. అవి లేక ఈ కార్యమును సిద్ధింపదు. కాని, దేశభాషామాత్రముననే తృప్తి నొందినచో బోధితులును బోధకులును భయులును గూడ స్వజాతిదూరు లగుదురు. ఏల యన, హిందూజాతి కంతకును నాగరకతామూలక మగు సమస్తీ యాస్తి యే దనః (1) సంస్కృతము (2) తన్మతగ్రంథజాలము (3) తల్లక్షిత మగు ధర్మము, ఆచారములు తప్ప వేఱు లేవు. కావున, సమస్తీ యాస్తిని వదలినవాఁడు హిందూకుటుంబమును వదలినవాఁడగును. దేశభాషలలో నెంత గ్రంథజాల మేర్పడినను ఏకదేశీయమే గాని భారతీయ మెన్నటికిని కాదు. ఇంతియ గాక వైకల్యహేతువు గావచ్చును. భారతీయ సర్వస్వ మగు సంస్కృతమునకు ప్రాథమ్య మిచ్చినఁ గాని, ఐరోపాయందు సంబద్ధభాషలు గల రాష్ట్రములను గూడ నావేశించిన స్థాయివైకల్యమునకు ప్రతీకార మేర్పడదు. అట్లు భారతీయైక్యత వచ్చిననే గాని జీర్ణజాతీయపునర్నిర్మాణము సిద్ధింపదు. కనుక నీ తత్త్వ మరసి నిబంధకు లగు స స్కర్తలును నిర్వాహకు లగు నుపాధ్యాయులును సంస్కృతపునఃప్రచారమునకును ఆధునిక జాతీయగ్రంథజాలనిర్మాణమునకును ప్రయత్నింతురు గాక!

అ మృ తాం జ న ము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము సీసా ౧-కి ౮ అణాలు మాత్రమే

అమృతాంజనము డిపో, 6, తంబుసెట్టివీధి, మదరాసు లేక 109, శ్రీనివాసోష్ఠ, బాంబాయి.

విషయలోలత

ముక్తినూతులసాటి గోపాలకృష్ణశాస్త్రి గారు

ప పంపములోని మానవులందఱు, దుఃఖమును గోరక సుఖమునే కోరుచుండుట, యింద్రియానుకూల్య విషయముల నపేక్షించి ప్రతికూల విషయంబుల నుపేక్షించుట యెల్లరకుం దెల్లంబు. ఒకప్పుడు గలిగిన సుఖము ననుభవించి అట్టి సుఖమే తన కెప్పుడుఁ గావలయు నని కోరుట రాగమనియు, మున్నొకప్పు డనుభవించిన దుఃఖము తన కెన్నఁడుఁ గలుగఁగూడదనుట ద్వేష మనియుఁ జెప్పబడును. రాగ ద్వేషముల వలన సుఖ దుఃఖములు గలుగుచుండు. ఈ సుఖ దుఃఖములు అంతఃకరణ ధర్మములు. మనస్సు, విషయ సుఖముల మరగి యెల్లప్పుడు విషయ సుఖానుభవముఁ గోరుచుండు. ఈ విషయ సుఖానుభవము వలన సహింప నలవికాని దుఃఖము లొదవు చుండినను, విషయ సుఖంబులం గోరు మానవుని స్థితి యాశ్చర్యకరమై శోచనీయ మగుచున్నది. మానవుని మనం బింద్రియముల ద్వారా, బాహ్యవిషయములలోనికిఁ బ్రవేశించి విషయ సుఖంబుల ననుభవించుచుండు. కొన్నియెడల ఇంద్రియసహాయంబు లేకున్నను, పూర్వానుభూత విషయంబులఁ దలచుకొని గాని క్రొత్త విషయంబుల సంకల్పించుకొని గాని సుఖంబులఁ దేలుచుండు. చిరకాలము ఇంద్రియ సాహాయ్యంబున నసద్విషయంబులం బ్రవేశించి వివిధానర్థంబులం జెందు మనస్సును, వానినుండి వఱలించి సద్విషయంబునం బ్రవేశింపఁ జేయఁ గడంగవలయు. అభిమతార్థంబుల నొసంగి యజమానుని తమ స్వాధీనముఁ గావించుకొన నిచ్చగించు సేవకబృందము చందంబున, ఈ ఇంద్రియ భటవర్గంబును స్రక్చందనవనితా విషయ సుఖంబుల చవిఁ జూపి జీవుని తమ యధీనముఁ జేసికొని యాడింపఁ బ్రయత్నించుచుండు. పివిధానర్థంబులఁ గలిగించు విషయ సుఖంబుల నిచ్చు నింద్రియములకు వక్ర్యుడై వర్తించు పురుషుఁడు, చిరకాలము లంచముఁ దెనుచురగి యెన్నరాని కీడులఁ గలిగించు సేవకులకు లోబడిన యజమానునివలెఁ బరతంత్రుడై యుక్తాయుక్త వివేచనాశక్తి లేక బేల యై చెడిపోవును. పార్థివాణుచుహత్త్వముచే సృజియింపఁబడిన మనస్సును ఇంద్రియ వర్గంబును స్వకారణంబు లగు వైహిక విషయములం బ్రవేశించి క్రోలుట స్వభావ ధర్మము. విషయసంచయము అను నాహారము లేక ఇంద్రియ వర్గంబును ఇంద్రియ వర్గంబు లేక మనస్సును నిలువఁ జాలవు. చిత్తంబు విషయాసక్తంబయిన దుఃఖ రూపబంధంబునకును, విషయ విముఖమై యీశ్వరాయత్తంబయిన శాశ్వత సుఖం బగు మోక్షంబునకును గారణ మగును. ఇట్లు పరిశీలింపఁగ, విషయ జాలంబ వివిధానర్థంబులకుఁ గారణ మని తేలుచున్నను, కేవల వైరాగ్యసంపన్నుఁ డగు జ్ఞానికిఁ దక్క, లోకయాత్ర సలుపు తదితర మానవ కోటికి విషయ జాతంబును విడనాడుట కడు

దుస్సాధ్యము. కావున, విషయములం దెయ్యవి స్వేషయములు ఎయ్యవి దుర్విషయంబులు అని వివేచనా శక్తిచే విమర్శించి, ధర్మజ్ఞాన సాధనంబు లగు సద్విషయంబుల గ్రహించి, దుఃఖానర్థ కారణంబులగు దుర్విషయంబులఁ బరిత్యజించి, ధర్మగుణుడై యుండువానిని విషయములు బాధింపవు. విషయములయందలి దోషముల గ్రహించి, వానియం దాసక్తుఁడు గాక, తామర పాకుపై నుండు బలబిందువుం బోలె నంటియు నంటక ప్రవర్తింపవలయు. దయామయుం డగు పరమేశ్వరుండు ప్రాణుల హింసింప, నింద్రియంబులను ఇంద్రియార్థంబులను సృజించె నని తలంచుట యవివేకంబు దప్ప వేటొకటి కాదు. పరమేశ్వరుని సృష్టిలో వ్యర్థమయిన పదార్థ మొకటియును గానరాదు; కాని, వివేక దృష్టిచేఁ బరిశీలించినఁ బ్రతిపదార్థము నేదే నొక యుపయోగముకొఱకే యని బోధపడక మానదు. విషంబు సయిత మొకప్పుడు వైద్యుని యమృతమును బోలె నుపయోగించును. ఆయ్యది ప్రయోక్త యొక్క బుద్ధికౌశలమును బట్టి యుండును. ఓషధులును అక్షరంబులును కూర్చువానియొక్క ప్రజ్ఞను బట్టి విషంబుగను అమృతంబుగను బరిణమించుచుండు.

భగవంతుండును మాన పాదేశరీరంబుల సృజించినపుడు సర్వజ్ఞుం డగుటచేతఁ జక్కఁగ నాలోచించి, ఈ ఇంద్రియం బిందుకొఱకు సృజించెను. దీని నిందులకు దీని నిందులకు నని యేర్పఱచి యుద్దేశ పూర్వకముగా నే సృజించెను. వానిని, అనఁగా నే ఇంద్రియమున కెయ్యది విహిత ధర్మమో దానిని సద్విషయముగాఁ గైకొనఁ దగును. ఈ విషయము తత్త్వసారాయణం బను నామాంతరము గల జ్ఞానవాసిష్ఠమునందు కర్మకాండంబున వివరింపఁబడి యున్నది. మన యిప్పటి యవస్థయందు ఇయ్యది విహితం బియ్యగి యహితం బను వివేకము కడు దుర్లభంబు. మన యింద్రియందు అన్నము వండుకొనుట పాలు కాచికొనుట నీరు కాచుట దీపము వెలిగించుకొనుట మొదలగు పచన క్రియలక్త యుద్దేశింపఁబడి యుండు నన్నిని కొంపలఁ గాల్చుటకు పోలములలో గడ్డివాములఁ గాల్చుటకు నుపయోగపఱచుచున్నట్లును, స్నాన పానాది కార్య జాతంబునకుపయోగపడుటకై యేర్పడిన నదీ నద కూప తటాకాదికంబు లగు జలాశయంబులు కారణవిశేషవశంబున మనుజు లందుఁ బడి మునిగి ప్రాణంబులఁ గోలుపోవ నుపదరించుచున్నట్లును, పండ్లు కూరగాయలు లోన గు వానిని గోయట కుపయోగింపవలసిన మన యింద్రియలో నుండు కత్తిపీటలు దుష్టులచేతఁ బడి కుత్తుకలు గోయట కుపచరించు చున్నట్లును, మన శరీర సంరక్షణంబునకై మన జీవ యాత్రకై దయామయుం డగు భగవంతునిచే నొసంగఁ బడిన ఇంద్రియంబులు, దుస్సహవాసవశంబునఁ గలిగిన దుర

భావన బాహుళ్యంబున జనించిన దుర్వాసనా బలంబునకు లోబడి, సదా దుర్విషయంబుల వెంటనే పరువిడు చుండును. ఇది కేవలము మన ప్రార్థనప్రవాహానుగతం బని యెంచఁ దగ్గు. దేని కేని ప్రతీకారము గలదు. లేదేని ప్రత్యేక నిదర్శనంబులుగా నుండు వైద్యాది సకల శాస్త్రంబులు వ్యర్థంబు లనవలయుఁ గదా.

కావున నింద్రియాగ్రంథి లగు విషయములంగు సదస్వప్నే కము చేసికొన మనము యత్నించి చూచుము.

మన శరీరమునందుఁ బడి యింద్రియములు కలవు. అందు

1. త్వగింద్రియము (చర్మము) స్పర్శజ్ఞాన సాధనము
2. చక్షురింద్రియము (కన్ను) రూపజ్ఞాన సాధనము
3. జిహ్వేంద్రియము (నాలుక) రసజ్ఞాన సాధనము
4. ఘ్రాణేంద్రియము (ముక్కు) గంధజ్ఞాన సాధనము
5. శ్రోత్రేంద్రియము (చెవి) శబ్దజ్ఞాన సాధనము

ఇవి యైదును జ్ఞానేంద్రియములు నాఁబడును.

1. వాగింద్రియము (నాలుక) మాటలాడు సాధనము
2. పాణింద్రియము (చేతులు) పని చేయు సాధనము
3. పాదేంద్రియము (కాళ్లు) నడచు సాధనము
4. పాయ్వింద్రియము (మలాదివిసర్జనాద్యేంద్రియము)

మలము మూత్రము విడుచు సాధనము

5. ఉపస్థేంద్రియము (స్త్రీపురుషజననేంద్రియము)

మైదున సాధనము

ఈ యైదును కర్మేంద్రియము లనఁబడును.

జ్ఞానేంద్రియమువలన స్పర్శాని గుణజ్ఞానమును కర్మేంద్రియమువలన వాగాది కర్మజ్ఞానమును సంతకకరణమునకుఁ గలుగును. ప్రపంచమునందలి సకల విషయములును గుణకర్మ రూపములే యగుట, నవి యెల్ల నిం దంతర్భావముం జెందును. త్వగింద్రియాదు యైదును శరీరసంరక్షణమునకుఁ గాను తత్తద్విహిత ధర్మములతో నియమింపఁబడిన రక్షకభటు లనఁదగును.

1. త్వగింద్రియము—మన శరీరమునకు అనుకూల మగు స్పర్శమును అనుకూల స్పర్శమును వివేచించి తెలుపును. అపుడు అనుకూల మగుదానిని గ్రహించి ప్రతికూల మగుదానిని విడుతుము. పద్మపత్రములు కండ్ల కద్దికొందుము. దూలగొండికి దూరముగఁ దొలఁగుదుము. మృగుమార్గమున నడుతుము. పల్లెదగాయ లుండు దారిని విడుతుము. ఇట్లే శరీరయాత్రకయి శరీరానుకూలము లగు పదార్థములను గ్రహించుటకును తదితరములను విడనాడుటకును త్వగింద్రియము విహితము. ఇది సద్విషయము.

ఇంతియ గాని శరీరానుకూలము లయినవానియందును, శరీరయాత్రామాత్ర ఫలకములు గాక “భోగే రోగభయ” మృత్యునట్లు రోగనిదానము లగు భోగములకుఁ బోవుట యసద్విషయము. శయ్యవలసిన భూతలము చాలును. హంసతూలికాతల్పము భోగార్థము.

2. చక్షురింద్రియము—సనిమిత్తముగా ఖడ్గపాణియయి వచ్చు వానిని విరోధి యని యెఱింగించు నీ చక్షురింద్రియభటుఁడు మాత

ఫలాదికమును గనఁబఱచి యనుకూలము లని తెలుపును. గుగువులఁ జూచి నమస్కరించుచుని తెలుపును. త్రోవలో నూయి కలదు, గోయి కలదు, గోడ కలదు, మేడ కలదు, ఇట్లు పోవలదు, అపాయము కలదని హెచ్చరించును. భోజనపదార్థము క్రిమ్యాదిగ్రస్త మయినచో, నీ తెలిపి త్యజించు చునును. ఇట్లు శరీరానుకూల్యమును దెలుపుటయు ప్రాతికూల్యమును దెలిపి యాపదనుండి తొలఁగించుటయు చక్షురింద్రియ ధర్మము.

వినోదములను జూచుట, వ్యర్థ పదార్థములను క్రూర పదార్థములను వినోదార్థము చూడనోపుట లోనగునవి యసద్విషయము.

3. జిహ్వేంద్రియము—వస్తువుల రుచిని దెలిపి, ఇది శరీరోపయోగి శరీరానుపయోగి యను వివేకము పుట్టించి, శరీర ధారణమున కావశ్యకము లగు పదార్థములను భుజించు వని యీ రసనేంద్రియ భటుఁడు తెలుపును. కావున మామిడిపండు తిందుము. ముషిణిపండు విడుతుము. విషాదిదిగ్ధము లగువానిని తోడనే పట్టియిచ్చును. ఇట్టివి దీనివలని పనులు.

చుట్టలు గాల్చుట కాఢీ తేయాకు గంజాపత్రము తాంబూలము మొదలగు మాదక పదార్థ సేవనము సేయుటకై కాదు. కడుపు నిండ భుజించియుఁ జిరుతిండికై కాదు. గులభముగా జీర్ణములు కాఁదగినట్లు వంటఁ జేసికొని భుజించుటకు మాటుగా, తీవ్రముగా మసాలా చేర్చియు నేలి వేపడములు చేసియు నిర్విమిత్తముగా నవ్రూపాదిక మగు భక్ష్య విశేషంబులఁ గూర్చియు మెసపుటకై కాదు. ఇవి యసద్విషయములు. భోగములు రోగ జనకములు.

4. ఘ్రాణేంద్రియము—వస్తువులందలి గంధ విశేషములను దెలుపు రక్షాభటుఁడు. వీనివలన సువాసన గల పండ్లను పదార్థములను భుజింతుము. దుర్వాసన గలవి క్రుల్లిన వని విడుతుము. సహజ దుర్వాసన గలవానిని దూరీకరింతుము. పశువులు పులి వాసనను పసిపట్టి పులి యని బెదరి పారును. కుక్కలు నల్లే మనుజులకు శరీరాపాయకరము లగువానిని వాసనవలనం దెలిసి తొలఁగించును. ఇట్టివి సద్విషయములు.

దుర్వాయువులను మరుగుపఱచు అత్తరు పునుగు, మొదలగు సుగంధద్రవ్యములను సేవించుట దుర్వాసనల సహించి తొలఁగ వుండుట లోనగునవి యసద్విషయములు.

5. శ్రోత్రేంద్రియము—ఇతరులు తమ యభిప్రాయావిష్కరణమున కయి పలుకు పలుకుల నాలించి కర్తవ్యం బొనరించుట సదుపదేశ శ్రవణము, హరికథా శ్రవణము, ఏడ్పు మొదలగు నవి విసి, కనికరించి సహాయ పడుట, పాము కూత విని తొలఁగుట, పులి గాఁడ్రొంపు విని మఱుట మొదలగు నవి సద్విషయములు. కొండెములు వినుట, చిత్తాపకర్షకంబులగు పాటలు కేవలము లగు లోకాభిరామాయణముల శ్రవణము లోనగునవి యసద్విషయములు.

మఱి కర్మేంద్రియములు

1. వాగింద్రియము —తన యభిప్రాయము దెలుపుట, పెద్దలఁ బొగడుట, భగవద్గుణ కీర్తనము, స్వాధ్యాయము లోనగునవి సద్విషయములు.

ఇతరులను నింపించుట, ఇతరులకు చిత్తాపకర్షకంబు లగు వాక్యముల బాడుట, ఇతరులకు చనస్తాపజనకము లగు మాటలను వినిపింపజేయుట లోనగునవి యసద్విషయములు.

2. పాణేంద్రియము— శరీరధారణోపయోగ మగు కర్మము చేసికొనుట, పెద్దలకు నమస్కరించుట, దానము చేయుట, పతితులనుద్ధరించుట లోనగునవి సద్విషయములు.

ఇతరులకు బాధకరము లగు పనులు చేయుట, దొంగిలుట, ప్రాణహింస లోనగునవి యసద్విషయములు.

3. పాదేంద్రియము— శరీర యాత్రకు వలయు చోట్లకుఁ బోవుట, దేవ గురు మందిర గమనము, తీర్థ యాత్రాది గమనము లోనగునవి సద్విషయములు.

వినోదములు చూడ నేగుట, తన్నుట, పాద స్నాతమునఁ బాడమిని ముట్టుట లోనగునవి యసద్విషయములు.

4. పాయుర్దేంద్రియము— దేవబ్రాహ్మణాలయముల దిరివి వీధులయందును సన్యాదులందును మలమూత్రముల విడుచుట యసద్విషయము. తదితరము లగు తావుల నొనరించుట సద్విషయము.

5. ఉపస్థేంద్రియము— సత్సంతానసాధనత్వము సద్విషయము; కామాతురత యసద్విషయము.

వీని వివరము మానసిక శాస్త్రాది ఇతర గ్రంథములవలన నెఱుంగందగు. నిరవకాశం బగుట నింతట విరామము. ఇంద్రియములకు విహిత కర్మములనుండి యతిక్రమించి నడచుట వ్యభిచారమనబడును. సత్సేంద్రియములను వ్యభిచరింపనీయక స్వస్వధర్మములం బ్రవర్తిల్లఁజేయుట యావశ్యకము. అది సత్సహవాస బలంబునను సదభ్యాస బలంబునను జేకూలును.

తాను వివాహ మాడిన ధర్మపత్ని నతిక్రమించి సంచరించుట వ్యభిచరించుట యనఁబడు నని మాత్రము పలువురు వాడుకొందురుగాని, యుపస్థేంద్రియ వ్యభిచారమువలెనే సకలేంద్రియములను వ్యభిచరించుచున్నవి. ఇంద్రియంబు లసద్విషయములందు వ్యభిచరింపకుండునట్లుగ నభ్యాసముచేయుచు వత్తుమేని, విషయలోలత తగ్గి మన యంతఃకరణంబు నిర్మలంబుగా నుండును.

ఈ శబ్దాది విషయంబు లే భూతంబులవలన నుత్పత్తి యయినది యొకించుక విచారితము. ఆకాశమువలన శబ్దంబును వాయువువలన స్పర్శమును అగ్నివలన రూపంబును ఉదకమువలన రసంబును పృథివివలన గంధంబును, ఈ పంచతన్మాత్రము గలుగుచున్నవి. ఈ పంచతన్మాత్రము శ్రోత్రాదీంద్రియములకు విషయములై జీవునకు గుఱిముఁ గలిగించుచున్నవి. పాంచభౌతికము లగు నీ విషయములందు బద్ధానురాగు లగు మానవులు స్వకర్మవశంబున వివిధంబు లగు గుఱిదుఃఖంబుల ననుభవించుచుందురు. సద్విషయంబులవలన గుఱింబును అసద్విషయంబుల వలన దుఃఖంబును ననుభవించు రని పూర్వోక్త ఇంద్రియధర్మములఁ జెప్పనపుడు విశదీకరింపఁబడినది. సృష్టియందు ఏకేంద్రియ, ద్వేంద్రియ, త్రింద్రియ, చతురీంద్రియ, పంచేంద్రియ ప్రాణులు గలవు. అందు మానవుఁడు పంచేంద్రియ ప్రాణికోటిలోఁ జేరినవాడు. ఒక్కొక్క ఇంద్రియ గుణంబుచేతనే కొన్ని

ప్రాణులు బద్ధానురాగము లయి యనర్థంబులఁ జెందుచున్నవి. గోరి గట్టున నుండి పిల్లనగ్రోపి వాయించు కిక్కితుని గీతమును వినుటవలన శింకలు వానికలఁగోఁ జిక్కుకొనును. కొమ్మలచేతఁ గప్పబడిన గోతులపైఁ గన్నడు అరచికంబులను ఫలంబులను కరిణిని జూచి వాని ననుభవింపవలయు నను వాసచేఁ దుండంబున భూస్పర్శ సేయుచుఁ బోయి యేనుఁగులు గోరిలోఁ బడును. ఆకాశమున స్వచ్ఛందముగ సంచరించునవి యయ్యు, పక్షులు ఉరులచేఁ గప్పబడిన మాంసపుఁ దునుకలను జూచి, యాసచే వానిపై వ్రాలి యుచ్చులఁగఁ జిక్కుకొనును. నీట సంచరించు మత్స్యము లెఱుల రుచి మఱి, గాలాపు యవ్వల కొనల నుండిన మాంసపు ముక్కలఁ జవిఁ గొని యందు తిగులుకొనును. ఈ మ్మెనలు పూగుత్తుల నెత్తావుల వాసన చూచుచు నందలి తేనియలఁ గ్రోలుచు సంవేగపువ్వువై వ్రాలి దాని నాఘ్రూణించి మృతిఁ జెందును. ఇట్లు, శబ్దంబువలన కురంగంబులును, స్పర్శమువలన మాతంగంబులును, రూపమువలన పతంగంబులును, రసమువలన మత్స్యంబులును, గంధమువలన మధుపంబులును నాశాపాశబద్ధము లై యొక్కొక్క ఇంద్రియగుణంబుచే నశించుచుండ, పంచేంద్రియ గుణంబులకు లోఁబడియుండు మానవుని మాట యే మని చెప్పవచ్చును?

పంచేంద్రియంబులవలనఁ గలుగు ననర్థంబు లన్నియు, నంత రింద్రియం బగు మన సొక్కటియే, తనకుఁ దాను కల్పించుకొని చిక్కువడిన సాలెపురుగు చందంబున, ననుభవించును. కావున భీరుఁడు, వివేకయుక్త మనంబున నింద్రియార్థంబులకు లోఁబడక, వానియందుఁ గల దోషముల నివృత్తించి విషంబులఁబోలెఁ జూచునది. స్రక్చందననతాభరణాంబురది విషయంబులకన్న నీ విషయంబులఁ గనుఁగొను నింద్రియంబులు శ్రేష్ఠంబులు; ఇంద్రియములకన్న వీని కధిష్ఠాన మై నడపు మనస్సు శ్రేష్ఠతరంబు. మనస్సుయొక్క చాంచల్యమును వికారములను దోషములను గనుఁగొను బుద్ధి శ్రేష్ఠతమము. ధీవృత్తులను ప్రేరేపించుచు నన్నింటికి సాక్షి యైన చైతన్య స్వరూప మగు నాత్మ సర్వోత్కృష్టము. ఇట్లు పరిశీలింపఁగ, విషయేంద్రియ మనోబుద్ధి వృత్తులకు అధిష్ఠాన మై స్వకీయ చైతన్య తేజో విశేషంబున నన్నింటిని బ్రకాశింపఁజేయుచు, అన్నింటి గుణ దోషంబులఁ దెలిసికొను నాత్మ యొక్కటియే సర్వోత్కృష్టంబుగావున, అనదర్థంబు లగు నింద్రియార్థంబుల మానీకరించి, యాత్మ స్వరూపానుసంధానము సేయుటవలన మనస్సును విషయములనుండి మరలించి, శాశ్వతానందసుఖవం బగు సత్వధంబునఁ బ్రవర్తింపఁ జేయ వలయును. మనస్సు ఏదేని కారణంబునఁ గాలుష్యముఁ జెంది విషాదపూరిత మయినపుడు, విషయంబులు సన్నిధియం దుండినను వానివైకేఁ బోవదు. మన స్వేచ్ఛధంబుగ నుండిన, లోకం బా చందంబునఁ గన్పించు. సంతృప్తాత్ములకు సంతోషానందభరితముగను, దుఃఖితాంతఃకరణులకు నెఱుఁ జూచినఁ దృప్తి లేక వ్యసనాంధకార బంధు రితముగను, కామాత్ములకుఁ బ్రణయమయంబుగను, ధనసంపాదనాపరాయణులకు ద్రవ్యమయంబుగను, బ్రహ్మనుభవ తత్పరులకు బ్రహ్మమయంబుగను లోకము కనపట్టుచున్నది. లోకమందలి వస్తువు లేకా కారముగ నుండినను, వారి వారి చిత్తములకుఁ దగినటుల వస్తువు

లాయా విధంబుగఁ దోచుచున్నందున, మనస్సు ననుసరించి లోకము విస్తరింపఁబడుచున్నది గాని, లోకము ననుసరించి చిత్త ముండుట లేదు. సుషుప్తి కాలమందు మనస్సు లేన మై యుండుటవలన లోకము లున్నను మనోగోచర మగుట కానము. కావున విషయమయం బగు లోకంబు మనస్సు ననుసరించి యున్నది. తరుణీపణి నొకతెను గాంచి, స్వప్నపానము నొసంగుటంబట్టి యాహార పదార్థంబని శిశువును, మాతవలెఁ బ్రోచుటంజేసి వాత్సల్య పదార్థంబని బాలకుఁడును, స్వర్లోక సౌఖ్యంబుల నొసంగు భోగ పదార్థం బనితరుణిఁడును, మేదోను జ్ఞానీ కామిష పూరితం బగు శివాకారం బని విరాగియుఁ దలఁచును. కాంత యొకతె యయ్య, వారి వారి చిత్త వృత్త్యనుగుణంబుగ భావనలు దోచినవి. పవిత్ర మగు భాగవత గ్రంథంబును గని, మితాయి నమ్ముకొను వర్తకుఁడు దాని ను వును గట్టి యొక మణుఁగు మితాయి పదార్థములను పొట్లముగఁ గట్టుట కుపయోగించు కాగితములు కల వనియు, అచ్చొత్తించు వారు దాని కాగితముల కకమును ముద్రింపించుటకగు వ్యయంబులను లాభంబులను గని యింత వేల సేయు ననియు, బైండు సేయువారు క్యాలికో బైం డనియు మృదుచర్మబద్ధ మనియు సుందరముగఁ గట్టఁబడిన దనియు మాత్రమే వర్ణింతురు. భక్తిజ్ఞానసంపన్నులగు మహానీయు లందలి భక్తిరసపూరితంబు లగు పద్యంబులను ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన బోధకంబులగు విషయంబులను భగవన్మహిమను వేనోళిఁ గొనియాడుదురు. ఇటు భాగవతగ్రంథం బను విషయ మొక్కటి వారి వారి చిత్తవృత్తికిఁ దగినటుల స్ఫురించినది. కావున, లోకంబునఁ గల విషయజాతంబువై, విషయపరాయణులకుఁ గల చూపునకును ధర్మజ్ఞానంపన్ను లగు జితేంద్రియులకుఁ గల చూపునకును మిగుల భేదము కలదు. తత్త్వజ్ఞాని ప్రతివిషయంబునను దానికిఁ గల వినశ్వరత్వమును క్షణికస్వభావమును దోషమును గని పెట్టుచుండు. విషయాసక్తుఁడు గుణ దోష వివేచనా శక్తి లేక, విషయంబులఁ దివిలి వానిని గ్రోలుచు నవి నశించినంతట వేల యై దుఃఖించును. భగవన్మాయ కాంతాకనకరూపముగను వివిధవిషయ నిచయంబుగను పరిణమించి యున్నది. విషయంబులు శాశ్వతములు గాక యస్థిరంబులుగ నుండును గనుక నే, తత్త్వజ్ఞులు వాని స్వభావమును దెలిసికొని విషమువలెఁ జూచి తొలఁగుచున్నారు. జీవనము బుద్బుదప్రాయము; యౌవనము ఝరీవేగ తుల్యము; సంపదలు విద్యుచ్చంచలములు; భోగంబులు రోగనిదానంబులు; ధనములు నిధన దాయకములు; లక్ష్మీ దీపశిఖవలె నస్థిర. ఇవ్విధంబున విషయజాతంబునఁ గల దోషము లన్నియు విమర్శించి, వివేకులు విషమువలెఁ జూచి తొలఁగుచు, సత్తులు గాక మంటిలోని కుమ్మరపురుగు వలెను పద్మపత్రములోని జలబిందువువలెను అంతియ నంటక వ్యవహరింతురు. స్రక్చందనవనితాదివిషయజాతముయొక్క స్వరూప స్వభావములు దెలిసినవారు రాకకు హర్షమును పోకకు విషాదమును జెందక సమచిత్తులుగ నుందురు. జనకాదులు గృహస్థాశ్రమమున నుండినను, విషయభోగాన్వితం బగు రాజ్యము నేలుచుండినను, సత్సహవాసంబునఁ గలిగిన నాధ్యాత్మికజ్ఞానబలంబున విషయాసక్తులు గాక, హర్ష విషాదములయందును సుఖదుఃఖములయందును

శీతోష్ణములయందును సమచిత్తు లయి యుండిరి. రాజుని యగు జనక మహారాజు ఒక పాదమును క్రీచందనపంకమందును మఱియొక పాదమును సముజ్జ్వలిత పావకమందును మనిచి హర్ష విషాదముల నిట్టుల సహింపవలె నని లోకమునకు నిదర్శనముఁ జూపె. మహాము, మేడలు మిడ్డలు కథ గజ తుర గాభరణాని వివిధ పదార్థములతోడ పట్టణము దహన మగుచున్న దని సేవకులు తెలిపిన, ఇంచు వైన విషాదముఁ జెందక స్వస్థచిత్తుఁడై గూర్జ్వలవ్రామహర్షి యొద్ద వేదాంతము శ్రవణముఁ గావించుచుండెను. పట్టణము దహన మగుచుండఁ జరింపింప వేల యని మహర్షు లడుగ, “కోరక దుఃఖములు ప్రాప్తించినట్టుల, సుఖములు ప్రాప్తించును; సుఖదుఃఖములు దైవాయత్తములు. మనఃస్థుఁడు చింతించి యేమియుఁ బ్రయోజనము లేదు. భక్త్యుపవలంబించి సమచిత్తుఁడై యుండవలయు; నా వస్తువు లని వానియందు దృఢాభినివేశము లేదు పాంచభౌతికము లగునవి నశించుటయే స్వభావముగ కలని గనుక, చింతించి వాని స్వభావము పోగొట్టఁ గలుగుదునా?”యని జనకమహారాజు వారితో నుడివెను. దీనింబట్టి యా రాజుకి విషయలోలత లేమింజేసియే, చింత యా మహానీయుని బాధింపలే దని నిశ్చయించుకొనిరి.

విషయలోలత యన, స్రక్చందన కాంతా కన కాది విషయములలో నేదో యొకదానియందుఁ జీరకాలము సంసక్తచేతస్కుఁడై దాని ననుభవించి, యది నశించిన మఱియొక విషయము ననుభవించి తనివిఁ జెందక యింకను ననుభవింపవలయు ననెడి తృష్ణ. ఈ తృష్ణ కంతము లేదు. అన్నియం దెన్ని చిదుగులు వైచినను దృష్టి కలుగనట్లు, ఈ తృష్ణాగ్నియం దెన్ని విషయసుఖ సమిధలు వైచినను దనివి కలుగదు. ఇంద్రియములతోడ మనస్సు విషయములమీఁదికిఁ బరుగిడి శక్తిని గోల్పోయి యలయుచు శాంతిఁ జెందక భ్రమించుచుండును. విషయలోలతవలన దుఃఖము లొదవుచుండి బాధపడుచున్నను, విషక్రిమి న్యాయంబుగ చిరకాల పరిచయంబు లగు విషయవాసనల విడువఁజాలక, యా దుఃఖములనే సుఖము లని తలఁచుచు ననుభవించుచుండును. విషయసుఖములఁ జీరకాల మనుభవించి వివిధ దుఃఖములఁ జెంది యందుఁ దనివిఁ జెందక, శాశ్వత సుఖానంద పదార్థ మరయుటకై ప్రయత్నించును. ఇదియ విషయవిముఖత. విషయానుభవమువలనఁ గాని వైరాగ్యము కలుగ దని తత్త్వజ్ఞులు నుడువుదురు. నిండు చెలువులోని నీరు గండ్ల ద్వారా వెలికి బోయి గ్రామములను భూములను ముంచినట్లు, మనస్తటాకములోని తేజోద్రవము ఇంద్రియముల ద్వారా వ్యర్థముగ వెలుపలికి బోయి యనేకా నర్థములఁ గలిగించును. గండ్లు పూడిచి తటాకపు గట్టును బాగు పఱచి శ్రేష్ఠమయిన జలరంధ్రముల నేర్పఱచి యుక్తకాలమునఁ బైరులు పండుటకు వలసిన జలమును విడిచి తక్కిన కాలముల యందు రంధ్రములు మూసిన, తటాకములోని జలము సమృద్ధముగ నుండి ప్రాణికోటికి స్నానపానాదుల కుపయోగపడి, వర్షము కురియక ట్లామము గలిగినను, దానినుండి యెంతయు రక్షించును గదా? అవిధంబున, మనస్తటాకమునందలి జలంబును వ్యర్థంబుగ విషయములమీఁదికి బోనీయక, పురుషార్థంబునకును పరోపకారకార్యములకును దేహయాత్రకును నెంత కావలయు నంతమాత్రము వదలి

తక్కిన కాలములు ఇంద్రియముల నిరోధించి ముంతర్ముఖము గా
వించిన మనస్తాపమున బ్రజ్ఞాజలములు సమృద్ధముగ నుండి ధ
ర్మార్థ కామ మోక్షములు సాధించుటకును యోగశక్తిని బడయుట
కును భూతకోటి కుపకరించుటకును దగిన మనోబలము కలుగును.
దానివలన నెంతటి కార్యములనైన సాధింప సమర్థుడగును. దయామ
యుడగు పరమేశ్వరుండు ప్రాణులు కడదేలుట కింద్రియవర్గంబును
మనస్సును నిచ్చి యుండ నద్దాని యుపయోగ మరయక వ్యర్థముగ నుప
యోగించు మాధునికన్న జేతొక కృతఘ్నుడుకలడా? భగవద్దేశ
మరయ కలదా? అమూల్య మగు నింద్రియవర్గంబును మనస్సును
యావనావస్థయందు విషయవ్యసనార్తుడై విషయంబుల పైకి
బోసిచ్చి దుర్వినియోగము గావించిన, తురీయావస్థయందు దుర్బలు
డై యెట్టి కార్యముల నొనరింప సమర్థుడు గాక, పరతంత్రుడై
దుఃఖించును. కాబట్టి, లోకయాత్రకును దేహగేహయాత్రకును
మాత్రము ఎంత కావలయు నంత హితమితముగ నుపయోగపలుపవల
యును గాని వ్యర్థముగ నుపయోగించిన, భగవద్దేశమునకు వ్యతి
రిక్తముగఁ బ్రవర్తించినవార లయి దుఃఖముల పాలగుదురు. ఆరోగ్య
మును గాంక్షించువాడు పదార్థముల నిచ్చ వచ్చినట్లు భుజింపక
హితముగను మితముగను పథ్యరూపమునను బుచ్చుకొనునట్లు, పర
మార్థమును గోరువాడు హితమితముగను పథ్యముగను విషయముల
స్వీకరింపవలయుఁ గాని, భోగాసక్తితోఁ గైకొనిన నమితముగను
స్వేచ్ఛగను మెసవి రోగములఁ దెచ్చుకొనినట్లు, భోగంబులవలన
దుఃఖరోగములు కలుగును. స్వార్థత్యాగము చేసి, పరోపకారపరా
యణుడుగ నుండువానికి విషయభోగేచ్ఛ తగ్గి యుండును. విశేష
ముగ ధనము వ్యయముచేసి విలువ గల బట్టలు కట్టక సామాన్యవస్త్ర
ములు ధరించును, అభరణములఁ బెట్టుకొనక పరుల కుపకరించు
టయే పరమార్థరణ చునియు, నెక్కువ భోగము లపేక్షింపక దేహ
ధారణారోగ్యములకుఁ గావలసినంత మితముగ స్వీకరించును తక్కిన
దంతయు ప్రాణులకొఱకే యుపయోగించి, వారి యోగక్షేమంబులఁ
జూచి యానందించును. అట్టివానికి తన భోగసౌఖ్యములకన్న వేయి
మడుంగు లానందము కలుగును. విషయలోలుపుని చిత్తము విషయా
సక్త మై దానినే గ్రోలుటవలన, విషయాంతరమునకుఁ బోవఁజాలక
దుర్బలమై చెడి యుండును. దుర్బల చేతస్కుండు మనస్తస్సైగ్యము లేక
పోవుటచే ధర్మకార్యముల నొనరింపఁజాలడు. విషయలోలునికి చిత్త
స్థైర్యము చైర్యము మేధ ప్రజ్ఞ ధర్మచింత సత్యప్రవర్తనము పర
శ్రేయస్సుహనము ద్వంద్వసహనము కలిగియుండవు. శతేంద్రియనిక
లైఁ జెప్పిన వన్నియుఁ గలిగి యుండును. ఇంద్రియములకు తాను
లోబడక ఇంద్రియముల నన్నింటిని లోబఱచుకొని వశవర్తులఁ
గావించుకొనినవానికి స్వారాజ్యసౌఖ్యము కలదు. ఇంద్రియములనే
స్వాధీనపఱచుకొనఁ జాలనివాడు పెక్కువేల జనులు గల స్వరా
జ్యము నెట్లు పరిపాలింపఁ గలడు? విషయలోలత లేనివాడు స్వధ
ర్మమునఁ బ్రవర్తించి కులోచిత కృత్తులను లోకోపకారక వ్యాపార
ములను నభివృద్ధి గావించును. విధివిహిత కార్యముల నొనరించుచు,
వారిఫలము నపేక్షింపక పరమేశ్వరాంశధూను లని ప్రాణుల కుప
కరించు హృత్పూరిత ద్వంద్వసహనము కలుగును. అప్పుడు లోకుల

దూషణధూషణలు గాని లాభసస్థములు గాని సుఖదుఃఖములు
గాని స్వత్వ పరత్వ భేదములు గాని పాటింపక, యుదారాశయ
ముతో ననేకమహాకార్యము లొనరించి మానవజన్మసాఫల్యముఁ
కొందించుకొనును గాని, విషయలోలుపత్వముచే స్వార్థ
పరాయణతఁ జెంది సకలపక్ష్యాదులవలె వ్యర్థముగ నాలము
బోగొట్టుకొనఁజాలడు. వ్యర్థజీవి కొలిమి నూచు తోలు
తిత్తివలె నుండును. మానవుడు జనన మందుట, జ్ఞానమును బడసి
లోకోపకారక కార్యములను గావించి పుణ్యవిశేషమును నుత్తమ
లోకములు గాని పరమేశ్వరు సాన్నిధ్యము గాని పొందుట, ము
ఖ్యోద్దేశము. అటుగాక, తాను వచ్చిన కార్యమును పఱచి విషయ
లోలుడగుట, పాంథుడు యాత్ర సయము మార్గమధ్యంబునఁ
గల సత్తములలో విడిసి యచ్చటి వైచిత్ర్యములను జూచుచు తదేకా
సత్తుడై తానుద్దేశించి యేతెంచిన కార్యమును మఱచుటఁబోలే నుం
డును. పుత్రమిత్ర కళత్ర బంధువర్గముతోడి సంగము, బాటసా
రులందఱు, నొక్క సత్తమున విడిసి యిందుక కాలము స్నేహమునఁ
గలసి మెలసి మఱల వీడి తమ తమ గమ్యస్థానములకుఁ బోవ
నుద్దేశించిన విధంబును బోలి యుండు. నిజానాలోని లక్షల ద్రవ్య
మును మరాఘ లెక్కపెట్టుచు తాకుచు నుండి, తన ద్రవ్యము కా
దని తలచునట్లును, రాజపుత్రుల నెత్తుకొని యాడించు దాసదాసీ
జనము ఆబిడ్డలు తమవి కా వని యనుకొనినట్లును, వివేకసంపన్నుడు
పుత్ర మిత్ర కళత్ర గృహ క్షేత్ర స్వగ్లాభర జాంబగ నాహ
నోద్యాన శయ్యాసన ధన కన కాది వివిధ విషయజాతంబుతోడఁ
గూడి యున్న నెప్పటికేని వియోగంబు తప్ప దనియు నశశ్వతంబు
లనియు పరిణామ దుఃఖిదాయకంబు లనియుఁ దలచి, సంసర్తుండు
గాక యంటియు నంటనట్లు లుండి, అతిథివలెఁ బ్రవర్తించవలయు.

మనము విషయములతోఁ గూడి యెంతకాల మున్న నెప్పటి
కేని వియోగము కలుగక తప్పదు. విషయములు మనలను విడిచినను,
మనము విషయములను విడిచినను, రెండు నొక్కటియే కదా యని
తలంపఁగూడదు. విషయాసక్తుల మగు మనల నవి విడిచి పోవు
నపుడు మితి లేని దుఃఖము మనకుఁ గలుగును. విషయ స్వరూప
స్వభావములను దెలిసి వానినే మనము విడిచితిమేని మేగ లేని
సుఖము గలుగు. వానిచే మనము విడువఁబడుట కన్న, మనచే నవి
విడువఁబడు నేని ధీరుల మగుదుము; లేనిచో, బేలల మగుదుము.
పురాకృత సుకృత విశేషంబున, విషయసుఖంబులు మనకుఁ
బ్రాప్తము లై సుకృతము క్షయించుకొలఁదని విషయంబులు సోయి
దుఃఖములు కలుగుటవలన, విషయ సుఖానుభవమందు సుకృతము
క్షీణించుచున్న దని వివేకులు తెలిసికొని యప్రమత్తు లై విషయ
లోలురు కాక యుండును. సంసారములు విప్రసౌగంధములు;
సుఖములు దుఃఖాంతములు. కావున విషయములు ప్రాప్తంబు లగు
నపుడు వియోగదుఃఖములు కలుగు ననియే భావింపఁ దగి యున్నది.
సప్త విషయ వ్యసనములచే నొక్కొకరు హతు లైరి. ద్యూతము
వలన యుధిష్ఠిరుండును నరమారసయందలి యాగచే బకాసురుండును
మద్యపానమున యాదవులును జాత్యమున నింద్రుడును మృగ
యావినోదంబున బ్రహ్మదత్త మహీపతియు చోరత్వమున యయా

తియు పరకాంతాసక్తివలన గావించును, వీర లొక్కొక్క విషయ వ్యసనముచేతనే మితి లేని కష్టము లనుభవింప, నిందుఁ గొన్ని గాని యన్ని గాని కలిగియున్నవాని విషయ మే మని చెప్పవలయు? విషయాసక్తి కూడ దని భాగవత భాగత భగవద్గీతాది శాస్త్రములయందు విశేషముగఁ దెలిపిరి.

శ్లో. యే హి సంస్పర్శభాః భోగాః దుఃఖయో నయ ఏవ తే

ఆద్యంతవంతః కాంతేయ నలేషు గమతే బుధ . .

అర్జునా! విషయేంద్రియ సంయోగమువలనఁ గలుగు భోగములు దుఃఖములకములు; ఆదియు నంతయును గలవి. కావున వివేకసంపన్నుఁడు పరిణామగు ఖంబు లగు విషయములం దాసక్తుఁడు కాఁడని భగవద్గీతయందు 5-వ యధ్యాయమునఁ జెప్పబడినది. విషయంబులఁ దలఁచువానికి హనియం దాసక్తి కలుగును. ఆ విషయాసక్తివలన విషయసుఖంబు లనుభవింపవలయు ననెడి కోర్కె వొడమును. ఆ కోరిక కొనసాగకున్నను పరులచే నుపహాత మయినను క్రోధము కలుగును. క్రోధమువలన నొడఁ లెఱుంగని యావేశ మోహము కలుగును. మోహమువలన స్మృతి చెడును. స్మృతి చెడుటవలన బుద్ధి నశించును. ఇవిధంబున సకలానర్థంబులకు విషయాభిధ్యానమే మూలకారణ మని భగవద్గీత 2-వ యధ్యాయమునఁ జెప్పబడినది. విషయముల ధ్యానించువాని చిత్తము విషయాకారముగఁ బరిణమించి, విషయములు నశించినంతనే చిత్తము సంతోభముఁ జెందును. భగవంతుని ధ్యానించువాని చిత్తమున భగవత్కళ్యాణగుణములు నెలకొని, ధ్యేతకు శాశ్వతానందసుఖము లొడఁగూర్చును.

అనాద్యవిద్యావాసనవలన చిత్తము చెడి, స్వగతమాలిన్యమున బహిర్విషయములమీఁదికి ఇంద్రియములతోడఁ బరుగిడును. ఇంద్రియ గ్రామము, ఎంతటి ప్రజ్ఞావంతు నేని పండితప్రకాండు నేని వివేక శీలునేని తత్త్వజ్ఞు నేని మోసపుచ్చి, భ్రాంతిఁ గలుగఁచేసి విషయములలోనికిఁ బ్రవేశింపఁజేయు. ప్రపంచమున, కాంతాకనకరూప విషయవ్యామోహముతోఁ దుల్య మైనది మఱియొకటి లేదు. దీపాగ్నిని జూచి యాహార మని భ్రమఁ జేంది శలభంబులు దానం బ్రవేశించు చందంబున, కామినీజన హావభావాది శృంగార వికారములకు లోనయి యువకుల మనస్సులు కామాగ్నిని దహింపఁబడుచుండు. మైనకుండు జలంబుల నుండు మీనంబులఁ బట్టుటకై బడిశాగ్రమునం దామిషముఁ జూపి గ్రహించులాగున, మన్మథధీవగుండు కామినీజన నవ తారుణ్య లావణ్య సంజనిత వివిధ శృంగార చేష్టా సంపత్తిని జూపి, మావపుల మనోమీనంబుల హరించుచున్నవాఁడు. విద్యావినయ సౌజన్య సౌశీల్యాదార్యాది సుగుణగణ నికేతను లగు మతిమంకు లనేకులు, అసత్సహవాసంబున కామినీమణుల భూచాప వినిర్ముక్త మార క్రూర వారాచంబు లనం బగఁగు కటాక్షవీక్షణముల విధిచేతస్కు లయి మోహజాలములలోఁ గిక్కి, సుగుణసంపత్తిని గోల్పోయి తుదకు బేల లగుచున్నారు. కావున, ధీరు లగు పురుషవరేణ్యులు విషయాగణ్యములయందు విచ్ఛలవిడిగ సంచరించు చిత్తచుత్తేభంబును వివేకాంకుశముచే స్వాధీనపఱచుకొనవలయు. మనోమగ్గుటము సంసారమహీరుహ విషయశాఖాతలియందనవగతము సంచరించుచుండుఁ గావున, భక్తిగుణంబున వశపర్తిఁ

గాఁచుకొనవలయు. మృత్యుష్టికా జలప్రవాహంబులఁ గాంచి, స్పృంబులు ప్రధాండు చందంబున మనఃకురంగంబులు విషయాశామరుభూములందుఁ బరుగిడుచుండు. కావున, ధీరులు విషయగోపంబులఁ దెలిసికొని ప్రమాదం బొరయుకుండునని.

దుష్టాశ్వంబులం బూన్చిన రథంబు నెక్కి ప్రభువరుండు సుందరోద్ధానమందిరంబునకుఁ బోవునెడ, మార్గము నిరు పార్శ్వముల నగాఢము లగు : ర్థము లున్నను అత్తటి సారథి నేర్పరి యై పరాకు లేక పగ్గములు చేఁ బూనిన, ఆ హయంబు లభిమతప్రదేశమునకుం గొనిపోయి చేర్చును. అటు గాక సారథి మద్యపాన పరాయత్తచిత్తుం డైన నీ దుష్టతురంగంబులు నెడత్రోవకు నీడ్చి గర్తంబులొఁ దెచ్చెన, రథము చుత్తునియ లగుటయే గాక, రథకాశ్వ సారథుల శరీరంబులు గాయములతో నిండి తుదకు ప్రాణహానియు సంభవించును. అవిధంబున ఇంద్రియ హయంబుల నమగ్నపఱచిన శరీరరథము నాగోహణము గావించువాఁడు జీవుఁ డను ప్రభువు. బుద్ధి యను సారథి, మనః ప్రగ్రహములను జేబట్టి జాగరూకత గలిగి హయంబుల చోదనంబుఁ గావించిన, నీతి న్యాయ తుణ్ణిమార్గంబునఁ జక్కఁగఁ బోయి శాశ్వతానందభాసురం బగు పరబ్రహ్మనంద మందిరమునకుం జేర్చును. అటు గాక బుద్ధి ప్రమాదావస్థను జెందిన నీ యింద్రియాశ్వంబులు విషయాశా మహాగర్తంబులలోనికి బడఁద్రోయునెడ బుద్ధింద్రియజీవులకు మహా దుఃఖంబులు సంప్రాప్తము లగును. కావున, ధీరుం డగు మానవుండు ఇంద్రియంబులు పోవు మార్గంబునఁ బోనీయక స్వాధీనమం దుంచుకొని భటులను బోలె యుక్తకార్యంబుల నియోగించునది. మనోబుద్ధింద్రియ వృత్తులు తన్నిగ్రహంబు యోగమహిమ లోనగు విషయంబులు మత్కృత మానసిక శాస్త్రంబున విపులముగ విశదీకరింపఁబడినవి. కనుక, అటఁ గాంచ నగు నని యిట విరమించితి. జీవదయా పరుం డగు పరమేశ్వరుండు మనయెడ నపరిమిత మగు కృప గలిగి దయ నొసంగిన యింద్రియవర్గంబును మనోబుద్ధులను ననద్విషయములకై వినియోగింపక, పరమేశ్వరాంశ సంభూతు లగు జీవులకును దేశ తీమంబులకును నుపయోగపఱచి, దేహయాత్ర గేహయాత్ర లోకయాత్ర నిర్వహించుటకు మూత్ర మావశ్యకమయిన విషయజాతంబును హితమితపథ్యంబుగ స్వీకరించి, స్వాగ్రవిషయంబు లగు భోగంబుల పెనర్జించి మానవజన్మమును సాఫల్యముఁ గావించుకొనువాఁడు కృతజ్ఞుఁ డై యీశ్వరానుగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁ డగును. అటు గాక, స్వార్థపరాయణతచే విషయ లోలుఁ డై భగవదుద్దిష్టముల నాజ్ఞల గ్రహింపఁజాలక ప్రాణికోటికి మే లొనరింపక మనోబుద్ధింద్రియవర్గమును అనద్విషయంబులఁ బోనిచ్చి భోగంబుల ననుభవించువాఁడు కృతఘ్నుఁ డై తుదిని మేర లేని యిడుమలఁ బొందును. జగదీ శ్వరుం డును దీనజనావన తత్పరుండును ఆశ్రితభక్తజనసాపహారియు నగు హరి సర్వోత్తముండు కావున, ఆ పురుషోత్తము ఛిక్తితాత్పర్యంబున నాశ్రయించిన, మనోమాలిన్యంబును విషయలోలతను బోగొట్టి జితేంద్రియతను మనోదార్ధ్యమును ధర్మపరాయణతను నిచ్చి ప్రోదుఁగాత యని యంతటితో విరమించుచున్నాఁడ.

రూపకల్పన

ముట్నూరి కృష్ణరావువంతులు గారు

హిందూధర్మసాధనప్రపంచమున విగ్రహారాధనము

ప్రధానస్థాన మాక్రమించుకొనినది. హిందూ లోకమునందలి సర్వ సప్రదాయములవారును విగ్రహములను పూజించుచున్నారు. పండితులును పామరులును, బ్రాహ్మణులును బ్రాహ్మణేతరులును, సన్యాసులును సంసారులును, ఈమార్గమునే త్రొక్కుచున్నారు. విగ్రహారాధనము ఏ కాలమున ప్రారంభమైనదో నిర్ణయించుటకు తెగిన యాధారములు లేవు. వేద కాలమున విగ్రహపూజ లేదని కొందఱు చరిత్రకారులనుచున్నారు. కాని, అది యధార్థమని నమ్ముటకు వీలు లేదు. ఇప్పటి దేవాలయముల నలంకరించుచున్న దారు శిలా లోహ విగ్రహములవంటివి ప్రాగైతిహాసికయుగమున లేకపోవచ్చును. కాని, అనంతమయుని నానారూపకల్పనలతో వర్ణించియున్నట్లు ఋక్కులయందు చూచుచున్నాము. ప్రతిమార్చన ప్రాచీనయుగమునందున్నట్లు కొన్ని సూచనలు కూడఁ గన్పట్టుచున్నను, పౌరాణిక కాలమునందు విచిత్రరీతి నభివృద్ధి నొందినదనుట నిర్వివాదాంశము. విగ్రహారాధనముయొక్క చారిత్రమును వ్రాయుట ఈ వ్యాసముయొక్క యుద్దేశము కాదు; దానిని ఖండించుట గాని, సమర్థించుట గాని యుద్దేశము కాదు. నిర్గుణబ్రహ్మతత్త్వ ప్రతిపాదనము చేసిన ఉపనిషత్కాలాంతరమున ఈ విగ్రహములు వృద్ధి నొందుటకు గారణ మేమి? బ్రహ్మసాధనయందు విగ్రహము లేట్లుద్భవించెను? అయ్యవి ధర్మసాధనయొక్క ఉచ్ఛదశయా, లేక నీచదశయా? అనెడి యంశములు మాత్ర మీ వ్యాసమున సూచింపఁబడెను.

విగ్రహములు అనేకరూపములను ధరించి యున్నవి. కొన్ని స్త్రీరూపములు, కొన్ని పురుషరూపములు, కొన్ని ఈశ్వర వాహనములు, కొన్ని యవతా

రపురుషుల లీలలు. కొన్ని జగన్నాటకమునందలి విచిత్రచర్యలను జూపును. కొన్ని హావభావవిలాసములను బ్రదర్శించును. కొన్ని బీజాక్షరములతోఁ గూడిన యంత్రములు. కొన్ని యే రూపమును లేని శిలలు. కొన్ని భీకర శస్త్రాలంకృతము లైన విగ్రహములు. కొన్ని సౌందర్యమయములు. కొన్ని వికృతాకారములు. కొన్ని స్వభావ సిద్ధములు. కొన్ని అప్రాకృతములు. ఇన్నిరకముల విగ్రహము లున్నను ప్రతివిగ్రహమున కొక ధ్యానశ్లోకము కలదు. శిల్పికాని చిత్రకారుఁడుకాని తా నే విగ్రహమును నిర్మించుటకుఁ బూనుకొనునో, దానికిపూర్వము ఆ విగ్రహమునకు సంబంధించిన ధ్యానశ్లోకమును మనోగతము చేసికొనును. ఈ విగ్రహముల రహస్య మంతయు ధ్యానశ్లోకములయందే కలదు. ఈ ధ్యానశ్లోకములను రచించిన దెవరు? ఉత్తమాధికారులా, లేక నిమ్నశ్రేణిలోని వారా? ఆ ధ్యానశ్లోకములందలి యుపాస్యదేవతలెవరు? ఆ యుపాస్యదేవతలు నిరాకారబ్రహ్మతత్త్వమునకు విరుద్ధములైనవా? లేక గంభీరమైన బ్రహ్మభావముయొక్క ఉపాంగఘటనలా? ఈ యంశమును మనము తెలిసికొనఁ గలిగితిమేని, హిందూదేవతా విగ్రహములముక్క ఆంతరంగిక రహస్యము హృద్గోచర మగును.

సాధన ప్రణాళి

బ్రహ్మసాధనప్రపంచము అతివిశాలమును గభీరమునై అధికార తారతమ్యమును బట్టి వివిధ మార్గములు గలిగి ఒక మహావిశ్వవిద్యాలయమువలెఁ గన్పట్టును. ధర్మ సమన్వయమువలెనే సాధనసమన్వయము కూడ అప్పుడప్పుడు కలుగుచువచ్చెను. మొత్తముమీద నీ వివిధసాధనలు జ్ఞాన భక్తి కర్మ మార్గములుగ విభజింపఁబడెను. తిరిగి ప్రతిమార్గమునందును అనేక సోపానములు కనుపెట్టఁబడెను. జ్ఞానమార్గమున శమ

దమాది మట్ట సంపత్తి, సాధనచతుష్టయము, ధ్యాన ధారణ యోగ సమాధులు మొదలగు సోపానము లెన్ని యో పేర్కొనఁబడినవి. ఒక్క యోగమార్గమున అనేక సాధనములు కలవు. భక్తిమార్గమున దాస్య సఖ్య నాత్మల్య సమాధుర్య మహాభావములును, ఉద్బోధన స్తోత్ర వందన ప్రార్థన ఆనుతాప మంగ శాది భజనమును, 24 రసములును, అసంఖ్యాకము లగు ప్రపత్తులును, తరంగతరంగములుగ విస్తరిల్లి ఒక యనంతసాగరము వలెఁ జూపట్టును. ఇక కర్మమార్గము, చతురాశ్రమము లను పంచమహాయజ్ఞములను అంతము చేసి వ్రతము లను విధినిషేధములను యజ్ఞయాగములను జపతప ములను కలిగి, ఒక మహారణ్యమువలె కన్నట్టును. ఒక్క తాంత్రికుల యుపాసనావిధానమునందు 116 విభాగములు సూచింపఁబడినవి. వీని నన్నిటిని గూర్చి తెలిసికొనఁగోరువారు కడు స్వల్పము. వానిని స్వానుభవమున తెలిసికొని పరిశీలింపఁగలవా రంతకంటెను స్వల్పము. ఇవి గ్రంథపఠనమువలనఁ గాని తర్కసాహాయ్యమువలనఁ గాని అలవడు విద్యలు కావు. సిద్ధు లగు వారియొద్ద సుశ్రూష చేయువారికే యవి లభ్యమగును.

త్రివిధవేదాంతికోపాసనము

వేదాంతులు ఉపాసనములను మూడు విధములుగ విభజించిరి. ప్రతీకోపాసన, సంపదకోపాసన, స్వరూపోపాసన యనునవి మూడు తరగతులు. ఆనధికారులు చేయునది ప్రతీకోపాసన. దీనినే అధ్యాసజనితోపాసన యందురు. “అన్యత్ర దృష్టః పరత్రానభాసః.” ఒక వస్తువు మొక్క గుణమును మరియొక వస్తువునకు ఆరోపించుటయే అధ్యాస. రజ్జువును సర్పముగ భావించుట అధ్యాసము. స్రుతజ్ఞానముచే అనఁగా వినికిడివలన కలిగిన జ్ఞానమును గుటపటముల కారోపించి పూజ చేయుట ప్రతీకోపాసనము. పూర్వుల యనుభవములను అనుశీలనము చేయుటే దీని యుద్దేశము. ఇందు అపరోక్షానుభూతి యొక మాత్రము లేదు. సంపదకోపాసన నిర్మాణికారులకొరకు ఉద్దేశింపఁబడినది. నిర్మాణికారి లోకకారికంటె నెక్కువ చిత్తసంస్కారము కలిగియుండును. స్వల్పవస్తువు మూలమున పెద్ద వస్తువును ధ్యానము చేయుట నిర్మాణికారి న్యూగము. రెండు వస్తువులకుఁ గల సామాన్యధర్మమును కనుపెట్టి, నిర్మాణికారి చిన్నదానినుండి పెద్దదానిని, పరోక్షము

నుండి అపరోక్షమును చేరఁగలుగును. బాలుఁడు నా నిజహంతును జూచి భూగోళము మొక్క ఆకాశమును తెలిసికొనును. అటులే సంపదకోపాసకుఁడు సూర్యుని స్వప్రకాశత్వమును జగత్ప్రకాశత్వమును మనోగతము చేసికొని బ్రహ్మము మొక్క స్వప్రకాశత్వమును జగత్ప్రకాశత్వమును ధ్యానించును. బ్రహ్మము చిద్వస్తువు, నిరాకార స్వరూపము, అవాక్మానసగోచరము. ధర్మ మార్గమునందలి ప్రతి సానన్ద్యయందు దృశ్య, శ్రవణ, పదార్థములగు బ్రహ్మాండములను జూచి బ్రహ్మమును ధ్యానింపఁగలుగుదుము. సూర్యోపాసననుండి మనోపాసనకును, మనోపాసన నుండి ప్రాణోపాసనకును, ప్రాణోపాసన నుండి గురుపూజ వేక అనంతాపాసనకును, క్రిమ క్రిమముగ కక్ష్యాంతరములను దాటుచు నిర్మాణికారి తుదకు అధికారి కాఁగలడు. సంపదజ్ఞాన మొక విధమగు రూపక మగుటచే దీనియందును ప్రత్యక్షానుభవము లేదు. ఈ రెండు తరగతులును కేవలము సాంకేతికములు. వ్యవహారమునందివి విసున్నములుగ నుండఁజాలవు. ప్రచలితధర్మములందు ప్రతీకోపాసనయు సంపదకోపాసనయు పరస్పరపరిమాణగత ప్రభేదములతో నర్థించుదుము. స్వరూపోపాసన ఉత్తమాధికారులకే సాధ్యము. ఆత్మయందు పరమాత్మోపలబ్ధిని పొందుటయే దీని యుద్దేశము. ధ్యానధారణములవలన బ్రహ్మైక్యత నొందుటయే దీని సిద్ధి. చిత్తనిష్ఠుఁడై యుండినఁ గాని స్వరూపోపాసన సాధ్యము కాదు. సంచలచిత్తమున చిద్వస్తువు ప్రకాశింపదు. ఏకనిష్ఠతో నిజస్వరూపము నుపాసించునప్పుడే సాక్షాత్కారము లభించును. స్తుతిస్తోత్రములచే చిత్తశుద్ధిని గావించుకొని యోగాభ్యాసమున సమాధి యవస్థను పొందవలెను. ప్రతీకోపాసన యందు ఆత్మానాత్మ విచక్షణ లేదు. సంపదకోపాసన యందు సమాధి యవస్థ లేదు. ఒక స్వరూపోపాసకులకే బ్రహ్మసాక్షాత్కారము సాధ్యము.

నిరాకారవాదము

బ్రహ్మోపాసన సాధనవిషయము. వివిధసాధనలయందలి సత్యాసత్యములు స్వానుభవమువలననే తెలియనగును. ధర్మతత్త్వము సాక్షాదనుభూతిగ్రాహ్యము. సత్యత్త్వమును తర్కమువలన పూర్ణముగ సిద్ధాంతీకరించుటకు వీలు లేదు. తర్కము శ్రద్ధావంతుని శ్రద్ధను దృఢపఱచుపవచ్చును. కాని, శ్రద్ధ లేనివారికి

అనుకూలవిశ్వాసమును పుట్టింపజాలదు. సమగ్రజ్ఞానము మానవుని స్వాభావాతిపై ప్రతిష్ఠింపబడియున్నది, మనస్సుచే పురిగొల్పబడు తర్కము, మీమాంస, విచారణ, అనుభవమును బయటనుండి మాత్రమే విమర్శింపగలుగును. కార్యమును జూచి కారణమును గ్రహించినపుడు బుద్ధికి కనబడునది కారణముయొక్క నిజస్వరూపము కాదు. మీమాంస కార్యమువెనుకనుండు కర్తయొక్క రూపమును ప్రతిష్ఠింపగలుగును; ఆ రూపము కేవలము సత్తామాత్రజ్ఞేయము. అనగా, ఉన్నది అని మాత్రమే చెప్పనచ్చును గాని ఆ వస్తుస్వరూపముయొక్క వివర మెట్టిదయినదియు చెప్పటకు శక్యము కాదు.

“యతోవా ఇమాని భూతాని జాయంతే

యేనజాతాని జీవంతి

యత్ప్రయంత్యభిసంవిశంతి

తద్విజ్ఞానస్య తద్భ్రహ్మ.”

అని యుపనిషత్తులు బ్రహ్మతత్త్వమును నిరూపించుచున్నవి. కాని, ఈ వాక్యము బ్రహ్మముయొక్క బహిః ప్రకాశమును మాత్రమే వర్ణించుచున్నది. బ్రహ్మమును దూరమునుండి చూపుచున్నది కాని, దాని స్వరూపమును లోపలనుండి వెల్లడించుట లేదు. బ్రహ్మపదార్థమును మనము తెలిసికొనుచున్నది తర్కసంబంధమైన “అనుమానము” వలననే గాని, అనుభవము వలన కాదు. సూర్యుని తేజస్సును మాత్రము చూడగల్గియు ఆయన స్వరూపమును చూడలేనట్లు, మనస్సు వలన బ్రహ్మముయొక్క బాహ్యరూపప్రకృతులను కొంత వఱకు తెలిసికొనుచున్నామే కాని, బ్రహ్మదర్శనలాభమును బ్రహ్మస్పర్శసౌఖ్యమును అనుభవింపజాలము. దర్శనలాభమును పొందనియెడల బ్రహ్మసాక్షాత్కారము పూర్తి కానేరదు. మనస్సునకు వస్తుతత్త్వము అజ్ఞాతమును అజ్ఞేయమును నగుచున్నది. బ్రహ్మాండముయొక్క కార్యకారణసంబంధము విచారించి, జగద్రూపమునకు వెనుక కారణరూపము కలదని ప్రతిపాదించుచున్నాము. ఆ కారణతత్త్వమునే యుపనిషత్తులు బ్రహ్మతత్త్వమని చెప్పుచున్నవి. ఆ తత్త్వము నిర్గుణము, నిరాకారము. కార్యకారణసంబంధ విచారణ మనోధర్మము. మనస్సునకు భేదవిచారణయందు సామర్థ్యము కలదు. అభేదప్రతిపాదనము మనస్సుయొక్క

యధికారమునకు దాటిన కని. మన స్పెష్టుడును, “అవును, కాదు” అను నీరెండు సంజ్ఞలయందే సంచరించుచుండును. కార్యమునకు కారణము గలదు. కార్యము కారణముకంటె భిన్నమైనది, స్వతంత్రమైనది. కార్యము దృశ్యము. కారణము అదృశ్యము. కార్యము ఇంద్రియప్రత్యక్షము; కారణము అనుమానశ్రుతితత్త్వము. కార్యము సాకారము, సవిశేషము. కారణము నిరాకారము నిర్విశేషము: అను చర్చను చేయగలిగినది మనస్సు. తర్కము మనల నీ సిద్ధాంతమునకే తీసికొనిపోగలదు. “నేతి నేతి” అనియే మనస్సు చెప్పుగలుగును గాని, ఆ పదార్థముయొక్క స్వరూప మెట్టిది యను ప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తర మీయజాలదు. నిరాకారవాదము మానవుని మనోమయకోశమునకు మాత్రమే సంబంధించియుండును. మానవుడి కోశమును దాట లేనంతవఱకు నిరాకారనిర్గుణవాదమును అతిక్రమింపజాలము. ఈ వాదము మనస్సునే బ్రహ్మమని తెలిసికొనుచున్నది. “మనోబ్రహ్మేతి వ్యజానాత్.” అనగా, నీ బ్రహ్మము మనోమయబ్రహ్మము, మానసస్పృశ్చి. అది తత్త్వముయొక్క ఒక దిక్కును ఒక యంశమును మాత్రమే వెల్లడింపగలుగును.

సాక్షీచైతన్యము

బ్రహ్మనాదు లీ యంశమును దాటి బ్రహ్మపదార్థముయొక్క మఱియొక దిక్కును కూడ ప్రదర్శించిరి. సృష్టి స్థితి లయములయందు బ్రహ్మమును మనము కారణరూపముగ చూచుచున్నాము. దానినే మన జీవనాంతరాళమున వివిధావస్థలందును అశేష పరివర్తనములందును సాక్షీచైతన్యరూపమున చూచుచున్నాము. పరిణామము జగత్తుయొక్క నిత్యధర్మము. జగత్తు ఎల్లప్పుడు తిరుగుచు, చంచలమై విరామము లేక ప్రవాహమువలె ప్రవహించుచున్నది. ఇంద్రియము లన్నియు నిరంతరము విషయప్రవాహమున తగుల్కొని కంపించుచున్నవి. దృశ్యవస్తువుల ఛాయలు చక్షువులపై ఒకదాని తరువాత నొకటి పడుచున్నవి, తొలగిపోవుచున్నవి. శ్రోత్రములందు భిన్నభిన్నధ్వనులు ఒకదాని తరువాత నొకటి శబ్దించుచు తిరిగి ఆకాశమున నంతరించుచున్నవి. ఇదే విధముగ సకలేంద్రియములమీదను ఆయా ఇంద్రియములకు సంబంధించిన విషయసముదాయము నవీతరంగములవలె లేచి పడుచు

వెంటనే తొలగిపోవుచున్నది. ఈ ఖండఖండములయిన దృశ్యములును ధ్వనులును రసగంధములును మన యింద్రియముల ద్వారామున జ్ఞానోదయమును గలుగఁ జేయుచున్నవి. ఈ విషయస్పర్శ అతిచంచలము. ఇది యెప్పుడును గలుగుచుండును, పోవుచుండును. పూర్వ మేది గల్గినను, దానితరువాత నేది వచ్చెనో, ఆ సంబంధము మనలో నిలువనియెడల, పూర్వము గలిగిన దాని యనుభూతితోడ, ఉత్తరక్షణమునఁ గలుగు జ్ఞానమును తెలిసికొనుటకు వీలు లేదు. శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాదులగు విషయానుభవములు ఆ సంబంధము లేనియెడల పూర్ణమైన విషయజ్ఞానమును కలుగఁజేయఁ జాలవు. మన మనమున నే తత్త్వము చంచలమగు విషయస్పర్శలవలనఁ గలుగు క్షణికానుభవములను జాగ్రత్త పఱచి విషయజ్ఞానమును సంభవింపఁజేయునో, దానినే సాక్షీచైతన్య మందురు. ఇదియే సూత్రాత్మక, లేక సర్వగత మగు పరమాత్మక శుద్ధసత్తామాత్రజ్ఞేయ మగు బ్రహ్మతత్త్వము సర్వాతీతమే కాక, సర్వగత మగు పరమాత్మస్వరూప మని తెలిసికొనఁగలుగుచున్నాము. కాని, పరబ్రహ్మతత్త్వము సర్వాతీత మనినను, సర్వగత మనినను, దాని పూర్ణస్వరూపము వ్యక్త మగుట లేదు. సృష్టికార్యములవలన పరబ్రహ్మస్వరూపమును, విషయస్పర్శముల క్షణికానుభూతివలన సాక్షీచైతన్య మగు పరమాత్మస్వరూపమును తెలిసికొనుచున్నాము. మనస్సు వలన పరబ్రహ్మముయొక్క కారణరూపము నెట్లు తెలిసికొనఁగలుగుచున్నామో, అట్లే విజ్ఞానమువలన సర్వాంతర్యామి యగు పరమాత్మస్వరూపమును తెలిసికొనఁగలుగుచున్నాము. కాని, పరమతత్త్వముయొక్క ఈ రెండు దిక్కులను అనుమానప్రమాణమువలననే తెలిసికొనఁగలుగుచున్నాము; అపరోక్షానుభూతివలన సాక్షాత్కారము చేసికొనుట లేదు.

ప్రత్యక్షానుభవము

ఈ సాక్షాదనుభూతి గలుగుట యెట్లు? అనుమానప్రమాణమువలన ఇది సాధ్యము కాదని తేటపడినది. ఇందువలననే భక్తులు భగవానుఁ డెవనిపై కృపను చూపునో, అట్టివాఁడే బహుపుణ్యఫలమువలన సద్గురు చరణాశ్రితుఁడై ప్రత్యక్షానుభవమును పొందఁగలుగునని చెప్పుచున్నారు. కాని, లోకహితార్థము బ్రహ్మవిదులు అనేకోపాసనలను కల్పించిరి. ఒక సూర్యకిరణముచే అనంతకోటిస్ఫటికము లొక్కమాటుగ ప్రకాశించు విధమున, ఎవని యంశస్పర్శచే సమస్తస్థావరజంగమములును ప్రకాశించుచున్నవై, ఎవడు ధర్మజ్ఞానయొక్క చరమయుక్తియు ప్రపంచవాసనల పరమనివృత్తియు నై బ్రహ్మాండము నంతను ఓతప్రోతభావమున నిండియున్నాఁడో, ఎవని లీలావిలాసమందు నిఖిలజగత్తు చకితమై పులకితమై విస్మితమై సుమధురక్షీరఖండన్యాయమున కరఁగిపోవుచున్నదో, అట్టి భగవానుని అట్టి పరమసుందరుని అట్టి నిఖిలరసామృతమూర్తిని అట్టి సచ్చిదానందవిగ్రహమును, స్వజీవనమున స్వానుభూతియందు, దర్శించి స్పర్శించి ఆస్వాదించి అమృతపదవి నందిన, సిద్ధులయొక్క చింతనల, భజనల, యోగముల, సమాధుల, రూపకల్పనల రహస్యమును తెలిసికొనినఁ గాని బ్రహ్మసాక్షాత్కారమార్గమున ప్రవేశించుటకే వీలు లేదు.

ముచే అనంతకోటిస్ఫటికము లొక్కమాటుగ ప్రకాశించు విధమున, ఎవని యంశస్పర్శచే సమస్తస్థావరజంగమములును ప్రకాశించుచున్నవై, ఎవడు ధర్మజ్ఞానయొక్క చరమయుక్తియు ప్రపంచవాసనల పరమనివృత్తియు నై బ్రహ్మాండము నంతను ఓతప్రోతభావమున నిండియున్నాఁడో, ఎవని లీలావిలాసమందు నిఖిలజగత్తు చకితమై పులకితమై విస్మితమై సుమధురక్షీరఖండన్యాయమున కరఁగిపోవుచున్నదో, అట్టి భగవానుని అట్టి పరమసుందరుని అట్టి నిఖిలరసామృతమూర్తిని అట్టి సచ్చిదానందవిగ్రహమును, స్వజీవనమున స్వానుభూతియందు, దర్శించి స్పర్శించి ఆస్వాదించి అమృతపదవి నందిన, సిద్ధులయొక్క చింతనల, భజనల, యోగముల, సమాధుల, రూపకల్పనల రహస్యమును తెలిసికొనినఁ గాని బ్రహ్మసాక్షాత్కారమార్గమున ప్రవేశించుటకే వీలు లేదు.

“చిన్మయస్య ద్వితీయస్య నిష్కలస్య శరీణః

ఉపాసకానాం కార్యార్థం బ్రహ్మణో రూపకల్పన.”

అని కులార్ణవతంత్రమున నొక సిద్ధిపురుషుఁడు నుడివెను. మఱియొక స్థలమున నొకయోగి

“సాధకానాం హితార్థాయ బ్రహ్మణో రూపకల్పన.”

అని వాక్రుచ్చియున్నాఁడు. రూపకల్పన చేయునది సిద్ధులు. వారు ఉపనిషత్కాలమున ప్రబలిన తత్త్వాలోచనలతో తృప్తి నొందక రసాత్మక మగు భక్తి మార్గము నున్నతఁడవికి తెచ్చిరి. ఈ సందర్భమున ఆర్యుల యోగసాధన యెట్లు క్రమాగతముగ వృద్ధి పొందినదియు తెలిసికొనుట యుక్తము.

స్థితి విరోధ సమన్వయములు

నైదికకాలమున ఆర్యులు ఇంద్రవరుణాదిదేవతలను ఆతిమనోహరముగ వర్ణించిరి. ఈ దేవతలు చాక్షుషమూర్తులు కారు. వీరు రూపులా? అరూపులా? ఈ విచారము అనాదిని లేదు. ఈ మూర్తులు రూపములును కావు, అరూపములును కావు. రూపమును అరూపమును విడఁచియు భేదబుద్ధి నూనవుని శైశవవృద్ధియందుండదు. అందు కనియే ఆర్యులు మొదట చూచిన దేవతలు రూపము లని గాని అరూపము లని గాని చెప్పుటకు వీలు లేదు. ప్రదోషకాలమున చీకటి వెలుతురు కలసియుండునట్లు రూపమును అరూపమును గలసియుండెను. కాని, వరుణేంద్రాదిమూర్తులు ఆర్యుల మనము

నందు క్రమముగ అతీంద్రియదృష్టినీ ఉద్బోధించుచునే యుండెను. ఇంద్రియము లెప్పుడును అతీంద్రియమని వంక కు తిరుగుచుండును. ఇది సృష్టిలోని రహస్యము. నూన పుడు శైశవావస్థను దాటినకొలది భేదబుద్ధి ప్రబలును, వివేకము హెచ్చును, నిత్యానిత్యవస్తువిచక్షణ ప్రీక్షమగుచు, ఆత్మానాత్మ జ్ఞానము వికసించును. ఆర్యులు దేవతలను చూచి చూచి, వణించి వణించి, అరూపమును నిరాకారమును సత్సామాత్రజ్ఞయమును నగు అప్రత్యక్ష వస్తువును పొందిరి. దీనిని “నేత్ర నేత్ర” వాక్యములతో నిరూపించుచు అజ్ఞాతమును అజ్ఞేయమును నగు మహా శూన్యసాగరమునఁ బడిరి. సాకార నిరాకారభేదము లేని యవస్థనుండి విడివడి నిరాకార తత్త్వమును చెందిరి. ఆ నిరాకారమును పట్టుకొనలేక సత్తు అని గాని అసత్తు అని గాని ప్రతిపాదించుటకు సాహసింప దైరి. అది మహాంధకారము. అది ప్రాణమునకు తృప్తి నియ్యలేదు. బ్రహ్మసూత్రమును కల్పించిన వ్యాసభగవానుని చిత్తము వ్యాకులత చెందెను. అప్పుడు మహాశూన్యసింధువు మధింపఁబడెను. అంతట సకలరూపముల సార మగు లక్ష్మీదేవియు సకలరసముల నిదాన మగు అమృతమును ప్రత్యక్ష మయ్యెను. వ్యతిరేకపథమునఁ బడిన ఆర్యులు తిరిగి అన్వయమార్గమునఁ జేరిరి. శూన్యము పరిపూర్ణతను చెందెను. సాకారము నిరాకారమును, నిరాకారము సాకారమును గప్పి వేసెను. శబ్దమౌ దశబ్దమును, రసమునందరసమును, స్పర్శయందస్పర్శయు వేణునాదముతో ప్రభోధించుచు భక్తవత్సలుఁడు ప్రత్యక్షమయ్యెను. ప్రతి ప్రాణి యందును యము నానది తరంగతాడితమై పొంగుచున్నది. ప్రతి హృదయనికుంజమునను వేణుగానము ప్రతిధ్వనించుచున్నది. జగత్తు ధీరఖండమువలె మధుర రసమునఁ గరిండుచున్నది. జ్ఞానము భక్తిగి వికసింప నారంభించెను భక్తి మహాభావమున లీనమయ్యెను. నిరాకారము సర్వాకారముగ విరాజిల్లెను. భగవంతుఁడు అరూపుఁడు కాఁడు, బహురూపి. అప్పుడు చక్షువులు విశుద్ధములై ఇంద్రియవిషయములందు అతీంద్రియరూపములను చూడఁగల్గెను. సర్వరూపములు, సావరజంగమములు, సకలజీవులు, రసమూర్తులై భగవల్లీలయందు స్మృత్యము సలుపుచుండెను. ఉపనిషత్కాలమున కూడ నొక విధమగు భక్తి కలదు కాని, ఆ భక్తి

కిని భాగవత కాలమునందలి భక్తికిని భేదము కలదు.

భక్తిసాధన

“ఈశావాస్య మిదగుం సర్వం యత్కించ జగత్సాం గుత్.”

ఈశ్వరద్వారమున చంచలముగు విషయరాజ్యము నాచ్ఛాదన మొనర్చి ఈశ్వరునితో కామ్యవస్తువులను భోగించుచుండుము.

“సత్యం జ్ఞాన హనంతం బ్రహ్మణో వేదో నిహితంగుహా నూమ్ పరమవ్యోమాక్ సోమో జే సర్వాక్ కామాః సహ బ్రహ్మణా విప్పజేతి.”

సత్యజ్ఞాన మనంతబ్రహ్మమును అంతరి మను ఆకాశమున తెలిసికొని, ఆ బ్రహ్మముతో గూడ సమగ్రమైన కామ్యవస్తువుల నుపభోగింపుము. ఇచ్చట శుద్ధినిర్మల జ్ఞానము భక్తిని కై నైనను అయ్యది తన్మయత్వమును పొందించుట లేదు. ఆ యనంతమైన సౌందర్యము ఈ జగత్తువై బడి జగత్తు సౌందర్యమయమైనను, ఆ పరమ సుందరుని స్పృశించుటకు అనకాశము చిక్కిలేదు. కామ్యవస్తువులు మధుర మైనవే కాని, ఆ మాధుర్యము ఆస్వాదింపఁబడలేదు. అంతరిమున బ్రహ్మము ననుభవించినను ఆయనను చక్షువులతో చూచుటకు సంభవింప లేదు. చక్షువుల గభీరపిపాస తృప్తి నొందు లున్నా?

నేత్రములు అలభాసరంజనుని చూచుటకు భూనభోంతరాశములు వెదకుచున్నవి. ఆ ముఖగుండలము ఆ సౌందర్యమూర్తి బయలుపడిన గాని హృదయము నకు శాంతి లేదు.

ఇంద్రియ చాంచల్యమునకు కారణ మిది? ఇంద్రియములు వేనిని కోరుచున్నవో వానిని పొందక పోవుటవలన, యోగి కినులను జేతనఁడు. కనులను రేతచినతోడనే ధ్యాననిమగ్నుడై హృదయము సారమున చూచిన యశాలిసూక్ష్మిని ఇంద్రియము లెప్పుడు చూడలేకపోయెనో అప్పుడే యోగి తిరిగి కనులను మూసికొనును. ఎంతవఱకు ధ్యానమూర్తి బాహ్యమున కనఁబడఁడో, అంతవఱకును యోగి అర్థహిం దగుచునే యుండును. విషయితో విషయమును, రసముతో నింద్రియమును, మనుష్యత్వముతో మనుష్యుని అనుసంధానము చేసి, విషయరాజ్యమున రసమూర్తిని ప్రతిష్ఠించినఁ గాని, యోగియొక్క అస్థిరత పోనేరదు. “ఈశావాస్య మిదగుం సర్వం” ఈశ్వరుని ద్వారమున సకలమును ఆచ్ఛాదనము చేయు మని ఉపనిషత్తులు చెప్పు భక్తి

మార్గమునగ దీ స్థిరత లేదు సకలకామములను బ్రహ్మ
భోగిగింపుఁ డని ఉపనిషత్తులు బోధించుచున్నవి.
బ్రహ్మమునే సకలభోగములతో ననుభవింపు మని భాగ
వతము ప్రబోధించుచున్నది. పూర్వకాలముతో అరూ
పద్వారమున రూపమును భోగించుట. ఇప్పు డన్ననో
రూపము ద్వారమున అరూపమును ప్రత్యక్షము చేస
కొనుట. పూర్వము అశబ్దమున శబ్దము వినుట, అరస
మున రసమును ఆస్వాదించుట, అగంధమున గంధము
నాఘ్రాణించుట. ఇప్పు డది యంతయు నతిక్రమింపఁబడి
నది. శబ్దద్వారమున అశబ్దమును, రసద్వారమున అర
సమును, గంధద్వారమున అగంధమును, స్పర్శద్వార
మున అస్పర్శమును ప్రబోధించి, హృదయమర్శమునకు
లాఁగికొనుము. భక్తనత్సలుఁడు భక్తుల ఆర్తప్రార్థనలను
విని ఎట్టి రసజగత్తునఁ బడవేసెను? వేదకాలమున రూపా
రూపములకుఁ గల యైక్యత అల్పజ్ఞానముపై నాధారపడి
యుండెను. అప్పుడు వివేకము లేదు. ఆత్మనాత్మవిచ
క్షణ లేదు. అప్పటి జ్ఞానము ప్రదోషమునందలి వెలు
తురునలె నుండెను. ఈ కలయిక ఆట్టిది కాదు. ఇక్కడ
జ్ఞానము పరిపూర్ణ మైనది. ఇక్కడ ఆనాత్మయందు
ఆత్మభవ లేదు. ఈ యైక్యత ఈ యభేదజ్ఞానము అవి
ద్యచే కల్పిత మైనవి కావు. ఇది రసస్పృష్టి. ఈ మహా
సాధనమునందు, రసస్పృష్టియందు, యోగి రూపకల్ప
నలను చేయును.

రూపకల్పన

“సాధకానాం హితార్థాయ । బ్రహ్మభో రూపకల్పనా.”

రూపకల్పన సాధకులకొఱకు చేయుదురు. కల్పన
చేయునది సాధకులు కారు. వారు సిద్ధులు. వారు తమ
ప్రసన్నచిత్తమున దేని సాక్షాత్కారమును పొందినో,
ఏరసము నాస్వాదించినో, దానిని మొదట ప్రతిమల
రూపమున ప్రకాశింపఁజేసిరి. సమాధిలో కలిగిన ఆత్మో
పల్బిలో వారు తృప్తి పొందరు. ఏల యన, సమాధి
నిత్యవస్థ కాదు. సమాధి విడిపోయినప్పుడు సమాధిలో
ప్రత్యక్షమైన ఇష్ట దేవతను తిరిగి చూచుటకు ఇచ్చ కలు
గును. జాగ్రత్తవస్థయందు ఆ స్వరూపమును ఇంద్రియ
సమక్షమున నుంచుకొనుటకు యోగీంద్రులు రూప
కల్పన చేయుదురు. వారు రూపకల్పన చేయునది తమ
కొఱకే గాని ఇతరులకొఱకు కాదు. ఇంద్రియసంయమ
ముచే చిత్తసిరోధముచే సమాధిని పొంది ఏ యుపాస్య

దేవత సాక్షాత్కారము పొందునో, దానిని తిరిగి బైట
ను ప్రవృత్తియందు శబ్దస్పర్శ రూప రస గంధముల
యందు ఉపగ్రోగించుటకు యోగి యుత్కంఠుఁ డగును.
భక్తుఁడు తన రసమూర్తిని తన యిష్టదేవతను తన
హృదయేశుని తన యాత్మమగిరమునందే కాక, జీవన
మునందును సుసారమునందును సమాజమునందును
వ్యాప్తమునందును శీల్పమునందును కళలయందును
గానమునందును కావ్యములందును ప్రతిష్ఠించినఁ గాని,
వాని యానందము పూర్తి కాదు. అప్పుడు కాని, వాని
సాధన సిద్ధింపదు. ఇది ప్రేమయొక్క సహజలక్షణము.
ప్రథమమున ప్రేమ బహుగూఢముగ సంచరింప
నారంభించును. ఎప్పుడు ప్రేమ యుదయ మగునో,
అప్పుడు లజ్జయు భయమును నంకురించును.
ప్రియురాలు మొదట తన ప్రేమను బహిరంగపఱచు
టకు ఇష్టపడదు. ఇతరుల దృష్టి దానిపైఁ బడుట కెంత
మాత్రమును సహించదు. సకల బాహ్య సంబంధము
లును దానికి అంతరాయము లని భావించును. తన
మనోనాశుని హృదయమునందలి నిభృతప్రదేశమునం
దుంచుకొని ఆనందించుచుండును; ఉద్రేకమును పొందు
చుండును; సంకల్పబాహనముల నెక్కుచు ప్రియుని
సంగమమున రాగనిమగ్న యగును. కాని, ప్రేమ విక
సించిన కొలఁది లజ్జ తొలగిపోవును. ఇంక ఏకాంతభా
వము తృప్తి నియ్యఁజాలదు. ప్రియు నలంకరించి వానిని
దూరమునుండి చూడఁగోరును. తన ప్రియుని ఇతరు
లకుఁ జూపి వారి చూపుతో తన చూపును కలపి,
ఆనందము పొందుటకు ఆత్మరపడుచుండును. తాను
జనసంఘమున లీనమై ప్రియుని కీర్తించును. తన శిశు
వును ఇతరు లెల్ల ముద్దాడినఁ గాని తల్లి కానందము
లేదు. ఇది ప్రేమతత్త్వము. ఆతరంగిక మైనదానిని
జగత్తునందు ప్రకాశింపఁజేయుటకు ఏ వ్యాకులత
భక్తుని కుండునో, ఆ వ్యాకులతయే కవికి కూడఁ గలదు.
కవి రూపరసద్వారముల తాను పొందిన దివ్యానుభవ
ములను ప్రకటించుటకు అర్హుఁ డగును. తన హృదయ
మున పొంగి తరంగతాడితన్ని ప్రవహించు భావ
లహరిని శబ్దమున ఛందిస్తున సంగీతమున ప్రపంచము
నకు విసేపించినఁ గాని కవికి తృప్తి లేదు. కవియొక్క
ఆవేదన, భక్తునియొక్క వ్యాకులత, ప్రియురాలి
విరహము, ఇవి యన్నియు రసజగత్తునందు రూప

కల్పనలను పురికొల్పుచుండును. ఇది ప్రసూతి వేదన వంటిది. ఇది సృష్టికిమూలము. ప్రియుడు కవి భక్తుడు, ఈ మువ్వురును తమ రసజగత్తును బయట ప్రకటింపించుటకు ప్రయత్నింతురు. కాని, ఆ ప్రయత్నము సఫలము కానేరదు. అది వ్యర్థప్రయాస. రసజగత్తు బహిర్వస్తువు కాదు. అది ఆత్మీంద్రియము. దాని లావణ్యము రూపలావణ్యము కాదు. అది భావలావణ్యము. దాని సౌందర్యము భౌతికము కాదు. అది రససౌందర్యము, అనంగము, అరూపము, అనూహ్యమును. ఆ సౌందర్యమును ఆ మాధుర్యమును ప్రకటించుట యెట్లు? ఏ “కేమిరా”యు దాని రూపరూపము నెత్తలేదు. ఏ ప్రియుడును తన నాయికను చిత్రించి తృప్తి పొందలేడు. ఏ కవియు రసానుభవమును వెలిపుచ్చగల భాషను ఛందస్సును కనుగొని శాంతచిత్తుడు కా లేడు. ఏ భక్తుడును తన ప్రాణపతమునఁ జూచిన ఇష్ట దేవతామూర్తిని ప్రతిబింబింపగల రూపమును ఈ జగత్తులో కనుగొని సంతోషస్వాంతుడు కాలేడు. ఇంద్రియాతీత మైన ప్రేమమాధుర్యమును రససౌందర్యమును భావలావణ్యమును ప్రకటింపగల భాష లేదు. ఛందస్సు లేదు. శిల్పము లేదు. ప్రకటింపు మని ఆవేదన యొక మూల ప్రేరేపించుచుండును. ప్రయత్నము వ్యర్థ మైనందునకు ఒకమూల యసంతృప్తి కలుగుచుండును. రసరాజ్యమున, ఆవేదనయు అసంతృప్తియు పొందుచుండుటయే ప్రయోజనము, ఫలము.

భావాంగభుజన

రసమునకు సంసారమే ఆశ్రయము. సంసారము రసముల లీలాభూమి. రసము సంసారమునఁ బుట్టి సంసారము నతిక్రమించును. మహాసాగరమున భిన్న భిన్న తరంగములు దిగంతము వ్యాపించి క్రమముగ అనంతమగు నీలాంబరమున లీనమగు విధముననే, రసము కూడ వ్యక్తియందుఁ బుట్టి సమాజమున కును, సమాజమునుండి విశ్వమునకును వ్యాపించి, తుదకు నిర్విశేషమునఁ గలసిపోవును. మొదట నొక యల్పమగు శిశువు మూలమునఁ గలిగిన వాత్సల్యరసము సకలసంతానము నిండి, విశ్వవ్యాపివఱకును ప్రవహించును. మొదట వాత్సల్యము దేని నాశ్రయించి పుట్టెనో అది విశిష్టవస్తువు. దాని సంగమస్థానము నిర్విశేషము. “ఇది నా తల్లి. అందఱి తల్లి కాదు. నా తల్లిని

అమ్మా యని అన్యులు పిలుచుట కధికారిము లేదు. ఇది నా సొత్తు. అమ్మ అందఱిది కాదు, నాది.” కాని, క్రమముగ నాది యనునది పోయి, నా తల్లిని ఇతరులు కూడ అమ్మా యని పిలుచుటకు నా మనము వ్యాకులత నొందును. అమ్మ యని పిలుచుట కొక కృతము చాలదు. కోటి కంఠములతో అమ్మా యని పిలువవలెను. త్రింశత్కోటికంత కలకల నినాదమున పండేమా తరము మంత్రము ప్రతిధ్వనింపవలెను. నా తల్లి యెవరు? త్రిపురసుందరి, త్రిభువనమోహిని. నా తల్లి నాయందు ఏ ప్రేమను మేల్కొల్పెనో ఆ ప్రేమయే జగజ్జనని రూపమున వెలసినది, వికసించినది. ఈ మాతృమూర్తి నాదే కాదు, అందఱిది: సకలవిశ్వసంతానము నది, సకలసృష్టిది. వే యెల? సకలసృష్టియు నా తల్లిదే. ఈ మాతృమూర్తి మూర్తి లేని అమూర్తి కాదు. ఇది సాకారమును కాదు, నిరాకారమును కాదు. మాతృమూర్తి యనగా, ప్రపంచములోని తల్లు అందఱి కూడిక కాదు. ఆ మూర్తి ప్రతి తల్లియందు నున్నది. అందఱిని అతిక్రమించియు నున్నది. ఎప్పుడు విశిష్టమగు మూర్తి అమూర్తిని స్ఫురింపజేయదో, ఆ మూర్తి ఆ రూపము ఆ విగ్రహము అతీత కల్పన, అర్థవిహీన మగు కల్పన. అది కేవలము జడపిండము. ఏ మూర్తి యమృతప్రేరణము సేయఁగలుగునో, అది సమముగ సాకారమును నిరాకారమును సగుచున్నది. ప్రకటితమైనది సాకారము. ప్రకటితము కానిది నిరాకారము. ప్రకటిత మైనదానిని వదలివేసి అప్రకటిత మైనదానిని అనుసంధానము చేయుట యెట్లు? రూపము వినా స్వరూపమును తెలిసికొనుట యెట్లు? సాకారమూలమునఁ గాక నిరాకారమున భావన చేయుట యన సేమి? మన ఋషులు సాకారనిరాకారములను ఛాయాతపములుగ వర్ణించియున్నారు. వ్యష్టి జనని మూర్తి. సమష్టిజనని ఆమూర్తి. వ్యష్టిసంతానము సాకారము, సమష్టిసంతానము నిరాకారము. వ్యష్టి నాయకుడు రూపము. విశ్వనాయకుడు అరూపము. ఒకదానిని విడిచి మఱియొకటి యుండదు. రూపమునందు స్వరూపము; గతియందు శక్తి, ఆవిర్భావము నందు భావము, శబ్దమున అశబ్దము, స్పర్శయందు అస్పర్శ, గంధమునందు అగంధము, ఛాయాతపముల వలె అవినాభావమున నున్నవి. ఈ విశ్వత్వము అంక

గణితమార్గమున గ్రాహ్యము కాదు. ఇది జీవనతత్త్వము. జీవము అంగముల కూడిక కాదు. జీవము ప్రత్యంగమున నున్నది. జీవము ప్రత్యంగమున వ్యాపించి పూర్ణత నొందును. ప్రత్యంగమును జీవమును ప్రేరేపించుచు సార్థకత నొందును. జీవము పరిపూర్ణత నొందుటకు అంగములను సృష్టించును. అంగము లన్నియు ఆనంద మగు జీవమును ప్రకాశింపఁ జేయును. అటులే జగజ్జనని తన పరిపూర్ణతకై భిన్న భిన్నములైన తల్లులను సృష్టించుచున్నది. ప్రతి తల్లియు రూపము లేని జగజ్జననిని ప్రకాశింపఁజేసి సార్థకత చెందుచున్నది. అంగాంగీసంబంధమున సాకారమును నిరాకారమును సాలంబనమును నిరాలంబమును అన్యోన్యముగ భేదాభేదముల నొందుచున్నవి. నీతి ధర్మము దర్శనము శిల్పము సాహిత్యము ఈ నియమము ననుసరించియే రూపమున స్వరూపమును, భేదమున అభేదమును విశిష్టమున నిర్విశిష్టమును వెదకుచు కనుఁగొనుచు పూర్ణత్వము నొందుచుండును. ఈ దృష్టితోఁ జూచితేమేని, హిందూదేవతావిగ్రహములు సమాధి లబ్ధమైన ఇష్టదేవతామూర్తు లని మన మంగీకరింపక తప్పదు. విశ్వరూపము అర్ధనారీశ్వరుఁడు మహిషాసురమర్దని యుగళమూర్తి నటరాజవిగ్రహము దుర్గ భవాని కాళి జగద్ధాత్రి సరస్వతి లక్ష్మీ దక్షిణామూర్తి మొదలగు ప్రతిమలు సర్వాంతర్భావకుఁ డగు నిఖిల రసమూర్తియొక్క భావాంగఘటన లని తెలిసికొనఁగలుగుదుము. ప్రస్తుతము విగ్రహారాధకులు ఈ మూర్తులను ఇట్టి దృష్టితోఁ జూచుచుండిరా లేదా యనునది ప్రస్తుత విషయము కాదు. ఈ విగ్రహములను సృష్టించిన వారు సాధారణమానవులు కారు. వారు బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును పొందిన సిద్ధపురుషులు. వారి సమాధికి భంగము కలిగినప్పుడు ఉద్భవించిన ఆవేదనలో తమ ఉపాస్యదేవతలను మంత్రరూపమునఁ గీర్తించిరి. వాని ననుసరించి శిల్పులు దారు లోహ శిలా విగ్రహములను చేసిరి. చిత్రకారుఁడు తన చిత్తురువును లిఖించుటకు పూర్వము పటముపై ముందుగ సఫేదు రంగును పూయును. అటుపిమ్మట తన కుంచెను వివిధములగు రంగులలో ముంచి చిత్తురువులను పూర్తి చేయును. అటులే సాధకుని చిత్తముపై బ్రహ్మభావ ముదయింపవలెను. “ఈశావాస్య మిదగుం సర్వం.” ప్రపంచ మంతయు ఒక్క బ్రహ్మభావమున కనఁబడవలెను.

మనకు కనఁబడు వస్తుతంత్రము స్థావరజంగమములే యైనను, అవి యన్నియు బ్రహ్మముయొక్క మూర్తులే ప్రకాశించును. కాని, ఇది సాధకునకు ప్రారంభదశ. భక్తి యింకను గంభీరము కాలేదు. నేత్రములనుండి అశ్రువులు రాల నారంభించెను. దృష్టి విడివడినది. కాని, సృష్టి ఆరంభము కాలేదు. సమాధియందు తాననుభవించిన భావోన్మాదము జాగ్రదవస్థయందు కూడ కొంతవఱకైనను నిలిచినఁ గాని, సృష్టి యారంభము కాదు. “ఈశావాస్య మిదగుం సర్వం.” అను వాక్యమునందు బ్రహ్మభావము కలదు గాని, భావాంగ సృష్టి ప్రారంభము కాలేదు. భావాంగము కేవలము అనుభవము కాదు. అది కల్పన. అనుభవము ప్రగాఢ మైనప్పుడు కల్పనతోఁ జేరి భావమునకు అంగములను సృష్టించును. ధ్యానములో మాతృత్వము అనుభవమైనది. ధ్యానము భంగ మైనప్పుడు ఇంద్రియములు మేల్కొనినప్పుడు ఈ భావము రక్షింపఁబడదు. ఇంద్రియములు భేదబుద్ధిని కలిగించును. ప్రాణ మప్పుడు వ్యాకులత పొందును. అప్పుడు కల్పన సృష్టిచేయ నారంభించును. ఈ కల్పనలు మాతృప్రతిమను ఘటించును. ఇది పరులకొఱకు కాదు. ప్రాణతృప్తికొఱకు గాఢానుభవము అతీంద్రియతత్త్వమును ఇంద్రియసమ్మఖమున ప్రతిష్ఠించును. అందు కనియే ఋషులు మంత్ర ద్రష్ట లగుచున్నారు. నిరాకారవాదులు కూడ నీ మార్గమున నడచి మానసమూర్తులను గలిగించి “ఓమ్ పితా నోసి” అని బ్రహ్మమునకు ప్రణామము చేసి విశ్వపిత యను మానసిక కల్పనను చేసినారు. విగ్రహములను విడనాడిన మానసికోపాసకులు సయితము సున్నితములైన మానసిక కల్పనలకు లోనగుచునే యున్నారు. వారు చేయునది నిరాకారోపాసన కాదు. ఎప్పుడు ఈశ్వరుని చరాచరాత్మకమైన జగత్తు ద్వారమున కీర్తించుచున్నారో, ఎప్పుడు వానిని “తండ్రి తల్లి” యని సంభోధించుచున్నారో, అప్పుడు మానసిక కల్పన తప్పదు. ఎప్పుడు పుత్రుఁడు “అమ్మా” యని తల్లిదగ్గఱకు పరుగిడుచున్నాడో, అప్పుడు పుత్రుఁడు మాతృప్రతిమను సృష్టించుచున్నాడు. ఇది నిర్మాణికారుల సంపదకోపాసనము కాదు. ఇది బ్రహ్మజ్ఞానసాధనయుఁ గాదు. బ్రహ్మజ్ఞానమునందు బ్రహ్మప్రకాశము మాత్రమే సాక్షాత్కార మగును. స్థావరజంగమము లన్నియు నిష్ఠ

దేవతయొక్క ఏకరూపమును చాల్చును. ఇందు విగ్రహ సృష్టి లేదు. సర్వము సమాన మైనప్పుడు, జగత్తుంతయు ఒక్క బ్రహ్మరూప మైనప్పుడు, రససృష్టి యెక్కడ? అందు కనియే, భక్తు లీ యవస్థను చాటువలె నని చెప్పుచున్నారు. బ్రహ్మప్రకాశముకంటె బ్రహ్మనిలా సము మహత్తర మైనది. ప్రకాశమునందు ఒకటే రూపము. కావున నిరాకారము. విలాసమునందు సర్వ రూపము. కావున అనంతకోటి విగ్రహములు, నామములు, అవతారములు, లీలలు. ప్రకాశమున శాంత భావముతో ముగింపు. విలాసమున శాంతము ప్రథమ సోపానము. ఆ రసపిపాసకు తనవి తీజదు. ఆ రసస్రీక్ష యందు ఎప్పుటి కప్పుడు నూత్ననూత్న రాగములు, నూత్ననూత్న స్మృత్యములు, నూత్ననూత్న వేషములు, నూత్ననూత్న విలాసములు. అది మొక మహాయాత్ర. జేత్రమునుండి జేత్రమునకు, ఆలయమునుండి ఆలయమునకు, విగ్రహమునుండి విగ్రహమునకు, సహస్రనామ సంకీర్తనముతో ప్రణామము కొనర్చుచు, ఆత్మ రసయాత్రకై బయల్పెడలును. భగవంతుడేమి చేయగలడు? ఎంతకును భక్తునకు తృప్తి లేదు. రసపాసము చేసిన కొలది రసపిపాస హెచ్చును. భగవంతుడు భక్తుని తృప్తిపఱుపక యెట్లుండగలడు? వాని తృప్తి నిమిత్తము ఈశ్వరుడెప్పుటి కప్పుడు నూతనరూపములను చాల్చును. భక్తుడే రూపములను విగ్రహములుగ నొనర్చి, క్రొత్త రూపములకై నిరీక్షించుచుండును. ఆ రసపిపాసకు విరామము లేదు. ఆ విగ్రహ సృష్టికిని తెంపు లేదు. ఇది యేకేశ్వరోపాసన కాదా? కాకపోనిమ్ము! భగవంతుని వర్ణించుటకు నాకు ఒక్క నామము చాలదు. వానిని సందర్శించుటకు ఒక్క రూపము చాలదు. వాని సందర్శనానందమున నోలలాడిన కొలది నూతనరూపరచనలు తనయంతట తామే యుద్భవించుచుండును. భావము భావాంగఘటన మూలమున పరిపూర్ణత నొందుచుండును. భావాంగఘటన రూపరచనల ద్వారమున విస్తీర్ణమగుచుండును. ఏవి భావాంగఘటనలు కావ్రో అవి విగ్రహములు కావు. విగ్రహములందలి శిలాజ్ఞానము వస్తుతంత్రము. అది ప్రయోజనకారి కాదు. వానిచే ప్రభోధింపబడు దేవతాబుద్ధియే బ్రహ్మోపాసనకు సహాయకారియగును. అందు కనియే విగ్రహములు అనధికారులకు ప్రయోజనకారులు కావు.

వానికి అందు కిలా జ్ఞానము తప్ప మరొకటి యుండదు. “సాధకానాం హితార్థాయ.” సాధకులు అనధికారులు కాదు. ప్రవర్తకులు అనధికారులు. సాధ్యము తెలిసిన వారే సాధకులు. ఒక్కమాత్రము తమ జీవితమునందు బ్రహ్మసాక్షాత్కారము పొందినవారే సాధకు లగుదురు. ఈశ్వరసహ సమును నిత్యానుభూతిగఁ జేసికొన యత్నించువారే సాధకులు. అట్టివానికి విగ్రహములు నిరీక్షనము గావి చి, వానిని ఈశ్వరసన్నిధికే చేర్చును. అంత ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయబడిన ప్రతివిగ్రహమును ధ్యేయము.

మంత్రోపదేశము

గురువులయొద్ద మంత్రోపదేశము నొందిన గాని యోగాభ్యాసము సాధ్యము కాదు. ప్రతి మంత్రమున కొక యధిష్ఠానదేవత యుండును. విగ్రహము లీ యధిష్ఠానదేవతయొక్క ప్రతిమలు. కావున, మంత్రోపాసన చేసిది విగ్రహ సాధనము సఫలము కానేరదు. విగ్రహ ముపాస్య మగుటకు ముందు బానికి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ కావలెను. ప్రాణప్రతిష్ఠ యనగా, ఆ విగ్రహమునకు చెందిన మంత్రమునుకొని నీకాండమున గల యంత్రముపై దానిని స్థాపించుట.

“సర్వదేవమయాం దేవీం హ్యనుశ్రవణాం సతాం

ఆత్మానం చింతయే ద్దేవీం పరమానందగాఢీం.”

ఇట్లు ధ్యానము నేయునపుడు దానిని విగ్రహములయందు వస్తుజ్ఞానము నశించి, సాక్షాత్కారమే యుదయించును. దేవతాబుద్ధి యెదిగించుటకే, సాధకుని ప్రాప్తియందృష్టి నెక్కించి, ఈశ్వర గుణానుభవము కలుగును. కావున విగ్రహముల మంత్రములను తెలిసికొనగోరువారు ముందర గురువుల మంత్రోపదేశమును పొందవలెను. ఈ నియమము నలంకరించిన విగ్రహముల మంత్రములను పిప్పి చెప్పుటకు ఈ లేఖని జంకుచున్నది. విగ్రహముల మంత్రములను పట్టి డించుట యనగా, రసస్వరూపమును ప్రకటించుట. ఆ కార్యము చింతనల, భజనల, యోగముల మూలమున అనుభవించి ఆనందింపవలసినదే కాని, మంత్రాలపిబ్బన మెవరు చేయగలరు? కవులు చేయగలరు. ఋషులు చేయగలరు. సిద్ధులు చేయగలరు. విగ్రహములయెడ గతానుగతిక మగు మూఢవిశ్వాసమును తొలగించి ఈశ్వరసాక్షాత్కారమున కనుకూలమగు శ్రద్ధా భక్తులను గలిగించుటయే వ్యాసోద్దేశము.

జలశాయి క్షీరోదకశాయి శేష
శాయి మొనలగు మూర్తులను కల్పిం
చిన యోగీంద్రులెవరో మనకు తెలి
యదు. కాని, వారు సృష్టియొక్క
మూలప్రకృతులను సృష్టి సీతి లయ
ములను యోగదృష్టితో, జూచిన
మంత్రద్రవ్యాలనుటకు సందియములేదు.
సంహారమున మాతృప్రేమ నాస్వా
దించి కాళికామూర్తిని నిర్మించిన ఋషీ
శ్వరుఁ డెవఁడో ఎవరు చెప్పగలరు?
శివుని ప్రళయతాండవమున జటాజూట
ములచే బ్రహ్మాండములు వ్రక్కలగు
చుండ, పదాఘాతమున భూగర్భము
చూర్ణీభూత మగుచుండ, పినాకినినుండి
ఎగయు ప్రళయ జ్వాలలచే భూనభోంత
రాశములు భస్మీపటల మగుచుండ,
డమరుకమునుండి టంకారనాదము దశ
దిశల పిక్కటిల్లఁజేయుచుండ, శాంతర
సము లొల్కు నటరాజముఖమండల
మును వీక్షించి “జగద్రక్షయై నటసి”
యని కీర్తింపఁగలిగిన మహనీయుఁ
డెవఁడు? ప్రకృతిపురుషుల ఆంతరంగిక
లీలను హృదయస్థము చేసికొని యుగళ
మూర్తిని స్థాపించి లోకమును పావ
నము చేసిన పరమభక్తుఁ డెవఁడు?
“ఎందఱో మహానుభావులు” తమ ది
వ్యానుభవములను విగ్రహముల రూప
మున హిందూధర్మ ప్రపంచమున
కర్పించి, ధన్యులైరి. ఈ మహదైశ్వర్య
మును విడనాడి ఆర్యధర్మమును నవసం
స్కారోత్సాహమున నిస్సారముగను
కళావిహీనముగను చేయకుండురుగాత!

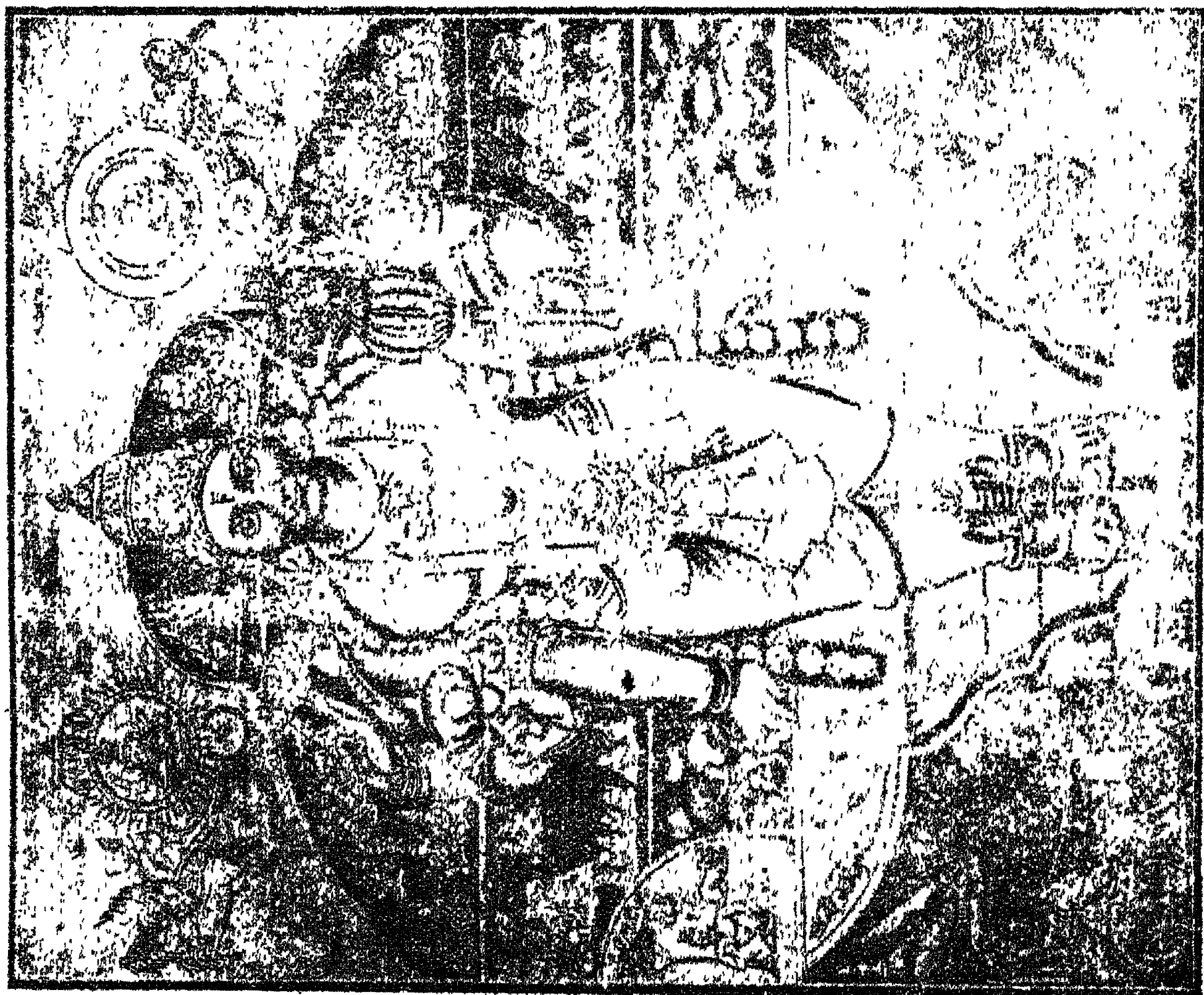
జగద్ధాత్రి

మహిషాసురమర్ధిని

విప్లవ పరి కి-వ పాడి

విప్లవ పరి కి-వ పాడి

దేవాలయములు -- వాని స్థితి

ములను అధ్యయనము చేసిన గారు, పి. ఏ.

హిందూమతమునకు ముఖ్యమైన యాధారములలో దేవాలయము లొకటి యై యున్నవి. క్రైస్తవులకు "చర్చి" గుళ్లను, మహమ్మదీయులకు మసీదులునుబలె హిందువులకు దేవాలయములును పవిత్రములైనవి. ఈ దేవాలయములలో నొక్కప్రాధాన్యము లేదు. అందుచేత గాక భగవంతుని రూపము లనబడు విగ్రహములు కూడ అర్చింపబడుటచే, క్రైస్తవులు "చర్చి" గుళ్లను, మహమ్మదీయులు మసీదులను నెంతపవిత్రము లైనవని తలచెదనో, అంతకన్న వెక్కువపవిత్ర మైవగా హిందువులు తమ దేవాలయములను చూచెద రని చెప్పినను చెప్పవచ్చును.

దేవాలయములు మొట్టమొదట దైవప్రార్థనకొరకు కట్టబడినట్లు తోచుచున్నది. ప్రతిమనుజుడగు తనయిచ్చ వచ్చినప్పుడు పోయి ప్రార్థనచేసికొనుటకును, అందఱు కలసి దైవప్రార్థనచేసికొనుటకును వీలుండవట్లు ఈ దేవాలయములను, అనగా ఈ ప్రార్థనామందిరములు, నిర్మింపబడి యుండవచ్చును. ప్రప్రథమములో దేవాలయములందు విగ్రహము లుంచి గుడు సంతయాస్పదము. ఏల యన, విగ్రహాధార ఆశ్రయకాలమునందు లేనట్లును కొంతకాలముక్రిందనే వచ్చినట్లును కొందఱు సిద్ధాంతీకరించియున్నారు. కాలక్రమమున విగ్రహారాధన ప్రబలింపఁగా, దైవస్వరూపములుగా నెన్నఁచు విగ్రహము లందుటకు దైవప్రార్థనలకియి వినియోగింపఁబడు దేవాలయముకిన్ని పవిత్రముగు స్థల మేది యుండును? కాబట్టి అప్పటి జనులు పతావేశపూరితులై ఆవిగ్రహములను దేవాలయములలోనే నిర్మించుచుండెను.

అయినను, ఏకాగ్రముచే నో గాని, ఏదదాదేవాలయముల కట్టడము అంత హితుగా లేదు. అది గలది పద్ధతులు: 1. గర్భాలయము నొకటి కలగా గోపురము ల్లే నానియొకదా గలదు నుండును. (ఇ. పూరిగోపురము నొకటి గలదియే.) 2. గర్భాలయమునొకటి కలదు గాని గోపురముల పై సంతస్తులుగా కట్టి కోకర పూజ కలదు. (ఇ. తిరువత్తిలొక ప్రసిద్ధ పేళ్ళరునిలో కలది.) ఇందుమించుగా నున్న హిందూసాహిత్యము నందలి పద్ధతులగు కట్టడమునూ, కట్టడ హిందూస్థానమునకు చెందక పద్ధతులగు కట్టడమును నుపయోగములలో నున్నవి. మొత్తము, అందఱును కట్టడములకు అంగీకరించి పాతు. కట్టడ మెట్టి దైనను, గుడిలోపలి భాగము అంతకొరకుండ మై యుండుటయు, ఏమాత్రమునను నెలయగును గాని గాలిని గాని లోనికి రానియ్యకుండుటయు నిందునకు కారణములు. ఇట్టి దేవాలయములలోనికి పోవుచున్న, నే నికటికోణములలోని పోవుచున్న ట్లుండును. కొన్ని చోట్ల నీ దేవాలయముల యడుగుభాగము ఘోషమట్టమునకు క్రిందుగా నుండుటచే నగా పోవుగా నుండును. ఈ కారణములచే లోపల కావలయుండవలసిన శుభ్రముగా నుండుట యసంభవము. అప్పు టోక అగ్ని లభ్యప్రజలు వలసినంత పతావేశపరులగుటచే కోవెలలను శుభ్రముగా ముట్టయందు కావలసినంత శ్రద్ధ దీసికొనుచుండెడివారు గనుక నది యొక మోస్తరుగా నుండవచ్చును అనవచ్చును.

ఇప్పుడో కాలము మారినది. ప్రజలు మారినది. ఊదేశములు మారినవి. శాస్త్రజ్ఞానము ఆభివృద్ధి యైనది. ఈవృద్ధితో వినిని కనని విధాలు పుట్టినవి. మత వేషము తక్కువైనది. మత వనావశ్యకతనువారు కొందఱు బయలుదేరిరి. ప్రజలలో కొందఱ తాస్తికులు, కొందఱు నాస్తికులు. విగ్రహారాధన హీనముగాను తప్పుగాను చూడబడుచున్నది. బ్రహ్మసమన్వితము, ఆశ్వసమాజమతము మొదలగున నెన్నియో బయలుదేరినవి. ఇవి హిందూమతముయొక్క భాగములే యైనను విగ్రహారాధనకు వీనివలన చాల నష్టము కలిగినది. నిజముగా అలోచించిన, విగ్రహారాధనకు వీనివలన కలిగినంత హాని వటిదేనివలనను కలుగలేదు. ఇంతే గాక, యీ మాతనమతము లభివృద్ధి యొకటిగాని విగ్రహారాధన నశించిపోవు ననినను నిజమునకు చాల దూరము గాదు. ప్రజలలో కూడ కొంతవఱకు దేవాలయములన్ని నేవ్యాపమవారు కొందఱు బయలుదేరిరి. కొందఱే టిది యెట్లున్నను కే మనువారు. ఈమార్పు లన్నిటియొక్క కుభనూచనయు ప్రజలకు నుతి మను పిచ్చియా వేశము తగ్గుటయే. విగ్రహారాధనపై భక్తి క్షయము. అది నశించుచున్న కొలది ఆ విగ్రహములకు స్థానము లైన దేవాలయములు పాగుపగునా? అందుచే దేవాలయములనిన, ప్రజల కభిమానము లెక్కువ. కీరిక వలెనే యాదేవాలయములయొక్క ధర్మకర్తలకును భక్తిశ్రద్ధలు తక్కువ కాబట్టి వీరు వాని నుంచినట్లలో వలయునంత జోక్యము కలుగజేసికొనకున్నారు. దేవాలయములను, ధర్మపురియ్యులకు గాక, తమసొంత ప్రయోజనముగాను నిర్మింపట్ల ధర్మకర్తల చెంది యున్నారు? 'యథా' గాగా అథా ప్రభా'యనునట్లు కొని ఎట్టియే అర్పించును. కీరిక కొందఱు దేవాలయముల పునరుద్ధరణ చేయరు; కొందఱు తీసెనను స్వామికి నివ్యాధిభావోచయము. ఈనాములను మతము కట్కగా నిర్మించిమిచుచున్నది. కొందఱు స్మృతిబద్ధ కలయచ్చకులు శాస్త్రముల నాదు మతము, అనుకు లిమిడి యున్న యెడల, కోవెలలుపులు నెలవి, పూజాపురస్కారములు లేక బూజుపట్టియున్న స్వామిని నున్న గతివచ్చి పు నిర్మాణమును తీసి యిన్ని నిర్మి పోవ యిం. పత్రి వెట్టి ఆనాడు వచ్చిన దక్షిణలను పండ్లను కాయలను స్వీకరించి తిరిగి తెలుపులు చూసి పోవుదురు. ఇట్టి పరిస్థితులు గల దేవాలయములగతి యట్లుండునో ఆ కోవెలలలోని స్వవ్యాప యగు భగవంతునికే తెలియును గాని యన్యర దేవర దేలుంగును? కొన్ని చోట్ల తెలుపులు లేవు, కొన్ని చోట్ల తాళములు లేవు; మఱికొన్ని చోట్ల దేవాలయములకు గోడలే యుండవు. కొన్ని దేవాలయములు యిండ్లు దొంగలు చిలిసి, సర్పములకును వన్యచ్యుగములకును కాకఘోషములకు నాకరిమై యుండును. భువనేశ్వరములో నున్న భువనేశ్వరుని కోవెలయొక్కయు, మఱికొన్ని కోవెలయొక్కయు ప్రస్తుతావస్థ చూచిన నెవరి హృదయము నీరు కాదు? ఇట్టి యపాయకక మగు స్థితిలో నున్న దేవాలయములను సహితము ఏకాంతసేవల కుపయోగించుచు వాని నప్పుడపుడు జ్ఞాన్వితముల నోనర్చుచుండువారయడ కృతజ్ఞత చూపదగు నేమో యాలోచింపవచ్చును.

హాతీయ, నిట్ట కట్టుకాటు లేని దేవాలయముల యర్చకుల స్థితిని చూచితిమివలననే గాని వ్రాయుటకు వీలు లేదు. వీరిలో వ్రాహ్మణులును వ్రాహ్మణేతరులును గలరు. ఈయర్చకసముదాయములో చాలవంది త్రాగుబోతులు, వ్యభిచారులు, కల్లరీడలు, దొర్బాకులు, విద్యాకూన్యలు, మత మన నేమియో తెలియనివారు అనిన, నిజమునకు విశేషదూరమా? వీరు చేయని దుష్కార్య మేదియు లేదు. ఇట్టివారిచేతి ప్రసాదము గాని తీర్థము గాని యేసన్మానవుఁ డిచ్చగించును?

తొమ్మిండుగురు కలిసి తోక తెగఁగోసి రన్నట్లు, అర్చకులయొక్కయు, భగ్మకర్తలయొక్కయు, స్రులయొక్కయు అశ్రద్ధచే దైవభక్తి కిగ వగు దేవాలయముల స్థితి మాతీనది. కోవెలలో కిథిలమగుచున్నవి. ఒకకోవెలయందయినను ఆరోగ్యకరమగు నేర్పాట్లనుసరింపబడుచుండుట లేదు. గోడలనిండ ప్రసాదపు ముతకలు, నూనెయముదములచారికలేకదా. ప్రతిమలను కుళ్లిన పువ్వుల ప్రోగులే గదా. కోవెలలోపల ఈగలు గోమలు హుమ్మని రొదచేయు చుండును. ఎన్నికోవెలలో పారునములు గూగులు కట్టి, కోవెలను దుర్గంధభూయస్థములుగా చేయుట లేదు? జగన్నాథములోని యంద్రద్యుమ్న మహారాజు కట్టిందిన గుళ్లను చూచినవా గందటికి ఈ సంగతి అనుభవనీయమే. కొన్ని కోవెలలో పాదము పెట్టిన అంటుకొన్న మకిలి యెంత కడిగినను వదలదు. తుమించినవో, కొన్ని దేవాలయములలోనికి బోయిన నక్కడినువా సునచే గాఁబోలు కడుపులో త్రిప్పి వాతులు కూడ నచ్చును. స్వామి కభిషేక మైనతీర్థమును, ఇంక నితర విధముల స్వామిసన్నిధానమున వాడబడు నీ రంతయు, గుడి కీమల కోవెలప్రహారాలో నే సోమసూత్ర మనలుకు నొక పెద్దగోతిలో నిలువ యుండు టందఱకుఁ దెలిసినవిషయమే గదా? ఆసోమసూత్రము భరింపరాని దుర్గంధము న్యాపింపఁజేయుచు తోకపురుగులతో నిండి ముటికినీటి కుండును మే లనిపించుచుండును. కొన్నిచోట్ల నీపురుగులు ఆసోమ సూత్రముయొక్క నాళముగుండ స్వామిసన్నిధానమునకుఁ బోయి యక్కడ దేవునకు తమయొక్క యుదుతిభక్తిని చూపుచుండును. దేవాలయము లిట్టిస్థితిలో నున్నప్పుడు, ఆ స్థలములు ప్లేగులరాలకు పుట్టినిం ద్రగుచుండుట కింత కాదు. దీని కంతయు నెవరు హుచ్చి? మనమే! ముమ్మాటికిని మనమే! ఈ దైవాసచారము, ఈ పాప ఫలము మనలను కట్టి కుడుపుచునే యున్నది. ఆలోచించుకొనిన మనలో తెలియఁగలదు.

ఇంకే గాక, దేవాలయపు క్యవహారములు కూడ హుచ్చిగా నూటిపోయినవి. ఎన్నిచోట్ల దేవాలయపు టాకులు లినభా భోగ బండా క్రియము లయిపోయినవి. పెద్ద లేళ్లచీని సదావర్తులు పూజ్యము లయినవి. భోగరాగాదులు పూర్వపురీతిగా జరుగుటలే లేదు. దేవాలయముచు చూచినతోడనే దాని పూర్వపు దౌన్నత్యము జ్ఞప్తికి వచ్చి దాని ప్రస్తుతస్థితికి వగవనివాఁ డెవఁడుగును? కొన్ని ప్రసిద్ధదేవాలయములు దీపారాధనకు కూడ నోయగొనలేదు. వీనికి రాఁజడ యున్నదా? లక్షలకొలది కలదు.

ఈ వై యలకము లన్నిటిని ట్టి చూడఁగా తటిన నీ మన, దేవాలయము లెందుకొటకు స్థాపింపఁబడవో ఆ సదుద్దేశములను వనము హుచ్చిగా నణచినాము. ఆ యాదేశములు మోమునప్పుడు వానిని గుఱించి శ్రద్ధ తీసికొనువాఁ డెవ్వఁడు? కాఁ ట్టియే ప్రస్తుతము హాగ్యమువలె నూతన దేవాలయములు విశేషముగా కట్ట బడుట లేదు. వానికి లగులుగా ప్రార్థనామంత్రములు ప్రహారీ పాసనామందిములు పెరిగెలగునవి కట్టబడుచున్నవి.

అయిన, నిట్టి దీనాచక్షలో నున్న దేవాలయములను నునము వదలివేయవలసినదేనా? అని పునరుద్ధాగణ చేయు హాగ్యములు లేనా? లే లేమి? అయ్యలారా! అందఱును నేకమనస్కు లయి హామూర్త దృష్టితో ఒకచూపు ఈదేవాలయముల కేగి చూచుడు. పిన్నకర్తలను హెచ్చరింపుడు. అర్చకులను కూడ హెచ్చరింపుడు. కలయు నురమ్మస్తులను చేయింపుడు. లోపలికి గాలి వెల్తురు కచ్చటి హాగ్యము లేవులుపుడు. కలయునంత దీపాగారధన చేయుడు. వీలుగా నున్నచోట్ల సిద్ధుద్దీపములు నిద్రువ్యవ్యసనములు కూడ నుపయోగింపుడు. దేవుడు కోపపడడు. ఆముదపుఁజుట నూనెగుఱులు చెఱుపుడు. సాంబ్రాణిని కర్పూరమును పుష్కలముగా కచ్చు పెట్టుడు. ముతకనీరు దూరముగా పోవు నేర్పట్లు చేయుంపుడు. ప్రసాదమును కూడ ఆరోగ్యముగా నుంపుడు. అది కచ్చినియోగముగా కచ్చు పెట్టుడు. కోవెలయట్లుపట్టులన్నియువారోగ్యకరముగా నుంపుడు. చూచుచున్న దేవాలయములు, మహాకృష్ణదీక్షుచునీ గులు నెంత యారోగ్యకరమునా, నాన్లోదకముగా నున్నవో! వాని లోనికి వెళ్లిన, కచ్చుకు లుద్ధిరే పుట్టుగదా! నూనెదేవాలయములను నిర్మించుటకుండు పూజన మొనర్చుచు, కిథిలమొనర్చుచు దేవాలయములను పునరుద్ధానిన నీ కలన నీగో పర్యము ద్విగుణ మై నుండును.

మఱియు కీలై నచోడు నోవల గూడా నాయులో కొలఁబడియు ద్యాగావముక్తి కచ్చు పెట్టుడు. దోగ్గూ అయ్యము లెద దక్కును. ప్రతిదేవాలయము ద్యాదానము చేసినదిను. ఇందు కొన్నయెడల చుడ నాయులో నున్నదిచోట్లకుండు నాయులు ద్యావంతులు కాగా? ప్రస్తుతము నాయులు కూడ ఊణిపిశాచం దున్ను. దీని పునరుద్ధానమునకుండు ముష్కరములను విప్పించి నాయుల ప్రలయ మన కర్థములను గోగి లకగును. అందులకు యోగము మన మతమున నింకలను నుండు నూకాక తు నాయులు.

అయ్యలారా! నయిన నాయులు నీ కలిని పిర్నట్లు తము పయనిగో, నన మనము ఊణింపుడు. గాక, కొలఁచుచు నన ప్రసిద్ధదేవాలయము లన్నియు నాయులతోక నయి, ఆ స్థలములయందు కొన్ని గతులు రాగు లెచ్చి కచ్చుచును నుండ కిండు తటసింపుడు. అందువలన నున సిద్ధహినికాశాస్త్రమునది దెంతలోపము వచ్చుకో యోచింపుడుగలదు. అయ్యలారా! అట్లు దేశ వాటిల్లకుండు జేయుదు రనెడి ప్రార్థనను వినియించు చున్నాఁడను.

భరతశాస్త్రము - రాగాధ్యాయము

జేతపూడి శ్రీరామమూర్తి గారు

శ్రీశ్వరస్మృతితము లగు సభిలవిద్యలలో భరతవిద్య నిఖిల

జనాప్తావకం వై యిహపరసాధకం వై యున్నది. భరత మనఁగ భావరాగతాళములను గుఱించి చెప్పినది. అందు భావాధ్యాయమున నాయితానాయకవివేచనయును శృంగారాదిగతినిశేషంబులును నేత్రహస్తాద్యభినయ విశేషంబులును దెలుపఁబడియుండును. ఇయ్యవి కావ్యనాటకాదులఁ జెప్పఁబడి యుండుటచేఁ గొంతవఱకు భావాధ్యాయము విద్యత్పరిమితం వై యందునకు వలయు రసమంజర్యాదిగ్రంథంబులు చాలవఱకు నిర్దుష్టంబు లయి యున్నవి. రాగాధ్యాయము కేవలము గాయకులవశ మై తాళాధ్యాయము నటులవశ మై యుండినవి. ఈ గాయకనటులు తఱచు సాహిత్యపరులు గాక పోవుటంజేసి యీ రెండుధ్యాయములను రానురాను లక్షణసూత్రము లయి యున్నవి. వీనికి సాకల్యముగాఁ దగిన పుస్తకములును లేవు. ఉన్న ను నని యపశబ్దభూయిష్టంబులై యనన్వయంబులగ నుండును. కొందఱు గాయకులకుఁ గొంతకొంత తెలిసియున్నను, ప్రతులకుం జెప్పక వానివిషయతో నే నశంపఁజేతురు. ఇట్టి రాగతాళాధ్యాయము లను గుఱించి తెలియఁగోరి కొందఱు పెద్దలవలనను కొన్ని కొన్నిగ్రంథములవలనను కొంతవఱకుఁ తెలిసికొంటిని. అందు రాగాధ్యాయమును గొంతవఱకు నీ సంవత్సరాదిసంచికాముఖమున వెల్లడించుచున్నాఁడను. నుహనీయు లిందలిలోపములను సూచింతురుగాత ! సంగీతమునకు స్వరము ప్రధానము. స్వర మనఁగా వినువారి చిత్తమును రంపింపఁజేయునది యని యర్థము. ఈ స్వరములు జంత్రగాత్రములవలన నేడు విధములుగాఁ బలుకఁబడుచున్నవి. ఆ మొదలు స, రి, గ, మ, ప, ధ, ని యని యే డక్షరములుగాఁ బలుకఁబడుచున్నవి. ఇందు స షడ్జ మనియు, రి ఋషభ మనియు, గ గాంధార మనియు, మ మధ్యమ మనియు, ప పంచమ మనియు, ధ ధైవత మనియు, ని నిషాద మనియుఁ జెప్పఁబడును. షడ్జ మనఁగా మిగిలిన యాఱుస్వరములకు జన్మస్థాన మగుటవలన షడ్జ మనియు, ఋషభస్వరమును బోలియుండుటచే ఋషభమనియు, గాంధారదేశస్థులకుం గడుఁబ్రియమైనఁగావున గాంధారమనియు, సప్తస్వరములలో మధ్యమండుఁగాన మధ్యమ మనియు, అయినచో గరుక పంచమ మనియు, గీచుంతులచేఁ బాడఁబడునదిగాన ధైవత మనియు, స్వరములు తుదకు నిలుచును గాన నిషాద మనియు వీనియర్థములు. ఇవి క్రమముగా నెఱుంగోవు మేరక కొంగ కొయిల గుఱ్ఱము వినుఁగు భ్యులను బోలియుండును. వీనిలో షడ్జముయొక్క మొదటి మ, స యనియు, ఋషభముయొక్క మొదటి ఋ, రి యనియు, మిగిలినస్వరములకు వాని మొదటియక్షరములను, పాడునప్పుడు ప

యోగపఱచెదరు. షడ్జ ఋషభములను మ-ఋ అని పాడుటకును, వినుటకును కూడ కటువుగా నుండుటచే, స రి యని పాడుదురు. సఠీయు మ, ఋ లకు స, రి యనువర్ణములు యతులుగా కూడ చెల్లవచ్చును గనుక పెద్ద లంగీకరించి స, రి యని పాడుచున్నారు. ఈసప్త స్వరములను 22 శ్రుతులుగా చేసి దేవతలు గానముచేయుదురని గ్రంథములవలనఁ తెలియుచున్నది గాని అట్లు పాడుట మనుష్యుల కసంభవము. మనుష్యులు పాడుచుండు పద్ధతి ప్రకారము సప్తస్వరములను పదునాఱు శ్రుతులనుగాఁ జేసి పాడుచున్నారు. షడ్జము శ్రుతిప్రధాన మగు స్వర మగుటవలన నందు భేదంబు లేవియుఁ గలుగవు. మృదంగము తింబుఱ మొదలగునవి షడ్జములో లీనమయి యుండును. దీనిలో భేదంబు లుండే నేని వేటొక షడ్జము గల రాగ మారంభించిన, నీ మృదంగము తింబుఱ మొదలగు శ్రుతు లన్నియు నూహకలించవచ్చును. కనుక, ఇందు భేదంబు లేమియు లేక యేకరీతిగా నుండితీరవలయును. రిషభము మూడు భేదంబు లగుచున్నది. శుద్ధరిషభ మనియు చతుశ్రుతి రిషభ మనియు పట్టుతిరిషభ మనియు వానికి పేళ్లు. ఇవి క్రమముగా నొకటికంటె నొకటి హెచ్చుగా నుండును. తోడి సావేరి మొదలగు రాగములలో వచ్చునది శుద్ధరిషభము. ఇది మూడు రిషభములలో తక్కువ భ్వని గలది. భైరవి శంకరాభరణములయందు వచ్చునది చతుశ్రుతి రిషభము. ఇది శుద్ధరిషభముకంటె రెండు శ్రుతులు హెచ్చుగా నుండును. నాట, రసికప్రియ మొదలగు రాగములయందు వచ్చునది పట్టుతి రిషభము ఇది రిషభముల మూడింటిలో హెచ్చయినది. గాంధారము శుద్ధము, సాధారణము, అంతరము అని మూడువిధములు. వీనిలో శుద్ధగాంధారము చతుశ్రుతి ఋషభముతోను, సాధారణగాంధారము పట్టుతి రిషభముతోను సమానభ్వని గలవి. వీణలో చతుశ్రుతిరిషభ శుద్ధగాంధారము లొక మెట్టుమీదను, పట్టుతిరిషభ సాధారణ గాంధారము లొక మెట్టుమీదను పలుకుచున్నవి. కనకాంగి వరాళి రాగములలోనిది శుద్ధగాంధారము. తోడి భైరవి రాగములలో వచ్చునది సాధారణగాంధారము. అంతరగాంధారము పయిని జెప్పిన రెండు గాంధారములకంటె హెచ్చుగా నుండును. కాంభోది శంకరాభరణము మొదలగువానిలోని దీ యంతరగాంధారమే. మధ్యమము శుద్ధమధ్యమ మనియు ప్రతిమధ్యమ మనియు రెండువిధములు. శుద్ధమధ్యమమునకంటె ప్రతిమధ్యమము హెచ్చు. తోడి కాంభోది మొదలగు రాగములలోనిది శుద్ధమధ్యమము. కల్యాణి పంతుకరాళి మొదలగు రాగములలో వచ్చునది ప్రతిమధ్యమము. పంచమము

నూతన శ్రుతిస్థానమునకు వచ్చి పుట్టిన వారందఱును భేదంబులు గలుగవచ్చును. వైవర్తము యుష్కమునకునే శుద్ధ చతుశ్శ్రుతి వట్టులి భేదంబులచే ముత్యైకంబులయ్యెను. ఇవియును క్రమముగా నొకటికంటె నొకటి హెచ్చుచు యుండును. తోడి మాయామాళవి గౌళలలోని వైవర్తము శుద్ధము. శంకరాభరణము చక్రవాకరాగములలోని వైవర్తము చతుశ్శ్రుతి. నాట రసికప్రియ మొదలగు రాగములలోనిది వట్టులి వైవర్తము. నిషాదము శుద్ధ కైశికి కాకలి భేదంబులచే మూడువిధంబులు. ఇవియును క్రమముగా నొకటికంటె నొకటి హెచ్చుగా నుండును. శుద్ధనిషాదము చతుశ్శ్రుతి వైవర్తముతోడను, కైశికినిషాదము వట్టులి వైవర్తముతోడను సమానములై రిషభ గాంధారములవలెనే వీణలో నొక్కమెట్టు మీదనే పలుకుచుండును. గాయకప్రియ, మార్గంజని మొదలగు వానిలోనిది శుద్ధ నిషాదము. కాంభోజి చక్రవాక మొదలగు రాగములలోనిది కైశికినిషాదములు. కాకలీనిషాదము హెచ్చు. కల్యాణి మాయామాళవిగౌళలలోనిది కాకలీనిషాదము. ఇట్టి సప్త స్వరంబులును పదునాఱు భేదంబు లయి శ్రుతు లని చెప్పబడుచున్నవి. పయిని వ్రాసిన పదునాఱు శ్రుతులలో శుద్ధ మను పేరు గల యయిదు శ్రుతులును, అనంగ శుద్ధరిషభము శుద్ధగాంధారము శుద్ధమధ్యమము శుద్ధవైవర్తము శుద్ధనిషాదము—ఈయైదును, వడ్డపంచనములుచేరి, ఈయేడును ప్రకృతు లని చెప్పబడును. తక్కిన తొమ్మిది శ్రుతులును వికృతు లనబడును. అనంగ చతుశ్శ్రుతి రిషభము వట్టులి రిషభము సాధారణ గాంధారము అంతర గాంధారము ప్రతిమధ్యమము చతుశ్శ్రుతివైవర్తము వట్టులివైవర్తము కైశికినిషాదము కాకలి నిషాదము అను నీ తొమ్మిదియును వికృతు లనబడును. ప్రకృతి వికృతుల మొత్తము పదునాఱు అయినను, పలికెడు స్థానములు మూర్తిము పండెడయి యున్నవి. ఎట్లన? శుద్ధ సాధారణ గాంధారములు చతుశ్శ్రుతి వట్టులి రిషభస్థానములలోనును, శుద్ధనిషాద కైశికి నిషాదములు చతుశ్శ్రుతి వట్టులి వైవర్త స్థానములలోనును పలుకుట చేర, నాలుగు స్థానములు తగ్గి, పండెడుమాత్రమే యయి యున్నవి. వీనిలో రిషభ గాంధారము లాఱును వైవర్త నిషాదములయొక్క యాఱు భేదములచేతను ప్రస్తావక్రమముగా 72 భేదము లగుచున్నవి. ఇట్లు శుద్ధచుధ్యమముతోఁ గూడి ముప్పదియాఱును, ఆభేదములే ప్రతిమధ్యమముతోఁ గూడి ముప్పదియాఱును, వెరసి 72 భేదంబులగుచున్నవి. ఈ 72ను మేళకర్త లనియు జనక రాగము లనియుఁ జెప్పబడును. ప్రస్తావక్రమముః మైని జెప్పిన శ్రుతులలో వడ్డపంచనంబులు ఆధారశ్రుతులు గాన నవి యెప్పుడును మాటుటలేదు. రిషభ గాంధారంబు లాఱు భేదంబులును వైవర్తనిషాదంబు లాఱు భేదంబులు నయి యుండుటచేతను, ఒకేరిషభమును ఒకే గాంధారమును గల భేదమునకు వైవర్తనిషాదము లాఱింటిని ఆఱుపర్యాయములు చేర్చినయెడల నాఱు భేదంబులు గలుగును గనుకను, రిషభ గాంధారములలో నేర్పడిన యాఱు భేదంబులను వైవర్తనిషాదములలోఁ గల యాఱు భేదంబులచే గుణించిన ముప్పదియాఱు భేదంబులు గలుగుచున్నవి.

ఇందునకు వివరముః శుద్ధరిషభము శుద్ధగాంధారములు గల రాగములకు శుద్ధవైవర్తము శుద్ధనిషాదము మూలము. శుద్ధవైవర్తము కైశికినిషాద మొకమాలును, శుద్ధవైవర్తము చతుశ్శ్రుతి మొకమాలును చేర్చిన, మూలము భేదంబు లగును. ఇది శుద్ధవైవర్త భేదంబులు గావు. అట్లే చతుశ్శ్రుతి వైవర్తమునకు కైశికినిషాద మొకమాలును, కాకలీనిషాద మొకమాలును చేర్చిన నందు భేదంబు లగును. చతుశ్శ్రుతి వైవర్తమును శుద్ధనిషాదమును నమోదవ్వని గలిగి యొకస్థానముననే పలుకుటచే, చతుశ్శ్రుతి వైవర్తము గల రాగములో శుద్ధనిషాద ముండదు. కనుక చతుశ్శ్రుతి వైవర్తభేదంబులు శెండ్డే అయియున్నవి. ఇది వట్టులివైవర్తము మీద కాకలీనిషాదము వచ్చి యొకభేద మగుచున్నది. కైశికినిషాదము వట్టులివైవర్తముతో సమానమును, శుద్ధనిషాదము వట్టులి వైవర్తముకంటె తక్కువయినను నయి యుండుటచేత, వట్టులి వైవర్తముమీద శుద్ధ కైశికి నిషాదము యుండవు. ఇట్లు శుద్ధవైవర్తముచే మూడు భేదంబులును, చతుశ్శ్రుతి వైవర్తముచే నొకభేదములును, వట్టులివైవర్తముచే నొకభేదంబును, వెరసి యాఱు భేదంబు లగుచున్నవి. ఇట్లు ఒక్కరిషభ గాంధారములు గల రాగము వైవర్తనిషాదములచే నాఱేసి భేదంబు లగుచుండుటచే, నాఱేసి రాగంగాల నొకచక్రముగా నేర్పటిచిరి. ప్రతిచక్రమునందును ఆఱేసి రాగము లుండి ముప్పదియాఱు భేదము లగుచున్నవి. ఇట్లే ప్రతిచుధ్యమము చేర్చిన నింకొక ముప్పదియాఱు భేదంబు లగుచున్నవి. మొత్తము 72 రాగము లగుచున్నవి. శుద్ధచుధ్యమముతోఁ గూడిన మొదటిముప్పదియాఱు రాగములకు ప్రకృతిమండల మని యును, ప్రతిచుధ్యమముతోఁ గూడిన తక్కిన ముప్పదియాఱు రాగములకు వికృతిమండల మనియును పేళ్లు. ఈ డెబ్బదిరెండు రాగములును 12 చక్రములుగా నేర్పటిచి యొక్కొక చక్రమున నాఱేసి రాగములయొక్క శ్రుతులను దెలిసికొనునట్లు చేసిరి. ఎట్లన, వైవర్తనిషాదములలో నొకచక్రములోని యాఱు రాగములును మాత్రినట్లు రిషభ గాంధారములు మూడుమూలముగా నుండుటచేత, చక్రము లాఱుగా మాలుచున్నవి. శుద్ధరిషభముమీద శుద్ధగాంధారము, సాధారణ గాంధారము, అంతర గాంధారము నుండవచ్చును గనుక శుద్ధరిషభచక్రములు మూడును, చతుశ్శ్రుతిరిషభముమీద సాధారణ అంతర గాంధారము లుండవచ్చును గనుక చతుశ్శ్రుతిరిషభము గల చక్రములు రెండును, వట్టులిరిషభముమీద అంతర గాంధార మొకటే వచ్చును గనుక వట్టులిరిషభము గల చక్ర మొకటియును గా మాత్రీ యాఱుచక్రము లగును. 1, 2, 3 చక్రములు శుద్ధరిషభమును క్రమముగా శుద్ధ సాధారణ అంతర గాంధారములును, 4-5 చక్రములు చతుశ్శ్రుతిరిషభమును, సాధారణ అంతర గాంధారములును, 6-7 చక్రము వట్టులిరిషభము ఆంతర గాంధారములు గలవిగా నుండును. ఇట్లు చక్రములలోని రిషభ గాంధారములును ఒక్కొక్కచక్రములోని వైవర్తనిషాదములును మాటుట గీర్చిరి చక్రమున నుండదగును.

ప్రకృతిమండలము

చక్రములు	రిషభ	గాం	చక్రములు	శు	ని
1-వ చక్రము	శు	శు	1-వ రాగము	శు	శు
2-వ చక్రము	శు	సా	2-వ రాగము	శు	కై
3-వ చక్రము	శు	అం	3-వ రాగము	శు	కా
4-వ చక్రము	చ	సా	4-వ రాగము	చ	కై
5-వ చక్రము	చ	అం	5-వ రాగము	చ	కా
6-వ చక్రము	మ	అం	6-వ రాగము	మ	కా

వికృతిమండల మని చెప్పబడు 36 రాగములకును మధ్యమ మొక్కటియే భేదము. తక్కిన దంతయు నిశ్చే. పయిని జెప్పిన ధైవత నిషాద భేదముల మార్పును రిషభ గాంధారియుల కేర్పఱచి చక్ర నిర్ణయమును ధైవత నిషాదముల కేర్పఱచి వ్యత్యయముగా ప్రస్తరించి నను 72 భేదములు కచ్చును; గాని, అప్పు డా రెండు మండలముల యందుగల 1-2-3-4-5-6 రాగములు మాత్రము వెనుకటి ప్రకారముగా నుండును; తక్కిన 60 రాగములయొక్క స్వరములును భేదమును పొంది వాడుకకు నిరుద్ధముగా నుండును; గనుక, మొదట జెప్పిన ప్రకారమే యీక్రింది మేళకర్తలయొక్క రిషభ గాంధారి స్వరముల నెఱుంగునది. సదరు 72 మేళకర్తలను 12 చక్రములుగా నున్నది గనుక వానిం దలియుటకు 2 చక్రముల నీక్రింద వ్రాయుచున్నాను.

1-వ చక్రము

సంఖ్య	పేరు	మ	ఋ	గాం	మ	పం	చై	ని
1	కనకాంగి		శు	శు	శు		శు	శు
2	రత్నాంగి		శు	శు	శు		శు	కై
3	గాంధారి		శు	శు	శు		శు	కా
4	నానప్పతి		శు	శు	శు		చ	కై
5	మానవతి		శు	శు	శు		చ	కా
6	తానూడి		శు	శు	శు		మ	కా

2-వ చక్రము

సంఖ్య	పేరు	మ	ఋ	గాం	మ	పం	చై	ని
61	కాంతామణి		చ	అం	స		శు	శు
62	రిషభప్రియ		చ	అం	"		శు	కై
63	లతాంగి		చ	అం	"		శు	కా
64	వాచస్పతి		చ	అం	"		చ	కై
65	మేచకల్యాణి		చ	అం	"		చ	కా
66	చిత్రాంబరి		చ	అం	"		మ	కా

జ్యోతిశాస్త్రమంత్ర శాస్త్రంబులయందువలెనే యీ సంగీత శాస్త్రమునందును కాదినవ, టాదినవ, పాదిపంచ, యాద్యప్తే, అను నియమముచే నాద్యక్షరములంబట్టి యామేళకర్త యిన్నవదని తెలిసికొనవచ్చును.

ఉదాహరణము

మేచకల్యాణి మకారము పాదిపంచలోనిది గనుక, మొదటి యక్షరమునకు 5 వేసికొనునది; చకారము కాదినవలోనిది గనుక, 6 వేసికొనునది. సంఖ్యను ఎడమ వైపున వేసికొనునది. ఇట్లు వేసికొనిన 65-వ మేళకర్త యని తెలియుచున్నది. ఈ సంఖ్యనుబట్టి యిది యేమండలములో నేచక్రములోనిదో తెలిసికొనవచ్చును. పిమ్మట దాని మండలమైన రిషభ గాంధారి రాదులును తెలిసికొనవచ్చును. ఇంకొక యుదాహరణము గానమూర్తి. గకారమునకు 3 సంఖ్య, నకారమునకు నేమియు సంఖ్యలేదు, కనుక నెడమభాగమున నంకె యుండదు. మూడవ మేళకర్త యని యెఱుంగునది. ఇట్లు దెబ్బది రెండు మేళకర్తలకును పేర్లు గలవు. ఒక్కొక్క చక్రములో నేయే మేళకర్తలు గలవో యదంతయు శ్లోక రూపముననున్నది. గ్రంథవిస్తరభీతి నిట విరమించితి. ఈ మేళకర్తలకు జనక రాగము లని పేరు గలదు. వీరివలన ప్రస్తావితమున చాల రాగములు పుట్టుచున్నవి. వానిని జన్య రాగములందురు. ఇవి మేళకర్తలవలె నారోహణారోహణములయందు సప్తస్వరములతో నుండవు. ఆరోహణారోహణములయందు సంపూర్ణ షాడవ షోడవ భేదంబులతోఁ గూడి ఒక్కొక్క మేళకర్తనుండి 484 భేదములు గల రాగములు పుట్టుచున్నవి. శ్లో. షోడవః పంచభిః ప్రోక్త వృద్ధిః షాడవ ఉచ్యతే. సంపూర్ణ సుప్తభి జ్ఞేయః ఏవం రాగా స్త్రీధామతాః. అయిదు స్వరములు గలది షోడవము. అటు స్వరములు గలది షాడవము. ఏడు స్వరములును గలది సంపూర్ణ మనబడును.

సదరు సంపూర్ణ షాడవ షోడవ భేదంబులు ఒకటితో నొకటి కలియుటచేత తొమ్మిది భేదంబు లగుచున్నవి.

ములకే జన్మరాగములని పేరు. అన్నియు మొత్తము (34, 34) ముప్పది నాలుగువేల యెనిమిదివందల నలువదియెనిమిది రాగములగుచున్నవి. ఏమేళకర్తలలో పుట్టినవానికి నామేళకర్తయొక్క రిషభగాంధారాదులే యుండును. ఇవి గాక, వక్రరాగము లని కొన్ని గలవు. అవి యిట్లు ప్రస్తారక్రమమున వచ్చునవి కావు. అవి యిన్ని యని నియమమును లేదు. ఒకరాగముయొక్క యారోహణావరోహణముల నుదాహరణముం జూపెదః సరిగపమధనిస సనిధాపమగావరిస. దీనికి 8 నడ యని పేరు. ఇది ధీరశంకరాధరణ మను 29-వ మేళకర్తనుండి వచ్చినది. ఇట్టి చక్రరాగములకు ఆరోహణావరోహణములు క్రమముగా నుండక క్రిందికి మీదికి స్వరములు మారెడియుండును. కనుక వీనికి నియమము లేదు. బుద్ధిమంతు లొక్కొక్క మేళకర్తలోని స్వరములను వక్రగతిగా మార్చి చూచిన త్రొత్తగా నొకరాగముకళ కనుపించును. వారు దానికి వారి యిష్టమువచ్చిన పేరు పెట్టుదురు. ఇది వఱలో వాడుకలో నున్న జన్మరాగములకు గూర్పులే పేళ్లు పెట్టి యున్నారు. ఏమేళకర్తలోనుండి గాని త్రొత్తగా నొక భేదము నిష్పాదు పొడదలచిన వారి యిష్టమువచ్చిన పేరు పెట్టుకొనవచ్చును. మఱియు నీజన్మరాగము లేమేళకర్తనుండి వచ్చినో విచారించవలసిన దెట్లనఁగః దానిలోని మధ్యమమును బట్టి ప్రకృతి వికృతి మండలము తెలిసికొని పిమ్మట రిషభ గాంధారములనుబట్టి అది యెన్న వచక్రమో తెలిసికొని ధైవతనిషాదములనలన చక్రములో స్పృశదో తెలిసికొనవచ్చును. అప్పుడు మేళకర్తయొక్క సంఖ్య తెలియు

చున్నది గాని మేళకర్తయొక్క పేరు గమనింప వీలులేదు. ఏచక్రములో నేమేళకర్త యుండెనో వానిశ్లోకములను గ్రంథిస్తారమగునని వ్రాయలేదు. దానిమోస్తరున కొక్కచక్రముయొక్క శ్లోకమును వ్రాసెదను: శ్లో. యాగప్రియో రాగవర్ధస్యస గాంగేయభూషిణి వాగధీశ్వరిహాలిశ్యా చలనాటస్తు వ్యవృమే. ఇది యాతివచక్రము. ఇట్లన్ని చక్రములకును శ్లోకములు గలవు గాని యిట వ్రాయఁబూన లేదు. మఱియు నీజన్మరాగములలో నారోహణావరోహణములలో నొక స్వరమే వర్జమయి యున్నయెడల, నట్టి రాగము లేమేళకర్తలలో జన్మములో చెప్పుటకు వీలులేదు. సరిగవధస ససపగరిస— అను నారోహణావరోహణములు గల మోహన యను రాగ మున్నది. దీనిలో మధ్యమము లేదు. శుద్ధమధ్యమ రాగములలోనిదో ప్రతి మధ్యమ రాగములలోనిదో తెలియదు. నిషాదమును లేదు. కైకికాకలి నిషాదభేదము గల యేమేళకర్తలోనిదో తెలియదు. ఇప్పు డాచ్యవ్యకహారం బంగకరింపవలయు. మేళకర్తల వరుసగా ముందేమేళకర్తలలో రావచ్చునో దానిలోని దని తెలిసికొనవలయును. ఈ రాగము 28-29-64-65 మేళకర్తలలో దేనిలోఁగాని రావచ్చును. 28 లో జన్మ మనుట యాద్యధర్మము. ఇంక నిందును గుఱించి మేళకర్తల చక్రములను, జన్మరాగచక్రములను, మేళకర్తలలో పుట్టి యిది వఱకు వాడుకలో నున్న రాగములను విడిచి వృత్తముచేసి, రాగాధ్యాయముయొక్క రీతి యిట్టి దని చెప్పి యింతట విరమించుచున్నాను.

సీ. సరతశాస్త్రంబున • భావంబు రాగంగా - తాళంబు సీమాంబు • దినరుచుండు
భావ శాశాంకములో • పండిత నటహస్త - కిరయులు రాగప్ర • కరణ మెల్ల
గాయకహృదయం • గాయకమై సర్వ - జనుల చిత్తంబులు • సంలసింపఁ
దీయుఁ గావున దానిఁ బప్పఁబూనితి నాకుఁ - దెలిసిన సంగతి దెనుఁగుతోడ
స్వరములకుఁ గల్గు శ్రుతులును • వరుస మేళ
కర్తలును రాగనిర్ణయ • క్రిమము నాంధ్ర
సంచికను వెల్లడించెద • సరిను లల్లఁ
తప్పు బున్నను నున్నింపఁ • దలఁతు నన్ను.

ఈ ఓ సరసేంద్రులారి, చు. • నోచితోఁ నుండు మీరు సం
తోసముమీఱ నాంధ్రపరి • భోగణిగో నుం గావిద్య నీ
వ్యాసము బేరకడి వర • వంశజుడైన ప్రకాశ మీశ్రయింప
జేసెను రాగపద్ధతిని • తెల్పును నా భరతోక్తవైఖరిన్.

ఆంధ్ర చోళుల శాసనములు

కొణిదేవ బాలకృష్ణయ్య గారు

చోళులు కొంతకాలము తెలుగుసీమలోని కమ్మ రాష్ట్రమునకుఁ బరిపాలకులుగ నుండిరి. వారికి, ఇప్పటి గుంటూరు మండలములోని కొణిదేవ (కొట్ట దొన యని ప్రాచీననామము) రాజధానిగా నుండెను. ఇయ్యది గుంటూరునుండి ఒంగోలునకుఁ బోవు హైకోడ్ల నకుఁ బుచ్చుచున్న మూడుమైళ్ల దూరమున నున్నది. పదునొకండవశతాబ్దమునను, పండ్రెండవశతాబ్దమునఁ గొంతదనుకను, కొట్టదొన (కొణిదేవ) చోళులకు ముఖ్యపట్టణముగ నున్నట్లు శాసనములు సూచించు చున్నవి. ఆయారఁ బోళుల శాసనములు గొన్ని కలవు.

ఆశాసనములకుఁ బ్రతినిధ్యులు చేయవలయు నను తలంపున, నా యశస్తితను బాటింపక కొన్ని నెలలు పరిశ్రమచేసితిని. కొంతకాలమునకు ఆసంపూర్ణములుగఁ గొన్నింటిని మాత్రము నా నోటుబుక్కులో వ్రాసికొనఁజేసితిని. నా ప్రయత్నము సఫలముగానందు లకు నామనస్సు మిగుల సంకటపడెను. శాసనములు గొన్ని పగిలిపోయియున్నవి. కొన్ని సగము సగము భూమిలోనికిఁ బోతఁబడియున్నవి. కొన్నికొన్ని యొక ప్రక్క నంతటను దేవాలయకుడ్యములలోఁ దాపటము చేయఁబడియున్నవి. కావున నవ్విషయమున నేను గృత కృత్యుడఁ గానేరనైతిని. కొంతకాలముక్రిందట ఆశాసనములలోఁ గొన్నింటికి, జయంతి రామయ్యపంతులు గారు బహుశః ప్రయత్నముతోఁ జేత్తు ప్రత్యంతరములఁ దీసికొనిపోయి రని కొందఱు పెద్దలు చెప్పుచున్నారు.

రామయ్యపంతులుగారు వీని నే పత్రికలోనైనఁ బ్రకటించిరా యని కొంతశోధన చేసితిని. నా కాబాడ యెగ్గయుఁ బత్రికలలోఁ గానరాలేదు. శాసనములలోని కొన్ని వాక్యములను కొన్నికొన్ని శబ్దములను, కొన్ని విశేషణములను, కొన్ని నామములను, కొన్ని పద్యములను దెలిసికొని సంతోషమును, పూర్వోత్తరసందర్భ

ములు దెలియనప్పుడును సనున్వయము నుపపాదములు దొరకినప్పుడును ధారానిముగఁ జూచుచు ముగిసిన కేమి విశేషము రానున్నదో యాను తమమున నిట్లు ప్రకల్పింతుకుమఁ బోవుమనఁ ననుచు నొక నోటు రాయి పగిలిపోయి అక్షరశూన్య మగుచుం గోదినపుడును మిగుల న్యసనమును, నే ననుభవించు పాదపదపాదమును. ఆసమయముననే మదరాసు సీనియరుల ప్రబలిలోనికి ఇచ్చటి శాసనములు కొన్ని దొరికిననుచుదినలన కొని పోఁబడిన వని యొక మిత్రుడు నాకుఁ చెప్పెను. అవియు నసగపూర్ణములుగఁ బుచ్చు నను ఇకొక మిత్రుడు చెప్పెను. శాసనములు నెనుపురుయు వ్రాయుటయు అసాధ్యమని పోదిన కొలులనని, పొనిపి పొనిగ నను పట్టుదల నాకుఁ గలుగఁజూచెను.

ఇట్లుండ నొకనాఁడు కొన్ని ప్రాతప్రాస్తంబులను జక్క పఱచు నొకటి నొకటి పేటికనఁ జేయించెను. అ దున్న కొన్నిసంపుటలుగఁ జేతి నెట్టి క్రొద్దఁ బట్టితిని. అప్పుడు, కాబులాపు (అకాకాగివములో నామ గతములు) కాగితపుపై నా వ్రాయఁబడి గొగ్గచుండు ముద్రాపత్రిక బొందు నాకు దృష్టమై గతిఁ బయ్యెను. అది చూచుదా సీరాతో వ్రాయఁబడియుండెను. అట్టి ముద్రా ముద్రముల కోవలు. అది నాహృదయము నాల్చుచు, అది నెట్టి చూచితిని; చోళ రాజుల శాసనములు నను పేరునఁ జేలంగుచుండెను. ఇక నా సంతోషమునకు మిత్ర లోక. వెంటనే పేటికను మూసి వేసితిని. నాకు దొరకిన యా చిన్నపొత్తము నొకపాపుగంటలోఁ జదివితిని. నీ సదిప అకు వ్రాసియుంచిన ఆసంపూర్ణ శాసనములను ఆగ్రంథముతో సరిచూచితిని. కొన్ని లోపములు పేటికలోను; కాని మొత్తముమీఁద నేను వ్రాసినంతవఱకు సరిగానే యుండెను. ఆగ్రంథము క్లిష్టశేషులగు నా పెద్దతండ్ర కొణి దేవ పెద్దపిచ్చయ్య గారి స్వహస్తమున వ్రాయఁబడినది.

THE BEAUTY OF THE GLADE

వనసుందరి

WEDDED.

(Lord Leighton, P. R. A.)

నూతన వివాహితలు

ఇంత కష్టపడి వానిని శోధింప నీ కేమి పని గలిగె నని కొందఱు ప్రశ్నింపవచ్చును. నాకిది “జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వగృహపి గరియసీ” అను నార్యోక్తి ననుసరించి, నా మాతృదేశముయొక్కయు అందును నా నివాసగ్రామముయొక్కయు పూర్వచరిత్రములను తచ్చిలకాశాసనములవలన నెఱింగి, గర్వించుద మను తలఁపున నే నిట్టిపని కొడఁబడితి నని మాత్రము జవాబుఁ జెప్పుచున్నాను. నాకుఁ గలిగిన యీనందమును నా మాతృదేశవాసులగు నాంధ్రసోదరులకుఁ గూడఁ గలిగింప నెంచి నా పెద్ద తండ్రి కొంతదెస పెట్టిపెచ్చయ్య గాను వ్రాసిన ప్రోత్సమునున్న గున్నట్లుగఁ దూచాము

I

వంటసాలవద్ద వుత్తిగం తూర్పుపూల పొలిపున్న పువంకి, శ్రీస్వామివారి గర్భాలయములో నుండు మూర్తికి నీసిన, అలంకారము, దీపాంధనలకు, ఎదురుగా వుండు సంభముమీఁద వ్రాసి వున్నది. (కవ్యములు) చోడవంశచరిత్రము.

కం. ప్రమత్తోస్తుతే త్న భూమిఁ బుచ్చిర మృత్యుస్థలం
దామరదాగలతాంత దామరదావ్యామోహదాబ్జబా
ల మేయామరసింధువారిత్ర పూతాస్వాలోకుండు నాక
అముల్లోకభుండు చక్రి గలఁ డైక్యశ్రష్టి దా నాభ్యుదయై. ౧
ఉ. అతిరిదాల్పునాభిదలితజ్జమునం నుదయించె బ్రహ్మ సం
ప్రతిగ నా కిరించికి పరిచి జనించె మరీచి కన్వయా
భ్యాసుండు బుట్టై గన్వపుండు కన్వపుం డమ్మని కుద్భవించునో
కాతతిగవ్యమూర్తి కర లాత్తుండు సూర్యుండు వశంశకర్మయై. ౨
మ. ఘనుఁ డా నూర్యన కన్వయానిజాఁ డనంగా రాజభృంబ తాఁ
నుజై కన్నితరాజయోగమున నుండక బుట్టై వైవస్వతుం
డనఘుం డాతని కుద్భవించె మను పుద్వద్ధండాస్త్రార్థ
త్వనిజాచారససు స్తధర్మనయశాస్త్రప్రాధి కాచార్యుడై. ౩
గన్వ. ఇట్టి వసువంశంబున నిత్వోకుండు బుట్టై, నిత్వోకువంశంబున
గతుత్తుండు బుట్టై, నాతనికిం బృథివీ తనపేరక గొండి నన
పుథుండు బుట్టై, పృథువంశంబున మాంధాతుండు పుట్టై. మాం
ధాతవంశంబునక బురుకుత్తుండు పుట్టై. పురుకుత్తుని వంశంబున
సాగరంబు దనపేరిం జేసిన సగరుండు పుట్టై, సగరవంశంబున
దిలీపుండు బుట్టై. దిలీపువంశంబున భాగీరథి తనపేరక గొండి
చన భగీరథుండు బుట్టై. భగీరథువంశంబున నతీతానాగతవంశ
కర్త యైన రఘువు బుట్టై. రఘువంశంబున నారాయణావ
తారుం డైన శ్రీరాముండు బుట్టై. శ్రీరామువంశంబున నలచక్రవర్తి
పుట్టై, నలనికిం బుండరీకుండు పుట్టై. పుండరీకువంశంబున నాది
రాజుల... కండక... బ్రథుం డై... కరికాలచోడచక్రవర్తి పుట్టై.
భానువంశంబు కరికాల వంశంబు నాన్ పేరుకొని చతుస్సాగర

తప్పకుండఁగ నీసంవత్సరాది సంచికయందుఁ బొందు పఱచుచున్నాను. ఇందుఁ జ్యోతసంస్కారదోషములు పెక్కు--లుండియున్నవి. అయినను, ఇటువంటివానిలో విషయము మాత్రమే ప్రధాన మని చరిత్రకారు లెంచెదరు గావున సంకోచింపఁబనిలేదు. మఱియు, అల్పమతి నగు నా కా పని సాధ్యము గా దని యెంచి, తత్సంస్కార భారమును పాఠకప్రపంచమునకును, సమర్థులగు పండితులకును, చరిత్రకారులకును వదలి వేయుచున్నాను. ప్రతిఁగో నున్నట్లు లిఖించి మీ కనుఁ యెఱుఁగఁ జెప్పుచున్నాను.

శాస్త్రోత్తమహీచక్రంబు నిర్వక్రంబు గా... వ... వాత... బాలిం ద. ౪
కం. కరికాలచోడవంశంబు
పరగఁగ నిజలాంఛనములు బలుఁ ది క్రించున
ద్విరితటముల నేతుంగహీ
భూతిటముల నిలిపెఁ జక్రధరసంస్కరి డై. ౫
కం. కావేరి రేపలుగట్టఁగ
వేప పల్లవుండు దళదుకట్టకి రామిక
దావానిమదుటికను వోఁ
గావడెఁ గరికాలచోడఁడు గాలిక గుడిచన్. ౬
కం. ఇనుపపాతల నర్చింపగఁ
జనులందఱు యర్హ్యులత్రజలపాత్రలు దా
నినువేధి నాగఁబంచెను
ఘనముగఁ దనయాన దడిచి కరికాలుఁ డిలన్. ౭
కం. అట్టికరికాలనృపలికె
బుట్టైను మహి మానచోరు భువ నతనికెఁ దా
బుట్టిరి గరికాలుఁగు సిరి
కట్టచఁగులు దొండమాంబునదశవర్మత్. ౮
కం. ఆకరికాలనరేంద్ర
ప్రాకటవంశమున బుట్టై భాస్కరకులర
త్నాకరచంద్రుండు రిపుచయ
భీకరుఁ డధికుండు చోడబిజ్జన బిరుడై. ౯
కం. రూఢిగ బిజ్జన దను రెం
డాడిన భూపతుల సిరము లసిముఖమున జెం
డాడుచుఁ గయ్యము లిరువది
ఏ డెన్నఁగ బొడిచె జయమహీవల్లభుఁ డై. ౧౦
కం. పల్లవుతో ఘనబిజ్జన
ప్రల్లదమున వచ్చు పాము బట్టినఁ గని యా
దల్లజుఁ డిచ్చె గుణాంకము
గొల్లభి గొని జనులు గండగోపాలుఁ దనక. ౧౧

కం. దండిపదాబ్జాగండండు
గండగండండు పీఠాని బిజ్జనయం
వండిక...పదుమువ్వగ నొగి
గండం డను దార నిలిమె గటకములోనక. ౧౨

చ. బిరు దన జన్న యా తెలుగు బిజ్జన హక్కడు మల్లిదేవుడ
చెట్టు వగుచున్న పొత్తపియ చెన్నగు వీడుగ్రామాలి పాకనా
జిరువదియొక్కవేయి జన నేలుచు బల్లవు దండు గెల్చి త
త్కరివరకుంధమాక్తికలతాతతి బుచ్చె నిజాసిపుత్రికక. ౧౩

చ. అతనికి బుట్టి రొప్ప మధురాంతక పొత్తపి చోడ సిద్ధిభూ
పతియును మల్లిదేవుడును బాహుపరాక్రమవిక్రమక్రముల్
నతనర నాభబాలకదణ ప్తిరపాదసరోజ వైభవా
వితతసముద్రకాంచిపరివేష్టితభూపరిరక్షణక్రముల్. ౧౪

కం. ధర బొత్తపిసిద్ధినరే
శ్వరునికి నుదయించి భూమి నన నేలిరి న
చ్చరితులు పొత్తపి సోమే
శ్వరదేవుడు మల్లిదేవమధుధిపుడుక. ౧౫

ఉ. భూపదిలిపుడై పఱగు పొత్తపిసిద్ధినతమ్మ మల్లధా
త్రీపతికై సమస్తజగతిపతికి న్నతు లుద్భవించి రా
కాపరిచుర్లక్షీర్తులు భుజాబలవంతులు నయిన తొంటి య
యోపిలిసిద్ధియుక గులసముద్ధరణుం డగు మల్లిదేవుడున్. ౧౬

కం. ఆ పొత్తపిసోమేశ్వర
భూపతికి దమ్మ మల్లభూపాలునకై
యోపిలిసిద్ధికి దమ్మడు
దీపితసింహాస్థి మల్లిదేవుడు పరగెక. ౧౭

చ. పగిల మల్లిదేవజనపాలుడు పొత్తపిచోడవంశేశ్వ
ఖరు డనవంశకర్త యనగా గడు వాలి నిగోధిరాజనం
హరణుడు దొంటితాతలక్రియం దగు పొత్తపి చంద్రానిగా
ధర నకలంబు నేలె కేదితం బగు బాహుపరాక్రమంబున్. ౧౮

కం. ఆ మల్లిదేవునికి గుల
భామాలికంబు బుణ్యభామిని గెరి
శ్రీమహాదేవికి బుట్టె ద
పోరుహిమఫలమ్మ దాన పాడ వై నగలిన్. ౧౯

కం. ఇను దుదయ మైనయట్లు
మను వుదయం బైనయట్లు మతి రఘురాముల్
జనియించినట్లు గులవ
ర్ధను డోపిలిసిద్ధివిభుడు దా నుదయించెన్. ౨౦

చ. కరికాలాత్తమచోడవంశమున దా గెరిమహాదేవికై
సురభుల్ కలమజాతముల్ సురనదీ...మణుల్
ధం నేకాకృతి బుట్టెనో యనగ.....
...యోపిలిసిద్ధివల్లభుడు గర్భం దన్ను పర్జింపగాక. ౨౧

ఉ. ఓపిలిసిద్ధివల్లభు జయొన్న తు పెంకణచక్రవర్తి నా
జ్ఞాపరిరక్షితాఖిలదిశావలయుక భువదానకర్ణు లీ

లాపరిపూర్ణరహస్యకు ఫలక్షయముల్ జయంబు నశ్వ
క్షాపురుహానుం బేరుకొనగా జను బోడకు తెకభూపం బన.
చ. సకలాధీశనతోత్తమాంగుని జిహ్వాసాగరసాగాబ్జం
.....నాగాయణం భానువంశస్థపదాదాం ప్తి పదోపు బి

గుకపీండ్రస్వజగత్తు గానప్రసంగోత్తర బాహుగ్రామం
ప్రతు మాయోపిలిసిద్ధి శిష్యులగు ముద్దిగదవన సూనివన్. ౨౩
చ. తన నిజవృత్తి యంకి నీ బలంబుగ మోపిలిసిద్ధి పన్నసి
ద్దనకు ననుంగుదమ్ముడు ప్రణాపమునం బని కిక్కనాదా నే

కొని గణపతీకుదయ గూడ పదాబ్జ వసించి గోలం బా
వన మగు నారు నేలును నకప్రపరాక్రమవిక్రమంబునన్. ౨౪
ఇ ట్లేలి సత్వసంతానంబులు దేవబ్రాహ్మణక్షత్రియు ముండ్లు

ధర్మంబులు ప్రతిపాలించి, స్వస్థి చరణసంగీదహారి నీలంబు గ
త్రిలోగన ప్రముఖాఖిలపుణ్యశ్రేష్ఠ కారిత కావేరితీర, కరికాలకుల
గత్తు ప్రదీపాహితకుమారజాంతుశి, యో యూరిపుర శ్రీశ్రీ,
నూర్యనంశోద్భవ, కావ్యపంగీత్ర, తుంకజానక్య, జగదాబ్జుండ,

కీర్తి నాగాయణ..... సమస్తప్రళి న్నిహితంబుప్ర
చున్నహుండశ్రేష్ఠ గౌరిని నిద్దనదే చోడవంశాధిపాన్విత
శకవంశంబులు చిరకాలంబు నుండునట్లు నిర్మలకర్మప్రదీపంబు
సక్రవాము : మునాటిలోన నిజంబధానియున ప్తి మదాని ప్ర

రెండు హాదేకు గుంబుదేవమహా జనకు సమ్యముగా ముండ్లు
యర్చనలకు నంగభోగం భోగాదులకు నంగుల మోదనమ్మ దే
భోగ ముండ్రాంతము స్వీకరింపి ముగా నిచ్చిరి. చిరకాల
మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ

స్వదత్తం పరదత్తం వా | యో మాదేలి వసుంధర
మప్సివర్షసహస్రాణి | పిష్టాగారం జాయతీ శ్రీమి. శ్రీ శ్రీ శ్రీ
II

శ్రీకంకస్వామివారి చూలయములోని శివలింగమును
ముందర నడచుచున్న సాంత్వన చాలి పుంసంగుల పుష్పంబుల
చరిత్ర “గీర్వాణభాగవతో”
శ్లో. అవ్యాదవ్యాపరేశశశ | ప్రధానము శ్వ

యత్కిర్తికల్లి ముకుళా | న్యజాండా న్యభిలా నిక. ౧
శ్లో. శ్రీనాథా విధి రింగింబుబుధి ప్రాణేశ్వరీ మాలి
శృర్వాణీ ద్విగదానన స్తదమజ స్వర్వోగతా శాసనీ
మార్తాండో రజనీశ్వరో మంతవహా గంకిం నాన్వ ముగి

మర్వం త్వభ్యుదయాని పృథ్విసహితాన్నో బ్రాహ్మణాద స్వగా.
శ్లో. విష్ణోర్నాభిసరోజతస్సచుభవ దైవేశ...గ్వభో
బ్రహ్మ లోకపితామహ స్సనుజని ప్రహ్లాద...చి స్త
తస్మాత్కస్యప వుద్భ...భూపతినగా స్తద్వంశజాన స్వదే
సోహిచ్చత్రమహాగ్రహణవసతి గోర్య దుద్రుగట్టుకుతి. ౩

గద్య. అసౌ ముక్కుంటికా ద్యోజ్ఞినరంద్రా త్పరిలబ్ధవాణ్, మాను
టూర్నానుగ్రామ, శ్రీగట్టభూతలే-తస్మానుజః కుప్పనాగస్య
విష్ణువర్ధనో భూభుజః లభ్యా దభోక్త్రాంజనాచుగ్రామ చాన్ము

నాటిలోని బల్లికుర్వనిజరాజధాని యైన కొట్టియదొన శ్రీశంకర సహజేశ్వరకు నాచంద్రాంకము దేవభోగముగా నిచ్చితిమి. ఈ దేవకు పూజాపురస్కారములకు, హచిర్బలి యర్చనలకు, నఖిండ దీపమునకు, సానులకు మానులకు, నావజకానికి, పుద్దిలియకానికిస్వబాధాపరిహారముగా నిచ్చితిమి. యిందుస్తానపతి యైన దొడ్డజియ్యయ్య, నారసింహుండు, యీ దేవతావ్య మెల్ల పిచ్చిన్నము గాకుండా దేవకులకు బని చేయంగలవారు.....

శిరధి గట్టించి రాక్షసుని జయించి
చనిన శ్రీరాఘవస్వామి నున్నంత
కరికాలవంశ శేఖరుండు జగదొబ్బ
గండండు పొత్తపి కానుభూపతికి.
ధరజ సీతకు నరుంధతి కెన యనగ
దిగుశ్రీయాదేవికి దనయిండు ధర్మ
పరుడు ధీరుడు శత్రుభంజనుం డాధి
పతి త్రిభువనమల్ల పార్థివోత్తముడు.
జలనిధి సవియచ్చ సిసంఖ్యల దన
శివ సెండ్లు ౧౦౬౭ దుందుభి సంకల్పమునంగు
పిలసితి మగు తులూవిషానంకాంతిని
నెలసిన కమ్మమేదినిన బల్లికుర్వ
యలకాపురి కెన యగు కొట్టియదొనకు
హాసోకు నిచ్చె, నాకొత్తవంశ
తిలకుండు, కంకణాద్యుల దూర్జియంగు,
త్రిభువనమల్లధాత్రివాగం దూర్విక.

VI

గ్రామమునకు దిక్కిణమున పడిపోయిన కొండవాల యానికి తూర్పుదక్షిణం మూలను మార్చివాండ్రకు దొరకొని పికి పుత్తి రమున పూర్వపుటలయం సిధిలమై నెలపడయున్నచోట నెలమిది పడియున్న రాతిమీద నున్నట్టి శాసనాక్షరములు....

శ్వస్తి చరణసరోరుహ విహితశిలోన త్రిలోచనప్రము ఖాఖిలపుష్పశివేశ్వర కారిత కానేరీతీర కరికాలకులత్న ప్రగీసాహిత కుహరాంకుశ శ్రీమన్మహాచందలేశ్వర త్రిభువనమల్లదేవచోడ నా రాజులు శివకన్యయులు ౧౦౭౦ లోగ పిశవ సంవత్సర చైత్రశు కి

విజ్ఞప్తి

పాతకొత్తములారా! నాకు దొరికిన గ్రంథము నుండి చోడరాజులయొక్కయు, తద్భార్యలయొక్కయు, అమాత్యులయొక్కయు శాసనములు గొన్నిటిని మాత్రమే ఇందుఁ బొందుపఱచితిని. ప్రకటనార్హము లగు శాసనము లింకను గొన్ని యున్నను, గ్రంథవిస్తరము నకు జంకి వాని నిందు వదలివేసినందులకు తమింపఁ గోరెదను. కొనిదెనయం దున్న శ్రీచెన్న కేశవుని

బుధవారమున పిషావునంకాంతినిమి త్తమున తంత్రండ్రి పొత్తిపిడి చోడ సహార జనకుం, బల్లి శ్రీయాదేవులకుం ధర్మముగా నిచ్చితిమి. ధాని యైన కొట్టియదొన శ్రీమేశ్వర సహజేశ్వరకు, హచిర్బలి యర్చనలకు, సానులకు మానులకు, కమ్మవాండ్రలోని దొడ్డజియ్యయ్యఆచంద్రాంకముగా నిచ్చితిమి.....

VII

దేవపాని శ్రీరాఘవస్వామి నాచంద్రాంకము దేవభోగముగా నిచ్చితిమి. యిందుస్తానపతి యైన దొడ్డజియ్యయ్య, నారసింహుండు, యీ దేవతావ్య మెల్ల పిచ్చిన్నము గాకుండా దేవకులకు బని చేయంగలవారు.....

VIII

శ్రీశంకరేశ్వరస్వామివారి ఆలయం దిక్కొక్కటిగా నిర్మించిన సాసనములకు తూర్పు శేనాసాని చక్కబువన రాయి తూర్పునకు ఇంపు రండు ప్రక్కలను వ్రాశివున్న శాసనాక్షరములు.

సర్వము. త్రిభువనమల్లధి సహజేశ్వరకు కానుభూపతికి
ప్రభుత్వముండు శివకన్యయులు ధర్మపదాప్తియందు
దేఖినమము దేఖినకులూగ్రణి కండ్లనుగూడ నిర్మించి
గ్రామమున మల్లదేవుడు ప్రతితిగ శంభున కచ్చి పెక్కుతోక.

శ్వస్తి చరణసరోరుహ విహితశిలోన త్రిలోచనప్రము ఖాఖిలపుష్పశివేశ్వర కారిత కానేరీతీర కరికాలకులత్న ప్రదీపాసాని కుహరాంకుశ శ్రీమన్మహాచందలేశ్వర త్రిభువనమల్లదేవచోడ సహార జులు శివకన్యయులు ౧౦౬౯ లోగ నెటిపిషావు నంకాంతి నిమి త్తమున కమ్మవాండ్రలోని గండూపుండ నిజరాజధాని యు; కొట్టియదొన బల్లిశ్వర సహజేశ్వరకు అంకాంకముగా నిచ్చితిమి.

IX

శ్వస్తి శివకన్యయులు ౧౦... నెటిఉత్తరమున నంకాంతి నిమి త్తమున ప్రాన్యమహాచందలేశ్వర చోడ బల్లియచోడసహార జులకోడలు శ్రీయాదేవసహజేవులు నిజరాజధానియున కొట్టియ దొన బల్లిశ్వర సహజేశ్వరకు నిర్మించి నెట్లమునకు. నాయూల బెట్టిన భూమి నిలి, అఖిండదీపమునకు బెట్టిన మేకలు ౧౦. జన్న మొగపు ౧, వీని జేకొని రుద్రజియ్య పుత్రాసుపాత్రికినాక్కొము నడపంగలవాండు.

యాలయమునొద్ద జాల శిలాశాసనము లున్నవి. నాని లోఁ గొన్ని విశేషము లున్నట్లు నా పరిశ్రమనలన న నెఱంగితిని. నా పెన్సితండ్రి పెన్సిపిచ్చయ్యగారు విభాచిన పొత్తమున నచ్చటి శాసనములు చేరియుండ లేదు. వార్లు వ్రాసియుగచిన గ్రంథమున, చోళులకాలమునాటి పొగు లయొక్కయు, సేనాధిపతులయొక్కయు, సగరరక్షకుల యొక్కయు శాసనములును, గణపతిదేవునికాలము

నాటి అమాత్యప్రభృతుల శాసనములును, మఱికొన్ని యున్నవి. వీలు ననుసరించి నానిని బ్రకటింప నుద్యమింప నై యున్నాను. ఈసంచికయందు బ్రకటింపబడిన శాసనములలో లోపములు పెక్కులు లేకపోలేదు. అందులకుఁ గారణములు శిలాశాసనములను జదువఁ దగినవారికిఁ గాఁ తిక్కినవారి కెల్లు తెలియఁగలవు? నూఁ యూరి శాసనములఁగూర్చి కొందఱు పెట్టెలు వివిధముగ నిప్పటికిని దలచుచున్నారు. కొందఱు సంగ్రహరామాయణముల్లు లిఖింపఁబడియున్న దనుచున్నారు. కొందఱు అందలి లిపి సంస్కృత మనుచున్నారు. ఇఁకఁ గొందఱు ద్రావిడ మనుచున్నారు. ఇ దంతయు పరిశోధనశ్రమమునకుఁ జొర నహింపనివారి మగు మనకు

సహజమే యగును. ఈ శాసనములయందు గద్యపద్యము లొకదానిలో నొకటి కలసియున్నవి. ఛందోభంగము లున్నవి. స్యాకరణదోషము లున్నవి. ప్రయోగాన్వయపదము లున్నవి. అసంబద్ధార్థశబ్దము లున్నవి. అనన్వయశబ్దము లున్నవి. సంవత్సరవ్యత్యాసము లున్నవి. తాము, అలోపములను గట్టిపెట్టి, విషయసంగ్రహమును గ్రహింపుడు. అయిన, లోపములగతి యే మని అందు రేమో; నానిని సవరింపఁ బండితు లున్నారు. సమన్వయము చేసి చెప్ప చరిత్రకారు లున్నారు. ఇక మన కేల భయము? ఏల సంగత్యము? పండితపరిష్కృతములు గాకుండినయెడల, మన భారతాదిగ్రంథములెట్లుండఁగల వూ మనకుఁ తెలియదా?

పాణిగృహీతి — వెండ్లము

కామకృష్ణకవులు, పితృకృష్ణకవులు, కవిశ్రమలు, శతావధానములు

నధుని - పెద్దకవిత్వము

శ్రీ లం బొచ్చినవానా నేతకు లత్తెనీయణకన్యగ్రాన్తప్రసాదా
 కాల నిల్చిన పేరకాండ్రుతనయుత్సాహంబు సొచ్చిం
 గేతుండమ్మల కింక కంకు నగనిం గల్వంగ నే నేదలం
 బాలం బో నెను పెండ్లికూతునకు సౌభాగ్యంబు నింకారుతన.
 శా. పేరుల్ చెప్పెను వేళలక నరుడు "నా పెండ్లాము నే"నందుసా
 ధాన్యంబుగఁ బల్క నగుమం చా నట్టులే "నేను మా
 వా"నంబుక గడుసుంసెనంబు వెలయక వాక్రచ్చు వాగం గులా
 ధాగం బెండ్లికుమారుఁ డాదె ముచేతం జూచెమంగావుతక.
 శా. ఏ గచ్చేరికి నేగఁగావలయు నోసీ! పల్లనిం బుచ్చుకో
 పేకక గచ్చుని గొచ్చు యెం డిడు నరుక నిప్రోపపిష్టార్థ యై
 యే గీతంబుల నేర్చుకోవలయు నేఁ డీ మీ జవా? నెత్తుకో
 నీఁగఁగూడద? మందు బల్కు నగు వెం దిష్టాప్తి గంజిల్లుతక.
 శా. దండండిండు బిటికొ కుండు తనమీదక గందునో యందు బ
 గ్గుండకొ మెల్లగఁ జల్ల భర్తపయి నత్తుల్ గాఁడునో యందు నె

పుండ్రవృత్తిగఁ బోయి రాయులము గా బుక్క ములగ బట్టి మై
 నిండం బుట్టె పెండ్లికూతునకు కగుక నిత్యంబు గాన్తొముల్.
 శా. మొట్టమొదట దీని ముక్కుబంగారునగల్ మేనం నగక, అందు న
 క్కి-అ వారింపఁగలట్టి నెమ్మగమునం గాన్తొబుంబొట్టు చ
 క్క-గిహింపక, బసపంట నొప్పు నధుప్పంబెంతోజాగీరు గా
 కను మప్పిందు నొక్క బాధముగ సౌభాగ్యంబునక గాత్రతక.

సువాసిని — ఆడుపడుచు

శా. తగు మట్టంబును బంచి నూతనముగాఁ దక మాన్య యేఁడారిపం
 డుగతుక బిల్చిన వచ్చినట్టి గుణకంతుం డల్లు డల్లుతనే
 యగపడ్డక జెలికత్తెలక విడిచి యొయ్యక లోనికిం బోయి యే
 దొ గతిందండ్ర నెమర్కొనంబనుచుకూతుక మాతదీచించుతన్.
 శా. ఎదొ మిత్రమును జూడ భర్త చనువో నీక్షించి విప్రబ్రయై
 గగిగుమ్మమునయందుఁ పాటలను జక్కం బాడుకొంచుండగా
 నదిగో! ని నగడండుఁ జెల్లియలు కూయక, లోనికిం బాటి నె
 ప్పదిగా సోఁకనుండి తొంగి కను లేచుక బ్రేమముల్ గూడుతన్

మ. అనుబంధములో జనకుండు భర్తయును మధ్యాహ్నమునం దన్నములో
దినహారము దాచి దెలనాకులం జిలుక లెంతే నేర్పుగాఁ జుట్టి భో
జన మైనచి నగుండు పండుకొను నెజ్జం బెట్టి పొంచుండి యా
తని యాశ్చర్యము హర్ష ముగ నెనుకొంతకొంతసం బొందెను.
మ. ఎలమిక్ మేలము నేయఁగా నుండెద లోయీ! యేదియో నీతలం
గల దన్నం, జెయి వెట్టి చూచుకొనఁబోగా బావ, యా వాను న
వ్యాలయం బెండ్లము నప్పడే వెదకికొందున్నాఁడు నా, నాతఁడ
జ్జెలెత పేమని మోడఁగుల్కెడు చిరంతిక్ శ్రీలు చేపట్టుతన్.
మ. కనుకం బొంగిన పాల నీరు జిలుకకొరానొల్ల దిన్నాళ్లు మా
యచు, నీవచ్చినగోల నింటిపని నేయంజొచ్చె నీ కేమి లో
పము గాకుండఁగ నంచు మాత వచియింపక, నవ్వ జామాత, రో
పముతో నందులకా? యటన్న సుత సంపల్లభి హర్షించుతన్.

మ. తలి నీళ్లన్నియుఁ దోడి గాఁచి యటుమీఁదన్ గుంతులలో గొట్టి చం
తలఁ బొంచుండిన కూతు “నల్లుతల యద్దక బుల్సుఁ బైఁ బోయినం
దులకుకొర” మ్మన, సిగ్గుచేఁగునియఁ “గన్నులో మూసికొన్నాఁడు లే
యలు కేలా?” యన, నచ్చ ముగ్ధ పరివస్యక భర్త కీర్తించుతన్.
మ. ఒకసాయ మ్మసివారి కేగిన మగం దొక్కింత కేతెంచి పి
ల్వకయే తలుపు దట్టఁగా దయిత “యెవ్వారో”రనక లజ్జమి
న్న కయండక బతి, “పల్క వే”మని కృతన్యకార్ యితలు, దీ
పికడున్ వెల్వెలు బాటిపర్వడు మృగాక్షిక్ భర్త మన్నించుతన్.
మ. అయిదార్పా శ్రీలు లుండఁ గట్టనిడి యొయ్యక మామ గారంపగా
బయనం బై పతి గుమ్మముక దిగినవెంటక మూపువె నీళ్లబిం
దియతో నవ్వు మొగముతోడ నెదురై తృప్తాత్రుఁడై
న్నయనాబ్జంబులఁ జూచు జాయ శకునానందము నొందుతన్.

మధ్యమ — కొమరాలు

మ. అభిలాషోన్నతజేసి శోభనదినంబం దంతముకొర, వయఁ
ప్రభవం బయ్యెడు యాపభేదమున భర్తక గుర్తుపట్టంగలే
క భయత్వమున నిల్చి, యవ్వ “దిగినారా?” యంచుఁ బ్రశ్నింపఁద
న్నిభృతోక్తిక విని శంకమైఁ బఱచు నేణీనేత్ర రాణించుతన్.
మ. స్మరనవ్రాకృతవక్త్ర యయ్యును బునస్సంధానహోమక్రియా
పరత్వంబుండగు నాథుమోము గతవిభ్రాంతిం గటాక్షించుచుక
గురుపాక్యమున భర్తకుక బుడిసిటక గొరచెమ్మ నీ ర్వెట్ట ను
ద్ధరణిక్ బైలనె వంచు గోల కగు దీర్ఘాయుష్యసౌభాగ్యముల్.
కా. పారోషిక్త్య మొనర్చు బ్రాహ్మణుడొచ్చెపక్ష భర్తతోఁ దాను నొ
య్యారం బారఁజ్ఞప్రదానములు నేయక బల్లెం, బెట్టి త
ద్యాగం బేమియు నాత్మనాథునకుఁ దోపకొరానియ జ్జెట్టులా
యోగన్ ప్రేమలు గండఁ బట్టు సఖి కాయుక్త్యుల వేలయ్యెడున్.
మ. అనువాదములతోఁ బారోషిత్వంబు గర్భాధానఖండం బతిం
చినమీఁదం గులసాలికల్ తమకు “బాసె” బేకపాత్రంబులొ

దినఁబెట్టక బతి గిన్నెలోన గనజేతం దాతు సోన్యమున
గనియ్యనై జిలు నేనదా యుడని ముగ్ధక నేతి మోహించునన్.
కా. ముల్లల్ చుట్టినయట్టి పేలునిగ గూఁసూదిముక్కలం బెమ్మ భ
సిల్లక గజ్జల నాగఁముక్తి మిగులం జల్వొ దుద్దుల్ న
బిల్లక గాసుల పేరుఁ గం దియొ ప్రకాశంపన్ బిల్ల పంపఁగా
నల్లక గేళిగూంబుని చ్చుడు వృహస్వతిక్ బ్రియం డేమి
మ. గురువుల్ గద్దినయట్లు వెతుక న మోహిం, గురు బోధించి
మూడంక నిదురించుచుండె నను శిష్యాంబుతో గురు
శ్వరు పాదిముక్కల గన్ను లద్దుగొని నజ్జక డగ్గి నీ గతి
నిరముక వీడెడు నుంగునాన బతి స్మృత్యభూషణకొల్పునన్.

స్మృత — కోడలు

మ. కియలిక వర్జన నేనుగొనియె నా నీ నీ నీ నీ నీ నీ నీ నీ
క్షయమై యుండ నే మూహనిద్దులు కల గా సార గుం గి యుక్
గయి కొం చెట్టులా పుట్టినిల్లు నిడ సాచ్యల్లక్ష్యుల గామ గా
నయి యత్తింటికి నచ్చు ప్రొత్తడికిఁ బిత్తాహ్లాది మేపారుతన్.
మ. కిడు హర్ష మునఁ బ్రాణలక్ష్యనియాజ్ఞం జక్క గావించు చం
దడుగుం దాటక యత్తిమంతులకు భక్త్యయ త్తయ్య ము
ర్పడకుండం బుట్టెన్ నీయమము చచ్చి నామం గాంచి య
య్యెడలక మన్ననలాంచు మానవతనూతేళుల్ ముఖంబుంబుతన్

గుర్విశి — చూలాలు

మ. కిడు మోహమున నత్తి కూర్చుని నింక నీ హరిదా గం
గొడుకుం గాంచెదన్న నవ్వుకొనుటక గూఁము గాఁ బియ
తఁ దొకం దున్నపు డేర తందులకు నిందాక స్మృతంగిటి
చకుగంజొచ్చెదనట్టి గుర్విశికిఁ బూర్ణాయుష్య మోగావునన్.
మ. నెల దప్పం బొరుగిండ్లయొడ్రు “కిడుపా నీదన గావొబు కొ
డలికిక? జెప్పవు, చిన్న నాట నెయ్యచ్చు” బన్న చోనత్త “యాక
దల లేర్పాటుయి లోకులం బడనఁగాదా? యన్న, దిన్నా నుడిం
గలతీ నడ్డెడు గోల నేల నడుగం గా నిచ్చు నే యట్టిడున్.
కా. సంతోషార్థము పిల్లవారు తరుకుకొ గంభీరమా? నావుడు
నుంతో సిగ్గున నిట్లు గర్భిణి యటంచుం బల్కు ప్రాణోకు తీ
గం తక సోరణనుండి కన్దోనుచు నొయ్యతంబుగా నవ్వుకొ
న్నంతర్వత్తికి బత్ని కూడిగము నేయక నేగి లే బేమియున్.
మ. విపరిపక మొగమోడు నేమి యని పేళ్లప్పు దానూయి
క్షుపిశేషంబులఁ దెచ్చి చాటుగ నొసంగక నల్లభుం, డందు భుం
చిత మోకెప్పుములం చి “కింత గొని యచ్చిచ్చుంబుఁ దిన్నించు న
న్నవేలాకణ్యకాణ్య యున నకల న్నా భుండు ముద్దానుతిక.
కా. ఒడ్డుల్ గర్భిణి గాఁ దలంతు దిని సిగ్గుపొండుచుక మున్నదల్
పడ్డంబెట్టిన నొక్క లొక్క కటిగొఁ బాయితరుచుక జాకుపా

యెంద్రాణం బిను దుండ మాను పుని యెంతో భర్త బోధింపగా
 నడ్డాదంబునకి కల్లె యను చాలా లెందు మే లొందుతక.
 మ. నెల లొక్కొక్క డెపంకు వెన్నెలలటుల్ నిండురుచోనన్న, గా
 జాలు వెళ్ళింపుము నూ సహనోగిరి కటంచుకొ వన్ను గొంపోవునం
 దుల పోనో, బ్రహ్మస్యచిల్ల యయి తోడ్తో విప్రయోగవ్యధా
 కులయానట్టి కులంగనన్ గన నునిం గోల్పోవడే యెట్టిడుకొ.
 మ. పొలయల్కొక పగల నన్న దాబురిటికై పుట్టింటికిం బో వికక
 పేలవాణంగల బ్రయాణ నన్న పుడు వెండి నిమ్ము నే జూడగ
 గలనో లేనో యటంచు బెగ్గిలి ననుస్కాంబు గావించి క
 న్నుల నీర్వలెడి యన్న పుత్తనతి యై నూ జేండ్లు వర్ధిల్లుతక.
 మ. నవమాసములు నిండియున్న తను గానకొ వల్లభుం డేగుదే
 గ వికాసంబును జేంది గాజుల యెయారం బీరు వీక్షింపగాం
 గు వహించు న్నును జూడ నిప్పటికి శక్యం బాయె నే యంచు గం
 గువ నెగ్గా మల గుంధు వల్లభకు సంహోషణు దీపించుతక.
 మ. నెల లె పుట్టినయింట న్ను తఱి వ నీక్షింపగా భర్త రా,
 నలపోక న్నును జూడ నిప్పటికి శక్యంబాయె నే యంచు గా
 జుల ముంజేతులు చీరచెంగుల్ నెటో చొప్పింపబో వల్లభుం
 డెల నేవ్వం గని సిగ్గుజేటు భావేశకుండుభూషించుతక.
 మ. నవమాసములు నిండియున్న చునో నాథులకు సచ్చేయగా
 భుజి గెం గేలు సుజించి యెట్టుగా కృతాభ్యుత్థాన యై లేవ మా
 నవుగా? యెన్నో భాల శేషు నని కిన్నకొ భర్త మాడంగ నే
 యుచియో సామలు పన్ని తప్పకొను నిల్లా లెపు వర్ధిల్లుతక.
 శా. ఆలోలాలక సుందరానముతో నాపాండుగండముతో
 నూలీభావమనోహరోదరముతో శోభావిశేషముతో
 బాలంబాలంగ బ్రాణపల్లభునకుకొ సంహోషణుం జేయు చా
 లాలిం బ్రేమసుధాప్రణాళి భువనాధ్యక్షుండు గక్షించుతక.
 పసపుందావియు నుల్లివాసనయు నొప్పకొ గాయపుంగంపు ముం
 పెసంగకొ బుక్కిటి తమ్మలంపుసాగ పెంతే నింపు పుట్టింపగా
 మహివాహ్వరిన బాహువల్లికలతో వాల్లభ్యసంపూర్ణ యై
 మహానం బ్రయుఁ డెత్తుకో నొంగు లేబాలింతి మే లొందుతక.

కుటుంబిని - ఇల్లాలు

మ. పతి యేదే నొకవృత్తిచే భవము సంపాదించి యాయకొ సమం
 చితరీతిన్ గృహకృత్యమున్ సకలముం శేకూర్పుచున్ బంధుసం

తతి యభ్యాగతిపాలి యర్థజనముం వ న్నెంతయో మెచ్చగా
 జనునత్వంబున నొ కుటుంబిని కగుకొ శ్వశ్రేయసానందముల్.
 శా. ఇంటకొ ద నివ్వడనాడి భర్త పారుగూ శేకార్యముం దీర్చనో
 యెంటిం బోవగ ముద్దుబిడ్డల కటో యుల్లాసముం గొల్పు చే
 వెంటన్ నాథసమాగమాహమునకై వీక్షించుచుం గుండు వా
 ల్లంటిన్ గెంటని ప్రేముడిం బ్రయుఁడు వేగన్ వచ్చి లాలించుతన్.
 శా. తానున్ భర్తయు నేకశయ్యపయి నిద్రం గూరియుండన్ నిబ
 ప్రాణేశుండు విపన్నుడైనటులు దుస్స్వప్న మ్మెదో కాంచితో
 డ్తో నాత్మన్ భయచుంకి మేలుకొని కాంతున్ మెల్లగా లేపి దుః
 ఖానందంబుల గొగిటం బొదువు జాయం బాయరా దెన్నడుకొ.
 మ. చెలికొగమ్మున నాథు నెయ్యదియై యాజ్ఞేపమ్ము గావించి న
 వ్యోలయంజేసియు నాతడల్కొగొనె నేమోయంచు వెన్నెంటను
 త్తలపాటుం గని చేగవచ్చి యతివాల్లభ్యముతో నాగు ప
 ల్కులకుంగో పమురాదుగా? యను మృగీలోలాక్షికిన్ జేమముల్.
 శా. ఆయా కార్యములన్ శ్రమమ్మునకు లోనై భర్త యిల్ సేగ నా
 యాయాస మృఖిలము దవ్వలకు బాయన్ నవ్వు నెమ్మొముతో
 డ్దాయంగాజను దెంచి యేదో పలు కాడంజొచ్చి యెంతెంతయో
 హాయిం జేసెడి జాయకం టెం గలదే యన్యంబు మాన్యం బిలన్?
 శా. ఏ కార్యమ్మును గూర్చయో నిజం భుం డేమో విచారించుకొం
 తాంతింబున నుండ వచ్చి యాచేలం జేయి సంధించి యే
 దో తలపోయుచున్నటులుగా నున్నార ల ద్దేదియో
 గావించుర? యన్ పలిక్కి, పతి కానందంబు గల్పించుతక.
 మ. భాగ్యవంతుడయినన్ దరిద్రుఁ డయినం దారుణ్యసంయుక్తుఁ డై
 నను వృద్ధుం డయినన్ సురూపయుక్తుఁ డైనన్ రూపహీనుం డై యై
 నను దన్నుం గయికోన్న భర్తకు ననూనప్రీతి సంధిల్లగా
 ననయమ్ముకొ విషయమ్ము గాపుగుణధుర్యన్ భార్యమన్నింపుడా
 శా. ప్రాణేశుం డెటు లోరు నట్లే తన యావచ్చక్తి వర్తించుచుం
 గానం గాపుగమున్న నది యొక స్వర్గంబట్లు తోపించి య
 త్యానందం బొడగూర్చుచుం డెడు ద్వితీయం బోలు తీయంబు లో
 కానన్ వేటొక డున్న దంచు నొడువంగా నేర రెవ్వారలున్.
 శా. ఏలా నీకు భయంబు జెంద? దలవై నెక్కించుకొందు నినుకొ
 బోలా, యత్తయు నాడుబిడ్డలును నీ పంతంబు జెల్లింతు నా
 శ్రీ లన్నింటికి నీవె రాణి వని వేర్కిం బల్కి పెండ్లాడి య
 యాళిం గూలిపడంతి కెవడి గనం బ్రాణంబు లెట్లా వెళ్ళడిన్?

భగవద్గీతలు

పారనంది రామశాస్త్రి గారు

ఇవి మహాభారతములో భీష్మపర్వముందు పదునెనిమిది యధ్యాయములు నేడు మూల శ్లోకములును గలిగియున్నవి. ఇవి యుద్ధమునకు సిద్ధుడై వైముఖ్యము నొందియున్న యుద్ధున వైముఖ్యమును మాన్పి మరల నతనిని యుద్ధమందుఁ బ్రవర్తింపఁ జేయుటకుఁగాను భగవంతుఁ డగు శ్రీకృష్ణునిచే నర్జునున కుపదేశింపఁబడినట్లుగా నున్నవి. భగవంతునిచే నుపదేశింపఁ జేసినది కావున భగవద్గీత లనఁబడును. అధ్యాయాంతగద్యముందు “ఇతి శ్రీకృతసహస్రాయాం సంహితాయాం వైయాసిక్యాం మహాభారతే భీష్మపర్వణి భగవద్గీతానూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే” అని కాన్పించుచున్నది కదా. ఈ పదునెనిమిది యధ్యాయముల పరిమిలి గల యీ గీతాశాస్త్ర మొక్కటియేనా అనేకములా?—అని విచారింపవలసియున్నది.

ఆ గద్యముందు “భగవద్గీతాసు” అని బహువచనము గాన్పించుచున్నది. గీతాశాస్త్ర మంతయును శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదనూప మే కదా సంవాద మొక్కటియే కదా, “గీతాసు” అని బహుత్వ మెట్లు వచ్చినది? దీనిని గుఱించి భాష్యకర్తలు గాని యింకొకరితరులగు వ్యాఖ్యాతలు గాని యెవ్వరును ఏమియు స్పష్టపఱచినట్లులేదు. భాష్యకర్తలలో శ్రీశంకరులు మాత్రము గీతాశాస్త్రవ్యాఖ్యాత మగునట్లు తమ భాష్యములో నచ్చటచ్చట వ్రాసియున్నది. అది యును వారు వేలు ప్రయోజనముకొఱకు వ్రాసినట్లును నడుచు నతిగభీరముగ నుండుటచేత విస్పష్టముగాఁ గానరాకున్న నుచూచనలఁ బట్టి మనము తెలిసికొనఁదగియున్నది. చూచన లెట్లనఁగా:

గీతాశాస్త్రములమందుమూడవ యధ్యాయములో “లోకే2 స్మిన్ ద్వివిధా నిష్ఠా పురాప్రోక్తా మయా2నఘ । జ్ఞానయోగేన సాంఖ్యానాం కర్మయోగేన యోగిసాం” అనుదానిలో కర్మ, జ్ఞాననిష్ఠలు రెండును వేలువేలు కాలములందు చెప్పఁబడినట్లు తెలియఁబడుచున్నది కదా. నాల్గవ యధ్యాయారంభమందు “ఇమం వివస్వతే యోగతః” అనుదానిలో మీదఁ జెప్పిన కర్మజ్ఞాననిష్ఠల రెంటిలో నొకటి కర్మయోగ మనునది పూర్వము నూర్చినకు తనచేతనే నారాయణ రూపమున నుపదేశింపఁబడినది. అది చిరకాల మగుటచే నవ్వునుయి నందున నిష్పదు నీ కా కర్మయోగమునే మరల నుపదేశింతు నని చెప్పి యర్జునున కుపదేశించినది యొకటి. మూడవది. ఇట్లుపదేశములు మూడు. అవియే మూడు గీతలు కావున బహుత్వ మొందినవి. ఒక్కొక యుపదేశ మొక్కొక గీత కావలయును. ఉపదేశ బహుత్వమునుబట్టి వచ్చిన బహుత్వమే గీతలకుఁ గాని గ్రంథ బహుత్వమునుబట్టి వచ్చినది కాదు. మొదటి రెండుపదేశములును

వేలుగ గ్రంథరూపమున లేక కృష్ణార్జునసంవాదరూప మగు నీ మూడవ యుపదేశములోనే యనువాదరూపముగ నిమిష గూఢమున నున్నందున విస్పష్టము గాకయున్నది. ఈ మూడవ గీత శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదరూపమున మహాభారతమందుఁ బదునెనిమిది యధ్యాయములుగ మనకుఁ గానుపించుటచేతను స్పష్టమిదిని జరిగిన రెండుపదేశములకు వేలుగ గ్రంథములు లేకుండుటను నీ గీతాశాస్త్రమునందు నర్జునునకొఱకుఁగా జరిగిన యుపదేశ మొక్కటియే యని తలందుచు “గీతాసు” అను బహుత్వమున కుపపత్తిఁ బొందుటలో మనవారు పరిపరివిధములుగఁ జెప్పదురు. ఏట్లనఁగా:

ఈ గీతాశాస్త్రము దశకపిఠయములు 18వది. మూర్ఖుండున విషయబహుత్వమునుబట్టి గీతలకు బహుత్వ మని కొందఱును, అధ్యాయబహుత్వముచేత నని కొందఱును. కాని యే గ్రంథమిచ్చినను విషయబాహుత్వము అవాంఛితగ్రంథపరిచ్ఛేదబాహుత్వము నున్నందున గ్రంథమునకు బహుత్వము సంభవించునా? అట్లే యొకచో నీ గీతాశాస్త్రముతోఁ గూడియున్న మహాభారతమునం దెన్ని విషయము లున్నవి కావు? ఎన్ని పర్వము లున్నవి కావు? వానినిబట్టి భారతమునకు బహుత్వము వచ్చినదా? కావున, నుపదేశసార్థక్యము వలననే గీతలకు సార్థక్య మనునది సమంజసముగా నున్నది. ఉపదేశములు మూడు కావున గీతలకు బహుత్వము సముచితముగా వచ్చును. ఇట్లాలోచించియే కొందఱు వ్యాఖ్యాతలు పదునెనిమిది యధ్యాయములను మూడుపట్కములుగా విడిచి “కృష్ణపట్కము, జ్ఞానపట్కము, భక్తిపట్కము” అని చెప్పినట్లు తోచుచున్నది. కాని కర్మజ్ఞానభక్తులనుబట్టి యధ్యాయములను పట్కవిభాగము చేయుటకు ఏపట్కమందును ఒక్కకర్మ గాని యొక్క జ్ఞానము గాని యొక్క భక్తి గాని కానరాదు. కర్మపట్క మనుచున్నది జ్ఞానభక్తులును, జ్ఞానపట్క మనుదానిలోఁ గర్మభక్తులును. భక్తిపట్క మనుదానిలోఁ గర్మజ్ఞానములును సంకీర్ణముగా నున్నందున నిది యీపట్కమే యని చెప్పటకు వినిగనుము గానరాదు. కాలబట్టి పట్కబహుత్వమునుబట్టి గీతలకు బహుత్వము చెప్పట శిక్ష్ణముగాఁ గానరాదు.

ఇట్లు విషయసాంకర్యమును చూచియే కొందఱు బుద్ధిమంతులు “ఈ గీతాశాస్త్ర మంతయు నొక్కొక్కరికొఱకుఁ జెప్పినది కాదు. భిన్న భిన్న కాలములందుఁ దమతమ యభీష్టవిషయములను గొలుపుచు నెవ్వరో ప్రాచీనవిద్వాంసులు తమ శిష్యులకుఁ గాని లోకమునకుఁ గాని చెప్పిన గీతాభాగముల నన్నిటిని కలిపి భారతములో నెవ్వరో చేర్చియుండు” రని యూహించి చెప్పుచున్నారు. కాని, వా గట్లు

చెప్పటకు గీతలలోని విషయసంకీర్ణత తప్ప వేరొక కారణము గానరాదు. ఇంతియే గాక, యొక్కో విద్యార్థులు తాము చెప్పిన గ్రంథములలో దను నానుములను తెలిపియుండగా వానిని తీసి వేసి మఱియొక రెక్కో ఆగ్రంథములను వేదవ్యాసకర్తృక మగు మహాభారతములో జేర్చినా రనుటకును, లేక యా గ్రంథకర్తలే తమ నానుములను విడిచికొని యా గ్రంథములను చెప్పియుండు రనుటకును వీరి యూహ తప్ప వేరొక ప్రయోజనప్రమాణములు గాన రావు. గీతాశాస్త్రమందలి విషయసంకీర్ణతను సాచి యంత మాత్రమున నతిచిరకాలముచుండియు నీ గీతాశాస్త్రము మహాభారతములోనిదిగా చిత్వరించుచున్న యెల్ల ప్రాజ్ఞులకే కాక గీతాశాస్త్రము సహా భారతములోని దని యంగీకరించి భాష్యములు చేసియున్న సుత్ర యాచార్యులకును గూడ నజ్ఞత నాగోపింపవలసివచ్చును.

కావున నీ గీతాశాస్త్రము మహాభారతములో వ్యాసకర్తృకములనియే యంగీకరించి వీని బహుత్వమును గుఱించియు సంకీర్ణతను గుఱించియు ఆస్తికు లెల్లవారును ఉపపత్తిని చెప్పటకు సాధ్యత గలవా రయి యున్నారు. బహుత్వమును గుఱించి మీదఁ గొంత చెప్పబడియు న్నది. ఇంక సంకీర్ణతను గుఱించి విచారితము.

ఈ గీతాశాస్త్రము మూడు పదేశములు మూడు గీత లయిన వని మీదఁ జెప్పియుంటిని గదా. ఈ మూడును భగవంతునిచేఁ జెప్పబడినవే కావున నన్నియును భగవద్గీతలే యనఁబడుచున్నవి. ఈ మూడు గీతలును గలసి గీతాశాస్త్ర మయినది. ఈ శాస్త్రము యొక్క సముగితాభిప్రాయము ఎల్లవారికిని స్వధర్మమును విధించుట. ఈ గీతలు మూటిలోను మొదటిని స్పష్టమని వివస్వతున కుపదేశించినది. అందు వివస్వతునకు స్వధర్మము జగత్ప్రకాశన మైయుండును. అది ప్రకృతిలక్షణము. రెండవది సాంఖ్యులగు సనకాదుల కుపదేశించినది. అది జ్ఞానశైల్యలక్షణమగు నివృత్తి ధర్మము; నివృత్తిపరు లయినవారి కది స్వధర్మము. మూడవది ద్వాప గాంతమున నర్జునునకు శ్రీకృష్ణరూపమున కుపదేశించినది—యుద్ధ విధానము; అది ఆతనికి స్వధర్మము. ప్రకృతిలక్షణము. మూటికి ధర్మత్వసామాన్యముచే నైక్యము గాని వ్యక్తిచేఁ గాదు. అనగా బ్రహ్మత్తిధర్మవ్యక్తి వేఱు నివృత్తిధర్మవ్యక్తి వేఱు. అందు సామాన్య ధర్మమగు ధర్మత్వ మొక్కటే మైనను ప్రకృతిత్వ నివృత్తిత్వ విభా జకధర్మములు వేఱగుటను వ్యక్తులు వేఱు. అట్లే వివస్వతున కుపదేశించినదియు నర్జునున కుపదేశించినదియు ప్రకృతిత్వసామాన్య ధర్మముచే నొక్కటయినను, జగత్ప్రకాశనత్వ యుద్ధత్వ విశేష ధర్మములచే నవియును వేఱు గాని ఒక్కటి కావు.

ఈ మూడు పదేశములను సంగ్రహించి వేదవ్యాసులు తన భాగవతములో శ్లోకరూపమున సంగ్రహము చేసినప్పుడు వీనికి గీత లని పేరు వచ్చినది. మొదట నీ యుపదేశములు వాగ్రూపములు గాని ఛందోరూపములు గావు. ఈ మూటిలో నర్జునున కుపదేశించిన మూడవది ప్రకృతము. దానిలోఁ దక్కిన పూర్వపు రెండు ను ప్రాసంగికములు. అది యట్లన, ప్రకృతగీతలో నర్జునునకు యుద్ధ మును పక్షముచేసి కర్తవ్యత్వమును సాధించుటకు స్వధర్మమును హేతువుగాఁ జెప్పటలో ముందలి రెండును ప్రసక్త మయినవి.

ఆ ప్రసంగములో ధర్మత్వసామాన్యముచేఁ బ్రకృతి నివృత్తి ధర్మములను రెంటిని గ్రహించి యుద్ధాహారముగాఁ జెప్పటచేత నా

మూడు ధర్మములును సంకీర్ణము లయి కానుపించుచున్నవి. ఇట్లు ప్రకృతిధర్మమున నివృత్తియు నివృత్తిధర్మమున ప్రకృతియు కానుపించుటచేతనే యర్జునునకుఁ బ్రకృతి నివృత్తులను రెంటిని భగవంతుఁ డుపదేశించినట్లు భావించురు కాని యట్లు కాదు. ప్రకృతి, కర్మనిష్ఠ, కర్మయోగము—అనునవి పర్యాయములు. అట్లే నివృత్తి, జ్ఞాననిష్ఠ, జ్ఞానయోగము, సాంఖ్యము—అనునవి పర్యాయ ములు. అర్జునుఁడు ప్రకృతిపరుఁడు కర్మాధికారియుఁ గాని నివృత్తిపరుఁడు, జ్ఞానాధికారియు కానట్లు గీతామూలమువలనను శ్రీశ కగ భాష్యమువలనను అర్జునుని ప్రకృతినిబట్టియు స్పష్టము. అర్జునున కుపదేశించిన కర్మయోగ మొక భాగము వివస్వతుని కుపదేశించిన కర్మయోగ మొక భాగము! సాంఖ్యులగు సనకాదుల కుపదేశించిన జ్ఞానయోగ మొక భాగము. ఈ మూడు భాగములు మూడు గీత లయినవి. అధ్యాయాంతగత్య మీ యుద్ధమునే నూచించున ట్లున్నది. ఎట్లన, “ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం” అనునది జ్ఞానయోగము. “యోగ శాస్త్రే” అనునది వివస్వతునకుఁ జెప్పిన కర్మయోగము. “శ్రీకృష్ణార్జు నసంవాదే” అనునది యర్జునున కుపదేశించిన యుద్ధవిధానము కర్మయోగము సముదించి గీతాశాస్త్రమందలి మూడు భాగాలు లున్న వని తెలియఁజేయుటకే మా గద్యమందలి పట్టు. మూడు భాగములు గానించుచున్నవి. ఇందు “ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం” అను నది ఆలుక్సమాసము. ఈ గద్యమందలి “శంకః ప్రాప్యం వైయాసి క్యాం” అనునది “సంహితాయాం” అనుదానికి విశేషణములు. అది “మహాభాగవే” అనుదానికి విశేషణ మైనట్లే “ఉపనిషత్సు బ్రహ్మ విద్యాయాం, యోగశాస్త్రే, శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే” అనునది “భగవద్గీతాసు” అనుదానికి విశేషణములు. ఆ విశేషణములు మూడును మీదఁ జెప్పిన రీతిని భగవద్గీతలలోని భాగములను తెలియఁజేయును. ఇట్లు విభాగము చేయక యర్జునునకే ప్రకృతినివృత్తిధర్మముల రెంటిని ఉపదేశించినా రనుభ్రమము నెవారింపఁడను. అట్టి భ్రమము కనకుఁ గలుగుట వింత కాదు.

ఈ కృష్ణార్జునసంవాదరూప మగు తృతీయోపదేశము సంకీర్ణ ముగాఁ గానించుటచేత నర్జునుఁడే రృతీయాధ్యాయాంభగవంతుడు “న్యామిక్రేణేన వచసా బుద్ధిం మోహయశీరమే” అని శంకించి యున్నాఁడు. కావున నట్టి యతని శంకను వారించుటకే పిమ్మట రృతీయాధ్యాయమందే “లోకేస్మిన్ ద్వివిధా నిష్ఠా పురా ప్రోక్తా మయా నభు జ్ఞానయోగేన సాంఖ్యానాం కర్మయోగేన యోగి నాం” అను దానిలో “లోకే” అనుదానిచేత నీకే కా దను అభిప్రాయ మును, “పురా” అనుదానిచేత నిష్ఠాడే చెప్పినది కా దను అభిప్రాయ మును, ఆ శ్లోకపు ట్టత్తరార్థముచేత అధికారివిభేదమునుబట్టి ఉపదేశ్యవిభేద ముండు నను అభిప్రాయమును తెలియఁబఱచి, నాల్గవ యధ్యాయము మొదలనే “ఇమం వివస్వతే యోగం ప్రోక్తవా సహ సున్యాయం” అనియు “స్యవాయంమయా తెద్యయోగః ప్రోక్తః పురా తనః” అనియును కర్మత్వసామాన్యమునుబట్టి యా యోగమే అని చెప్పినట్లు తెలియఁదగియున్నది. ఇట్లు పదేశ్యభేదమునుబట్టి గీతా భాగములకు బహుత్వ ముండుటచేత “గీతాసు” అని బహుత్వము సంగత మయినది.

ఈవిషయము నింక ననేకవిషయములును నాడు శ్రీకృష్ణాశ్రయచర్య మను భగవద్గీతా వ్యాఖ్యానమందు విధులముగఁ జర్చింపఁబడియున్నది.

చిత్రాంగి - పాత్రసంపోషణము

తణికెళ్ల వీరభద్రుడు గారు, బి. ఏ. (ఆనర్సు)

చిత్రాంగి - సాధారణదూషణము

ఈ నాటకమున కంతకును, ముఖ్యముగా దీని దుఃఖాంతము : కు, చిత్రాంగిపాత్రము మూలాధారము. చిత్రాంగి జేవి పాత్ర యీ నాటకమునకు స్రాణమువంటిది. ఆమె లేనిచో రూపకము గడగహిత మగు నన్న, తప్పిదము లేదు. ఎల్లరకును నీ కథయందు మిక్కిలి పరిచయము కలదు. ఎన్నిమాటులు నాటకము చదివినను, ప్రదర్శనము చూచినను చిత్రాంగి పొందినంత దూషణము సామాన్యముగా మఱియే నాటకములలోని మఱియే పాత్రమును భొందియుండదు. కాని, యీనాటకము శ్రద్ధతో చదివిచూచిన, చిత్రాంగి పాత్ర పోషణ సామర్థ్య భాగ్యవంతులకు మాత్రమే దొరుకుచున్నదో స్పష్టము కాగలదు.

ఈ సందర్భము సారంగధరున కీయవలసిన కన్యను తానే పెండ్లియాడెను మాట యటుండనిచ్చి, మనము చిత్రాంగివర్తనమునుగూర్చి చెప్పితిమి. చిత్రాంగిగుణగణనము చేయువానికి ఆమె యందు మూడు పాపకార్యములు కాన్పించుచున్నవి. ప్రథమదోష మేమన, తా నెవరిని వరించినను సరే కాని యగ్ని సాక్షిగా వివాహమాడిన భర్తయందు భక్తి లేకపోవుట. తాను పరిణయమాడఁదలంచిన పురుషుడు ప్రాప్తింపకపోవ. పెంటనే పూర్వపు మక్కువను నుజుచి, మారేండ్లు చిఱిచించినను నుదుట వ్రాసిన వ్రాలు శిప్పదు నుమీ యని యూగట చెందవలెను. పుత్రసమానుడగు సారంగధరుని, తన దుర్మోహమును క్షాంతిపఱచుటకయి, చుహాసాపమునకు పాల్పేయఁ బ్రయత్నించుటయు, వానివరుసలు గణింపక మైఁజుచి కుమారుని పొందు గోరుటయు చెందవ దుష్కార్యము. ఆమె యింతటితో పాపములక, యే కారణముచే నైన నేమి జీతేంద్రియుఁడగు సద్గుణమూర్తియు నగు సారంగధరుని మణిముగ కెక్కు వెట్టుట మాడవ దుష్కార్యము. నిజముగా నీ మూడు కార్యములు మోగ పాపము లని యెంచనివాఁ డెవ్వఁడును పృథివి నుండఁడు.

వైవాహిక సందర్భములు - సారంగధరునిపై ప్రేమ

కాని, మనము నాటక మంతయు జాగరూకతతో చదివిన, చిత్రాంగి నిజస్వరూపమును చూడఁగలుగుదుము. ఆమెను మన మెంతవఱకు నిందింపవచ్చునో, యామె దుర్మోహమున కించుకయిన క్షమాపణ కల దేమో విశదము కాగలదు. చిత్రాంగి సౌందర్యాని శయమునందు జగన్మోహనరూపిణి. ఆ భోజనజపుత్ర విద్యావతియు గుణవతియు నయి యుండె. ఆమె బుద్ధి యసమానము. అట్టి సకల

సద్గుణవతి యగు యువతికి వివాహార్థము యిచ్చును చేయువాఁడ సారంగధరుని వాగ్దానియవచ్చెను. అతని రూపభావణ్యములును సకలకాస్త్రపారంగతయును సర్వసద్గుణసంపత్తియును భవళ మలేమును గూర్చిన కథలు వీనుల విందొనర్చెను. అంతే గాక, యా వన మన్మథుని చిత్రపటము నామె చూచినచోడనే తన గూళి లన్నియు నా గూర్కతఁ జెందె ననియు తన తపమునకు ఫలము నిచ్చు నీశ్వరుఁ డితఁడే యనియు నతనికి పత్నిగా నుండుటకంటె నుహాసదని నేతె లోకములలో లేదనియు నామె నిశ్చయించెను. ఈ విషయ నామె వాక్కులనుండియే మనము గ్రహింపవచ్చును.

“సారంగధరా, ఆ బ్రాహ్మణుఁడు నీ రూపపట మిచ్చినది మొదలంతురించిన మోహాతిశయము లెక్కింపఁజాలను. నిన్నుఁ గాకింకొక్కనిఁ బతిగాఁ బడచు నిర్దేశింపను. నిన్ను నా పతిగఁ జేయ వేయి దేవతలఁ గొలుసును. అన వరతము లోకమోహన మైన నీ రూపమును లోకవిదితి మైన నీ భవళయశమును గూర్చిన చింత మానను.” (I-ii)

అట్టి బుద్ధిసత్తియు సద్గుణవతియు నగు పదునాఁటిండ్ల కన్యనియు రాజరాజును నేబదియేండ్లకంటె నెక్కువయిన వయస్సు గల మొక ముదుసలి పాణిగ్రహణము చేసికొనెను. అయిన, సంద్ర రాజరాజున క్షాంతగంగిఁడు డయినందున మీఱరాదని, ఆమె నుజుచి ముక్కరభావము వట్టినను మానక, ఆమె కాన వెట్టి, అభిమాన, నిర్బంధవెట్టి, మీఱరాకుండఁజేసి, యామె నిచ్చు దినఁ గాని, నేమి నకు మాత్ర మాతనికి భార్య యయినను, మనము సారంగధరుని అర్హత పృథుడాయెను. కాణివాసపు నిర్బంధమునుండి మరల వచ్చినవాఁడును మాడలేకపోయినను, అతని రూప భావణ్యముల గట్టిగ ద్దము, డెను. కాని యామె తన మనస్సును క్షాంతిపఱచుటకే పరిమితమై, వివాహము కాకమునుపే జూలియటువలె పగిన ప్రణాళిని నడియే యుండును. భాగ్యసాహసములు కలిగి లోక భయము నెఱుంగని లయినను చెల్లింపవలసిన కామికులకు

“గరళంబు స్థరవయ్యెనే, గంగి! ఖడ్గంబైన కల గట్టి జేరి

కాని తన భర్త వచ్చితిని డెల్ల నతినియం దిల్లి చేసి నభిః

యించి యతనిని మోసపుచ్చుచునచ్చెను. గాజు వృదుఁ డగుట దిని, వార్ధకమందుఁ గలిగిన చిన్ని భార్య యగుటచే నాడే మాకు జని విచ్చుటయు కారణములు క్షాపవచ్చును. లేదా, చిత్రాంగి యష్ట డయినను తన కపూతము గాకుండ, గాజును నమ్మించి తాను చెప్పిన దెల్ల అతనిచే చేయించుటకు అతనిని తోకొట్టుచున్నదా

ఈ వ్యాసము ఆంధ్రనాటకపితామహుడు కీర్తిశ్రీమఁ డయిన భర్తవరము కృష్ణమాచార్యుల “వివాహసారంగధరు” నకుఁ జందిన విమర్శనలోని యొక భాగము. ఈ నాటకము సందలి పాత్రపోషణము క్లాసునియు, చిత్రాంగిపాత్రసంపోషణమును మాత్రమే యిక్కడ నర్పించఁబడినది.

తెలియదు. కాని, యాతనిని జోలసాదుచున్నా ననియు సాపము చేయుచున్నా ననియు నామె కష్టపడుచు జూరకుము నచ్చుచునే యున్నది.

“అహా! యెంతటి కనటకృత్యము నభివయింపఁ బాల్పడి తిని.” (I-ii)

చిత్రాంగి భయు — నైతికతత్వగతి

చిత్రాంగిని మనము మొదటఁ జూచున దెప్పు డనఁగా. ఆమె గనో పేదనపడుచున్న పుడు (I-11). సాంగి యనియందు బద్ధాను గాగ యయి యామె తన మనము నాలనినుండి మరల్చుటకు మన నొప్పిర్తిగ యత్నము చేయుచున్నది. మును నేమో మోహమున్నను ఇప్పుడు పుత్రుఁడగు నున్నాఁ డని పరిశీలించుచున్నది. ఆ యను గాగమునా శయింపవలె ననియు నీతిమార్గమున వర్తింపవలె ననియు కోరుచున్నది. తామరాకులలోని నీటివలె నామె మనస్సు తల్లడిల్లుచున్నది. ఆమె హృదయమందెట్టి ఘోరసంగ్రామము జరుగుచున్నదో మన మీ క్రింది వాక్యములఁ బరిశీలించిన, చూడఁగలము.

“మనసా! ఈ గుర్బుద్ధి నీ కేల? మొదట నేమో మోహాతిశయ ముండెను! ఇప్పుడు కుమారుఁ డయియు న్నాండె? నీ కే చింత యేల? అకటా! నే నేమి చేయుచును? ఎంత యూరడిల్లుదు మన్నను సాధ్యము కా నున్నది.” (I-ii)

ఇంతలో నా సాంగిగఁగరుని రూపపటము చూచి మది యు స్పాంగ, తాళఁజాలక తన దోష్టాగ్రమునకు వెతఁ చెంది,

“అగోగ్యా! నీ నెట్లు సహింతును? ఈ సగన్మోహన గూఢము నా మనస్సున నెలకొనియున్నది కగా! అకటా! యిట్టివాఁడు నాకు లభింపకపోయెఁగా? చెల్లి దంపుఁ దగులంపుఁ దమిచే నీ భయమునా బాపి యుట్లయిన నీ మనోహర కారుని లోఁనొలుచుకొన నుద్యమింతును. తిరుకింతును. యోచింతును. మహాద్రోహమే ఘోరపాపమే యని నిలపింతును. మతీయు సుంకింతును. వెతఁ గాంతును. ఏమి నేయుదును?” (I-ii)

అదాతరి సంగతులనము

చిత్రాంగి మన నెట్టి మనవస్థలో నుండె, రాజన రేంద్రుఁడు మృగయాగ్రము వింధ్యాటనిక పోవు ననము సంప్రాప్తించెను. రాజుగ లేకపోవుటయు తా నొంటం గా సారంగధరుని గూర్చి తలంపుట కవకాశము కల్గుట ను ఆమె నదివఱకే బాధించుచున్న పుష్ప బాణునిక మిక్కిలి సహకాగము లయ్యెను. ఆమె

“అగోగ్యా! ఒకవాఁడు పతి యూహకున్న నేమో నుతి మిక్కిలి ముగియఁగదా! ఇది, ఇది దినము చొప్పునానా గూఢా నే! ఎట్లు విరంతును?”

అని నిలపించుచున్నది. చిత్రాంగి హృదయము మనస్తాపవికారముతో నిండయున్నది. ఆ యను గాగమునకు ఫలమును జూచు నవకాశము చిక్కినది. ఇది నామె చేయున దే మున్నది? అహా! అవకాశ మెంత పాటవము కలది. నీతిపరులను మర్చి తిపరులను చేయుటలో నవకాశమున కున్నంత శక్తి మఱియెవ్వఁటికిని లేదుగదా! ఎంతవఁది సత్పురుషు లనుపించుకొనువారు తమ సునస్థైర్యమును పరీక్షించు సమయము లేకపోవుటచే జీశేంద్రియు లగుచున్నారు! చిత్రాంగి యనియిది గోచలనకుకు కంటినుండి జలధారలు రాల్చుచుఁ గడఁచి. ఇది నామె భరింపఁజాలదు.

“అనద విధంబు వాకిలె నరంగునివారిక నోర్వఁజాల నీ యెనిమిది నాళ్లు నొక్కగలి నేఁచ్చుమఁ బాపితి;నింకఁదాళ నా మనసిజయాపవైభవుని మానవతీవమోహనాంగునిన్ దినకర తేజునిన్ విభవవివ్యభిడోజునిఁ గూడకుండినన్” (I-iv)

తీర్మానము

ఆమె యొక నిమిష మయినను పుష్పకోదండుని వారికిఁ దాళలేక “నేనై ముందు పడినను సారంగధరున కనుగాగము నాపైఁ గలుగునా?” యని యతనిని బలవంత వెట్టుటకు సిద్ధపడియున్నది. బాబు వ్రాయుటకు నిశ్చయించినది. ఒక్క విషయ మీ సందర్భమున మనము మఱవఁదగినది కాదు. చిత్రాంగి మొదటినుండియు కన్యా స్వేషణచుప్పడు వచ్చిన విభావసుఁ డను బ్రాహ్మణుఁడు సారంగధరునితో తన రూపాతిశయమును గూర్చియు తన యభిలాషను గూర్చియు చెప్పియుండె నని యూహించియున్నది. తన సుండేశి మతనిక చేరలే దని యామెకు తెలిసినచో నేమి చేయునో?

సై మరంగము — నిర్మలానురాగము

ద్వితీయాంకియు ప్రథమరంగమునందు చిత్రాంగి ఘనతి యంతయు స్పష్ట మగును. ఇక్కడ చిత్రాంగి చిరకాలమునుండి వేచి వేచి చంద్రుని రాకకయి చకోరపక్షివలె, ఆదివిష్ణువు రాకకయి మహా గిక్కునివలె, సారంగధరు నెదురుచూచుచున్నది. సారంగధరుఁడు మిగుల వెట్టివాఁడు. మొదట చిత్రాంగి ద్వంద్వార్థ మిచ్చు మాటలు చెప్పును గాని యతఁ డది గ్రహింపఁజాలఁడు. అతని కవచాదుల నిప్పించును. అతినికి ఫలాహార మిచ్చును. తన పడకటిల్లు కూడ చూపించును. కొంత నేపటి కా రాజకుమారుఁ డది స్ఫురించి “తల్లీ! నీ వను మాట మిక్కిలి మర్కముగా నున్న” దని నుడివెను. ఆమె యతని మానమునకు నిచాగపడి కన్యాస్వేషణవిషయ మతనిని ప్రశ్నించెను. నిజము వెలువడిన వెంటనే తాను మోసపోతి నని గ్రహించినది మొదలు, ఈ రంగమందలి రండవ భాగ మారంభమగును. ఆమె తిప్పిదము గ్రహించి యతనిని శృంగారవిషయములను గూర్చి ప్రశ్నించును. తున కుండఁబట్టి “అంత యెందుకు? నేనే నిన్ను

గామించి మైదాన వల దని శ్రోయదువా?" యని యాతనిని చూచి ఓగిచెను. సారంగధరుడు చెవులు విూసికొని "కృష్ణ కృష్ణ! అట్టి! యంత మాట వింటిని!" యని విచారింప, చిత్రాంగి యీ రాత్రునూ రునితో చుట్టుమాట లింక పనికిరా వని తన మనం దంతయు వెలి పుచ్చినెంచె; ఇంక తాళజాలక, "నిక్కము దాచు కేల?" యని యా మన్మథప్రేమిరూ లగు వమాధిని జేజోమూర్తి యగు నా ప్రవ రాఖ్యుని వేడినచందమున, తన మనోభీష్టమును వెలిపఱచెను. ఆహా! ప్రేమ యెంత గాఢమయినది. ఈ దిగువ చెప్పబోవు వాక్యములు చూచి, చిత్రాంగికి సారంగునియందు నిజమైన ప్రేమ కలదో లేదో, నిజముగా నామె కతనియందలి యనురాగ మెంత మిక్కుటమో, యామె కానుముచేత సారంగధరుని వలచియున్నదో లేక నిక్కవ ముగా సారంగుని దైవముగా నెంచియున్నదో, సారంగుడు దామె ప్రాణపదమైన యాశను చెల్లింపనియెడల నేమి మూడునో గ్రహింపఁ గలము. చిత్రాంగి సారంగధరునితో,

"ని న్నొకనాడైనను గని నీ ముగ్రహింప భన్యత నొంది వలయు ననియే ప్రాణముల నతిభారముగ మోసికొంటిని. నే నూరక యవిచారములమున నీ పట్టు పట్టినదాన నన తుము. ఎంత పాటునడి యెన్ని బాధ లొంది యన్ని దినము లాలోచింపకుండిన, నీ విన్నప మీలాగున నొన రింతును. ఇది యంతయుఁ గల్గ కాదు. ఇందునకు నా మన సొక సాక్షి; దైవ మొక సాక్షి. ఇంకొక సాక్షిఁ జూపెదను — ఇది చూడుమా! నీరూపపటము! దీని నెల్ల పుడు ప్రాణపదముగ భావించి నిదురించునపుడు నైతియు స్తనసీమవై ధరించి 'అకటా! పటరూపములకు జీవ మిచ్చి చక్కని ప్రాణులఁగాఁ జేయు మహామంత్ర మే మహా త్ముడయిన నాకుపదేశింపఁడా?' అని వందురుచుందును. అనయము ఏకరుచుందును. 'నీ యాన! నే నీయనువుల భరింపజాల — పాలముంచినను నీట ముంచినను నీవే!"

ఆహా! దీనినిబట్టి యామె సంగతి పూర్తిగా గ్రహింపఁగలము. చిత్రాంగి క్రమముగా నాలోచించి తాళలేక యీ పని పూనినది. ఆమెకు సారంగునియందు మోహ మెంత గాఢమో విశదము. అట్టి వట్టి కానుము కాదు. తాను వరించిన మహాపురుషుని చూచి మానం దించి జన్మము సఫలము చేసికొనవలె నని జీవించియున్నది. అట్టి వానినే దైవముగా నమ్మి నీట ముంచినను నీవే పాల ముంచినను నీవే యని తనకాయ మతని కర్పితము చేయుచున్నది. ఆహా! అట్టి చిత్రాంగి సారంగధరునికే భార్య యయినచో వారి దాంపత్య మెట్లుండునో కదా!

భావప్రాప్త్యకము — ఆలింగనాభిలాష

ఆమె చెంది చెప్పినను సారంగధరుడు చెనిని పెట్టిడు. ఆయను మనస్సులో నెలనెల క్రొంగుచున్నది. మడి వలిక రాక తప్పకపోవ, అతనికి తన బాళి యంతయు నగపఱచినది. మన్మథోద్రేక

ముచే శరీరము మఱచినది. కుంభాకర డని కాని సాప మని కాని భీతి మఱచినది. దైవ మామెకు జ్ఞాపకము లేదు. శరీరము ప్రాక్కు- దున్నది. నిట్టూర్పు లధిక మునునది. ఇంక నొకంత .. పయినను వేచి యుండఁజాలదు. ఈ బాధ కంటకును నొకటిగోచరింపజాలదు. ఆమె సర్వమును నఱచి యాలింగనసౌఖ్య మును నీట పుష్పము చేయుచు నామెకు జ్ఞాపకము లేక "ఎంత పాపమునైనఁ నామెకుఁ గాని, యీ మదనతాపము సహింపఁజాల" నని నుడవెను. సారంగి గుఱు సోపఁజూచుచుండ పోనీయును. అది భీష్టము ల్లింపక నీట పని నుజ్జీవిత ప్రార్థించుచున్నది.

"ప్రాణేశ! నీ వే మన్నను ఎంత భీతి నిలుపుచు నిన్ను విడువను. నీసావము లాన విడువను!" అల్లింటుంటోవును. అతఁడూ పోఁబ్రయత్నింప, ఉత్తిరీయము పట్టి గానునా! "ననోహరా! చచ్చిన పట్టుట నే మగు గు నీర్వ రులుంగుదురు? ఇప్పుడు పంచదారబండూ సుఖత్రాణుడై యానోహరాశతకంఠానియై డై నా ప్రాణానిలములఁ బో నాయ్చున్నాడూ. శ్రీహృద్విదోమమునకు నీ పోల్చు కొందువా?"

ఇంతటితో నామెశక్తి క్షీణించినది. ఆమె అప్పుడలసిన దంతయు విన్నవించినది. సారంగధరునిప్పుడయ్యయు నెక్కుముకరించినా కదినమయిన దగుటచే నామె నిరాశ చంపినది. తా నేమి ముఁ జూడ జాలదు. అతఁ డెంత హిణిబోధ చేసినను పైను పడ నే నీయ మార్గము లేక వానిం ప్రార్థింపఁబో ద్దము. అతని కా శ్లిలము. బలాత్కరమున వైన నాతినిఁ దొకఁడోయను. ఇతఁ డాశీఁజాలక చిత్రాంగి,

"సారంగ! నీ యాన - నా యా. .. నీయ నీయ మానఁజాల - నీ యాక్షిమంగుళిము గోరు నా కాశాశింగి మునర్చినంగ న నొక కే. ప్రతిక్రతు! పోనే గాని గాదీన చూడలూడుగును. ఆలింగనము కేసకొను నపుడు."

ఆశాభంగము — ఆశ్రమసూర్యులము

ఇప్పటికైనను సారంగధరుని నడవని కదలదు. ఆమెను గూ షించి పోయిత్నించును. చిత్రాంగి యాగన్నుకొని భూమిలో నది. విఫలమనోరథ యయినది. గొకొనురుఁ డన్నది; యిలదొక గుఱు నా లొంగకపోవుటయే కాక "అట్టి! నీ మతియు ముష్టికొక విషమని బోలె నంతకంత కుక్కు డగుచునచ్చెను! ఇంక నైంపఁజాలను" అని యామెను దూషింపఁజొచ్చెను. ఆమె నిరాశ పొడచు, ఆ నిరాశ కుదృఢించిన యాగ్రహము పట్టజాలక క్రోధానన యయి, మహి- మానుయని చంపు నాశక్తికంటోడ, నది కానుయని నభిమత్యుక్తు గొలయున సత్యభామంబోలె నిష్ఠుల రంపు పక్షదృష్టితో,

"జేనా? నిక్కమా? పోయిదామా? మూనిని ముత్రిము సాహసింపఁదొడఁగనా యిది యునర్పజాలని కాగ్యమే లేదు. నీవై నా కున్న బాళి యంతయు వెలిపఱచితిని.

నా సోదరిగారు గ్రహించితివి. దాని ననుభవింపకున్న నీకు దక్కనేరదు సుమా! నన్ను నీ విటు వెలార్చుట కొలాహలము ద్రొక్కుట యగు? కడతేజఁజాలవు. సాహసమున నీకుఁ బ్రాణాపాయము నొప్పిసంగింతు.”

ఎంత వేడెనను మొఱ లాలకింపక మీఁదుమిక్కిలి దూషించుచున్న పురుషునిఁ బూచి కోపదీప్త యయి యట్టి వికారాకారము దాల్చినది.

పురుషురంగము

ఆమె నిరంశు జనించినక్రోధమున నతని తూలనాడెను గాని వెంటనే యామె నిజస్వభావమును నిజానురాగమును మఱి యొకసారి వెలికి వచ్చును.

“అయ్యో! సాంగధరు! నన్నెంత మాటలాడఁజేసితివి! ఘనమువోలె, సర్వస్వమువోలె, వెన్నిధానమువోలె, దైవమువోలె నమ్మియుండెన నీవైఁ గినియఁజేసితివి! ఇది ప్రభుగొమ్మభిసంభావణంబు గాక నిక్కంపుటలుక గాదు. ఏదీ! నా సునోహరుడవే. నా నున్మథచున్మథుడవే, నా ప్రాణదారుకుడవే, నా సాంగరుడవే! నీ కేల కరుణ గాదు? (సాంగధరుఁడా మానవసమానుడే నుయిననుడల నీని బృదయును నీదీ నాలాపములు తొలగించి నీ బోధము యలయులో నవనీత పుయియుండును గదా!) ఏల నంశియుం దవవు? ఒక సారి నీ యాశ్చర్యము? మిచ్చిన వరియుక సారి తొనుగను? మృదా!” (ఆమె ప్రేమసాగమున లోఁతు లెక్కింప నేరి తరము? అగి యనుభవింపవలసినదే కాని వర్ణింప నలవి గాదు.)

నున్మథప్రేరకు లయినవారి మన స్సింతికంటే చక్కఁగా నెక్కిడన్దెనను చిత్రంపఁబడినదా? ఇట్టి తరుణీయణిని జూచి కనికరము లేనివా రెవ రుందురు? ఆమె సాంగరు నే దైవముగా నమ్మియుండెనుగా. ఆ యునులి గా జెంత నూర్చుఁజో కదా! కన్యాశ్వేషణ యనకయి సంపాదించి భావముఁ దెంత శ్రూరుఁడు. వజ్రపంజగనిభంబును సాంగధరు హృదయమును భేదించి నీ జన్మని ప్రయత్నము లన్నియు నిష్ఫలమొనరించును లయించి. నవమోహిని యగు నొక స్త్రీ తన బద్ధిబలిమి నంభయు పినియోగింప దన్న మాట యటుండ, నట్టి యువతి తనవైఁ బడి యాలింగనము నేను నెన్ని సారులొప్రయత్నించినను, ఇందుకయినను శలనము లేక యామెను మాతృభావముతోఁ జూచుకంటి సహసుభావుఁడు మన శిశ్యసమానుడే కదా!

హంసగీతిము

ఇందులోని చిత్రాంగి బద్ధి భావమును నునోదేహియగునా అర్థముగలది మఱి బట్టినది. మనము ఇంతివఱకు గామె యట్టి భూమి కార్యము నేరుడలఁచినను, ఆమె దృఢానురాగమును మెచ్చి

టయు ఆమె సాంగధరుని దైవముగా నమ్మి యతని పాదపద్మములవైఁ బడినపుడు నెనరు చూపుటయు తప్పినవి కావు. ఇంతటితో మనము నిజచిత్రాంగియొద్ద వెలవు తీసికొనవచ్చును. హంసలు తమ యవసానకాలముం దొక గీతమును పాడి ప్రాణము నాయు నని నింటిమి కదా. ఆ గీతి నే చిత్రాంగి నిజస్వభావము మన కదృశ్యము కాకమును సే యామె కడసారి తన యనురాగమును గూర్చి యొక హంసగీతమును గానము చేసి పరమించును. తిరిగి మఱియొకసారి సంగమాంకమందు తప్ప నామె మన దృష్టికి గోచరమే కాదు.

ఆరవము చారిత్ర మగుట

సాంగధరునియం దింత గాఢానురాగము కలిగి యాతని ముఖావలోకనమునకయి యీ కష్టజీవమును భరించుచున్న చిత్రాంగి యతనికి పగమశత్రు వయి యాతనిపాలిట చృత్యదేవత యగు విషయ మొక సరస్య. అయినను చిత్రాంగిపాత్రసంపాదనాక్రమమును జాగరూకతతో చూచిన నిజము విశదము కాఁగలదు. నాటక కర్తయొక్క కల్పనాశక్తియు తేటతెల్ల నుగును.

చిత్రాంగి స్త్రీభావిశేషము

చిత్రాంగి బుద్ధికుశలత యద్భుతము. సాంగధరుని లోఁ బఱచుకొనుటకు యత్నించుచు, నవమోహనాంగా! నీ యెనలేని సరిసతకును వెలసమునకును నిది ఫలందే? యని వేడెనపుడు ఆమె యప్రతిహతి మయిన బుద్ధిని జూచి యాశ్చర్యము నొందనివా రెవ్వరు? రాజన రంగ్రుని మనసున విష మెక్కించిన విధమును, వెక్కుశ్యం గాఁపు పేర్లు వక్కాణించిన చందమును జూచిన నామె చతురత తెలియఁగలదు. ఆమె విద్యాభ్యాస మీ చెడు ప్రవర్తనమునందు నినిగొనించె నని నిచాగ మొందినను, ఆమె కల్పనాశక్తిని జూచి యద్భుతపడమా? అగి గాక యామె బాబు వ్రాయుటయందు మాపన సాత్వికత్వము తన చెడునడత యంతయు బయల్పడినను శుద్ధివఱకు వ్యర్థము వదలక రారాజువై కడసారి తన వాల్గంటి చూపను సమ్మోహనాస్త్రమును ప్రయోగించుటయు చూచినపుడు గడువరులును నిగృహులును అచ్చెరువొంది “భళికే! యేమి యీ చిత్రాంగి మేధాశక్తి? ఆమె యాలోచన లెంత భావగర్భితములు. ఆమె వ్యూహములు సద్మవ్యూహములు కదా” యని తమలో తాము దెప్పుకొననివా రెవ్వ రుందురు?

సాహసము — కార్యనిష్ఠ

చిత్రాంగియందు నున్మథప్రేమ మితి మీతినది ఆమె మన సేమా కాని తాఁ దలఁచిన కార్యము కొనసాగువఱకు ఆమెకు నిద్ర పట్టదు. దానినిబట్టి ప్రపంచస్థితిగతులు మాఱవలెను. దేశకాలముల ననుసంగించుటకు మనసు చొరదు. కామగుణముగా ప్రవర్తించు మనస్సే కాకపోయినయడల, ఆమె సాంగధరునియందలి ప్రథమ మోహము నడంచియే గుండును. తన మనసునకుఁ దోచిన కార్యము

కొనుటకు వైద్యసాహసములును కోరిన పని నెఱవేర్చుటకు దగిన శక్తులయు నామెయందు ప్రాముఖ్యము కనబడినది. కావున నామెకు సగుడదేశ మున్నచు దుగుడదేశ మున్నచు, ఆమె పూని కార్యము నామెకుఁ జెప్పఁగలవు. మఱియు సాంఘికమర్గాద లె నున్నను నీతికాస్త్ర మెఱున్నను తన మనసునకు కట్టిన సంగతి కొనసాగక తప్పదు. ఆ ఫలాపేక్షయం దెంత సాహసకృత్యము నయినను చేయ నుద్యుక్తురాలయ్యుండును. ఈ విషయము గ్రహించుకొనినచో వనకు చిత్రాంగి పాత్ర స్వభావోద్భవత్య మాట చేతిలోని యద్దమువంటిది.

అవమానానుభవము

సారంగధరుఁడు చిత్రాంగి మొఱొలకింపక వెళ్లిపోతేడనే చిత్రాంగి క్రుంగినది. హాహా యని నిలపించుచు, “ఇందు న న్మాని రాజురేణ్యుఁ డెందుఁ బోయెనో నా ప్రాణకాంతుఁ డెందుఁ బోయెనో నా జీవమేటి?” కని కోదన మొనరించుచున్నది. కొంచెము సేపటికి తెలివి దెచ్చుకొని తన ప్రస్తుతపు స్థితి చూచి భేదపడి,

“అకటా! నే నెంత వీటిడి నైతిని! ఎంత బేల నైతిని! ఎంత మోసపోయితిని! గాంభీర్యగుణ మింతైన లేక మనోధర్మము దాహజాలక పలుచదనము దెచ్చుకొంటిని. నాబ్రతు కి కేల? అసువుల బాసెదను.”

సారంగధరుని నిరావరణమువలనఁ దనకుఁ గలిగిన యాకాంక్షింకము నోర్వజాలకున్నది. అతనికి తన మనమును వెలిబుచ్చుట వలన లాభము రవ్వంతయు లేదు సరికదా కీడు మూడినది. తన మనోరహస్యము బయల్పడుటవలన మోసము వాటిల్లె నని చింతించి తాను పలుచదనము దెచ్చుకొంటి నని హేయపడుచున్నది. ఇంతలో నామెకు వైద్యమును కరుణ కామిని కామిని కాదని తోచు, తిన్నింటి హింసించినవానిని కరుణఁగూడ దనియు వానిని శిక్షించు మార్గము కల దనియు స్మరింప,

“ఎంత పట్టడె యనిపించుకొన్నను, ఎంత రట్టడితనము కనించుకొన్నను, ధీమణిము మాను కామినియొక కామి నియా? నన్నింటి కష్టచేసినవాని కడుతునా? ఎటుచేయఁ జాలను? ఆ ముదుసలి నే నేమి చేయుచున్నఁ జేయఁదు. సారంగధరునియందలి మోహమా! ఇట్లే వెడలిపామ్ము. క్రోధమా! కష్టము నధిష్టించుము. కాని మాతము.”

క్రోధము — ప్రతీకారచింత

చిత్రాంగి మన స్ఫురియు వైరముతో నిండియుండుటయు ఆమె యాగ్రహజేవత నారాధించుటయు చూచితిమి. ఆ యాగ్రహ ముద్భవించుటకు కారణ మేదియో యోచింపవలెను. సారంగధరుని నామె ప్రార్థించినపు డాతఁ డామెను దూషింప నారంభించెను.

“నీ నుతము ముక్తకీటకముముంబోలె నంతకంత కక్కు డగుచుకచ్చెను.”

చిత్రాంగికి కోపము రాగా, “నన్ను నీ విటు వెలార్చుట కాలాపి వాలము దొక్కు! యగు! కడఁజేరఁజాలవు. సాహస మున నీకు ప్రాణాపాయము నొప్పించింతు” నని చెప్పియున్నది. ఇంతకును సారంగుని చంపఁబూనుటకు ముఖ్యకారణము నఱియొక టున్నది కదా! సారంగధరుఁడే యిప్పుడయిన తన దౌరాత్మ్యమును వెలివెట్టినఁ గాని మఱి యేవిధమున నయిన నది బయల్పడినఁ గాని తనకు ముప్పు కదా యని చిత్రాంగి ముందే జాగ్రత్తపడుట, మంచి దని యిట్టి క్రూరత వహించియుండవచ్చును. ఇదికలుగో సారంగి నిరుఁ డొకసారి,

“నిక్కిముగా మా నంద్రతో నీ యుగంఠ గుంతయు చిన రింతును.” అని వాక్రుచ్చెను. అతఁడు చెప్పఁడు గాని యొక వేళ నేరీని నయినను పరులకుఁ దెలిసిన నేమి చేయఁగలదు. దీనికి సహకారిగా.

“కలువమానసము నీయెడ నుండుటచే భీతి గలిగి నీ చరితము వెలివెట్టిన నపాయ చుగు నను తలఁపున నాపై నప్పుడే మారొగాపాఘా ములఁ బన్నితివా?” యని సారంగధరుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు. ఇంత కును నిట్టి ఘోరకార్యము చేయుట కామె సాహసము తప్ప వేఱు కారణము లేదు. పురుషులకంటె స్త్రీలకు సాహస మెక్కు డని పలుమాఱు వినియున్నాము. “పట్టు తీర్చిగ నెంత సని నయినఁ గావించుతరుణి సాహస మింత శలఁపవలదె?” యని చిత్రాంగి చెప్పిన మాట లబద్ధములా? ఈ సాహసమును గూర్చి పెక్కుసార్లు మనము వినఁగలము.

చి.—మానిని మాత్రము సాహసింపఁ దొడఁగనా యని యొక గ్వఁ జాలని కార్యమే లేదు.....సాహస మున నీకుఁ ప్రాణాపాయము నొప్పించింతు.

సా.—చున మిరువురమే యుండునాగము గావున నీ నేమి చెప్పినను చెల్లివచ్చు నని సాహసించితివా?.....నీతోడఁ గూడి నరకక్రేణి డిగనుద్యమింతునా? నీ సాహసము నే మనంగలము. అమ్మా నీ వెంతకుఁ దెగించితివి?

చిత్రాంగి సాహసము చూచి సారంగధరుఁ డేల, మనము మాత్ర మాశ్చర్య మొందుట తిప్ప మఱియేమి చెప్పఁగలము? ఇంత కును చిత్రాంగి చెప్పినట్లు ఆశ్చర్యపడ నేల?

“తనయు వాని గణింపక యనయు సాహసంబు గల యింతి కన్యతలగు సంఘటింపి సడక నోడక చంపించు సాహసంబు గలుగఁతుండునె యను మాట తలఁపవలదె?”

ఆత్మరక్షణపాపేక్ష — కపటసాహసము

చిత్రాంగి దుర్మోహమునకు లోనయి యొక ఘోరకృత్యమును చేయఁబూనినది. తన పనికి సహకారిగా నుండునటు లసత్యము నారాధించుచున్నది. మే కృష్ణు డికానొక నేగమునా నీటి దానినుండి తనకు హాని కలుగకుండ స్వప్రాణరక్షణార్థము మఱికొన్ని నేరములు చేయుట తటస్థించినట్లే, చిత్రాంగి కూడ తన మహాపాపముచే తనకు

దీని వాటిల్లు నా భీతిల్లి ప్రాంతమందలి గూతచే ననేకయుక్తులను నన్నింటి 11-12-ల వామె గానానా కేనార్త తెలియజేయుచు గంభీరముగా నామెను నమ్మించుట గుర్తుతము. తనకు సారంగ భరియని పరిస్థితి ను జగదే ననుటతో న్నిష్ఠినిందక, ఒక మనోన్యత్తుడయిన క్రూరుడేకాగ్యముల జేయునో వాని కాకృతి నిచ్చి యట్టి గుమ్మతములను సంభాషణములను వర్ణించి రాజు మనసును విషముతో పూరించినది. ఇట్లు చేయుటచలన చిత్రాంగి యుద్దేశ మేమని యోచించిన, ఆమె చెప్పిన విషయము నిందుకయిన గాజునకు సంనియ ముందుట కకాగతము లేకుండుటయు హేయపు వర్ణనములచే రాజు మనస్సు చెడి గూతునికి దన తమారునియందు మఱింత యనవ్యత పుట్టుటయు నామెకు ఫలితములు. చిత్రాంగి తలపెట్టిన కార్యము కొనసాగువఱకు ఆమెకు నునశ్శాంతి యుండ దని యిదివఱ లో వక్కాణించియుంటిమి కదా రాజామెను రెండవ సారి యధార్థము చెప్ప మని ప్రశ్నించినపు డామె యాత్తియే మని చెప్ప వచ్చును.

“రాజేంద్రా! ఏల యిట్లు తాతాపులు చేసెను? (పఱపు క్రింద నున్న యుత్తరీయము దీసి) ఇదియే నాకథ యంతయు చెప్పగలడు. ... ప్రాణము వానెదను.”

సారంగధరునిమీఁద నింద మోపినను తగినంత కారణమున్న గాని యది నమ్ముట దుర్లభము. పలుమాఱు సారంగు డామె సాహసమును జూచి నిరసనభావముతో, బక్కినవాడు; తన కేమియు భయము లే దని నొక్కి వక్కాణించినాడు.

“నీవు దండెంపగల నని విశ్వసించితివా? ఎట్టి మూఢ కార్యము! నీ నేమి చేయగలవో చూచెదఁగాక.”

“నిజము కల్లగఁ జేసి నీ వెంత బొంకిన వడి నమ్మ నా రుండవలదటగ్గు
నిన్న నాటనుగోలే న న్నే తింగినవారు
సండుగు నీ యూర నుండరమ్మ”

“అయ్యో! నీ బెదరింపులకు నాకు నవ్వువచ్చుచున్నది.”

“నింటిచే యిట్టి మాశ్చర్యవృత్త మెందు నమ్మయడ! బొంకునడ! బొంకినంత నమ్మ నాగలడ! నన్ని నను జంపువారలంట గొర లిందుకు సాక్షులు కార లేర?”

సారంగధరుని కడలేర్పిన గాని చిత్రాంగి జీవించుట కష్ట పాధ్యము. సద్గుణమూర్తి యగు పుత్రునియందు అతి ప్రేమ గల రాజును నమ్మించి సారంగుని మరణము గావింపవలె నన్న, అసత్యములు వల్కి యుక్తులు పన్నునిచో పూనిన కార్యము సాధించు పెట్టు?

ద్వితీయాంకము ప్రథమరంగము దాటినది మొదలు చిత్రాంగి మనురాగ మంతయు నాగ్రహముగా మున్నుచెందినది. అంతటితో సాధుచిత్రాంగి యదృశ్య మయినది. అప్పటినుండియు కపట చిత్రాంగియే కథానాయిక. సారంగధరుని నిరసన కామె కోపదీప్త యైనది. ఆ మనోహరాకారునియం దామెకు గలిగిన యాగ్రహము

వర్ణింప గలది కాదు. సారంగుడు నగను తెదలిపోయిన పశ్చాత్త దా నచ్చి సారంగుని మాట చెప్పునపు డామె యిచ్చిన ప్ర శ్నోత్తరము చూడఁగా.

“సారంగధరు డుండనీ మండనీ! వాని పాపునిములును నాఁడును కాదు చేరనీ! ఈ బహుభాషణ లేల? జా బిమ్మ”

కాపట్యవిజయము — ఆత్మోల్లాసము

చతుర్థాంకము దామె చేయున దేమన్న, గత్నాంగి దుఃఖము చూచి రాజుమనసు కరగకుండునట్లు చేయుటయే. పంచమాంక మందు చిత్రాంగి చిత్రపటముతో ప్రవేశించినది. సారంగధరునియెడ తన పగ దీర్చికొన్నందుల కామెకు గలిగిన సంతసము వర్ణింప నేర తరము?

“ఇంక నైదు గడియలకు నా శత్రువు మడియఁగలడు. గత్నాంగి వచ్చిన నీ ముది రాజున కేమి బుద్ధి పుట్టునో యని బెగడువడియుంటిని. ఇంక నిరాటంకము. బభీ! చిత్రాంగీ! ఇంత కార్యము నీవు గా కింకెవ్వరు చేసి యుందురు?”

ఔరా! ఇట్లు గదా వ్యూహము పన్నవలయు నని తలచి తలచి యానందపరవశ యయియున్నది.

పటప్రభావము — భావపరివర్తనము

ఇంతలో నా నవమన్మథుని చిత్రపట మొక సారి తిలకింప, నామె దృఢమనస్సు క్షణములో నవనీతము కాఁగా “అహ! సారంగధరా! నా మాట విన్నవైతివి” అని విలపించుచున్నది. ఆ రాకొమారుని యద్భుతసౌందర్యమో లేక యా నుహామహుని ముఖమా హాత్యమో చెప్పఁజాలము కాని, చిత్రపటము వైపు చూచినపు డెల్ల చిత్రాంగి మనస్సు నీ రయి, యామెహృదయమందు ప్రేమ పొరలు చుండుటయు నాతని చేరి పాదపద్మములపై బడునంతటి భక్తి ప్రేమలు కలుగుటయు వింతగా నున్నది. ఇదివఱలో నొకసారి చిత్రాంగి హృదయము శావ గాఢమోని నీటివలె తల్లడిల్లు సమయ మున, చిత్రపటమువంక జూడ నామె హృదయ మెట్లుండెను?

“అయ్యో! నే నెట్లు సహించును? ఈ జగన్మోహన రూపము నా మనఃసీతమున నెలలొనియున్నది గదా. ఏమి యీ రూపవైభవము!”

భార్యపటమందే యిట్టి వింతశక్తి యున్నపు డా నిష్కలంకుని నిజముఖావలోకన మెంత హృదయరంజకముగా నుండెనో గదా!

పశ్చాత్తాపము

ఈ క్షణము మొదలు చిత్రాంగి పడిన మనోవేదనమును పశ్చాత్తాపమును వర్ణింప నెవ్వరి శక్యము? ఆమె యాత్మగతమును వ్రాయుట మంచిది.

“అకటా! నే నెంత కార్యము చేసితిని! ఎట్టి నిరస

గొప్పని నేలపా లకునట్లు చేరితిని? గాజు పుత్రులొకఁడు నొక్క నిమిషమైన ప్రసంగమున పరివ్రతాతిలకము నా నకతి కత్నాంగిదేవి కధింపఁ బాల్పడితిని.

అంగజువారి కోర్కె మహాఘము నూగక మోపి నిన్నుఁ జంపంగఁబెరింగివట్టి ఘనపాప ము దెంతని యెంత సత్కృపా సంగఁబాంగదృష్టి నపరాధముఁ ద్రోచి క్షమింపరావె సా సంగఁధరా నుహా జ్వలకుసంగఁధరానన! మారసుందరా! అయ్యో! రాజున కేకపుత్రుడే! — ననుఁ బోలు నుండరాంగి యెంటిపాటున మ్రోడినను జలింపని నేతెందె యుండే..... ఏకపత్ని స్థిరవ్రతుడే! — మహానుభావుడే! అక్కటకటా! ఎటు చేసితిని! లేని నేరము మోపితినే! కట్టా! ఎందుఁ బోదును? మాసారంగధరుని నెవరు బ్రతికించువారు? నా నేరన మెవ్వరు నీర్చువారు? కత్నాంగిదేవి హృదయశల్యము నెవరు పుచ్చువారు? మా రాజరాజు నెవరు బ్రతికించువారు? దైవమా! ఘోరపాపమా! — దుర్దైవనమా! — సారంగధరా! చిత్రాంగి! — మూర్ఖిల్లును.”

మనఃపరితాపము మోచుచు మూర్ఖిల్లినది కాని, వెంటనే యామె “సారంగధరా! ఒక ముద్దిమ్మా!” అని కలువరించుచున్నది. ఈ యాత్మగతమునం దామె నిజస్వరూపమును స్పష్టముగా చూడవచ్చును. దీనిని చదివి చూడ, చిత్రాంగిం నాచి జాలిపడనివా నుండదు. శక్యము కాని మన్మథప్రేమకు లోనయి ఈ యువతి యెంత ఘోరకార్యము నేయనెంచినది. ఇట్టి నుందరాంగి తా కలచినవానిం బరిణయ మాడినవో పరమసుస్వభావగా నుండకపోవుట కిందు కయిన నవకాశము కలదా? అట్టి విద్యావతియు సుణవతియు నగు రాకన్నీయ యిట్టి మహాపరాధము చేయనెంచినందులకు మాలిగిధి కాగణ మయియుండ, ఆమెను దూషించి యేమి?

పునర్దౌర్జన్యము — ధైర్యసాహసములు

చిత్రాంగిని మనము చూచెడి కడపటి రంగము 4-iii. రాజు క్రమముగా నామె దుష్కృతమును దెలిసికొనెను. కాలయద్రునివలన నామెకడకు పోయి కాలం దన్ని మూర్ఛనండి యామెను లెనఁ దొచ్చెను. సారంగధరుని నిరాదరణమువలనను, తాను చేసిన మహాపాపములని భీతిచేతను, ఇది కాక తన ప్రాణకాంతునిఁ జంపించి క్షణమయినను భరింపఁజాల నను చింతచేతను, ఆమె మనస్సునందలి పాటనము క్షీణించినది. మనస్సు కలవరము చెందుటయే కాక, హృదయము చెదిరిపోయెను, ధైర్యము వాసెను. ఇట్టి దుస్థితియందు రాజామెను లేపి క్రూరపుఁ జూపు చూచి ప్రస్థింపఁదొడఁగెను. ఆమె స్థితి యంతయు గ్రహించి తన యంత్రము మాడిన దని వెతఁ చెందుచున్నను, ప్రాణమందలి యాశచే కపటోపాయములు పన్నుట కారంభించెను. కాని యిట్టి సమయమందుఁ గూడ నామెకు మనోనిశ్చలత కల దను మాట మెచ్చఁదగినది. అన్నిటికంటె నొకవిషయము చిత్రమయినది. పట మెట్లు తన పడకవైకి వచ్చె ననియు గానియందు కన్నీరు కురిపించిన మాటయే మనియు రా జడిగినపు, దామె ప్రత్యుత్తర మేమని చెప్పవచ్చును. మహాధయకంపితురాలయినను, ధైర్యము వహించి, కపటకృత్యము నభినయించి యాముదునని మునుపటివలె మోసపుచ్చఁదలచి, ప్రియహృత్పుటమును

భేదనం బొనర్పఁజాలు కటాక్షవీక్షణమును ప్రసరింపఁజేసి, వచ్చి “అహ! తెలిసెను వెట్టి రాజా! ఇం తెలుఁగనా? ఇది యంతయు కత్నాంగి కృత్రిమము. నా దానిని లోఁజేసి కత్నాంగిని నేను నిదురించు కాలమున నా సకకునై దీని నేయించి వారి పావుర మిం దుంచునట్లు చేసియున్నది కదా!”

అట్టి సమయమందు తనని భుజముపై చేయి వైచి యతనిని మోహింపఁజేయ యత్నించుటయే యద్భుతము.

ఉత్తరమునందలి యావిర్భములును అంత్యవర్ణములును సంకేతింపఁబడిన రహస్యము రాజనకుఁ దెలిసినపుడు, వినుమహాపరాధము నొప్పికొని “అహాహా! దైవమా!” అని మూర్ఛిల్లును. ఇంతలో తెలివి రాఁగా, రా జామెను తలవదుల కిమ్మని యుత్తరువుచేయుచు, “ఏ విచారణము లేకయే విమర్శనము లేకయే కత్తులు కటాక్షు వేసిన మూఁతలొట్టిలో దీని నుంచి నిన మొక నాలుగుదుమార్లు దొరలించి యెనిమిది నినములకు ప్రాణము పోవునట్లు చేయుము.”

చిత్రాంగి “అయ్యో! అయ్యో! —” అని క్రింద పడి తన్ను కొనును. ఆమె మతీయెంతో నేపీ మనోవేదనమును భరింపఁజాలదు. కాని మటుచటి క్షణమండే సారంగధరుని రక్షణసమయము దాటి పోయె నని చెప్పిరి. తన కుమారరత్నము గతించిన వార్త వినినంతనే గాజు : హా కుమారా సారంగధరా’ యని మూర్ఛిల్ల, చిత్రాంగియు కృశించి శల్యమయి యుండిన హృదయమునకు తన ప్రాణనాథుఁడు ఛండింపఁబడె నను వార్త వినఁబడిన క్షణమే యామెయు ప్రాణము వాసినది.

దాసి : “అన్నలారా! ఈ దేవి ప్రాణములు పోయినవి.” చిత్రాంగి యింత హఠాత్తుగా మరణ మొందుట యొక కింత కాదు. ఆ కుసుమకోదలి మన స్సిగివఱకే చేరింపఁబడె, నామె ప్రాణములు వాసె నన్న నాశ్చర్య మేమి?

పాత్రాచిత్రసమగ్రనము

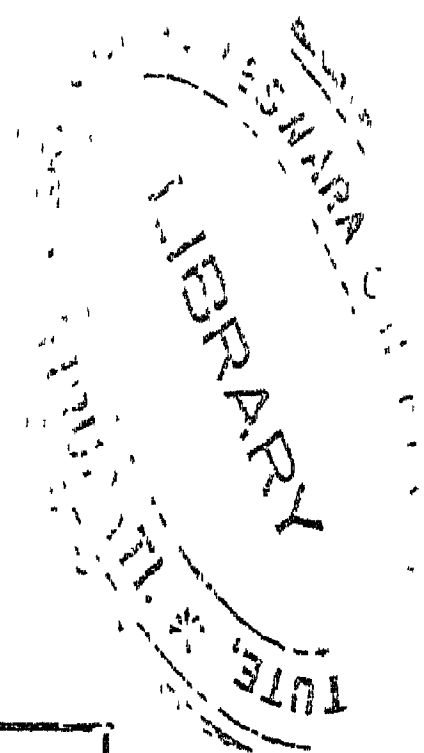
ఇంతటితో చిత్రాంగి చరిత్రము సమాప్త మయినది. ఆమెను గూర్చి యోచించిన విచార ముద్భవించును. చిత్రాంగియొక్క ప్రేమ యతిగాఢమయినచో నామెను దూషింపవచ్చునా? విజ్ఞానవతియు సాందర్భవతియు యువతియు నగు స్త్రీ తా కలచిన మహాపురుషుని కోరికయి యింత ఘోరపాపమునకు సిద్ధపడెనుగా! ఆమె చేయున దేమున్నది? ఇంతకును జగదీశ్వరుఁ దండ్రి నున్న మగు ప్రేమ ప్రాణులయందు సృజించినపుడు నిజాయుధు లగు మానవులను దూషించి యేమి? కాని “అతి సర్వత్ర కర్మయోగ్” అని శాస్త్రకారుఁడు చెప్పెను గాన, ఎవ్వరికయినను నీ శాస్త్రమును కూడ దని యనేకులు వాదించుట చూచితిమి. ప్రేమ యనునది లోకమందలి ప్రాణులకుఁ గల పరస్పరానుబంధము. అట్ల పరస్పరామైత్రి భార్యాభర్తలయందే గాక యితరజీవములయందు గూడ నుద్భవించుట స్వాభావికము. సతీపతులకుఁ గాని, మానవులకుఁ గాని, మిత్రద్వయమునకుఁ గాని గల గాఢానురాగ మిట్టి యని వర్ణింప నాదిశేషునకయినఁ దరమా? ఆ ప్రేమనుభూత మగు వింపవలసినదే. ప్రేమ యనునది యెఱుంగకపోవుటకంటె ప్రేమించి కోల్పోవుటయే మంచి దని చెప్పిన యా మహాకవిశ్వరుని గాఢ స్వానుభవమో కదా!

పంపత్సరాది సంచిక

THE LATE SIR P M MEHTA K C I E

సర్. ఫిరోజీషా మెహతా కె. సి. ఐ. ఇ.

సంపుట

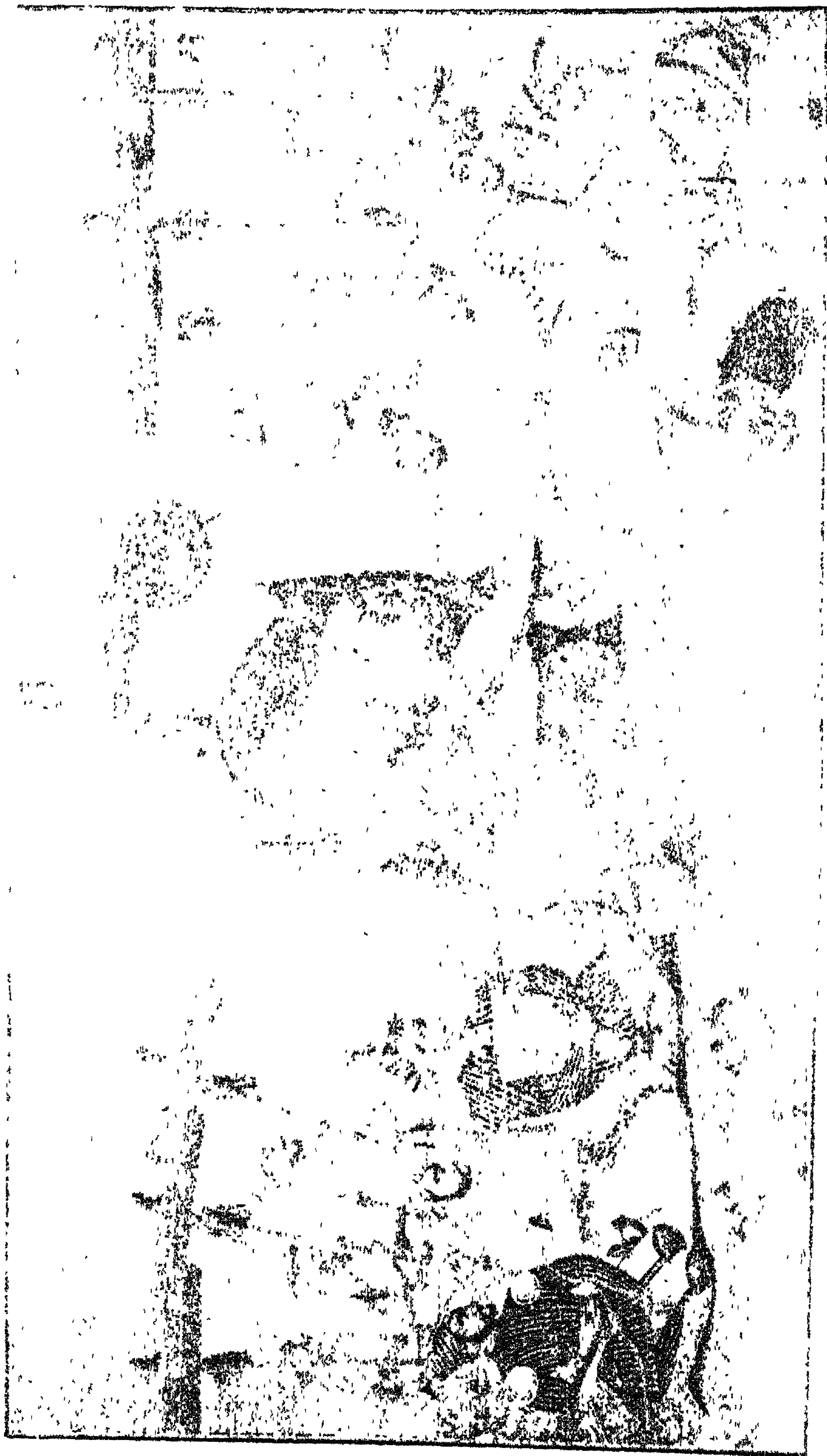
AKBAR AND HIS MINISTERS

دربار نورتن کبری

అక్షర చ రుప హ, అక్షర చ రుప హములు

AKHABAI'S MINISTERS: Abdul Fazul, Sheikh Faizi, Virabala and others

అఖబాయి మంత్రులు: అబ్దుల్ ఫజల్, షేక్ ఫాజి, వీరబాలా మరియు ఇతరులు

పద్యమున వేని చెప్పిన లక్షణములను సోగ, సలగితము, శాను, ఇందు స్థానిత్యములు చెంగు. శృంగస్థలమున సలగిత ముట్టి చోటుల నెట్లు లుపగొగింపనగు?" అను విషయము సావధాన

సమృద్ధిగా నడుచు భావించి, శుభోదయమును గూర్చి సమృద్ధిగా నడుచు వత్సాహిమిమన్నాము. ఇంకొకటి వేడుక గానమును మేము పోషింపజాలము.

దుర్మదాంధకారమునందు కన్నమిన్ను గానక స్వశుభాప్తిని గోరు నారియైన దెలియక దుర్మయప్రవర్తనమును వీడక మా భావులు, మా వాద్యప్రియులు, మా గాయకులు, మా గంగప్రవర్తకులు, మా శిక్షకులు, మా శిక్షితులు, మా ప్రేక్షకులు, మా స్వస్థి వారమును గూడ ఎంత చెడి నెడదాయలు ద్రొక్కుచున్నను, ప్రాచీనమయిన యీ భరతశాస్త్రముందు పున భారతీయుల విశ్వాసము మాత్రము శుభోదయమునకు వ్యతిరేకభావముతో చుగలనేదు. ఇది యొక కాగణముచేత ప్రస్తుతము మేలే చేకూర్చుగలుగు నని భావించుచున్నాము. ఏ నుందురేని, ఈ విశ్వాసము మా భారతీయకార్యములకు బీజభూతము, కావున సమీపవర్తి. అట్లు గనుక ప్రధాన బంధము కాబట్టి యెన్ని నేగము లయినను మమ్మలకు కృపా దృష్టితో వీక్షించుటకే మా భారతీయుల నిష్పాద శరణము వేడుచున్నాము. మా దుర్మయదేవత మమ్మలను వీడకున్నందున మా ప్రదర్శనములను సమీపింపరా దని కొందఱు వీరవరులు చేసిన నుంతనము మాయెడలను ఈ దేశమునెడలను మీ యెడలను కూడ ప్రయోజనకారి కాజాల దని ప్రాజ్ఞులు ఎవ్వరు విశ్వసింపరు? దైవానుగ్రహముచేత సర్వ శుభములకు నాలవాలమగుచున్న యీ నూత్ని కాలము అన్నిటితో పాటు భరతవిద్యను గూర్చి కూడ శుభ వీక్షణమున నలరగలదేని నిశ్చితార్థప్రాప్తిని సమీపించు నాసతో నున్నాము.

ఇకల ప్రధానవిషయమును గూర్చి ముచ్చటించెము. మన ప్రధానవిషయము నాట్యరంగము. భారతీయపరభాషణ సంగీతము, భరతము, నాట్యము అను శబ్దము లొకే ప్రయోజనమున భిన్నార్థకము లయ్యు వాడబడుచున్నవి. విద్యమానస్థితి కనుకూ లిందునట్లు సంగీతి మనఁగా స్వగరాగగీతవాద్యముల చేరిక యని చెప్పి, గానసభలయందలిదానిని సంగీతి మని వాడుటకు మేము ప్రీతి వడుచున్నాము. నాట్య మనఁగా నృత్యనృత్యనాటకరంగములకు సంబంధించిన విషయములుగా భావించుచున్నాము. సంగీతి మనఁగా భావరాగతాళములు గావున, తౌగ్యత్రిక మనఁదగి, సంగీతనాట్యములకుఁ జెప్పందగిన యావద్విషయములు నిండు చేదు నను నిశ్చయముతో పోకవలక సంగీతి మని గాయకలోకమును, ఒకవంక నాట్య మని ప్రదర్శకలోకమును సందర్శించుచున్నాము. మా నాట్యశబ్ద నిష్పత్తివలన వీణా పుష్కరాది సర్వవాద్యములును, సంస్కృతాంధ్రాది సర్వభాషలును శృంగారవీరగాగి గణములును, భారతీయకళ్యాణి వృత్తులును, నగ్నోపాలంభాది ఆలంకారికాక్షరములు, శ్రీ పురుష స్తుతా లామత్య భిక్షుక పరివ్రాజక సేవాధికార విప్ర సూద్ర భృత్యాచార్య కిరా తాది సర్వజనుల కయ్యెడి వేద భావములును, సర్వసర్వభావములును, ఏకోపపంచాశద్భావములును నాట్యరంగమున కరియుచున్నట్లు నెలియఁగలను. ఇట్టి వీని ప్రయో

గము చాలఁ గలను. స్వీకృతశ్రవ్యమునకును ప్రధానమైన నాచక నగ్నతాళమున వీరగాగములవలన శేషమునకు సహోపకృతి కాలానుకూలము గాను ననానుకూలముగాను నిర్ధింపఁగల దని ప్రాజ్ఞు లెల్లరు నెల్ల కాలమునూడియు నమ్ముచున్నారు.

౧. నాటకరంగము—ఇది ఎల్లరును తెలుచుగా చూచుచున్నదియే! దీనిని గూర్చి కొంతకాలమునుండి యభివేదనయిన సంకల్పణమును వృద్ధిని కోరుచు చాలా ఆసక్తితోఁ బండితపాఠకులు పాటువడుచున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశమున బళ్లారి, చెన్న పురి, బందరు, రాజుగుఱేంద్రవరము, కాకినాడ మున్నగు చోట్ల నాటకసంఘములు స్థాపించి సుస్థితిని సమీపింపఁచుచున్నారు. ప్రదర్శనము జీవనముగాఁ గల సుశభినాటకసంఘాదులందలి శ్రీ పురుష సాత్రములకు పాగు శిక్షణము లేనందునను, పండితులచే విలాసమాత్రముగా స్థాపింపఁబడిన యితరసంఘములందు నటీనాడినియనక్రమములు లేకపోవుటవలనను, గంగస్థలాధికారులు కర్తవ్యము గానివారు భవంతు లయిన కారణమునతో దాంభికప్రసిద్ధిచేతనో గంగస్థలము నందు ప్రవేశించి నెత్తనము వహించి కథ నడపుటకుఁ దొడగుట చేతను, ఇటువంటి కాగణములచేత గంగప్రవేశకాగినియనక్రమము సరిపడక సాయుదాయకముగా రూపకములు బొచ్చివెళ్ళును నెనయుట దుర్లుట మగుచున్నది. కొన్ని భావములు భవమునందును గలవు. మన నాటకముల భవమును గూర్చి యొకతీయగను ప్రదర్శనములను గూర్చి యొకతీయగను విమర్శనముల తీయగఁ గాని వ్యాఖ్యానముల తీయగఁ గాని గ్రంథములు వెలువడుట ఇంకమీఁద అవశ్యక ర్తవ్యము. గతానుగతికముగా నాంధ్రమున నజ్ఞులు కూడ నాటకనిరసమునకుఁ బూనియున్నవారు. ఇది పండితులకుఁ గూడ నులభి కార్యము కా దని వా రణులగును. చాలమంది నాటకములను పోలిన నాటకములను వెక్కిరిసి విచించిరి. ప్రదర్శనములును ఈతీయగనే బైలుదేలుచున్నవి. నాటకవ్యాఖ్యలు వ్రాయఁబడినచో ప్రదర్శకులకు అది చాల నుపకరించుటయే గాక వారిలోఁగల చాల నంది గంగాధికారమునకుఁ దగినవారై నటలక్షణములను పొందఁగల రని నమ్ముచున్నాము. నటీనాటకాధికారులు మనము గోరుదుమేని అందుల కిదియే మార్గము. నటాధికారమునఁ గాని ప్రదర్శనము లందలి లోపము లణగవు. అప్పుడు గాని బొగుగా ప్రేక్షకాదృశము సుచుకూడు. నాటకాభివృద్ధి కిదియే బీజము.

౨. నృత్యరంగము—ఇది యొక చాత్రప్రదేశమునఁ ప్రవేశింపఁబడి సహాయపాత్రప్రవేశ మయినపిమ్మట అవస్థానకరణము చేతను నృత్యసహాయముచేతను ప్రధానసాధికారముచేతను సభ్యాదృశమును బడయుచున్నది. ఇది యుత్తమ గంగ లక్షణము. ఈ గంగ మే వివాహదులం దిప్పుడు మేళ మనెడి రూపమును ధరించి అభినయమును పేరిట ననభివ్య ప్రదర్శనములకును అనగుణలభికిని నిలయఁబెరుస్తుంది. పరిశీలించితమేని నిజయనగరిము, కాకినాడ, రాజుగుఱేంద్రవరము, గుంటూరు, చెన్న పురి ఈమన్నగు పట్టణములందును మఱికొన్ని చోట్లను గంగప్రవేశమున కర్హత గల గణిక

లున్నారు. వానికి క్షణము లేదు. కొందఱు రంగమండపమున
దౌచిత్యము వీడి అంగీకములయిన అసభ్యభావములను అనుకరణము
యందు దూరములయినవానిని ప్రదర్శించుటచేత మే మెవ్వరికప్పుడు
నిర్విణ్ణుల మగుచున్నాము. మా నిర్వేదము నెడఁబాయుటకు సాధన
సంపత్తి లేదు. కీర్తిశేషులయిన పండితుల వాసు శ్రీరాములుగారి
క్షణముచేతను కీర్తిశేషుల యైన పండితుల క్షణముచేతను
ఏలూరి గణికులకు కొందఱకు ప్రదర్శనమార్గము తెలిసినది. అయి
నను చెప్పెడి నేమి? పృథ్విధర్మముచేతను అవగుణభావశ్యము
చేతను గణికలందు సుపరాండ్రమేళము మగుకరకులసంపృక్తమైన
జేసెనట్లువలెను, మాణిక్యభూషణప్రకృతిచేది కలరాకెడి రోగభాగ
ములు గల పన్నగసమూహమువలెను నీలివిదులచే భావంపబడు
మందుటవలన, నృత్యరంగముల ప్రేక్షకాధికారము పండితకోటి
యందు చెడి సామాన్యజనులకు మాత్రమే లభ్య మగుచున్నది.
జవరాలి చెక్కు గీటుటయందలి సారస్వము విలాస మెఱుంగని
తాలకుని కశ్చి నను, ఏమి ప్రయోజనము? అట్లబ్బుట నెవరు మెచ్చె
దను? విప్రలభ్యా విరహోత్కంఠ నాది శృంగారనాయకల విప్ర
యోగా ద్యవస్థానుకరణము ప్రేక్షింతులకు సామాన్యజనులకా
రసాధినాథుఁడు వీక్షణములు ప్రసాదించియున్నవాఁడు? కాబట్టి
ప్రదర్శకుల యవగుణప్రాబల్యముచేత అనర్హప్రేక్షకలబ్ధియు నృత్య
రంగశాసనమును సందర్శింపఁగలిగితి మని విన్నవించుచున్నాము.
ఈ యంతకును ప్రదర్శకాధ్యక్షనిర్ణయము లేకపోవుట కారణము
కావచ్చును.

3. నృత్యరంగము—ఇప్పుడు నాటక నృత్యరంగముల
కంటె నృత్యరంగములసంఖ్య బొత్తుగాక్షీణించినది. ఈనృత్యరంగాధి
కారము దేవాలయములందు దేవదాసినులది. ఆ దేవాలయములు ఆ
దేవదాసినులు ఆ యధికారము ఇప్పుడు చెడినవి. కొంత కాలము
క్రిందటిరకకు గణికలవలన నే నృత్యము అభ్యసించుటచుచున్నది.
ఈ కాలమున చెన్నపురి, తంజావూరు, బొబ్బిలి ఈ మున్నగు ప్రాంత
ముల కొలఁదిగా నృత్యజ్ఞులున్నారు. దేవదాసినుల వృత్తి దేవా
లయములలో దేవుని వాఁడే ననుభవించుచు పవిత్రవృత్తమున నృత్య
గీతాదుల నెఱుఁపుటగా ప్రథమమున నేర్పడినది. కాని అది విలోమ
మయిన కారణమున మొదట దేవుని భాగ్య లయ ప్రజలకుఁ దల్లల

నలే భావంపబడిన నీరు నానాటికి చుట్టికిఁ బోల్చి బహుము
నగులించిరి. నీరు మొట్టమొదట నేవునిచంగట పరిశ్రాంతిఁ బయి
యున్నప్పుడు శూజారులను నురగి లక్షిలలు కాగ గాఢమై పలుకుల
ద్రోయఁబడి యిట్లయినారు. ఈ సంగతి నే మోగించుచు వినియెను
దొరగారు కూడ వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి కుల పక్షపాతి సామ్రా
మయిన భారతభూమిని బహుమున కై యేర్పఱుపఁ దలేదు. గాఢ
నృత్తివలనను స్వాతంత్ర్యమువలనను స్త్రీలకు వంధ్యాత్వమో నృత్తిచే
రమో యేర్పడు నని మన ప్రాజ్ఞులును పాశ్చాత్యవిజ్ఞానులును కూడ
ఇప్పు డేకగ్రీవముగ అంగీకరించుచున్నవారు. ఏధీనియను నీధీని
గాఢముల నాశనగతికి, మేష్టరు లెక్కి మేష్టరు గోల్తును అను
పాశ్చాత్యవిజ్ఞానులు, స్త్రీల దాసీవృత్తియే స్త్రీల స్వాతంత్ర్యమే
కారణ మని నొక్కి కక్కాణించియున్నారు. అట్టిగి మొట్టమొదట
అనులోచనముగా భావంపబడినను, స్వాతంత్ర్యముచేని విలోమ
ముగాఁ బరిణమింపఁగల దనుటకు ఏమియును సందేహము లేదు.
రాజసంస్థానముల దాసీల మని చెప్పుకొను ఇంకొకతెగనాగు నృత్య
నృత్యమున సంబంధము లేకయే పయికారణముననే దేశ్యల ముఱుగు
మును బొందుచున్నవారు.

ఈ ప్రదర్శకులకు వ్యతి సంగతించిన పిచ్చుట వారికి
సంబంధమున కిష్టములేని యుత్తమానార్యులు విద్య గలుగుటను క్రమ
ముగా మానినారు. ఉత్తములు కార్యమునుండి తొలగినవారైనను
యు నీ ప్రదర్శనములకు నీ విద్యకు క్షీణగతి సంభవించినది. పండి
త్థితికి నృత్యగీతాదు లాలవాల మయియున్న కాలమున దేవదాసి
నులు, రాజపుత్రికలు, చారణ లను సాంసారిక స్త్రీలు బ్రాహ్మణులు,
యొద్ద నీ విద్య నభ్యసించినట్లు చెక్కు నిదర్శనములు మాఱుటయి
న్నవి. ఈ సంగతి నే శ్రీమతి ఇందిరాబేని పొదురాజీ నను నాంధ్ర
యొకప్పుడు ఒక యాంగ్లేయపత్రికలో వ్రాసియున్నది. "నృత్య
మున నటి ప్రవేశించి భక్తిబోధకములయిన భావములను వినిపిం
పాద్యమసారముగా నృత్యమును నెఱపి అభినయముననుగూఢముగా
నిష్క్రమణము నేయుట ప్రాచీనాచారము. ఈ గూఢమును నేర్పడు
లేదు. ఏ మయిన నేమి! నాట్యరంగములందలి విద్య భావము
క్షీణగతి వచ్చినది. కళావంతుల ప్రాబల్యము నశించియున్నది
కాలగతిని గూర్చి విచారించుచు నేను నెలపు కలుగించుచున్నాను.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము

చక్కనిడబ్బితో సహా సీసా ౧-కి ౮ అణాలు మాత్రమే

అమృతాంజనము డిపో, 6 తంబులెట్టివీధి, మదరాస్—లేక 109 ప్రేరిరోడ్డు, బొంబాయి

చిత్రలేఖనము

పాలనాల్లి రామమూర్తి గారు

మన సాంఘికమాలను వ్యక్తీకరించుటకు మార్గములు మూడు:

1. వాగ్రూపము 2. లేఖనరూపము 3. చిత్రలేఖనరూపము.

వాగ్రూపమున వెల్లడించువారు ఉపన్యాసకులు. లేఖనరూపమున తెలుపువారు కవులు. చిత్రలేఖనరూపమున విశదీకరించువారు చిత్రకారులు లేక శిల్పిలు. మూగవారు లేఖనముకలన తమ యభిప్రాయములను వెల్లడించుచున్నారు. కవులు గ్రంథరచనలచే తమ యుద్దేశమును వ్యక్తపఱచుచున్నారు. చిత్రకారులు పసిబిడ్డలకును పిద్యావిహీనులకును సులభముగా తెలియగలందులకు సృష్టి నంతను చిత్తరువుల మూలమున విశదీకరించుచున్నారు. మతయు సభములమీదను భాగవత రామాయణములలోని కథలను చిత్రించి చూపుచున్నారు. కావున అభిప్రాయములను వ్యక్తీకరించుటకు చిత్రలేఖనము గూడ నొక ముఖ్యసాధనము.

తొల్లి యీ చిత్రలేఖనవిద్య మన దేశమున మిగుల ఉన్నది. దేశయం దుండి యిప్పుడు తీణదేశకు వచ్చినట్లు చక్రవర్తిమునలననుభవించు గాథలవలనను తెలియవచ్చుచున్నది. అభిజ్ఞానశాకుంతలనాటకములో దుష్యంతుడు శత్రుంతల చిత్రపటమును లిఖించినట్లును, రాక్షసభావనాటకములో రాక్షసభావనాటకమును చిత్రపటమును, ఆనందలి యగు సునందలి ఆ పటమండ రాక్షసభావనమును చిత్రించినట్లును, మురారి నాటకములో రాక్షసభావన సేయియొక్క పటమును చిత్రించినట్లును లెక్కకు మిక్కుటముగా నిట్టి నిదర్శనములు గానవచ్చును. మతయు వివాహములయందు సభావరుల చిత్రపటముల నొకరికొకరు పంపుకొను వాచాగి మున్నట్లు గ్రంథములకలన సత్యము మన్నది. అదియును గాక రాగిరేకులమీద చిత్రవిచిత్రములుగా లేఖనము గీచి నదిమ శక్తిరూపమును లిఖించినట్లును గృహనిర్మాణ విషయిక లేఖనములు గల గ్రంథములుండినట్లును. దీనివల్ల దేశగణితములో కొన్ని లేఖనములను లిఖించినట్లును వృత్తాంతములు గలవు.

చిత్రలేఖనవిద్య బుద్ధుని కాలములో నత్యున్నతదశయం దుండినట్లు ఆకాలమున నిర్మింపబడిన దేవాలయములనుబట్టియు స్తూపములనుబట్టియు స్పష్టపడుచున్నది. అప్పటి తాళి కట్టడములు, తాళి ప్రతిమలు, తాళి స్తంభములు, వానిపై నులపబడిన జంతుపక్షికాతములతో గూడిన లతలు, అందరిగు నగ్గీ పనులు భగవంతుడనుండలి వెక్కుకావుల నెఱిగిని వెక్కుచెదగక మున్నది.

ఎల్లారో, ఎల్లారో, సహజలిఖనము, అచందలి మున్నగు శీత్రములయందు చిత్రకారులు తమ వైపునలి దెలుపుచు తాత్పర్యచక్రిన చిత్రచిత్రములగు ఆకారములను, నికొండను దేవాలయ

ముగాను ఒక్క తాళినే సభములు వినుగులుగాను చెక్కినట్లు నిదర్శనము లిప్పటికిని మానకు గానవచ్చుచున్నవి. ఒకతాళి మీదనే గాక దంతముమీదను కొయ్యమీదను నగ్గీ పనులు నేయు మున్నట్లు ఎల్లారో విగితమే.

తురుష్కుల ప్రభుత్వకాలములో చిత్రలేఖనవిద్య అభివృద్ధిలో నున్నట్లు వెక్కు దృష్టాంతములు గలవు.

ఆగ్బరు చక్రవర్తి ఆస్థానమునందు “నస్వంతు” అను చిత్రకారుడు సాంఘికసాహిత్యమునాటి చక్రవర్తిహమును చిత్రలేఖనములమున లిఖించెను. ఈ వ్యూహమునందలి చిత్తరువు లన్నిటిని “సులభి” అను చిత్రకారుడు గంగులతో చిత్రించెను. ఈ వ్యూహమువట్టి రేఖాకారము గాక ఏనగులు, తుంగములు, ఫింగిదళము, కాల్యము మున్నగు యుద్ధపరివారముయొక్క వరుసలతో మిగుల చతుత్కారముగా నేర్పాటు చేయబడినది.

సాహిబు కాలములో హాషి అను చిత్రకారుడు ఆస్థానమునందు కొలువులో నుండి చిత్రవిచిత్రములైన పటములను చిత్రించి చక్రవర్తి హాసంపదనమునట్లు తెలియచున్నది. జహంగీరు చక్రవర్తి దగ్గరు నుండు సద్వితుగా చిత్రించిన పటము బాంజాయిలో గుత్త తాతా గారికద్ద నున్నదట. ఆ పటము చిత్రకారుని మొక్క చిత్రలేఖనానెఱుఁగెను నేనోళ్ల గాటుచున్నది.

సగునాజువ శిశాన్ముఖులో “ముంతుడు” అను చిత్రకారుడు “ధర్మగము” యనులోకమును దర్శింపజేయుట” అను విషయమును హాసోన్ వ్రాసెను. ఆ పటము బయ్యూరులో గలది. ఇది మిగుల భావానుగుణ్యముగ నున్నది.

1560-వ సం. న ఆగ్బరు కాలములో “నర్దు” అను చిత్రకారుడు రాజపుష్కానలోని కోటా సంస్థానముయొక్క గవర్నరు ఆగ్బరు చక్రవర్తికి అక్కడ కోటయొక్క తాళపత్రపులను నొప్పించెప్పచున్నట్లు ఒక చిత్రపటమును లిఖించెను. మతయు ఆగ్బరు రాజపుష్కానలోని గణతంబారు కోటలో జొరబడుచున్నట్లు చిత్రించిన చిత్రపటము మిగుల మనోహరముగా నున్నది.

వివిధవిషయములను నూచించుచు వ్రాయబడిన చిత్రపటములు మిక్కుటముగా నున్నవి. వీనినిబట్టి తురుష్కుల కాలములో గూడ చిత్రలేఖనవిద్య మంచి దశలో నున్నట్లు స్పష్టపడుచున్నది.

మరియు పట్టు గుడ్డలమీద ము గంగులతో పురాణగాథలను, శూరుల చిత్రపటములను, కణరంగములను చిత్రించుచున్నట్లు గూడ నిదర్శనములు గలవు.

గంగులతో చిత్రించుట గాక క్రమములను నేయునప్పుడే వివిధరూపములను పురాణములలోని కథలను చిత్రముగా నేయు

నిపుణులు గలరారు. మరియు కిరీటములమీదను, కల్కిగురాయిల మీదను, వినుగు దండములమీదను, చందనతరువులమీదను పులి గోరులమీదను, బంగారు వెండి ఆభరణములమీదను నుంచి నగ్ని పని చేయవారు అనేకులు గలరు. దీనినిబట్టి చాచింపగా పూర్వము చేతిపనిలో మనవారు పుంచి నైపుణ్యమును ప్రఖ్యాతిని గడించినట్లు తెలియుచున్నది. ఇప్పటికిని కొన్ని చేతిపనులు అక్కడక్కడ నిలిచియున్నవి గాని పూర్తిగా నశించిపోలేదు.

పూర్వపు మన చిత్రలేఖనమునకును ఇప్పటి పాశ్చాత్య చిత్రలేఖనమునకును భేదము చాలగలదు. మన చిత్రకారులు చిత్రించిన పటములందును, ప్రతిమలందును భావము [హృదయము] సయితము గనబడునట్లు విగ్రహమును జిత్రించెడివారు. బుద్ధుని విగ్రహమును జూచిన ప్రతివానికి ఆయనయొక్క బుద్ధత్వము, వైరాగ్యభావము ఆయన విగ్రహమునందు మూర్తీ భవించియున్నట్లు గనబడును. పాశ్చాత్యచిత్రలేఖనములో నీ భావము గనబడుట అరుదు. వారు వైరూపమును మాత్రమే తద్వతుగా నుండునట్లు వ్రాయుటకు యత్నింతురు. కాని భావమును గనబఱచుటకు యత్నింపరు. మన చిత్రలేఖనము భావరూప ప్రధానమై యుండును. వారిది రూప ప్రధానమై యుండును.

వై విషయములను బట్టి చాచింపగా నిప్పటికన్న పూర్వము చిత్రలేఖనవిద్య భరతఖండమున మిగుల ఉన్నతదశయందుండినట్లు స్పష్టపడుచున్నది. పురుషులే గాక స్త్రీలు సయితము నీవిద్యలో నిపుణులై యుండినట్లు దృష్టాంతములు వెక్కులు గలవు.

రాజా రవివర్మ గారు పాశ్చాత్యచిత్రలేఖనమును భారతీయ చిత్రలేఖనమును సమన్వయము చేసి జాతీయభావములతో చిత్రపటములను చిత్రించి ఖ్యాతి గాంచెడి.

గ్రంథములకన్న పటములే పసిబిడ్డలను నాకిర్పింపగలవు. అక్షరజ్ఞాన ముండినా గాని గ్రంథములను జదువుటకు వీలుండదు. నిరక్షరకుడై యైనను, మాటలు రాని పసిబిడ్డ యైనను, జిత్రపటములను జూచి కొంత గ్రహింపగలడు. కావున బాగోగులకు గ్రంథముల కన్న చిత్రపటములే ముఖ్యసాధనములు. జాతీయోద్ధానము జాతీయ పటములే యుండితీరవలయును. ఎవడు జాతీయభావమును జాతీయ చాపరములను నడవడులను బాగుగా గ్రహించి చిత్రపటములను చిత్రించునో, అతడే నిజమైన చిత్రకారుడు. అతడే నిజమైన దేశభక్తుడు, దేశసేవకుడు. దేశముయొక్క పూర్వపు బొన్నత్యము నిలుపువారలు కవులు, చిత్రకారులు. దేశముయొక్క భావిస్థితి వీరివై నిలిచియుండును. భారతపుత్రులలో రాజా రవివర్మ గారు నిజమైన దేశభక్తులని చెప్పవచ్చును. భారతభూమి యెల్ల పాశ్చాత్యచిత్రపటములతో నిండి నిబిడికృతమైనప్పుడు రవివర్మగారు, తమ చిత్రలేఖనాకాశలముచే పృథ్విజాతీయపటములను చిత్రించి భరతఖండము యొక్క నలుమేరల వెనకబెట్టిరి. రవివర్మగారు గట్లు చేయనివో మన జాతీయత్వము అనుగంటియుండెడిది. ఎప్పుడు పరదేశీయపటములు మన గృహమునం దలంకరింపబడెనో, ఎప్పుడు వారి ప్రతిమలు

ఆటబొమ్మలు మన పసిబిడ్డల చిన్ని హస్తములందుండెనో, ఎప్పుడు వారి పటములు మన దేవాంగణములలోను, శిష్యాగృహములందును దూరెనో అప్పుడే మన జాతీయత నశించినది. మన వేషములు నూతనవి. సజాతీయధర్మమును వెల్లడించు దుస్తులు తిలకము నానుమాత్రావశేష మైనవి. ఒక పురుషులలోనే గాక స్త్రీలలోగూడ మార్పు గలిగెను. మాటలు రాని పసిబిడ్డల హస్తములు నైతము విదేశీయుల ప్రతిమలచే నలంకరింపబడుటచే చిన్నతనమునండి మన బిడ్డలనుస్వజాతీయతనుండి వేలుపఱచుచున్నా మని తలంపవలెను. పసిబిడ్డలు మాటలాడజాలరు గాని చేతి నున్న వస్తువును చాచి గ్రహింపగలరు. బొమ్మయొక్క గంతు నందమును నూని గూనిం దింపగలరు. మన కంటికి అనుకూలము గనబడునట్లు చిత్రింపగలరు. అక్కచెల్లెండయొక్క గొప్పరేఖావలసములు వేలు; తన చేత నున్న ప్రతిమయొక్క రూపము వేలు. ఒక్కొక్కప్పుడు అట్టివిజాతీయవిగ్రహములు పసిబిడ్డల నానందింపజేయుటకు మాముగ భీతిల్లజేయును. మనము మన బిడ్డలకు పసిగెనమునండి విదేశీయ రూపపటములతో మైత్రిని గలిగించుచున్నాము. ఎప్పుడు మన దేశముయొక్క ఛాయ మన కురుల గంతు మన చేష్టలు మనము ధరించు దుస్తులు మున్నగునవి మన బిడ్డల హస్తమందలి స్వాస్థ్యలలోగూడ బడవో, అప్పుడే మన బిడ్డలను మన జాతీయతనుండి వేలుపేయుచున్నా మని తలంపవలెను. ఒక్క జాతీయగారు గాక, ప్రాచీన భారతమహిమ యంతయు సభోగతి పాలయ్య నని రూఢిగఁ బల్కవచ్చును. మన జాతీయతను వెల్లు మన భారతపీఠాగ్రేసరుల యొక్కయ, మన ఋషిసత్తలయొక్కయ, వా రొనర్చిన ముఖ్య యాగాదులయొక్కయ, యోగిపుంగవులయొక్కయ, పురాణ పురుషులయొక్కయ, ప్రఖ్యాతి గాంచిన యువతీతిలకములయొక్కయ ప్రతిమలు, పటములు నాశన ముండవలసియే తలంపవచ్చును.

కాని, విజాతీయచిత్రపట ప్రవాహము భారతభూమి నంతయు నావరించునుదున్నప్పుడు గృహస్థులు గారు తన చిత్రపటములను నేరువువలె నడ్డుపెట్టి భారతజాతీయతను గానాడెను. భారత భాగవతి గామాయణా సకల ప్రాచీనగ్రంథములంబటి విషయములను చిత్రపటరూపమున చిత్రించి శాశ్వతకీర్తి పడెను.

చిత్రలేఖనవిద్యను గురించి పూర్వము ప్రాసన గ్రంథము బంగారు నగపడుట లేదు. ఈ విద్య నశించుటకు శ్రేయస్సు మనము దీనికి తగిన ప్రముఖత్వము నియ్యకుండుటయే యని నోచుచున్నది. ఈ కాలములో జదువే జీవనోపాధి కనుకొనగల విద్య నొకము, నదియే గౌరవస్వాత్ర పోయిన దనియు, నలంచి ప్రతివారును నానంద యభ్యసించుచున్నారు. ఇప్పుడు మనవారు చిత్రలేఖనమున దెచ్చదువునకు సహాయకారి యని గ్రహించుచున్నాము. ఇప్పుడు పూర్వము నామమాత్రముగాగొన్ని యున్న లేపానకాలలలో నుండు మివచ్చెను. ఇప్పుడప్పుడు దీనిని మునుకుండు గాగు నైపుణ్యమును, ఇది విద్యకు దోడ్పడునట్టి ఆధ్యాత్మికము, మునుకుండు మనము నకును శత్రుమునకును గలిగించునట్లు నామమాత్రమున మునుకుండు

మును విద్యార్థులు గ్రహించి, విద్యలలో నెల్ల నిది కూడ నుత్కృష్టమైనదని యెంచి ప్రతిపాఠశాలలోను నిర్బంధపాఠములలో నొకటిగఁ జేసియున్నారు.

పరిపూర్ణమైన జ్ఞానసంతుఁడనిపించుకొనుట కీ విద్య సహితము నేర్పియుండవలెనని కొందఱ టాంగ్లేయప్రముఖులు నుడిపియున్నారు. మన సమస్తావయవములును వానివాని శక్తులలో పరిపూర్ణమై విగాఢజేయుటయే విద్య గాని యేదో యొక యవయవమును వృద్ధినిొందించునది పూర్ణమైన విద్య యనిపించుకొనదు. జ్ఞానసంబంధమైన విద్య మన స్సు. నొకదానినినే వృద్ధినిొందించును. వ్యాయాస విద్య శరీరావయవములను చిత్రమే బలపఱచును. చిత్రలేఖనవిద్య మనోనేత్రహస్తములయొక్క శక్తులను వృద్ధి నొందించును. ఎటు లనఁగా, ఒక వస్తువును పీక్షింపఁగనే దాని నిర్మాణము, పరస్పరసంబంధము, ఉనికి, రంగు మొదలగువాని విషయమై యోచింపుచు నిత్రము మనస్సునకుఁ దెలుపును. ఈ రెండు అవయవములు చేరితమ శక్తులను బూర్తిగా నుపయోగించి యా వస్తువు యొక్క ప్రతిమను మనఃఫలకమునఁ జిత్రించును. అట్లు చిత్రించినదానిని హస్తసహాయమున మనకు గోచరమగునట్లు చేయును. నేత్రము పీక్షింపనిది మనస్సు యోచింపఁజాలను. అటులు యోచన లేనిదానిని హస్తము లిఖింపనేరదు. కాన చిత్రలేఖనమందు వైఖ్యాదు అవయవము లొకదాని కొకటి యనుకూలించియున్నవి. ఈ మూఁడు శక్తులకు మూఁడు నామములు గలవు. కన్నతోఁ జూచుటను పరిశీలనాశక్తి యనియు, మనస్సుతో నాలోచించుటను యోచనాశక్తి యనియు హస్తముతో వ్రాయుటను హస్తనైపుణీశక్తి యనియు చెప్పుదురు.

గ్రంథాలలోకనములన నేత్రమున కొకే పీఠమును అర్జుములను గుర్తించు శక్తి మాత్రము గలుగుచున్నది. అందు నేత్రముయొక్క తక్కిన శక్తు లన్నియు నడగంటిపోవుచున్నవి. నేత్రములో ననేక శక్తు లిమిడియున్నవి. ఒకనిని కొన్ని సంవత్సరములక్రిందట నెక్కి డనో చూచితి ననుకొనుచు. తిరిగి యాతని విషయమై జ్ఞాపకము వచ్చినప్పుడు గాని లేక అతఁడు తిరిగి వన కగవడినప్పుడు గాని గుర్తింపఁగలుగుచున్నాము. అది యెందువలన? అతని గూఢపటము నున కన్నులలో చూచినప్పుడినుండి యిమిడియుండుటను బట్టియే గదా! ఫోటోగ్రాఫు యంత్రము తనయెదుట నున్న వందలకొలఁది జనమును చిన్ని అద్దములోని కిముచ్చుకొనురీతిగా, కన్న చిన్నదైనను దానిలో భూమ్యాకాశములను నిముడ్చుకొను శక్తి గలదు. మనము చూచు ప్రతిదానిని కన్న తనలోని కాకర్షించుకొనుచున్నది. అట్టి శక్తిని మనకు సర్వేశ్వరుఁ డనుగ్రహించియున్నాఁడు. అట్టి శక్తిని వృద్ధినిొందింపక నాశము చేయవచ్చునా?

అటులే మనస్సునకును అద్భుతశక్తి గలదు. దానికి సహజనాశక్తి యందురు. యోచనాశక్తికల్ల జలరాశిమై నోడల సహాయమునఁ బ్రయాణము చేయుచున్నాడు. పలుగులవలె విమానములలో నెక్కి నింగిని సంచరించుచున్నాడు. వాయువేగమున భూమిమై

భూగుళకటములను నడపించుచున్నాడు. ఇట్టి అద్భుతము లన్నియు యోచనాశక్తియొక్క ఫలితములే గదా!

అటులే హస్తమునకును నద్భుతశక్తి గలదు. లోకములో దైవనిర్మలములు గాక మిగిలిన వన్నియును హస్తమువల్లనే గదా నిర్మింపఁబడుచున్నవి. గునోహరమైన చిత్రపటములును దివ్యసౌధములును ముద్దులు పూటగట్టు చిత్రములైన పింగాణిబొమ్మలును గిన్నెలు మొదలగునవి యన్నియు హస్తమువల్లనే గదా చేయఁబడుచున్నవి. మఱియు నిది చదువున కెట్లు సహాయకారియనఁగా. ఒకఁడు తాను మోచులేని బరువును యంత్ర బండి సహాయమున మోయ శక్తిండుఁ డైకట్టు, బాలుఁ డెంత చదివినను గ్రహింపలేనిదానిని చిత్రలేఖనగూఢమున నులుపుగా గ్రహింపఁగలుగుచున్నాఁడు. అందులకు నిదర్శనము:

రామాయణకథను బాలురకు రెండు మూఁడు దినములు చెప్పినను వారికి దానిని తిరిగి చెప్ప సాగుధ్యంతగా నుండదు. దానినే యొకనాఁటి రాత్రి తోలుబొమ్మల మూలమున ప్రదర్శించినచో సులభముగా గ్రహింతురు. తిరిగి యా కథను విశదీకరింప శక్తి వంతు లగుదురు. ఈ శక్తి దేనివలనఁ గలుగుచున్నది? బొమ్మల మూలమునకథను వినుటవలననే గదా? అమెరికా ఇంగ్లండు మున్నగు దేశములలో బాలురకు ప్రకృతిశాస్త్రము లన్నిటిని సినిమిటో గ్రాఫ్ యంత్రము ద్వారా బోధించుచున్నాడు. మన దేశమందలి బోధా మున్నగుచోట్ల నదేర్భముగా బాలురకు విద్యలను గఱపుచున్నట్లు తెలియుచున్నది.

నాటియు నొకనికి సింహమును గూర్చి చెప్పవలఁచినచో, దానిని గ్రంథమూలమున బోధించినదానికన్న అజంతువును జూపి బోధించుట ప్రధమధర్మము. అట్టి జంతువు లభించుట దుర్లభము గనుక దాని గూఢపటమును జూపి బోధించిన బాలుఁడు త్వరలో గ్రహింపఁగలుగుచున్నాఁడు. మఱియు భూగోళ శాస్త్రమును పటము (మ్యాపు) చూచి చూసిన దానికి పటము చూడక చదివినదానికి వ్యత్యాసము మన కందఱికి కనిపింపదు. అటులే గణితము దేశచరిత్రములు ప్రకృతిశాస్త్రము శరీరశాస్త్రము మున్నగు సకలశాస్త్రములకు చిత్రలేఖనము 'పేద'నుచున్నదని యెల్లరు నొప్పుకొనక తప్పదు. కనుక నే నేక బాలురు కగువు ప్రతిగ్రంథము బొమ్మలతోఁ గూడుకొనియున్నది. అందు పసిబిడ్డల ఘోషకము లగు బాలబోధ మున్నగు గ్రంథములందు పెక్కు పటములు చేర్పఁబడినవి. ఎందు కనఁగా వెద్దవాడికన్న పసివారికి బొమ్మల ముందు మిగుల ప్రేమ. దీనినిబట్టి సహించింపఁగా చదువువలన మెదడునకుఁ గలుగునట్టి యపరిమితశ్రమ చిత్రలేఖన విద్యమూలమున నొక్కింత తగ్గుచున్నట్లు నోచును. మెదడునకు శ్రమ యధికమగుకొలది బాలుఁడు బలహీనుఁ డగుచున్నాఁడు. చిత్రలేఖన విద్యవలన మెదడునకుఁ గలుగుచున్న శ్రమలో నేత్రములు హస్తములు కొంత సాల్గొనును. అందువలన మెదడునకు కొంతశ్రమ తగ్గుచున్నట్లు మన మూహింపవచ్చును. ఇట్టి అద్భుతశక్తి యీ విద్య యందుండుటను బట్టియే ఇంగ్లండు అమెరికా జగ్మనీ జపాను దేశ

ములలోని కళాకాలలలో నిది గూడ బోధనామోగ్యమైన ముఖ్యంశములలో నొకటిగా చేర్పబడియున్నది.

ఇది చదువునకు మిగుల సహాయకారి యని మైని వివరించిన విషయములను బట్టి స్పష్టపడుచున్నది. నేత్రము హస్తములయొక్క శక్తులను వృద్ధిపఱచును. దీనివలన మనస్సున కమితానందము గలుగును. జ్ఞానకర్తృత్వములకు నీ విద్యవలన చురుకుదనము గలుగుచున్నది. సుతీయు ప్రాచీనగాథల నన్నిటిని చిత్రరూపమున చిత్రించి విశదీకరింపవచ్చును. పీఠలయొక్కయు, భక్తులయొక్కయు, దేశోద్ధారకులయొక్కయు, కవీశ్వరులయొక్కయు చిత్రపటములను వ్రాసి యుంచవచ్చును. తన రూపపటమును వ్రాయించి దవ్వున నున్న తన బంధుమిత్రులకుఁ బంపవచ్చును. పరదేశములోని యంతులకు కట్టడమును జూడవలె నన్నును దాని నిక్కడ నిర్మింపవలె నన్నును దాని స్థాన చిత్రపులను లిఖించి పంపవచ్చును. యజ్ఞవిగ్రహాదులను నేర్చుకొనుటకు సూరనయంత్రములయొక్క వివిధభాగములను పరమముగాఁ దెలిసికొనుటకు చిత్రలేఖనము మిగులఁ దోడ్పడును.

చుతీయు నిది ప్రతిదేశీయులకుఁ దెలియునట్టి సామాన్యభాష వంటిది. అందుల కొక నిదర్శనము కలదు. “కుక్క” అని తెలుఁగు భాషలో నొక కాగితముపై లిఖించి దానిని వంగదేశీయునకు, మహమ్మదీయునకు, అఱవవానికి, ఆంగ్లేయునకు చూపిన, వారు దానిని గ్రహింపలేదు గదా! దానినే కుక్క పటముగా బొమ్మను లిఖించిన ప్రతివారును వారివారి భాషలో కుక్కయని చెప్పదురు. కనుక ఇది లోకములోని ప్రతిమనుజునకుఁ దెలియునట్టి సామాన్యభాష వంటిది. ఒక మహమ్మదీ గాక జంతువులు పక్షులు సయితము గ్రహింపఁగలిగినట్టి విషయ మని చెప్పవచ్చును. ఎటు లనఁగా కుక్కను బొమ్మరూపముగాఁ జేసి యొకవోనుంచిన కుక్కలు దానిని చూచి మోటు పడును. ఎందు కనఁగా, ఇది తమ జాలిజంతు వని గ్రహించును. చుతీయు మనోభావమును దెలుపవచ్చు ననుట కొక నిదర్శనము గలదు. ఒక సిపాయి యుద్ధములో శత్రువులచేఁ జిక్కెను. సిపాయి మిగుల డప్పియుండెను. ఆఱలి యగుచుండెను. ఈతనికి వారిభాష రాదు. తనకు కాఫీ కావలె నని అనేకవిధముల చేతులతో అభినయము చేసి చూపెను. కాని వారు గ్రహింపలేదు. తుదకు క్రింద నున్న బొమ్మను దీసికొని కాగితముపై ఒక కాఫీ గిన్నె రూపమును వ్రాసి చిందుగా కాఫీ యున్నట్టును వేడివేడిగా నుండవలె ననుటకు పొగ వచ్చుచున్నట్టును కూడ చిత్రరూపమున వ్రాసెను. అప్పుడు వారు గ్రహించి వేడి కాఫీ తెచ్చి యిచ్చిరి.

మన మనోభావములను విశదీకరించుటకు చిత్రలేఖనము ముఖ్య సాధన మని తెలిసికొనియున్నాము. ఈ విద్యను వ్యక్తీకరించుటకు వెక్కు సాధనములు గలవు: నీసపు కణికలు (పెన్నిలు), మున్నపు కోపులు, రంగు కణికలు, నీటి రంగులు, నూనె రంగులు, జిగట మట్టి, అట్టలు, కాగితములు, పూసలు, పూలు, విత్తనములు మున్నగు నవి. ఎట్టి చిత్రపు వైనను వైన నుదహరించిన ప్రతిసాధనము

తోను విశదీకరింపవచ్చును. ఉదాహరణము:— చిలుకను పెన్నిలు తోను మున్నపుకోపుతోను రంగుకణికతోను వ్రాసి చూపవచ్చును. మట్టితో దాని రూపమును జేయవచ్చును. అట్టను కాగితమును చిలుక రూపమున కత్తిరించి చూపవచ్చును. దానినే పూసలతో కుట్టవచ్చును, పూలుతో నల్లవచ్చును. విత్తనములతో దాని యాకారమును బెట్టవచ్చును. కావున అభిప్రాయమును పలు రీతుల విశదీకరింపవచ్చును. కీని యన్నిటిలో బాలునకు రంగులతో చిత్రించినవానియందు మిగుల ప్రీతి.

పసిబిడ్డలు మాటలాడలేకపోయినను రంగురంగు పటములను బొమ్మలను జూచి యానందింపఁగలరు. ఈ జ్ఞానము బిడ్డలకు పుట్టుకతోనే గలుగుచున్నది. మనవారు పసిబిడ్డలు పరుండు ఉచ్యాల తొట్లెపై పాలవల్లిని గట్టి దానికి రంగు రంగుల రసబుడ్లను చిలుకలను వ్రేలాడఁగట్టుదురు. పిల్లలు వానిని చూచి ఆఱించుచుందురు. చుతీయు అన్నప్రాశనదినమున పాలునిముంకు కలము పోయి పుస్తకములు బంగారు వెండి ఆభరణములు పలురంగుల పుష్పములు నుంతురు. అందు వాలుండు తన కంటికి ఇంపుగా నున్న రంగు వస్తువులను హస్తముతోఁ బట్టుకొనును. రంగుబొమ్మలతోఁ గూడిన యొక గ్రంథమును పసిబిడ్డచేతి కిచ్చిన, అందు బొమ్మలు గల పుటలను దీసి సంతోషించును. ఏమేమో ముచ్చటించును. వీనినిబట్టి పసిబిడ్డలకు చిన్నప్పటినుండి రంగువస్తువులందు మిగుల ప్రీతి యని స్పష్టపడుచున్నది.

రంగు నేత్రములయొక్క శక్తులను వృద్ధినిొందించును. మన స్సునకు సంతోష మొసఁగును. కనుక నే భగవంతుండు మన చుట్టు నుండెడి సృష్టి నంతను వివిధములగు రంగులతో నింపుచున్నాఁడు. మనము ఆ కాళమువంకఁజూచినచో శ్రోతృవము చేయు విగ్రహవిత్రి మైన రంగులు గల మేఘములును భూమివంకఁ జూచిన పరిధృష్టైవ రంగులతోఁ గూడిన తరులతా పువ్వు పక్షి జంతువులును నిండె కన్నులపండువుగా నగపడుచున్నవి. కావున ఈశ్వరుండు సృష్టికర్తను మన జ్ఞానాభివృద్ధికొఱకె సృష్టించియున్నాఁడనుటకు సంగీయము లేదు. భగవత్సృష్టికన్న మిన్నగా నందమిచ్చు చిత్రపటము తందును లేవు. ఇతముం దుండఁబోవు. ఎంత నేర్పరి యగు చిత్రకారుఁడైనను సృష్టిలోని చిత్రములను సుచ్చుకొనియే లిఖించుచున్నాఁడు. కావున ఈ విద్య కర్మనిరప నుద్దేశించువా రట్టి గ్రంథములను జూడ నవసరము లేదు. తెలిసి గలవారికి సృష్టియే గొప్ప గ్రంథము. సృష్టి కన్న వివరముగాఁ దెలుపు గ్రంథము లేదు ఈ గ్రంథమున జగతి తప్పు నుండఁబోదు. ఈ గ్రంథ మింతే యని మనుష్యుని ముందుగాఁ దెలియజేయుట లేదు. ఇతముం దుండఁబోదు. దేవుఁ డొక్కఁడే మం పూర్ణగ్రంథమును సృష్టించినవాఁడు. మోగి జ్ఞానోద్భవములతో నీశ్వరునిఁ గనుఁగొని యానందించినట్లు విగ్రహముఁ డీ సృష్టిని గనుఁగొని యానందించును. బాలునకు వృద్ధునకు వండితునకు పాపమునకు నానందదాయక మగునట్టి ఈ చిత్రలేఖనవిద్యను మన బాలురకు నేర్పుట మంచిదని విన్నవించుచున్నాము.

గోపాలకృష్ణగోకులుఁడు

చాన్పు రాజశేఖరరావు గారు

నవనవలాడుచు సువాసనల వెదఁజల్లు నతిసంతోషములైన పుష్పములు చాల కాలము నిల్వఁజాలవు; ఒకానొక కాలమున సంపూర్ణజలపూరితములై ప్రవహించు మహానదులు కాలవశమున నిర్జలములు కాకపోయినను దొల్లింటి యున్నతస్థితిని గోల్పోక మానవు; శేకాంతశిలావిరిక్కితము లయ్యును రాజమందిరములు నైతము గొంత కాలము గతించినపక్షమున మగమ్మతు గోరుచుండును. వేయేల? కాల మొక్కరీతిగా చుండదు. సర్వమును కాలమున కధీనమై కాలము ననుసరించియే యుండును. లేకున్నయెడల సహారాత్రము లేల కలుగవలయును? రాకాచంద్రుఁడు పక్షపక్షమునకు నేల క్షీణదశ వహింపవలయును? రమణీయములై శీతలచంద్రికామయములైన యామినీపదయములు తమోమయము లేల కావలయును? అంతియ కాదు. పూర్వకాలమున సుహృద్దైత్యభవము లనుభవించి, ణిండాంతరులచే సయితము ప్రశంసింపఁబడి పరవీరభయంకరములై యమితైశ్వర్యనిలయములైన హైందవ రోష కాది సామాన్యములు నేటికాలమున పరిత్రములందు సజీవము లయ్యును నామమాత్రావశిష్టములై యుండుటకుఁ గారణ మేమి? ఇది యంతయు కాలమహిమ. ఎంత కాలము సుహృదులు దేశమునందుండియుండునో, యెంతకాలము దేశభక్తులు దేశసేనకై యావచ్చుకొని వినియోగించుచుండునో, యెంతకాలము కార్యరచనాపరాయణులు సర్వసమర్థులు నగు నవతారపురుషులు తమ శరీరకష్టమును బుద్ధికౌశలమును బరమపవిత్రమగు మాతృభూమికై ధారవోయుదునో, యెంతకాలము కాల మనుకూలమై యుండునో, అంతకాలము దేశోన్నత్యము రవంతయుఁ జలింపక సుస్థిగమై యుండు ననుటకు సందేహము లేదు. కాలము ప్రతికూలముగా నున్నపుడు దేశోన్నతినశించినను, ననుకూలముగా నున్నపుడు సుహృదులు లుదఁగుంచి మరల సుద్ధరించుచుండురు.

ఇరువదియవ శతాబ్దారంభమున, సంధికాగరింధుగమైన మన రాత్రికాల మంతయు నంతరించినది. మనవై మచ్చుఁ జల్లి పరవశులనుగాఁ జేసిన గాఢనిద్రనుండి మేల్కొన్నాము. నందికుల నావరించుకొన్న ముసిముసి చీకట్లులు దిగంతములకుఁ బాతిపోవుచున్నవి. ఏవంకఁ జూచినను గాంతిమయముగా నే యున్నది. సకల పవిత్రమైన మన మాతృదేశము నూతనోజ్జీవ కళవే విగ్రహిల్లుచున్నది. విద్యాధికులగు హైందవనాయకు లేకమై నిర్మలమైన జాతీయోనురాగమును బోధించి మన హృదయకుహరములందు జాతీయ భావము నెలకొల్పియున్నారు. జాతీయోద్యమ మన్నతోడనే ప్రతి హైందవయువకుఁడు నుగ్ధుఁగుచున్నాఁడు. స్వార్థత్యాగులును, దేశోపకారపరాయణులును, మాతృసేవాతత్పరులు నగు గోపాల

కృష్ణగోఖలేవంటి యవతారిపురుషుల పాపన నామాక్షర శ్రాణమున భారతీయుల యానందరసము వెల్లివిరియుచున్నది. వెల్లి కనిపావను ముందు హిందూదేశముయొక్క వ్యయభారము విషయమై ప్రసంగించి, బలాత్కారోచితప్రారంభవిద్యాభాసనము నిమిత్తమై యావచ్చుకొని వినియోగింపఁబడిన మాతృదేశోద్ధారమున కంకణము గట్టుకొనిన యా వీరపురుషుని పవిత్రజీవితచరిత్రము ప్రతిభాగతీయునికి నూనోత్సాహ మొసఁగుచున్నది. ఆహ! ఆ మహనీయుఁ డంకను గొంత కాలముపాటు జీవించియున్నయెడల భారతమాత యింకెన్ని కళాకాంతులతో, సెంత నూతనోజ్జీవముతో, నెన్ని యున్నతోద్యమములతో, సెంత నవీనోత్సాహముతో, దేశిల్లుదుండెడిదో గదా!

అయినను చల్లని యాండ్లయపరిపాలనమున మన మాతృదేశము కొంచెము కొంచెము వృద్ధికి వచ్చుచున్నది. పూర్వకాలమునుండి వంశపరంపరగా వచ్చుచున్న మూఢాచారము లనేకములు మాన్పి వేయఁబడియున్నవి. దేశపుగోష్ఠికి నిగంతగము గలుగుచున్న యంతఃగ్రామములు తొలఁగింపఁబడినవి. స్రామాసౌకగ్యార్థమై యచ్చటచ్చట నిర్మింపఁబడిన గృహమార్గములు నయోయాద్యములు కఠినమునూటయే లేకుండఁజేసినవి. అంతయు కాక నాలుగడల నానరించుకొన్న యజ్ఞానాంధకారముఁ బాఱఁదోలు నాండ్లభాసాచంద్రికలు నిచ్చలనిడిగా వ్యాపించియున్నవి. దేశమునం దడఁగని శాంతి నెలకొల్పఁబడియున్నది. శత్రువులగు పగజాతీయుల దండయాత్రల నలన మనకు రక్షంతయు భయము లేదు. సహాధికులులైన సర్వగామ విషయము లేమియుఁ దెలియవు గావున మనము నిక్కమైన శాంతి ననుభవించుచున్నాము. యుద్ధములవలన తొందరలు మఱేమియు నకుండుటచేత సాంఘికదురాచారములు ఘోరమగుచున్నారము. స్వాతంత్ర్యవాగులును స్వేచ్ఛాభిలాషులును నగు నాండ్లయుల గౌర్యాంగినిగౌర్యంగ్రామిని బొందచుండుటచేత మనము స్వాతంత్ర్యపేరు గలుగుచున్నది. ఒకానొక కాలమున మన మాతృదేశ మనుభవించిన మహోన్నతికై జ్ఞప్తికి వచ్చి, యప్పటి స్థితికిని ప్రస్తుతస్థితికిని గల తారతమ్యము విశదపఱచుచుండుటచేత, నప్పడప్పడు విషాదము కలుగుచున్నది. తొల్లింటి మహోన్నతిని నిజదనియు, సామాన్యముగా దేశ మంతయు నిద్రదశయందున్నదినియు, నవిరకాలములో ననేక దేశములు భాగ్యగంధము లైన వనియుఁ దెలిసికొని యుండటమలన, వెనుకటి విషాద మినుగుడించుచున్నది.

దేశభివృద్ధికి నవర్థులగు నాయకు లనేకులు కావలసియున్నారు. ఎప్పుడు దేశనానులు తమ దురవస్థను గ్రహించియుండునో యప్పటినుండియు నారు నాయకులను వెదకుచుండురు. దేశమునందు

విద్యావంతులు లేకపోలేదు; స్వార్థత్యాగులును సహోపకారపరాయణులును కొంతపడలేదు; దేశసేవాతత్పరులనేకులున్నాగు. ఇది వాచేయుద్యమములను కలపెట్టకుండుటచేత, జనవాహుళ్యమునకు నిరుత్సాహకరముగా నుండుట మాత్రమే గాక, దేశోన్నత్యమునకు దారితీయు తరుణములు చాలభాగము తప్పిపోవుచున్నవి. తామును బ్రపంచములోని యితరజాతులతోఁ గూడ సమానముగాఁ దులఁ దూగవలయు నన్న సత్తమున దేశ మంతయు వాగుపడవలసియున్నది. ఇందులకై వాక్యభారత్యమును నారంభభారత్యమును చూచు; నిక్కమైన క్రియాభారత్య మత్యాగత్యకమై యున్నది. అట్లయ్యను విజయము నొందుట బహుకష్టసాధ్యము. మార్గమందనేకవిన్నములున్నవి, కష్టములున్నవి. వీని నన్నిటిని సహింపఁజాలినవారు పూనుకొనవలయును. రాజకీయవిషయములందును నార్థికస్థితియందును, మత సాంఘిక విద్యా విషయములందును మనకు లెక్కలేని లోపములున్నవి. వీని నన్నిటిని సవరించి సంస్కరింపఁగల సమర్థులెవరు? జన్మభూమియందుఁ గల నిష్కపట విశ్వాసముతోడను గాఢమైన సట్టుదలతోడను బనిచేయుచు, దేశాభివృద్ధికి దారితీయుచు, నాశాలతలను బుష్పింపఁజేసి యాదర్శకులైన మహాపురుషులైన రున్నార? ఈ సందేహములు దేశదురవస్థను గూర్చి చింతించు ప్రతిభారతీయుని హృదయమున మెదలుచున్నవి. అంతియ కాక భారతవీరుల యున్న తాదర్శములను బ్రపంచమునకుఁ జాటి, మాతృదేశమునకై యావచ్చుకీ వినియోగింప నెంచిన శ్రీ గోపాలకృష్ణుఁడు కీర్తిశేషుఁ డయ్యె నను విషాదవార్త పిడుగువలె వినఁబడినతోడనే, జాతీయాభివృద్ధివిషయమై సందేహించు దేశభక్తుఁ డగు ప్రతిభారతీయుని హృదయమునను విషాద ముప్పొంగి బాష్పజలరూపమున నేత్రములనుండి వెలువడి వ్యక్తమగుచున్నది.

గోపాలకృష్ణుఁడు నిక్కమైన దేశభక్తుఁడు. ఆతఁడు తన మాతృదేశమునకు వర్ణనీయమైన సేవఁ జేసియుండుట చేతను, అతని యందు ర్తమోత్తమములైన కొన్ని మహాగుణములు వాసుమచేయుచుండినందువలనను, స్వజాతీయులైన భారతీయులే గాక పరజాతీయులగు నాంగ్లేయులును మఱి కొందఱును నాతని నెంతయుఁ గొనియాడి యున్నారు. ఆతని రాజతంత్రజ్ఞతయు, మాతృదేశమునందలి యవ్యాజానురాగమును, బూర్వకాలమునుండియుఁ జేరుపడిన తన యుత్తమ దేశములో నాచారవ్యవహారములందుఁ గల శ్రద్ధాభక్తులును, తన దేశ

వాసుల భావిపరిణానుముయొక్క యున్నతస్థితినిగూర్చి సుస్మృత్యమును, నెంతయుఁ బ్రశంసాసాగ్రములు. ఆతఁడు దేశముయొక్క స్థితిగతులను గూర్చి చక్కఁగాఁ గనిపి, బోపాబోపములు విషయమై విచేషముగా వినుల్పించి యుండెను. అఁడంతిగోష్ఠి నును భవజ్ఞుఁడైన రాజనీతిపరాయణుఁ డగుటకుఁ గతితత్పరమునందు దేశోత్తరగ్రహరకుఁ డని ప్రసిద్ధివహించి, గూఢనిక వేదాంతవగుహాముషియని చెప్పబడు మహాదేశగోవిందరానడే నును వ్యాసుని యిద్దఱే మూలకారణుఁడు. అంతటి మహాపురుషునకు శుభ్రము చేసియుండుట చేతను, నటువంటి యుత్తమ గురుని వాత్సల్యముచే ననుగ్రహింపఁబడుట చేతను, గోపాలకృష్ణుఁడెంతవాఁ డయ్యె నని చెప్పినాలో ననిశఁచియై లేకు. ఆ మహాపురుషునిదగ్గఱ రక్ష నొందినవాఁ డదూరును నేదో యొక విషయమునందుఁ బ్రవీణులై స్వదేశమునకు సేవ చేయుచున్నారు. రానడేగా రనినతోడనే సిందూరేశములో ప్రతిభాగమునందు గాని వింపనివారు లేరు. వారి మహాప్రభావ మేమిఁగా గాని విద్యావంతులగువారు వారి సాన్నిధ్యమున కాకర్షింపఁబడుచుండెరి. వారి యసామాన్యమైన బుద్ధిసూక్ష్మత, సాగుప్రయోగముచేతఁ గావ్యము సాధించుట, మొదలుగాఁ గల యుత్తమగుణము లాయనయందు లెక్కకు మిక్కిలియై యుండెను. ఆ గుణములు పరులు గ్రహించి నేర్చుకొనుటకు కష్టసాధ్యములై యుండెను. ఇట్లని గోపాలకృష్ణుఁడే య నేకపర్యాపములు నడిపియున్నాఁడు. గోవిందరానడే గారు తనకు నిజమైన గురు వనియు, తా నేవేళనైన నిక్కమైన దేశసేవ చేసియుండ నేని అట్టి యుత్తమ సేవాబుద్ధి తన గురునకే సంబంధించియున్న దనియు అతఁడు స్వఃముగాఁ బలికిన వాక్యములు. ఇట్లయినను గోపాలకృష్ణుఁడు రానడే గారియొద్ద చాలా భాగము శిక్షనొంది యా మహాత్మునియందు శిష్యులైః మహాగుణములు గ్రహించియుండెను. దేశభక్తులైన యిటువంటి మహాగురువులును, దేశసేవాతత్పరులైన యిట్టి యుత్తమగుణులు నిడును మరెకొందఱున్న సత్తమున, ఇది సిందూరదేశ మెంత బాభివృద్ధిఁ గాంచి యుండెడిదో గాఢ! అయినను తొందరపడ వలసము లేదు. కాని మొప్పుడును గ్రహింపమై యుండదు. మును నిరసము కడిగా నడపటకు గాఢముగా నాలోచించుచున్న దేశోన్నత్యమ నును నాక కనుకూల వాయువులు వీచు మాఁపు. మహాగురు యని యింపునోరు. మన గూఢనిక ఫలశ్రుతియు గాఢము.

తా మ ర తై ల ము

రాజారాణి మార్కుగల డబ్బీ 1-కి వెల 0-4-0, డజన్ 1-కి రూ. 2-10-0 100 కి 20-0-0.
తామర, తీట, ఏనుగగజ్జ మొదలగునవి గలవారందఱు ఈ పైటమును ఒకసారి వాడి, సుఖపడగలరు.
అమృతాంజనండిపో, 6, తింబుకెట్టివీధి, మదరాసు-లేక 109, ప్రెస్బోర్డు, బొంబాయి.

శ్రీ సత్త్వ దేవవర్తి గారు

బలంత్యనేన పతిః — బల ప్రాణనే. (దీనిచేత ప్రశుభదురు.)

అని చెప్పినట్లు నిర్వచనము. కనుక బలి యను పదము పూర్వార్థ మయిన కానుకకును బ్రజలు బ్రభువులకొఱకు నిచ్చు కప్పమునకును విర్యముగా వాడబడుచున్నది.

భూతము లనగా బ్రాహ్మణులు నిశాచరులు; వానికై సమర్పింపబడెడి యాహారము “భూతబలి” యనబడును. కాని, “నరబలి” యను పదమును మాత్ర మట్లు లక్ష్యముండుక, “నరులే బలిగా నగుట” లేక “నరులనే బలిగా నిచ్చుట” యని యన్వయింప వలసివచ్చె. ఆ ట్లన్వయించుటకుఁ గారణ మట్టి క్రూరాచార మీ దేశమున నుద్భవించుటయే.

కోదువారను సొకతెగవారి నేకారణ్యప్రదేశములందు నివసించుచున్నారు. వారలకుఁ బ్రధానదేవుడు మూర్త్యుడు; స్రధాన దేవత భూదేవి. వారల పొలములు చక్కగా ఫలించుటకొఱకును వారల గ్రామములందు నిస్సోటాదిగోగములు గలిగినపుడు తచ్చాంతి కొఱకును వారు “భూదేవి” నుద్దేశించి “మెరియా” (నరబలి) నిచ్చుచుండెడివారు. “మెరియా”కు నుపయోగించినవారలకు నయో నిర్గయమును లింగ భేదమును లేకుండెను. మానవమాత్రు లందఱును దానికిఁ బాత్రుల. వా లపపడప్పుడు దొంగిలింపబడుచుండినను సా; నీయుగాఁ గొనబడుచుండిరి. ఒక “మెరియా” యొక్క తెలయేబడి మొదలు రెండు వందల రూపాయలకఱ కగుచుండెను. “మెరియా”యొక్క నిధినిధానమును నిట వర్ణించుట యనావశ్య కము. అందుల్లో నేబడివారు లెస్సగాఁ బెరినబడి, శుదకు నొకఁ డును. దడినా గని చెప్పినది జూచును. ఈ గ్రామమునా మును నున్నట్లుకు 1837-వ సం. మేజరు కాంటోను గారు నియమింపఁ బడెను. 1841-వ సం. నవంబరి 21-నతేది యమావాస్య యయ్యెను. నాడు సమరము 240 మంది బలి గాఁ పడెడివట్లును 1854-56 సంవత్సరమున నాడును 717 గురు పురుషులును 780 గురు స్త్రీలును బలియయి పుత్రు పుత్రులను కలగక, నాతనిచేత విముక్తులై ప్రతికిండ్లును నొంది విజ్ఞానముకల మనుకుఁ బలియు చున్నది. కోదువారిచ్చు “నరబలి”ని మానుకొన్నను, ఎనుపోతు లు మొదల న. మెరియా మ కుక్కల మొదలకు పులులకు లగు బలిగా నిచ్చుటను మాత్రము మానుకొ లేదు. అయ్యో! పాపము! అనాదులును నాధ్యాపితులును వాని గురు కేమి! అందులయి విద్వేషచేత నీ యిచ్చును సుజ్ఞానుల వారును గొలుసును భూమిను యి కేమి. నియం మొక్కలకై కనియును శిష్యులు కుక్కలకై పురుషులు మున్నగు వారు లేరు మా నిశాచరులకు కలగఁ జేయించుటకును పశు సోనినము గదా!!

బంతుహింసనం బను దూరాచార మీ దేశమున నెప్పు డెట్లు కలిగెను? ఇవ్విషయ మిక్కడ నొక్కింత యాలోచితము. అనాదు లగు వేదములయొక్క మంత్రములందుఁ బశుహింసను గూర్చి చెప్పబడియున్న ట్లనంజాలము. కాని, బ్రాహ్మణములయందు నది యందందు గోచరించెడిది. ఆశ్వలాయన బౌద్ధాను నాప స్తంబ కాత్యాయన బ్రాహ్మ్యం నాది శ్రౌతనూత్రంబులయందుఁ బశుహింసతోఁ గూడిన యజ్ఞవిధానంబులు వక్కాణింపబడియుండుటవలన జైమిని నిఘిమిమాంసాశాస్త్రంబునఁ బశుహింసనము యజ్ఞమునందు విహిత మనియుఁ దనితరకార్యములందు నిషిద్ధ మనియును సిద్ధాంతీకరించెను. కావునఁ బ్రాచీనులయిన యాయులు యజ్ఞకర్తమునందె పశుహింస నమును జేయుచు యజ్ఞ శేషమాంసమును మాత్రము భుజించుచుండిరి. మఱియుఁ దమ పొట్టకొఱకే పశువులను గిట్టించుచుండినవారలను గ్రవ్యాదు లనియును గొణపు లనియును దిగస్కరించుచుండిరి. క్రవ్యాదు లనగా మాంసభక్షకులు; గొణపు లనగా శేవభక్షకులు. యజ్ఞములకు దూషించి మానినవారవార్యులు. వా లిప్పటి గ్రామ దేవతా గ్రామాలవలె దమదేవతలకు పశువులను బలిగా నిచ్చుచుఁ గినుచుండిరి. అట్టివారలకు దమ్యు లనియును దాసు లనియు నార్యులు నిందించుచుండిరి. మఱియు నార్యులకు ననార్యులకును భూరంబు లయిన పోరాటంబు లెన్నియో జరుగుచుండెను.

మాంసాశేషప్రలోభనకారణమునఁ గాఁబోలు ఛాగావివిశనన యుక్తం బయిన యజ్ఞంబు గోమేధరూపమును నాల్చి, విమృట మాంసమేధాకారంబును బూని, గుట్టకుదకు భుజించుచున్న నర మేధాస్పృతిని ధరించెను. ఈ మేధసమాచారము రామాయణాంతర్గత శునశ్శేఫోపాఖ్యానవిదితము.

ఆర్యుల యజ్ఞక్రమ మభివృద్ధిఁ జెందినట్లే యనార్యుల పూజా బలిక్రమము పెంపు నొందసాగెను. పక్షులతోఁ గూడిన బలులు పశువులతోడను, పశువులతోఁ గూడినవి మనుజులతోడను నొప్పెను.

యజ్ఞము విస్తర్యమగునమాంససాధ్యము. అందుచేతనే కాఁ బోలు నార్యులలోని స్మృతికర్తలు పశుకార్యమునందును పశు సత్కారమునందును మాంసభక్షణము కర్తవ్య మనిరి. ఆర్యులువోలే బ్రాహ్మణులు కేవలశ్రేష్ఠియు ననార్యులవోలే క్షత్రియు నొకప్పు డెట్లెఱిచుచును నాత్రికుల వామనానా లలాగాము ను గల్పించి నవలించు వృద్ధిగలుగుచున్నది. అందులచేతనో నుద్దమతపు లకు, పశువులకు మాతట పాత గా దని కాఁబోలఁ గాంత్రీకులు వారలకు పైతము నమ దేవులను బలిగా నర్పించుచుండిరి.

ఇట్టి దేశమున బంతుహింసము వృద్ధియై పాతకము పెఱిగెను. అప్పుడు కృపాపారాపారుండగు సగదీశుండు బుద్ధదేవు నీ

దేశమున బట్టించెను. కరుణాంతరమున దైవ బుద్ధుండు జీవహింసను వొలగించుటకు ప్రధానసాధనము యజ్ఞయజ్ఞములను మానుపట్టయే యని నిశ్చయించుకొని, వాని నాచరింపరాదని ఒనులకు బోధించెను. అమృతహాతుని బోధనమువలన హింసాదేవి కొంత కాల మడగియుండి మరల దలయెత్తసాగెను. తరువాత గిరించిన యశోకవర్ధన మహారాజు “అహింసా పరమో ధర్మః” అను వాక్యమును దేవ నెమ్మనమున నిమ్ముగా సమ్మించి దాగుట వలన సనేకోపాయములచేత హింసాదేవిని వట్టుపెట్టెను. ఆ కాలముననే “శ్లో. అశ్వాలంభం గవాలంభం సన్యాసం పల్నైత్పకం । జేవరాచ్చ సుశోత్పత్తిం కతా పంచ నివర్ణయేత్.” అను శ్లోకరాజు మాదిత్యపురాణమున నుదయించియుండబోలు!

అశోకవర్ధన మహారాజు సురరాజపురంబున కేగినపిమ్మట

నిద్రేశంబు హింసాదేవికి మగల నాటపట్టయ్యెను.

పాతకులారా! ఇట్లు అంతుహింసనడుగొచ్చానోత్పత్తిని గొంటిమి. మనము దినదినాభివృద్ధిగా జ్ఞానశంతుల మగుచున్నవారము; మఱి జ్ఞానమార్గంబున ముక్తిని సాధింపఁ బూనుకొనినవారము. జ్ఞానమార్గోపదేశకు లందఱును హింస వల దనలేదా? దాని నిరసనయినను మనము మానవలదా? కనుక బలిశబ్దముయొక్క ఉత్పాదమునే గ్రహింతము. భూతబలి యవగాఁ బ్రాణులకై సవర్ణంపంబడు నాహార మనియే నిర్ణయింతము.

పరమసాధ్వి యయిన శ్రీ విశ్వోదయా చక్రవర్తినిగారి పరిపాలనకాలమున “నరబలి” యాపుమాసినట్లే కరుణార్ద్రహృదయులగు శ్రీ బార్జీ చక్రవర్తి గారి పరిపాలనసమయమున “బళుపక్షి హింసనము” నశించునుగాక!

వీరికాపురీకుడు

సోదరకవులు, పిప్పర

ఎంత తపంబు చేసి మది నెవ్వనిఁ గొల్చితో? యాంధ్రమాత! జన్మాంతరమందు; నీకు నుతుండై యుదయించెను వీరికాపురీకాంతుఁ డేశ్వరజ్ఞాననికాయసుకీర్తితకీర్త్యలంకృతాకాంతుఁ డుదారసాహసుఁ డహస్పతినందనుఁ డీవిపెంపునన్.

నీ. పోషించుచున్నాఁ డపూర్వకాతుకవృత్తిఁ
 బండితాభిండలచండలంబు;
 సేవించుచున్నాఁ డేశ్వరగౌరవయుక్తి
 భవదీచుమృదుపాదపద్మయుగము;
 కావించుచున్నాఁ డఖర్వమేధాశక్తిఁ
 గమనీయమాతనకార్యములను;
 భావించుచున్నాఁ డపారకారుణ్యాప్తి
 దీరుల నిజబంధువృష్టి నిలిపి;
 మఱియు నొనరించుచున్నాఁడు మహిమ మీఱఁ
 బెక్కు కార్యంబు; అని యెల్లఁ బేర్కొనంగఁ
 దగ మె? యెడలేని పుత్రతత్నంబు నీకుఁ
 గలిగె నమ్మకా! దేశంబు కలుపు దీర.

నీ. పత్రికావృద్ధి కప్పార్థివోత్తముఁ డిచ్చు
 ప్రవృ మిం తని చెప్పఁ దరము గాదు;
 నిర్భయ వ్యాధి నివహార్థ మా స్పృశం
 డిచ్చెడు విత్త మింతింత గాదు;

పాతకాలలకు నా వసుమతీశ్వరుఁ డంభు
 నసురాశికిని హద్దు పద్దు లేదు;
 గ్రంథమాలావృద్ధికరార్థ మా మేటి
 యనుపు ధనానికి యత్త లేదు;
 మఱియు శరణాలయాదిసన్మానముఖ్య
 గౌరవంబుల కెంతయు మేగ లేదు;
 అధికతమమయి పెరిగెడి యతని యీది
 కడలి కారార! చెలియలకట్ట లేదు.

శా. తర్కవాక్యకరణాదికాస్త్రముల సర్వజ్ఞుడగు శాస్త్రజ్ఞుఁడగు
 పర్కాలోకనమాధురీమహితుఁ డై పొడిగిది పోషించుచున్న
 గార్జున శ్యామిగబుద్ధి నెల్లడ నుశోకయశస్వినుఁ డిచ్చు
 యర్జునాత్మపతి నీ నుతుం డనెడు భాగ్యుని బింబకుం గాల్గికి

తే. కలరు దాలలు, సర్దులు కలరు; గాని
 కలర యిట్టిరు? సూర్యభ్యుగిరిగియు,
 కరము లొక వేయి యున్నవో కాని, యులుగ
 మిట్టి దాతృత్వ మెప్పు డెప్పుట్టునందు.

తే. మాతరో! వీరికాపురీశత సర్వ
 కాలమును నీ పదాంభోజకళికలందు
 ధిక్తివిశ్వాసములు గల్గి భవ్యసుఖము

స్త్రీస్వతంత్రజీవనావశ్యకత

చాట్రాతి లక్ష్మీనరసమ్మ గారు

స్త్రీలకు విద్య కూడ ఉందియు, ప్రయోజనము లేదనియు. హాని కరమనియు, స్త్రీలు గృహకృత్యములు నిర్వహించినచో బాలుననియు, మన పూర్వపు స్త్రీలు ఉద్యోగాదులు చేసియే జీవించినారా యనియు, స్త్రీలకే విషయములోను స్వాతంత్ర్యమియ్యరా దనియు వాదించువారు మన గూర్ఖదేశీయులనందరికను కొందఱు గలరు. కాని, “మాతేనగతుతి పితేనహితేనియుం క్తే కాంతేనచాభిగమ తేహ్యాపనీయ భేదం కీర్తించదిక్షు విమలాం వితనోతి లోకేకింకిం నసాధయతి కల్పలతేన విద్యా” అనినట్లు విద్య యను అమూల్యపదార్థము అర్థులకొకటియిచ్చి యొకటియియ్యకులనునా? దాని వలన ప్రయోజన మొకరి కుండి యొకరికి లేకపోవునా? అప్పుడు మొకరికి హాయి నిచ్చి మరొకరికి హాని కలుగజేయునా? ఇందుకు నిదగ్ధనముగ మన దేశమునందు విద్యావంతులైన స్త్రీలెట్లు తమ విద్యలను విద్యాభివృద్ధికై ప్రోత్సహపఱచుదురు తమ సుతులను గుణవంతులుగను ఆరోగ్యవంతులుగను చేయుజూచుచున్నారో, విద్యా విహీనలగు స్త్రీలు తమ పుత్రులు అయత్తమార్గప్రవర్తకులైనను మగల్పలేక వారి నే విషయములోను యత్తప్రవర్తకులుగఁ జేయు సమర్థులు గాకయుండినో మనము చూచుచునే యున్నాము. “నాస్త్రీ విద్యా న చక్షుః” అన్నట్లు విద్య లేనినా గంధు లని తెలుచదను. కావున విద్య యను రెండుక్షుణములు ప్రతివారును తమ హృదయఫలకమునందు చిత్రించి యిందుక నూత్నదృష్టితో విచారించినచో విద్యాపథ మెంత హృద్య మైనదియు, ఎట్టి ఫలకారిణియైనదియు బోధపడకమానదు. విద్యావంతులైన స్త్రీలు కూడ విహితమార్గదూరలై చరించుచుండి రని కొందఱు కుతిర్చుచు చేయుదురు. మనుజుని హృదయోట్టునకు వానిబుద్ధి గాని విద్య కాదు. గంధుగ జల మైనను, యూవరత్నత్రయందు పడెన, ఉప్పునీ రగులున్నది. ఇందువలన జలమునందు దోష మే మున్నది? అట్లయిన, విద్యవలన ప్రయోజన మేమన, నూర్యోదయానంతరము ఎట్టి తమవైనను విడిపోవునట్లు మనుజు లెట్టి దుర్జనులైనను విద్యావివేకయు గలిగి భూనోదయ మైనచో క్రమక్రమంబుగ దుష్టులు సహితము నుడనులు కాగలరు. ఇక మన స్త్రీలు గృహకృత్యములు నిర్వహించినచో బాలుననిన, దీనికైనను విద్య యావశ్యకమే. ఏమన, గృహమును గృహవశకరణములను పరిశుభ్రముగ నుంచుకొనుటకును, తన దేహమునకును బిడ్డల శరీరములకును ఏ మాత్ర మనారోగ్యము గలిగినను, మోక్షభ సేవ చేయుటకై వైద్యుల కమితద్రవ్యమును వెచ్చింప నవగసము లేకుండ స్వల్పచికిత్సలచే వ్యాధిని నివారంపజేసికొనుటకును, వైద్య గ్రంథము లారయుటకు విద్య యావశ్యకమే. కావున మన స్త్రీలు చదివి యుద్యోగాదులే చేయ నక్కఱలేదు. క్లితిచుంతు లైనచో, వారి కింటియందే యుద్యోగము లున్నది. శిశుపోషణాది గృహకృత్యము లాచరించుటయును, భర్త హితము నెఱిగి యుపచరించుటయును, బంధుజనుల నాదరించుటయును ఉద్యోగములు కావా? కావున విద్యవలన ప్రయోజనము లేకపోలేదు. ఇక మన పూర్వపు

స్త్రీలు ఉద్యోగాదులు చేసియే జీవించినారా యనిన, ప్రాచీనకాలమునకును వర్తమాన కాలమునకును నెల మానియు నకాగణముగ విచారించినచో, ఇట్లు వాదించువారి మనంబులందున్న సందియంబులు నశించుటయే గాక స్త్రీలకు స్వతంత్రజీవన మవసరమని తేల్చక మానదు. ఏమన, పూర్వము మన సంఘమువారు ఎవరి కులవృత్తులకు వారు లోబడి వివిధవృత్తు లాచరించుచు జీవించెడివారు; వ్యాపారియు విభజ్యమై సంఘమునకు గృహిణుడు గృహిణియు కలిగించుచుండెను. రానురాను, ఏకవృత్తి నవలంబించి వివిధ కులవృత్తులకు వదిలిపోయిటచే వ్యాపారియు నరించి నేమరితనము హెచ్చి నేశము హోద్యదశకు పాల్పడినది. పూర్వము స్త్రీ పురుషులు కలిసి యవరి కులవృత్తులను వారకలంబించుట కవకాశముండెడిది. కాలక్రమమున విదేశీయు స్త్రీ పురుషులచే తయారు చేయబడిన వస్తువులు వారి నవీనభావము పరిశ్రమ మన ప్రశంసలందు ప్రవేశించి మన వృత్తులను నాశనము చేయుట నిట్లనించినది. కావున ఎప్పుడు మన దేశమునకు విదేశీయులు వృత్తి వ్యాపించినచో, అప్పుడే మన దేశము దుర్భద్రదశ నొందినది. ఎప్పుడు మనకన్న పక్కురైన నాగరకతి యెక్కుడు పరిశ్రమ గలవారలతో మనకు సంబంధము కలిగినచో అప్పుడే మన స్త్రీలును వ్యాపారమునకు జీవించుట కవసరము వచ్చిన దని గ్రహింపవలెను. మరయు మన స్త్రీ సహజము, అవసరములను బట్టి మాఱుకుండుటవలన, దేశమున కవిద్రోహకర్తమును కలుగఁ జేయుచున్నది. ముఖ్యముగ భారతదేశపు స్త్రీలు నిర్వాహిణివలె పరిశ్రమకు నకల. ఇందువలన మన స్త్రీలు అమితద్రవ్యమైనను కలుగఁ జేయదున్నది. ఇందుకు విదేశీయులచే నెగూరుచేయబడిన వివిధములగు పూలు దుస్తులను మన స్త్రీలు అవలంబించుకొనుటయే తార్కాణము. పాశ్చాత్య స్త్రీలకే నాగరకతి కనుకూలము లగు నుంచి దుస్తులను ధరించుటగాని, వారి భావమును సంపాదించి వారి నవీనకల్పనాశక్తిని దనవారభ్యసంపకపోవుటచే తాత్కాలికేచ్ఛానురూప మగు నుభయమే గాని తుదకు భుజించుట కన్నమును ధరించుటకు వస్త్రమును లేకపోవుచున్న ననేది సంగతి గుర్తించుట నగు. పరిశ్రమ కరద్యోగవల్లన చిత్తదువులకల్గును, విదేశీయస్త్రీ లెంత శ్రమచేసి తమ పుత్రులకు సహకారిణిలై నోరభ్యుదయమును ద్రవ్యాభివృద్ధియును తేయుచున్నారో, దాని కనుఁగొనియు మన స్త్రీలు నిర్వాహిణివలె ద్రవ్యమును వెచ్చించుచున్నాను. వారి విద్య లన్నియు మనవారి విద్య కించినచో మన ద్రవ్య మంతయు మన దేశమందే నుంచుకొనుటగాని కావున ద్రవ్యము పదార్థరూపముగ మాత్రినప్పుడే యభివృద్ధి యగును. మనకు మార్పు లెట్లొ, అభివృద్ధియు వచ్చే మాటుచుండుట సహజము. కావున ద్రవ్యమును, శ్రమ అర్థప్రాప్తి పరిగ్రహణకరియలచే రూపభేదమును స్థానభేదమును నొందించి, ఉపకరణనిర్మాణము చేయవలెను. మన దేశభాగ్య మంతయు అర్థగర్భితమై కడుసంకుచితమును బొందియున్నది. అర్థము తనంతట ప్రత్యేకముగ మన కుపయోగము

కను కచ్చుట్టిడి కాదు. ధనమువలన ప్రయోజనము మనకు వలయు కనువులను పరిగ్రహించుటకు సాధనమై యుండుటయే కావున, ఇందుకు నిదర్శనముగ గవర్నెంటువారు ధనమును నాణెములుగ నిరూపించిరి. మనవా రభ్యసించు కర్మనిద్యయు శ్రీలక్ష్మి గూడ నుపయోగకరముగ నుండవలెను. అర్థాభివృద్ధి లేనిది దేశాభివృద్ధియు దేశాభ్యుదయమును కలుగవు. కనుక మన శ్రీలక్ష్మి పురుషులతో సాటు వివిధవిద్యల నభ్యసించజేసి వృత్తులను కల్పించి వారికి స్వతంత్ర జీవనమును కలుగజేసిన గాని మన దేశ మభివృద్ధి చెందదు. సామాన్యముగ సంఘములో నేమాత్రము స్థితిగతు లున్నను శ్రీలక్ష్మి కెక్కడ లేని రాణివాసమును నిర్వాహకత్వమున కల్పించుచున్నారు. నాగరకత పేరిట సోమరితన వలవడుచున్నది. వృత్తి చేసికొనుట మనునది కేవలము నింద్య మగుచున్నది. పూర్వ మది యుపయుక్తముగ నుండెను; గాని, వైన వ్రాసిన రీతిని నిరంతరపరిశ్రమాభ్యాసకులగు ప్రజలతో సంబంధము తటస్థించినప్పుడు, అభివృద్ధికరము లగు వృత్తుల నే యవలంబింపజేయవలెను గాని యాచారము లేని పాతువుచే భ్రష్టలను జేసి దేశద్రోహము చేయరాదు. పాశ్చాత్యశ్రీ పురుషులు బుద్ధికుశలతచేత సమానవిద్యాపరిశ్రమ గలవారై బోన్నిత్యమును బొంది దేశమున కమితోపకారమును జేయుచున్నారు. మన సంఘములో శ్రీలక్ష్మి కము విశేషముగ స్వాతంత్ర్యవృత్తి లేక కుటుంబమునకుఁ గిట్టుకొంటు గాని పురుషునియొక్క యార్జనకు పాల్పడుచున్నది. అనఁగా మన కుటుంబములలో ఒకఁడు సంపాదించుటయు పెక్కుండు జీవించుటయు సంభవించుచున్నది. ఇందు వలన క్రమక్రమముగ ధనము గల కుటుంబములు గూడ దరిద్రస్థితిని జెందుచున్నవి. శ్రీలక్ష్మి స్వతంత్రజీవనమును కలుగజేయుట కున్నత విద్య యవశ్యము. మన సంఘములో నెక్కువమంది ఉంఛవృత్తి నైన గౌరవించెదరు గాని పురుషులకడ మన శ్రీలక్ష్మి కున్నతవిద్య గణపటకును, విద్యావతులైన శ్రీలక్ష్మి పాలికాపాఠశాలల కుపాధ్యాయినిలుగఁ బంపుటకును సంగీకరింపరు. మన శ్రీలక్ష్మి పాధ్యాయినిలు గాకున్న మన బాలికలకు విద్య గణపటకు, పురుషులు గాకున్న శ్రీలక్ష్మి లెట్లు లభించెదరు? మన దేశమందు జీవనము లేక ఉంఛవృత్తి వలన జీవించువా రెందరు లేరు? జీవనమునకు లేక తిరిపె మెత్తు కొనుటకన్న ఒకటికీ విద్య గణపి జీవించుట గౌరవమైన వృత్తి కాదా? కావున ఏ పదార్థమైన నుపయోగపలుపవల ననెన కాంక్ష ముఖ్యమైన కారణము. కన్నులు లేకున్న చిత్రరవును, చెవులు లేకున్న గానమును నెట్లప్రయోజనమో, వాంఛ లేకుండిన నేరస్తువులును బనికి రావు. నిష్కామి యగువానికి లోక మంతయు నిష్ప్రయోజనమును, మూల్యకూన్యము పై యుండును. అట్టివారి లే దేశంబునందుండిన, ఆ దేశము తప్పక నశించు ననుటకు సందియము లేదు. ఇందుకు నిదర్శనముగ హీనకులజులు కట్టబట్టయును త్రొగుట కింత గంజియును దొరకినఁ జాలు నని తృప్తి నొందుటచే, యెరుమచ్చినను పరిశ్రమ చేసి ద్రవ్యార్జన చేయక యింక నెక్కువ యెందుకని యుపేక్షించుట చూచుచున్నాము. ఇందుచే వారు వృద్ధి నొందకుండుటయే గాక, దినదినము హైన్యస్థితికిఁ గూడ వచ్చుచున్నారు. మఱియు మన శ్రీలక్ష్మి విద్యాకూన్య లగుటచేతనే దీర్ఘదృష్టి లేక సమగ్రసజ్జానరహితరై ద్వైతభావమును వహించి వారివారి సంతకుటుంబములమీఁద తప్ప ఇతరములయెడ ననాదరబుద్ధి గలవారై వికమద్యకూన్యరై దేశాభిమానరహితరై వర్తించుచున్నారు. మన

సంఘస్థైర్యము శిథిల మైపోవుచున్నది. మఱియు మన శ్రీలక్ష్మి నిగ్వాహకత్వముననే సోమరితన మలవడి తాము వ్యాధిగ్రస్త లగుటయు, తమ శిశువులను వ్యాధిపీడితు లగునట్లు చేయుటయు సంభవించుచున్నది. ఇందుకు తార్కాణముగ గీన కుటుంబీకులును హీనకులజులును నిరంతరపరిశ్రమచే ఆరోగ్యవతుల గుటయు, సంపన్నగృహిణులు వ్యాధిగ్రస్త లగుటయు మనము చూచుచు నేయున్నాము. ఇన్నిటికిని కారణము మన శ్రీలక్ష్మి, అర్జనబుద్ధి కవకాశం బీయక యావజ్జీవమును బానిసతనమే గర్హింతరముగఁ బాల్పడజేయుచు, జీవచ్ఛవములవలె వర్తింపజేయుటయే. కొన్ని నవీనశక్తుల కీ యూహ లుదయించినను, వ్యక్తి సంఘశక్తిని ప్రతిఘటింపలేక మనోరాజ్య మేలుట చే వారి యూహలు వారితోనే యంతరించుచున్నవి గాని భూకారిణు లగుట లేదు. ఇట్టివారు ఊహాసంస్కర్త లని పేర్కొనఁబడుదురు. ఏ మన, పక్షిమైన పండ్లు నైతఁడు తమంతట వచ్చి మన నోటఁ బడవు. “ఉద్యమే నైవ సిద్ధ్యంతి కార్యాణి న మనోరథాః” హస్తే నుప్తప్రబుద్ధస్య నహ్యాయాతి ధనం న్యయం” అని సమస్త కార్యములు ప్రయత్ని సాధ్యములై యున్నవి. సోలపుగురు తంతు సదృశములను నిర్మించునట్లును, తేనెటీగలు సుధువును గూడఁజెట్టునట్లును, మన శ్రీలక్ష్మి నుద్యోగిను లగునట్లు చేసినఁ గాని దేశాభ్యుదయము కలుగదు. మఱియు, తన కందని ద్రాక్ష సుద్దను పుల్లని వని నక్క నిగసించునట్లు, మన శ్రీలక్ష్మి విద్యాభ్యాసమున కనువగు మార్గముల నుపయోగపలుపలేక విద్యయందు దోషానోపణము చేసి, శ్రీలక్ష్మి విద్య కూడ దని తలంచుచున్నారు. మానవుని భీతితయా త్రలో పురుషుఁడు గృహీతరవాహకత్వములను శ్రీ గృహీతరధర్మములను నెఱవేర్చుటకు నిర్ణీతులైరి గాని, విద్యానివాహకత్వములకు శ్రీలక్ష్మి లనగ్న లని తలంపరాదు. ఇంక శ్రీలక్ష్మి విషయములోను స్వాతంత్ర్య మియ్యరా ననిన, శ్రీలక్ష్మి బానిసతన మొసంగుట పురుషులకు పోనియే యని యించుక నూత్నదృష్టితో విచారించిన ప్రతి వారికిని బోధపడక మానదు. ఎట్లన ప్రతిజీవుఁడును తన జీవాగ్రాశ నడపుటకు స్వీకృతి కలుగు పర్యంతము తల్లి పోషణయం దాధార పడియున్నాఁడు. శిశువు పురోభివృద్ధికి తల్లియే మృగాదగ్గకు రాలుగ నున్నది. “సంసర్గజా పుణ్యగుణా భవంతి” యని శిల్పము విద్యాని వేకములు గలిగి స్వతంత్రరై దేహమును యుగలవారైన గాని, బానిసతనమున కలవడిన తల్లిచే పెంపొందిన పిల్లలు పీడబుద్ధి గల వారుగను స్వతంత్రతచ్చ గలవారును దేశాభిమానులును దేశాధారకులుగను నెట్లయ్యెదరు? కావున శ్రీలక్ష్మి కున్నతవిద్యను, అపి స్వతంత్రులు కనకాశం బిచ్చుట పురుషుల ప్రామాణ్యమున కీ గాని శ్రీలక్ష్మి మేలుకొఱకుఁ గావలయు, అది గాంగీ నమున శ్రీ పురుషుల న్యోగ్యాశ్రయరై నది సాక్షాదపదమందు ననియు గ్రహించి, శ్రీలక్ష్మి పురుషులతో సాటు ఉన్నది దగ్గ నభ్యసించుట కవకాశం బిచ్చి, సమానస్వాతంత్ర్యము సమానగౌరవము కచ్చి, యెవరి కనుకూలము లగు వృత్తులను వా రభ్యసించునట్లు చేయవలెను; గాని స్వతః ప్రమాణముగ స్వీకరించును శ్రీలక్ష్మి పురుషులకు శిశ్వతిమైన రమేకవ్యాసమును నిర్ణయించి యొకకృత్తి సింహము టకు వీలు లేదు. దేశకాలావస్థను బట్టి సర్వమును మార్చుకొనవలసి యుండును గాన, ఎప్పుడు మన శ్రీలక్ష్మి మన భవనమున నున్న యనుచరణకు తిసికొని వచ్చెదగా యప్పుడే మన దేశ మభివృద్ధి నొందగలదు.

అబలావిలాపము

బుడచుగుంట శివరామయ్య గారు

రణరంగమున శత్రురాజభీకరముగ
సంచరింపదె మున్న సత్యభామ ?
అగ్ని రంతటివైరి నాజి జయింపదే
రాణి వీరావాయి రౌద్ర మెసంగ ?
నిరుపచుశౌర్యవార్నిధి గుతుబద్దీను
దురమున నోలదే కరుణదేవి ?
తన బాణనై పుణ్యమున కెఱ సేయదే
సంయుక్త రిపులను సమరమందు ?

అట్టి యసమానశూరత్వ మతివలకును
గలుగజేయరె తొల్లింటి కాలమునను ?
శస్త్రవిద్యల నేర్పక శక్తిహీన
లనుచు వాకొనదగునె మహాత్ములార !

సీ. శాంతి దీపింప రాజ్యంబు బాలింపదే
వైరులఁ ద్రుంచి భవానిదేవి ?
ప్రజలఁ దల్లియు బోలె రక్షింపదే మున్ను
రాణి రుద్రమదేవి శ్రమలఁ బాపి ?
రాణి విఘ్నోరియా రాజ్యంబు చేయదే
సౌఖ్యంబు లొందంగ సర్వజనులు ?
ధర్మంబు దప్పక ధరణి నేలదె యహ
ల్యావాయి ధీరయై యడల గెల్చి ?

చక్రవర్తిను లై నట్టి చాన లుండఁ
దరుణ లుద్యోగములు చేయఁ దగ రటంచుఁ
బల్క నేమిటి ? కబలలపై ని టింత
పంత మేటికి విడువుడే భవ్యులార !

సీ. అతివ లున్న తవిద్య నభ్యసింపంగరాదు,
ధవుని దైవంబుగాఁ దలఁపవలయు ;
సంగీతమును నేర్వ సతులకుఁ గారాదు,
పాటలు సొంపుగాఁ బాడవలయు ;
వ్యాయామ మునరింప నబల లర్హులు గారు,
బండు చాకిరి చేయవలయు నెపుడూ ;
చనదు శ్రీ లారోగ్యశాస్త్రంబులను గూడఁ,
బరిశుభ్రముగ నుండవలయు నింట్లు ;

అకట ! యిది యేటి యన్యాయ మార్యులార !
తనకుఁ దెలియని విషయముల్ ధాత యైన
చేయఁజాలునె ? యింక నైన శ్రీల వివిధ
విద్యలను నేర్వజేయుడే ప్రేమతోడ.

సీ. నూనులు సత్కార్యకూరులై చెన్నొంద
నెలఁతలు సుగుణలై నెగడవలయు ;
తనయులు సుకవులై తనరంగఁ గాంతలు
గ్రంథకర్తలు లోచుఁ గ్రాలవలయు ;

అరిభయంకరు లౌచు నాత్మజుల పెంఱొంద
శ్రీలు ప్రతాపలై చెలఁగవలయు ;
బాలురు వితరణలై విలసిల్లఁ
దనుగా లుదారలై తనగవలయు ;
దేశభక్తులై బిడ్డలు తేజరిల్ల
దేశ సేవకు రాండ్రులు తెఱవ లెపుడూ
బొదలుచుండంగవలయును ; గుత్తులకును
గన్న తల్లుల గుణములే కలుగుకతన.

1

సీ. అకొన్న యతిశిని నావూట నిల్పంగ
నతివను ముందుగా నడుగవలయు ;
అతిరిక్తుడౌ గోగి కావధం బిప్పింపఁ
బడఁతి యాజ్ఞను బొందవలయు ముందు ;
బై రాగికిని నొక్క ప్రాత వస్త్ర మొసంగఁ
బొలఁతి శాసనమును బొందవలయు ;
ససిబాలునకుఁ బ్రేమఁ బప్పుబెల్లముఁ బెట్టఁ
బూఁబోడి యనుమతిఁ బొందవలయు ;

ఇంక స్వాతంత్ర్య మనునది యెందుఁ గలదొ
యెఱుంగఁగారాదు మీకును మరుఱులార !
తప్పు లేనిదె వైబడి తన్ని తిట్టు
టకును గడుపా భుజియించుటకును వప్పు.

2

సీ. సంస్కారనామలు సభికులు గానట్టి
కొంతలైన గదా ! గర్హ్యులగుట ;
సంస్కారవాదులు స్వాతంత్ర్యహీన శా
యబలలైన గదా ! యగడువడుట ;
సంస్కారవాదులు చానల నుద్యోగి
నలఁ జేయుటకుఁ గదా ! పలుచనగుట ;
సంస్కారవాదులు సతుల కున్న తవిద్య
గఱపించుటకుఁ గదా ! కష్టపడుట ;
నుడఁగులకు సౌఖ్యములు గూర్చు మదిని దలఁచి
పాటుపడుచుండు పుణ్యులఁ బరులవలెనె
నింద చేయఁగవచ్చునే ? నెలఁతలార !
దాన దోషంబు గల్గదే ధరణియందు ?

3

సీ. అసమానసాహిత్యలసమాన లైనచోఁ
దను మాయలందునఁ దగుల రనుచు,
వేదాధికారింబు బిసయహాత్తుల కియ్యఁ
దను దురాచారముల్ దాఁగ వనుచు,
పతి లేని యబలల పరిణయంబులు నేయఁ
బనులచే నిల్లాలు బడలు ననుచు,
బాల్యవివాహముల్ పాసిన ద్రవ్యంబు
సచుకూర్చు తంత్రముల్ సాఁగ వనుచు,

వేదవిద్యల నేర్పక వెలదులకును
పరిణయస్వేచ్ఛ నియ్యక భంగపఱచి
రండలకుఁ బెండ్లి చేయంగరా దటండ్రు
స్వార్థపరతను విబుధులు వదలి దయను.

సీ. కాస్త్రప్రపంచంబు సమ్మతింపదు సుమీ
విధవావివాహంబు వెలదులకును;
కాస్త్రప్రపంచంబు సమ్మతింపదు సుమీ
ప్రాధావివాహముల్ పడఁతులకును;
కాస్త్రప్రపంచంబు సమ్మతింపదు సుమీ
చాన లున్న తవిద్యఁ జదువుటకును;
కాస్త్రప్రపంచంబు సమ్మతింపదు సుమీ
శ్రుత్యధికారంబు సుదతులకును;
అని యశాశ్రీయకర్మంబు లాచరింపఁ
దగ దని వచింప న్యాయమే? తండ్రులార!
భర్మహీనము లనుఖప్రదఁబులైనఁ
పనులనే చేయ, నివి చేయఁ బాఁడి గాదె?

సీ. తనయలఁ దెగనమ్మి ద్రవ్యంబు నార్జింప
వేదంబు లొప్పెనే? విబుధులార!
బాల్యవివాహముల్ పఱపంగ కాస్త్రముల్
సమ్మతిఁ జెందెనే? సరసులార!
వందలాది ధనంబు వరశుల్కమునఁ గూర్ప
కాస్త్రంబు లొప్పెనే? చతురులార!
కూలంగ సత్యంబు కూటసాత్యము పల్క
స్మృతు లొప్పెనే? సుధీశ్రేష్ఠులార!
నీతిబాహ్యంబులును కాస్త్రనిచయములను
గర్హితంబులు నైన యీ కార్యములను
నాచరింపఁగవచ్చునే? యార్యులార!
వీని కన్నిటికినీ కాస్త్రవిధులు వలదె?

సీ. గ్రుడ్డివారికినైనఁ గుంటివారికినైన
ధర్మంబుఁ జేయంగదలఁచిరేని,
వనములనైనను బాటలనైనను
దయతోడ నిర్మింపఁదలఁచిరేని,
కూపంబులను నైన గుంటలనైనను
త్రవ్వింపఁగా మదిఁ దలఁచిరేని,
సత్రంబులను నైనఁ జూల్లెనె నను
కట్టింపగా సమకట్టిరేని,

మూర్ఖమానసలైనట్టి ముదిత లపుడు
భర్తలను నిందచేయుచు భంగమొందఁ
జేసెదరు కాన, విద్యను జెప్పి మిగుల
జ్ఞానవతులను జేయుడి మానినులను.

సీ. అజ్ఞానవతియైన యతివను బెండ్లాడ
దిన మొక యేడుగా మనుట గల్గు;
అజ్ఞానవతియైన యతివను బెండ్లాడ
నక్కచెల్లెం ద్రన్నయాస లేదు;

7

అజ్ఞానవతియైన యతివను బెండ్లాడ
దయముల్ కాజేర్లు ధనము మ్రొంగు;
అజ్ఞానవతియైన యతివను బెండ్లాడ
బంధువర్గముతోడి వైగ మొదవు;

వెంకయైనట్టి యతివను బెండ్లియాడఁ
బడయఁగల్గును బడరాని బాధ లెల్ల;
కాన, సతులకు విద్యను గఱపుడయ్య
సౌఖ్యములు గల్గు మీకును సంతతంబు.

11

సీ. విద్య చెప్పించిన విజ్ఞానవతు లయి
తగులఁగట్టిన మూర్ఖు దరియ రనుచు,
తరుణు లున్న తవిద్యఁ దగ నేర్పినంత నే
పురుషుని సౌఖ్యంబు లరయరనుచు,
పాలఁతుల కక్షరంబులు నేర్పినంత నే
కులటలై పతులకు గొల్వ గనుచు,
వెలదుల దయతోడ విద్యావతులఁ జేయ
విభుఁ డశక్తుఁడు గాఁగ విడుతు రనుచు,

8

తలఁతు రిది యేటి మార్భ్యంబు తండ్రులార!
చదువువలనను దొసఁగులు సమసిపోవె?
చదువువలనను సద్బుద్ధి పొదలకున్నె?
చదువు చందంబు తెలిసిన సరసులార!

12

సీ. విద్యచే జెన్నొంగు వీరమతీజేవి
నినయంబు దప్పెనే? విబుధులార!
ప్రబలమూర్ఖుడైన పతిని వీడెనే మున్ను
విమషి నునీలి? యో విజ్ఞులార!
అనుపమవిజ్ఞాని యననూయ నాధుని
శోకంపఁజేసెనే? నూరులార!
వ్యాధిపీడితుడైన వరు విడనాడెనే
నశినీమహాజేవి? నవ్యులార!

9

నిరుపయంబైన పతిభక్తి నెలఁతలకును
గలుగఁజేయుచు సుగుణత్వగరిమ నిచ్చు
విద్యవలనను జెడుదురు వెలదు లనుచుఁ
దలఁతు రిది యేటి మార్భ్యంబు? తండ్రులార!

13

సీ. విమలసచ్చారిత్ర విమలాచుహాజేవి
కాంతుని నేపాటి కలఁతపఱచె?
అపరసరస్వతి యన నొప్పు దమయంతి
నాధుని నేపాటి నమలి మ్రొంగ?
అతిపరాక్రమశాలి యగు రాణి పద్మిని
ముదితున కేలాటి ముప్పుఁ దెచ్చె?
సంగితసాహిత్యసరసయా సావిత్రి
భర్తను నేపాటి భంగపఱచె?

10

తక్కుఁ గల రామ లందఱు మిక్కుటముగఁ
జదువ నేర్చియుఁ బతుల కసౌఖ్యములను
గలుగఁజేసిరె? యిది యెట్టి కాల మకట!
విద్యవలనను జెడుగులు వీడిపోవె?

14

వ్యవసాయాభివృద్ధి - జరగవలసిన కృషి

గోపేటి జోగిరాజు గారు

వ్యవసాయమే మన ముఖ్యవృత్తి. వ్యవసాయాభివృద్ధియే మన యొక్క గాభివృద్ధికి ముఖ్య సాధనము. ఇతర నాగరక దేశములలో ప్రజల కృషి చేతను, శాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనలవలనను, పరిసాలకుల సానుభూతి మూలమునను, వ్యవసాయ మెట్లభివృద్ధి గాంచి యున్నదో యింకను నెట్లు దినదినాభివృద్ధి గాంచుచున్నదో మనము వినుచున్నాము. అదే విధముగ మన దేశపు స్థితిగతుల ననుసరించి యుక్త విధమున మన పాలకులును మనమును నెంత కృషి చేసిన నంత శీఘ్రముగ వ్యవసాయ మీ దేశమునఁ గూడ నభివృద్ధి చెందు ననుటకు సందేహము లేదు.

వ్యవసాయాభివృద్ధికిగాను ఆంధ్రదేశమున రెండు విధముల కృషి జరగవలసి యున్నది. ఇందు మొదటిది విజ్ఞానాభివృద్ధి, అనఁగా వ్యవసాయదారులు తమ వృత్తితో సంబంధించిన పనుల నన్నిటిని బాగుగ నిర్వహించుకొనుటకు వలయు జ్ఞానమును పెంపొందించుట. రెండవది సౌకర్య కల్పనము, అనఁగా వ్యవసాయమున కనుకూలములగు స్థితిగతులను కల్పించుట.

విజ్ఞానాభివృద్ధి

జ్ఞానాభివృద్ధికి ముఖ్యసాధనము విద్యావ్యాపనము. మన దేశపు ప్రజలలో చాల భాగము (నూటికి 80 మందికి వైఁగా) విద్యావిహీనులగుటచేతనే వారి కాయా వృత్తులందలి విజ్ఞానమునం దభివృద్ధి లేక యన్ని వృత్తులును హీనస్థితికి వచ్చినవి. ఇంగ్లండు జర్మనీ జపాను మొదలగు దేశములందు కొంచె మించుమించు ప్రజలందఱును విద్యావంతు లగుటచేతనే వారి విజ్ఞానమును దినదినాభివృద్ధి గాంచి యన్ని వృత్తులును మంచి స్థితియందున్నవి. ఆంధ్రదేశమందును ఆయా వృత్తులకు సంబంధించినవా రందఱును విద్యావంతులగుటకు తగిన యేర్పాట్లు చేయుటయే వాని యభివృద్ధికి ముఖ్య సాధనము.

ప్రతి మనుజునికిని ప్రపంచమందు మెలఁగుటకు వలయు లోక పరిచయమును నీతిని కలుగఁజేయు సామాన్యవిద్య కొంత యావశ్యకము. ఇది గాక, ఆయా వృత్తులచే జీవించువారల కాయా వృత్తులకు సంబంధించిన జ్ఞానము గలుగుటకు కొంత ప్రత్యేకవిద్య యావశ్యకము. ఇట్టి ప్రత్యేకవిద్యకు సాంకేతికవిద్య యని పేరు. వ్యవసాయ సంబంధ మగు సాంకేతిక విద్య వ్యవసాయవిద్య.

సామాన్య విద్యావ్యాపనమును గూర్చి యిచట నంతగా వ్రాయఁబని లేదు. దీని యావశ్యకతయు, దీనిని వ్యాపనము చేయు విధానములును పత్రికాపాఠకులకు తెలిసియే యుండును. ఇందుకు తగిన ఏర్పాట్లను చేయుటకై మన నాయకులు దొరతనమువారిని తమ శక్తి

కొలఁది ప్రోత్సహించుచున్నారు. ప్రజలచేత నున్న కొన్ని యితర ప్రయత్నములును జరగుచునే యున్నవి. కాని, విద్యయం దభిరుచి తక్కువగ నున్న మన దేశమున నిర్బంధవిధానము నమలులోఁ బెట్టినఁ గాని, విద్యావ్యాపనము దేశాభివృద్ధికి వలయునంత శీఘ్రముగ కలుగ నేరదు.

సామాన్యవిద్యయే మిగుల లోటుగ నున్న యీ దేశమున సాంకేతికవిద్య కొంత యగుట వింత గాదు. మన దేశపు రైతులతో వ్యవసాయవిద్యను గూర్చి యెవరేని ప్రశంసించినయెడల వ్యవసాయము గూడ బడికిఁ బోయి నేర్చుకొనవలయునా యని యాశ్చర్యపోవుదురు. ఇంతవఱకు వ్యవసాయదారుల పిల్లలు తమ తండ్రితాతలనుండి వారలతోఁ గలసి పని చేయుచుండుటవలనఁ గలుగు ననుభవజ్ఞానముతోనే వ్యవసాయదారు లగుచున్నారు. కాని, ఇతర నాగరకదేశములందువలెనే మన దేశమునందును వ్యవసాయాభివృద్ధి నొంపవలెనన్న, ఈ యనుభవజ్ఞానమునకు తోడుగ ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానముతోఁ గూడిన సక్రమమయిన వ్యవసాయవిద్యను గూడ రైతుల పిల్లలభ్యసించుటకు తగిన యేర్పాట్లు చేయఁబడవలయును.

రైతుల పిల్లలకు వ్యవసాయవిద్యను సామాన్యవిద్య తోపాటే గఱపుట మంచిది. మొదటినుండియు వ్యవసాయమన నేమో తెలియకుండునట్టిప్పటి పాఠశాలలలో కొంతవఱకు చదివి వ్యవసాయమన నొక నీచవృత్తిగ భావించు స్థితికి వచ్చిన పిమ్మట వారలకు మరల వ్యవసాయమునం దభిరుచి పుట్టించుట కష్టము.

ఇపు డున్న గ్రామపాఠశాలలందే పిల్లలకు వ్యవసాయ విద్యా ప్రవేశమునకు ఏర్పాట్లు చేయవచ్చును. వీనియందు బాలురకు చదువుట వ్రాయుట గణితము మొదలగుననే గాక, బడితోఁటలను నెలకొల్పి యందలి వివిధములగు చెట్టుచేమలను వానిని నెంచు విధానములను పరిశీలించునట్లు చేయుటచేతను, కొంత ప్రదేశమున బాలురే ఆయా జాతులను నెంచునట్లు చేయుటచేతను, వ్యవసాయ విద్యారంభము చేయవచ్చును. రైతుల పొలమునందు గూడ పిల్లల కాయా సస్యములను సాగుచేయు విధానములందు పరిచయమును గలిగింపవచ్చును. ఇపుడే వ్యవసాయమునకు సంబంధించిన ప్రకృతి శాస్త్ర విషయములను గూడ పిల్లల మనసున కెక్కింపవచ్చును. ఇట్లు గ్రామ పాఠశాలలలో 10, 11 సంవత్సరముల వయసు వచ్చువఱకు విద్య గఱచునప్పటికి బాలురకు కొంత ప్రపంచజ్ఞానమును సామాన్య వ్యవసాయ సాంప్రదాయముల పరిచయమును కలుగును. ఇప్పటి పాఠశాలలలో చదువు బాలురకువలె వ్యవసాయమునందు నిరసనభావము జనింపదు.

ఇట్లు కొంత విద్య నభ్యసించి తమ పెద్దలతో పాటు వ్యవ

సాయవృత్తికి దిగువారు పుస్తకపఠనమువలనను పత్రికాపఠనము వలనను అనుభవమువలనను తమ జ్ఞానమును వృద్ధిపఱచుకొని తమ పనులను మెలకువతో చేసికొనగలరు. ఇతరులచే నూచింపబడు వ్యవసాయాభివృద్ధిసాధనములను సులభముగ గ్రహింపగలుగుదురు.

ఈ గ్రామమును విడిచి పోవగిన వ్యవసాయదారుల బాలురీ విద్యను మరికొంతకణ కభ్యసించుటకు తగిన యేర్పాట్లు గూడచున దేశమున జరగవలసి యున్నవి. ప్రత్యేక వ్యవసాయ పాఠశాలలను స్థాపించుట యందు కొక సాధనము. ఇట్టి పాఠశాల లింతకణ ఆంధ్రదేశమున నెచటను లేవు. కాని, మన సామాజ్యశాసన సభ్యులును ఆంధ్ర జమీదారులలో నొకరును అగు శ్రీ పానుగంటి రామారాయణింగారు కాశీపాస్తి నగరమున నొక వ్యవసాయ పాఠశాలను స్థాపించుట కేర్పాట్లు చేయుచున్నారు. పాఠశాలకొఱకు చక్కని మందిరము కట్టింపబడెను. ఆంధ్రదేశమున పేరునకైన లేని యిట్టి వ్యవసాయ విద్యాలయమును స్థాపించుటయం దందటికి మార్గ దర్శకు లగు శ్రీ రామారాయణింగారి యాదార్య మెంతయు క్లాగు నీయము. మచిలీపట్టణమునందలి ఆంధ్ర బాతీయ కళాశాలయందు గూడ వ్యవసాయవిద్య గణపుట కేర్పాట్లు జరగుచున్న వని వినుటకు మిగుల సంతసింపవలసియున్నది.

ప్రస్తుత స్థితి గతులం దిట్టి పాఠశాల లనేకము స్థాపించుటకు బీలు లేకపోవచ్చును. ఎచ్చటనైన నొకటి రెండు స్థాపించిన మాత్రమున నవి యందఱకును నందుబడిగ నుండవు. కావున నిట్టి పాఠశాలలను నెలకొల్పుటకు తోడు ఇప్పటి యున్నత విద్యాలయములందే కొన్నిటియందు వ్యవసాయ విద్యాభ్యాసమునకు గూడ ఏర్పాట్లు చేయుట యుక్తము. ప్రత్యేక వ్యవసాయ పాఠశాలలను నెలకొల్పుటకంటె నిది సులభసాధ్యము. వ్యవసాయమునకు సంబంధించిన ప్రకృతిశాస్త్రములను బోధించుటకు తగిన సాధన సామగ్రి యిప్పటి యున్నతపాఠశాలలం దిదివఱకే చాలవఱకుండు యుండును. ఒక చిన్న వ్యవసాయక్షేత్రమును జేర్చి యొకరిద్దఱుపాఠ్యాయులను నేమించినయెడల నీ యున్నత పాఠశాలలందు సామాన్యవిద్యతో పాటు కొందఱు బాలురకు స్కూలు ఫ్రైనలు తరగతికఱకు గూడ వ్యవసాయవిద్యను గణపవచ్చును.

దావరి జిల్లాలోని కొటరాచి దండ్రపురమునగల యున్నత పాఠశాలయం దిట్టి యేర్పాట్లు చేయుటకు యత్నములు జరగుచుండెనని కొంత కాలము క్రిందట వినవచ్చెను కాని, యీ కృషి యెంత వఱకు క్రియారూపమును దాల్చెనో తెలియలేదు. పితాపురమున శ్రీ రాజాగారి యున్నత పాఠశాలయు వ్యవసాయక్షేత్రమును ఒక దాని సమీపమున నొకటి యున్నవి. ఈ రెండును నొకేపోట నుండుటచే నిచట వ్యవసాయ విద్యా బోధనమున కేర్పాట్లు చేయుట మిగుల సులభమైన పని. విద్యాభియాను లగు రాజాగారి యాదార్యమువలన నిట్టి యేర్పాట్లు శీఘ్రముగ చేయబడును గాక!

ఇట్టి పాఠశాలలందు సామాన్య విద్యతో పాటు వ్యవసాయ విద్యను గూడ కఠమవారల తమ వ్యవసాయము నభివృద్ధి చేసికొను

టకు కొంతవఱకు తామే కృషి చేయగలుగుదురు. వ్యవసాయముగాను లలో చాల భాగ మిట్టివార లగునెడల వ్యవసాయము మిగుల శీఘ్రముగ నభివృద్ధి చెందగలదు.

ఈ పాఠశాలలలో నన్ని విషయములను తెలుగు భాష నులముననే నేర్పుట యుచితము. బాలురకు ఇంగ్లీషు నేర్పవలసినయు లేకపోలేదు కాని, మొదట నీ భాషను నేర్పి దీని మూలముననే ప్రకృతిశాస్త్రానికములను నేర్పజూచుటవలన ననవసరమగు నెలవారజమును విద్యార్థుల వ్యక్తికప్రయాసమును కలుగును. ఇపుడిప్పుడు తెలుగునఁ గూడ ప్రకృతిశాస్త్రగ్రంథములు చాలకఱకు ప్రచురింపబడుటచే వీని నింగ్లీషుననే నేర్పవలసరము లేదు.

ఇంకను నుత్తర వ్యవసాయ విద్యయు శాస్త్రజ్ఞానమును సంపాదించఁ గోరువారలకొఱకు ప్రత్యేకముగ వ్యవసాయ కళాశాలలుండవలెను. ఇట్టి కళాశాల యొకటి మన రాజధానియందు నెప్పుడు కోయంబత్తూరులో మాత్రము గలను. ఇది గూంధ్రదేశమునకు మిగుల దూరస్థ మగుట చేతను, ఆంధ్రదేశపు స్థితిగతులకును కళాశాల యున్న ప్రదేశపు స్థితిగతులకును చాల వ్యత్యాస ముండుటచేతను, ఈ రెంటికంటెను నెక్కుడుగ కోయంబత్తూ ర్దేశమున స్థాపనావ్యాధి కనబడు పట్టణ మగుటచేతను, ఆంధ్రవిద్యార్థుల కొక కళాశాల యంత యాకర్షకముగ లేదు. అయినను, ఈ నడుమ కొందఱు తెలుగు విద్యార్థులు చొరవచేసి యచటికి పోవుటయు గణననత్సరము విద్యార్థులకు పరీక్షల పర్యవసానమును బట్టి యొకంగఁబడిన బంగారు పతకములును ఇతర బహుచతులును అన్నియు తెలుగు విద్యార్థులందఱింబించుటయు సంప్రప్తి కరములు. ఇట్టి కళాశాల గూంధ్రదేశమధ్యముననే యున్నయెడల ఆంధ్ర విద్యార్థులు దీనివలన నిరక సంతయో లాభమును పొందగలుగుదురు. ఇట్టి విద్యాలయమును మరియొకదానిని తెలుగు దేశమున నెలకొల్పుట ఇప్పటి స్థితిగతులందు సులభసాధ్యము కాకపోయినను, ఇపు డాంధ్రులందఱు 44 వయసున్న ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయముతో పోల్చినను ఇది ఆంధ్రులకు లభింపకుండునా?

కోయంబత్తూరునందలి వ్యవసాయ కళాశాల కప్పుడు ఏ స్కూలు ఫ్రైనలు పరీక్షకఱకు సామాన్య విద్య నభ్యసించి వ్యవసాయమున నభిరుచి గాని యనుభవము గాని లేకమైచి నేనివా రే చాలచుంది పోవుచున్నారు. వీరేలు వ్యవసాయానుభవమును శాస్త్రజ్ఞానమును గూడ నెచట చదువు కొగ్గి కఱముననే పొందుదు. అనఁ ఇట్లు గాక, యిదివఱలో ప్రకంసింపబడిన ఉన్నత పాఠశాలలందు వ్యవసాయవిద్యను గూడ కఠచినవారలలో నచుద్ధులీ కళాశాలకు పోయినయెడల నదికఱచే వ్యవసాయసమయములు చాలకఱకు నెరవీరి యుండుటచే సామాన్య విషయములను విడిచి, మరట మాత్రమే లభించు నుత్తమశాస్త్రజ్ఞానమును సంపాదించుట కుక్కుఁ బుగ కాశ ముండును. వీరలు అనుభవమును శాస్త్రజ్ఞానమును గూడ కలిగియుండుటచే నిప్పటి కళాశాల విద్యార్థులకంటె కఠదేశపు వ్యవసాయము నభివృద్ధికి చెచ్చుటయం దెక్కువ సమర్థులయి

యందురు.

వ్యవసాయశాఖలకు గాని వారి పట్లలకు గాని వ్యవసాయ విజ్ఞానమును గలిగించుటకు మొదట నిట్టి విజ్ఞానము బాగుగ గలవారు కొందఱుండవలయును గదా. ఈ విజ్ఞానమును సంపాదించుటకు వ్యాపింపజేయుటకును దొరతనమువారు తమ పరిపాలనయున ప్రత్యేకముగ వ్యవసాయశాఖ సేర్పజుచియున్నారు. ఈ శాఖచేతనే పాలితమగుచున్న కోయంబత్తూరు వ్యవసాయ కళాశాలనుం దుత్తమపరీక్షయందు పేరు పొందారులు చాలఁగా కీ విజ్ఞాన సంపాదనయనందును వ్యాపకమునంగును నియోజిత లగుచున్నారు.

విజ్ఞానసంపాదనమునకు అన్వేషణ మా శ్రేయకము. వ్యవసాయ సంబంధములగు విషయముల నన్నిటిని ప్రయోగముల మూలమున బాగుగ పరీక్షించి లాభకరములగు నాతనవిధానముల నరయుటకు వ్యవసాయశాఖవారు పాశ్చాత్యదేశములందు విద్య నభ్యసించిన కొందఱు వ్యవసాయశాస్త్రజ్ఞులను ఇతర శాస్త్రజ్ఞులను నియమించియున్నారు. వీరును వీరి సహకారులును కోయంబత్తూరునందలి వ్యవసాయాన్వేషణశాలయందును ఇతరస్థలములలో స్థాపింపబడిన వ్యవసాయ స్థానములందును కృషి చేయుచున్నారు. ఈ కృషిలో పాటే వ్యవసాయ కళాశాలయం దేలేదు కొందఱు విద్యార్థులును తయారు చేయబడుచున్నారు. వీరి సూక్ష్మ వృద్ధియైన కొలది అన్వేషణమును విస్తరించుట కవకాశము కలుగును. వ్యవసాయ పాఠశాలలందుపాఠ్యాదులుగ నుండఁదగినవారును తగినంతనుండి లభించురు. ఇప్పటి వ్యవసాయ స్థానములును అన్వేషణమునకు నియమింపబడిన యుద్యోగియులును ఈ మహత్కార్యమునకు చాల నీయే యీనడుమ వ్యవసాయశాఖా విజ్ఞానమునకు దొరతనమువారు త్వరువు లొసంగియున్నారు.

ఇదివఱకు వ్యవసాయశాఖవారి కృషివలన ఆంధ్రదేశమునకు కొంత లాభము కలిగెను. చామగ్లకోట వ్యవసాయస్థానమునందలి కృషివలననే గదా, గోదావరి జిల్లాలో తెగులుచే నడుగంట నున్న చెలుకుసాగు, తెగులంతగా పట్టని మోరీను చెలుకు విత్తనము రైతులకు లభింప, మగల తల యెత్తెను. ఎకరమునకు 10-15 కుంవముల వఱకు విత్తులు రల్లి నరిని మైదుచేయు దురభ్యాసము గల కొన్నిచోట్ల రైతులు వ్యవసాయశాఖవారి కృషిచేతనే గదా యిప్పుడు 3-4 కుంవముల విత్తులతో మంచి పంటలు పండించి లాభమును పడయఁగలుగుచున్నారు! ఆయా వ్యవసాయస్థానములందాయా సస్యముల నెట్లు మైదు చేయుట లాభకరమో దుక్కి మొదలగు పనులకు ఏ పనిముట్లనుకూలమో ఏ సస్యమున కీ యెరువు వేయుట లాభకరమో మొదలగు విషయము లనేకము పరీక్షింపబడుచున్నవి. మెట్టనేలల యొక్కయు గోటలయొక్కయు దుక్కి 'మనోసూక్ష్మ' అను నినుప నాగలి యుపయోగకరముగ నుండునని కనుగొనబడెను. వరికి ముందు జనుము గీలుగు మొదలగు సస్యములను మైదుచేసి పచ్చి యెరువుగ దున్ని వేయుటయు, దీనికి నోడుగ ఎముకల పొడి గాని అధిస్థురతిములు గాని, యుపయోగించుటయు లాభకరమని కూడ వేరెను.

పొటాష్ ఎరువులు సామాన్యముగ నవసర ముండ దనియు నిర్ధారణ చేయబడెను. వరి తొన్న చోడి కొట్టి గంటె ప్రత్తి మొదలగు సామాన్య సస్యము లన్నిటిలోను ఎన్ని కను తరుమైన వంగడములను ఏర్పజుచి రైతులకు విత్తుల నందజేయుటకు యత్నములు జరిగిచున్నవి. ఇందున కాయా వ్యవసాయ తేత్రములందు జరగుచున్న కృషియే గాక ప్రత్యేక కృషిఁగాను కొందఱు వృక్షశాస్త్రజ్ఞు లేర్పఱుపబడిరి. ఇందొక చిపుడు వరిని గూర్చి ప్రత్యేక పరిశోధనల నాగంభించియున్నారు. ఇంకొకరు చెలుకు పిత్తులను మెలపించి వానినుండి పుట్టు మొక్కలలో నిద్రవఱు కున్న కిక్కులకంటె నెక్కువ చక్కెర కలవానిని వృద్ధి చేసి, జావా ద్వీపమునందు వలెనే ప్రశస్తత గుయిన క్రొత్త రకములను సృష్టించుటకయి యత్నించుచున్నారు. ఈ కృషి యింతవఱకు కొంతవఱకు ఫలమైనది. సామాన్యపు చెలుకు రసములలో నూటికి 15-20 వఱకు చక్కెర యుండ, క్రొత్తగా సేర్పడిన రకములలో 20 పాళ్ల కెక్కువ చక్కెర గలవి రెండు బైలుదేతెను. ప్రత్తి విషయమున సామాన్యపురకము నూటికి 25 పాళ్ల చొప్పున దూది నిచ్చుచుండ, ఎన్నికలన నూటికి 29 పాళ్ల వఱకు ప్రశస్తతమైన దూది నిచ్చు వంగడము సేర్పజుచి వృద్ధిచేసి వ్యవసాయశాఖవారిచు తిన్నలేల్లి జిల్లాలోని రైతులకు విత్తులను పంచివెట్టుచున్నారు.

ఈ శాఖయందలి రసాయన శాస్త్రజ్ఞుడొకఁడు నేలల సమయ నుయిన పరీక్షను జరపుచున్నాడు. గుంటూరు జిల్లాయందలి డెల్టా భూములలోని ముఖ్యావార ప్రవ్యముల లోటుపాట్లను కనుగొనుట కనేకములగు నేలల నీయన పరీక్షించెను. ఈ పరీక్షకు సంబంధించిన పట్టిలును పటములును కొద్ది కాలములో ప్రచురమగు నని తెలియ వచ్చుచున్నది. ఈ శాస్త్రజ్ఞుడే వరినేలలందు పుట్టు వాయుపదార్థములను గుఱించి కొన్ని పరిశోధనల నీనడుమ జరపియున్నాడు. కొన్ని నేలలలో పచ్చి యెరువు వేసినపుడు పంట నొచ్చుటకు బదులు తగ్గుట, కొన్ని నేలలను మెట్టదుక్కి దున్ని తరువాత వరిమైదు పెట్టినయెడల బాగుగ ఫలింపక పోవుట మొదలగు, ఇంత వఱకు నరియైన కారణము తెలియని విషయము లీ పరిశోధనలవలన తేలునని లోచుచున్నది. ఈ పరిశోధన లింకను జరగు చుండుటచే పర్యవసాన మిప్పుడు నిర్ధారణచేయ వీలు లేదు.

ఈ శాఖయందలి నిలంప్ర శాస్త్రజ్ఞుడొక కృష్ణా గోదావరి జిల్లాలలోని తాటిచెట్ల తెగులును పడమటి సముద్ర తీరమున విజృంభించుచున్న పోక చెట్ల తెగులును నివారించుటకు కృషిచేయుచున్నాడు. మలబారు జిల్లాయందును దక్షిణకన్యా జిల్లాయందును ఈ శాస్త్రజ్ఞుడొక చెప్పిన నివారణోపాయము యొక్క లాభము నొక సంవత్సరము మాచి చాలమంది రైతు లిప్పుడు తమంతట తామే యా కృషిని కొద్ది వ్యయముతో చేసికొని పోక పంటను కాపాడుకొనుచున్నారు. కొద్ది మొత్తులకు పట్టు తెగులును వరిలో క్రొత్తగ బయలుపెట్టిన యొక తెగులును మిపదయలకు పట్టిన తెగులును అగటి చెట్లకు పట్టు తెగులును, ఇట్టి తెగు శ్లనేకము లీ శాస్త్రజ్ఞు

నిజే పరిశోధించబడుచున్నది.

ఆయా సస్యములకు పట్టు చేడపురుగుల స్వభావమును గని పట్టి నివాసోపాయములను తెలిసికొనుట కీ కాఖయం దొక కీటక శాస్త్రజ్ఞుడు కృషి చేయుచున్నాడు. దక్షిణ హిందూదేశమందలి కీటకములను గురించి పెక్కు పటములతో సలరారు నొక యమూల్య గ్రంథమును ఈ పదనియందు కోయంబత్తూరులో ముం దుండిన ఫ్లేచ్చర్ అను నాయన రచించియున్నాడు. (వెల రు రి.) ఈ గ్రంథమును చదివినవారికి అన్వేషణ మెంత కష్టమైన పనియో ఒక్కొక్క నూతన విషయము కనుగొనుట కెంత యన్వేషణ మావ శ్యకమో తెలియగలదు. ఇప్పటి కీటక శాస్త్రజ్ఞుడు మామిడిచెట్ల కొక విధమగు చిన్న పురుగులవలన గలుగు తెనె మంచుచే గలుగు నష్టమును నివారించుట కుపాయమును కనుగొని నేలము జిల్లాయం దలి యొక తోటలో పరీక్షించి యున్నాడు. వరి వైరునందు ఊచ తిరి పురుగువలన గలుగు నష్టము నివారించుటకును నుపాయ మరయఁ బడుచున్నది. కోడు అను వరికి పట్టు తెగు లొక విధమగు పురుగు వలన గలుగు మన్నట్లు కనిపెట్టబడెను. ఆ పురుగుయొక్క జీవ నము పరీక్షింపబడుచున్నది. ఈ శాస్త్రజ్ఞుడే పట్టుపురుగుల విషయ మయి కూడ కొంత విలువ యైన కృషి సల్పియున్నాడు.

వ్యవసాయశాఖవారి ట్లాయా శాస్త్రజ్ఞుల మూలమున వ్యవ సాయమునకు సంబంధించిన యన్వేషణము జరిగించుచున్నారు. కాని, శీతోష్ణాదిస్థితిగతులందును నేలల స్వభావమునందును ఈ రాజధాని యందలి వివిధభాగములలోను మిగుల వ్యత్యాసము లుండుటచే ఈ శాఖవారి కృషి యంతకంటె శ్రీఘ్రముగ ఫలించుట కవకాశము లేకున్నది. ఈ కాఖయందలి యున్న తోద్యోగులు పాశ్చాత్యదేశీయులగుటచే వార లీ దేశపు స్థితిగతులను తెలిసికొనుటలోనే కొంత కాలము గడచిపోవును. మన దేశముననో యన్వేషణమునకు తగినంత యుత్తమ శాస్త్రజ్ఞానము గలవారరుదు. అయినను, ఇపుడిపుడు మన దేశస్థులు గూడ చాలచుంది విదేశములకేగి ఆయా శాస్త్రముల నభ్యసించి వచ్చుచుండుటచేతను, ఇచ్చటి వ్యవసాయకళాశాల యందును ఇతరకళాశాలలందును అన్వేషణకు తగినంత శాస్త్ర జ్ఞానము గలవారు కొందఱు బయలుదేలుచుండుటచేతను, ఇకమీఁద నీ కొందఱు యతగా నుండరాదు. ఇట్టివారి సంఖ్య వృద్ధియయి వీరలే విస్తారముగ అన్వేషణకు నేమింపబడిన, వీరల కీ దేశపు స్థితిగతులు బాగుగ తెలిసియుండుటచే వ్యవసాయశాఖయొక్క కృషిఫల మిప్పటికంటె శ్రీఘ్రముగ కలుగును.

ఇంకాండు ముగ్గురు దేశములలో వ్యవసాయాభివృద్ధికి పరి పాలనచే నేమింపబడిన శాస్త్రజ్ఞులే గాక ప్రజలందే ధనవంతులును అన్వేషణాభిలాషులును నగు కొందఱు దారమతులు గూడ తమ జీవితమును వ్యవసాయాభివృద్ధి మార్గముల నరయుటయందుఁ గడపు చున్నారు. ఆ దేశములందలి వ్యవసాయముయొక్క శీఘ్రాభివృద్ధి కిది యొక కారణము. ఆంధ్రదేశమునందును ఇట్టికృషి కొంత జర గుట యుక్తము. కాని, యన్వేషణాభిలాష గలవారికి ధనమును,

ధనము గలవారికి శాస్త్రజ్ఞానమును అన్వేషణాభిలాషయు కుదుగు టరుదు. ఆంధ్రదేశమునందలి జమీందారులు మొదలగు ధనికులు శాస్త్రజ్ఞానము గలవారిని ప్రోత్సహించి కొంత యన్వేషణమును జ పించి వ్యవసాయాభివృద్ధికి తోడ్పడుదురుగాక.

అన్వేషణమూలమున సంపాదించబడు విజ్ఞానమును, ఇదిగఱ లో ప్రశసింపబడిన గ్రామపాఠశాలల మూలమునను ఉన్న సాధ కాలల మూలమునను, బాలురకు కొంతవఱకు కలుగజేయుచున్నాను. కాని, యిపు డిట్టి విద్య లేకయే వ్యవసాయవృత్తి నరలంపించుచున్న రైతులకు, ఇక ముందైనను పాఠశాలలకు పోయి వ్యవసాయ విద్య నభ్యసించజాలనివారికిని, ఈ విజ్ఞానము పరయొక విధముగ వ్యాపింప జేయవలసి యుండును. ఆయా జిల్లాలయందలి వ్యవస్థానాయకుల నొం వఱ కీ విజ్ఞానవ్యాపనమునకు సాధనము లగుచున్నది. అందలి యుద్యోగులు నూతన విధానములను మట్టుపట్లు రైతులకు చూపి వ్యాపింపజేయుచున్నారు. కొన్ని జిల్లాలలో నీ వ్యాపనమునకు ప్రోత్స కముగ కొందఱు యుద్యోగులు నేమింపబడి యున్నారు. ఈ కృషికి తోడు దేశభావలలో నూతన విషయములను గురించి కనపరచులు మున్నగునవి ప్రచురింపబడుచున్నవి. ఇంత కృషి చేయుటకు చున్న ను రైతులలో చాల భాగము విద్యాహీనులగుటచే నీ కృషికి వారి సాను భూతి యంతగా లేకున్నది. వారికింకను నీ శాఖోద్యోగులందు సగిన విశ్వాసమును భక్తియు కుదురలేదు. వ్యవసాయశాఖవారును రైతుల సానుభూతి కుదురువఱకును బాగుగ పరీక్షింపబడినట్టియు రైతు లకు తప్పక యుపయోగించునట్టియు విధానములనే మిగుల బాగ్ర త్తతో వ్యాపింపజేయుటకు యత్నింపవలెను.

సాకర్యకల్పనము

వ్యవసాయము లాభకరముగ నుండుటకు రైతు జ్ఞానగుండు డగుటయే గాక యింక ననేక స్థితిగతు లనుకూలముగ నుండవలెను. శీతోష్ణాది స్థితిగతుల యనుకూలత మొదటిది. మనుష్యుల గుండుక గాని, యితర జంతుజాలముల యొక్క గాని, చెట్లు చేరుల యొక్క గాని, అభివృద్ధియు నారోగ్యమును చాలవఱకు శీతోష్ణాది స్థితుల ననుస రించియే యుండును. ఈ స్థితిగతులు చాలవఱకు ప్రకృత్యోగము లగుటచే వీనిని మార్చుటకు వ్యవసాయదారుని కంతగా సాధ్యము కాదు. కాని, వ్యవసాయదారుఁ డెట్టి స్థితిగతులందు తాను పైకు చేయు సస్యముల నెట్లు పెంచవలెనో తెలిసికొనగలుగు శక్తిమీఁదనే వ్యవసాయమువలని లాభ నష్టములు చాలవఱకు కాధా పడుచున్నవి. ఈ శక్తి నిచ్చునది వ్యవసాయ విద్యయే.

వ్యవసాయము లాభకరముగ నుండుటకు వలయు స్థితిగతుల లో నేలయొక్క ప్రాశస్త్యము రెండవది. ఇదియు గొంతవఱకు ప్రకృత్యధీనమే యయినను మన ప్రయత్నమున కిందు కొంత యవ కాశము గలదు. వ్యవసాయదారులు తమ నేలల భౌతిక రాసాయనిక ధర్మములను గనుపెట్టి యందలి లోటుపాట్లను కొంతవఱకు తీర్చు కొన వచ్చును. ఇందుకు వలయు జ్ఞానమును వ్యవసాయ విద్యామూల

మున కలుగఁదగినదే.

నీటివసతి వ్యవసాయమునకు వలయు సౌకర్యములలో మూడవది. ఇదియు కొంతవఱకు ప్రకృత్యధీనమే యయినను మానవకృషి వలన కలుగఁదగిన సౌకర్యములలో వ్యవసాయమున కింతకంటె నెక్కువగ తోడ్పడునది మఱియొకటి లేదు. నీటివసతి యున్న యెడల రై తెల్లపుడును నేదో యొక వైరును నెంచి విస్తారముగ లాభమును తీయఁగలుగును. నీటివసతి కింతోష్ఠాది స్థితిగతులందలి లోటుపాట్లను కొంతవఱకుఁ గమ్మును. నీటి వసతి యున్నయెడల రైతు తన కృషి యెన్నఁడును నిష్ఫలము గాదను ధైర్యముతో మిగుల శ్రద్ధ వహించి పని చేయును. తా నెంత పాటుపడినను చివర కొక వర్షము తక్కువయినచో వై రంతయు నెండిపోవలసి వచ్చునెడల రైతున కేమి యుత్సాహ ముండును?

ఇపు డున్న యానకట్టలు చెరువులు మొదలగు నీటి పనులు గాక యింకను నిట్టి నీటివసతులను నిర్మించుట కాంధ్రదేశమున నెచటెచట నవకాశము గలదో కాన్త్రజ్ఞులచే శోధింపఁజేసి తెలిసికొనుటయు తగిన కట్టడములు కట్టించుటయు దొరతనమువారి మూలమున జరగవలసిన పనులు. ఈ విషయమయి ప్రజలు తమ ప్రతినిధుల మూలమున ప్రభుత్వమువారి నెంత ప్రోత్సహించిన వ్యవసాయాభివృద్ధి కంత యనుకూలము.

రైతులు తమంతట తాము నిర్మించుకొనఁదగిన నీటి వసతులు నూతులు. నూతుల యాధారమున కష్టపడి విలువయైన సస్యములను వైరుచేసి ధన మార్జించుటలో మన రాజధానియందలి రైతులందఱలో కోయంబత్తూరు జిల్లావారు ప్రవీణులు. ఇతరులును వీరివలెనే సాధ్యమైనంతవఱకు నూతులను నిర్మించుకొని లాభకరమగు సస్యములను సాగు చేయుట మంచిది.

నూతుల విషయమయి మూడు చిక్కులు గలవు. బావి త్రవ్వచోట నీరుపడునో లేదో యను సంశయ మొకటి. ఎంతో వ్యయముచేసి బావి త్రవ్వించి నీరు లభింపనియెడల నట్టివ్యయము భరించుట మిగుల కష్టము. ఇందువలననే చాలమంది రైతు లీ యత్న మే మానుదురు. నీ రెచట లభించునో యెచట లభింపదో తెలుపఁగల యంత్ర మొకటి యానడుచు బొంబాయి రాజధానియందు పరీక్షింపఁబడుచుండె నని తెలియవచ్చెను. ఇది యుపయోగ కారియే యైనయెడల వ్యవసాయశాఖవారిట్టి యంత్రములను కొన్నిటిని దెప్పించి వాని మూలమున రైతులకు నీరు లభించు స్థలములను చూపుటవలన నెంతయో మేలు కలుగును.

కొన్నిచోట్ల గొట్టములను దింపినయెడల పాతాళవాహినులు గాని అవాంతరపాతాళవాహినులు గాని బయలుపడును. చెంగల్పట్టు జిల్లాలో కొన్ని భాగములందు పరిశ్రామికశాఖవారు నాళికలను దింపి పరీక్షించి యిట్టి వాహినులు లభించు ప్రదేశములను నూచించి యున్నారు. చాలమంది రైతు లా ప్రదేశములందు నూతులు ద్రవ్య గొట్టములను దింపించుటచే విశేషజలము లభించుచున్నది. ఇట్టి ప్రదేశము లాంధ్రదేశమునందును ఉండకపోవు. గోదావరి జిల్లాలోని

చాచర్ల కోట ప్రాంతములందు కొన్ని వాహిను లిట్టివి గలవు. ఆ చుట్టుపట్టులను ఇంక నితరప్రదేశములను శోధించి యిట్టి వాహిను లుండఁగల ప్రదేశములను నిర్దేశించినయెడల రైతులు మిగుల లాభమును పడయఁగలరు ఈ పని యింకమీఁద పరిశ్రామికశాఖనుండి వ్యయసాయశాఖకు మాగ్నఁబడుట కుత్తరువు లయియుండుటచే కొంత చురుకుగ జరగవచ్చును. నూతుల నిర్మాణమునందలి కష్టము నాని వృద్ధికి మఱియొక యవరోధము. నుంచి జలలు పడుచోట్ల కట్టుపని జరగునపుడు నీటిని చురుకుగ తోడివేయు సాధనములు లేక కట్టు తగినంత లోతునకు దిగకమునుపే యొడ్లు విరిగిపడి నూయి పూడి పోవుటయు నితర ప్రమాదములును తటస్థించుచుండును. వీనికి భయపడి పెక్కు నూతులు వైవైనే కట్టఁబడుచున్నవి. ఇందువలన వీని నుండి తగినంత నీరు లభించుట లేదు. కావున వ్యవసాయశాఖ వారు నూతులను నిర్మించుకొనువారలకు నీరు తోడుటకై తైల యంత్రములును కర్షకయంత్రములును సులభముగ లభించుట కేగొట్టు చేసినయెడల నూతుల సంఖ్య యిప్పటికంటె కొంత చురుకుగ నభివృద్ధి చెందును.

నీటిని నూతుల నుండి వైకి తోడుటయందలి కష్టము నూతుల క్రింది వ్యవసాయము విస్తరించుటకు చురి యొక యాటంకము. కాని, తగిన కృషి చేసినయెడల నీ కష్టమునకు తగిన ఫలము గలుగును. నూతు లెల్లపుడును నీటి నిచ్చుటచే వీని క్రింద సర్వకాలములందును సస్యములను వైరు చేయుచునే యుండవచ్చును. సామాన్యపు బావులలో నీటిని తోడుటకు ఏతమును మోటయు నుపయోగింపవచ్చును. నుంచి జలలు గాని అవాంతర పాతాళవాహినులు గాని గల నూతులనుండి నీటిని తోడుటకు తైలయంత్రములను మధ్యావర్తక జలాకర్షక యంత్రములను నుపయోగించుట లాభకరము. ఈ సందర్భమున రైతు లొక విషయమును జ్ఞాపక ముంచుకొనవలెను. నూతిలో నీరు తక్కువగ నున్న దని ఏదో యొక చిన్న యంత్రమును తేచ్చివెట్టునెడల అది వడ్డిచూనెతో సరిగా పనిచేయక మిగుల చిక్కులు వెట్టును. రక్తి మొదలు 9 గుట్టయుల శక్తికి తక్కువ గల యంత్రములు గాని 8 అంగుళముల కంటె చిన్న గొట్టము గల జలాకర్షక యంత్రము గాని కొనుట చంచిది కాదు. వీనికి తగినంత నీరు లేని యెడల మోట నుపయోగించుటయే యుచితము. పారిశ్రామిక శాఖవారికి 10 రూపాయల గునుము కట్టినయెడల నీ విషయమయి తగిన సలహా నిత్తురు. వర్ష కాలమున నీరు తోడు పని లేనపుడు తైల యంత్రముల నితరమగు పనుల కుపయోగింపవచ్చును. దీనిచే బియ్యపు మఱలను తోలింపవచ్చును. ఇందుకు 14 గ.ట్టయుల శక్తికి తక్కువ గల యంత్రములు పనికిరావు. చెఱకు గానుగను త్రిస్వటకుఁ గాని ప్రత్తి రాట్నమును నడపుటకుఁ గాని చొప్ప కత్తిరించు నుఱును ద్రిప్పుటకుఁ గాని తైలయంత్రము పని లేని కాలములలో నుపయోగించును.

జలనీర్గమన మార్గముల నేర్పజుట వ్యవసాయాభివృద్ధికి తోడ్పడు సౌకర్యములలో మఱియొకటి. వైరు బాగుగ నెదుగుటకు నీ రెంత యావశ్యకమో యది యమితము గాకుండుటయు నంత

శ్రవణశక్తి కలుగజేయు యున్నది. ఎక్కువ వర్షము కురిసినపుడు నీరు ఎక్కువగా పడి పోవుటచే పీలు లేనిమొదల నది నిలుచుటచే సస్యము లన్నియు పచ్చము కలుగును. ఇట్టి పచ్చము దెట్టా నేలలలో నెక్కువగా వున్నది. పీలి ప్రచీనముగ దొరతనమువారు కొన్ని కొన్ని కనుల నీ నీటిలో చేర్చియున్నారు. ఎంతయు జరిగవలసి కృషి కొంత యున్నది. ఎక్కువ వర్షములు వాడ వనుచు కృష్ణా దెట్టాలో గత సంవత్సరము అధికవర్షము కలుగవలసి గలిగిన యవసరమిత వర్షమే సాక్షి. కావున జరిగిందని విషయమున గూడ దొరతనమువారు తగినంత కృషి చేయవలయు గాక.

ఈ విషయమున రైతులను గూడ తమలో తాము కొంత కృషి చేసి మునుపటి పోవుట నేర్పడమనినవచ్చును.

శ్రవణసాయదారులు తాము పండించిన దిగునులను నిత్రయ వ్యయములకుండు దొరతనమున పీలుగు బండిదాటలు కావలసి రైతు మార్గములు మొదలగునవి నిర్మింపబడుట వ్యవసాయభివృద్ధి కంతగా జరిగింపదు. ఇట్టి పోకడలను బద్ధుడైన రైతులకు మంచి తోచుటలేదు. యాతని పాటునకు తగిన లాభము గలుగును. దాటలు మొదలగునవి నిర్మాణము వారుగల జిల్లా తాలూకా బోర్డుల పనియై నడుచును. గ్రామస్థులును ఇందుకు తగిన కృషి చేయవలసి యున్నారు. రైతులు కలుగు బట్టి ఎవరి పాలమున వారు పంట దిగునులను ఎరువుల నొసంగుచుండి పండియొకచోటునకు తోలిన దిగు చిన్ని దాట లేవకనుకొని యొకరి పాలములోని దాట పండియొకరి పాలములోని దాటలోని దిగును క్షేపణము చేసి కొన్ని యెడల కలుగజేయుదురు.

రైతుల నేల లేకభింపమున నుండక చిన్న చిన్న చెక్కులు చేదరి యుండటం ద్వారా సామాన్యవర్గము కొంత యవరోధము. ఇందు కలగజేయుట కష్టముల నన్నిటిని తగిలించుట యనావశ్యము. పాలములను సమైక్యముగా కలుపుకొని కలుపుట తమలో తాము కేల నుచున్నవని సాధ్యమైందనియు ప్రతి రైతు పాలమును కేలించుటకు నుండునట్లు చేసికొనుట యుక్తము. జపాన్ దేశమునకు కొన్ని సాహసీయదేశములందును ఈ పనికి పరిపాలకులే కొంతవఱకు భాగవారి కృషి చేయచున్నారు.

రైతు తన వ్యవసాయమును వాగుగ నడపుటకు తన పాలము నుండే నివసించుట యవసరము. వరిపాలములలో నట్లు నివసించుటకు కీలు లేకపోయినను మెట్టనేలలందును లోటుభూములందును రైతు లింట్లు కట్టుకొని యడటనే నివసించుటకు ప్రారంభింపవలెను. రైతుల పాలము లేకభింపముగ నుండకపోవుటయు దొంగల భయమును ముఖ్యమగుటయు. కాని, పీనిని క్రమక్రమముగ తగ్గించుటకు ప్రజలును పాలకులును గూడ కృషి చేయవలసియున్నారు.

రైతుల యార్థికస్థితి బాగుపడుటకు సాధన మేర్పడచుట వ్యవసాయభివృద్ధికిగాను కల్పింపవలసిన మతియొక గొప్ప సౌకర్యము. ఎంతో రైతులు వ్యవసాయమునందు తా మెంత ప్రవీణులైనను దుబ్బు విషయమున సామాన్యములచేతిలో చిక్కి యడుగంటి

పోవుచున్నారు. సహకార వ్యవస్థాపనమే యీ దుస్థితికి తరణోపాయము. దొరతనమువా రీ యుద్యమవ్యాసనమునకై కొందఱు ద్యోగములను నేమించి కొన్ని గ్రామములందు సహకార పరిసంఘములను స్థాపించుటచే నచటి రైతులకు మేలు గలుగుచున్నది. కాని, యీ సహకార వ్యవస్థాపనమునకు రైతులును విద్యావంతులు నవ్యోద్యమ విద్యాసము గలవారు గాకపోవుటయే యవరోధముగ నున్నది.

సహకార సంఘములు రైతులను ఋణవిముక్తులను చేయుటకు మాత్రమే గాక వాగు నిత్తుల పనిముట్లు ఎరువులు మొదలగునవి కొనుటయందు కూడ తోడ్పడగలవు. సహకార విక్రయములందును సహకారమున రైతులు గలదు. నీటి వనరులు జల నిగ్గవన సుద్ధములు వాటిని మొదలగువాని నిర్మాణమునందును సహకారమున కవకాశము గలదు. దొరతనమువారు రైతుల యార్థిక సౌకర్యమునకే నూతులను ట్టించుకొనుట మొదలగు పనులకు రైతుల కనుకూలములగు పరతులనిచ్చి బదుళ్ల నిచ్చుట కేర్పాట్లు చేసియున్నారు కాని, రైతులు చాల భాగము విద్యాహీను లగుటచే నీ బదుళ్ల సమ్మత్యము మారంభమైనది మొదలు వారల చేతులలో బడు నప్పటికి చాల కాలము పట్టుటచేతను ఎందఱో యుద్యోగస్థుల నాశ్రయించిన గాని పలుకుబడి లేనివారి కీ బదుళ్లు ములభముగ లభింపక పోవుటచేతను కీ వివర నింకను తగినంత లాభమును రైతులు పడయలేకున్నారు.

ఉపసంగ్రహము

ఇంతవఱకు కాంధ్రదేశమున వ్యవసాయదారులు గలుగజేసికొనవలసిన సౌకర్యములను గుఱించియు, వారలను విజ్ఞానవంతు లగుటకు చేయవలసిన యేర్పాట్లను గుఱించియు సంగ్రహముగ వ్రాయబడెను. ఈ వ్యాసమును ముగించుటకు ముందు మతియొక విషయము గూడ తెలుపవలసి యున్నది. వ్యవసాయదారుల దెన్ని సౌకర్యములను గలిగియున్నను ఎంత విజ్ఞానమును గలిగియున్నను, తన పనియందు శ్రద్ధయు తాను పాటుపడి యన్ని పనులను బాగుగ చేయగల శక్తియు తన పనివాండ్రచే బాగుగ పనిచేయించుకొను నేర్పును గలిగియుండని యెడల, అవి నిష్ప్రయోజనములు. వ్యవసాయదారులకు ముఖ్యములను గూడ నలవడజేసికొనవలెను. ఒక రూపాయ వ్యయముతో కావలసిన పనిని రెండు రూపాయలతో గాని జరిగించుకొని నేని వ్యవసాయదారుని కెన్ని నూతన వ్యవసాయ విధానములు తెలిసి యున్న నేమి ఫలము? వానిని మితవ్యయముతో నమలులో పెట్టగలిగిన నే గదా వానివలని లాభమును పడయుట? ఈ లోపము చిన్న తనమునందుండి వ్యవసాయమునందు మొదలగుచుండిన సామాన్యపు రైతులంగుకంటె వ్యవసాయ నున నేమియో యెఱుంగకుండ పాత కాలలందు కొన్ని సంవత్సరములు చడిన పిచ్చుట నీ వృత్తికి దిగు నాజుకు వ్యవసాయదార్లయం దెక్కువగ నున్నది. ఇట్టివారిలో చాలమందికి నవనాగరకత మూలమున కల్గిన వ్యామోహము లెక్కువ. నిలుకడగ తాము పాటుపడలేదు. తమ పనివాండ్రయందు తస్మాదము

అందుచేతనే మన దేశమునందు మహామహిమ కలది. అందుచేతనే మన దేశమునందు మహామహిమ కలది. అందుచేతనే మన దేశమునందు మహామహిమ కలది.

అప్పుడు ఈ కవి తద్దేయం తప్పించుకొని, కావున, మన దేశపు
కవిత్వశాస్త్రాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి, అందు నిష్క్రమించు తో నివ్వబడునా
నానందించి, అది నిజమైనదిగా తలచిన కవిత్వరూప నిర్మాణాలయూ, అది
రాము, వేయూ, కృష్ణ, లక్ష్మణుడు, శాకుంతల, విదూర, పాండువు
కవిత్వము.

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

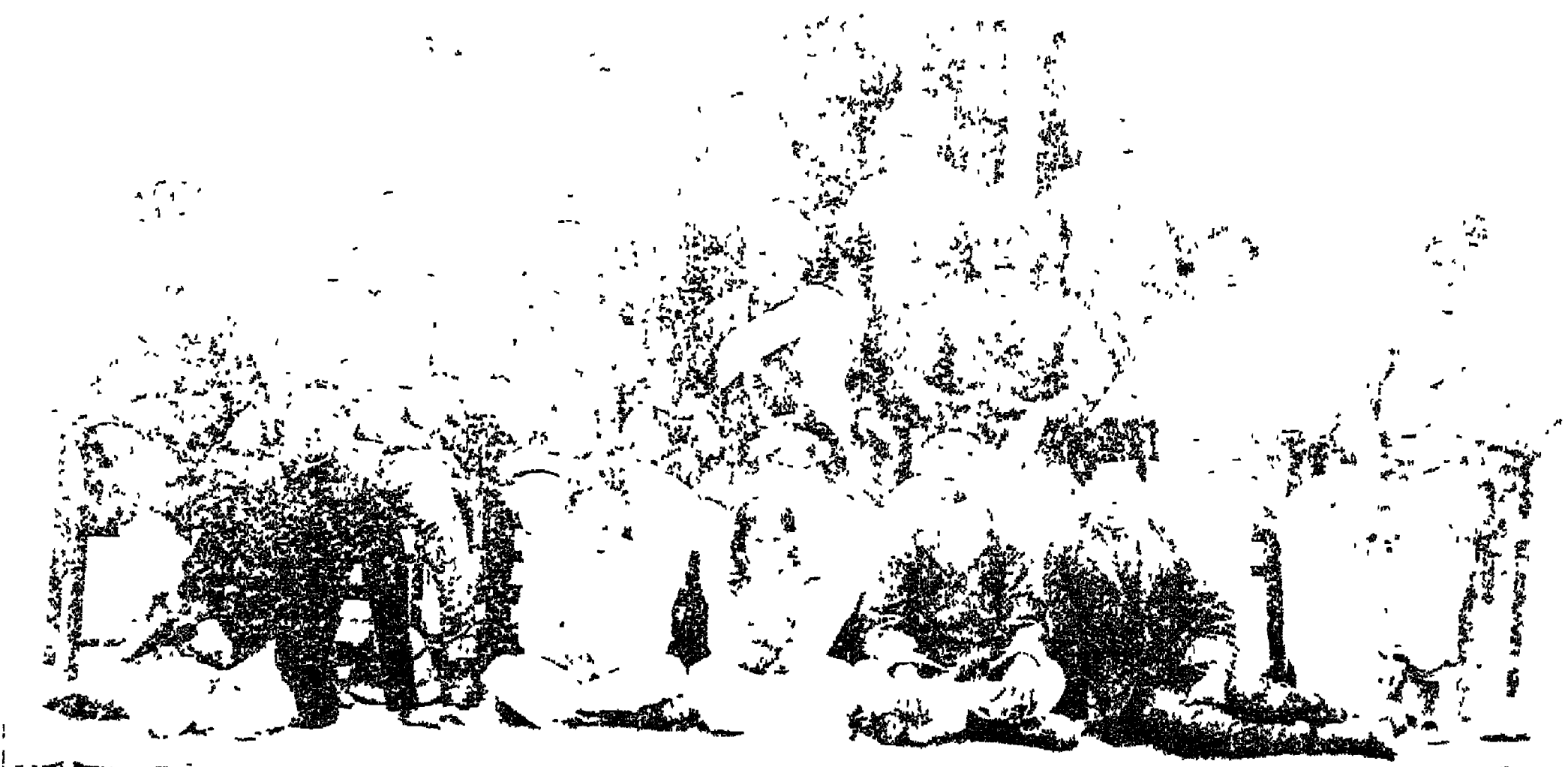
[illegible]

ప సుతము వ్యవసాయశాఖను రెండు అంతశ్శాఖలుగా విభాగింపఁదగును: (1) పరిశోధనశాఖ (2) పరిశోధనఫలములను వ్యాపకము చేయు శాఖ. పరిశోధన పని పరిశోధకశాలలో జరగవలసియుండును. ప్రస్తుత మా పని మన రాజధానియందు కోయంబత్తూరు వ్యవసాయకళాశాలలో జరగుచున్నది; ఇండియా కంత్తు పూసాలో జరగుచున్నది. ఇది గాక, ప్రతి రాజధానియు ప్రతి దేశమును స్వయముగా పరిశోధనశాలల నియమించి పని జరపుచున్నవి. ప్రతిదేశమందును పరిశోధకశాలలో తేలు నూత్నవిషయములు వేటొక యంతశ్శాఖచే వ్యాపకము చేయఁబడుచున్నవి. ఆ కార్యము మన రాజధానియందు డైరెక్టర్ ఆఫ్ అగ్రికల్చరు గారివలన నిర్వహింపఁబడుచున్నది. మన రాజధాని యందలి ఆదర్శిక వ్యవసాయ షేత్రము లన్నియు వీరి విచారణ క్రిందనే యున్నవి. వీరికిని వీరి క్రింది యువో్యగులకును వ్యవసాయ షేత్రవిచారణయే ముఖ్యమైన పని. కొలది మాసముల క్రిందట ఇండియా ట్రేట్ సెక్రటరీ గారివలన శాంక్షకా చేయఁబడిన వ్యవసాయాభివృద్ధి సవరణలో నీ యాదర్శిక షేత్రములే ముఖ్యస్థానము వహించియున్నవి. వ్యవసాయాభివృద్ధులకు గుఱించి కరపత్రములు ముద్రించి వానిని ధర్మార్థముగా పంచిపెట్టుట ముఖ్యమే కాని, ఆదర్శిక షేత్రములవలన వీనికంటె వేయి మడుంగు లధికలాభము లొనఁగూడు ననుటకు సందియము లేదు. కనుకనే యాదర్శిక షేత్రములను గూర్చి యొకింత వ్రాయఁబూనాలిని. ఆదర్శిక షేత్రము లని యిందుఁజెప్పఁబడు షేత్రములు ఇంగ్లీషున డిమన్ స్ట్రీటివ్ ఫారమ్స్ అని పిలువఁబడుచున్నవి.

పరిశోధనశాఖకు వలయు వ్యయ మింతంత యనుటకు వీలు లేదు. దాని కెంత కర్చుచేసిన నంత లాభము. ఆ లాభము కంటి కగ పడునది కాదు. కనుక దానికై యెన్ని లక్షలు కర్చునెట్టి ననుమనము చింతింపవలసినది కాదు. కాని, ఆదర్శక జ్యేత్రము లట్టివి కావు. ఇవి స్కూలుకు నష్టము తెచ్చునవిగా నుండఁగూడదు. గవర్న మెంటు ద్రవ్య మేమాత్రమును వీనికి వ్యయపఱుపఁగూడదు. ఒక్క జ్యేత్రము మాత్రము గవర్న మెంటు నేకరించి జ్యేత్రాధికారిపరము చేసినఁ జాలును. ఏల యన్య వ్యవసాయమును గుఱించి లెక్క చూచు

కప్పుడు పడువుల వెలమిచ్చు వడ్డయు వ్యవసాయపు కర్ములును పోను మిగులు లాభమును చూచుకొనినఁ జాలును. ఇప్పుడు డ్డేత్రాధికారికి నెల 1-కి రు. 60 లకు తక్కువ కాని వేతనము నీయవలసియుండును. ఇంతమాత్ర మైన నీయనిది అంగ్లవిద్యయు వ్యవసాయవిద్యయు పండించినవాఁడు విలక్షణముగా జీవించుటకు వలనుపడదు. కనుక, గవర్న మెంటువారు వ్యవసాయవృత్తిని అంగ్లవిద్యాధికు లవలంబించు నట్లు చేయవలె ననిన, అవ్వకవ్యవసాయ డ్డేత్రములు జయప్రదము లుగా నుండవలెను. అవసర మని తోచినచో మిక్కిలి ప్రశస్త ముగా నుండు ప్రదేశములనే గవర్న మెంటువారు “ఎక్వైరు” చేసి డ్డేత్రాధికారిపరము చేయవలెను. డ్డేత్రపు జమాకర్చు లె క్కులు ప్రజల తనిఫీకి తయారుగా నుండవలెను. డ్డేత్రాధికారి జీతము పోను లాభ మెంత తేలునదియు ఆయా సంవత్సరముల లెక్కలను బట్టి స్పష్టముగా తేలవలెను. ఇట్లు చేసినచో గవర్న మెంటు వారికి ఒక్కమాత్రే కర్చుండును గాని ప్రతివత్సరమును కర్చుండదు. ఈ పద్ధతియే క్రమముగా ఏర్పాటైనచో వై తనిఫీయును అంత యధికముగా నుండవలసిన యవసర ముండదు ఇట్లునుటచే గవర్న మెంటువారు డ్డేత్రములకు సాహాయ్యము చేయఁగూడ దనుట కాదు. డ్డేత్రములకు వారి సాహాయ్యము మితముగా నుండవలెను. సాధారణముగా గొప్ప రయితు ఎట్లు చేయుచున్నాఁడో డ్డేత్రాధికారియు నట్లే చేయవలెను. సాధారణపు రైతు మామూలు పంటలు పండించుకొనుచు చవిటి భూములను వేపపిండి మొదలగు వెల గల ఎరువు లుపయోగించి బాగుచేసికొనుచున్నాఁడు; మిట్ట ప్రదేశములలో గడ్డతీరు తీయించుచున్నాఁడు; కట్టలు పోసియు ఆ కట్టలకు రాయి కట్టియు ఏటివెల్లువలు మొదలగు ప్రవాహముల నాపుచున్నాఁడు; వైరులకుఁ బట్టు చీడ మొదలగు వ్యాధులకుఁ బ్రతిక్రియ వెదకుచున్నాఁడు. ఈ పనులే కాక, పందల రూప్య ములు వ్యయము చేసి బావులు త్రవ్వించి రాయి కట్టించుచున్నాఁడు. మఱియు పండని సంవత్సరముల నష్ట మనుభవించుచు దన గృహ మందు శుభాదికార్యములను జరపుకొనుచు వైఁగా భవవంతుఁడుగ నున్నాఁడు. వ్యావసాయకులలో లక్షాధిపతు లెందఱో యున్న సంగతి పాలకులకును విదితము. ఇది కాక, మన యిండియాలో

KRISHNA DEVARAYA ANDHRA BHASEA NILAYAM HYDERABAD

శ్రీకృష్ణ దేవరాయల ఆంధ్రభాషా నిలయము : దక్షిణ హైదరాబాదు.
(పదునాల్గవ వార్షిక కార్యక్రమము. అధ్యక్షులు చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము పంతులుగారు)

BABU YAMINI BHUSHAN RAI

బాబు యామిని భూషణరావు
అఖిల భారతాయుర్వేద మహాసభాధ్యక్షులు
M

SIR DINSHAW M. PETIT Bart,
Chairman Reception Committee Industrial Conference 1915

సర్. దిన్షా పెటిట్: బొంబాయి పరిశ్రామిక మహాసభాహ్వాన సభాధ్యక్షుడు

మొదలగు వారై య అన్యోన్యసహాయ సంఘసభకు చెన్నపురికి వచ్చిన ప్రతినిధులు

PROF. D. K. KARVE
President, Societal Conference, Bombay 1915

ప్రొఫెసర్ డి. కె. కర్వేగారు
సామాజిక సంఘసభకు అధ్యక్షులు

Dr. HARI LAL
President, All India Bhatia Conference 1915

డాక్టరు హరిలాలు
అఖిల భారత భాటియా మహాసభాధ్యక్షుడు

అన్నియు పూర్వము ఆటలవలెనే పోరాడమును వృద్ధిచేయుటకే యుద్దేశించుచుండిరి.

బాలుర క్రీడాసక్తి

మన దేశములో బాలుర క్రీడాసక్తి పెద్దదే. పిల్లలకు వచ్చే దేశమున కెంతయో నష్టము వాటిల్లుచున్నది. బాలుర ధైర్యగుణమును మనము చిన్నతనమునందే చంపివేసి పెద్దలైన తరువాత ధైర్యము లేనివారు మన దేశము లలిన నేమి ప్రయోజనము? విద్యాలయములలో ఉపాధ్యాయులు క్రీడల నాడే సంతోషించుట నాడే సంతోషించుట గాని క్రీడల నాడే సంతోషించుట నిరసించుట. చిన్న పిల్లలు నైతము ఆటలాడుకొనునప్పుడు తమ యుపాధ్యాయులను చూచిన పాటిపోవుదురు. ఆటలాడుకొనుట చేయరాని పని యనెడి యనుమానము వారి మనస్సును బాధించుటయే దానికి కారణము. సహజముగ ఆటలమీద నుండు బాలుర కాంక్షను దీర్చుటయే పెద్దల విధి. చిన్నతనమునందు పిల్లలయొక్క సహజమైన క్రీడావాంఛ న్యాయమైన దని పెద్దలెప్పుడెఱుంగుదురో, అప్పుడే తాము తప్పు చేయుచున్నామను భయము పిల్లల మనస్సున చొచ్చుట కవకాశ ముండదు. అప్పుడే పిల్లలు ధైర్యవంతులు కాగలరు. ఆంధ్రజాతీయ విద్యాలయములందు చదువుకొనుచున్న యొకపిల్లవాడు డోక్ నాడు గోడిబిల్లి ఆడుచుండెను. నేను దారిని పోవుట తటస్థించెను. నన్ను చూచినతోడనే బిల్లను కిక్కిరిచి పంపిన తీసికొని తన వెనుక దాచుకొని ఏమియు నెఱుంగనివానివలె నట్టించెను. నేనువానిని చూచినా యెదుటకు వచ్చి నిర్భయముగ నాడు మని బోధించితిని. తరువాత నెప్పుడును ఆ పిల్లవాడు డాటలాడు నప్పుడు దొంగవలె ప్రవర్తించుట మానివేసెను. ఒక చిన్న పిల్లవాడు, ప్రతిదినమును సాయంకాలము వ్యాయామము చేయవలె నని ఆజ్ఞాపించగా, తన తల్లికి తెలియకుండ దొంగతనముగ చేసెద నని చెప్పెను. వ్యాయామము దొంగతనముగ చేయ నవసరము లే దని చెప్పితిని. ఆటలు దొంగతనముగ నాడుటవలన మరింత నష్ట మని పెద్దలు తెలిసికొనవలెను. ఆటలవలన మనుజుడు ధైర్యవంతుడును వ్యాయామవర్తియు కావలెను గాని దొంగ కాఁగూడదు, పిఠికివాడు కాఁగూడదు.

ప్రారంభపాఠ శాలలు - వ్యాయామావశ్యకత

మన దేశమునందు శరీరపటుత్వమును తద్వారా ధైర్యశూర్యాదిగుణములను వృద్ధి చేయవలె ననిన, సకలవిధములైన వ్యాయామములను ప్రోత్సహింపవలెను. మన దేశీయ వ్యాయామములకు విస్తారము ఖర్చు లేదు. శుభ్రమైన స్థలము స్వల్పముగ దొరకిన చాలును. ప్రతి గ్రామమందును వ్యాయామసంఘములు నెలకొల్పవలయును. పిల్లలను విద్యాలయములకు పంపింట్లుగానే తల్లిదండ్రులు తమ పేటలలోను పీఠులలోను తాలెముల నేర్పాటుచేయించి వారిని ఉదయమున నే చీకటితో లేపి ఆ తాలెములకుకూడ పంపించవలెను. లేనియెడల, విద్యాలయములను ప్రధానముగ వ్యాయామాలయములు

గానే చేయవలెను. ప్రతి చిన్న విద్యాలయములోను బాలురు ఆయిదు సంవత్సరముల వచ్చి వ్యాయామము చేసి ఏడు సంవత్సరములకు ఆడుకొని ఇంటికి వచ్చి భోజనము చేసి తిరిగి పుస్తకపఠనమునకు ఎనిమిది సంవత్సరముల వచ్చి యొక సంవత్సరము వ్యాయామములో నుండి చదువుకొని రావచ్చును. మధ్యాహ్నమును కొంత చాలము విశ్రాంతి కుపయోగించి, తిక్కిన కాలము వ్యాయామమున కుపయోగింపవచ్చును.

ప్రత్యేక వ్యాయామ సంఘములు

పై చెప్పిన విషయము మల్లవిద్యాభివృద్ధి పిన్న వయస్సునందలవడఁజేయుటకు తగిన విధానములను కొంతవఱకు సూచించుచున్నది. ఇంక పెద్దవారు దేశమునందలి మల్లవిద్యావైపునను గాని ఇతర వ్యాయామములను గాని వృద్ధి చేయుటకు ఏమి చేయవలెనో విచారించవలసియున్నది. ఎవరెవరి కేయే వ్యాయామమునం దభిరుచి కలదో వా రాయా వ్యాయామమున కొక సంఘముగా నేర్పడి అట్టి వ్యాయామమునకు సహాయము చేయుటకు బయటి దేశములనుండి వచ్చినవారిని ఆదరించుటవలనను నేర్చుకొనఁదలచుకొనువారికి కావలసిన సామానులు చేర్చుటవలనను భవనములను కట్టించుటవలనను విశాలములైన ఆరామములను నిర్మించి వ్యాయామములకు నిడిచిపెట్టుటవలనను చాల పని చేయవచ్చును. ఈ పనులను చేయుటకు మొట్టమొదట ధన మెచ్చుటనుండి రాగల దని గాలముంది అనుమానించి భయపడవచ్చును. అట్టి సంఘములవారు పదిమంది పదిరూపాయల చొప్పున చందా వేసికొని మంచి వస్త్రాదులను పిలిపించి పట్టణములందు పోట్లాడించి టిక్కెట్లు పెట్టినయెడల చాల డబ్బు రాగలదు. అందు కొంత ఖర్చయినను తక్కినది ధండుగ నుంచి ప్రతిసంవత్సరమును పని చేయుచుండినయెడల చాల డబ్బు సమకూడగలదు. ఇంకను భాగ్యవంతులు తమ పిల్లలు బలవంతులును బుద్ధివంతులును కావలె నని ఎఱింగినయెడల నెంత పని యైన నిందు విషయమై చేయగలరు.

ఉన్నత విద్యాలయములు - మల్లవిద్యా శిక్ష

మన విద్యాలయములందు చదువుచున్న విద్యార్థుల యవస్థను విచారించవలసియున్నది. గోజుకు ఆటు గంటలు కేవలము పుస్తక పఠనమే. అయినప్పటికిని విద్య నేర్చుకొనుచున్నా మని యను విద్యార్థులలో నూటికి 99 మంది ఉన్నతవిద్య ఎటులును నేర్చుకొనుట లేదు. వారును విద్య సమాప్తము చేయుసరికి శరీరపటుత్వమును గోల్పోయి వ్యర్థజీవులైపోయి యే మహాకార్యమును గాని తలపెట్టుటకు ధైర్యబలములు లేనివారగుచున్నారు. చిన్నతనమునందు సరియైన వ్యాయామము లేదు. అనేకులు దురభ్యాసములచే బలహీనులును వీర్యహీనులును అయిపోవుచున్నారు. ఉదయముననే విద్యార్థులను లేపి వారిచే సరియైన వ్యాయామమును చేయించుట మొదలైన పనులు ఉపాధ్యాయుల విదా కా దని చాలమంది అనుకొనుచున్నారు. దేశముయొక్క సంతానమును పోషింపవలెముగ

చేయుచు వాక్యాలు తెలియజేయుచు గొప్పపదజలవారు శాస్త్రాధ్యయనమునకు ప్రోత్సహించుచు మాత్రమే ఆ యువ్యోగమును పోషించుచు వుండుచున్నారను. ప్రతి ప్రకృతిని సరిగ్గా తెలుసుకొని యున్నప్పుడు ప్రకృతిని చేయుటకే యుద్ధవింఛితి మనియు అందుకొని విద్యాలయములను స్థాపించితి మనియు బహిరంగముగ నాడుదురు. అట్లగునాడు బాలురయొక్క ఇతరమైన యభివృద్ధిని కోరుకొని పని పెనురుమాడదు. ఇంక మనదేశీయులచేత స్థాపింపఁబడిన విద్యాలయములు చాలఁ గలవు. వానియందు మనవారు చాల పని చేయుట కింకాశ మున్నది. శాస్త్రాధ్యయనము దగ్గఱ నుండి బాలురు ఉపయముననే లేక కుస్తీ చేయించి స్నానము చేయించి బంధువులగు బుద్ధివంతులగు చేయవచ్చును. విద్యాలయముల కన్నిటికిని ఇప్పుడు చాల డబ్బు వచ్చుచున్నది. వ్యాయామములందు చాలశబ్దము ఖర్చుపెట్టవచ్చును. స్వల్పసదుపాయములును స్వల్పధనమును గల ఆంధ్రజాతీయ కలాశాలయందు విద్యార్థిభవనములో నున్న వినియించి విద్యార్థులును ఉదయముననే లేచి కుస్తీ చేసి స్నానము చేసి తెల్లవాలునప్పటికి తమ ప్రాతఃకాలోపాసనకును పాఠములకును సిద్ధముగ నుందురు. విద్యార్థిభవనమునందును వారు గాక పట్టణమునుండి వచ్చేడి విద్యార్థులు సాయంకాలము దేశీయ చుట్టవిద్యను నేర్చుకొనుచున్నారు. వీర విద్యాలయమే యిట్టి యకకాశమును సొందియుండినప్పుడు జీతములచేత చాల ధనము నాకర్షించుచున్న విద్యాలయములు తెలఁచుకొన్నయెడల ఎంత పని చేయఁగలవో యూహించుకొనవచ్చును.

బందరు దసరా సంఘము

ఈ సంవత్సరమున బందరునందు ఇప్పటికి పది సంవత్సరముల నుండి యవిచ్ఛిన్నముగ వ్యాయామ ప్రోత్సాహమునకు చేయఁబడుచున్న దసరా యుత్సవములను గూర్చి ముచ్చటింపవలసియున్నది. బందరునందు దసరా సంఘము వ్యాయామప్రోత్సాహమునకు 1906-7 సంవత్సరమున నేర్పాటుచేసి. ఈ సంఘమువారు అప్పటినుండియు దసరానంద ప్రతిసంవత్సరమును వ్యాయామములను జరపించుచు బహుమానముల నిచ్చుచున్నారు. క్రిందటి సంవత్సరము మిక్కిలి

యుత్సాహముతో నీ ప్రదర్శనము జరపఁబడినది. ఆంధ్రదేశము నందలి గొప్ప వస్త్రానులు చాలయంది వచ్చియుండిరి. అంతే కాక, విద్యార్థులకు ప్రత్యేకముగా కుస్తీ బహుమానములు ఏర్పాటుచేయఁబడినవి. కాకినాడనుండి యొక విద్యార్థియు బెజవాడనుండి యొక విద్యార్థియు వచ్చియుండిరి. విద్యార్థులయొక్క కుస్తీయందు ఆంధ్రజాతీయ కలాశాల విద్యార్థులు విజయము సొందినను, ప్రోత్సాహము చేయుటకు పతకములు విద్యార్థు లందఱకును సమానముగానే యియ్యఁబడెను. ఈ సంవత్సరము చాలయంది విద్యార్థులు వత్తులని ఎదురుమాదుచున్నారు. కాబట్టి ఇందుకొక విద్యాల యధికారులందఱును తమ బాలురను ప్రోత్సాహపఱుతు రని నమ్ముచున్నారు. ఈ బందరునందు ఏర్పాటుచేయఁబడిన సంఘమువలెనే అన్ని పట్టణములందును సంఘముల నేర్పాటు చేసి దసరా సమయమున చుట్టవిద్యవైశ్యమును దేశమునందు వృద్ధి చేయవలెను.

ఆంధ్ర అథ్లెటిక్ అసోసియేషన్

ఈ సంఘమువారు రాజుమహేంద్రవరములో ఈత పందెములను పెట్టి ప్రోత్సాహము చేయుచున్నారు. మన బాలురు గాని పెద్దలు గాని ఎక్కువగా ప్రోత్సాహము చేయవలసిన మంచి వ్యాయామము ఈత. ప్రతి సంవత్సరమునందును ఈతకు ప్రత్యేక సంఘము లేర్పాటై ప్రజాకానందమును కలుగఁజేయవచ్చును. ఈ సంవత్సరము అథ్లెటిక్ అసోసియేషన్ వారు పెట్టిన పందెములు ఆంధ్రజాతీయ కలాశాల విద్యార్థియొక్క సుపరిచియియున్నాడు. ఈ పందెమునకు చాలయంది విద్యార్థులు ఇంకను రావలసియున్నారు. అప్పుడే ప్రజలలో నుత్సాహ ముదయింపఁగలదు. వై విద్యార్థియే బందరునందలి ఈత పందెమును గూడ నెల్పినాడు.

శ్రీరమ మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం' బను న్యాయప్రకారము దేశీయులయొక్క శరీరారోగ్యవిషయములను విచారించని విద్యార్థి పద్ధతి గాని రాజ్యాధిపతి కాని యే ధర్మమును నెఱవేర్పఁగలదు? కాబట్టి ఆర్యులందఱును మన దేశమునందు బలసంపన్న మగు జాతి యుద్ధవింఛుటకు మార్గముల నరయఁ బ్రార్థితులు.

నీవు లేని ప్రకృతి యదేల?

పసకరాజు అప్పారావు గారు

ప్రశ్న: యందు: నెల్లెడఁ బర్య నరుణ

కాంత: అసయాప మైనట్టి కాలువనము
గదిగి కొండలలోనుండి జలజల మను
మృదుల గానముతో నెలయేళు వాళి,
దవ్వులనే నెల్లె తాళబృందములు మెల్ల
వీరలు వీరుచుండఁగి విసువు లేక
హాయి నుని యిటు లటు లూగు నలలతోడ

పూర్ణ యై పోవు యమునలో పోయి చేరు,
అతివగో, ప్రకృతి యంతయు నమరె సౌఖ్య
దాయకం బయి, అల్లడె కోయిలయును
వంతయై మను నెన్నఁడుకొ పని గెలుగుగని
కలపు గానము నింపుగా చిలుకుదుండె;
హృదయ ముప్పొంగి యుప్పొంగి నీవు లేమి
కుంగు, నిక నీవు లేని ప్రకృతి యదేల?

క ని తి క్క న

చచ్చాని సుబ్బకాయుడు గారు

స్రి యశరా కూర్చి నివసించుటయన్, శివవిష్ణుభక్తులొ
క్కిరవున నుంబ, గొంట కృతి యిచ్చుట, కిక్కిరి దిక్కిరియా
చరణము లుత్తమస్థితే నెసంగుట, దుష్ట భ మొండెడం గనన్,
విరుదసమాఖ్యుడై నుభయమిత్రుడై తిక్కనయిక్కడ దక్కంగన్.

1

తే. ఉభయకవిమిత్రవిరుదంబు నొరుండు పేరి
కడుకుకొనుంగా కతడు నోమయాజి యగునె ?
కట్టుకొనె బిచ్చుకయు సేలకంతవిరుద
మయ్యెనే దానిచే నది యష్టమూర్తి?

2

చ. చెవులను గుండలాలు, గుడిచేతను గంటము, డాకరంబునన్
గవలె, యొకప్పు సంచికయు, గమ్మయు, సూరెలఁ జామరగ్రహుల్
సవిధమునన్ బుధోత్తములు, సత్కవులున్, వ్యవహారదత్తులున్
వివిధమహీధవుల్, గల కవి మనుమాధిపుమామ నెన్నెదన్.

3

చ. పలికినకబ్బపుంబలుకు ప్రాబలు కట్లు ప్రమాణమే గదా
తెలుఁగున; నర్చుచొందు నట దేవరపెట్టియ గంటమున్; స్వహ
స్తలిఖితపత్రఖండములు దండనమస్కృతి గాంచు నంట నహో
వెలసినవేల్పు కాక పృథివి గవిమాత్రుడై తిక్కయజ్ఞ దాన్.

4

చ. ఇతరులు రాజమంత్రులు కవీంద్రులచేత మహాప్రబంధముల్
కృతులను బొందు చుండ్రు బుధకీర్తితులై మృతజీవు లొట క
దృఢత మెదఁ బొంగు వండిబిరుదుం గవియుం బొగ డొందఁ గందు నం
చతులయగుండు తిక్కనచివాగ్గణి కంకితఁ జేసె సత్కృతిన్.

5

చ. పదముల నర్హరీతి నిను భారతి తిక్కనకైత; “నేమి చె
ప్పుదు” నని మీఁదు దోష కన మొల్చినయ ట్లది విశ్రమస్థలిన్
గుదిరె గథన్; దెరం దెఱవఁ గోలలలెక్కఁ గనంగఁ దాకె మై
బ్రదరము లం ద్రహూ యతనిభారత మేరితరంబు పేరుకోన్.

6

చ. కవి కనసూయ కంధికిని తొరత లేమి యటన్న పండిత
ప్రవచన మొండ్రపట్ల నెటువంటిది యైనను గేవలం బవా
స్తవ మది తిక్కయజ్ఞకడఁ దద్యము నన్నయచోటఁ దద్భుధ
ప్రవరుండు చూపు. గౌరవభరం బిది చాటదె వేముగంబులన్.

7

మ. కృతులారెం డవి రామభారతకథల్, కృత్యంబూ వేదోదిత
క్రతుసంప్రీణిత సత్రభక్తులము మంత్రం బన్న సంగ్రామ ని
తరాజన్ని జరాజనై భవపునర్ని ర్మాణకర్మక్షమం
బతిలోకంబు లచాలో మహామహుండు తిక్కామాత్యుచారిత్రముల్.

8

జి. చక్కని కైలి భావములు చక్కని వేకధవట్టు దీపినన్
మిక్కిలి పారవశ్యము నమేయసుఖం బగు భారతంబునన్
దక్కటేనత్కవింబులకు దారి తపఃఫల మాంధ్రభూమికిన్
దిక్కని జీవనోపధము తెల్లన కింకిట వేయు నేటికిన్.

9

తే. అన్నమాకొమ్మనామాత్యు లాది నేమి
పున్నె మొనరించి తిక్కపుత్రుల బడయన్;
బావనము సల్పుకొనె గవిబ్రహ్మ బాగడి
రసన వసురాయకవి రాజరాజనగరి.

10

II అబ్బూరి రామకృష్ణరావు గారు

క. వికులపుత్రు లేయెడల గానము నేతురొ కాని, నేడు కై
తవకవితాప్రసూనముల తావులె మమ్ముల నావరించు; మా
ర్జవ మడుగంటియున్న కవితాలత కృత్రిమశోభ చూచి చూ
చి విసుగు వచ్చు నీవలె స్పృహించు చుదాత్తమనమ్ము లేమిచేక.

ఉ. నీ చూచినయగానరమణీయత పీఠులఁ గ్రోలి, భూత కృ
ష్ణానులఁగోయచుండలి ప్రకాంతపు రాగము లాలకించి, బా
ధాపాలినమ్ము లో బహుగుదల్లుల వృత్తియు లెల్లఁ గాంచి, యే
సేవల నెన్నరెని వెలసేయరుగా కవితామృతాక్షులన్! 2

ఉ. రామకృష్ణ ప్రబుద్ధపు రాగములన్ జపియింపనేర్చి, లో
కాచరణములన్ సరిశ్రమై ప్రవహించెడు జీవవాహినీ
పీచికలం దడంగిన నవీనమనోజ్ఞత లెల్లఁ జూడఁగా
శోచుని మమ్మమానవమనోగతులన్ గవిత ల్వరించు నే? 3

ఉ. నీ కవితాప్రపంచమున నిల్చి దిశ ల్వరికింప, విస్మయ
వాక్యములల్ల నా చుది స్వభావమనోహరసస్యసంపదం
జేకొని వెల్లు పర్వతపు నీమలు నిల్చినయట్లు దోచు, నీ
తాకలవాక్యముల్ రణరణన్మధురంబుగ సందడింపఁగన్. 4

కా. నీ లా వెన్నెడొ చెల్లిపోయె; నయినన్ నిత్యోదయం బందు శో
భాదీన మృగు బాలభూమి; ఋతువుల్ ప్రాపించు; కల్యాణరా
గాలావమ్ముల సత్కవీశ్వరులు నేయంజూతు; రెట్టైనఁ బ్రా
సీనిత్యము లంచునే చరమశోచిశ్శోభి యా భానునిన్! 5

తే. చిటుత లగు మాకు నీదు విస్తృతకవిత్వ
నాగరకత శాశ్వతపుఁ గాణాచిఁ జేసి,
కడచనిన నీ యుదాత్తసంకల్పములను
దలఁపఁ దలఁప నే యానంద మొలయఁబోదు!

6

చ. ప్రణయుని ప్రాధదృష్టిఁ దల వంచి, రహస్యమునందు మెల్లమె
ల్లన మధుతాధరమ్ము కదలన్ గడుఁ దీయని మాట లాడ నెం
చిన సుకుమారికిం బలె, స్ఫురించు తలంపుల నెల్లఁ జెప్పనో
పని తిమితోడ, నాతిరసవంతములై సరివోవు నా నుడుల్. 7

ఉ. ఓ కవిచక్రవర్తి! వినయోచితవందన మందుకొమ్ము; స్వే
చ్ఛాకవితాప్రచారములఁ జక్కని నీ కవితాప్రసక్తి నెం
దాఁక స్మరింతు, నందలి యథార్థమునన్ ముద మందనేర్తు, నం
దాఁకఁ బవిత్రభావములఁ దాల్చి యశంబు తృణీకరించుచున్. 8

చ. ఎఱుంగఁగరాక మాటికి స్పృశించు తనూలత నూచు భావబం
ధుర మగు శక్తికిన్ వెరవు దోఁపఁగఁ జక్కని రాయబారివై,
తరుణుల నూతనంపుఁ గవితాహృదయంబుల దివ్యగీతముల్
వరపుము; దారిఁ జూపుము కళాజగతీస్థలి నాంధ్రబాలకున్. 9

చ. హిమవదుపాంతపుం బొడుపుటేశ్వ సితాంబువులం గదల్చు హం
సములవలెన్, భవత్తనయసంతతి శోభితమయ్యె; వింత పు
ష్పములు గృహమ్ములందుఁ దమ వాసనలన్ వెదఁజల్లె సోదర
ప్రముఖుల సోదరీచుణుల పావనరాగము లుల్లసిల్లఁగన్. 10

గ్రామసీమల దుస్థితి - నివారించు మార్గములు

నాగేశ్వరము సుందరము గారు

భారతవర్షాభ్యుదయమునకై దేశబాంధవు లనేక విధముల బహుకాలముగా కృషి సల్పుచున్నందులకు వారికి కృతజ్ఞతను జూపుట విధాయకము. దేశపురోవృద్ధికై పరిశ్రమ చేయుచున్న అమృహనీయులకు దేశీయులు సర్వవిధముల తోడ్పడి తా మభివృద్ధి నొంది వారిని మఱవకుండుటయే నీనమగు కృతజ్ఞత. ఇట్టి కృతజ్ఞతను చూపి చున దేశీయులు దేశభక్తులకు తోడ్పడుచున్నారా? దేశాభిమాను లిదివఱకు దేశాభివృద్ధికై సలిపిన కృషి ఫలవంత మైనదా? కానిచో, కారణ మేమి? దేశాభ్యుదయమునకై ప్రస్తుతము విద్యాధికుల కర్తవ్య మేమి?— అని భావితీయు లందఱును విచారింపవలసి యున్నది.

దేశపురోవృద్ధికై విద్యాధికు లేయే ప్రయత్నిములు చేయుచున్నారో, ఇప్పటికిని దేశీయులలో నూటికి తొంబదిమందికి తెలియనే తెలియదు. తెలిసిన స్వల్పసంఖ్యాకులలో నైతము నిజమగు దేశాభిమానము జనింపలేదు. జనసామాన్యము తోడ్పడలే దని వారిని దూషించెదరే కాని, విద్యాధికులు తమ డాంబికమును వదలి జనసామాన్యముతో మైత్రి గలిగించుకొని వారిని జ్ఞానవంతులుగ నొనర్చి వారు తమ యుద్యమములకు తోడ్పడునట్లుగ ప్రయత్న మొనరించి గా? లేదు. జనసామాన్య మనిన మూఢు లనియు పామరు లనియు విద్యాధికులు తలంతురు. విద్యాధికు లనిన కపటు లనియు శుష్కవాదప్రియు లనియు జనసామాన్యము తలంచును. వీరి యభిప్రాయ భేదములు నశించి యిరువురకు మైత్రి కుదిరినఁ గాని జనసామాన్యము విద్యాధికులకు తోడ్పడఁజాలదు. కావుననే యిదివఱకు తోడ్పడలేదు. ఇట్టి మైత్రిని కలిగించుటకు జ్ఞానవంతు లగు విద్యాధికులే మున్నుండు ప్రయత్నించుట ధర్మము.

ఇక దేశబాంధవు లొనర్చిన కృషి ఫలవంత మైనదా యనిన, నవశక్తి ప్రభావమువలన నూతనచైతన్య ముద్భవించి దశదిశలను వ్యాపించుటవలన దేశీయులలో నూటికి పదిమంది యైనను దేశాభిమానులకు తోడ్పడి సాహాయ్య మొనర్చుటచేతనే మన జాతీయ మహాసభ రోష్ట్రీయసభలు మండల తాలూకా సంఘములు సంస్కరణసమాజములు సాహిత్యపరిషత్తులు మొదలగునవి అత్యుత్సాహముతో స్థాపింపఁబడి కొలఁదిగనో గొప్పగనో కృషి చేయుచున్నవి. దేశభాషాభిమానములు ప్రబలి విద్యాధికులయం దైనను కొన్ని మార్పులను గలిగించి జాతీయాభిమానమును కలుగఁజేసినవి. ఇట్టి స్థితి కలిగినందుకు సంతసింపవలసినదే గాని, వై సంస్థాపన లన్నియు ఏ పట్టణములలోనో స్థాపించుటచేత, గ్రామసీమలయం దుండు జనసామాన్యమునకు వానితో సంబంధము కలుగలేదు. కావుననే, జన

సామాన్యము వై సంస్థలవలన పొందఁదగిన యుపకారమును పొందలేకపోయినది. కనుకనే, మన గ్రామములు యథాప్రకారముగ నున్నవి. మన గ్రామసీమల దుస్థితిని జూచినచో ఎటువంటి దేశభక్తులకైనను దేశ మభివృద్ధి చెందుచున్న దనుటకు శో రాదునా? కడచిన యర్ధశతాబ్దమందలి మన గ్రామముల స్థితికిని నేటి స్థితికిని వ్యత్యాసమంతగా కనుపించుట లే దని దేశాభిమానులు తెలుపుచున్నారు. ఏ పట్టణములలో చూచి దేశ మభివృద్ధి చెందుచున్న దని సంతసించిన లాభము లేదు. కటకటా! ఏమి యీ గ్రామసీమల శోచనీయావస్థ. అట్టి స్థితిని గనిన, ఏ దేశబాంధవునకు దుఃఖము గలుగకుండును? ఏ దయామయునకు కరుణ గలుగకుండును? తల్లీ! భారతమాతా! నీ పుత్రుల కెట్టి దుస్థితి గలిగినది? పగ లంతయు కష్టపడినను త్రాగుట కింత గంజి యైనను దొరకని పాటకపు జనులును, తాతల నాటి ప్రాత పద్ధతులు వదలలేక లాభము లేని వ్యవసాయమును చేయు కర్షకులును, మొండిచైతన్యముతో లాభనష్టములను గణింపక వాణిజ్య మొనరించి ధననష్టమును పొందు వర్తకులును, ఏ దేశమందును లేనివైచుచ్చ వడ్డికి తమ ధన మిచ్చి ఋణగ్రస్తుల కొంపలు దీయు వడ్డీ వ్యాపారులును, లేనిపోని కతులచే తలలు బ్రద్దలుకొట్టుకొని న్యాయస్థానముల కెక్కి సామూహ మమ్మచేసికొను భూస్వాములును, పెద్ద లార్జించిన ధనమును సకలవిధముల దుర్వ్యయముల పాలు చేయు నిర్వాహిపారు లగు లక్ష్మీపుత్రులును, అనవసరకలహములను సృష్టించి కతులు పెంచి వికమత్య మంత మొందించి వారిని సర్వవిధముల నధఃపతితులఁ జేయు అగ్రజన్ము లగు కలహకారులును, విలువ గలిగిన తమ కాల మంతయు చీట్లాటల తోడను జూదములతోడను అవాచ్యసంభాషణలతోడను ఆత్మస్తుతి పరనిందలతోడను గడపుచు నాగర కాగ్రేసరుల మని విఱ్ఱవీఁగు సోమరులును, ప్రభుత్వమువారు గ్రామాభివృద్ధికి తమ్మేర్పఱచిరని మఱచి తమ విధికృత్యములను న్యాయముగా నిర్వర్తింపక ప్రజలయొక్క డేమమును సౌఖ్యమును అభివృద్ధిని ఆలోచింపక ఏది యెట్లు పోయిన మన కే మని యుపేక్షించు గ్రామోద్యోగిగణులును, గలిగి అంధకారబంధుర మై, క్రూరమృగనివాసయోగ్య మై, క్షుద్రాక్షులతా పరివ్యాప్త మై యుండు ఘోరారణ్యము పగిది గ్రామసీమల స్థితి యున్నది. పాతకమహాశయులారా! మన గ్రామసీమల కిట్టి స్థితియందున్న పుడు విద్యాధికుల కృషి కేవలము ఫలించిన దని చెప్పుట కవకాశ మున్నదా? మన గ్రామసీమల దుస్థితిని మాన్చి జనసామాన్యమునకు విజ్ఞానము గలుగఁజేయనిచో, దేశ మభివృద్ధి చెందుననుట కల్ల! ఏ గ్రామవాసులు ఆ గ్రామాభివృద్ధికై కృషి సల్పిన

అది. అది. కావుననే నేక కథివృద్ధి చెందు నుటకు సంభవము లేదు. కావున, దేశాభివృద్ధిని గోను విద్యాధికులు ప్రస్తుత మొనర్చు నలవిన వాస్తవిక మేగని—అదిగదా దేశాభివృద్ధిపై అమృతస్నానముతో స్థాపించిన సంపద తాబూన సంఘముల సభ్యులగు విద్యాధికులు దేశ సంపదను తాబూనాలతో ఆ గ్రామముల నన్నిటిని అనుమరించి ఎవరి కంటకు కచ్చిన గ్రామములకు వా లేని ఆ గ్రామములలో పులకు కెత్తవారులను ప్రముఖు లగు తరితరులను కలిపి వాటిలో వారికిని అంకితకములను కట్టెను అనగాయి అను ముని కెత్తియెంచును భావోన్మీ సహస్సి యైకమత్యము గలవారేక ప్రతిగ్రామమునందొక్కొక గ్రామసంఘ మేర్పఱుప కలెను. ఈ గ్రామసంఘములందు తుదకు ఇంటి కొకరైన సభ్యునిగా చేరుట వుండెడి. ఎవ్వరు గ్రామాభివృద్ధిపై ఆ గ్రామ సంఘములకు “గ్రామరక్షణనిధి”ని తప్పక స్థాపింపవలెను. ఈ నిధి లేనిచో ఆ గ్రామాభివృద్ధి గగనకుసుమమే! ధనము లేక యనేక కడుద్యుమము లనుగంటినది. కొన్ని యుద్యమములు జీవచ్ఛవములై యున్నవి. ధనము లేనిచో ఎట్టి ప్రయత్నమును ఫలవంతము కా జాలదు. చున మెన్ని సంఘములు స్థాపించినను, ఎంత దృఢతరప్రయత్నము లొనర్చినను ధన మున్న గాని మన యత్నములు సఫలీకృతములు గావు. కనుక “గ్రామరక్షణనిధి” అన్నిటికన్న ముఖ్యమని చెప్పించి స్థాపింపవలెను. ఈ నిధికి ధన మెచ్చటనుండి వచ్చునని నిశ్చయించుకొనకలెను. ఇదివఱకు మన గ్రామములలో “లంక వేలము సాటలు నోలగారపు సాటలు మొదలగు విధముల వచ్చిన ధనము గ్రామాధికారుల కింకరములకు జూరవలెను కొలువులకు దీ.డి.దబ్బాబు. వారి చురుకైన ఘోషైర్వలన—ఈ మొదలగు అపాత్రదాములకై వృథాగా న్యయము చేయబడుచున్నది. ఇట్టి ద్యుమములు మాన్చి ఆ ధనము నెల్ల “గ్రామరక్షణనిధి”కి తప్పక చేర్చవలెను. ఇదిగదా. గ్రామసంఘసభ్యుల చందాలు ఇతర ధర్మ చందాలు కలిపి యిట్టికై నిధికి చేర్పవలెను. పిమ్మట ఈ నిధి గ్రామాధికారులకు, ఆ గ్రామముయొక్క స్థితిగతులను బట్టి ప్రధమమున 1 సంవత్సరమున 2 ప్రాచీనభావితవిద్యాశాల (రి) ధర్మ పుస్తక భాండాగారము—కొని స్థాపించి ఇది సర్వజనోపయోగము లగుటకు చేయవలెను. ఇది తగు సభ్యులచేత నిర్వహింపబడనిది ప్రయోజన ముండదు. కావున, కొంచెము జాగ్రత్త గలిగియుండుట నయచిరము. పంచాయితీ గర్భవలన కలహములు నశించి వికమత్యము చేకూరుటకు, ప్రాచీనభావితవిద్యాశాలవలన అవిద్య నశించి విద్య విభిన్నులై చెంగులును; ధర్మపుస్తక భాండాగారమువలన చదువరుల జ్ఞానము వృద్ధియగుటయు, గ్రామసంఘమువారు ప్రబల ప్రయత్నములు చేయవలెను. ఇట్టి ప్రయత్నము పట్టుదలతో చేయనిది ఎన్ని సంఘములు నిధులు స్థాపించినను ప్రయోజనము లేదు. చదువుకొన లేనివారిని, ఉపన్యాసముల పురాణముల హరికథల మూలమున జ్ఞాన వంతులను చేయవలెను. ఇట్టి స్థితిని గలిగించి గ్రామసంఘసభ్యులమును దృఢాంతపూర్వకముగ చూపవలెను గాని, సంఘ ముండియు

లేక ట్టుండుటకంటె మొదలే లేకుండుట మేలుగదా? అటు పిమ్మట, ఆ గ్రామసంఘముయొక్క యభిప్రాయము ననుసరించియు గ్రామరక్షణనిధియొక్క అభివృద్ధిని బట్టియు, క్రమముగ బాలికా పాఠశాల రాత్రిపాఠశాల పగపతిసంఘము మొదలగునవి గ్రామాభివృద్ధిపై స్థాపింపవలెను. తరువాత, నిమ్మజాత్యుద్ధరణము అనాథ రక్షణము నికలాంగాంగుకజన సాహాయ్యము మొదలగు దేశోప కాంక్షాములను జేయుచుండవలెను. అప్పుడప్పుడు సమర్థులను కప్పించి, “వ్యాపారము ఆరోగ్యరక్షణము గ్రామ పారిశుధ్యము సత్య సత్యోపదేశము సన్మార్గ ప్రవర్తనము సర్వసాభ్యాత్మత్వము దేశాభిమానము మొదలగు విషయములను వారు బోధించునట్లు చేయవలయును. ప్రతి గ్రామమునను నిద్యాధికు లిట్టి కృషి ప్రారంభించి పిమ్మట ఆ భారమును ఆ గ్రామసంఘములవారిపై నిడిన, వారు లెమ గ్రామాభివృద్ధిపై ప్రబల ప్రయత్నము లవిచ్ఛిన్నముగఁ జేసి సఫలమనొనర్చు లగుదురు. మన గ్రామములయందొక్క జరిగినచో, అసతికాలముననే జనసామాన్యమునకు విజ్ఞానము గలిగి విద్యాధికు లొనర్చు ప్రతి యుద్యమమునకు వారు సాయపడెదరు. అట్లు సాయ మొనర్పబడెనేని శీఘ్రకాలముననే మన దేశ మభివృద్ధిచెంది తీరును. ఇట్టి స్థితి గలిగినపుడు మన సభల లోని తీర్మానములు ప్రజా సమ్మతములు గా వనియు విద్యాధికు లే తీర్మానములను ప్రజాపరముగ చేసి పంపుచున్నారనియు వచ్చియున్న యపనిందలు తొలగి ప్రజలే యీ తీర్మానములు చేయుచున్నారని ప్రభుత్వమువారును గ్రహించి, మన సభలు కొరు చున్న స్థానికస్వపరిపాలనము భాషాప్రయత్నరాష్ట్రములు దేశ భాషా విశ్వవిద్యాలయములు మొదలగు న్యాయమగు కోర్టులను సఫలీకృతము గావించెదరు. ఇట్టి దేశసేవను చేయుటకు విద్యాధికులు కొంచెమైనను స్వాధ్యాయము చూపవలసియున్నది. ఇట్లు మన విద్యాధికు లందఱును ప్రయత్నింపవలెను గాని, ఏ మండలసంచార పాఠ్యపుస్తకవల్లనో, ఏ నలుగురు దేశసేవకాసంఘ సభ్యులవలననో యీ మహత్కార్యము నిర్వహింపబడుట కవకాశము లేదు. తాము విద్యాధికు లైనందుకు తమ మాతృదేశసేవ నే మాత్రమైనను చేసి దేశమాత ఋణము దీర్చుకొనుటకు విద్యాధికు లందఱును ప్రతిన పూనవలెను. కావున, దేశాభిమాన మాననీయులగు నో విద్యాధురీణు లారా! మీ మాతృదేశమును సకలవిధముల నభివృద్ధి నందఁజేసి సాచీనాన్నత్యమును చేకూర్పదలచితిరేని, మీరు సభలయందొచ్చి గంభీరోపన్యాసములు హృదయపూర్వకము లగునీని, మాతృ దేశారాధనతత్పరులై స్వార్థత్యాగులై నిష్కామసేవావ్రతులై దేశ మాత నొక్కపర్యాయము మనశ్శుద్ధితో తలందుకొనుఁడు. భారత మహాపురుషుల నాదర్శముగ నుంచుకొనుఁడు. మీరు నిర్మింపఁబూనిన జాతీయసాధమునకు పునాది యనఁదగినట్టియు నిమ్మస్థితియందున్నట్టియు గ్రామసీమల యభివృద్ధిపై మున్ముందు ప్రయత్నింపుఁడు. దేశోద్ధారకు లని యశము గాంచుఁడు. భగవదాత్మకు సంతసము గలిగింపుఁడు.

త ప ద్మా ర్చ నే

నమమహాద్వైత విద్వాన్మహారాజులగు గారు

స్వతంత్ర మైన మహాద్వైత విద్వాన్మహారాజులగు గారు కృతార్థులై
యతుల్యులై గాఢమహిమగల— మహాద్వైతవాద పరిపూర్ణ రామభూ
పలే భవదీయవిద్యతరవాగ్రచనావిభిసంబుల గాంచినా
సీతహృదయాః బుజుల వయి చచ్చిపోయెనే భవనైకమోహనా
ద్ధతమకుమారి వారి వనితాదళతాఘనతాః హారసం
తతమధురాధరోదితసుధారసధారలః గ్రోలుబన్ యిమా
క్షితిపతి! యంచ నొక్క కవిశేఖరుడల్ల నా సమస్య పూ
రిత మొనరించె; నిక్కము నెఱుగి వచ్చిచెనో? హాస్యమాత్రక
ల్పితముగఁ జెప్పినాఁడా? స్మృతివీపతి మెచ్చున నోర్వలేక ని
వితతయశోపురంధ్రవి వివేకము చూటఁ దలంపకే కళం
కిత మొనరింపఁబల్కెనో? యొకింతయునున్ నిజ మిట్టి దండుఁ బం
డితజను లెవ్వరేనియు గణింపఁగలే; రటు లైనఁ గాని య
ప్రతిమకవిత్వతత్త్వమున భక్తిరసాచితభవ్యకాన్యసం
తతులఁ గరింబుఁ గూరిచి సుధాకరమాళిసమర్పణంబు గాఁ
గుతలమునన్ బ్రతిష్ఠ నెలకొల్పిన నిన్నుల పద్య మొచి నిం
దితు నొనరించి పల్కెదను నేటి దనంబులి దేటి పాపమో!
మఱి దలపోయఁబో రకట! మానుగ నవ్వలపట్లఁ గ్రీడ లా
డు తరుణమందఁ గ్రోధముఁ గమన్ గనినప్పటి పల్కు పాడియే?
అతితరహాస్యకల్పనల నన్నరపాలుని మ్రోలఁ జాల ధీ
చతురలఁ జూపి స్వకవిసంఘము నిట్టులె కీడ్వడంగఁ గు
త్సితఁ డయి మోర్వ కొక్క- కవి చెప్పిన పద్యము నమ్మఁజెల్లునే?
ప్రతిభఁ దనర్చు నీదు శివభక్తిపరాయణతామహత్త్వ మం
చితగతి నెంచరాదె యపసింద ఘటి పకముందు? నిక్క మే
గతిఁ గనుఁగొంద్రు! నీ మెడను గట్టితి వక్కట తావళంబు; ది
ద్దితివి విభూతి పుండ్రములు తీరుగ; శంకరుఁ గీర్తనం బొన
ర్చితి విటు మూఢభక్తిని జరించితి వంతియ; బాహ్యాచిహ్నవ
ర్జితముగ దేవదేవుని భజించు పెఱుంగవు, నీదు భక్తిప
ద్ధతులు రుచించునే యిపుడు? తప్పిద మింకొక టున్న! దాంధ్రభా

రతి(1) గనుమా: “యురోజములు రాయగ రాపడె రొ” మ్మటంచునే
 కతమునఁ గాళహస్తీతకంబున న్నాసితి?వంతఁ బోక యే
 కతన “వఘానఖాగ్రములఁ గాయలు గాచెను కాయ” మంచుఁ బ
 ల్కితి? విఁగ సందియంబు లవవేశము లే, దపరాధమున్ స్వయం
 కృత మయిపోయెడిన్; ఎగన నేల? వఘాపద మన్యకామిని
 గత మయిపోయినప్పు రసికత్వము వేశ్య వినా జగంబునం
 దితరము లేనయిప్పు, జను ల్వి విమర్శకు లైనయిప్పు, శా
 శ్వతముగ ధాత్రిలో నపయశంబు ఘటిల్ల దె నికు ఘర్జటీ!
 “సతతము దాటు బిత్తరుల చన్నుల దండకుఁ గోతి రీతిగా
 నతితరళంబు మానస”(2) మటంచును గావ్యముఖంబునందు వ్రా
 సి తనదినట్టి కూచి నరసింహము నెంతటి నిందఁ గూర్చుచున్
 బతితునిఁ జేతురోగద సెబా సిఁగ ముందు విమర్శకాగ్రణుల్!

(1) ఆంధ్రభారతి పత్రిక—1913

(2) గౌరాంగ చరిత్రము

శ్రీ రామ జననము

కరణము గుండురావు గారు

తారక బ్రహ్మచారియై శ్రీ మహావిష్ణ్వంశ సంభూ
 గుండును ను శ్రీరామచంద్రుఁడు ఎప్పుడు నన్ను
 సంహరించు నని సంశ్కుఁడగు చుహామునులచు రావణ
 ప్రహ్లాద ప్రసన్నుడయి. ఈ దిగున నుదాహరించిన చొప్పున
 ‘ప్రహ్లాద’ బహుళ-దేవుఁ

సీ. వేల్పులు గాంచు నన్ను పంబులు నెంచు

హరి నన్ను వధయింప నాత్మ మించు

నెడుటాల్చి పరించు విషనామము గాంచు

తపఁ బన్నము నామి పుల లొంచు

నెడలెల్ల నోనెంచు నవుని చావయి ద్రుంచు

జూక నరియించు నెత్తెసించు

జామదగ్గిఁ గలంచు జనకాజ్ఞా లొలించు

మునికృత్తి నరియించు వరి నెంచు

నెడలెల్ల నోనెంచు నవుని చావయి ద్రుంచు

నెడలెల్ల నోనెంచు నవుని చావయి ద్రుంచు

అకలినుల నీవు గొనిపోవ నాగ్రహించు

అది నిమిత్తంబుగా రాముఁ డని వధించు.

శ్లో. తదిచ్చి వ్యాధతే మాసే చైత్రే శ్రీనవమీ తిథౌ

నక్షత్రే దితిజైవత్యే సోచ్చసంస్థేషు పంచమ

గ్రహేషు కర్కశే లగ్నే వాకృతా విందునా సహ

ప్రోద్యమానే జగన్నాథం సర్వలోకనమస్కృతమ్.

స్వప్తి శ్రీ త్రేతాయుగాంతే శ్రీ విశంబినామసంవత్సరే చైత్ర
 ఒమాశ నవమీ గురువాసరే పునర్వసునక్షత్రే సూర్యోదయానంతరే
 అభిజిద్వేదాయాం కర్కాటకలగ్నే ఇనవంశపయఃపారావార దివ్య
 రాకాచంద్రసదృశశ్చ భక్తబృందమానసకల్పతరు శోభాయమానఫల
 సదృశ శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మమూర్తి రావిరూఢయాత్.

అత్కాలగ్రహసంపత్తిః

శు	ర	బు	
			చం
			గు. ల
కు		కటక రాశి	
		శి	

స్వప్తి సన్మంగళానిభవంతోబ్రువంతు. నిత్యశ్రీనిత్యచుంగళమ్.

చక్రవర్తి

చక్రవర్తి

పుష్పములకు పరిమళమువలె వ్యక్తిగతముగా పుష్పముల కాలనాలను మర్చిలదూషితము
దోషములు సహజ స్వీకృతములు. పుష్పములకు పరిమళమువలె వ్యక్తిగతముగా పుష్పముల కాలనాలను మర్చిలదూషితము
నుగుణసంపదయును రావణుని మర్చియందు, పుష్పములకు పరిమళమువలె వ్యక్తిగతముగా పుష్పముల కాలనాలను మర్చిలదూషితము
రక్త కర్మఫలములు. మనుజుల సుకృత ముష్కృతములకు మును కర్మఫలమునందు కేంద్రీకృతము చేసెను.
ప్రారబ్ధము కూలబీజము. దేహికి సంపితమున కర్మ ఆచారమునందు నాటిని నీజమును పోషించి పెంచిన
ములకుఁ దగిన దేహము పరిసితము సహజముగఁ గలదు. పెంచిన పుష్పములు చక్రవర్తి హోమోహోజ్జ్వలైని
చుండును. ఆత్మవికాసమునకై లందు సహజముద్రితములైన
కర్మవిపాకమునకుఁ దగిన చిత్త గుణరూప శీలములను బడ
వృత్తులు జ్ఞానేంద్రియములు, సెను. వర్తమానకాలమునందు
కర్మేంద్రియములు జీవములకు జర్మను చక్రవర్తిపేరు లోక
సంభవములు. సాముద్రిక శా వ్యాప్తమైన ప్రసిద్ధిని బడసినది.
స్త్రాజ్ఞులు రూప రేఖావిలాసము జర్మను దేశమునందు ప్రజలకు
లను బట్టియు ముఖరూప చక్రవర్తియందు సంపూర్ణవి
శాస్త్రజ్ఞులు ముఖవైఖరిని బట్టి శ్వాసము గలదు. చక్రవర్తి
యు మనుజుల భాగ్యభోగము ప్రతిపక్షులును జర్మనుసామ్రా
లను శీలములను నిర్ణయించు జ్యమునందు వాని నిరుపమాన
చుందురు. వంశానుగతం బైన సామర్థ్యమును శ్లాఘించెదరు.
రూపము శీలము వంశజులందు లోకవినాశకరంబైన భీకరసం
వికసించుట ప్రకృతి ధర్మము. గ్రామమువలన చక్రవర్తిగుణ
విత్తునందు చెట్టువలె వృక్ష వగుణంబులు లోకమునకు వ్య
యందును చిరకాల సంవర్ధితం క్తములు.
బులైన గుణధర్మములు సంప్ర మనుజుల జీవితములు
తిపాదితములు. దురవగ్రాహములు. వివిధగుణ

1½ సంవత్సరము

కెయిజరు రూపమునందు హోమోహోజ్జ్వలైని పరిశోభితులైన జనులు పుట్టుచు గిట్టు చుందురు.
వంశజులకు సహజములైన రూపవిలాసములు ముద్రిత స్వార్థపరాయణులు పరార్థఘటకులు, ధీరులు భీరులు, శ్రీ
ములు. శీలము ప్రతిపాదితము. ధర్మము సంస్థాపితము. మంతులు దర్శిదులు, పండితులు మూఢులు లోకపరి
జర్మను జాతీయోద్ధరణమునకును లోకకల్యాణమున కామప్రాప్తికై పుట్టుట సృష్టివైచిత్ర్యము. భావిపురుష
కును హోమోహోజ్జ్వలైని వంశజులు తమ శక్తిసామర్థ్య లక్షణములు బాల్యదశయందును నుపలక్ష్యములు.
ములను ధారవ్రాసిన విషయము ఇతిహాసప్రసిద్ధము. తేత్రమునందు నాటిని బీజములు భావికాలమున ఫలిం

మును. బీజములు నాదిహీనములైన, ఫలము సాదరహీనము. బీజములు రసవంతములైన, ఫలము రసవంతము. బిడ్డను చక్రవర్తియందు న్యక్తిములైన గుణబీజములు పుట్టినా, పుట్టినా, పుట్టినా పరిహిత నొందినవి. బాల్యదశ యందును విలియమునందు ఆసహనము కార్యనిర్వహణ కరత్వము ఆభిమానాభిమానము స్వాత్మగ్నాభిలాష నిర్వాహకము సున్యక్తిములు. కుమ్య మంతరిగోట్టికాపు జర్మను కాకొమానుని గుణాబుల నిట్లు వర్ణించెను:

“హోహోజోజోజో రా
కుమారుని ప్రతిభి పూర్వరాజుల
ప్రతిభి కత్తిరిమించును. ఆయన
జర్మను నాదూజ్యమునకు కీలక
మగును. నాది శస్త్రామర్శ్య
ములు నాదిమునకు తక్కును వ్యక్తి
ము లగును. కాలము సంప్రాప్త
మైనపుడు యూరపునకు విభ్రమ
మును బుట్టించును.”

ఆ భావములు జర్మను దేశ
చరిత్రవలనను కెయిజరు జీవిత
చరిత్రవలనను న్యక్తికృతములు.
రెండవ విలియమునకు ఆత్మ
విశ్వాసము, వ్యగ్రోత్సాహము,
ఆసహనము, అభిమానము, సహ
జీలములు. యూరపు రాజు
లందు కెయిజరునకు గల సర్వ
తోముఖమైన ప్రజ్ఞ మంతరికానికి
లేదు. ప్రజ్ఞాప్రకర్షమునందును కెయిజరునకప్రతిమాన
నైపుణ్యము గలదు. మూడవ ప్రెజిడెంట్ 1888-వ సం.
నందు కాలధర్మము నొందెను. రెండవ విలియము
రాజ్యము నధిష్టించెను. గతించిన 27 ఏండ్లలోను
జర్మను సామ్రాజ్యప్రతిభ లోకమునం దంతటను
వ్యాపించినది. ఆ వ్యాపనకు రెండవ విలియము ఘుఖ్య
కారకుడు. చిన్న నాటినుండియు హోహోజోజో
నిను వంశజనియందు నైసర్గికగుణమై రాజసము ప్రదీ

పితము. నైన్యవ్యవస్థలు నొకాదశిసంస్థాపనలు హృద
యప్రమోదములు. ఏడవ గేంటును రాజభటులు నమ
స్కృతులు చేయనపుడు కుపితుడై తండ్రికి దన యవ
నూనమును తెలిపెను. నైన్యవేషధారులు సామాన్య
వేషధారులకు సమస్కృతుల నొనర్చుట నైన్యశిక్షణ
ధర్మమునకును శౌరవమునకును విరుద్ధమని తండ్రి
తెలిపెను. బాలునకు సంతృప్తి గలిగెను. చక్రవర్తి
యందును నైన్యవ్యమునందును, సుస్థిరస్థాపితమైన రాజ

సాభిమానమున కీ యుదంతము
విదర్శనము. బాల్యమునందు
నాటిన గుణబీజములు కాలప్రవ
ర్ధితములై ఫలవంతము లయినవి

విలియమునకు డాక్టరు హిం
జ్జీటరు గురువు. గురు నస
హనశీలుడైన రాజపుత్రునకు
శమాది గుణ సంపదల నభ్య
స్తము చేయఁ బ్రయత్నించు
చుండెను. పరాసులు 1871-వ
సం. నందు ప్యారిసు సుందరనగర
మును జర్మనుల వశము చేసి రని
విలియము వినినపుడు పట్టణేని
సంతోషముతో టోనీ నెగర
వేయుచు చిందులు ప్రొక్కుట
కు ప్రక్రియ చెను. గురువు శిష్యుని
యుద్ధతనమును జూచి శాంతస్వ
భావముతో నిట్లు మంగళించెను:

10-వ సంవత్సరము

“నగరసమర్పణము చేసిన పరాసులు భాగ్యోప
హతులు. నాడు శౌర్యప్రతాపములతో పోరాడిరి.
ధైర్యనైర్భయములతో నిలువబడిరి. లాభము గలుగ
లేదు. మన యానందము వారి నైన్యమునకు గారణ
మని రాజపుత్రా! నీవు మఱవకును.”

ఈ హితవాక్యములను విలియము 1878-వ సం.
నందు ప్రచ్ఛన్నముగ ప్యారిసు మహాప్రదర్శనమును
సందర్శించినపుడు స్మరించియుండును. పరాసులు పరా

ఈనూ అర్హులగు నను అర్హులచేత వర్తించు దిపు
 కూరములు అహంకారియు, నహంకారియు, అహంకారి
 దర్పియు రాజస భావములు. యహంకారు రాజ్యము లంశ
 యాచ్యుగి విహరించుచున్న రాజసముగాకు కేసులంశ
 తాకమునా. ధర్మావర్తములకు నలె నర్హుల రాజస
 ములకు సంఘర్షణము సహజము. అహంకారియు
 నంశ రాజసములకు కదా యహంకారి అర్హులచేత

విద్యయు ప్రాజ్ఞుడు. అహంకారి చేతలకు బదివిస
 వానితో ననుకరించునది. అహంకారి యుగ సాధియం
 భవించునది రాజసాదానను కలిగిన నీకుడుగా? కేసిత
 ముందుగాను. కేసితహంకారి శ్రేణులు కేసితము
 అహంకారి విముక్తులు. జన్మను జన్మనై క్రతభి వర్త
 మానవాలముకు క్రమార్హముగా కేసులకు ధర్మాయిత
 క్రమము నర్హులయగును కత్తికూలము, బయంకరము.

హిందూ సిద్ధాంతాల్పలయము

గో. నమాకాంతానామ్నంతు

వసుయుతుఁ డపీంద్రుఁ డదే ప్రాగ్నిశివంశే నజ ప్రకాశ ము
 ల్లసితముఖప్రతీచికి విలాసముగా వెదజల్లి తన్నుతిక
 వెసఁ గొనుచున్నవాఁడు, రిపువీరులవై జనినట్టె నీ కుమా
 ర సముదయం సమానుషపరాక్రమము లై నిను నీచూత యం
 చు సకలభూతముల్ పొగడె స్తోత్రము వైకొనుచున్నవారు; నీ
 వ్యసనము లింకఁ దీఱఁగల వంచు ధునాతనధీరు లాత్మ సం
 తసపడు చున్నవార; లయినకొ, బురుషార్థ సమన్వయమునకొ
 బస గల వర్ధకామము, లవశ్యము పేక్ష్యము ధర్మమోక్షముల్
 వసుధ సమస్తజాతులు నవాన్యబలాబల తాతలన్వల
 బ్రసుఖులు గాన—సంచుఁ డెడదారికి నీడ్చెదరె మొ నిన్ను నీ
 దు సుతులై; యర్థకామములు సుస్త్యజముల్ తమధారణార్థమై
 యసదృశ ధర్మమోక్షములూ యాత్మ సుమీ భవదంగయస్త్రి, కో
 ఋషి జనయిత్రీ! యార్యజనయిత్రీ! యెన్ని గతించె రాజ్యముల్
 పస చెడి ధర్మలోపమున!! “భారతవిశ్వకళాలయంబు” నీ
 యశను మహాత్వలిత్వ విశదైకమతికొ బ్రభమించె గానీ, చం
 చి సమయ మట్టె నీ కేక, ఋషిప్రవరుల్ తొలి నెందుఁ జేరిమా
 నసమున సర్వలోకపిత నమ్మి భగించి తదీయసత్కృపా
 రసమున జ్ఞానభాస్కరకరప్రకరోజ్జ్వలకాంతిసంతకుల్
 దెసల వెలుంగఁజేసి రో, యజే హిమశైలశిరస్సరస్సుధా
 ప్రసర పవిత్రగాంగయుఁ రంగదభంగతరంగరంగలా
 లస పవనావళిపరిమళం: బది సోకినఁ బ్రాణికోటిజ
 న్మనఃఫల మాఁ, దదీయరసమాధురి జొక్కిన జీవితోదయం
 బు సమఖలుకొ; భవత్సుతులు పూతచరిత్రము బ్రహ్మచర్య మ
 భ్యసనముచేసి నేర్చుకొని,యందుక్రతుస్కృతులుకొ బురాణముల్ 24
 లసదితిహాసముల్ కరతలామలకంబుగ సంగ్రహించి, యా
 ర్ష సమయసంప్రదాయములు స్వాంతములన్ గ్రహించి, యన్యదే
 శసముది తార్థకామ పురుషార్థరహస్యములన్ గ్రహించి, వా
 ని సముచితార్థపద్ధతి వినీతిఁ దొఱంగక యన్వయించినకొ 28
 ఋషు లుదయింపరే మరల నీ ఘనగర్భమునందు? నర్జునా
 ది సములు నశ్రుశశ్రుసముదీర్ఘులు క్షుత్రియా లుద్భవింపరే?
 మేసలుదురే పరుల్ భవదమేయమహామహిమంబుఁ జూచి? లో
 న సహన మున్న మ్రింగుదుగ యంతియెకాని; యితొక్కవిన్న పం 32

అలెదొకొ సుతికృష్ణులపూర్ణహాస్య మెతంగియే, విశా
 లకణి, సుత్తహోత్తరవిలక్షణధర్మముఁ జేర్చి వేదని
 శ్లోకములు కృష్ణమునై భవానులు వ్యాసపరాశరుల్, మహా
 4 ధిమణుఁడు అర్హకేతుఁడు, సుధీయలు కంకరి వధ్వ లక్ష్యులుల్ 36
 ఋషిమతి ముద్దరించి నడమించిరి నేర్పున నార్ద్రసంఘముకొ;
 గొనకు సమస్తజాతులును గూడిన యిక్కలికాలమంగు నీ
 దు సుతులు వర్ణభేదములు ద్రోచినఁ గాని బలంబు రాదటం
 చు నడఁగుచున్న వా రగును జుమ్మటులే యితరాద్యలగ్రవ 40
 ర్ణసదృశు లైన పిమ్మటఁ బరస్పరమేళనలాభ కారి కా
 ని, సకల మూర కేక మగు నేని సనాతనధర్మవాళమే
 సానఁగును గాన, నెన్నిధిని బొందొరించెనో! నీకు నంద తొ
 క్కసమమె గానఁ దీర్పఁగల కార్యము నదియ మావె: చిన్నలకొ 44
 గనక కుదా భావమున గారుణికత్వముతోడ విద్య ల
 స్పృశముగఁ జెప్పఁ దెద్దలకుఁ బల్కుము; జ్ఞానలవప్రవత్తు లై
 యసహాయుద్ధిఁ దెద్దలకు నాగ్రహముం గలిగింపకుండ బో
 4 నలుపు చిన్న బిడ్డలకు; దక్కిన మేళన క్షీరనీగరి 48
 తి, సులభసాధ్య మై కుదకుఁ దేజము గూర్చుడి నార్యజాతికిం
 నెనకమెసంగ; నప్పుడె సుమీ, ధర వేలకొలంది యేండ్లు క
 క్కసపడుచుకొ మహాయజుల గార్మ్యము నందిన నీశరీర నీ
 20 రసపుటవస్థ విక్టోరియరాణి సహోదరవత్సలత్వముకొ 52
 గొన రెడు దృష్టిఁ గాంచి తనకుం గల చెల్లను ధారవోసి నీ
 కంఠుఁదనంబు మార్చి కుతుకం బొడఁగూర్చిన సార్థకంబు; నీ
 యసువుల నిల్పినట్టి జగదంబ!! తదీయపవిత్రనామమున్
 నిసియుం బవల్ మనంబునను నిల్పి స్మరింపనియట్టివాఁడు లేఁ 56
 డు సుమీ భవత్కుమారకులలో; భవదాయతజీవనాదిలోఁ
 బస గనిపింప దంచు నొకప్రాజ్ఞుఁడు శ్రీ దగభంగరాజ రా
 జసభ నృపాత్కరార్పిత లసద్వసురాశిఁ దయాదుచేసి కు
 60 వై, సరిగఁ గట్టి యిచ్చెఁ జూమి విశ్వకళానిలయంబు పేర నం
 బ! సరస మా వసంతకుసుమాకరదివ్యమహామధంబు, నీ
 ముసలితనంబు వో, మదనమోహనలీలఁ గుమారవీరసు
 ప్రసవమునకొ “మహోదయము” ప్రాప్తమగుకొ మతిమాకు నట్టె నీ
 నినువులై ధర్మకాసకులు నిగ్గులరాజ్యరమాధురంధరుల్, 64

తురుష్క-సామ్రాజ్యము

వృద్ధిక్షయములు

సంకల్పము ఉత్సాహము క్రియ సిద్ధికి సాధనములు.

కార్యసిద్ధికి స్థిరసంకల్పము బీజము. ఉత్సాహము శక్తి. క్రియ కీలకము. మనుజుల సకలప్రయత్నములు సంకల్పప్రభవములు. ఉత్సాహవర్ధితములు. క్రియాయత్నములు. సంకల్పశక్తి ఉత్సాహశక్తి క్రియాశక్తి చేరికవలన ప్రయత్నములు సఫలములగుచున్నవి. స్థిరసంకల్పములేని యుత్సాహమును ఉత్సాహములేని కార్యమును నసాధ్యములు. మనుజుల చిత్త క్షేత్రములందు సంకల్పాంకురములు దృఢతరముగ నాటినపుడు కార్యములు సఫలములగుచున్నవి. సంకల్పాంకురములు లోకప్రవృత్తి ననుసరించి పలు రూపములను దాల్చుచున్నవి. సంకల్పాంకురములు మనుజులచిత్తక్షేత్రములందు సంస్కార సప్తశముల పుట్టిపెరిగి నడుచుచుండును. సంకల్పబీజములకు సుఖరాధనము, యశోలాభము, మతాభిమానము, రాజ్యలాభము, ధనార్జనము, జ్ఞానసంపాదనము, ధర్మానుష్ఠానము శక్తిప్రదములు. మహమ్మదీయులు మతావేళపరవశులై ప్రతాపాగ్నిని బూని దిగ్విజయములను జేసి సామ్రాజ్యములను స్థాపించిన విధము తురుష్కుల చరిత్రవలన బాగుగఁ దెలియుచున్నది.

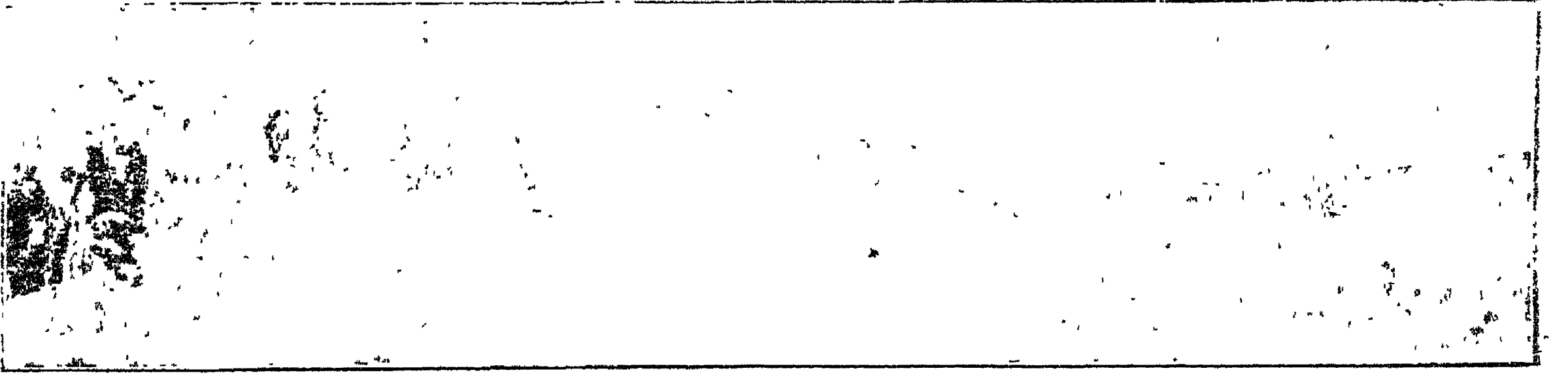
తురుష్క సామ్రాజ్య చరిత్రము విభ్రమావహము. పూర్వ పశ్చిమార్ధగోళములం దప్రతిమాన ధైర్యప్రతాపములను జూపి సామ్రాజ్యములను స్థాపించిన తురుష్కుల చరిత్రము అత్యద్భుతము, ఉత్సాహ సమన్వితము. తురుష్కు లాదిని ఆసియాఖండవాసులు. కాస్పియన్ సముద్రప్రాంతములు వారి జననస్థానములు. ఆసియా ఆఫ్రికా యూరపుఖండములందు విజృంభించి మహారాజ్యములను స్థాపించిరి. వర్తమాన యుగము నందు యూరపుఖండవాసులు విజృంభించి లోకము నంతను నాక్రమించుకొనిరి. ఆసియానివాసులైన తురుష్కులు మాత్రము యూరపుఖండములో 1355-వ

సం. నందు ప్రవేశించి నేటికిని సుస్థిరముగ నున్నారు. తురుష్క-సామ్రాజ్యమునకు రాజధానియైన కాన్ స్టాంటినోపిలు 1453-వ సం. నందు తురుష్కుల వశమైనది. కాన్ స్టాంటినోపిలును స్వాధీనము చేసికొనుటకై జరిగిన యుద్ధములకు నష్టపడిన ప్రజలకు మితి లేదు. తురుష్క-సామ్రాజ్యవిజృంభణమును దెలిసికొనుటకుఁ బూర్వము కాన్ స్టాంటినోపిలు వృత్తాంతమును దెలిసికొనుట యవసరము.

యూరపుఖండమునందు ప్రప్రథమమున నాగరకతచు బొందిన ప్రజలు గ్రీకులు. గ్రీసుదేశ మొక స్వల్ప రాజ్యము. క్రీ. శ. పూర్వము 750 ప్రాంతములందు మధ్యధరా సముద్రతీరములలో జిబ్రాల్టరు మొదలు అల్బాన్ డ్రియావఱకును గ్రీకుల కధిని వేశస్థలము లుండెడివి. గ్రీకులు వర్తకులుగను నధిని వేశస్థలవాసులుగను నల్లసముద్రతీరములందును ఏయిజిప్టునుద్వీపములందును నివసించుచుండిరి. చాలీస్డియ, హెల్లెస్పంట్లు, సైనోపు, అబిడాను, సినికసు, ట్రెపీజన్, డయోస్కూరియన్, పేంటిసిపియమ్, ఫేసిస్, క్రిమియా మొదలగు స్థలములను గ్రీకులు క్రమక్రమముగ నాక్రమించుకొనిరి. ఒక తెగవారైన మెగారానగరవాసులు యూరపు ఆసియా ఖండముల నడుమ బాస్ఫరసు ముఖద్వారమునం దున్న సుప్రసిద్ధమైన బైజాంటియము నగరమును స్థాపించిరి. గ్రీకుల స్వతంత్ర మంతరించి యాన్నత్యదశ తొలగి రోమక సామ్రాజ్యము వ్యాప్తినిజేందినపుడు బైజాంటియము రోమకులవశమై కాన్ స్టాంటినోపిలు నామమును గైకొని నేటికిని ఆపేరిట విరాజిల్లుచున్నది.

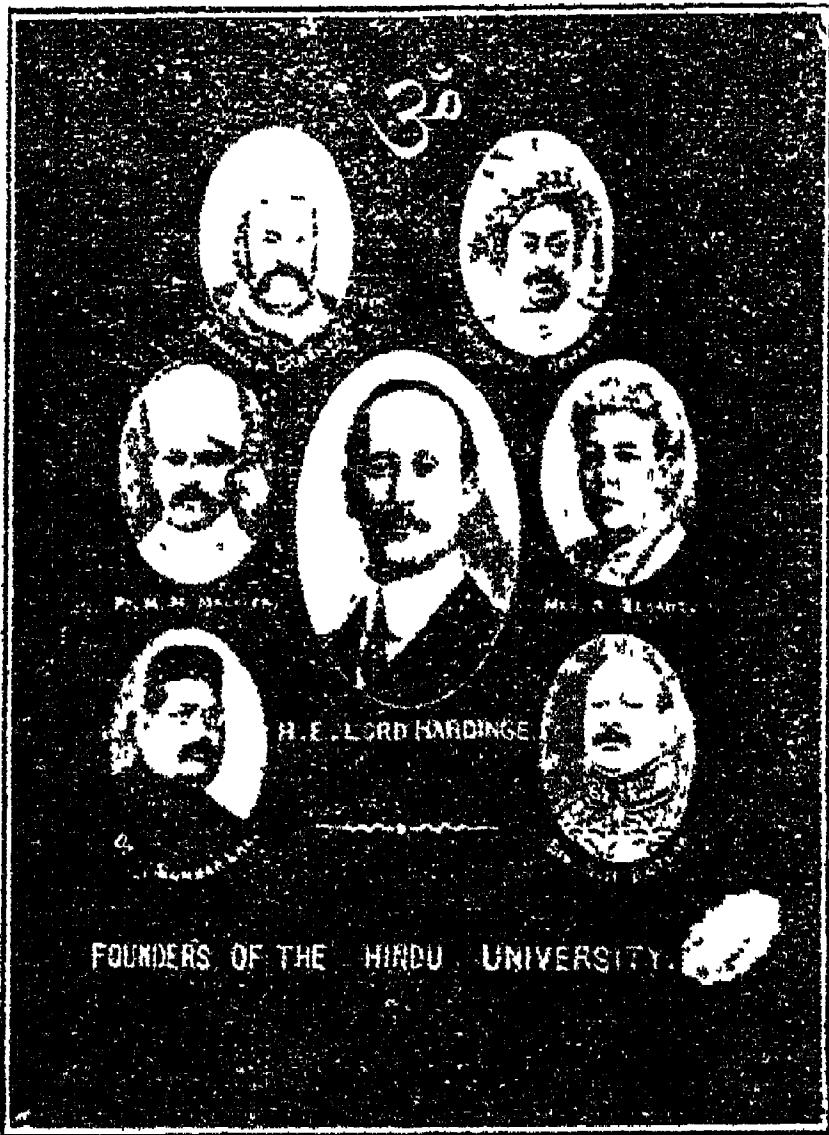
పరిషియను రాజేంద్రుఁడు డరయసు గ్రీసు రాజ్యములపై దాడివెడలినపుడు బైజాంటియమును వశపఱచుకొని పాడుచేసెను. యుద్ధానంతరము స్థలమునకుఁ గల వ్యాపారసౌకర్యమువలన బైజాంటియము పునరుద్ధా

HINDU UNIVERSITY, FOUNDATION CEREMONY
Lord Hardinge Rescuing His People

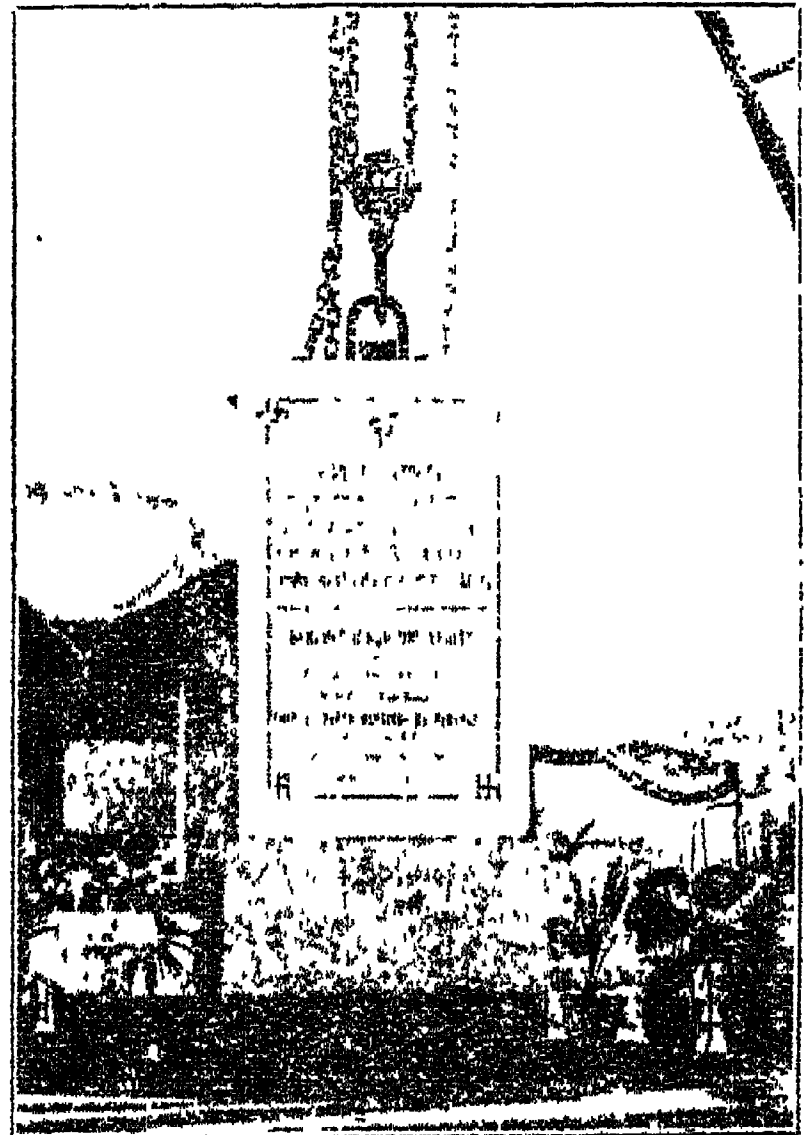
హిందూ విశ్వవిద్యాలయ శంఖుస్థాపనము: హార్డింజ్ ప్రభు వ్రాసిన పాటను జదువుచుండుట

FOUNDERS, HINDU UNIVERSITY

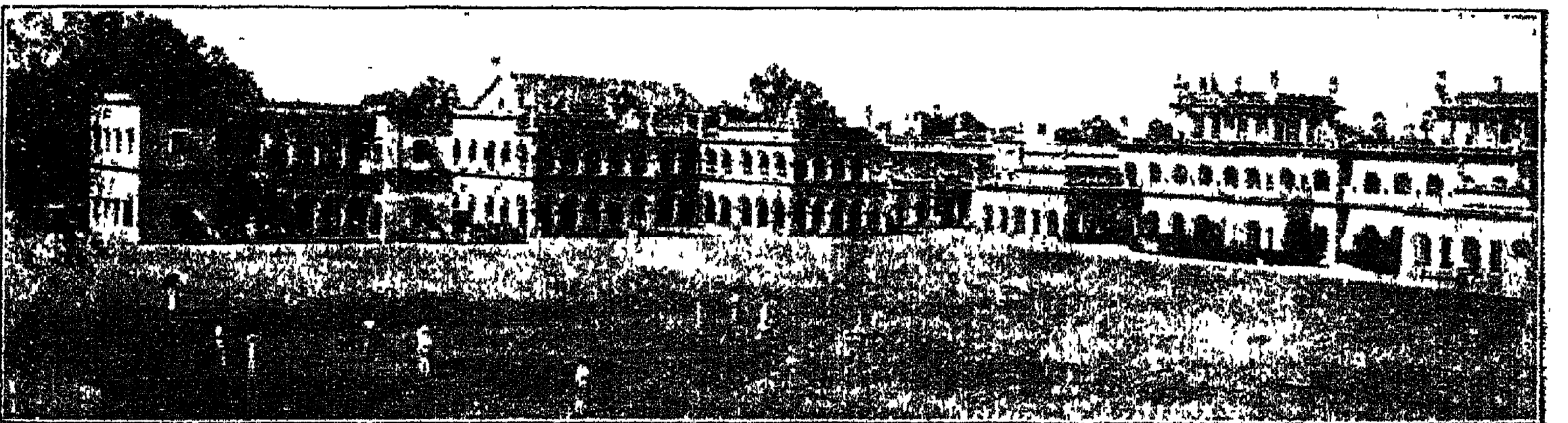
హిందూ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపకులు

LAYING THE FOUNDATION STONE

శంఖుస్థాపనము

THE CENTRAL HINDU COLLEGE: Students Playing Cricket

కాశీలోని సెంట్రల్ హిందూ కళాశాల: విద్యార్థులు క్రికెట్టు ఆడుచుండుట

MR. D. VENKAYACHALAPATI SARMA

ద్రోణరాజు వేంకటాచలపతిశర్మగారు
SIVA SANKARUDU

MR. K. MARKANDEYA SARMA

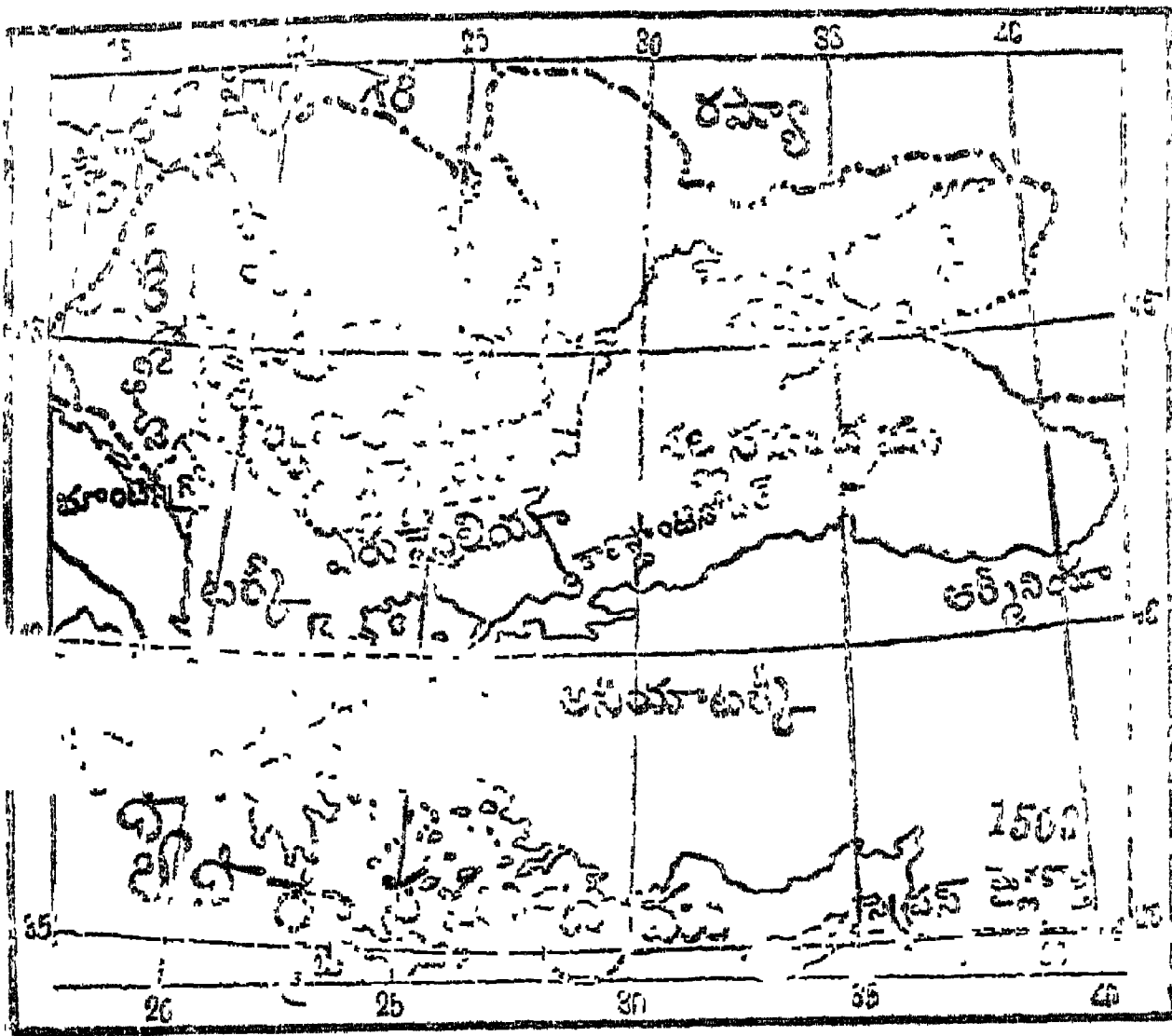
కనపర్తి మార్కండేయశర్మగారు

G. V. KRISHNAIAH

గద్దె వెంకటకృష్ణయ్య

మధ్య-సామ్రాజ్యము: 15-వ తొట్టము

రితమై బలసంపదలకు నిలయముగ నుండెను. దిగ్విజయ దక్షిణంబు అలెగ్జాండరు మహామహాసముద్రంబు పరిషేయ బాక్త్రీయ ఇండియ ఈజిప్టు దేశములందు గ్రీకులకు నివాసస్థలములను నిర్మించెను. క్రీ. పూ. 400-100 సం. వఱకును గ్రీకుల మాహాత్మ్యము రోమాదర్శముగ నుండి, కళలు సారస్వతము రాజ్యాంగములు తత్త్వజ్ఞానము వృద్ధి చెందెను. గ్రీకులు హిందువులు పూర్వకాలమునం దన్యోన్య విజ్ఞానమును గ్రహించినటులు నిదర్శనములు గలవు.

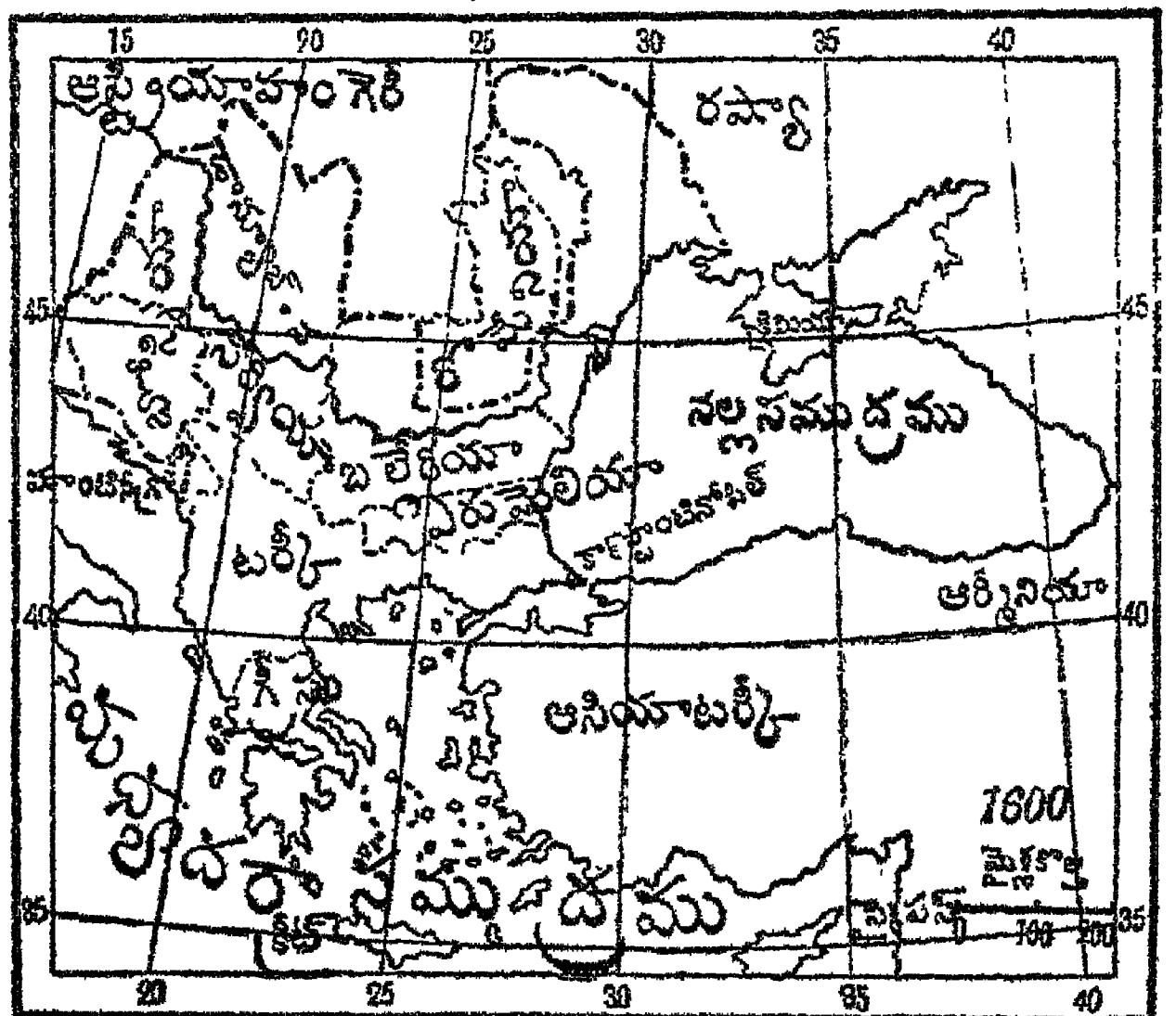
బలము విజ్ఞానము ప్రజాసంవర్ధితములు. ప్రజాబాహుళ్యము లేని రాజ్యములకు వృద్ధివలె క్షయమును త్వరితగతిని సంప్రాప్తించుట సహజము. స్థిర రాజ్య పోషణమునకు విజ్ఞానము బలము సాధనములు. బలము ప్రజాధీనము. క్రీస్తుశకమునకు పూర్వ మొకటవ రెండవ శతాబ్దములందు రోమక సామ్రాజ్యమునకును గ్రీకురాజ్యములకును సంఘర్షణ మేర్పడినపుడు గ్రీకుల బలము పడి రోమనుల బలము విజృంభించినది. కాలక్రమమున మెసిడోనియ, సిరియ, ఈజిప్టు, కారెంతు, తీబ్బు, చాల్సిసు రోమక సామ్రాజ్య బలములకు స్వాధీనములైనవి. మారియసు, సుల్లా, పాంపె, ఏంటొనె, జూలియస్ సీజరు, అగస్తసు రోమక సామ్రాజ్యమును వ్యాపింపజేసి బలపఱచిరి. క్రీస్తుశకానంత

రము రెండవ శతాబ్ద మంతమునందు ఆసియా మైనరు. ఆఫ్రినియ, మెసపొటేమియ, సిరియ, ఈజిప్టు దేశములందు రోమక పాలనము స్థిరస్థాపితము. రోమక పరిపాలనము స్థాపితమైన ప్రాగైశము లందును గ్రీకుల భాష, భావములు, విజ్ఞానము, ఆచారవ్యవహారములు వ్యవహరింపఁబడుచుండెను. రోమక గ్రీకు దేశములకు ప్రజల క్రైస్తవమతాచలంబనమునలన సామాన్యపాశబంధ మేర్పడినది. పాశ్చాత్యులు రాజ్యలాభమునకు కలహించినచు నుత్తాదర్శములందు భేదభావములున్నను సామాన్యమైన క్రైస్తవమత పాశబంధములు.

ప్రాచీ ప్రతీచీ సంఘర్షణము చిరకాలాగతము.

ఒక యుగమునందు పూర్వరాజ్యములు ఒకయుగమునందు పశ్చిమరాజ్యములు ప్రబలుట చరిత్రవలన స్పష్టము. పరిషేయనులు యవనులను, యవనులు పరిషేయనులను, రోమనులు యవనులను పరిషేయనులను, తురుష్కులు రోమనులను, రుష్యనులు తురుష్కులను జయించుట చరిత్రప్రసిద్ధము. ఆ సంఘర్షణము నేటికిని అవిచ్ఛిన్నముగ జరగుచున్నది.

క్రీస్తుశకమునందలి మూడవ శతాబ్ద మంతమునందు రోమక సామ్రాజ్యము పశ్చిమ సామ్రాజ్యముగను పూర్వ సామ్రాజ్యముగను పాలనా సౌకర్యమునకై

మధ్య-సామ్రాజ్యము: 16-వ తొట్టము

700-1700 ల సంవత్సరముల పర్యంతము మహమ్మదీయ విజృంభణ సంకలితము. ఆ కాలమునందు మహమ్మదీయ ప్రతాపాగ్ని యప్రతిహతము. అన్ని దిశలందును వ్యాపించినది. మూడు ఖండములందును స్థాపిత మైనది. హిందూ దేశము నదిచ్చిన్నముగ నైదువందల యేండ్లు మహమ్మదీయులు పాలించిరి; పారసీకమును, ఆఫ్ఘనిస్థానమును, తురుష్కానమును, అరాబియాను, ఈజిప్టును, ఆర్మీనియాను, సిరియాను, అవిస్థీనియాను నేటికిని ఏలుచున్నారు. ఈ మహద్వ్యాప్తికి బీజము మతావేశము. ఆవేశము భ్రమప్రమాదములకు మూలమైనను కార్యనిర్వహణమునకు సాధనము. ఆవేశము ఉత్సాహ జనితము. ఉత్సాహము విఘ్నపరంపరలను జయించి విజయమును గాంచును. మహమ్మదీయుల విపరీతాత్సాహము లోకపీడకు కారణం బైనను, భిన్నదేశీయులం దేశమతభావనను మానవ సాభ్రాతృత్వభావమును శౌర్యాగ్నిని స్థాపించుటకు సాక్షరభూతం

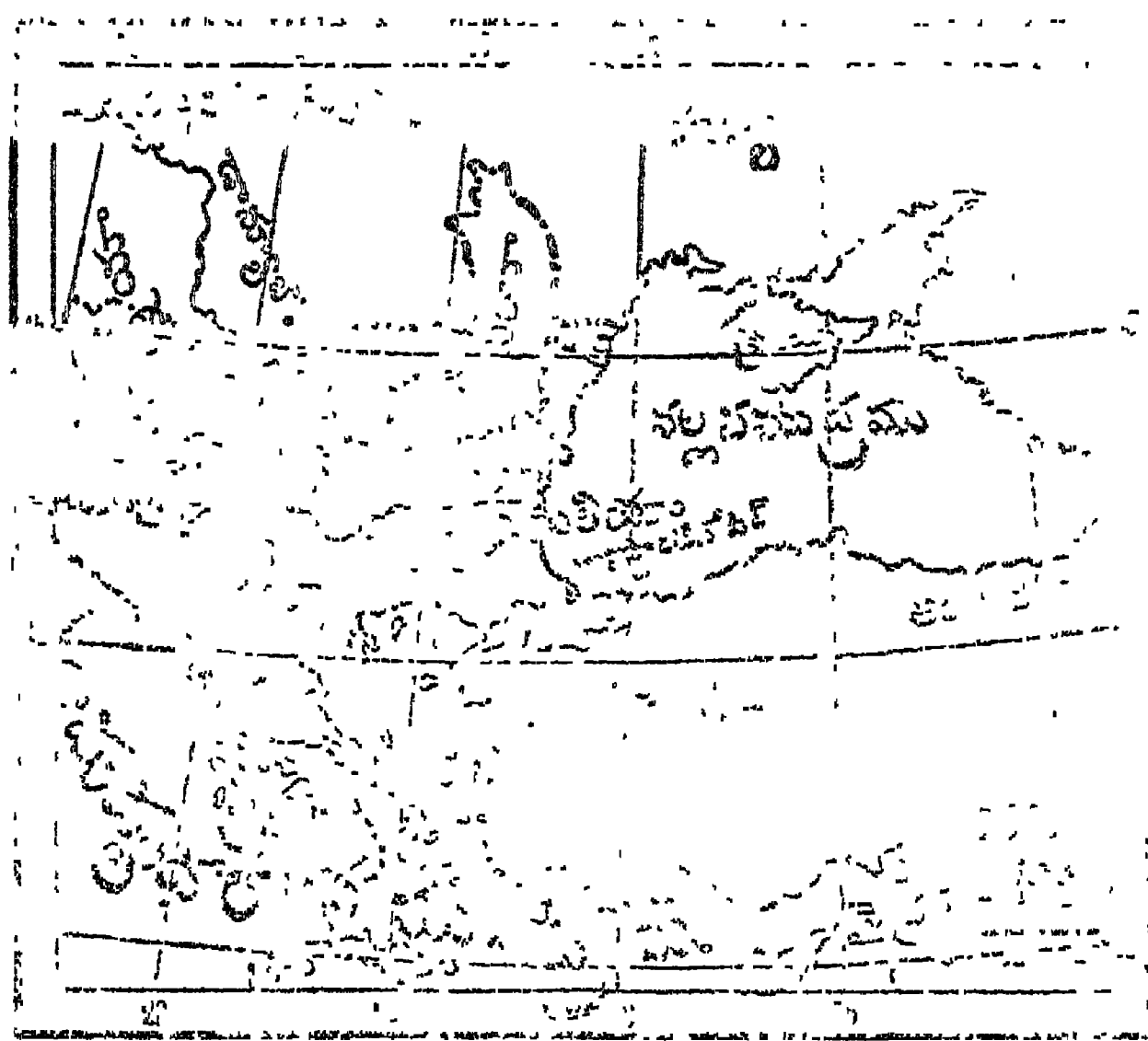
బైనది. మహమ్మదీయులు పరాజిత రాజ్యములకు రెండు గత్యంతరములను ప్రసాదించిరి. పరాజితులు మహమ్మదీయమతమును స్వీకరించి కష్టమును గట్టించిన, తేదా క్షుప్తావధానము బెల్లించువారెను. కారకోరము పర్వత ప్రాంతములనుండి వాన్యూబు నదినటకును వ్యాప్తమైన విశాలదేశమునందు మహమ్మదీయమతము ప్రబలినది.

ఎనిమిదవ శతాబ్ద మారంభమందు సరాసినులు జిబ్రాల్టరునుండి స్పెయినునందును బాస్ఫరసుముఖమున కాకాస్తాంటినోపిలునందును ప్రవేశింప నుద్యమించిరి. స్పెయిను దేశమును జయించి చిరకాల మా దేశము

కలిగి. మహమ్మదీయులు 1000 ప్రాకారములను 1,800 వాటలను గాకాస్తాంటినోపిలును బాస్ఫరసును మాసముల ముట్టించి పాలనకు వచ్చి పరాజితులను మరలిరి. ఇటువంటివి కాలములకు చెందినవి. కును మహమ్మదీయ విజృంభణకు మూలమైనది.

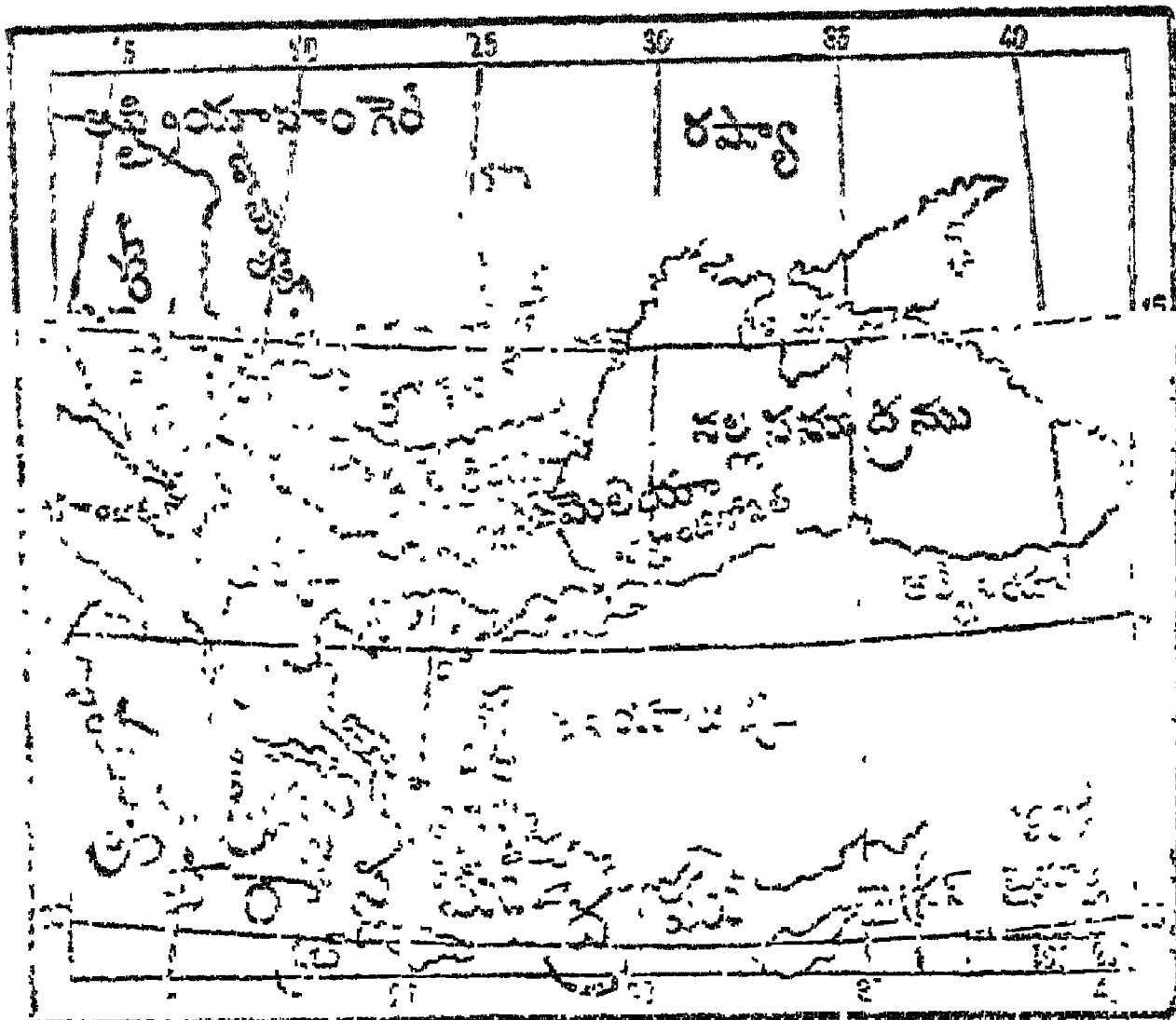
ఇది చరిత్రకవి శతాబ్దముల ముఖ్యమైన భూమి ష్యులకు. మహమ్మదీయ మతము మహమ్మదీయులకు సన్నివేశము లిచ్చినది. స్వేచ్ఛకులు తమమతదేశస్థులు. స్వేచ్ఛకులు మతములకు కారణమైనది. ఇతాజ్ఞమునందు మహమ్మదీయ మతమును స్వీకరించిరి. అల్బునిక్ నాము కాలమునందు సిరియ తర్కనియాలను జయించి. మోము

నా మహమ్మదీయులను 1000-న సం. నందు యూరప్టును నడిచి ముసం గున్న పరాజితులను వర్గర నోడించి తరిమా ఖండములను నామకనామూజ్య భాగము కేరక ప్రాంత ఆ గాలమునుండి తురుష్క సుల్తాను మహమ్మదీయులకు నాయకుడు డని ప్రతీతి గలిగినది. స్వేచ్ఛకులు

సర్వభూమి ప్రాంతము 1000-1000

పలస్తీను దేశమును జయించి జెరూసలమును ఆక్రమించుకొనిరి. జెరూసలము క్రైస్తవ పుణ్య దేశమై మతము. మతములు క్రైస్తవ మతమునకు సన్నివేశములను నిర్మితములను మతములకు పాటించిరి. క్రైస్తవమతస్థులు మహమ్మదీయ ప్రమాదమునకు ప్రతిక్రియగ మతసంరక్షణయుద్ధములకు పాల్పడిరి. రెండు వందల యేండ్లు యూరపుదేశస్థులు మతావేశమును పూని పుణ్యక్షేత్ర రక్షణమునకై సుఖములను విసర్జించిరి. కష్టములను తాపాముతో ననుభవించిరి. సంపదలను సమర్పించిరి. ప్రాణములను ధారవ్రాసిరి. పుణ్యభూమిలోని

తురుష్కసామ్రాజ్యము: 10-వ శతాబ్దము

పుణ్యక్షేత్రములకు స్వాధీనము చేసికొనిరి. పదనాలుగువ శతాబ్ద మారంభమున నెల్లూరుకులు దుర్బలులై తురుష్క-రంగములకు నిష్క్రమించిరి.

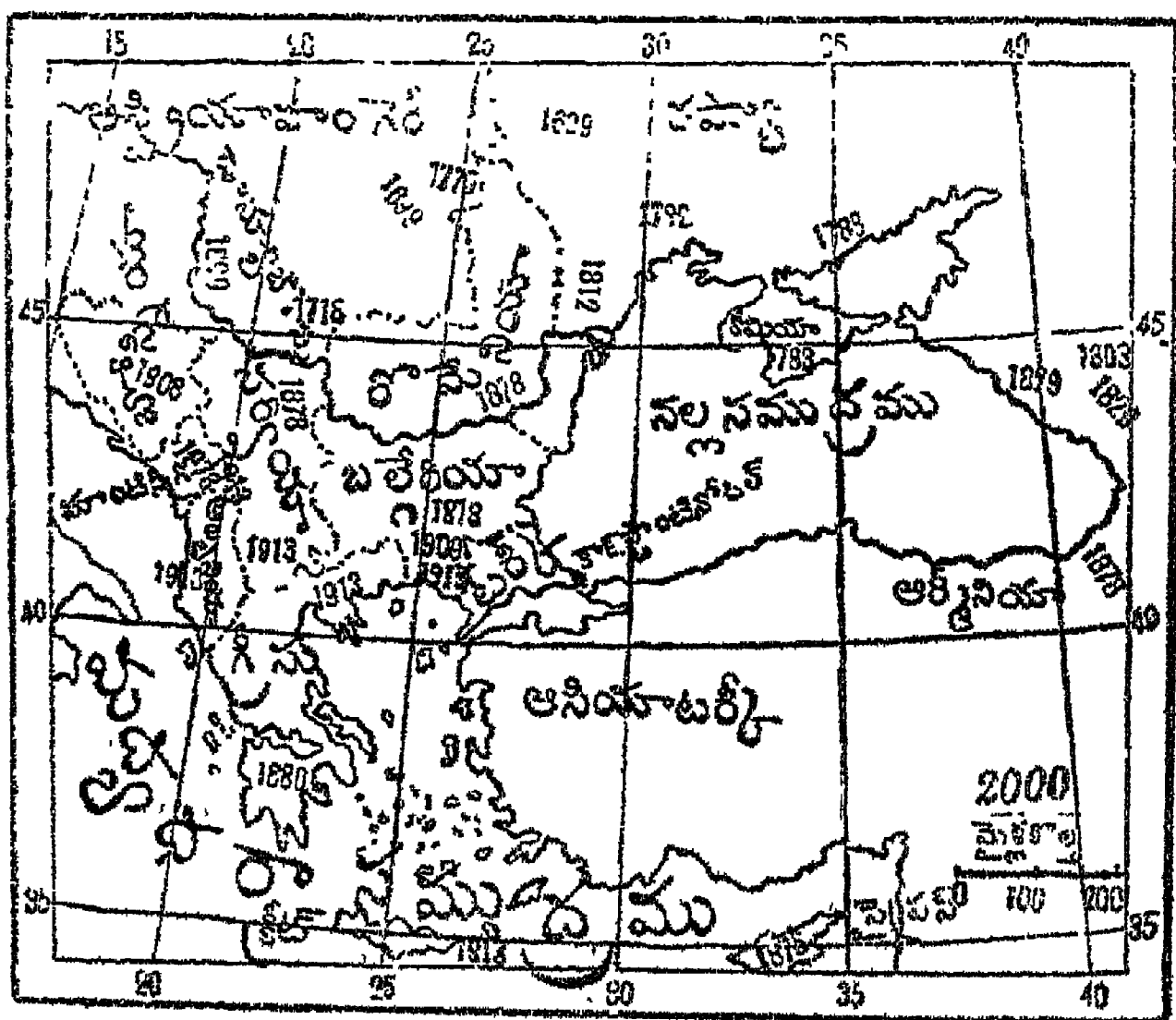
పదునాల్గవ శతాబ్ద మారంభమున ఓటమి తురుష్కులు రంగమునందు ప్రవేశించిరి. ఓస్మానుల వంశజులైన తురుష్కులకు ఓస్మానులు ఓటమిలు అనుభవించిరి. ఓటమియు నెల్లూరుకులను రోమకలములకు స్థలించి తురుష్కసామ్రాజ్యమును స్థాపించిరి. తురుష్కనైష్యములు కాలక్రమమున పూర్వ రోమక సామ్రాజ్య భాగములకు స్వాధీనము చేసికొని 1453-వ సంవత్సరమునందు కాక్టాస్టాంటినోపిలు నగరమును వశపఱచుకొనెను. ఆ నగరరాజము స్వాధీనమగుటచేసి తురుష్కుల ప్రతిభ యూరపు ఆసియా ఆఫ్రికా ఖండములందు వ్యాపించినది. పాశ్చాత్య విజృంభణమునకు రెండు శతాబ్దములు ప్రాకారమువలె నడ్డుపడినది.

తురుష్కులు మంగోలియను జాతీయులు. కాని, యూరపుఖండమునందు సామ్రాజ్యమును స్థాపించుటవలన జాతి మిశ్రమ మైనది. ఆర్మీనియనులు, అల్బేనియనులు, గ్రీకులు, బల్గేరియనులు, పోలులు, రుష్యనులు, యూధులు మొదలగు విజాతీయులు బలిమిని చెలిమిని మహమ్మదీయ

సతమును స్వీకరించిరి. తురుష్కులకును సూతన మతప్రవర్తకులకును గలిగిన సంబంధ బాంధవ్యములవలన సూతన తురుష్క-జాతి గలిగినది. భిన్న జాతీయుల సంయోగసాహచర్యములవలన సంజాతమైన తురుష్కులకును ఆసియాఖండనానులైన మహమ్మదీయులకును వేషమునందు భాషయందు రూపమునందు భాషములందు ఆచారవ్యవహారములందు వ్యత్యాసము గలదు. తురుష్కులకు చిరకాలసంవర్ధితం బైన పాశ్చాత్యసంస్కర్షణమువలన పాశ్చాత్యదర్శములం దభిమానము గలిగినది. స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ గలిగినది. ఆత్మగౌరవ మేర్పడినది. ఆత్మవిశ్వాస ముదయించినది.

తురుష్క సామ్రాజ్యచరిత్రమునం దైదు ముఖ్యయుగములు గలవు. మొదటి యుగమునందు తురుష్కులకు ఆసియాఖండభాగముల విజయము, యూరపు ఖండమునందలి గేలిపోలి ఆడ్రయనోపిలు కాక్టాస్టాంటినోపిలు మొదలగు స్థలముల లాభము గలిగినవి.

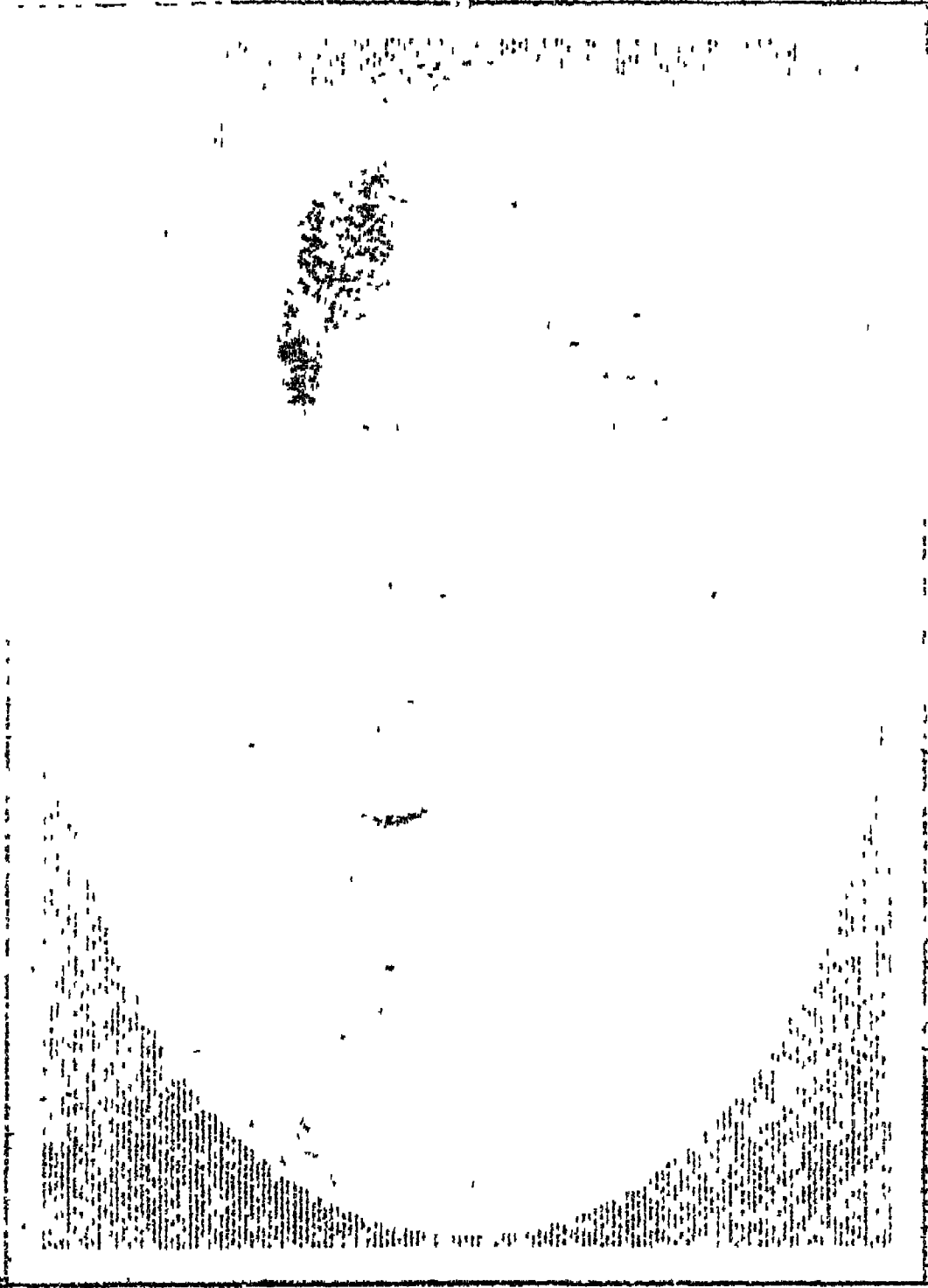
రెండవ యుగమునం దప్రతిహత పరాక్రమముతో యూరపుఖండమునందు తురుష్కులు సామ్రాజ్యవ్యాపనమును చేసిరి. పదునైదవ శతాబ్దాంతమునకు పూర్వము బోస్నియ సర్వియ ఆల్బానియ క్రిమియ తురుష్కుల స్వాధీన మైనవి. పదునాఱవ శతాబ్ద

తురుష్కసామ్రాజ్యము: 20-వ శతాబ్దము

MISS BERTHA KRUPP

MISS EDITH CAYLER

క్రీమతి బెర్తా క్రప్: జర్మనుక్రప్ కర్మాగారమున కధిపతిరాలు

ఎడిత్ కేవల్ కన్య

Dr. Miss KUGLAR

Miss L. H. HART

డాక్టరు కుగ్లరు దొరసాని. గుంటూరు

కన్యా హార్టుదొరసాని, మదనపల్లి

M. ALBERT THOMAS

ఎం. ఆల్బర్ట్ థామస్ : ఫ్రెంచి యుద్ధపరికరముల వ్యవస్థాపకాధికారి
ADMIRAL GEORGEVITCH

GENERAL FOCH

ఫ్రెంచి జనరలు ఫోక్

GENERAL SIR PERCY LAKE

రష్యాకు వాల్లికు యుద్ధవాహకాధిపతి : ఆడ్మిరల్ గిజార్డ్ యోవిచ్

మెసపటామియాలో ఆంగ్ల సేనాధిపతి :
జనరలు సర్ పర్సీ లేక్

మూలభూమిని సుల్తాను సలీము ఈజిప్టును జయించెను. ఆ విజయమువలన మహమ్మదీయ మతానికి ప్రాధాన్యము కలుగుచు తురుష్క సుల్తానులకు సంక్రమించినది. తురుష్క సామ్రాజ్యమున తుర్కీయులకు సుల్తానాహు మహమ్మదు యొక్క ఆ సుల్తాను 1520-1566-వ సం. వఱకును తురుష్క సామ్రాజ్యము నేతలు. సుల్తాను ఖాన్ మూడు దిగ్విజయములను చేసెను. ఆసియాఖండమునందు పాఠసీకమువలనను సామ్రాజ్యమును వ్యాపింపఁ జేసెను. ఆఫ్రికాయందు మొగాకుతో తురుష్క ధ్వజము స్థాపించెను. యూరపునందు హంకరీయనుల నోడించి బూడాయందు చంద్రధ్వజము నిలిపెను సుల్తాను మరణకాలమునకు తురుష్క సామ్రాజ్యము జర్మనీ సీమాంతమునుండి పాఠసీకమువఱకును, అల్గారు కాక ససు వర్వతములనుండి ఏయిజిప్టును ద్వీపములవఱకును వ్యాపించినది. ఇంతటి మహాసామ్రాజ్యమును స్థాపించిన సుల్తాను కేవలము శూరుఁడు మాత్రమే కాదు. సుల్తాను పండితుఁడు. రాజ్యతంత్రజ్ఞుఁడు. సత్పరిపాలకుఁడు. సామ్రాజ్యమునందు కేంద్రీకృతాధికారాధీనమైన స్థరపరిపాలనమును స్థాపించుటకు ప్రయత్నించెను. ఆ ప్రయత్నమున కనివార్యములైన యాటంకములు రెండు గలవు. సామ్రాజ్యప్రజలు నానాజాతి సంకలితులు. దృఢతరమైన మతభేద భావబద్ధము. మూర్ఖకృష్టవులకును మూర్ఖమహమ్మదీయులకును సానుకంపము దుస్సాధ్యము. తురుష్క సామ్రాజ్య విస్తరమున కీ రెండు కారణములును జతపడినవి.

సుల్తాను మరణకాలమునుండి పదునేడవ శతాబ్ద మంతమువఱకును తురుష్క సామ్రాజ్యము శత్రు సంత్రాసితమై యున్న ప్రక్షీణము గాక నిలిచియుండెను. ఆ కాలములో పీటరు మహమ్మదుని పాలనమునందు రుష్యా విజృంభణ మారంభమయ్యెను. రుష్యులు అజోవు నాక్రమించుకొనిరి. తురుష్కులు మోరియ, పొడోలియ, ట్రాన్సిల్వానియ, హంగరీ, స్లోవేనియ దేశములను కార్లోవిజ్సు సంధి ననుసరించి యూరపు రాజ్యముల కప్పించిరి.

తురుష్క సామ్రాజ్య చరిత్రమునందు నాలవ యుగము పదునెనిమిదవ శతాబ్ద మంతమువఱకును వ్యాపించుచున్నది. ఆ యుగమునందు క్రమక్రమముగ రాజ్యము లుత్పన్నమైనది. బలము క్షీణించినది. సామ్రాజ్య

సీమాంతములందు ప్రజలు శత్రువులు చేలకొని సామ్రాజ్యవిలయమున కుపక్రమించిరి. తురుష్కులకు ప్రజలపై కులు రుష్యులు రుష్యులు 1774, 1778 సంవత్సరములందు తురుష్కుల నొడించి రాజ్యభాగముల నాక్రమించుకొనిరి. కనునెనిమిదవ శతాబ్దమునందు తురుష్కులకును పరాసులకును శత్రుత్వ ముండెను. కాని, యచిరకాలముననే తిరిగి మిత్రత్వము కుదిరినది. 1814-వ సం. న గూడిన ఏ యున్న కాంగ్రెసు నందు తురుష్క సామ్రాజ్య సంక్షయమున కై యంతజ్ఞాతీయ నియమమును చేయవలయు నను సంకల్పము గలిగినది. కాని, ఆ నియమములు స్వాతంత్ర్యస్థితికి భంగకరములుగ తోచి సుల్తానున కసమ్మతము లైనవి.

అయిదవ యుగాదిని తురుష్క సామ్రాజ్యము నందు ఆసియానైనరు, మెసపొటేమియ, సిరియ, అరేబియ, ఈజిప్టు, ట్రిపోలి, ట్యూనిస్, ఆల్జీరియ, బల్కన్ ద్వీపకల్పము, మోల్దోవియ, వలేషియ చేరియుండెను. అందు యూరపు ఖండమునందలి భాగము స్వల్పము. ఆ స్వల్పభాగమును చీలిపోయెడి తరుణ మేర్పడినది. చీలిపోయిన భాగములందు మొదటిది ఈజిప్టు. తురుష్క రాజ్యాధికారము ఈజిప్టునందు లుప్తమైనది. ప్రజలు ప్రతిఘటించిరి. సుల్తాను 1806-వ సం.నందు దేశమున శాంతిని స్థాపించుటకై మహమ్మదాలిని నియోగించెను. మహమ్మదాలి శాంతిని స్థాపించిన పిదప స్వాతంత్ర్యము నవలంబించెను; మీదు మిక్కిలి సిరియాను ఆక్రమించుకొనుట కుపక్రమించెను. అంగ్లేయుల కరాసుల యొత్తిడివలన సిరియాను విడిచెను. సుల్తాను సార్వభౌమత్వము నంగీకరించెను కాని, తన కుటుంబీకులకు వంశానుగతంబైన రాజప్రతినిధి పదవిని సంపాదించి ఖైడివు బిరుదమును గడించెను. ఈజిప్టు వర్తమాన కాలమువఱకును సామంతరాజ్యముగ నుండినది. వర్తమాన మహాసంగ్రామమునందు తురుష్కులు శత్రు కోటితో చేరినపు డాంగ్లేయులు సామంతత్వము నుపసంహరించి ఈజిప్టు స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటించిరి.

ఆఫ్రికా ఖండమునందు ఆల్జీరియ ట్యూనిస్ దేశములను ఫ్రాన్సు రాజ్యమును, ట్రిపోలి నైరెనిక దేశములను ఇటలీ రాజ్యమును, విజయమువలనను ఆక్రమణమువలనను స్వాధీనము చేసికొనెను.

యూరపు ఖండమునకు దొక భాగము తరువాత దొక భాగము స్వాతంత్ర్యము వహించెను. స్వాతంత్ర్యమును పొందిన రాజ్యములందు మొదటిది సర్వీయ. దుస్సా యొక్కోడివలన తుర్కీ 1830-వ సం.నందు సర్వీయ స్వతంత్రత నంగీకరించెను. నావరినో విజయానంతరము రుష్యా ప్రార్థు ఇంగ్లాండుల ప్రోద్బలము మూలమున ప్రస్తు స్వాతంత్ర్యమును పడసెను. పిమ్మట మోడ్జోవియ వలేషియ దేశములు స్వతంత్రతను బొందెను. క్రమ క్రమముగ రుమేనియ మాంటెనీగ్రో బల్గేరియ మాసిడోనియ ఆల్బేనియ దేశములు స్వాతంత్ర్యమును బొందెను. పండొమ్మిదవ శతాబ్దమునందు రుష్యా దేశమునకును తుర్కీ రాజ్యమునకును అనేకములైన యుద్ధములు జరగినవి. ఆ యుద్ధములవలన రుష్యాప్రతిభ హెచ్చినది. తురుష్కుల ప్రతిభ క్షీణించినది. ఈ కాలమునందు ఇంగ్లాండు ప్రెక్షసును ఆస్ట్రీయా బోస్నియ హర్జగోవినలను నాక్రమించుకొనెను. ఇటీవల సంభవించిన జాల్కాను యుద్ధ మంతమునందు క్రీటు గ్రీసునకు సంక్రమించినది. ఆల్బేనియ స్వతంత్ర రాజ్యముగ నిర్మితమైనది. సర్వీయ బల్గేరియ రుమేనియ దేశములు శేషించిన తురుష్కు సామ్రాజ్య భాగముల నాక్రమించుకొనినవి. సులైమాను మహామహుడు స్థాపించిన తురుష్కు మహాసామ్రాజ్యము క్రమక్రమముగ క్షీణించినది. ఇప్పుడు యూరపు ఖండమునందు స్వల్పప్రదేశములను మాత్రమే దక్కుచున్నది. ఆసియ మైనరు మాత్రము నిలిచియున్నది. వర్తమాన మహాసామ్రాజ్యమునందు తుర్కీ కైతు కోట్లలో చేరినది. దాని ఫలము యుద్ధాంతమునందు ప్లియూరకగును. రుష్యా ప్రార్థు ఆస్ట్రీయ ఇటలీ ఇంగ్లాండులకు తురుష్కు సామ్రాజ్య భాగములు కారణముగా పడవలన సంక్రమించినవి. జర్మనీ దేశము తురుష్కు సామ్రాజ్యమునకు దభినివేశము కల్పించుకొనినది. కాకాస్టాంటీనోపేలుచుండి బాస్సావకును రైలు మార్గమును ఏర్పరిచినది తురుష్కుల సైన్య కక్షణమునకై జర్మను నాయకులను నియమించినది. యుద్ధోపకరణముల నందజేసినది. అప్పుల నిచ్చినది. ధనాశాసకులైన తురుష్కు నాయకులను నిలదీసినది. మీఁదు మిక్కిలి స్వేచ్ఛురైయ్యప్రాప్తికై తురుష్కు సామ్రాజ్యమును యుద్ధమునందు చేర్చినది.

తురుష్కు సుల్తానులు నిరంకుశాధికారులు.

సుల్తానుల నిరంకుశాధికారము మహమ్మదీయ మత ధర్మ సూత్ర బద్ధము. సుల్తానులు పూర్వదేశ పాలకులవలె నాడంబర ముడితులు. సామ్రాజ్యమునందలి అంతర్భాగాధికారులను రాజప్రతినిధులను సుల్తాను నియమించును. పూర్వము యూరపు రాజ్యములందు వ్యాప్తంబయిన భూస్వామ్యానుసంధిత పాలనము ప్రయుక్తము. అధిక సంఖ్యగల మతాంతరులు వారి మత ధర్మ సూత్రముల ననుసరించి పాలింపఁబడు చుండిరి. మతాంతరులైన యూధులు గ్రీకులు పన్నులను వసూలు చేయుచు పాలకుల కర్పించుచుండిరి. రాజ్యము క్షీణించినకొలది ప్రజల భారము హెచ్చుచుండెను. సుల్తానులు నిరంకుశాధికారులై సులైమాను కాలము నుండి అబ్దులు హామిదు కాలమువఱకును పాలించుచుండిరి. అబ్దులుహామిదు సన్నిహితమైన విప్లవమును దాటుటకు 1876-వ సం. న నియమితపాలన నిర్మాణము నంగీకరించెను. సంకల్పసిద్ధి కలిగినపుడు నియమిత పాలనమును విసర్జించెను. అబ్దులు హామిదు విప్లవ భీతిచే, తిరిగి 1908-వ సం. నందు నియమిత పాలనమును స్థాపించెను. యువజన తురుష్కు సంఘము 1909-వ సం.నందు సైన్య సాహాయ్యమున అబ్దులు హామిదును రాజ్యభ్రష్టునిఁ జేసి అయిదవ మహమ్మదును సింహాసనాసీనునిఁగ చేసెను. శేషించిన తురుష్కు సామ్రాజ్యమునకు అయిదవ మహమ్మదు వర్తమానమున నియమిత పరిపాలకుఁడు. ఇతఁ నియమిత పాలకులవలె మహమ్మదు సుల్తాను తురుష్కు రాజ్యమును మంత్రుల సాహాయ్యమున పాలించుచున్నాఁడు. పాలనమునకై శిష్టుల సభ ప్రజాప్రత్యామ్నాయ సభ స్థాపింపఁబడినది. యువజన తురుష్కు వర్గ హస్తమునందు పరిపాలనాధికారము గలదు. జాతీయ మత భేదములు లేక పరిపాలనమును నిర్వహించుటకు ప్రయత్నములు చేయఁబడుచున్నవి. పరిపాలన పద్ధతులు సంస్కరింపఁబడుచున్నవి. సైన్యములు సుశిక్షితములు చేయఁబడుచున్నవి. సామ్రాజ్యము పునరుద్ధారితమై తురుష్కు జాతీయాన్నత్యమును పునరుత్పన్నము చేయుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేయఁబడుచున్నవి. నూతన సాంస్థాపన నిర్మాతలందు ఎవ్వరు పాపా ప్రముఖుఁడు. తురుష్కు యువజనులు దారభావ ప్రేరితులు. ఉత్సాహబోధితులు. నూతనాదర్శ శోభితులు. కాని, అనుభవ రహితులు. కార్య నిర్వహణ సామర్థ్య రహితులు. యూరపు రాజ్యతంత్రజ్ఞులు.

లకుఁ గల నీతి బల సామర్థ్యములు తురుష్కు యువకులకు లేవు. యువజనుల సంస్కరణ ప్రయత్నముల కారింభదశయందే మహా ప్రళయమునలె మహాసంగ్రామము దాఁపరించినది. ఫలము యుద్ధాంతమునందు నిష్ఠాయము కాఁగలదు.

తురుష్కు సామ్రాజ్య బల కార్యల్యములకు యూరపు రాజ్యముల బల కార్యల్యములు మూలకారణములు. పదునాలుగు పదునైదవ శతాబ్దమునందు రోమక సామ్రాజ్య ముత్సన్నమైన పిదప యూరపు రాజ్యము లందు కేంద్రీకృతాధికార మపరూపమైనది. భూస్వామ్య పరిమిత సామంత రాజత్వము ప్రబలినది. భూమి గల భూస్వాము లందఱును పాలకులు, ఖండాధీశులు, మండలాధీశులు, రాష్ట్రాధీశులు. వారు రాజ్యాధీశులవలె స్వతంత్ర పరిపాలకులు. సామంత రాజత్వమునకు మత ద్వేషము శోషణ యూరపు రాజ్యములు బలరహితము లైనవి. పదునైదవ శతాబ్దమునందు తురుష్కులు శూరాగ్రేసరులు, బాహు బల సంపన్నులు, మతోత్సాహ సమన్వితము. తురుష్కులందు కేంద్రీకృతాధికారము సుస్థాపితము. ఈ కారణమున తురుష్కులకు యూరపురాజ్య విజయము సులభసాధ్యము. పదునాఱవ శతాబ్దాంతమునకు సామంత ప్రభుత్వ పద్ధతి తగ్గినది. పదునేడవ శతాబ్దాంతమునకు యూరపు రాజ్యములు కేంద్రీకృతాధికారమును కలిగి ప్రకృతరూపమును దాల్చినవి. ఫ్రాన్సు ఇంగ్లాండు ఆస్ట్రీయ జర్మనీ రుష్యా ప్రబల రాజ్యములై విజృంభణమున కుపక్రమించినవి. తురుష్కు సామ్రాజ్యాంతర్యాగములందు జాతి భేదము మత మాత్సర్యము పెరిగినవి. భోగారాధన వశులైన తురుష్కులందు శౌర్య ప్రాతాపాగ్ని చల్లారి నది. యూరపు రాజ్యములకు తురుష్కు సామ్రాజ్య వాసులైన క్రైస్తవులపై సానుభూతి కలిగినది. యూరపు రాజ్యములకు తురుష్కు సామ్రాజ్య క్రమ వినాశము సమ్మత మైనది. కాని, తురుష్కు సామ్రాజ్య ప్రాబ

ల్యము గాని సమీపస్థ యూరపు రాజ్యముల ప్రాబల్యము గాని సమ్మతము గాలేదు. ఈ పద్ధతి యూరపు రాజనీతి తంత్రమునందు “సమబల రక్షణతంత్రము” అని ప్రసిద్ధి పడసినది. రుష్యనులకును ఆంగ్లేయులకును, పరాసులకును ఆంగ్లేయులకును, ఈ తంత్రసిద్ధాంతముచు స్థాపించుటకై భీకర సంగ్రామములు జరగినవి. ఆంగ్లేయులు పరాసులు ఆస్ట్రీయనులు చేరి రుష్యా బారి నుండి తుక్కి దేశమును గానాడిరి. వర్తమాన సంగ్రామమునందు జర్మనుల ప్రాబల్యము నాఁపుటకై రుష్యనులకును ఆంగ్లేయులకును పరాసులకును సాహచర్యము కలిగినది.

సుస్థితమైన కాకాస్తాంటినోపిలు నగరము తురుష్కు సామ్రాజ్యమునకు కేంద్రస్థానము. యూరపురాజ్యములకు కామిషార్థము, కలహ కారణము. వర్తమాన సంగ్రామ నిమగ్నులైన జర్మనులు రుష్యనులు బల్గేరియనులు గ్రీకులు కాకాస్తాంటినోపిలు లాభము నపేక్షించుచున్నారు. కాకాస్తాంటినోపిలు ప్రభువులకు యశోలాభము వ్యాపారలాభము రాజ్యలాభము గలుగుట సహజము. ఈ నగరలాభమునకై 2500 సంవత్సరములనుండియును మిక్కుటమైన పోరాటములు జరగినవి. వర్తమాన సంగ్రామాంతమునందు విజయ మే పక్షమునకుఁ గలిగినను భావికాల కలహ కారణములను నిలుపుటకై కాకాస్తాంటినోపిలును తటస్థ నగరముగ చేసి తురుష్కుల వశమునం దుంచుట ధర్మము, ఔచిత్యము.

మహాత్తరం బైన తురుష్కు సామ్రాజ్య మిప్పుడు క్షీణదశయందున్నది. ప్రకృతికి వృద్ధిక్షయములు కార్య సాధనమునకై నిమిత్త మాత్రములు. భాగ్యోపహతులైన తురుష్కులు పునరుద్ధరితులై లోక కల్యాణ నిర్వహణమునందు భగవ ద్దష్ట భాగధేయమును యథాయోగ్యముగ నిర్వహించెదరు గాత!

తా మ ర తై ల ము

తామర, తీట, ఏనుగుగజ్జి మొదలగువానికి పేరొందినది

జ పా ను దేశ విజృంభణము

పింగోలు శేషగిరిరావు గారు

విజృంభణము అనునది సామాన్యము. కాలము లోకపాదము. విషయము సాధనావాప్తము. సాధనము సమర్థతము. రసము తానాప్రవృత్తియు. ఉత్సాహము నిర్మలము; సర్వభూతము; ప్రకాశకంబు. ఉత్సాహము లేని మానవదేహము మృత్యువలనామృతము. కాలపాదమే లోకాద్యమునకు ముఖ్యకర్తృత్వము, తేజస్కరము, విషయగోచరమునకు మూలాధారము. ఈ యమూల్యత్వము జపానుదేశ విజృంభణమునకు మూలకారణమై నది. జపానుదేశ మీ యంత్రమునఁ జూడనంత కాలమును బ్రకాశమైన సర్వాగోచరమై యుండెను. ఈ యంత్రబలమున నది ప్రకాశకంబు గని లోకపూజ్యమైనది.

సుమారు నలువది యేండ్ల క్రిందటికడకును జపానున నెట్టిదో, అది యేలోకమున యుండెడిదో, కొండయో, వ్యంగమో లోకమున ననేకులకుఁ దెలియదు. నిజముగా మన హిందూదేశమున రష్యా జపాను యుద్ధకాల మనఁగా 1900 ల సంవత్సరమువఱ కెవ్వరికిని తెలియకుండలేదు. ఈ నలువది యేండ్లలో నీ చిన్నదేశ మింతటి మార్పు నొందెనా యని భారతీయుల శ్చర్యపడక మానరు. ప్రస్తుత విశిష్ట హోదావలంకరమైన సర్వాధ్యక్షమై లోకమున సగ్రస్థానము నందిన యుద్ధనాయకుని. దీని వైశాల్యము మన భరతదేశమునఁ దుండెను. నా బలము. నలువది యేండ్లకు ముందీ దేశస్థితికిని, దైత్యు పాలనమునకు ముందు మన దేశస్థితికిని, విశేష భేద ముండదు. ఇట్టి దేశ మింత స్వల్పకాలములో నిట్టి దశ నెట్లు గొందె నని విచారించి మౌనమున కుత్సాహము లగుచు రచకుడు సందియము లేదు.

ప్రస్తుత సహృద్ధిస్థితికిఁ బూర్వమిదేశ మెట్లుండెనో చూడఁగలము. క్రిస్తుకుఁ బూర్వము సుమా రేడవ శతాబ్దమునండిమే యీ దేశదరిత్రము మనకుఁ దెలియుచున్నది. అప్పుడు ముక్తదేశో యను చక్రవర్తి దేశమును బాలించుచుండెను. ఇందు ప్రకాశదైత్యు లేక సూర్యదేవత సంతతివాఁ డని కుటుంబ సంప్రదాయము. ఇతని తరువాతి చక్రవర్తి లందఱును దేవతావంశ సంధానము లును, దేశము లందఱును దేవపుత్రు లనియుఁ బ్రజల నుచు క్రమము. దేశము దేవతాధూమి యగుటచే విదేశీయు లా దేశమునకు నాధిపత్యము, విచ్చివారిని జంపుటయో తఱిమివేయుటయో చేయవలయు ననియు శీఘ్రమునము. జిమ్ముటెనో సంతతి వారు క్రిస్తుకేక మేదన శతాబ్దమువఱకుఁ బ్రజారంజకముగాఁ బాలించిరి. అవల కలహ మారంభించెను. ఏడవ శతాబ్దానంతరము చక్రవర్తి దేశపాలనము స్వమును భౌతికవారా యను మంత్రుల కిచ్చి తా నేమియుఁ జేయక యూరకుండెను. పదునొకండవ శతాబ్ద మంతమువఱ కీ మంత్రులు రాజ్యభారము వహించి యుండిరి. తద

నంతరము దేశయోధులు కొంత వీరినో బోరి బలముచే దేశపాలనముఁ దాము చేకొనిరి. పండ్రెండవ శతాబ్ద మారంభమున యోధముఖ్యుఁడు యోరిటోమో యనునతఁడు పాలించుచుండెను. ఆ కాలపుఁ జక్రవర్తి యతనికి శోగ నను బిరుదుము నిచ్చి గౌరవించెను. అతఁడు రాజ్యాంగమున సర్వాధికారిగా గలిగి కోమకూర యను నగరమును రాజధానిగాఁ జేసికొని యథేచ్ఛగా దేశ మేలుచుండెను. చక్రవర్తియు రాజ్యాంగమున నే పాలును గొనక పేరునకుఁ జక్రవర్తి యై కియోటో నగరమున నిర్దునికలె నివసించుచుండెను. చక్రవర్తి యన్ని విషయములందును శోగను ననుమతించుచుండెను. పండ్రెండవ శతాబ్ద మంతమున యోరిటోమో సంతతిని దిగనాడి యింకొక సంతతివారు రాజ్యభారమును దీసికొని పదునెనిమిదవ శతాబ్దమువఱకు నేలిరి. ఇట్లు సామ్రాజ్యపూజ్యుడగు చక్రవర్తి యొకచోటను, శోగ నింకొకచోటను దేశ మేలుచుండిరి.

పదునాఱవ పదు నేడవ శతాబ్దములలో జపాను సాకాశయము లందు యూరపు నౌకలు లోకపోకలు సలుపుచుండెను. నోరును క్యాఫోలిక్కు మతగురువులు దేశమును జొచ్చి క్రైస్తవగుణి వ్యాప్తిఁ జేయుచుండిరి. విమతవ్యాప్తివలన సామ్రాజ్యము నిలవఁ జాల దని భయపండి పాలకులు విదేశీయులను క్రైస్తవును ఆయుధములకు బలి యీయ సాగిరి. అన్యదేశమున నిట్టి భయమునకు వెఱచి డచ్చివారు తక్కు విదేశీయు లందఱును దేశమును వదలి పోయిరి. డచ్చివారును దను పనిపాటలఁ దాము చూచుకొనుచు జరులజోలికిఁ బోవక కాలము గడపుచుండిరి. స్వదేశీయులు దేశమును విడిచిపోవఁగూడ దనియు విదేశీయులు దేశసామిప్రమునఁ గనఁబడఁగూడ దనియు రాజశాసన మొకటి వెలువడెను. పెద్ద యోధులను నిర్మించుటకుఁ బాలకుల యనుమతి కావలసియుండెను. ఇట్టి కఠినశాసనములవలన జపాను విదేశవాణిజ్యము నిశ్శేషముగా నంతరించెను. ఇట్లు 220 ఏండ్లు గడచెను.

ఇక రాజ్యాంగమున శోగను సర్వాధికారి. దేశమున మూడవ భాగ మతని పాలనమునందుండెను. మిగిలిన రెండు పాళ్లను 260 మంది సామంతప్రభువులు స్వతంత్రముగా నేలుచుండిరి. వీరిలో నొక్కొకని రాష్ట్రమునందు నతని ప్రత్యేకసేనయు నొక రాజప్రాసాదము నుండెను. వీ రందఱును శోగను శాసనానికి లోబడి, యతని సహాయప్రభువులై యుండిరి. సామాన్య జనుల జీవనమున కెట్టి యాధారమును లేకుండెను. వారి కష్టములవలన సామంతులును వారి నైనికులును జీవించుచుండిరి. వారు గాని నిమ్ను జాలివారు గాని నైనికులతోనై నను సామంతులతోనైనను ఎదురుగా నిలిచి మాటాడఁ గూడదు. స్వప్రాణరక్షణమునకైన నాయుధముఁ బూనఁగూడదు.

ఇట్టి కష్ట కాలమున నొక్క మహాపురుషుడు దేశసంస్కారమున కాయువు ధారవోసిను. శోగనుసంతతివారి దొడ్డికి దేశాధికారము నేయఁబూని కొందఱు పండితుల సాహాయ్యములను జపాను దేశచారిత్ర మంతయు వ్రాసెను. అం దలెడు “చక్రవర్తి యే సర్వాధికారి యనియు, శోగను బలముచేతనో యుక్తిచేతనో ఆ యధికారమును దీసికొనె ననియు, చక్రవర్తి పాలనము స్థాపించునంతకాలము దేశానర్థముఁ దొలఁగజాల” దనియు వ్రాసెను. ఈ యుత్కృష్టగ్రంథము దేశమున నందఱికిని బ్రసన్నుగ్రంథమై ఖ్యాతిఁ జెందెను. దీనివలనఁ బ్రజలలో రెండు కక్షలు బయలుదేఱెను. శోగను సర్వాధికారి యనువారు కొందఱును, చక్రవర్తి సర్వాధికారి యనువారు కొందఱును. ఈ యంతఃకలహములు బలవంతములై నూతనానర్థములఁ దెచ్చిపెట్టెను.

శోగను నిర్బలుఁ డయ్యెను. చక్రవర్తి పాలము నానాటికి వృద్ధి నొందుచుండెను. ఇదివఱకుఁ బాఠదోలఁబడిన విదేశీయులొక్కపట్టున దేశముపైఁ బడఁజొచ్చిరి. జాతీయవ్యక్తి నలుపు కొనుట కష్టమయ్యెను. 1868-వ సంవత్సరమున బ్రిటిషువారు కాటుక మా రాష్ట్రమును ముట్టడించిరి. రెండు సంవత్సరము లావల బ్రిటిషు డచ్చి పరాసు యునై టెడుస్తేట్సు వా రేకమై చోష్య రాష్ట్రమును ముట్టడించిరి. రెండు రంగములందును జపానీయులు విజితులయిరి.

ఇట్టి యనర్థకాలము జపానీయుల నుద్బోధించెను. వారు కన్నులను దెఱచి ఇతరదేశములను జూడసాగిరి వారి దౌర్బల్యమును బాపు దివ్యోపహము జాతీయైకమత్య మని స్పష్ట మయ్యెను. ద్విపాలన మున్నంతకాలము జాతీయైకమత్య ముండుట కష్ట మని వారు తెలిసికొనిరి. కొందఱు సామంతప్రభువు లీ ముఖ్యసూత్రము నెఱిగి “యేకపాలనము జాతీయవ్యక్తికి ముఖ్య”మనియు, “ద్విపాలక పద్ధతి యున్నంతవఱ కది నిలువజాల” దనియు శోగనునకు విజ్ఞాపించిరి. శోగనును నయనములు దెఱచికొని, ద్విపాలనాపద్ధతికిఁ దాను గారణ మని యెఱిగి జ్ఞాని యై సర్వాధికారమును చక్రవర్తికి నివేదించి యా పదవిని వీడి తాను నొకసామంతుఁ డయ్యెను. ఆవల సామ్రాజ్యస్థాపనమున కిదియే పునాది యయ్యెను.

ఇట్టి సమయమునఁ చక్రవర్తి మరణించెను. ప్రభువు లందఱును బసీబాలుఁ డగు నాతని కుమారునిఁ బట్టాభిషిక్తునిఁ జేసిరి. దేశాధ్యున్నతికిఁ దగు మార్గములే పసిపాపని యుగ్గుపా లయ్యెను. పదునాఁతేండ్లు వచ్చినవెనుక పాలుఁ డయ్యెను చక్రవర్తి సర్వాధికారమును జేఁబూని తన ప్రజ్ఞానైపుణ్యములఁ బ్రకటింపసాగెను. 1868-వ సంవత్సరమున విదేశరాజప్రతినిధు లందఱికిని చక్రవర్తి దర్శన మిచ్చు నని యొక ప్రకటనము ప్రచురింపఁబడెను. వారందఱు నట్లు వచ్చుచుండఁగా విదేశీయులందలి యసూయచేఁ గొందఱు దుర్మార్గులు వారి నెదిరించి పోకుండ నాటంకపఱచిరి. వారిలో నొకరిద్దఱు హతులైరి. మఱునాఁడు రాజనగరునఁ చక్రవర్తి యందఱి నెదుర్కొని యాదరించి విదేశీయులు జపానుదేశమున వర్తకము

చేసి నకమ్ము ననియు, వారికి నకు లే మాద్రము హానియుఁ జేయ గూడ దనియుఁ జెప్పెను. అప్పుటినుండి విదేశీయులను దేశీయులు మున్వదినో జూచుచుండవలయు ననియు, వారియెడ నెట్టికోపమును జూపగూడ దనియు, వారికి హాని చేయువారికిఁ దగు కిక్కి విధింపఁబడు ననియుఁ ప్రచురింపఁబడెను. ఇందు దేశీయులు క్రైస్తవ చర్యము నవలంబింపఁజన దనియు, నట్టి వారు శిక్షాసామ్రాజ్య లనియుఁ గూడ ప్రచురింపఁబడెను.

ఆ చక్రవర్తి పాలనావసరమున రాజ్యాంగమున నూతనశక మాంధ్ర మయ్యెను. మునుపటివలె చక్రవర్తి కూపస్థమందహాకిము గాక రాష్ట్రరాష్ట్రమునఁ బౌరుషము చేయుచు, స్వయముగాఁ బ్రజల స్థితిగతులను గూర్చి విచారించుచుండెను. ప్రజలును చక్రవర్తిని వర్సించి వారివారి విజ్ఞాపనములను నివేదింపవచ్చును. దేశ పాలనాక్రమమునఁ చక్రవర్తికి సాహాయ్యము చేయుటకు మంత్రి సంఘ మొకటి స్థాపింపఁబడెను. సామంతప్రభువులు చక్రవర్తితో నెట్టి సంబంధము లేక సర్వధా స్వతంత్రులై యుండుట దేశానర్థముగా నుండెను. అప్పుడు చక్రవర్తి సామంతవర్గమును రావించి వారికముందు తమతమ రాష్ట్రములను వదలి టోకియో నగర భవనము లందు నివసించుచుండవలయు ననియు, వారికి వచ్చుచుండిన రాఁబడిలోఁ బదియవ పాలు భృతిగా నీయఁబడు ననియుఁ దమ రాష్ట్రములందు సర్వస్వమును చక్రవర్తికి సమర్పింపవలయు ననియుఁ జెప్పెను. ఈ శాసనమునకు ముందే నలుగురు సామంతులు తమ రాజ్యములను చక్రవర్తి కిచ్చి యితరులకు మార్గదర్శకు లైరి. ఇట్లు చక్రవర్తి సర్వాధిపత్యమును వహించి యేకచ్ఛత్రముగా దేశ మేలుచుండెను. ఇట్టి యధికారము గలిగిన వెంటనే చక్రవర్తి తన పాలనమునందలి జను లందఱును సమాను లనియు, నందఱి హక్కులు అనుభవములు స్థిరము లనియు, నిరక న్యాయాన్యాయవిచారము బాగుగా జరగుచుండు ననియు, నందఱును విద్య నేర్చి పాలుపడి జాతీయవ్యక్తిని గాపాడవలయు ననియుఁ బ్రకటించెను.

వారి యశృష్టవశమున నింగ్లండునుండి “సర్ హారిషా”క్సను నతిఁడు విదేశమంత్రిగా జపానుకుఁ బంపఁబడెను. ఈతని యమూల్యసాహాయ్యముచేతనే దేశము సర్వోత్కృష్టదశకు రాఁగలిగెను. సర్వరాజకీయవిషయములందు నితని యనుమతి యత్యగత్యముగాఁ బాటించఁబడుచుండెను. ఇతఁడును జపానుదేశజాతీయవ్యక్తి కన్ని విధములఁ దోడ్పడుచు, నా దేశమును స్వదేశముగా భావించి యప్రచుత్తుడై పని చేయుచుండెను.

ఇతఁడు మంత్రిత్వమునకు వచ్చినతోడనే, నాకాదశశిక్షకులను నొకానిర్మాతలను జిత్రభవనకర్మకులను రావించి వారిచే దేశ శేవ చేయించుచుండెను. భవనాదినిర్మాతలు దేశమున నయోమార్గములను దీపస్తంభములను విద్యుచ్ఛాలలను జలయంత్రములను నెలకొల్పిరి. కొందఱు క్రొత్తనాణ్యములను టంకపాలలను స్థాపించిరి. మఱికొందఱు కాగితపుయంత్రములను యుద్రాశాలలను దేశమున నుంచిరి. యునై టెడు స్టేట్సువారు సందేశవాహకశాలలను

జ పా ను దేశ విజృంభణము

హిందూ శ్రీమద్విరావు గారు

అధికము దృఢస్థానము, కాలము లోకపాదము. విషయము పాదవాహువు. పాదము సుఖానందము. రసము తానాప్రసాదము. ఉత్సాహము నిర్మలము; సర్వభూతము; ప్రకాశకలము. ఉత్సాహము లేని మానవదేహము చ్యుతములము. కాలపాదమే లోకాద్యమునకు ముఖ్యరత్నము, తేజస్కరము, విషయగోచరమునకు మూలాధారము. ఈ యయాత్రియాత్మము జపానుదేశ విజృంభణమునకు మూలకారణమైనది. జపానుదేశ మీ యంత్రమున జూడనంత కాలమును బ్రకాశహీనమై సర్వాగోచరమై యుండెను. ఈ యంత్రబలమున నది ప్రకాశించు గని లోకపూజ్యమైనది.

సుమాను నలువది యేండ్ల క్రిందటికలుకును జపానున నెట్టిదో, అది యేలొకమున యుండెడిదో, కొండయో, మృగమో లోకమున ననేకులకు దెలియదు. నిజముగా మన హిందూదేశమున రష్యా జపాను యుద్ధకాల మనగా 1900 ల సంవత్సరమువఱ కెవ్వరికిని తెలియించలేదు. ఈ నలువది యేండ్లలో నీ చిన్నదేశ మింతటి మార్పు నొందెనో యని భారతీయు లాశ్చర్యపడక మానరు. ప్రస్తుతమిది మహాలవంతమై సర్వాధేన్యమై లోకమున సగ్రస్థానము నడిచి యులదనుచున్నది. దీని వైశాల్యము మన భరతదేశమునకు మైదానము నా బుండును. నలువది యేండ్లకు ముందీ దేశస్థితికిని, ద్రోణి మహానమునకు ముందు మన దేశస్థితికిని, విశేష భేద ముండదు. ఇట్టి దేశమింత స్వల్పకాలములో నిట్టి దశ నెట్లు గొందె నని విచారించు వైకృత్యము తుకూహుల లగుమరుచుటకు సందియము లేదు.

ప్రస్తుత మహాస్థితికి కి బూర్వమిదేశ మెట్లుండెనో చూడఁగలము. క్రీస్తుకు బూర్వము సుమా రేడవ శతాబ్దమునండియే యీ దేశచరిత్రము మనకు దెలియుచున్నది. ఆప్పుడు సముద్రమే యను చక్రవర్తి దేశమును బాలించుచుండెను. ఇతని ప్రకాశదైవము లేక సూర్యదేవత సంతతివారి డని కుటుంబ సంప్రదాయము. ఇతని తరువాతి చక్రవర్తి లందఱును దేవతావంశ సంధూరు లగుచు, దేశము లందఱును దేవపుత్రు లనియు బ్రజల సంతోషము. దేశము దేవతాధీశు యగుటచే విదేశీయు లా దేశమునకు రాగూడదనియు, విచ్చివానిని జంపుటయో తఱిమిజేయుటయో చేయవలయు ననియు ఖిదీ నయమము. జిమ్మలెనో సంతతి వారు క్రీస్తుశక మేదన శతాబ్దమువఱకు బ్రజారంజకముగా బాలించిరి. ఆవల కలహ మారంభించెను. ఏడవ శతాబ్దానంతరము చక్రవర్తి దేశపాలము స్వమును భృజివారా యను మంత్రుల కిచ్చి తా నేమియు జేయక యూరకుండెను. పదునొకండవ శతాబ్దమునందు కీ మంత్రులు రాజ్యభారము వహించి యుండిరి. తద

నంతరము దేశయోధులు కొంఁకు వీరినో, బోరి బలముచే దేశపాలనము దాము చేకొనిరి. పండ్రెండవ శతాబ్ద మారంభమున యోధముఖ్యుడు యోరిటోమో యనునతఁడు పాలించుచుండెను. ఆ కాలపు చక్రవర్తి యతనికి శోగ నను బిరుదుము నిచ్చి గౌరవించెను. అతఁడు రాజ్యాంగమున సర్వాధికారము గలిగి శోమకుర యను నగరమును రాజధానిగా జేసికొని యధేచ్ఛగా దేశ మేలుచుండెను. చక్రవర్తియు రాజ్యాంగమున నే పాలును గొనక పేరునకు జక్రవర్తి యై కియోటో నగరమున నిద్రునిరలే నివసించుచుండెను. చక్రవర్తి యన్ని విషయములందును శోగను ననుమతియందుండెను. పండ్రెండవ శతాబ్దమున యోరిటోమో సంతతిని దిగనాడి యింకొక సంతతివారు రాజ్యభారమును దీసికొని పదునెనిమిదవ శతాబ్దమువఱకు నేలిరి. ఇట్లు సామ్రాజ్యపూజ్యుడగు చక్రవర్తి యొకచోటను, శోగ నింకొకచోటను దేశ మేలుచుండిరి.

పదునాఠవ పదు నేడవ శతాబ్దములలో జపాను నాకాశేయము లందు యూరపు నౌకలు రాకపోకలు నలుపుచుండెను. రోమను క్యాథోలిక్కు మతగురువులు దేశమును జొచ్చి క్రైస్తవమత వ్యాప్తి జేయుచుండిరి. విమతవ్యాప్తివలన సామ్రాజ్యము నిలవఁజాలదని భయపడి పాలకులు విదేశీయులను క్రైస్తవులు ఆయుధములకు బలి యియ సాగిరి. అన్యదేశమున నిట్టి భయమునకు వెఱచి డచ్చివారు తక్కు విదేశీయు లందఱును దేశమును వదలి పోయిరి. డచ్చినారును దను పనిపాటల దాము చూచుకొనుచు జనులజోలికి లోవక కాలము గడపుచుండిరి. స్వదేశీయులు దేశమును విడిచిపోవఁగూడదనియు విదేశీయులు దేశసామిప్రమునఁ గనఁబడఁగూడదనియు రాజశాసన మొకటి వెలువడెను. పెద్దయోడలను నిర్మించుటకు వాలకుల యనుమతి కావలసియుండెను. ఇట్టి కఠినశాసనములవలన జపాను విదేశవాణిజ్యము నిశ్శేషముగా నంతరించెను. ఇట్లు 220 ఏండ్లు గడచెను.

ఇంక రాజ్యాంగమున శోగను సర్వాధికారి. దేశమున మూడవ భాగ మతని పాలనమునందుండెను. మిగిలిన రెండు పాళ్లను 260 మంది సామంతప్రభువులు స్వతంత్రముగా నేలుచుండిరి. వీరిలో నొక్కొకని రాష్ట్రమునందు నతని ప్రత్యేక సేనయు నొక రాజప్రాసాదము నుండెను. వీ రందఱును శోగను నానతికి లోబడి, యతని సహాయప్రభువులై యుండిరి. సామాన్య జనుల జీవనమున కెట్టి యాధారమును లేకుండెను. వారి కష్టములవలన సామంతులును వారి నైనికుటుంబ జీవించుచుండిరి. వారు గాని నిచ్చు జాతివారు గాని నైనికులతోనైనను సామంతులతోనైనను ఎదురుగా నిలిచి మాటాడఁగూడదు. స్వప్రాణరక్షణమునకైన నాయుధము బూనఁగూడదు.

పజచేయు. అందుఁ బ్రస్తుతనిరసనాపద్ధతి నిర్మూలముఁ జేయుటయు నిష్కరుతానుసరితంత్రము నెలకొల్పుటయు ముఖ్యమైనవి. ఇంతకడకును విదేశీయుల ననుసార్యవహోఁ జూచుచు హీనజాతులుగాఁ బరిగణించుచుండిరి. వారి సాహాయ్యము లేక యొక్కదినమును గడువ కుండెను. పాలనాక్రమమునకు వారే యాధారులై యుండిరి. ఇట్టియెడ నన్యదేశీయులకు దనుతో సమానముగాఁ జూడనిది దేశోన్నతి లభింప దని యందఱును గ్రహించిరి. చక్రవర్తి, పాలనాక్రమమునం దన్యదేశీయులకు స్వదేశీయులకుగాఁ జూచుచుందుమనియు, స్వదేశీయులకుఁ గల హక్కులు వారికిని గలవనియు, వారి నగౌరవముచేయు దేశీయులు శిక్షాపాత్రులనియుఁ బ్రకటించెను. ఇట్లు స్వదేశీయులకును విదేశీయులకును బరస్పరానుకూల్యము స్థాపింపఁబడెను. చక్రవర్తి స్వహస్తలిఖితనూత్ర మన్న దేశీయులకు వేదవాక్యము. ఒక్క యక్షుర మతిక్రమించినయెడల యమలోకదండనము ప్రాపించు నని వారి మతము. చక్రవర్తియుఁ గాలానుసరితముగా నొక్కొక శాసనమును బ్రతిపాదించుచుండెను. వీనివలన విదేశీయులతోడి మైత్రియు స్వదేశీయుల గౌరవము నతఁడు నిలిపెను.

వర్తక మనిన హీనవృత్తి యని వారి యభిప్రాయము. ప్రస్తుతము వర్తకదేశములలో నగ్రగణ్యమని చెప్పఁదగినను ఇప్పటికిని జపానీయులు వర్తక మనిన హీనవృత్తియే యని భావించుచున్నారు. ప్రస్తుత యుద్ధ సమయమున జగ్మనీనుండి మనకు వచ్చుచుండిన సరకులన్నియు జపానీయులు తమ దేశమునఁ దేసి మనకుఁ బంపుచున్నారు. వర్తకమునందలి హీనభావము క్రిమముగా నశించుచున్నదని చెప్పవచ్చును. ఇంతకుఁ బూర్వము వీరి వర్తక మంతయుఁ బట్టును తేయాకును మైనము నై యుండెను. 1834-వ సంవత్సర ప్రాంతమునందుఁ బరాసుదేశమున పట్టుపురుగులం దొకవిధమగు ప్లేగు జాడ్యము ప్రబలి వారి పట్టువర్తకము క్షీణించెను. వారు పట్టు నింకొక దేశమునుండి తెప్పింప నొల్లక పట్టుపురుగులకు మరలఁ దెప్పించి పట్టు చేయఁ జూచిరి. జపాను దేశమున పంచి పట్టుపురుగు లుం

డెడి వని ప్రఖ్యాతి యుండెను. పరాసువా రే దేశమునుండి పంచి పట్టుపురుగు లన్నియుఁ దీసికొనిపోయి పరికరని పురుగులకు దేశమున పంచి పోయిరి. ఈ మోసమును దేశీయులు కనుగొన రైరి. కొంత కాలమునకుఁ బరాసు దేశమునఁ బట్టు వర్తకము మరల వృద్ధి నొందెను. జపాను దేశమున చని క్రమముగా క్షీణించెను.

దేశము పూర్వము వ్యవసాయ దేశముగా నుండెను. ఎప్పటికిని వ్యవసాయమువలననే వారు జీవించుచుండిరి. వ్యవసాయ లాభములవలన నిష్కరు మపయోగ మగి పడకుండెను. బొక్కసమున ధనము సున్న యగుచుండెను. నానాటి కష్టం దెచ్చుకొను దినము సమీపించు చుండెను. దేశమంతట వీ యవర్థమును జూచి దీనిని బాపుకొను మార్గము నాలోచింప సాగిరి. కాగితపు ద్రవ్య సుమలు లోనికిఁ దెచ్చి, యొకచోట కాగితపుద్రవ్య మిచ్చు ధనాగారమును వేటొకచోట స్వర్ణరూపధనమిచ్చు స్థానమును స్థాపించిరి. కాగితపు ద్రవ్యము విలువ తగ్గింపఁబడెను. కొంత కాలమునకు కార్మికవ్యవస్థలఁ బరిమించి వ్యయము చేయుచుండిరి. పన్నులు స్వల్పముగా నెక్కువ చేయఁబడెను. దేశమున ఫలించుదానినిఁ పరిపాలకులు కాగితపు ద్రవ్యముచేఁ గొని విదేశీయులకు స్వర్ణరూపధనమున కమ్మసాగిరి. ఇట్లు పాలక సంఘము వర్తకసంఘముగాఁ బరిణమించెను. శీఘ్రకాలములోనే బొక్కసము మరల పూర్ణ మయ్యెను. వాణిజ్య మభివృద్ధి నొందెను. నానాటికి లక్ష్మీ వారి ధనాగారములఁ బాండవ మాడ సాగెను. వర్తకమువలని లాభముల నందఱికిని బంచియిచ్చిన నొక్కొక్కని పాలునకు 18½ ఎన్ను లయ్యెను. మనదేశమున నన్న నో దేశలాభమును బంచిన నొక్కొక్కనికి సుమారు మూడు రూపాయలు మాత్రమే గిట్టుచున్నది. ఎన్ను ఇంచుమించుగా నొక్క రూపాయకు సమాన మని చెప్పవచ్చును.

దేశమున సర్వ విధ పరిశ్రమలను నెలకొల్పిరి. విదేశీయులఁ జేయఁబడుచున్న వస్తువు లన్నియు నిక్కడఁ జేయఁబడుచున్నవి. ప్రస్తుత మిదేశము వ్యవసాయ దేశము గాక పరిశ్రామిక దేశ మై సర్వసంపత్తానమై యలరారుచున్నది.

అ మృ తాం జ న ము

అన్ని నొప్పులకు పరమామృతము సీసా ౧-కి ౮ అణాలు మాత్రమే

అమృతాంజనము డిపో, 6, తంబునెట్టివీధి, మదరాసు పోస్ట్ 109, ఫ్రేరిరోడ్డు, బొంబాయి.

ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్యము

ఎస్. వేంకటరంగయ్య గారు, ఎమ్. ఏ.

ప్రస్తావన

ప

సంపదించుచు ఒక్కటే రాష్ట్రముపై అధికారమును వ్యక్తివిధిచే ప్రభుత్వములు కొన్నియు, ఏక కాలమునందు ఆనేకరాష్ట్రములపై అధికారమును చెల్లించుచుండ ప్రభుత్వములు మఱికొన్నియు కలవు. డెక్కమాకు నాశ్వస్తిదేక్ష ప్రభుత్వములు దేశములలోని ప్రభుత్వములు మొదటి రకములలోను, ఇంకొకటి మరొకటి జపాన్ మొదలగు దేశములలోని ప్రభుత్వములు రెండవ రకములలోను చెరియున్నవి. ఈ రెండవ రకములలోని ప్రభుత్వములకే సామ్రాజ్యప్రభుత్వము అనియు, ఇట్లు ఒకే ప్రభుత్వమునకు లోబడియుండు ఆనేకరాష్ట్రముల సముదాయమునకే సామ్రాజ్యము అనియు పేర్లు. అనాదినుండి ప్రతి ఖండమందును ఇట్టి సామ్రాజ్యములు గలవు. సామ్రాజ్యాధిపతి లగుటచేతనే వారి శ్వేచ్ఛికములకు సత్కర్తలు ప్రకృతి కలిగినది; ఈ హేతువు చేతనే వారు ధర్మరాజు మొదలగువారు ఆశ్వమేధ రాజమాహుళ యాగములు చేసినట్లెరిగిరి. వారికి కాలవందల క్షత్రియులకు వీరిని సంపాదించుటయే కులధర్మమై యుండెను. చంద్రగుప్తుడు ఆశోకుడు విక్రమాదిత్యుడు గ్రహద్దురు అక్బరు ఔంగజీలు మొదలగు సామ్రాజ్యముల వంశముగతముగ తమకు లభించిన సామ్రాజ్యమునే గాక తమకు పొందుకుండున్న స్వతంత్రరాష్ట్రముల నన్నిటిని యొచి కలప వశముకొని, తన ధీతఖండముపై వంశము సామ్రాజ్యాధిపత్యము నవలంబించిరి. ఇట్లే మన దేశమందు మాత్రమే గాక, దేశాంతరములందును జరుగచుండెను. క్రీస్తు పూర్వులు వైదు వందల సంవత్సరములకు పూర్వము పొరేకుల సింధు నది మొదలు మధ్యధరాసముద్రమువరకును గల దేశముల నన్నిటిని స్వాధీనపఱచుకొని రెండు వందల సంవత్సరములు వాటిని నిరంకుశముగ పరిపాలించిరి. ఈ సామ్రాజ్యమునే ఓడించి దాని స్థానమున నూరు డకు అరెగ్జాండరు గ్రీకుల సామ్రాజ్యమును స్థాపించెను. పూర్వకాలము దిట్ట సామ్రాజ్యము లెన్నియో ఉండినను, కీని యన్నిటిలో నిరుపమానతైభవము ననుభవించి అద్వితీయమైన దని పేరుపొందినట్టిది ఒక రోమన్ సామ్రాజ్యమే. విస్తీర్ణమందేమి, పరిపాలనాపద్ధతయందేమి, సత్ఫలసముదాయమందేమి, దానిని చెప్పియే ఇతరసామ్రాజ్యములను చెప్పవలసియుండును.

ప్రస్తుత కాలమందు వృద్ధిదశలో నుండు సామ్రాజ్యములలో ఒక జపాన్ వారిది తప్ప మిగిలిన వన్నియు పాశ్చాత్యులగు ఐరోపాఖండవాసులచేతనే సంపాదించబడి వారి స్వాధీనమందే యున్నవి. వీని అన్నిటిలోను మన ప్రభువు లగు ఇంగ్లీషు

వారి సామ్రాజ్యమే అగ్రగణ్యమై ఆనేకవిశేషములతో కూడియున్నది. జనసంఖ్యయందును విస్తీర్ణమందును ఐశ్వర్యముందును దీనిని పోలినట్టిది మఱియొకటి లేదు. ఇంగ్లీషువారు నికలంచు దేశము చాల చిన్న దైనను ప్రపంచముయొక్క పాతిక భాగము వారి పరిపాలనకు లోబడియున్నది. ఇంగ్లండు దేశము ఐరోపాఖండములో చేరిన పైనప్పటికిని, ఒక జిబ్రాల్టరు మాట్లా అను చిన్న ప్రదేశములు తప్ప ఐరోపాలోని మఱియే దేశములును ఇంగ్లీషువారి స్వాధీనమందు లేవు; కాని, ఎన్నియో వేల మైళ్ల దూరమందున్నట్టియు జాత్యంతరుల నివాసస్థాన మైనట్టియు ఆసియా ఆఫ్రికా అమెరికా ఆస్ట్రేలియా ఖండములందు వారి పరిపాలనలో ఎన్నియో దేశములున్నవి. ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యమందు ఎన్ని ప్రదేశములలో కనబడునన్ని భేదములు మఱిచేయించుచు కనబడుట లేదు. కొన్ని భాగములయందు క్రీస్తుపుతము నవలంబించి ఇంగ్లీషు భాషను మాటలాడునట్టి తెల్లవారును, మఱికొన్ని భాగములయందు బ్రాహ్మణ బౌద్ధ చూమూదీ గూడి మతముల నవలంబించి వివిధభాషల మాటలాడునట్టివారును, కొన్ని ప్రదేశములలో రాజకీయ విషయములందు సర్వ స్వాతంత్ర్యము కలిగిన ప్రజలును, మఱికొన్నిటిలో ప్రభుత్వము వారి నిరంకుశాధిపత్యమునకు లోబడియుండు ప్రజలును అగపడుచున్నారు. సామ్రాజ్యములో ఒక భాగమందున్న అచారవ్యవహారములు మఱియొక భాగమందు లేవు. ఇన్ని విధముల వేరువేరుగ నుండు దేశములను పరిపాలించుట సామాన్య విషయము కాదు. ఇది గాక, ఈ దేశములలో చాల భాగము నూరు సంవత్సరములలోపుగా వశపఱచుకొనబడినది. మూడు వందల సంవత్సరములకు పూర్వము ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్యమే లేక యుండెను. ఇంగ్లీషువారి పూర్వ డొక ఇంగ్లండునకు మాత్రమే పరిపాలకులై యుండెరి. ఐహూ క్రీస్తుకాలములో వా రెంతయో గొప్ప సామ్రాజ్యమును స్థాపింపగలిగిరి.

ఆంగ్లేయసామ్రాజ్య చరిత్రమును చదివినయెడల ఈ విశేషముల కన్నిటికిని కారణము లేవియో చక్కగ బోధపడుటయే. గాక, సామ్రాజ్యముయొక్క పరమార్థ మిది యనియు, దానివలన మన దేశములోను ప్రపంచమందలి ఇతరరాష్ట్రములలోను ఏలాటి మార్పులు కలుగగలవో ఆ విషయమును మనకు తెలియగలవు. ప్రస్తుతి స్థితిగతులను స్పష్టపఱచి భావికాలపు స్థితిని నూచించునట్టిదే కదా దేశచరిత్రము.

II పునాది

వ్యాపారము చేసి విశేషధనమును గడింపవలె నను అధిల్

GENERAL BIRDWOOD

జనరలు బర్డువుడ్

GENERAL SIR JAMES WILCOCKS

జనరలు సర్ జేమ్స్ విల్ కాక్స్

LORD DERBY

డర్బీ ప్రభువు

GENERAL SIR LESLIE RUNDLE

జనరల్ సర్ లెస్లీ రండల్

SIR JOHN SIMON

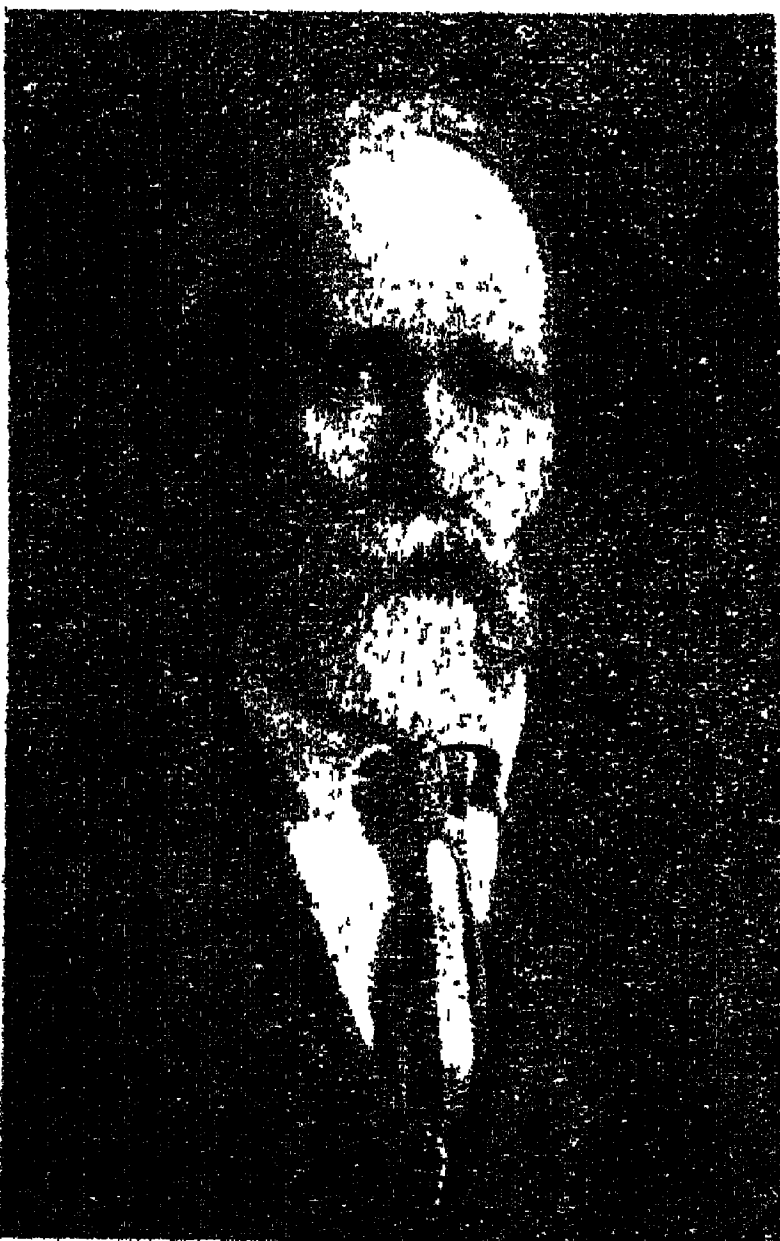
జనరల్ గవర్నర్

MR F. E SMITH

ఎఫ్. సి. స్మిత్ గారు

THE LATE MR KEIR HARDIE

కీర్ హార్డియన్ కేర్ హార్డియన్ గారు

REAR ADMIRAL C. L VAUGAN LEE

సి ఎల్. వాగున్ లీ. రేర్ అడ్మిరల్

అప్పుడు మున్ను విరోధాపక్షము స్వీకరించుటకు సన్నాహము చేసిరి. నానాసంఘములను కలిపియుండల వారి ఒక సభను సమీక్షించిరి. అంతట పాపముచేసెను. ఇందుచే తూర్పు దేశములలో ఇదివరకు జరుగించిన వ్యాపారము క్షీణింపసాగెను. నానాసంఘములను మార్గమునకును దున్నుపన్నులను అగ్రమున ఎవరు పడవలెను?

వ్యాపారము క్షీణించుచుండినను తూర్పు దేశపు సమీపమునందు విరోధాపక్షము గల ప్రతి మాత్రము తగ్గలేదు. తురకలు ఆక్రమించుకొన్న దేశములతో విలాస సంబంధము లేని సముద్రపు మార్గము నొకదానిని ఇండియాకు కనిపెట్టినయెడల వ్యాపారము మధ్యప్రకారముగను నిరంతరముగను జరపవచ్చు నను ఆశతో ఇటలీ స్పెయిన్ మొదలగు దేశములలోనివారు బహుశ్రద్ధతో అనేక ప్రయత్నములు చేయఁదొడగిరి. ఇండియాకు తిప్పక మతియొక మార్గ ముందు నని వారు దృఢముగ నమ్ముటకు కూడ అప్పుడే ఆకాశము కలిగెను. ననుచు నివసించు భూమి గుండ్రమైన గోళ నునియు అందుచే నున వెక్కిడవైన నొకచోట బయలుదేలి చక్కఁగ తూర్పు దిక్కున వెళ్లినను లేక పడమటి దిక్కున వెళ్లినను కొంత కాలముకు తిరిగి బయలుదేలిన స్థలమునకే వచ్చి చేరెన ననియు విరోధా ఖండములోని శాస్త్రజ్ఞు లప్పుడే సిద్ధాంతము చేసిరి. ఇదివఱకు విరోధానుండి తూర్పు దిక్కుగా మధ్యధరాసముద్రము మీఁదగా ప్రయాణము చేసి వర్తకు లందఱు ఇండియా మొదలగు తూర్పు దేశములకు వచ్చుచుండిరి. ఇట్లే ఇప్పుడు పడమటి దిక్కున వెళ్లినయెడల ఇండియాను చేరవచ్చు నని అనేకులు నిశ్చయము చేసికొనిరి. కాని, పడమటి దిక్కున ప్రయాణము చేయు టెట్లు? అచ్చట కయంకర మైన అలలతో నిండిన అట్లాంటిక్ సముద్రము ముందెను. అలలు లేని సరస్సువలె నందు సుదృఢ సముద్రములో ప్రయాణము చేయుటయందే అనుభవము గలిగియుండిన వీరు సహసముద్రములమీఁద ప్రయాణము చేయుటకు సియపడిరి. నయద్రవ్యములను దిక్కులు తెలిసికొనుట యెట్లు? ఈ మున్నగు సంతయములు నీరికితోచుటకు మొదలిడెను. కాని, అప్పుడే దిక్కులను గూచించు మార్గము కంపస్ అను యంత్రము నొకదానిని శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనిరి. కనుక ఒక సంతయము తీరెను. ఇది గాక, మహాతరంగముల వైన ధిక్కరించి వడిగా ప్రయాణము చేయఁగల గొప్ప ఓడలను కట్టుటకు అనేకులు నేర్పుకొనిరి. జ్ఞానము అలిశయించిన కొలఁది ఉత్సాహమును ధైర్యమును వృద్ధి యగుచుండెను. అప్పుడే భూగోళ శాస్త్రజ్ఞులు కొందఱు ప్రపంచ పటములను కొన్నిటిని తయారుచేసి ఆఫ్రికాఖండపు మధ్యభాగ ముండుండి ఇండియాకు మతియొక మార్గ ముందు నని ఊహింప మొదలిడిరి. పుస్తకములను అచ్చువేయుటకు యంత్ర మొకదానిని అప్పుడే విరోధావారు కనిపెట్టిన కారణమున నూతనవిషయములను గుఱించిన జ్ఞానము ఒకదేశమునుండి మతియొకదేశమునకు అతిశీఘ్రముగ ప్రయాణము చేయఁగలిగియుండెను.

1400 ల సం. తర్వాత ఇండియా దేశమునకు క్రొత్త వారి నొకదానిని కనుగొనుటకు ప్రయత్నము చేసినవారలో వెల్లె సోర్పు గల్ దేశస్థులును స్పెయిన్ దేశస్థులును ప్రధానులై యుండిరి. మధ్య ధరాసముద్రము అట్లాంటిక్ సముద్రముతో కలియునట్టి ప్రదేశమందు ఈ రెండు దేశము లుండుటవలనను, అట్లాంటిక్ మీఁదుగ క్రొత్త వారిని కనుగొనిన పక్షమున ఈ దేశములకే యుక్కున లాభమును సంపాదించుట కవకాశ ముండుటవలనను, వీరు ఎక్కువ ఆసక్తితో పనిచేయ సాగిరి. ఇది గాక, స్వయత యగు క్రీస్తుసత మందు వీరి కున్నంత అభిమానమును, తురకమతమందు వీరి కున్నంతటి ద్వేషమును అట్లాంటిక్ సముద్రతీరమందు నివసించుచున్న మతియేదేశస్థులకును లేకయుండెను. వెల్లె వందల సంవత్సరముల నుండి తమ దేశములను జయించి పరిపాలించుచున్నట్టి తురకలతో పోర్చుగీసువారును స్పెయిన్ వారును పోరాడి, తుదకు 1500 ప్రాంతమున వారిని ఓడించి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించినవారగుటచే, ఇప్పుడు తురకవారి దేశములకు వెల్లె తురక మతిమును నాశనముచేసి ప్రపంచము దంతిటను క్రీస్తుసతమును వ్యాపింపజేసి వారిని ఉద్ధరింపకలె నన్న ఉత్సాహము వీరియం దమితముగా నుండెను. ఇండియాకు క్రొత్త వారి మొట్టమొదట కనిపెట్టినయెడల వ్యాపారము వలన ఇహసుఖములనే గాక ఇతిరమత్తిస్థులను క్రైస్తవులుగ చేసి పరసుఖమును గూడ పొందవచ్చు నని వీరు దృఢపడిరి.

ఇట్టి స్థితిలో 1492-వ సం. నందు కొలంబస్ అను నావికుఁడు స్పెయిన్ దేశపు రాజుయొక్క అనుజ్ఞను పొంది ఇండియాకు పశ్చిమమార్గమును కనుగొనవచ్చు నను దృఢనిశ్చయముతో అట్లాంటిక్ సముద్రముమీఁద రెండు మాసములు ప్రయాణము చేసి చేరి తుదకు కొన్ని ద్వీపములకు వచ్చి చేరెను; ఇవియే ఇండియా యని అతఁడు భ్రమపడి 1493-వ సం. లో తిరిగి మతియొకమాఱు అదే మార్గమున ప్రయాణము చేసి మతి కొన్ని ద్వీపములకు వచ్చి చేరెను. కాని, భూగోళ శాస్త్రమునుండి అదివఱకు ఇండియాను గుఱించిన నేర్పుకొన్న విశేషము లేవియు ఈ ద్వీపములలో కనఁబడని కారణముచే ఇవి ఇండియాలో చేరినవి కా వనియు, వీనిని నాటినఁగాని ఇండియాకు వెళ్లుటకు వీ లుండ దనియు క్రొత్తవారుగ నప్పయ్యెను. కొలంబస్ ఆకాభంగమును పొంది మిక్కిలి విచారపడుచు 1498-వ సం. లో ఆ ద్వీపములకు మూడవ ప్రయాణమును చేసి మతికొన్ని ప్రదేశములను కనుగొని వాని కన్నిటికిని వెస్టిండిస్ (పశ్చిమ ఇండియా) అని పేరుపెట్టెను. ఇవియే అమెరికాలోని ద్వీపములు; విరోపియనులు ఈ విషయగు పశ్చిమభాగమందు ఒక గొప్ప ఖండ మున్న దని కనుగొనిరి. ఈ యమెరికా ఖండముయొక్క నిజస్థితి యెట్టిదో తెలిసికొనుటకై అది మొదలు స్పెయిన్ వారు అనేకులను పంపి వారి సాహాయ్యముచే నాతిలో దేశముల ననేకముల కనిపెట్టిరి.

ఇదివఱకే పోర్చుగీసువారు తమ దేశమునుండి దక్షిణదిక్కున వెళ్లినయెడల ఆఫ్రికాఖండమును దాటువచ్చు ననియు అచ్చటి

నుండి ఇండియా కొక మార్గ ముండగల దనియు ఊహించి అంత
కై విశేషద్రవ్యమును ఖర్చుపెట్టి అనేక నావికులను పంపుచుండిరి.
కాని, వీరి ప్రయత్నము లన్నియు విఫలము లగుచువచ్చెను. అయి
నప్పటికిని 1492-వ సం. లో కొలంబస్ చేసిన ప్రయాణములన
పట్టుచుదిక్కునందు సులభమైన యా మొకటి లేదని తెలిసిన
తర్వాత పోర్చుగీసు నావికులు ఎప్పటికంటె ఎక్కువ శ్రద్ధతో
ఆఫ్రికామీదుగ ఇండియాకు మార్గమును కనిపెట్టుటకు పనిచేయ
మొదలిడిరి. తుదకు 1497 వ సం. లో వాస్కోడిగామా అను
వాడు ఇందునిమిత్తమై పోర్చుగలులో ఒకరుడైతే, ఆఫ్రికా
యొక్క పశ్చిమతీరమందు ప్రయాణము చేసి, దానియొక్క దక్షి
ణపు కొనయందున్న “గుడ్ హోపు” అగ్రమును దాటి అచ్చటి
నుండి కొన్ని నెలలకు 1498-వ సం. లో మళయాళతీరము దున్న
కల్లికోట పట్టణమునకు వచ్చి చేరెను. ఎన్నియో సంవత్సరములనాండె
వాళ్ళాత్ములు మన దేశమునకు వచ్చుటకై వెదకుచున్న సముద్రపు
మార్గము తుదకు దొరకెను. అది మొదలు వంద సంవత్సరములఱకు
తూర్పు దేశములతోడి వ్యాపార మంతయు పోర్చుగీసువారి ఆధీన
మందుండెను.

ఇండియాకు క్రొత్త మార్గమును కనిపెట్టవలయు నని ప్రయ
త్నములు చేయచున్న విరోపియనులు ఇప్పుడు రెండు ఫలముల
ను పొందగలిగిరి. ఇండియాకు తురకలతోడి సంబంధము లేని
మార్గము దొరకుటయే గాక, బ్రహ్మాండమైన అమెరికా ఖండ్ మొ
కటి వారిక లభించినది. అయినప్పటికిని, ప్రప్రథమమున ఈ ఖండ్
ముయొక్క శ్రయోజనము వారికి తెలియకపోవుటచే వారు దానిని
గుఱించి విశేష ముత్సాహమును పొందక ఇండియాతో వ్యాపార
ము చేయుటకు త్రోవను కనిపెట్టిన పోర్చుగీసువారే ధన్యు లని
భావించుచు వచ్చిరి. కాని, క్రమక్రమముగ స్పెయిన్ వారు అమె
రికా ఖండ్ములోపల ప్రవేశించి దాని మహిమ యంతయు కనుఁ
గొనగలిగిరి. సమస్తేశ్వర్యములతో కూడిన సామ్రాజ్యములును,
విశాలమైన పట్టణములును, అసంతమైన వెండి గనులును, సాగ
వంతమైన భూమియు, వారి కండ్లకు పొడగట్టెను. అందుమీదట
వీరిని సంపాదించవలె నన్న యుద్దేశము వారికి కలిగినది. క్రమ
క్రమముగ స్పెయిన్ వారి సేనాధిపతులు మెక్సికో వెను మొదలగు
దేశముల నన్నిటిని జయించి నిరుపమానమైన సామ్రాజ్యమును స్థా
పింపగలిగిరి. అదివఱకు సామ్రాజ్యరాజ్యములలో నొకటిగ ఎంచు
బడిన స్పెయిన్ రాజ్యము అతిశీఘ్రకాలముననే విరోపాదేశము
లలో నెల్ల అగ్రపదవిని పొందెను. ఏదేమిటను అమెరికానుండి
స్పెయిన్ దేశమునకు వచ్చుచున్న వెండికి మితి మేర లేక యుం
డెను. ఈ కారణముచే స్పెయిన్ వారి నైస్యములును నావలును
లెక్కకు మిఱి అందఱికిని ధయము కలుగఁజేయుచుండెను.

పోర్చుగీసువారు కూడ ఇదియే విధముగ తూర్పు దేశముల
యందు తమ యధికారమును వ్యాపింపఁజేయ ప్రయత్నించి, అది
నలు కీ దేశములలో విశేషవ్యాపారము చేయుచున్న అరబ్బీలను

ఓడించి, కొలఁది కాలములోపలనే ఏడెక్ పట్టణము మొదలు
జావా మొలకన్ ద్వీపములఱకును తమ వ్యాపారిస్థలములను
స్థాపించుకొనిరి. మన దేశములోని గోవా డయ్యు మొదలగు పట్ట
ణములును, సింహళద్వీపమును; మలాకా గాఢ్రమును వారికి స్వా
ధీన మాయెను. ఇంతటితో తృప్తి పొందక వారు అమెరికా ఖండ్
మునకు గూడ వెళ్లి దానిలోని ద్రవీలు దేశమును ఆక్రమించుకొని
స్పెయిన్ వారవలెనే మెక్సికో నిశ్చయ్యవంతులు కాగలిగిరి.

ఇట్లు అట్లాంటిక్ సముద్రముమీదుగ ఇండియాకు త్రొవ
వేర్పడుటయు, ఆ సముద్రమున కాలల అమెరికా ఖండ్ నున్న దని
తెలియుటయు, విరోపాదేశస్థుల చరిత్రలో వ్యవస్థాపితమైన
మార్పును కలుగఁజేసినది. 1500 ల సం. వఱకు విరోపా ఖండ్
యందు ప్రముఖులను పొందిన దేశము లన్నియు సుస్విధగాసము
ద్రపు తీరగుం చుండినట్టి గ్రీను ఇండ్లీ నుదలయినవి. ఎత్త దేశము
లతో వ్యాపారము చేసే ధనమును సంగ్రహించుటకును, వాగ్ మూల
మున వైవాధుల నిభివృద్ధి చేసి ఇతర గాఢ్రములను జయించుటకును
వానికి ఉన్నంత యవకాశము మఱియే దేశములకు లేకయుండెను.
వ్యాపారమున కెల్ల మధ్యధగాసముద్రమే రాజమార్గమై యుండిన
కారణముననే, ఇంత వైధవమును ఇటలీ మొదలగు దేశము
లనుభవించుటయు, ఆ సముద్రమునకు మారచుం దున్న పోర్చుగల్
ఇంగ్లండు హాలండు మొదలగునవి వెనుకబడి యుండుటయు
సంభవించినది. కాని, ఇప్పుడు అట్లాంటిక్ మహాసముద్రమే
అన్నిటికెని రాజమార్గ మాయెను. ఇండియాకు వెళ్లవలయు
నన్న, ఆ సముద్రముమీదుగనే వెళ్లవలసియుండెను; అమెరికా
కు వెళ్లవలసినను అదియే మార్గ మాయెను. ఈ కారణముచేత
మధ్యధగాసముద్రపు తీరగుందలి దేశము లన్నియు తమ ప్రముఖ
లను తోలుపోకలసిన వైసవి; ఈ హేతువుచేతనే అట్లాంటిక్ సముద్ర
తీరగుం దున్న పోర్చుగల్ ఫ్రాన్సు ఇంగ్లండ్ మొదలగు దేశ
ములు ధనమును రాజ్యములను సంపాదించుటకు, ఇదివఱ కెన్నఁడును
లేనట్టి అవకాశములను పొందగలిగినవి. పోర్చుగల్ స్పెయిన్ దేశ
ములు అతిశీఘ్రకాలముందే ఎంతగా గొప్ప సామ్రాజ్యములను
స్థాపించుట దీనికి నిదర్శనముగ నున్నది.

1600 ల సం. వఱకు ఇంగ్లీషువారు తూర్పు దేశములతోడి
వ్యాపారమును మొదలిడ లేదు. ఏలనఁగా, ఆ కాలమందు విరోపా
దేశస్థులలో ఒక విధమైన మర్యాద యుండెను. ఒక దేశమునకు
విరోపావారిలో ఎవరైన ఒకరు ఒక క్రొత్త మార్గమును కనుపెట్టిన
యెడల దానిలో నడచుటకును దానిని ఉపయోగించుటకును వారికే
హక్కుకల దనియు, వారి యనుమతి లేనిదే మఱియెవరును దానిని
ఉపయోగింపఁగూడ దనియు, ఆ కాలపువారు తీర్మానము చేసికొని
యుండిరి. ఈ మర్యాద ననుసరించినవారగుటచేతనే ఇంగ్లీషువారు
అట్లాంటిక్ తీరము దున్నప్పటికిని పోర్చుగీసువారు కనిపెట్టిన మార్గ
ముమీదుగ ఇండియాకు వెళ్లి వ్యాపారము చేయుటకు ఇష్టపడక,
పోర్చుగీసువారివలెనే తాము గూడ మఱియొక క్రొత్త మార్గమును

కాశీకేంద్రముగాని ఇంద్రముతోడి వ్యాపారము కలుగజాల దని. అందుకై ఇరోపాకు శాస్త్రమును అర్జుంటిక్ సముద్రము ప్రయాణముగా భూగర్భ పర్వత కొండలు నాచుకులను వదలుట కిచ్చును. ఇరోపా నాచుకులను ప్రయత్నములు చేయ మొనరిడిరి. అన్నియును ప్రయత్నము చేసినా ఈ సముద్రము నుంచు గడ్డెక్కి కష్టపడియుండు ఇరోపాము ఇంగ్లీషువారు దానిమీదుగా విశేషములు వెల్లడచేసి, ప్రాత్ర మార్గమును కనుపెట్టజాల రైరి. ఈ దీనిని ప్రయోజనము లేదు కల్పించుచు చెప్పిని ఎలాైనా ఇండియాలో వ్యాపారము చేయఁ దీర్చుకొనుకొన్న వారగుటచే. అట్లాంటిక్ సముద్రముమీదుగా పోయ్యగోనువారు కనిపెట్టిన మార్గముననే వెళ్లుటకు సిద్ధపడిరి. ఇంగ్లీషువారిట్లు చేయుటకు పూర్వము పోలెండు దేశములయిన డచ్చివారు అదివఱకు ప్రాత్ర మార్గములను గుఱించి యేర్పడియున్న మార్గమున గౌరవంపకయే పోయ్యగోనువారి త్రోవ నుపయోగించి తూర్పు దేశములతో వ్యాపారమును జరుపుచుండిరి. డచ్చివారు చేయుచున్నది పని మేల చేయఁ గూడ దని యెఱచించి ఇంగ్లీషువారు కూడ 1600 ల సం. మొదలు అట్లాంటిక్ మీదుగా ఆఫ్రికా ఖండమున చుట్టి ఇండియాలో వ్యాపారము చేయసాగిరి. ఈ వ్యాపారమే ఇండియాలో ప్రస్తుతపు ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్యమునకు మూలకారణము.

కొలంబస్ ఆమెరికా ఖండమును కనుగొనినప్పటినుండి ఎక్కడ లేని బంగారమును వెండియు స్పెయిన్ దేశములోనికి వచ్చి చేరుచుండుటయు ఆ కారణముచే స్పెయిన్ వారి యైశ్వర్యము నెక్కువగావచ్చి గాంచుచుండుటయు చూచి, తాము కూడ ఆమెరికాలో వ్యాపారము చేసినయెడల లాభకరముగ నుండు నని ఇంగ్లీషువారి భిప్రాయపడె అందుకై ఓడలు మొదలగువానిని తయారుచేసి నాగలగిన ప్రయత్నములు చేయుచుండిరి. కాని, ఇంగ్లీషు వర్తకులు అట్లాంటిక్ సముద్రమును దాటుట గాని, తమ స్వాధీనము నున్న ఆమెరికాలోని దేశములతో వారు వ్యాపారము చేయుట కష్టమై. స్పెయిన్ వారి కంటే మాత్రమును కష్టములేకపోయెను. ఈ కారణముచే ఇంగ్లీషు వర్తకు లెకరైనచు సాహసించి వ్యాపారము చేయుచుండినయెడల వారి యోదాగను మంచి వారి వర్తకము నకు స్పెయిన్ వారు విశేష కష్టమును కలిగించుచుండిరి. ఇందువలన ఇంగ్లీషువారికి స్పెయిన్ వారికిని ఆమెరికాలోని వ్యాపారము నిమిత్తమై విరోధము సంభవ మయ్యెను.

ఈ విరోధము వృద్ధి యగుటకు నుఱికిన్ని కారణములు కూడ నుండెను. 1521-వ సం. మొదలు ఇరోపాఖండమందలి క్రైస్తవులలో ఒక గొప్ప విభేద ముత్పత్తి యాయెను. అదివఱకు ఇరోపాలోని పశ్చిమమధ్యభాగములందున్న క్రైస్తవు లందఱు రోముపట్టణమందున్న పోప్ అనువారిని మతగురువుగ భావించుచు, మత విషయములయందు వా రెలాగు చెప్పిన ఆలాగు నడచుకొనుచుండిరి. కాని, అనేక కారణములవలన 1521-వ సం. తర్వాత పోప్ యొక్క అధికత తగ్గిపోయి క్రైస్తవులలో రెండు శాఖలు

యలుదేలుటకు హేతు వాయెను. ఒక శాఖవారు పోపును పంతు గురువుగ భావించినఁ గాని మోక్షము లభింప దనియు, రెండవ శాఖవారు అట్లు కా దనియు వాదించసాగిరి. పోప్ యొక్క అధికత నును అంగీకరించినవారికి కతాలిక్కు లనియు, దానిని నిగనించి వేరు పోయిన వారికి ప్రొటెస్టాంటు లనియు పేర్లు కలిగెను. దేశము లన్నిటిలోను నూతన మగు ప్రొటెస్టాంటు మతమును మొట్ట మొదట స్వీకరించినది ఇంగ్లాండ్; ప్రొటెస్టాంటు దేశము లన్నిటిలోను ఇంగ్లాండ్ ఆ కాలమందు అగ్రగణ్యతను పొందియుండెను. ఇట్లే కతాలిక్ మతము నవలంబించినవారిలో నెల్ల స్పెయిన్ వారు అగ్రగణ్యులుగ నుండెరి. వీరి సాహాయ్యముచేత ప్రొటెస్టాంటులను నిర్మూలముచేసి స్వాధికారమును పూర్వమువలె అన్ని దేశములయందును వ్యాపింపఁజేయవచ్చు నని పోపు అభిప్రాయపడెయుండెను. ఆ కాలమందు ఇరోపాలో ఎక్కడ చూచినను మతమే యుద్ధముల కన్నిటికిని కారణ మాయెను. గోమక్ కతాలిక్ మతమును నిర్మూలముచేయవలె నని ప్రొటెస్టాంటులును, ప్రొటెస్టాంటు మతమును నిర్మూలముచేయవలె నని కతాలిక్కులును కంకిణము కట్టుకొని పరస్పరము యుద్ధములతో కాలము గడపుచుండిరి.

ఇట్టి సందర్భములో ఇంగ్లీషువారికి స్పెయిన్ వారిలో యుద్ధము తప్పదాయెను. స్వదేశమును స్వమతమును స్వాతింత్ర్యమును రక్షించుకొని, ఖండాంతరములతో వ్యాపారముచేసి, తమ యైశ్వర్యమును వృద్ధిపఱచుకొనుటకు స్పెయిన్ వారి బలమును నాశనముచేయుట తప్ప మఱి యే మార్గము గాని ఇంగ్లీషువారికి లేకపోయెను. కనుక 1570-వ సం. మొదలు దేశాభిమాను లగు ఇంగ్లీషువారిలో అనేకులు ఇందు నిమిత్తమై వడివడిగ ప్రయాణము చేయఁగలిగినట్టియు యుద్ధము చేయుట కనుకూలముగ నున్నట్టియు ఓడలను తయారుచేసికొని, స్పెయిన్ వారి అధికత కంతకును ఆమెరికా నుండి వారి దేశమునకు వచ్చుచున్న వెండిబంగారములే ప్రధానకారణము లగుటవలన ఈ లోహములను తెచ్చు ఓడలను పట్టుకొని వానిలోని ప్రతిస్తవదార్థముల నన్నిటి నపహరించుటయే స్పెయిన్ వారి బలమును సంపదజేయుటకు తగిన మార్గ మని తీర్మానించి, ఇందు నిమిత్తమై అట్లాంటిక్ సముద్రపు మార్గములయందు వేచియుండి, సమయము దొరికినప్పు డెల్లను స్పెయిన్ వారి యోడలను పట్టుకొని వానిలోని వెండి బంగారులను దోచుకొని, ఓడలను ముంచి, స్పెయిన్ దేశస్థులకు విశేష నష్టమును కలుగఁజేయుచుండిరి. ఈ కారణముచే, ఆమెరికాఖండమందు గనులలో పని చేసి లోహమును సంపాదించి అట్లాంటిక్ సముద్రమునకు తెచ్చి వివిధము లైన కష్టములు పడువారు స్పెయిన్ దేశస్థులుగను, వారి కష్టమువలన కలిగిన ఫలము నంతయు ననుభవించువారు ఇంగ్లీషువారుగను, ఏర్పడెను. ఇందువలన కలుగుచున్న నష్టమును ఏ మాత్రమును సహింపలేక స్పెయిన్ దేశపు రాజు ప్రొటెస్టాంటు మతస్థులును సముద్రముమీద తిరుగువారును అగు ఇంగ్లీషువారిని శిక్షింప నెంచి, అందునిమిత్తమై ఎన్నియో ప్రయత్నముల చేసి తుదకు 1587లో అదివఱకు ఎవరు

QUEEN - EMPRESS MARY

మేరీమహారాణి

EMPERESS OF JAPAN

జపాను రాణి

THE TSAR AND HIS FAMILY

రుష్యా రాజకుటుంబము

QUEEN OF MONTENEGRO

మాంటెనెగ్రో రాణి

QUEEN OF ITALY

ఇటలీ రాణి

QUEEN OF NORWAY

నార్వే రాణి

QUEEN OF DENMARK

డెన్మార్క్ రాణి

కాని కని విని యెఱుంగుకొనకటి గొప్ప నాకాబలము నొక కాని లక్షాదులకు ఇంగ్లండువై గాడివెడలుటకు సంసిద్ధుడ డాయెను. కాని, కను సాహసు లగు ఇంగ్లీషునాయకులలో కొందఱు స్వయితః శత్రు టోడ రేవులలో ప్రవేశించి, ఈ నాకాబలముచందలి అనేక నాకలను అగ్నిచోత్రునిపాలు చేసి, కను శత్రుతో తిరిగి స్వదేశము నకు వచ్చి సేరిరి. స్వయితః రాజు నూత్రము ను పట్టుదలగా నిడిచిన వాఁడు కాఁడు. విశేష పరిశ్రమ చేసి, అపరిమితధనమును ఖర్చుపెట్టి మఱియొక నాకాబలము నతివేగమున సమకూర్చి 1600లో ఇంగ్లండువై పాడి వచ్చెను.

కడచిన యిరువది సంవత్సరములనుండియు ఇట్టి యుద్ధములు తగుకు కలుగు నని ఇంగ్లీషువారి యిచ్చయిండెరి. కనుక వారు కూడ తమ మోడలను సిద్ధముచేసి స్వయితఃవారి బలము చంకటిని ఇంగ్లీషు చాగెల్ అను సముద్రభాగము దెరుక్కొని. ఘోరయుద్ధ మొకటి సంప్రాప్త మాయెను. కాని, సముద్రయుద్ధమందు ఇంగ్లీషువారికి ఎక్కువ నేర్పుండుటవలనను, ఇంగ్లీషువారి మోడలు ఎక్కువ వేగముగా ప్రయాణము చేయఁగల వగుటచేతను, స్వయితఃవారి మోడ లలో మందు గుండు మొదలగు యుద్ధసామగ్రిలు విశేషముగ లేక పోవుటచేతను, ఇంగ్లీషువారికి పరిపూర్ణజయము లభించెను. స్వయితః వారి మోడ లనేకములు సముద్రుని పా లాయెను. మిగిలిన మోడ లు స్వదేశమునకు తిరిగి వెళ్లుటకు ప్రయత్నము చేయుచుండఁగా సముద్రమధ్యమందు తుపా నొకటి సంభవించి అనేక నాకలను నాశము చేసినది. తుదకు ఏవియో కొన్ని మోడలు నూత్రము స్వయితః దేశమును చేరుకొనినవి.

ఇంత గొప్పజయ పరివహింపఁగల గాని ఇంగ్లీషువారికి కలిగినది లేదు. ఇంత గొప్ప పరాక్రమమును అపజయమును స్పృశింపఁగల వారి పొందిన వారు కారు. ఇది మొదలు ఇంగ్లీషువారి యాధి క్యము ఖండములయందు దండెత్తు వ్యాపింపఁ దొడఁగెను. ఇదియే ఆం గ్లేయ సామ్రాజ్యమునకు పునాదిగ నేర్పడెను. వాస్కోడిగామా కొలంబసు మొదలగు నాయకులవలన, ఇండియాతోను అమెరికాతోను వ్యాపారముచేసి బాధము. సంపాదించుటకు అట్లాంటిక్ మహా సముద్రమునకు దున్న తెల్లవారి కందచేకిని అవకాశము కలిగియుం దిగాను. స్వయితఃవారు బలవంతు లై అట్లాంటిక్ సముద్రమార్గముల నన్నిటిని ఆక్రమించుకొని యుండిన కారణముచే ఇంగ్లీషువారు అమెరికాకు వెళ్లుటకు తదివలకు భయపడుచుండెరి. ఇది మొదలు అది అంతయు మాటికొనెను. ఇంగ్లీషువారు స్వేచ్ఛగా అమెరికాకు వెళ్లి వానిలోని దేశములతో వ్యాపారముచేసి వానిలో రాజ్యమును సంపాదించి మొదలెడిరి. సముద్రముమీఁద ఇంగ్లీషువారితో సమాన ముగ ఎదుట నిలిచి యుద్ధము చేయఁగలవా రొకరును లేకపోయిరి. 1600 మొదలు కొంతకాలము దచ్చివారితోను మఱికొంతకాలము ఫ్రెంచివారితోను ఇంగ్లీషువారు సామ్రాజ్యార్థమై పోరాడవలసి యుండిరి కాని, 1588 లో స్వయితఃవారిని ఓడించిన తర్వాత ఇతర శత్రువులతో సముద్రముమీఁద యుద్ధముచేయుట గాని ఇతర ఖండ ములలో రాష్ట్రములను సంపాదించుట గాని వారికి బహు శుభధ మాయెను. కనుకనే 1588 లో ఇంగ్లీషువారికి కలిగిన జయము వారి సామ్రాజ్యమున కంతకును పునాది యని చెప్పటకు తగియున్నది.

III సామ్రాజ్య చరిత్ర: 1600-1750

ప్ర: సామ్రాజ్యము

ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యము ప్రస్తుతము రెండు రకముల రాష్ట్ర ములున్నవి. మొదటి రకములో చేరినవానికి “కాలనీ” అనియు; రెండవ రకములోనివానికి (డిపెండెన్సీలు) సామంతరాష్ట్రము అనియు పేర్లు. ఈ రెంటికిని ఏమే యంతములయందు భేదము లున్నవో మనకు తెలిసినఁ గాని సామ్రాజ్యభావవృద్ధియొక్క విశిష్టత్యమును స్వభావ మును మనకు బోధపడఁజాలవు. కనుక అందుచేత మై రెండు మూడు మాటలు చెప్పవలసియున్నది.

(1) సమశీతోష్ణములు గలిగి తెల్లవారు స్థిరముగ నివాసముల నేర్పఱచుకొని కాపురము చేయుటకు యోగ్యములై ప్రస్తుతము విశే షముగ ఇంగ్లీషువారిచేతనే కాపురము చేయఁబడుచున్నట్టి దేశములే “కాలనీ”లలో చేరియున్నవి. కనడా ఆస్ట్రేలియా న్యూజీలాండు దక్షిణాఫ్రికా మొదలగు దేశము లిట్టివి గనుకనే వీనికి “కాలనీ” అను పేరు కలిగినది. ఇండియా ఈజిప్టు మొదలగు సామంతరాష్ట్రములు ఇట్టివి గాక మిక్కిలి యుష్మప్రదేశములై తెల్లవారి నివాసమునకు యోగ్యము గాకయున్నవి.

(2) కాలనీలలో ఇప్పుడు తెల్లవారు గాక మరియే వర్ణస్థు లును విశేషముగ లేరు. కనడాలో నల్లవారు లేనే లేరని చెప్ప వచ్చును. ఆస్ట్రేలియా న్యూజీలాండులందు కొందఱు న్నారు గాని వారి సంఖ్య మిగుల స్వల్పము. దక్షిణాఫ్రికాలో తెల్లవారి సంఖ్య కొంత నల్లవారి సంఖ్యయే యెక్కువగ నున్నప్పటికిని, నల్లవారు మిక్కిలి అవాగరితులై జ్ఞానశూన్యులుగ నుండుటవలన వారి కే నా టికిఁ గాని ఆధిక్యము కలుగుట కవకాశము లేదు. సామంతరాష్ట్ర ములలోని స్థితి ఇట్టిది కాదు. వీని యన్నిటిలోను ప్రజ లందఱు నల్ల వారే. యుద్ధభటులుగను ఉద్యోగస్థులుగను వర్తకులుగను ఎవరో కొందఱు తెల్లవారు ఈ రాష్ట్రములయందు వచ్చియుండెదరు గాని వీరి సంఖ్య మిక్కిలి తక్కువ; వీరిలో కూడ ఈ రాష్ట్రములను మాతృదేశములుగ భావించి, వీనియందే స్థిరముగ తరములకొలది కాపురము చేయు నుద్దేశము గలవారు ఎవరును లేరు. వీ రందఱు ఉద్యోగకాలము ముగియఁగనే మాతృదేశ మగు ఇంగ్లండునకు వెళ్లు వారే. కనుక కాలనీలలోనివా రందఱు తెల్లవారనియు, సామంత రాష్ట్రములలోనివా రందఱు నల్లవారనియు దీనిని బట్టి తెలియు చున్నది.

అతిశయించిన ఇంగ్లీషువారు కాలనీలను సంపాదించుటకు వారికంటే ఆలస్యముగ ప్రారంభించి వారికంటే అధికమైన లాభమును పొందగలిగిరి. పోర్చుగీసువారి కాలనీలు ఈ కారణముచేతనే స్వల్పకాలమున ఊణితను పొందినవి. ప్రస్తుతకాలమందు కూడ ప్రెంచివారి కాలనీలు ఇంగ్లీషువారి కాలనీలవలె మిక్కిలి యంచుస్థితిలో ఉండకపోవుటకు ఆంగ్లేయుల జనబాహుళ్యమును వారి యుత్సాహమునే ప్రధానకారణములు. కాలనీల వృద్ధియందు జనబాహుళ్యమెంత యవశ్యమో దీనిని బట్టి నునకు స్పష్టమగుచున్నది.

స్వదేశమగు ఇంగ్లండును వదలి ఆమెరికా ఖండమునకు ఆనేకులు వెళ్లినయెడల ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యము వృద్ధి కాగలదనియు, అట్లు చేయుట దేశభక్తిగల ప్రతి ఇంగ్లీషువానికిని నిధి యనియు, అందువలన దేశమునకే గాక వెళ్లువానికి కూడ విశేషలాభమును సొందుట కవకాశమున్నదనియు, 1580 మొదలు ప్రముఖులగు ఇంగ్లీషువారనేకులు ప్రజలకు బోధించుచున్నప్పటికిని, ఆ కాలమందు ఇంగ్లండులో ఆనేకులు జీవనాధారములు లేక కూలిపని గూడ దొరకక మూడుపూటలు ఆహారము లేక భిక్షుగాగడై దేశ ద్రిమ్మరులుగ తిరుగుచుండినను, ఆమెరికాకు వెళ్లుటకు కావలసినంత యుత్సాహసాహసములు వారియందు లేని కారణముచే, ఆమెరికాలోని ఇంగ్లీషు కాలనీలు వృద్ధి యగుటకు విశేష సువకాశము లేనట్లగపడెను. దూరదేశములకు వెళ్లుటకు పూర్వము ఈ ప్రకారముగ సంకోచించుట కొంతవఱకు మనుష్యస్వభావ మనియే చెప్పవచ్చును. ఇప్పుడు మన గ్రామములలో కూలి నాలి లేక తిరుగువా రెందఱో యున్నారు గదా? బొంబాయి అహమదాబాద్ కాన్ పూరు మొదలగు పట్టణములలో రోజుకు రూపాయ కూలి ఇచ్చెదరని తెలిసినప్పటికిని, వీరిలో నెందఱు ఆ పట్టణములకు వెళ్లి సాహసించుదురు? అట్లే ఆ కాలపు ఇంగ్లీషువారుండిరి. స్వదేశముతోడయు బంధువులతోడియు బాల్యమిత్రులతోడియు బంధమును తెంచుకొని, వందలకొలది మైళ్ల దూరమునున్న ఆమెరికాకు ఎవరో కొందఱు మాత్రము వెళ్లుచుండిరి గాని, విశేషముగ ఆనేకులు వెళ్లుట లేకపోయెను.

ఇంగ్లీషువారి యదృష్టవశమున క్రమక్రమముగ ఇది యంతయు మారుచోచ్చెను. దీనికి ప్రధానకారణము 1600 ప్రాంతమున ఇంగ్లీషువారి చతుములో కలిగిన గొప్ప మార్పులు గనుక, వాని విషయమై ఒకటి రెండు మాటలు చెప్పవలసి యున్నది.

1500 తర్వాత క్రైస్తవులలో (1) కతాలిక్కు (2) ప్రొటెస్టాంటు అను శాఖలు రెండు బయలుదేరినవనియు, ప్రొటెస్టాంటు మతమును స్వీకరించినవారిలో నెల్ల ఇంగ్లీషువారే ప్రధానులనియు, ఈ కారణముచేతనే వీరికి స్పెయిన్వారితో ప్రగులవిరోధము సంభవించి ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్యమునకు పునాది యేగ్పడినదనియు, వెంకట ప్రకరణములో చెప్పియుంటిని. మోయిమును సాధించుటకు పోవును గురువుగ భాగించి ఆ పతమునకు బద్ధులై యుండుట అవసరము లేదని ప్రొటెస్టాంటులును, అట్లు చేసిన గాని యెవర

డును నిజమైన క్రైస్తవుల డని నునిసియమొనుట కర్హము కాదని కతాలిక్కులును వాదించి, ఈ రెండు శాఖలుగ నేర్పడిరి. వ్రాచిన నుత మున కతాలిక్కు శాఖమును ధర్మరచి పేముట యందు ప్రొటెస్టాంటు లందఱు ఏకీభవించు గాని ఆ స్థానమున ఎట్టి మతమును స్వీకరింపగల యు నను విషయమును గీరిలో వీరికి పరిష్కారాభిప్రాయ భేదములు కలిగి కలహములకు గురై యుండును. వేదమున కిది యర్థమని శలకగ ముస్లిములును, ఇది యుగమున గాఢమున స్థిరమున ఇది రెండును కాదని ముస్లిములును పోరాడునట్లు బైబిలు మొదలగు వ్రతగ్రంథములలోని ధర్మముల పేరునామై ఇట్టి భిన్నాభిప్రాయములు కలిగినవి. ఇట్టి సంగర్భమున ఇంగ్లండు దేశపు రాజులు తమ యధికారమును అధిక్కు చేసికొనుటకై, ఇది చతుకు మునున కంటకు పోపు గురువుగ నెంచుకొన్నట్లు ఇది మీదట ఇంగ్లండులోని ప్రొటెస్టాంటు లందఱు ఇంగ్లీషు ప్రభువుగా మతగురువుగ నెంచుకొనవలసినదనియు, ఇదిగో క్రైస్తవధర్మమునయు, అట్లు భావింపక సుతిపిషయములయందు ప్రభువునుకొని ఆజ్ఞను శిరసా కనింపవాడు దండనార్థులగుదుననియు అనేక శాసనములను గావించిరి. ఈ శాసనములకు బద్ధులై ఇంగ్లీషువారనేకులు ప్రవర్తించుచుండిరి. ఇట్టివారికే ఆంగ్లికను అని గుని నీరి మతమునకే ఆంగ్లికకొ మత చుని గుని పేరులు కలిగెను. మునుపటి యములయందు తమ ప్రభువును గురువుగ ఆంగీకరించుటచే గాక వ్రతములు మొదలగు కర్మలవలన మోక్షము సాధింపవచ్చు ననియు, కనుక ప్రొటెస్టాంటు లందఱు కర్మలు చేయవలసినదనియు, ఈ యాంగ్లికనులు వాదించిరి. కాని, ప్రొటెస్టాంటులలో మఱికొందఱు భిన్నాభిప్రాయములు కలవా రైరి. మతిపిషయములయందు ఎవరికి వారే గురువు అని కొందఱును, ఇట్టి విషయములయందు పండితుల సభయే గురువు గాని ప్రభువు అన్నదికని గురువు కారణాల డని నుతికొందఱును, కర్మలవలన ఎట్టి ప్రయోజనమున లే గునిగని జ్ఞానమును స్వీకరింపమైన హృదయమును మాత్రమే మూలసాధనము అనియు వీరి కొందఱును, వారినిగూడ ఇట్టివానికి కర్మములు చేయకలిగెను. ఈ క్రైస్తవ మతము కూడ ఎన్ని గోళు యుపశాఖలు పుట్టినవి.

ఆ కాలమందు ఇప్పటివలె విశాఖా దేశములలో ప్రాచీన మనునది మందునకు కూడ లేకపోయెడిను. ప్రతి గునుభ్యుండును అని మతమే సత్యమైనది మతి మనియు స్వగుణవిరోధులను గావించుటకై కర్మములకు పుచ్చుకొనుట తనకు నిధి యనియు, ఒక గాఢమందు అనేక కర్మములచే రుండుట రొట్టెలయందు ముక్కలు యుటకు పనియు అభిప్రాయపడి ముక్కలు ప్రతిదేశమునకీ వాడును తానే మతిమును స్వీకరించిన ఆ గాఢమున దేశము గురై నాటవలె ననియు అట్లు చేయుటయు రొట్టె ప్రతిదేశమునకీ కలిగియుండెను. ఈ కారణమును బట్టి ఇంగ్లండు దేశపు రాజులు కాలమున ఆంగ్లికకొ మతమును స్వీకరించినవారగుటచే తమకు విరోధులైన క్రైస్తవులును అనేకవిధముల సాధించుచుండిరి.

పూర్వరిటనులు వారి దేవాలయములకు వెళ్లగూడ దనియు వారి గ్రంథములను ప్రచురించి వారి మతమును ఇతరులకు బోధింపగూడ దనియు ఆంగ్లికనులు చేయుచుండు కర్మల నన్నిటిని వారు కూడ చేయవలసిన దనియు ఇంగ్లీషు ప్రభువులు అనేక శాసనములు చేసిరి. పూర్వరిటనులు స్వమతోద్ధరణమునకై పడుచున్న బాధలు ఇన్నన్ని కావు. వారిలో అనేకులు కారాగృహములందే తమ యాజీవమును గడపవలసియుండిరి. అనేకులు చెవులు ముక్కులు మొదలగువానిని కోలుపోయి కురూపు లైరి. ఇట్లు అనేకవిధము లయిన శిక్షలకు వారు పాత్రు లగుచుండ, ఇంక తమ జన్మము వృథా యనియు తాము ఇంగ్లండులో నుండువఱకు స్వమతధర్మముల నాచరించుటకు వీలుండ దనియు, పరమతధర్మములను స్వీకరించిన నరకప్రాప్తి కాగల దనియు, ఇహసుఖము లెన్ని యున్నను పరసుఖమార్గము లేనప్పుడూ జీవించియుండుటకంటె మరణమే మేలనియు నిశ్చయము చేసికొనిరి.

ఈ పూర్వరిటనుల దురవస్థలే ఇంగ్లీషువారి కాలనీల యధి ప్పదిక కారణ మాయను. నిలుచుటకు స్వదేశమందు నీడ లేక, ప్రభువుల ప్రబలవిరోధమునకు పాత్రులై, మతనిరతులైన పూర్వరిట నులు ఇంగ్లండునందుండి సమస్తబాధలు పడుటకన్న దేశాంతరములకు వెళ్లి యశేచ్ఛుముగ స్వమతధర్మముల ప్రకారము జీవింపఁబ్బు ననెడి యుభియతో, అమెరికా ఖండమందు నిర్జనప్రదేశము లెన్నియో యున్నది గనుక అచ్చటికి వెళ్లినయడల మతవిషయములయందు తిమ్మ నిర్బంధించువా రెవ్వరు నుండ రని, మాతృదేశమును వదలు టకు తీర్మానించుకొనిరి. ఈ పూర్వరిటనులు మిక్కిలి పట్టుదల గల మనుష్యులు; వీరికి స్వాతంత్ర్యము దున్నంత ప్రేమ మరి దేనియం దును లేదు. వీ రందఱు మిక్కిలి ధనవంతులును మిక్కిలి దర్శి దులును గాక కష్టపడి పనిచేసి గృహస్థధర్మములను నిర్వర్తించుట యందు మిక్కిలి యాసక్తి గలిగినవారు. అమెరికాలో కాఱడవు లును కూగమ్మగములును గల వనియు, ప్రప్రథమమున ఎంతయో కష్టపడినా గాని తమకు జీవనాధాగములు కలుగజాల వనియు వీ రభీతి గనుగొనినను, ఈ కష్టములను వీరు గనునింపక, స్వమతియును నిరాటంకముగ నవలంబించి స్వధర్మమును ఇష్టముచచ్చినట్లు పాటింప నచ్చును గదా అనెడి యుత్సాహముతో వీరు 1620 మొదలు అమెరి కాకు వెళ్లుటకు ప్రారంభించిరి. 1628 మొదలు 1640 లోపుగా ఇరు వదలెల పూర్వరిటనులు ఆలువిడ్డలతో కూడ ఇంగ్లండును విడిచి అమెరికాకు వెళ్లి స్థిరనివాసముల నేర్పజుచుకొనిరి. వీరే షర్టీని యాకు - తర్భాగంగు ప్లిమత్, మెసచెసుట్సు, గోడ్ బిలండు మొదలగు స్థానముల స్థాపించిరి. 1640 తర్వాత కొన్ని సంవత్సరములకును పూర్వరిటనులు ఇంగ్లండును విడిచి అమెరికాకు వెళ్లుట మొదలు. వీరిన, 1640 తర్వాత ఇంగ్లండులోని పూర్వరిటనులు రెండు ప్రభుత్వముల మొదటి చార్లెసుయొక్క దుష్పరిపాలనమును నిరసింప లేక, అమెరికాలో కలగించి గొప్ప వైద్యములను గూర్చి యుద్ధమున దలచి నడిచి మన కానిని మరకేసి 1649 లో ఇంగ్లండునకు వచ్చిరి. ప్రభుత్వమును స్థాపించిరి. 1660 వఱకు వీరి ప్రభుత్వమే సాగుచుండఁగవలసి ఇంగ్లండును వదలి అమెరికాకు వెళ్లుటకు వీరి కవసరము లేకపోయెను. 1660 లో మొదటి చార్లెసు కుమారుడైన

రెండవ చార్లెసు తిరిగి ఇంగ్లండునకు రాజై ఆంగ్లిక మత మును స్థాపించి పూర్వరిటనులను బాధపెట్టుటకు మొదలిడెను. కనుక వెకోసలేనియా మొదలగు కాలనీలలోనికి మరికొందఱు పూర్వరిటనులు వెళ్లిరి. మతిబాధల నోర్వజాలక అమెరికాకు వెళ్లినవారొక పూర్వరిటనులు ముక్రమే కాదు. 1632 లో కతాలిక్కులు కొందఱు అమెరికాకు వెళ్లి మేరీలాం డను కాలనీని స్థాపించిరి. 1750 నాటికి అమెరికాలో ఇంగ్లీషునాగ కాలనీలు పదుమూడుండినవి. ఇందులో సుమారు ఎనిమిది కాలనీలను స్థాపించుటకు పూర్వరిటనులును కతాలిక్కులును కారకులు.

వేలకొలది ఇంగ్లీషువారి కిట్లు అమెరికాలో చేరి ధనవంతు లగుచుండుటను చూచి, పూర్వముకంటె ఎక్కువ సాహసముతో వ్యాపారమునకును వ్యవసాయము చేసి ధనము గడించుటకును మఱికొందఱు ఇంగ్లీషువారు వెళ్లిరి. ఈ కారణముచేతనే 1750 నాటికి పదుమూడు ఇంగ్లీషు కాలనీలు ఆ ఖండమందు ఏర్పడినవి.

త్వస్థాయీయము

ఇంగ్లీషువారి కాలనీలు ఈ విధముగ వృద్ధి యగుచుండుటను చూచి స్పెయిన్ హాలెండు ఫ్రాన్సు మొదలగు దేశములవారు మిక్కిలి అనూయపడసాగిరి. కాని, 1558 తర్వాత వారి బలము ఊణించుచుండుటచేత స్పెయిన్ వారు ఇంగ్లీషువారి కేలాటి యాటంక మును కలుగజేయలేకపోయిరి. ఇది గాక, పూర్వరిటనులు తమ యధి కారమును ఇంగ్లండులో స్థాపించిన కాలమందు 1655 లో ఇంగ్లీషు వారు స్పెయిన్ వారిని తిరిగి నొడిచి, వారి స్వాధీనము దున్న అమెరికాలోని జమైకా యను ద్వీపమును నశపజుచుకొనిరి.

హాలెండు ప్రజ లగు డచ్చివారిని ఓడించుట ఇంగ్లీషువారి కింత సులభము గాకపోయెను. ఇంగ్లీషువారివలెనే ఈ డచ్చివారు కూడ ప్రాప్తెస్టాంటు మతమును స్వీకరించిరి. వారివలెనే వీరు కూడ సముద్రయానమందును సముద్రముద్ధమందును కడతేటినట్టివారు. స్వమతమును స్వాతంత్ర్యమును రక్షించుకొనుటకై 1600 కు పూర్వము డచ్చినారు సుమారు ముప్పది సంవత్సరములు తమ కష్టపడు పరిపాలకులుగ నున్న స్పెయిన్ వారితో ఘోరయుద్ధము గావించి, తమ దేశము మిక్కిలి విన్న దైనను, స్పెయిన్ రాజుల కున్నంత బలము తమకు లేకపోయినను, తమ శౌర్యపరాక్రమములచేతను, స్వాతంత్ర్యమును రక్షించుకొనుటయందు తమకుం గల యుత్సాహము చేతను, స్పెయిన్ వారి బలము నెల్ల నాశనముచేసి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొని యుద్ధవిషయములయందు దిగుభవమును నొంది అసమానమైన యుద్ధకౌశలము గలవారగు ప్రఖ్యాతి గాంచిరి. 1600 వఱకు డచ్చు వీరు లేక మరల యిభి గాంమునకు లోబడియుండిన ఈ డచ్చివారు స్వబలమును భక్తును తెలిసికొని, దేశాంతరములలో వ్యాపారము చేసి సమకట్టి, ఇండుకూ మొదలగు కురూప్ దేశములకు పోవుచు వారు కనునెట్టిన మార్గమున గురు నొడలను పంపి, విశేష ద్రవ్యమును గడింపసాగిరి. ఇంత గాక, తూర్పు దేశములనుండి విశోపాకు వచ్చుసరకు లన్నియు వీరి నొడలలోనే వచ్చుచుండెను. వ్యాపారమునకు ముక్రమే గాక, వీరు కాలనీలను స్థాపించుటకు కూడ ప్రయత్నించి అమెరికాలో ఇంగ్లీషువారి కాలనీల మధ్యమున రెండు

అతిశయించిన ఇంగ్లీషువారు కాలనీలను సంపాదించుటకు వారికంటే ఆలస్యముగ ప్రారంభించి వారికంటే అధికమైన లాభమును పొందగలిగిరి. పోర్చుగీసువారి కాలనీలు ఈ కారణముచేతనే స్వల్పకాలమున ఖీణతను పొందినవి. ప్రస్తుతకాలమందు కూడ ప్రాంతీయవారి కాలనీలు ఇంగ్లీషువారి కాలనీలవలె మిక్కిలి యుచ్ఛస్థితిలో ఉండకపోవుటకు ఆంగ్లేయుల జనబాహుళ్యమును వారి యుత్సాహమునే ప్రధానకారణములు. కాలనీల వృద్ధియందు జనబాహుళ్య మెంత యవశ్యమో దీనిని బట్టి నునకు స్పష్టమగుచున్నది.

స్వదేశముగు ఇంగ్లండును వదలి ఆమెరికా ఖండమునకు ఆ నేకులు వెళ్లినయెడల ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యము వృద్ధి కాగలదనియు, అట్లు చేయుట దేశభక్తి గల ప్రతి ఇంగ్లీషువానికిని విధి యనియు, అందువలన దేశమునకే గాక వెళ్లువారికి కూడ విశేషలాభమును పొందుట కవకాశ మున్నదనియు, 1580 మొదలు ప్రముఖు లగు ఇంగ్లీషువారనేకులు ప్రజలకు బోధించుచున్నప్పటికిని, ఆ కాలమందు ఇంగ్లండులో అనేకులు జీవనాధారములు లేక కూలిపని గూడ దొరకక మూడుపూటలు ఆహారము లేక భిక్షగాండ్రై దేశ ద్రిమ్మరులుగ తిరుగుచుండినను, ఆమెరికాకు వెళ్లుటకు కావలసినంత యుత్సాహసాహసములు వారియందు లేని కారణముచే, ఆమెరికాలోని ఇంగ్లీషు కాలనీలు వృద్ధి యగుటకు విశేష శ్రవకాశము లేనట్లుగపడెను. దూరదేశములకు వెళ్లుటకు పూర్వము ఈ ప్రకారముగ సంకోచించుట కొంతవఱకు మనుష్యస్వభావ మనియే చెప్పవచ్చును. ఇప్పుడు మన గ్రామములలో కూలి నాలి లేక తిరుగువా రెందఱో యున్నారు గదా? బొంబాయి అహమదాబాద్ కాన్పూరు మొదలగు పట్టణములలో రోజుకు రూపాయ కూలి ఇచ్చెద రని తెలిసినప్పటికిని, వీరిలో నెందఱు ఆ పట్టణములకు వెళ్లి సాహసించుదురు? అట్లే ఆ కాలపు ఇంగ్లీషువారుండిరి. స్వదేశముతోడియు బంధువులతోడియు బాల్యమిత్రులతోడియు బంధమును బ్రంచుకొని, వందలకొలది మైళ్ల దూరమందున్న ఆమెరికాకు ఎవరో కొందఱు మాత్రము వెళ్లుచుండిరి గాని, విశేషముగ అనేకులు వెళ్లుట లేకపోయెను.

ఇంగ్లీషువారి యదృష్టవశమున క్రమక్రమముగ ఇది యంతయు మారుచొచ్చెను. దీనికి ప్రధానకారణము 1600 సాంప్రమున ఇంగ్లీషువారి మతములో కలిగిన గొప్ప మార్పులు గనుక; వాని విషయమై ఒకటి రెండు మాటలు చెప్పవలసి యున్నది.

1500 తర్వాత క్రైస్తవులలో (1) కతాలిక్కు (2) ప్రొటెస్టాంటు అను శాఖలు రెండు బయలుదేరిన వనియు, ప్రొటెస్టాంటు మతమును స్వీకరించినవారిలో నెల్ల ఇంగ్లీషువారే ప్రధాను లనియు, ఈ కారణముచేతనే వీరికి నెయిట్ వారిలో ప్రబలవిరోధము సంభవించి ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్యమునకు పునాది యేర్పడిన దనియు, వెనకటి ప్రకరణములో చెప్పియుంటిని. మోక్షమును సాధించుటకు పోవును మత గురువుగ భావించి ఆ పీఠమునకు బద్ధులై యుండుట అవసరము లే దని ప్రొటెస్టాంటులును, అట్లు చేసినఁ గాని యెవఁ

డును నిజమై క్రైస్తవుఁ డని గునిపించుకొనుట కర్హుఁడు కాఁడని కతాలిక్కులును వాదించి, ఈ రెండు శాఖలుగ నేర్పడిరి. ప్రాచీన మతి మగు కతాలిక్కు మతియును ధిక్కరించి వేముట యందు ప్రొటెస్టాంటు లందఱు ఏకీభవించిరి గాని ఆ సాసమున ఎట్టి మతమును స్వీకరింపవలయు నను విషయమందు నీరొమ్ వీరికి సరస్ప రాభిప్రాయ భేదములు కలిగి కలహములకు కారణ మాయెను. వేదమున కిది యర్థ మని శంకర మతస్థులును, ఇది యర్థ మని గామానుజమతస్థులును, ఇది రెండును కా నని మార్థ్యులును పోరాడు నట్లు బైబిలు మొదలగు మత గ్రంథముల విషయము ఇట్టి భిన్నాభిప్రాయములు కలిగినవి. ఇట్టి సంగర్భమున ఇంగ్లండు దేశపు రాజులు తమ యధికారమును అధికము చేసినందుకై, ఇది వఱకు చరితమున కంతకు పోవు గురువుగ నెంచుకొన్నట్లు ఒక మోదట ఇంగ్లండులోని ప్రొటెస్టాంటు లందఱు ఇంగ్లీషు ప్రభువును మతగురువుగ నెంచుకొనవలసిన దనియు, ఇదియే క్రైస్తవధర్మ మనియు, అట్లు భావింపక మతవిషయములయందు ప్రభువు ముక్కి-ఆజ్ఞను శిరసా వహింపవాడు దండనార్హు లగుదు రనియు అనేక శాసనములను గానించిరి. ఈ శాసనములకు బద్ధులై ఇంగ్లీషువారనేకులు ప్రవర్తించుచుండిరి. ఇట్టివారికి ఆంగ్లికను లనియు వీరి మతమునకే ఆంగ్లికకై మత మనియు పేరులు కలిగెను. మతవిషయములయందు తమ ప్రభువును గురువుగ ఆంగ్లికరించుకొని గాక వ్రతములు మొదలగు కర్మలవలన మోక్షము సాధింపవచ్చు ననియు, కనుక ప్రొటెస్టాంటు లందఱు కర్మలు చేయవలసిన దనియు, ఈ యాంగ్లికనులు వాదించిరి. కాని, ప్రొటెస్టాంటులలో మఱికొందఱు భిన్నాభిప్రాయములు కలవారైరి. మతవిషయములయందు ఎవరికి వారే గురువు లని కొందఱును, ఇట్టి విషయములయందు పండితుల సభయే గురువు గాని ప్రభువు ఎన్నఁటికిని గురువు కాఁజాలఁడని చూచుకొందఱును, కర్మలవలన ఎట్టి ప్రయోజనమును లే గని మోక్షమును స్వల్పమైన హృదయమును మాత్రమే మోక్ష సాధనము లనియు వీ రంగఱుగా వాదించిరి. ఇట్టివారికి సస్టెయిన్ మెన్ పేరు కలిగెను. ఈ పూర్వరిటులలో కూడ ఎన్నిగోనా ముసకానిలు పుట్టినవి.

ఆ కాలమందు ఇప్పటివలె విరోధా దేశములలో వివిధమైన మతమునది నుండునకు కూడ లేక యుండినను. ప్రతి మనుష్యుఁడను ఆన మతమే సత్యమై గాని మనియు గ్వరూనితోధులను బలపఠిపఱచి రక మతియును పెచ్చుకొంటు లను సంభవించుట, ఒక గొప్ప కుండు అనేకమతములవా రుండుట గొప్ప అలముయొక్క ప్రయోజన హీను వనియు అభిప్రాయపడుచుండిన. ప్రతిదేశ మలనకు గానూ ఈ సత్యమును స్వీకరించినో ఆ మతమునే దేశము గురిట నాటవలె ననియు అట్లు చేయుటయే గొప్పధర్మ మనియు స్పష్టము గలిగి యుండెను. ఈ కారణమును బట్టి ఇంగ్లండు, దేశపు రాజు లా కాలమున ఆంగ్లికకై మతమును స్వీకరించినవారగుటనే తమకు విరోధులైన పూర్వరిటులను అనేకవిధముల బాధించుచుండిరి.

పూర్వరిటనులు వారి దేవాలయములకు వెళ్లగూడ దనియు వారి గ్రంథములను ప్రచురించి వారి మతమును ఇతరులకు బోధింపగూడ దనియు ఆంగ్లికనులు చేయుచుండు కర్మల నన్నిటిని వారు కూడ చేయవలసిన దనియు ఇంగ్లీషు ప్రభువులు అనేకకాలములు చేసిరి. పూర్వరిటనులు స్వమతోద్ధరణమునకై పడుచున్న బాధలు ఇన్నన్ని కావు. వారిలో అనేకులు కారాగృహములందే తమ యావజ్జీవమును గడపవలసియైందిరి. అనేకులు చెవులు ముక్కులు మొదలగువానిని కోలుపోయి కురూపులైరి. ఇట్లు అనేకవిధములయిన శిక్షలకు వారు పాత్రులగుచుండ, ఇంక తమ జన్మము వృధా యనియు తాము ఇంగ్లండులో నుండువఱకు స్వమతధర్మముల నాచరించుటకు వీలుండ దనియు, పరమతధర్మములను స్వీకరించిన నరకప్రాప్తి కారణమనియు, ఇహనుభవము లెన్ని యున్నను పరనుభవార్థము లేనప్పుడు జీవించియుండుటకంటె మరణమే మేలనియు నిశ్చయము చేసికొనిరి.

ఈ పూర్వరిటనుల దురవస్థలే ఇంగ్లీషువారి 'కాలనీల యభివృద్ధికి కారణ మాయెను. నిలుచుటకు స్వదేశముందు నీడ లేక, ప్రభువుల ప్రబలవిరోధమునకు పాత్రులై, మతనిరతులైన పూర్వరిటనులు ఇంగ్లండునుండి సమస్తబాధలు పడుటకన్న దేశాంతరములకు వెళ్లి యశ్చేచ్ఛముగ స్వమతధర్మముల ప్రకారము జీవింపవచ్చుననెడి యభిలాషతో, అమెరికా ఖండముందు నిర్జనప్రదేశము లెన్నియో యున్నవి గనుక అచ్చటికి వెళ్లినయెడల మతవిషయములయందు శుక్కు నిర్బంధించువా రెవ్వరు నుండరని, మాతృదేశమును వదలుటకు తీర్మానించుకొనిరి. ఈ పూర్వరిటనులు మిక్కిలి పట్టుదల గల మనుష్యులు; వీరికి స్వాతంత్ర్యమును దున్నంత ప్రేమ మరి జేనియందును లేదు. వీరందఱు మిక్కిలి ధనవంతులును మిక్కిలి దరిద్రులును గాక కష్టపడి పనిచేసి గృహస్థధర్మములను నిర్వర్తించుటయందు మిక్కిలి యాసక్తి గలిగినవారు. అమెరికాలో కాటడవులును క్రూరమృగములును గల వనియు, ప్రప్రథమమున ఎంతయో కష్టపడినా గాని తమకు జీవనాధాగములు కలుగజాల వనియు వీరెరిగియుండినను, ఈ కష్టములను వీరు గమనింపక, స్వమతమును నిరాలంకముగ నవలంబించి స్వధర్మమును ఇష్టమునచ్చినట్లు పాటించునట్లును గదా అనేక యుత్సాహముతో వీరు 1620 మొదలు అమెరికాకు వెళ్లుటకు ప్రారంభించిరి. 1628 మొదలు 1640 లోపుగా ఇరు వదివేల పూర్వరిటనులు ఆలుబిడ్డలతో కూడ ఇంగ్లండును విడిచి అమెరికాకు వెళ్లి స్థిరనివాసముల నెర్పజుచుకొనిరి. వీరే వర్జీనియాకు ఈ త్తర భాగమును స్థిరపఱచి, మొనుచేసుట్సు, రోడ్ బిలందు మొదలగు నా నులను స్థాపించిరి. 1640 తర్వాత కొన్ని సంవత్సరములముఖమున పూర్వరిటనులు ఇంగ్లండును విడిచి అమెరికాకు వెళ్లుట మొనరి. ఏలన, 1640 తర్వాత ఇంగ్లండులోని పూర్వరిటనులు లమ ప్రభువుల మొదటి చార్లెసుయొక్క దుష్పరిపాలనమును భరింపలేక, అతనితో కలసింది యొప్ప నైస్యములను గూర్చి యుద్ధమును నడిపి నడిచి మద కాతని నురదీసి 1649 లో ఇంగ్లండునుండు పూర్వరిటను ప్రభుత్వమును స్థాపించిరి. 1660 వఱకు వీరి ప్రభుత్వమే సాగుచుండుటవలన ఇంగ్లండును వదలి అమెరికాకు వెళ్లుటకు వీరి కవసరము లేకపోయెను. 1660 లో మొదటి చార్లెసు కుమారుడైన రెండవ చార్లెసు తిరిగి ఇంగ్లండునకు రాజై ఆంగ్లిక మతమును స్థాపించి పూర్వరిటనులను బాధపెట్టుటకు మొదలిడెను. కనుక వెక్సలేనియా మొదలగు కాలనీలలోనికి మరికొందఱు పూర్వరిటనులు వెళ్లిరి. మతబాధల నోర్వజాలక అమెరికాకు వెళ్లినవారిక పూర్వరిటనులు మాత్రమే కాదు. 1682 లో కరాచిక్కును కొందఱు అమెరికాకు వెళ్లి మేరీలాండును కాలనీని స్థాపించిరి. 1750 నాటికి అమెరికాలో ఇంగ్లీషువారి కాలనీలు పదుమూడుండినవి. ఇందులో నుమారు ఎనిమిది కాలనీలను స్థాపించుటకు పూర్వరిటనులును కతాలిక్కులును కారకులు.

వేలకొలది ఇంగ్లీషువారిట్లు అమెరికాలో చేరి ధనవంతులగుచుండుటను చూచి, పూర్వముకంటె ఎక్కువ సాహసముతో వ్యాపారమునకును వ్యవసాయము చేసి ధనము గడించుటకును మఱికొందఱు ఇంగ్లీషువారు వెళ్లిరి. ఈ కారణముచేతనే 1750 నాటికి పదుమూడు ఇంగ్లీషు కాలనీలు ఆ ఖండముందు ఏర్పడినవి.

తృతీయాధ్యాయము

ఇంగ్లీషువారి కాలనీలు ఈ విధముగ వృద్ధి యగుచుండుటను చూచి స్పెయిన్ హాలెండు ఫ్రాన్సు మొదలగు దేశములవారు మిక్కిలి ఆనూయపడసాగిరి. కాని, 1558 తర్వాత వారి బలము క్షీణించుచుండుటచేత స్పెయిన్ వారు ఇంగ్లీషువారి కేలాటి యాటంకమును కలుగజేయలేకపోయిరి. ఇది గాక, పూర్వరిటనుల తమ యధికారమును ఇంగ్లండులో స్థాపించిన కాలముందు 1655 లో ఇంగ్లీషువారు స్పెయిన్ వారిని తిరిగి యెడించి, వారి స్వాధీనము దున్న అమెరికాలోని జమైకా యను ద్వీపమును వశపఱచుకొనిరి.

హాలెండు ప్రజ లగు డచ్చివారిని ఓడించుట ఇంగ్లీషువారికింత సులభము గాకపోయెను. ఇంగ్లీషువారివలెనే ఈ డచ్చివారు కూడ ప్రాతెస్టాంటు మతమును స్వీకరించిరి. వారివలెనే వీరు కూడ సముద్రయానముందును సముద్రయుద్ధముందును కడతేటినట్టివారు. స్వమతమును స్వాతంత్ర్యమును రక్షించుకొనుటకై 1600 కు మాన్సు డచ్చివారు నుమారు ముప్పది సంవత్సరములు తమ కష్టపడు పరిపాలకులుగా నున్న స్పెయిన్ వారిలో ఘోరయుద్ధము గావించి, తమ దేశము మిక్కిలి చిన్న దైనను, స్పెయిన్ రాజుల కున్నంత బలము తమకు లేకపోయినను, తమ శౌర్యపరాక్రమములచేతను, స్వాతంత్ర్యమును రక్షించుకొనుటయందు తమకు గల యుత్సాహము చేతను, స్పెయిన్ వారి బలము నెల్ల నాశనముచేసి, స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొని యుద్ధవిషయములయందు దురుభవమును పొంది ఆసమానమైన యుద్ధకౌశలము గలవా రైన ప్రఖ్యాతి గాంచిరి. 1600 వఱకు డచ్చివారి పేరు చేత పరుల మధ్య గామునకు లోబడియుండిన ఈ డచ్చివారు స్వబలమును ఇప్పుడు తెలిసికొని, దేశాంతరములలో వ్యాపారము చేసిన సమకట్టి, ఇండియా మొదలగు కూర్పు దేశములకు పోగ్గుగల్గవారు కనుపెట్టిన మార్గమున లమ యెడలను పంపి, విశేష ద్రవ్యమును గడింపనాగిరి. ఇంత గాక, తూర్పు దేశములనుండి ఐరోపాకు వచ్చుసరకు లన్నియు వీరి యెడలలోనే వచ్చుచుండెను. వ్యాపారమునకు మాత్రమే గాక, వీరు కాలనీలను స్థాపించుటకు కూడ ప్రయత్నించి అమెరికాలో ఇంగ్లీషువారి కాలనీల మధ్యమున రెండు

కాలనీల నేర్పాటు చేసింది. వీరు స్పెయిన్ వారితో స్వాతంత్ర్యముకొరకు యుద్ధము గావించుచున్న కాలమందు ఇంగ్లీషువారు వీరికి మిత్రులై విశేష సహాయము చేసినప్పటికిని, వీరును ఇంగ్లీషువారును ఒకటే (ప్రాప్రెస్టాంటు) మతస్థులైనప్పటికిని వ్యాపారము సమిత్తుగను కాలనీల విషయమందును వీరికి పరస్పరవిరోధము సంప్రప్తించెను. తూర్పు దేశములతో వ్యాపారము చేయవలయునని ఇంగ్లీషువారు కూడ 1600 లో తూర్పు ఇండియా (వర్తక) సంఘము నొకదానిని ఏర్పాటు చేసి ఇండియా జావా సుమాత్రా మొదలగు ప్రదేశములతో వ్యాపారము నారంభించిరి. ఈ కారణముచే తూర్పు సముద్రములయందు వ్యాపారము చేయుచున్న డచ్చి వర్తకులకును ఇంగ్లీషు వర్తకులకును కలహములు కలిగి 1613 లో కొందఱు ఇంగ్లీషువారు డచ్చివారిచే ఈ తూర్పు ద్వీపములయందు చంపబడిరి. అది మొదలు ఈ విరోధము వృద్ధియై తుదకు రెండు దేశములవారి యుద్ధములకు కారణ మయెను. ఈ యుద్ధము లన్నిటిలో మూడు ప్రధానము లయినవి: 1652-1655 వఱకు మొదటి యుద్ధమును, 1661-1667 మధ్యమున రెండవ యుద్ధమును, 1672-1674 మధ్యమున మూడవ యుద్ధమును జరిగెను. వీనియందు డచ్చివారే మిక్కిలి పరాక్రమము చూపినను, కొన్ని సమయములందు ఇంగ్లీషువారు గొప్ప నష్టములు పొందినను, తుదకు జయము ఇంగ్లీషువారికే జరిగినది. ఉత్తర అమెరికాలోని డచ్చి కాలనీలు రెండును ఇంగ్లీషువారి వశమయినవి. అదనము తూర్పు దేశములతో డచ్చివారు చేయుచున్న వ్యాపారము చాలవఱకు తగ్గెను.

1680 తర్వాత డచ్చివారివలన ఇంగ్లీషువారి కేలాటి భయమును లేకపోయెను. సమస్తవిషయములయందును ఇంగ్లీషువారి తో వీరు సహజముగ నుండినను, వారివలె వీరు గొప్ప సామ్రాజ్యాధిపతులు గాకపోయినందునకు కొన్ని బలమయిన హేతువులుండినవి. అట్లాంటిక్ సముద్రమునందే ఇంగ్లండు దేశముండుట వలన ఆ సముద్రమార్గమున వ్యాపారము చేయుటకు ఇంగ్లీషువారి కున్నంత అవకాశము డచ్చివారికి లేకపోయెను. ఇది గాక, హాలెండు ఐరోపా ఖండమున దొక దేశమై అన్ని వైపుల బలమగు శత్రువులచే బాధింపబడుచుండెను. ఇంగ్లండు అట్లు గాక, మహాసముద్రమున దొక ద్వీపముగ నుండుటవలన, ఇంగ్లీషువారికి ఐరోపా ఖండమందు శత్రువు లేందని యున్నను, ఇంగ్లండుపై ఎత్తివచ్చువా గొకరును లేరైరి. ఈ కారణముచే ఇంగ్లీషువారు విశేష ద్రవ్యమును వైశ్యముకొరకు కిచ్చుపెట్టక తమ నౌకాబలమునే వృద్ధిచేసికొని, తద్వారా తమ వ్యాపారమును ఖండారములయందలి తమ సామ్రాజ్యమును పెంచుకొనగలిగిరి. డచ్చివారి కట్టి సదుపాయములు లేవు. వారిది చిన్న దేశము. వారి పొరుగున బలవంతులగు ఫ్రెంచివారుండిరి. ఈ ఫ్రెంచివారి కల్లపక్షము హాలెండును స్వాధీనపఱచుకొనుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. ఈ కారణముచే ఇంగ్లీషు దేశమును ఫ్రెంచివారి నుండి రక్షించుకొనుటకును విశేష వైశ్యములు డచ్చివారికి కావలసియుండెను. వైశ్యములు లేనియెడల తమ దేశము ఫ్రెంచివారి స్వాధీన మగునట్లుండెను. కనుక వారు తమ ద్రవ్యమును నావలకై ఖర్చుపెట్టక వైశ్యములకొరకును కొటల

కొరకును కర్చుపెట్ట లసి యుండిరి. అంగునలగ కొలది కాలము లోనే వారి నౌకాబలము ఇంగ్లీషువారి నౌకాబలమునలె వృద్ధి కాలేక పోయెను. నౌకాబలము లేకుండ సముద్రమార్గమున వ్యాపారము చేయుట అసాధ్య మగుటవలన, 1680 తర్వాత డచ్చివారు ఇంగ్లీషువారితో వైరము చూసి అది మొదలు వారి కుండు మిత్రభావము లిగి ప్రవర్తించుచుండిరి. ఫ్రెంచివారివలన కలుగుచుండు అపాయము సాధ్యమగుచుండుటవలన ఇంగ్లీషువారి సహాయముపై ఫ్రెంచివారిని ఓడించుట ముఖ్యమని డచ్చివారు 1680 మొదలు ఇంగ్లీషువారికి మిత్రులుగనే యుండిరి.

చతుర్థాధ్యాయము

స్పెయిన్ వారిని డచ్చివారిని ఓడించి 1680 నాటికి ఇంగ్లీషువారు మిక్కిలి బలవంతులై యుండిరి. సముద్రములమీదను వీరిని రింపగల సమర్థులు ఎవరును లేకపోయిరి. వీరి వ్యాపారము పొచ్చు మండెను; వీరి కాలనీలు కూడ క్రమక్రమముగ వృద్ధి చెందుండెను. వీరికి చుంచి స్థితియుండుండ, ఫ్రెంచివారు తమ వ్యాపారమును సామ్రాజ్యమును వృద్ధిచేసికొనుటకై ప్రయత్నించి ఇంగ్లీషువారి యాధిక్యమునకు కొన్ని గూటంకములు కలుగఁ జేయుచుండుట కనుక 1680 తర్వాత ఇంగ్లీషువారు ముఖ్యముగా ఫ్రెంచివారి తోనే యుద్ధములు చేయవలసినవారైరి.

1680 నాటికి అనేకవిషయములయందు ఐరోపా దేశములందఱిలోను ఫ్రెంచివారే మిక్కిలి ఘనతను చందముగలవైరి. వీరి లండను అంతఃకలహములు మాని వికసించుచు దేశభక్తిగము కలిగి యుండిరి. అప్పటికే వారు స్పెయిన్ దేశములకు జగ్మములను అనేక యుద్ధములందు ఓడించి స్పెయిన్ రాష్ట్రములను కొన్నిటిని జగ్మకారాష్ట్రములను సరికొన్నిటిని వశపఱచుకొని, ఐరోపా ఖండమందలి రాజ్యము లన్నిటిలో మిక్కిలి బలము గల దని ప్రఖ్యాతి గాంచిన రాజ్యమును సంపాదించిరి. ఆ కాలమందు ఫ్రెంచిరాజ్యమును పాపాలించుచున్న లూయీ 14 వ ప్రభువు మిక్కిలి శక్తిసామర్థ్యములు గలవాడై తన యధికారమును ఐరోపా ఖండములోని ఇతర దేశము లన్నిటిపై స్థాపించి, ఖండము నంతటినీ తన వశములో నుంచుకొనవలయు ననెడి పోరాటము పాత్రుడై యుండెను. ఈ ప్రభువు దిగ్గజ అప్పటికి అన్వితీయమగు వైశ్యములును వైశ్యాధిపతులును మంత్రులును ఉండి, అతని రాజ్యము శిథిలమవకుండా ప్రాకారము దేశముయొక్క ఘనతను వృద్ధి చేయు విషయము గానిని శివతనగా యుద్ధాహముతో తోడ్పడుచుండిరి. లూయీ రాజ్యమునకు వచ్చినప్పటికి ఫ్రెంచి రాజులు విస్తారమైన వైశ్యములనే కలిగియుండిరి కాని, నౌకాబలమును వృద్ధిచేసికొని సముద్రములపై తమ యధికారమును స్థాపించుటకు ప్రయత్నించినవారు వారు. లూయీ అట్లు గాక, అతిశ్రద్ధుకాలమున యుద్ధనౌక లనేకములు తయారుచేసి, అమెరికా ఖండమందు ఫ్రెంచి కాలనీలను కొన్నిటిని స్థాపించుటకును, తూర్పు దేశములతో ఫ్రెంచివారి వ్యాపారమును బలపఱచుటకును మొదలిడెను. ఇది యంతయు చూచి ఇంగ్లీషువారు సహజభీతిని పొంది, లూయీయొక్క యుద్ధములు

సభలును లైసెన్సెడల తా మెంతయో కష్టపడి సంపాదించిన కాల నీలును తూర్పు దేశములతోడి వ్యాపారమును తమ వశమందు నిలువకపోవుటయే గాక తమ దేశ స్వాతంత్ర్యమునకు కూడ అపాయము కలుగఁగల దని ఉద్దేశపడిరి. 1688 లో వారి కదివఱకు ప్రభువుగ నుండినట్టి రెండవ జేమ్సును ఇంగ్లీషువారు సింహాసనభ్రష్టునిఁ గావించి, తమకు ఆచరత్వఁ ద్రేనట్టియు అప్పుడు హాలెండునకు ప్రభువుగ నున్నట్టియు మూడవ విలియమునకు ఇంగ్లీషు రాజ్యము నిచ్చి దానిని పరిపాలింపవలయు నని కోరిరి. ఈ కోరిక ప్రకారము మూడవ విలియము హాలెండునకు మాత్రమే గాక ఇంగ్లండునకు కూడ ప్రభు వగుటను చూచి, ఫ్రెంచి రాజగు లూయీ చాల క్రోధము చెంది, విలియము ఇంగ్లండునకు రాజుగా నుండుటను తా నెంత మాత్రమును ఒప్పుకొనఁజాల ననియు, రెండవ జేమ్సును తిరిగి ఇంగ్లండునకు బలవంతముగ రాజును చేసెద ననియు బెదిరింప సాగెను.

ఇది గాక, ఈ లూయీ హాలెండు బెల్జియము దేశములను స్వాధీనపఱచుకొనవలె ననియు, ఇంగ్లండు పరిపాలనలో నున్న ఐర్లాండును ఇంగ్లండునుండి వేరుపఱపవలె ననియు ప్రయత్నము చేసి అందుకు తగిన వ్యూహములు పన్నుచుండెను. హాలెండు బెల్జియము దేశములను లూయీ జయించినయెడల ఫ్రెంచివారు ఇంగ్లండుపై దండెత్తినట్లుట సులభమనియు, ఆ కారణముచే తమ స్వాతంత్ర్యమునకు నష్టము కలుగు ననియు, ఇట్టి సందర్భములో ఊరకయ్యుండుట ఘర్షణ కాదనియు ఇంగ్లీషువారు ఫ్రెంచివారితో యుద్ధమునకు సూచిరి. 1689 మొదలు 1697 వఱకు యుద్ధము జరగెను. ఇందువలన ఆంగ్లేయుల సామ్రాజ్య మభివృద్ధి చెందకపోయినను లూయీయొక్క ప్రయత్నముల కన్నిటికిని విఘ్నములు కలిగెను. కాని, లూయీ మాత్రము తన తొలి యుద్దేశములను ముగించిన వాఁడు కాఁడు. 1700 లో స్పెయిన్ దేశపు రాజు చచ్చుటకు సిద్ధమై యుండఁగా, తన మనుమనిని స్పెయినుకు రాజుగ చేసి, ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యమును స్పెయినునందును ఆ మెరికాలోని స్పెయిన్ వారి కాలనీలయందును స్థాపింపవలె నని లూయీ పట్టుపట్టెను. ఇంత గొప్ప సామ్రాజ్యము లూయీకి దొరకినయెడల, ఇంగ్లీషువారి కపాయము కలుగు నని, ఇంగ్లండుకు రాజైన మూడవ విలియమును ఇంగ్లీషు ప్రజలందఱును ఫ్రెంచివారితోడి యుద్ధ మవసరమని, 1700 లో దానిని ప్రారంభించిరి. 1700 మొదలు 1713 వఱకు ఈ యుద్ధము జరగెను. ఇది ఇంగ్లీషువారు ఫ్రెంచివారి ప్రయత్నములను భంగపఱచుటకుఁ గాను చేసిన రెండవ యుద్ధము. ఇందులో కూడ ఇంగ్లీషువారికే జయము కలిగెను. యుద్ధాంతమున ఫ్రెంచివారును తమ మిత్రులగు స్పెయిన్ వారును ఇంగ్లీషువారికి తమ వశమందున్న ప్రదేశములను కొన్నిటిని ఇయ్యవలసిన వారైరి. హడ్సన్ బే అకేడియా న్యూఫౌండ్లాండు అను ఆమెరికాలోని రాష్ట్రములను ఫ్రెంచివారును, జిబ్రాల్టరు మైవార్కా అను ఐరోపాలో మధ్యధరాసముద్రమందలి ప్రదేశములను స్పెయిన్ వారును ఇచ్చివేసిరి. కనుక ఈ యుద్ధమువలన ఫ్రెంచివారి యాశలు భంగము పొందుటయే గాక ఆమెరికాలోని ఆంగ్లేయసామ్రాజ్య మభివృద్ధి గాంచెను; ఇంతే గాక, అట్లాంటిక్కునుండి మధ్యధరాసముద్ర

మునకు పోవు మార్గములో నున్న జిబ్రాల్టరు ఇంగ్లీషువారి వశమగుటవలన అది మొదలు మధ్యధరాసముద్రమందు ఇంగ్లీషువారి నాకాబలము స్థిరముగ నాటుకొనెను.

1713 మొదలు 1756 లోపున ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్యము విశేషమైన అభివృద్ధిని పొందలేదు. కాని, ఫ్రెంచివారితోడి వైరము మాత్రము దినదినము హెచ్చుచుండెను. 1742 మొదలు 1748 వఱకు మరియొక యుద్ధము వీరికి జరిగినది గాని, ఇందువలన ఇంగ్లీషువారికి విశేషలాభము కలుగలేదు. 1756 మొదలు 1763 వఱకు ఇంగ్లీషువారికిని ఫ్రెంచివారికిని నాల్గవ యుద్ధము జరగెను. ఇదియే ఈ యుద్ధము లన్నిటిలోను ప్రధానమైనది. ఇందువలననే ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్య మనేకప్రదేశములయందు దభివృద్ధి చెందఁగలిగినది.

1600 మొదలు 1750 వఱకు తూర్పు దేశములతో ఇంగ్లీషువారు వ్యాపారము చేయుచుండిరి. ఇందుకై 1600 లో వారు తూర్పిండియా వర్తక సంఘము కదానిని స్థాపించిరి. ఈ సంఘమే మన దేశముందు ఆంగ్లేయ సామ్రాజ్య స్థాపనకు ప్రధాన కారణము. 1750 కి పూర్వ మింగువిషయమై ఈ సంఘమువా రేమి చేసినదియు మనము తెలిసికొనవలయును.

ఈ సంఘమును స్థాపించుటలో ఇంగ్లీషువారి యుద్దేశము వ్యాపారము చేయుటయే గాని దేశములను సంపాదించుట కాదు. ఇంతే గాక వ్యాపారము చేయుటలో కూడ, ఇండియాతోఁ గాక, దీనికి తూర్పునం గున్న జావా మొదలగు ద్వీపములతో వ్యాపారము చేయుటవలన ఎక్కువ లాభమును సంపాదింపవచ్చు నని మొదట ఈ సంఘమువారు ఆ ద్వీపములకే వెళ్లుచుండిరి. కాని, ఇంగ్లీషువారికి పూర్వమే డచ్చివారు ఆ ద్వీపములతో వర్తకము ప్రారంభించి యున్న కారణమున వారు ఇంగ్లీషువర్తకులకు విశేషనష్టమును అపాయమును కలిగించి 1613 లో ఇంగ్లీషు వర్తకులను కొందఱిని చంపివేసిరి. ఈ కారణముచేత తూర్పు ద్వీపములతోడి వర్తకమును మాని తూర్పిండియా సంఘమువారు ఇండియాతో వ్యాపారమునకు మొదలిడిరి. అప్పుడు గూడ మన దేశమును జయించి పరిపాలింపవలయు ననెడి ఉద్దేశము వీరికి లేదు. తాము ఇంగ్లండునుండి దీసికొని వచ్చినట్టియు ఇండియాలో కొని ఐరోపాకు తీసికొనిపోవునట్టియు సరకులను పెట్టుకొనుటకు గొప్పగొప్ప పట్టణములయందు కొన్ని వర్తకశాలలను ఏర్పాటుచేసికొని, ఈ శాలలను రక్షించుకొనుటకై వాని మట్టు కోటలను కట్టుటకు మొదలిడిరి. ఈ విధముగ 1639 లో చెన్నపట్టణపు కోటను వీరు కట్టిరి. 1660 లో పోర్చుగీసువారు వీరికి బొంబాయి పట్టణము నిచ్చిరి. 1698 లో వీరు కలకత్తా కోటను కట్టిరి. 1750 వఱకు ఈ సంఘమువారు వ్యాపారమునందే శ్రద్ధ వహించియుండిరి కాని, రాజ్యము సంపాదింపవలె నన్న యుత్సాహము వీరియందు లేదు. కాని, అప్పటికి మన దేశములోని స్థితిగతులు మాఱుదొడఁగినవి. మొగలాయీల ప్రభుత్వము క్షీణించెను. ఫ్రెంచివారు దేశమును తమ స్వాధీనము చేసికొనవలె నని ప్రయత్నించిరి. ఇట్టి సందర్భములో తా మూరకయున్న తమ వర్తకమున కపాయము కలుగు నని ఇంగ్లీషువారు కూడ రాజ్యము సంపాదించుటకు పక్రమించిరి. ఇది యంతయు 1750 తర్వాత జరగెను.

ఆంధ్రగ్రంథాలయోద్యమము

అయ్యంకి నేంకటరమణయ్య గారు

పాశ్చాత్యనాగరకీతవలన మన దేశమున కల్పిన మహా భాగ్యములలో సహవాసేచ్ఛ యొకటి యని భావించుచున్నాము. కాని, మన దేశముయొక్క సాంఘిక జీవనము నందు పూర్వము కూడ సహవాసేచ్ఛ ప్రాధాన్యము వహించి వన ప్రాచీనుల జీవితములను యశోవంతములుగఁ జేసెను. వర్ణాశ్రమధర్మము లా కాలమున స్నేహబుద్ధి కెంత మాత్రమును ఆటంకములుగ పరిణమించి యుండలేదు. అయినను, ఈ కాలమున ప్రాచీన ప్రతిష్ఠాపన లన్నియు నశించియుండుటచే ఆ కాలమునాటి చాతుర్వర్ణములే ఇప్పుడు గృహార్థదాయకము లై యున్నవి. అందుచేత, సహవాసమువలన సహజముగఁ గలుగవలసిన మనోహరత్వమును ఆనందమును నశించిపోవుటయే కాక, పరస్పరద్వేషభావము లంకురించి ప్రజ్వరిల్లుచు దేశము నంతను దహించుచున్నది.

ఇంతే కాక, ఉద్యోగస్థులు సామాన్యజనులను జూచిన నేనగించుకొనెదరు. వర్తకులను జూచిన విద్యాధికులకుఁ గిట్టదు. మన దేశముయొక్క యైక్యతమున కంతకును ఆధార భూతులగు వ్యవసాయదారుల స్థితి మిక్కిలి హీనముగా ఉన్న దని చెప్పుట కెంత మాత్రమును సందియము లేదు. విద్యయందును సంఘమునందును కూడ సమానమైన స్థితియం దున్నవారితో నైన కలసిమెలసి యుండుట తమ గౌరవమునకు హానికర మని ఉద్యోగస్థులు తలంచుచున్నారు. సామాన్యజను లన్ననో, ఉద్యోగుల యధికారమును జూచి భయపడుచున్నారు. దేశమునందు జరగుచుండు వివిధోద్యమములకు విశేషద్రవ్యసాహాయ్యము వ్యవసాయదారులను వర్తకులను చేయుచున్నను, వాని సీర్వహణమునందు వారి కెంత మాత్రమును జోక్యము లేకున్నది. ఈ విధముగ పరస్పర విశ్వాసాభావముచే జను లందఱికిని సంబంధించిన విషయములందు కూడ, నిజమగు సంఘీభావ మేర్పడుటకు ఎంత మాత్రమును అవకాశము కలుగుట లేదు.

ఈ దుస్థితిలో ఉన్న సంఘమును సంస్కరించుట ఎట్లు? దీనిని సంస్కరించుటకుఁగాను సంఘీభావ మేర్పడుటకు సహాయపడు సాధనముల నెల్ల మనము సమకూర్పవలెను. ఆకస్మికముగా తటస్థించు సాధనములను గూర్చి ఇచ్చట మనము చర్చింప నక్కఱలేదు; కాని, జను లందఱును సంఘీభావము కలిగి యుండుటకును, అన్యోన్యపరిచయము నభివృద్ధిచేసికొనుటకును, సమత్వమును సంపూర్ణముగఁ గలిగియుండిన ధర్మపతనమందిరములు గ్రంథాలయములు వస్తుప్రదర్శనశాలలు మొదలగు వివిధసంఘములను ఇందుకు సాధనములుగా దేశమునం దెల్లడలను విరివిగ స్థాపింపవలెను. భిన్నము

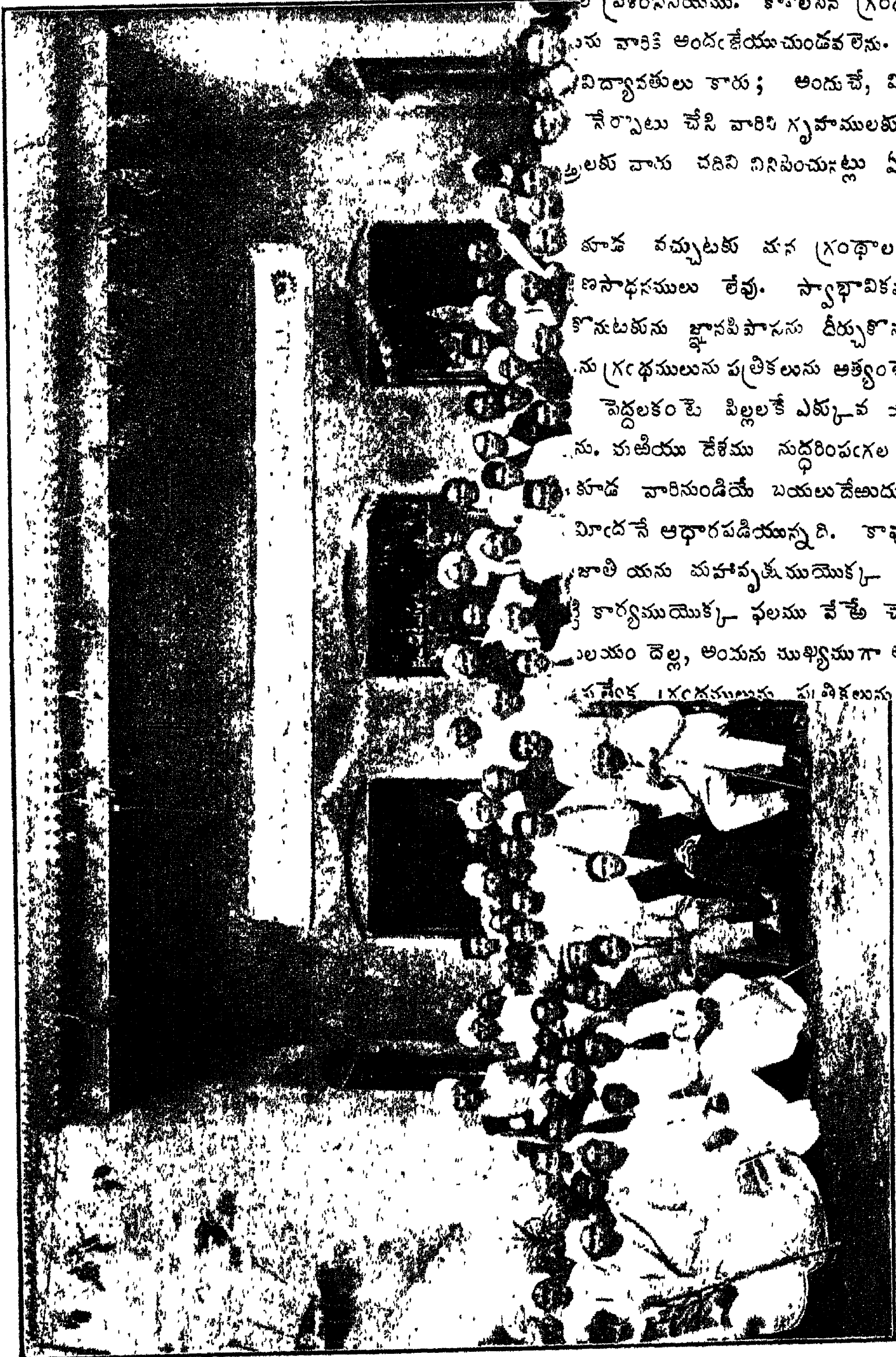
లగు తరగతులకుఁ జెందిన జను లందఱియొక్క ఉద్దేశములను ఏకముఖమునఁ బెట్టుటకై, ఇట్టి సంఘస్థాపనము మిక్కిలి ప్రయోజనకారి. ఇట్టి సంఘములెట్లుండవలెనో నిరూపించుటకు ప్రయత్నింపి.

ప్రపంచమునం దేయే భాగములం దేయే విశేషములు నగుచుండునో, అవి యెల్ల ప్రతిదినమును వార్తాపత్రికలచుండు చుండుటకుఁ గాని, గ్రంథభాండాగారమునం దుండు సేద్యగ్రంథములను జదివి అందలి యమూల్యరత్నములను సంపాదించుటకుఁ గాని, ఉద్యోగస్థులు నిరుద్యోగులు వర్తకులు సామాన్యజనులు విద్యాధికులు పూర్వాచారపరాయణులు సంఘసంస్కర్తలు ఉన్నతజాతులవారు అంత్యజాతులవారు, వారు పీఠన నేల, సకలజనులును ఎచ్చోటికి వివక్షత లేకుండ పోగలుగుదునో, ఇట్టి స్థలమే సార్వజనికగ్రంథాలయము. విద్యాధిదేవత యగు సోమ్యతీదేవిఁ జూతి మతవివక్ష గాని, గొప్పతనము బీదతనము అను భేదబుద్ధి గాని ఎంత మాత్రమును లేదు. న్యాయవాది కానిండు, ఉపాధ్యాయుఁడు కానిండు, ఈనాందారుఁడు కానిండు, వర్తకుఁడు కానిండు. ఇతఁడు ఎవరైన కానిండు, ఆమె పాదపద్మముల సన్నిధిని మోకరించి జ్ఞానామృతమును తినివిదీర త్రోలవచ్చును. విజ్ఞానపీఠాసనను దీర్చుకొను నుద్దేశముతో చనుదెంచు బీదవానితో సరిగా కూర్చుండి చదువుకొనిన తన పరువు తక్కువగు నని భాగ్యవంతుఁడెంత మాత్రమును భావింపరాదు. ఈ విశాలోద్దేశములను నెఱవేర్చుటకు సంఘములను తగినంత పునాది గలవిగ స్థాపింపవలెను. గ్రంథములను పత్రికలను ఏర్చునప్పుడు అన్ని తరగతుల జనులయొక్క రుచులను కనిపెట్టవలెను. జనుల సాంఘికజీవనమునం దేకభాజనముగ పనిచేయవలెనని తలంచు సంఘము సార్థక మగుటకు ఈ విషయములంగు నిష్పాక్షికముగ నుండవలెను. ఈ విధముగ ధర్మగ్రంథాలయములు, పతఃమందిరములును, ఒక గ్రామముయొక్క గాని పట్టణముయొక్క గాని సర్వజనులకును ఉపయోగించు సాంఘికప్రతిష్ఠాపనలై వెలయవలయును.

జను లందఱును ఒకచోట సమావేశమై పరస్పరము భావములను వెల్లడించుకొనుటయొక్క ప్రాముఖ్యమును గణుతింప శక్యము కాదు. ఇట్లు సమావేశ మగుటవలన మానవుని జీవితమును నడతను అంటియుండు స్వల్పము లగు ఆనీకదుర్గుణములు రాలిపోవును. భాషావిషయము గాని, శాస్త్రవిషయము గాని, రాజకీయవిషయము గాని, సంఘవిషయము గాని చర్చించునపుడు దీర్ఘాలోచనాయుతుఁడగు మేధావంతుఁడు ఇతరులను సరియైన మార్గమునఁ బెట్టఁజాలి యుండును.

కాని, ఆంధ్రదేశమునం దిప్పుడు నిలసిల్లియున్న గ్రంథాలయ

RAMA MOHANA FREE LIBRARY, BEZAWADA

మును చేయవలసియున్నది. ఈ విషయమున
 ల కొన్ని గ్రంథాలయములవారు పరిశ్రమ చేయు
 ప్రశంసనీయు. కాకలసిన గ్రంథములను పత్రి
 ను వారికి అందజేయుచుండవలెను. ఇంతే కాదు.
 విద్యావతులు కారు; అందుచే, విద్యావతు లగు
 నేర్పాటు చేసి వారిని గృహములకు సంపి, చదువు
 త్రులకు వారు చదివి వినిపించునట్లు ఏర్పాటు చేయ

మాడ వచ్చుటకు మాన గ్రంథాలయములయందు
 నిసాధనములు లేవు. స్వాభావికముగ జిజ్ఞాసను
 కొనుటకును జ్ఞానపిపాసను దీర్చుకొనుటకును పెద్ద
 ను గ్రంథములును పత్రికలును అత్యంతావశ్యకములు.
 పెద్దలకంటె పిల్లలకే ఎక్కువ యవకాశములను
 ను. చుట్టియు దేశము సుద్ధరింపఁగల మహాపురుషు
 మాడ వారినుండియే బయలుదేలుదురు. భావిదశ
 మీదనే ఆధారపడియున్నది. కావున, వారిని నిర
 జాతి యను మహావృక్షముయొక్క వేళ్లను నెకలిం
 కార్యముయొక్క ఫలము వేతే చెప్పవలయునా?
 లయం దెల్ల, అందును యుఖ్యముగా అమెరికాదేశము
 నుండి 100 గ్రంథములును పత్రికలును మాడ విశేష

రామమోహన ధర్మ పుస్తకాలయము

ఆ

పాశ్చాత్యనాగరతవలన మన దేశము

భౌగోళికములలో సహవాసేచ్ఛ ను
నించుచున్నాము. కాని, మన దేశముయొక్క
నందు పూర్వము కూడ సహవాసేచ్ఛ ప్రా
వస ప్రాచీనుల జీవితములను యశోవంతములు
శ్రమధర్మము లా కాలమున స్నేహబుద్ధి కెంత
ములుగ పరిణమించి యుండలేదు. అయినను, మన
ప్రతిష్ఠాపన లన్నియు నశించియుండుటచే ఆ క
ర్వర్ణములే ఇప్పుడు సామాన్యదాయకము లై
చేత, సహవాసమువలన సహజముగ గలుగవల
యును ఆనందమును నశించిపోవుటయే కాక, ప
లంకురించి ప్రజ్వరిల్లుచు దేశము నంతయు దహించ
ఇంతే కాక, ఉద్యోగస్థులు సామా

DR K. V. SUBBA RAO M. B. (HOMEO)

డాక్టర్ కె. వి. సుబ్బారావుగారు ఎం. బి. (హోమోపతి)

V. RAMALINGASWAMY PANTULU B. A. B.O.B.I.I

G. SREENIVASA RAO PANTULU B.A., B.L.

గోవిందరాజుల శ్రీనివాసరావుపంతులుగారు

వి. రామలింగస్వామి పంతులుగారు బి. ఎ. బొబ్బిలి

ములలో నిజముగ సాగ్వజనికగ్రంథాలయము లని పిలువఁదగినవి బహుస్వయముగ నున్న వని చెప్పిన, అతిశయోక్తి యని తలఁపరాదు. ఈ వాక్యము పట్టణములయందున్నవారికే గాక పట్టణములయందును వానికిఁ గూడ వర్తిండును. గ్రంథాలయము లందు స్థలములు మిక్కిలి రంజకములై హృదయాకర్షకములుగ నుండవలెను. స్వస్థానముగా జనలు పగ లంతయు తిరుగు వ్యాపారములను జూచుకొని సామంతులయమునందు గ్రంథాలయమునకుఁ గాని పఠనమందిరమునకుఁ గాని విచ్చేయుదురు. అందుచే అది బహిరంగ ప్రదేశమునందు గాని సరివిగా వచ్చుట కనుకూలముగ నుండవలయును. దాని చుట్టును చెట్లను పెంచిన జనప్రియముగ నుండును. గ్రంథములు అందఱికిని సులభముగ అందుఁజూ టగునట్లు చేయవలయును. గ్రంథాండాగారికుఁడు చదువరుల నుదయ కనిపెట్టి ఎవరికి తగిన గ్రంథములను వారి కందఁజేయుచుండవలెను. అతఁడు ఉల్లాసవంతుఁడై మిక్కిలి రసజ్ఞుఁడగు నుండవలెను. గ్రంథాలయమున కాతఁడు ప్రాణము; దానియొక్క సఫలతకు ఆతఁడే మూలము.

చదువుకొనఁగలిగినవారికి గ్రంథముల నిచ్చునంత మాత్రముననే గ్రంథాలయముయొక్క ధర్మము పూర్తి కాలేదు. దురదృష్టవశము చే మన దేశమునందు చదువుకొనఁ జాలనివారు పురుషులయందే అనేకులు కలరు. అట్టివారిలో నయస్సు మీతినవారికి చదువు చెప్పట మిక్కిలి కష్టమగు కార్యము; కాని, వారిని జ్ఞానవంతులుగ చేయుట మనకు చేతనయిన పనియు ధర్మమును నై యున్నది. గ్రంథాలయములయందే గాక, వారు నివసించుచుండెడు గుడిసెలకు సైతము పోయి గ్రంథములను పత్రికలను జదివి బోధించి, వారి జ్ఞాననేత్రము వికసించునట్లు చేయవలెను. అప్పుడే గ్రంథాలయముయొక్క ధర్మము పూర్ణముగ నెఱవేరిన దని చెప్పవచ్చును.

స్త్రీలకును పిల్లలకును కావలసిన ఏర్పాటులు మన గ్రంథాలయములయందు లేవు. స్త్రీలు సాంఘికములగు చేరుటకు మాత్ర మభ్యంతరము లేదు. కాని, వారికి కావలసిన ప్రత్యేకమగు ఏర్పాటులు లేనిది లాభ మేమి? స్త్రీని మనము గృహాధిదేవత యనియు, ఆర్థాంగ లక్ష్మి యనియు పిలుచుచున్నారము. పురుషులతో సమానముగను సంఖ్యయందు ఎక్కువగను కూడ ఉన్న ఈ లక్ష్మీదేవతలను నిరసించిన మన కిహపరములు రెండును లేవు. సంఘశరీరమున సగపాలు చలనరాహిత్యమై యుండిన, ఆ శరీరము విశేషకాలము నిలువఁజాలదు. కావున, వారు గూడ అభివృద్ధి నొందుటకు కావలసిన ఏర్పాటులను జేయుట అత్యంతావశ్యకమై యున్నది.

కొన్ని గొప్ప పట్టణములయందు స్త్రీలకు ప్రత్యేక గ్రంథాలయములును పఠనమందిరములును తదితరసంఘములును ఏర్పడుచున్నవి. ఇది కుభనూచకమే కాని, దేశమునందున్న స్త్రీ లందఱును గాఢాంధకారమున మునిగియున్నప్పుడు ఈ స్వల్పమగు పని ఆవగింబయం దఱిభాగమైనను కాదు. కావున, చందా లేమియు తీసికొనకుండఁగనే స్త్రీలు చదువుకొనుటకు గ్రంథములను పత్రికలను వారి గృహములకు పంపు నేర్పాటును ప్రతి గ్రంథాలయమును

ప్రతి పఠనమందిరమును చేయవలసియున్నది. ఈ విషయమున ఆంధ్రదేశమునఁ గల కొన్ని గ్రంథాలయములవారు పరిశ్రమ చేయుచుండుట మిక్కిలి ప్రశంసనీయము. కావలసిన గ్రంథములను పత్రికలను ప్రలిదినమును వారికి అందఁజేయుచుండవలెను. ఇంతే కాదు. స్త్రీ లందఱును విద్యావతులు కారు; అందుచే, విద్యావతు లగు కొందఱు స్త్రీల నేర్పాటు చేసి వారిని గృహములకు పంపి, చదువు కొనఁజాలని స్త్రీలకు నాగు చదివి నినిపించునట్లు ఏర్పాటు చేయవలెను.

పిల్లలు కూడ వచ్చుటకు మన గ్రంథాలయములయందు బొత్తిగా ఆకర్షణసాధనములు లేవు. స్వాభావికముగ జిజ్ఞాసను సంతృప్తికరమగుటకును జ్ఞానపిపాసను దీర్చుకొనుటకును పెద్దలకువలె పిల్లలకును గ్రంథములును పత్రికలును అత్యంతావశ్యకములు. విద్యాభివృద్ధికై పెద్దలకంటె పిల్లలకే ఎక్కువ మహాకాశములను కలుగఁజేయవలెను. చుటియు దేశము సుద్ధరింపఁగల మహాపురుషులును స్త్రీలును కూడ వారినుండియే బయలుదేలుదురు. భావిదశ యంతయు వారిమీదనే ఆధారపడియున్నది. కావున, వారిని నిరసించుట భారతజాతి యను మహావృక్షముయొక్క వేళ్లను నెకలింపుటయే, అట్టి కార్యముయొక్క ఫలము వేతే చెప్పవలయునా? పాశ్చాత్యదేశములయందు వెల్ల, అందును ముఖ్యముగా ఆమెరికాదేశమునందు, పిల్లలకు ప్రత్యేక గ్రంథములును పత్రికలును గూడ విశేషముగ కలవు. గ్రంథాలయములయందు వారు చదువుకొనుటకు ప్రత్యేకమందిరములును, వారికి బోధించుటకు ప్రత్యేక భాండాగారికులును కూడ కలరు. ఆ దేశములయందున్న గ్రంథాలయములలో పిల్లలు చదువుకొనుట కెన్ని సౌకర్యములు కలవో ఊహించుటకైన మనకు శక్తి లేదు. ఏమందురా? అట్టి సౌకర్యములు మన దేశమునందు పెద్దలకు కూడ లేవు.

మన దేశమునందు దిత్తరభావములో పిల్లలు చదువుకొనఁదగిన ప్రత్యేకగ్రంథములును పత్రికలును కొంతవఱకైనను కలవు. కాని, ఆంధ్రభాష ఈ విషయమున మిక్కిలి వెనుకఁబడి యున్నది. ఈ విషయమై తగినవారు వూనుకొని పనిచేయవలసి యున్నది.

ఈ విధముగ గ్రంథాలయములకు, సాంఘికోన్నత్యమునకు, వలయు సౌకర్యముల నెల్ల కల్పించుట విధియై యున్నది. ప్రారంభ దశయందు మన మీ సౌకర్యముల నన్నిటిని సమకూర్పలేక పోవచ్చును. అంత మాత్రముచేత నిరాశ పొందవలసిన యగత్య మెంత మాత్రమును లేదు. స్వల్పముగ మనము ప్రారంభించినప్పటికిని, దాని యుపయోగము, పట్టుదలతో పనిచేయుచుండినచో, క్రమక్రమముగ నభివృద్ధి యగును.

ప్రతిపట్టణమునందును పల్లెయందును గూడ, గ్రంథాలయమునైన పఠనమందిరమునైన స్థాపించుటకు దేశాభివృద్ధి కోరుపా రందఱును నిరంతరము పోటుపడుచుండవలెను. ఉద్యోగస్థులను విద్యార్థులను, పూర్వాచారపరాయణులను నవీనసంస్కర్తలను, అగ్రవర్ణములవారిని అంత్యవర్ణములవారిని, పిల్లలను పెద్దలను, అందఱును ఆచట

చేర్చుటకు ప్రయత్నింపవలెను. ఏ జాతియొక్క నాగరికతాభివృద్ధి పైనను, సాంఘికస్వేచ్ఛమే ప్రధానము; ఈ సాంఘికస్వేచ్ఛమునకు సంపూర్ణ సాంస్కృతిక గ్రంథాలయములు ప్రధానసాధనములు.

II సూరి వేంకటరెసింహము గారు

ఆంధ్రదేశీయుల యభివృద్ధికొఱ కిప్పుడు పాటుపడుచున్న యుద్యమములలో గ్రంథాలయోద్యమ మొకటి. క్రీస్తు శకము 1905 వ సంవత్సరము ఆ ప్రాంతమున మన భరతఖండమున నుద్భవించిన స్వదేశాందోళనము ఆంధ్రదేశమున కూడ వ్యాపించి, ఆంధ్రుల మనంబులలో స్వదేశేవస్తువులయందును భాషయందును అభిమానమును పుట్టింపసాగెను. ఇందుకు ఫలితముగ, అదివఱకు దేశభాషలయెడ మిక్కిలి యాదాసీన్యము వహించెడు ఆంగ్లవిద్యా పాఠశాలలో కొందఱు తమ శక్తియుక్తులను ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి కొఱకు వినియోగింప మొదలుపెట్టెరి. దేశభాషాపత్రికలు కొన్ని విద్యావంతుల యాజమాన్యము క్రిందికి వచ్చి సర్వజనాహ్లాదకరముగ ప్రచురింపబడసాగెను. ఇంతే గాక, ప్రకృతికాస్త్రసంబంధ మైన ట్టియు, మహాపురుషుల జీవితములను గూర్చిన ట్టియు, దేశచరిత్రలను గూర్చిన ట్టియు గ్రంథములు, వానికొఱకై ప్రత్యేకముగ స్థాపింపబడిన సాంస్కృతికసంఘముల పక్షమున గ్రంథమాలాగూఢముగ ప్రచురింపబడసాగెను. నూతనముగా వెలువడుచున్న ఈ గ్రంథములను దేశభాషాప్రకటనలను తెప్పించి చదువుకొనుటకై అచ్చటచ్చట పట్టణములందును పల్లెలందును సంఘము లేర్పడ మొదలుపెట్టెను. ఈ సంఘములే రానురాను అభివృద్ధి చెంది తుదకు మన సాంస్కృతిక ధర్మగ్రంథాలయములుగ పరిణమించినవి. ఈ గ్రంథాలయము లన్నియు జనసామాన్యమునందు విద్యావ్యాపకము చేయుటయే ముఖ్యోద్దేశముగాఁ గలవై యున్నవి. ఈ యుద్దేశమును నెఱవేర్చుటకు వేఱు వేఱు సంఘములు వేఱువేఱు మార్గముల నవలంబించుచున్నవి. ఇట్లు ఈ సంఘముల సంఖ్య రానురాను హెచ్చుచు, తమతమ యుద్దేశములను కార్యాచరణలోనికి తెచ్చుట కవలంబించు మార్గములు పలు తెఱంగుల ప్రసరించుచుండ, బెజవాడయందలి రామ మోహన ధర్మపుస్తకభాండాగార సంఘముయొక్క సభ్యులు, ఆంధ్రదేశమందలి గ్రంథాలయములనుండి ప్రతినిధులను రావించి యా ప్రతినిధుల సభలో గ్రంథాలయోద్యమముయొక్క యభివృద్ధిని గూర్చి ముచ్చటించినచో నుద్యమవ్యాపనమున కెక్కువ యుపయోగకరముగ నుండు నని తలంచి, అట్టి సభను ద్వితీయాంధ్ర మహాజనసభతో పాటు 1914-వ సం. ఏప్రిల్ 10-వ తేదీని బెజవాడ పట్టణమున సమావేశము చేయించిరి. ఆ సభలో, ఆంధ్రదేశమందు ప్రస్తుత మున్న గ్రంథాలయముల నభివృద్ధి నొందించుటకును, కొత్త గ్రంథాలయములను స్థాపించుటకును, గ్రంథాలయోద్యమము ప్రఖ్యాతి గాంచిన దేశములయందీ విషయమున జరగు కార్యక్రమమును మన దేశమందుఁ గూడ దేశకాలపాత్రములకు తగినట్లు మార్పుచేసి ప్రవేశ పెట్టుటకును, “ఆంధ్రదేశ గ్రంథభాండాగార

కావున, సంపూర్ణ సాంస్కృతిక గ్రంథాలయములు ఆంధ్రదేశమునందంతటను నెలకొల్పుటకు దేశాభివృద్ధిని భాషాభివృద్ధిలను అనుచు మహాజనులు ప్రయత్నింతుమనగాఁ !

సంఘ” మను పేరుతో ఒక సంఘము స్థాపింపబడి, చుట్టూనిక బెజవాడ కార్యస్థానముగా చేయబడినది.

ఈ సంఘమునాడు మొట్టమొదట పునఃకొనిన సని యాంధ్రదేశమందలి గ్రంథాలయము లన్నిటియొక్క చరిత్రను నీలై నెలవఱకు వఱకు సంపాదించి, గ్రంథరూపముగ ప్రచురించుటయే యున్నది. ఇందుకొఱకై 30 ప్రశ్నలతో కూడియున్న కాగితములను వెల్లడిన వఱ కెల్ల సంఘములకు పంపి జవాబులు తెప్పింపబడినవి. సంఘము వారికి తెలియని గ్రంథాలయముల చరిత్రను పంపుటకు ఆ గూఢముల కార్యదస్కులు ప్రతికా ముఖమున ప్రార్థింపబడినది. ఇట్లు సంపాదించబడిన చరిత్రవలన 1915-వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెలవఱకు 168 గ్రంథాలయము లున్నట్లు లెక్కకు వచ్చినవి. ఇందు 1914-వ సం. ఏప్రిలులు మొదలు 1915-వ సం. ఏప్రిల్ వఱకు 30 సంఘము లేర్పడినవి. 1915-వ సం. ఏప్రిలునుండి యిప్పటివఱకు 70 సంఘములు నూతనముగా స్థాపింపబడినవి. ఈ సంఘము లన్నిటియొక్క చరిత్రయు నూతనముగా తయారు చేయుటకు తిరిగి ప్రశ్న పత్రములు సంఘములకు పంపబడినవి. అవి యన్నియు చేరిన పిమ్మట తిరిగి నూతనముగ ఆంధ్రదేశగ్రంథాలయ చరిత్ర ప్రచురింపబడును. ఇట్లే యీ యుద్యమముయొక్క యభివృద్ధిని తెలిసికొనుటకుఁగాను ప్రతి సంవత్సరము చరిత్ర ప్రచురింపబడుచుండును. ఈ వ్యాసమునందీ యుద్యమము సంఖ్య లన్నియు 1915-వ సం. ప్రచురింపబడిన చరిత్రమునుండియే గ్రహింపబడినవి. 1915-వ సం. ఏప్రిల్ నెలవఱ కేర్పడిన 168 గ్రంథాలయములలో నైదు స్త్రీల యుపయోగముకొఱకు, స్త్రీలవలననే స్థాపింపబడినవై యున్నవి. తక్కినవానిలో చాల సంఘములయందు పురుషులును స్త్రీలును గూడ సామాజికులుగ నున్నారు. ఈ సంఘము లన్నిటి యందును ప్రజాసామాన్యమున కందఱకును ధర్మముగా పుణ్యకములను వార్తాపత్రికలను ఉపయోగించుకొను సభికారము గలదు. 19 సంఘములకు సంత భవనము లున్నవి. 12 సంఘములచే పాఠశాలలు గూడ నిర్వహింపబడుచున్నవి. 22 సంఘముల యాజమాన్యము క్రింద పురాణపఠనము జరగుచున్నది. కొన్ని సంఘముల వారు మాజిక్కు లాంతరు సాహాయ్యముతో ప్రజాసామాన్యమునకుపయోగ మగునట్లు ప్రకృతికాస్త్రములను గూర్చియు ఆరోగ్యకాస్త్రమును గూర్చియు నీతిసంబంధ మైన ట్టియు ఉపన్యాసముల నిచ్చుచున్నారు. గంజాము జిల్లా రంభ యను గ్రామమందలి గ్రంథాలయసంఘము గ్రామమునందు దీపములు పెట్టుటకు సదుపాయముల నేర్పఱచి పట్టణపారిశుధ్యమును గూర్చి పాటుపడుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఒక సంఘమువారిచే పారిశ్రామిక వస్తుప్రదర్శనము జరప

బడినది. పది సంఘములవారు బహుమతి పరీక్షలను జరపి తన్మూలమున విద్యాభివృద్ధికి తోడ్పడుచున్నారు. నాలుగు సంఘములవారు గ్రంథములను కరపత్రములను ప్రచురించుటకు పూనియున్నారు.

ప్రతి గ్రంథాలయమందును కొలదిగనో గొప్పగనో గ్రంథములును వాగ్దాపత్రకలును ఉండును. ఇం దన్నిటికంటె నెక్కువ గ్రంథములు గల గ్రంథాలయమందు 5,000 గ్రంథములును, చిన్న గ్రంథాలయములయందు 200 గ్రంథములును గలవు. ప్రతి సంఘమునకును దానికి తగినట్లు గ్రంథసామగ్రితో పాటు కఱ్ఱసామానములు తదితర పరికరములును కలవు.

గ్రంథాలయములను జిల్లాలవారితో భాగించినచో నీ క్రింది యంశములు తేలుచున్నవి:

జిల్లా	గ్రంథాలయసంఖ్య
కృష్ణాజిల్లా ...	48
గుంటూరుజిల్లా ...	83
నిజామురాజ్యము ...	12
విశాఖపట్టణము జిల్లా ...	6
కర్నూలు " ...	(2)
నేలము " ...	2
గోదావరి " ...	83
నెల్లూరు " ...	12
అంజాము " ...	6
కిడప " ...	8
బళ్లారి " ...	2
నాగపూరు " ...	1
మొత్తము	160

ఆంధ్రసారస్వతమం గున్న గ్రంథసామముల నన్నిటిని వీలైనంతవఱకు సంపాదించి వానియందు గల యంశములను బట్టి యా గ్రంథములను విభజించుట యీ సంఘమువారు పూనుకొనిన రెండవ పని. ప్రస్తుతము బరంపురము వాస్తవ్యులగు వెలిదండ్ర శ్రీనివాస రావు గారి సంఘపక్షమున నీ పనిని నిర్వహించి యాంధ్రలోకము యొక్క కృతజ్ఞులకు పాత్రులైరి. ఇదివఱకు 4,000 గ్రంథములు విభజింపబడినవి. మిగిలిన గ్రంథసామములను కూడ సంపాదించి విభజించుటకు ప్రయత్నములు జరగుచున్నవి.

గ్రంథాలయశాస్త్రము నాంధ్రదేశమందు వ్యాపింపజేయుటకును, మన యాంధ్రవాఙ్మయ మిదివఱ కేయే మార్గముల నవలంబించి యెట్లభివృద్ధి నొందెనో పరిశోధనవలన గ్రహించి సజీవముగా నుండి దేశాభివృద్ధికి సాధనముగాఁ జేయవలె నన్న మన సారస్వత మేయే మార్గముల నవలంబింపవలెనో అందుకు మన మెట్టి ప్రయత్నములు చేయవలెనో యను విషయములను లక్ష్య లక్షణ సమన్వితముగ చర్చించుటకు “గ్రంథాలయసర్వస్వ” మను పేరుతో సంవత్సరమునకు నాలుగు పుస్తకములు ప్రచు

రించుట, గ్రంథాలయసంఘమువారు మొదలిడిన మూడవ పనియై యున్నది. ఈ గ్రంథము లిదివఱకు రెండు వెలువడినవి ; మూడవ గ్రంథము సిద్ధమగుచున్నది. ఈ గ్రంథమాల దినదినాభివృద్ధి గాంచుచు మైనూరు మొదలగు దూరదేశంబులందలి యాంధ్రుల నునంబులను నైత మాకర్షించుచున్నది. పరిమేశ్యుర డీ గ్రంథమాలాసంపాదకులకు తగిన యుత్సాహమును కార్యదీక్షయు నిచ్చి గ్రంథమాల నభివృద్ధి చేయుఁగాత !

ఆంధ్రదేశమం గున్న గ్రంథాలయముల నభివృద్ధి నొందించుటకును, నూతనగ్రంథాలయముల నేర్పఱచుటకును సంచార కార్యదర్శుల నేర్పఱచుటను గూర్చి యాలోచించుట సంఘమువారు ప్రకృమించిన నాల్గవ పని. కార్యదర్శుల నేర్పఱచుటను గూర్చి యాలోచింపకముందు, ఆంధ్రదేశము నంతను వేటువేటు భాగములుగా విభజించి యొక్కొక్క భాగమం దొక్కొక్క సభ్యుఁడు సంచారము చేసి యచ్చటి గ్రంథాలయోద్యమాభివృద్ధిని గూర్చి పనిచేయునట్లేర్పఱపఁబడెను. ఇట్లు పలు సంఘములు సాంఘికులచే దిర్ఘింపఁబడుటయు కొన్ని నూతనసంఘములు స్థాపింపఁబడుటయు జరిగినది. ఆంధ్రదేశ మంతటను తిరుగుట కొక్క సంచారకార్యదర్శుల నేర్పఱచినచో పని తృప్తిపరముగ జరగదు గావున, కొన్ని చోట్ల తాలూకా కొకరును, మరికొన్ని చోట్ల జిల్లా కొకరును ఏర్పడుట ముఖ్యకర్తవ్యము. ఇట్లు కొన్నికొన్ని తాలూకాలకు సంచారకార్యదర్శు లేర్పడుచున్నారు.

ఇంతవఱ కీ యుద్యమముయొక్క చరిత్ర కొంతవఱకు తెలుపఁబడినది. ఇంక నీ యుద్యమముయొక్క ప్రాప్య మెద్దియో, ఆ ప్రాప్యమును కార్యగూఢమున పరిమింపజేయుట కీ గ్రంథాలయ సంఘము లెట్లు సాధనములు కాగలనో చెప్పవలసియున్నది.

జనసామాన్యమునం దంతటను విద్య వ్యాపింపజేయుటయే ఈ యుద్యమముయొక్క ప్రణామవర్ధి. ఇంతవఱకు మన దేశమున విద్య వ్యాపింపజేయుటకు పాతశాలలే ముఖ్యసాధనములుగా నున్నవి. ఈ పాతశాలలవలన జను లందఱికి విద్య యబ్బట లేదు. మరియు పాతశాలలందు విద్య నభ్యసించినవారు కూడ జ్ఞాన మనంతము గనుక యావజ్జీవము జ్ఞానసముపార్జనమునకై ప్రయత్నింపవలసినవారుగా నున్నారు. చక్షురక్షుల సంయోగమువలన జ్ఞాన సముపార్జనము చేయుట కశక్తు లగువారికిని విద్యావంతులకును కూడ విద్యాభివృద్ధి చేసికొనుటకు గ్రంథాలయములు మిక్కిలి యుపయుక్తములు.

పరిశీలించినచో మన దేశమునందలి జను లందఱి నాఱు భాగములుగా విభజింపవచ్చును. అంగ్లభాష యందు పాండిత్యము వహించి తన్మూలమున జీవనోపాధి కల్పించుకొని సామాన్యముగా పట్టణములందుండెడివారు మొదటి తరగతి. ఏ స్కూలు ఫైనలు పరీక్షవఱకు చదివి చదువు తుదముట్టక విఫలమనోగధులై యభ్యసించిన విద్య విత్తకారి గాక, పల్లెలను పట్టణములను ఆశ్రయించియుండువారు రెండవ తరగతి. ఎలిమెంటరీ స్కూలులో చెప్పెడి విద్యను మాత్రమే

యభ్యసించి పిన్నుట చదువక సాంప్రదాయముగా తన యింట వచ్చుచున్న న్యవసాయమునో మరియే యితరవృత్తి నో అవలంబించువారు మూడవ తరగతి. పొట్ట పొడిచిన నక్షరము లేనివారు నాలవ తరగతి. మన శూర్యసాంప్రదాయముల ప్రకారము సంస్కృతమందును ఆంధ్రమందును ఉన్న విద్య నభ్యసించి విద్యావంతులుగ నున్న వారై దవ తరగతి. మన పాఠశాలలయందు విద్య నభ్యసించెడువారు ఆఱవ తరగతి. ఈ యాఱు తరగతులవారును తాము విద్య నభ్యసించుచు, తక్కిన తరగతులలో చేరిన తమ సోదరులకు విద్యాదానము చేయుట కీ గ్రంథాలయసంఘములే పరమసాధనములు. మొదటి తరగతివారగు నింగ్లీషుభాషాకోవిదులు తా మిదివఱకు సంపాదించిన జ్ఞానము నభివృద్ధి పొందించుకొనుటకును రూఢిపఱచుకొనుటకును గ్రంథాలయములను సేవింపవలసినవారై యున్నారు. వారు తా ముద్దాంధ్రములయందు తెలిసికొనిన విషయములను జనసామాన్యమునకు తెలియునట్లు పుస్తకసమరూపమున తేటతెల్లముగ బోధించినచో తమకును తమ సోదరులకును ఎంతయో యుపయోగకరముగ నుండును. ఆంగ్లవిద్యను కొంచెముగా నభ్యసించి విఫలమనోరథులైన పల్లెటూళ్లవారు తమ గ్రామస్థుల నందఱను గ్రామసంఘముల యందరణక్రింద చేర్చి తాము చదువుకొనిన ప్రకృతి శాస్త్రపాఠములు చరిత్రలు మొదలుగాఁ గల గ్రంథములను ఆంగ్లమునఁ గాని, యాంధ్రమునఁ గాని చదివి బోధించినచో మితి లేని లాభము కలుగును. అట్టివారును తమ గ్రామమందలి పండితుల సహాయమున సంస్కృతాంధ్రముల నభ్యసించి మన దేశసాంప్రదాయములను భాషామర్యాదలను గ్రహించి కృతకృత్యులు కావచ్చును.

ఇట్లు గ్రంథములనుండి చదివి యితరులకు బోధించుటచే నిరతురకుత్తులు గూడ జ్ఞానమును సంపాదించుకొనుటకు మార్గమగును. గ్రంథములనుండి చదువుటవలననే గాక మ్యాజిక్కు లాంతరు మొదలగు యంత్రసహాయములవలనను జనసామాన్యమునకు తెలియునట్లు ప్రకృతిశాస్త్రము పాఠశుద్ధ్యము మహాపురుషుల జీవితములు మొదలగు నంశములను గూర్చి యీ సంఘముల యాజమాన్యము క్రింద నుపన్యాసరూపమున బోధింపవచ్చును. సంస్కృతాంధ్రపాండిత్యము గల విద్వాంసులు పురాణపఠనరూపమునను తదితరముగను తా మభ్యసించిన విద్యను తమ సోదరులకు బోధించుచు ఆంగ్లభాషాపరిచయము గలవారి సహాయముతో నూతనముగ పరిశోధనముచే కనిపెట్టబడు ప్రకృతిరహస్యములను గూర్చియు చరిత్రాంశములను గూర్చియు జ్ఞానసముపార్జనము చేయవచ్చును. ఇంక ఆఱవ తరగతివారగు బాలురున్నారు. కొంచె మీడు గల బాలురు గ్రంథముల నుపయోగించుకొను శక్తి గలవారై తమూలమున లాభమును పొందుదురు. శిశువులు గూడ గ్రంథాలయములవలన పొందెడు లాభములు కడు మెండు. ఉపాధ్యాయుల సహాయముతో గ్రంథాలయములకు పసిపిల్లలను రావించి చిత్రపటముల మూలమునను కథారూపమునను వారికి జ్ఞానమలనడునట్లు చేయుట గూడ గ్రంథభాండాగారాధికారుల విధియై యున్నది. ఇంతే గాక, వారి

కథలు భజనలు మొదలగువానివలన జ్ఞానము నశి నగుటయు వెదఁజల్లవచ్చును. ఇట్లు గ్రంథాలయములు అన్ని తరగతుల జనముకును విద్యాదాయకములై దేశాభివృద్ధికి ముఖ్యసాధనములుగా వెలయుచున్నవి.

కావున, గ్రంథభాండాగారము లన పుస్తకములను చేర్చి పెట్టి స్థలములును గ్రంథభాండాగారికుఁ డన ఆ పుస్తకములను భద్రపఱచు కాపరియు కారను సంగతి విశేషమగుచున్నది. గ్రంథభాండాగారమున్నట్లు జను లందఱికి తెలియుటకై ప్రచురము చేయుటయు, వారి నా గ్రంథాలయమున కాకర్షించి వారివారి గురులనుబట్టి యు అధికారములను బట్టియు జ్ఞానోపార్జన చేసికొను సమసాయములను వారికి కల్పించుటయు గ్రంథాలయాధికారుల విధియై యున్నది.

ఇంతవఱకును గ్రంథాలయముల పక్షమున జరగఁగల్గినట్టి ము జరగవలసినట్టియు పనిని గూర్చి చర్చింపఁబడినది. ఇది ముందు ప్రస్తుత మేర్పడియున్న సంఘముల పక్షమున జరగుచున్న పనిని గూర్చియు అందువలనఁ గల్గుచున్న ఫలమును గూర్చియు ప్రస్తావించఁబడును.

చాలవఱకు గ్రంథాలయములు సంవత్సరోత్సవములు జరపుచున్నవి. ఇందు కొన్ని గ్రంథాలయము లొక దినమును కొన్ని రెండు దినములును కొన్ని మూడు దినములును గూడ నీ యుత్సవముల జరపుచున్నవి. ఈ సందర్భమున దూరముగ నుండు విద్వాంసులను రావించి సకలజనులకు నుపయోక్తముగను నాహ్లాదకరముగను నుండునట్టి విషయములను గూర్చి యుపన్యాసములు జరపఁబడుచున్నవి. ఈ సంవత్సరోత్సవముల మూలమున కలుగుచున్న లాభములు కడు మెండు. మన దేశమందలి విద్వాంసు లెనరో దేశ మంతటికిని తెలియుట కాధాగముగ నున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్రమందలి యొక భాగమునుండి మరియొక భాగమున కాహ్వానము చేయఁబడి విద్వాంసు లరుదెంచుచు నుపన్యాసము లిచ్చుచుండుటచే, ఆంధ్రదేశమందంతటను సమిప్తిభావ మభివృద్ధి నొందింతుట కీ యుత్సవములు సాధనము లగుచున్నవి. వైజాము రాష్ట్రము లోని హైదరాబాదునందు నెలకొల్పఁబడియున్న కృష్ణదేవరాయ ఆంధ్రభాషానిలయ సంఘమువారు చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము గారిని తమ సంఘవర్ధంతుత్సవమున కగ్రాసనాధిపత్యము వహించుట కాహ్వానము చేసి తదంగముగ వారి కా రాజధానిపట్టణమగు సన్మానపత్రము నొసంగినపుడు వైజాము రాష్ట్రమందలి యాంధ్రుల మనంబులందును బ్రిటీషు పరిపాలనలో చేరిన యాంధ్రుల మనంబులందును నెట్టి యుత్సాహము జనించెనో అట్టి భావ మనుభవైక చేద్యము. ఇందువలన ప్రపంచమందై క్యభావమును పుట్టించుటకు మాతృభాష పరసవేదివంటి దను నంశము వ్యక్తీకరింపఁబడె ననుట సహజము కాదు. గౌరవనీయులగు పింగళ వేంకట రామారెడ్డి గారు బెజవాడ రామమోహన భాండాగారభవన ప్రదేశ మహోత్సవ సమయమున నగ్రాసనాధిపత్యము వహించినప్పుడును ఇట్టి భావమే వ్యక్తీకరింపఁబడినది.

ఇట్టి సంఘములు జనులయందు క్షేమమును సత్ప్రవర్తనను అభివృద్ధి చేయుచున్నవి. జ్ఞానాభివృద్ధి చేసికొనుటకు జను లొక సంఘముగఁ గూడినపుడు తాము సంపాదించుకొను జ్ఞానము తమ తోడివారలకుఁ గూడ నలవడునట్లు చేయుటకు తగిన విధానములను కల్పించుటకు ప్రయత్నించుట సహజమే కదా? ఈ సంఘముల యాజమాన్యము క్రింద రాత్రిపాఠశాలలును, పాలికాపాఠశాలలును, బహుమతీపరీక్షలును, గ్రంథములయొక్కయు కరపత్రములయొక్కయు ముద్రణమును జరగుచుండుట యిందుకు తార్కాణముగ నున్నది. ఇంతే గాక, తాము చదువుకొని తెలిసికొనిన యంశములను రూఢిపఱచుకొనుటకును, తమ తోడివారలకుఁ గూడ బోధపఱచుటకును, ఈ సంఘముల పక్షమున వారమున కొక తూరి సాంఘికులు తాము చదివి గ్రహించిన యంశములను ఉపన్యాసరూపముగ చెప్పినట్టి యేర్పాటు లున్నవి.

మరియు నీ సంఘములలో కొన్ని చట్టముల ప్రకారము రిజిస్టరు చేయఁబడినవి. ఈ సంఘము లన్నియు సామాన్యసంఘముచేతను కార్యనిర్వాహకసంఘముచేతను పరిపాలితము లగుచున్నవి. ఈ సంఘము లన్నియు నిబంధనలకు లోనై నడపఁబడుచుండును. ఆదాయవ్యయములు తెలియుటకును, సంఘముయొక్క ఆస్తి తెలియుటకును తగిన లెక్క లుంచఁబడి, సంవత్సరాంతమున నీ లెక్కలన్నియు నాడిటరుచే సరిమాడఁబడి, ఆదాయవ్యయములను తెలియఁజేయు పట్టిక ప్రచురింపఁబడుచుండును. సభ లెట్లు జరపవలెనో, తీర్మానములను ప్రవేశపెట్టుట యెట్లో, దానిని నిర్వహించు యెట్లో సంఘములందు సాంఘికులు నేర్చుకొనుచున్నారు.

ఆఘనికాంధ్రగ్రంథాలయోద్యమము స్వదేశాందోళనముతో పుట్టిన దని చెప్పియుంటిమి. ఇందువలన మా యభిప్రాయ మేమనః గ్రంథాలయస్థాపన, ప్రత్యేకోద్యమముగా మన దేశమున వ్యాపించుటకు ప్రారంభించినది 1905-వ సం. ప్రాంతమున అని గాని, అది వఱకు ఆంధ్రగ్రంథాలయములు మన దేశమున లేవని కాదు. 1892-వ సం. న కీర్తిశేఖర లయిన ఓక్టోబియా మహారాజ్ఞి గారి డైరీయందు జూబిలీ సందర్భమున కృష్ణా జిల్లా భీమవరము తాలూకా కుముదవల్లి గ్రామమున వీరేశలింగకవిసమాజ మను పేరుతో ప్రస్తుతగ్రంథాలయముల కుండునట్టి యుద్దేశములతోనే ఈ సంఘము స్థాపింపఁబడినది ననినది నాభివృద్ధి గాంచుచున్నది.

లయముల కుండునట్టి యుద్దేశములతోనే ఈ సంఘము స్థాపింపఁబడినది నాభివృద్ధి గాంచుచున్నది.

మునగాల యెట్టేటు జమిందారు గారును, కీర్తిశేఖర లగు రావిచెట్టు రంగారావు గారును 1901-వ సం. సెప్టెంబరు 1-వ తేదీన నైజాము రాష్ట్ర రాజధాని యగు హైదరాబాదునందు “కృష్ణదేశ రాయ ఆంధ్రభాషానిలయము”ను స్థాపించియున్నారు. ఈ సంఘము 1500 గ్రంథములతోను నూటయేబదిమంది చందాదారులతోను రు 1166-0-0ల మూలధనముతోను విరాజిల్లుచున్నది.

1900 ల సంవత్సరమున ప్రస్తుతము “సార్వజనికగ్రంథాలయ” మను పేరఁ బరచుచున్న “వీరేశలింగపుస్తకభాండాగారము” నాశము కృష్ణారావు గారిచే రాజమహేంద్రవరపట్టణమున స్థాపింపఁబడి 5,000 గ్రంథములతోను 150 మంది పాఠకురాండ్రతోను 206 మంది మగ చందాదారులతోను విరాజిల్లుచున్నది.

ఇంతవఱకు ఈ యుద్యమముయొక్క చరిత్రయు ఇందువలన దేశమునకుఁ గలుగు లాభములును ఈ యుద్యమపక్షమున జరగుచున్న కృషియు ప్రస్తావన చేయఁబడినవి; ఈ యుద్యమమునందు దేశాభివృద్ధికి ముఖ్యసాధనములగు బీజము లిమిడియున్నవి. ఇందువలన రాగల లాభ మంతయు దేశమునకు చేకూరవలె నన్న ఇప్పుడిందుకై పాటుపడుచున్న కొలఁది సంఖ్య గల యువకు లీ పనిని నిర్వహించుటకు చాలరు. ధనవంతులు ధనము నర్పింపవలెను. విద్యావంతులు తమ విద్యను ధారవోయవలెను. విశ్రాంతి కలవారు తమ విశ్రాంతి సహాయము నిందుకొఱకే వినియోగింపవలెను. అప్పుడే మన యాంధ్ర రాష్ట్ర మభివృద్ధికి వచ్చును. అప్పుడే మన దేశమునుండి యజ్ఞాన దేవతను పారదోలఁగల్గుదుము. అప్పుడే ఆంధ్రులు ప్రత్యేకవ్యక్తి కలవా రనియు వారికిఁ గూడ ప్రత్యేకవిజ్ఞాన ముండియున్న దనియు తోడి జాతులవారు గ్రహించుటకు అవకాశము కల్గును. అప్పుడే ఆంధ్రులకు పూర్ణమైన సభ్యత లభించును. కావున నో యాంధ్ర మహాజనులారా! దేశాభిమానులారా! భాషాభిమానులారా! ఈ కైశవావస్థయందున్న గ్రంథాలయోద్యమమునకు తాము కేలూత నొసఁగి దానిని దేశాభివృద్ధి సాధకముగఁ జేయుఁడు.

నత్తు నసత్తు నాక ననసంఖ్యయుఁ బోలె ననేకసంపదా

పత్తతి తక్ గుణించిన, స్వభావగుణం బెపును వికల్పతా

వృత్తిని రూపభేదగుణవృద్ధుల నొందిన నొందుఁ గాక, తా

మొత్తముమీఁదఁ గోల్పడదు ముల్మొనయంతయు నాత్మభావమున్.

చ. పరవిషయంబులం దొకని భావము నిర్మలతార్జవంబులన్

బరఁగును గాక, యయ్యదియె స్వార్థమునన్ బ్రసరించునంతనే

యురుకుటిలత్వ మూని కల యున్కి బయల్పడ రంగు లీనఁగా

దొరకొను, గాజుపల్పులకఁ దోచు ప్రభాఘుజురేఖ చాడ్చునన్. — కా. గో. రా.

విజయనగరము మహారాజు గారి కళాశాల

కళాశాల మొట్టమొదట 1857-వ సం. న విజయనగర

సంస్థానాధీశులును మహాపండితులును విద్యాభిమానులును నగు మహారాజా సర్ విజయరామ గజపతి గారిచే చిన్న పాఠశాలగా స్థాపింపబడినది; 1868-వ సం. న ఉన్నతపాఠశాలగా చేయబడినది; 1879-వ సం. రెండవ తరగతి కళాశాలగా స్థాపింపబడినది. ఆ మహాపురుషులు విజయనగరమును విద్యానగరము చేయువలె నను కుతూహలముతో సంస్కృతవిద్య నేర్పుటకు మఱియొక కళాశాలను కూడ స్థాపించిరి. చిరకాలమువఱకు విజయనగరము ఆంధ్ర దేశమునకు నవద్వీపముగా నుండినది.

వారి తర్వాత వారి కుమారులు మహారాజా సర్ ఆనంద గజపతి గారు తండ్రివలెనే విద్యావిశారదులును విద్యాభిమానులును నగుటచే, ఈ రెండు ప్రతిష్ఠాపనలను పోషించుటయే కాక యాంక్ష కళాశాలను మొదటి తరగతి కళాశాలగా చేయించి పట్టపరీక్షలకు విద్యార్థులను పంపుట గావించిరి.

ఆనందగజపతి మహారాజు గారి యాదార్యమును వారి విద్యాభిమానమును వర్ణింపదరము కాదు. వారు సంస్కృతము ఇంగ్లీషు వెర్నియన్ మొదలగు భాషలను వాఙ్మయములను బాగుగా నేర్చినవారు. ప్రస్తుతము కోటలో నున్న పుస్తక భాండాగారమే వారి పూర్వోక్త గుణములకు నిదర్శనము.

మొట్టమొదట సి. చంద్రశేఖరశాస్త్రి బి.ఏ. గారు కళాశాల కధ్యక్షులుగా నుండిరి. తర్వాత కిలాంబి రామానుజాచార్యులవాని విజయనగరము మహారాజుగారే యభివృద్ధిలోనికి దెచ్చి ప్రథమమున వైసు ప్రెన్సిపలుగాఁ జేసిరి. సుమారు 20 సంవత్సరములనుండి రావు బహదూరు రామానుజాచార్యులు గారే కళాశాలాధ్యక్షులుగా నున్నారు. కళాశాలకు చేరిన యన్నతపాఠశాల దినదినాభివృద్ధి జెందుచున్నది. ఈ సంవత్సరము డిసెంబరు నెలనాటికి దాదాపు 1300 నుండి విద్యార్థులు గలరు.

మొదట బి. ఏ. పరీక్షకు గణితశాస్త్రమును రసాయనశాస్త్రమును తర్కశాస్త్రము నుండెను. మూడు సంవత్సరములనుండి గణిత శాస్త్ర ప్రధానోపన్యాసకులుగా నుండిన మాధవరావునాయుడు గారు ద్యోగము మాని యుపకారవేతనమును బొందుచున్నారు. కాబట్టి గణితశాస్త్రమందు విద్య నేర్పుట లేదు. 2 సంవత్సరముల క్రిందట చారిత్రకశాస్త్రము పెట్టవలె నని కాకినాడ కళాశాలలో చరిత్రోపన్యాసకులుగా నుండిన ఎమ్. వేంకటరంగయ్య ఎమ్. ఏ. గారిని తీసికొనివచ్చి చారిత్రక శాస్త్రమునకు ప్రధానోపన్యాసకులుగాఁ జేసిరి. తర్కశాస్త్రోపన్యాసకులుగా నుండిన వేంకటరాయశాస్త్రి గారు స్వర్గస్థు లగుటచే వారి స్థానమందు ఎన్. వెంకట్రామన్ గారు నియమింపబడిరి. ఇందలి యుపాధ్యాయుల నేకులు పరీక్షకులుగా నియమింపబడి విశ్వవిద్యాలయముచే గౌరవింపబడియున్నారు.

క్రమముగా కళాశాల వృద్ధిపొందుచున్నది. 1908-వ సంవత్సరమువఱకు తఱచుగా నింగ్లీషునందు ఇక్కడి విద్యార్థులే

మూనాల్లు బంగారుపతకమును సంపాదించుచుండెడివారు. గసా యనశాస్త్రమందు గౌరవము నొందుచుండెడివారు. ఒకానొకప్పుడు మొదటి తరగతియందు జయ మందుటయు విశ్వవిద్యాలయపు వారి పతకము నొందుటయుఁ గూడ సంభవించుచుండినది. ప్రస్తుతము రాజధానికళాశాలలో రసాయన శాస్త్రోపన్యాసకులుగా నున్న గుళ్లపల్లి సాంబమూర్తిగారు రాజధానిలోని విద్యార్థు లందఱిలోను మొదటవారుగా జయమొంది గౌరవమును దెచ్చిరి.

ఇప్పుడు విద్యార్థుల సంఖ్య హద్దుగా నున్నది. కళాశాలలో మంచి పుస్తకభాండాగార మున్నది. వ్యాయామక్రీడలకుఁ దగిన సదుపాయము లున్నవి. విద్యార్థి భవనము లేదు గాని ఒక సంవత్సరములో నట్టిది తయారగు నని చూచుచున్నాము. శంకుస్థాపన మయినది; కట్టుట ప్రారంభింతురు. నుభవసరీరకుఁ బగువు బాలుగతును నట్టపరీక్షకుఁ బగువు బాలుగతును కొందఱికి సంస్థానమువారు వేతనము లిచ్చుచున్నారు. అది కాక మహారాజా గారి సత్రమొక టున్నది. అందులో సుమారు 150 మంది విద్యార్థులకు గిశ్యము నుచితముగా భోజనము నెట్టుదురు. ఉత్త్రయబాలుగకు కళాశాలలో జీతము విషయము సదుపాయము లున్నవి. ప్రస్తుతము రసాయన శాస్త్రమునకు కొంత లాభము చేయుచున్నారు. సుమారు 50,000 రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి నూతనముగా నొక భాగమును గట్టుచున్నారు. ఈ నడుమ 4 లక్షల రూపాయలు వెట్టి యొక నివృద్ధభవనమును కళాశాలతోఁ జేర్చవలె నని గోచించిరి. యుద్ధము వచ్చుటచే నా సముద్రముద్ధనిధి కయ్యబడినది.

కళాశాలాధ్యక్షులు రామానుజాచార్యులుగారు కళాశాలను వృద్ధిలోనికి దెచ్చిరిని చెప్పవలెను. వారు ప్రోత్సహ గౌరవ పట్ట పరీక్షలయందు గౌరవము నందినవారి నుపన్యాసకులుగా నియమించి ప్రోత్సహము చేయుచున్నారు. వారొంగ్రు లగుటచే నాంధ్రదేశాభివృద్ధియందు వారి కభిమానము మెండు. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ మొకటి యావశ్యకి మని వారు గడచిన యాంధ్రమహాజనభయందుపన్యాసము నిచ్చియున్నారు.

మన యాంధ్రు లందఱును విశ్వవిద్యాలయము కావలె నని ప్రస్తుతము గోచించుచున్నారు గాని, మహారాజా ఆనందగజపతి గారు జీవించియుండిన కాలమున నాంధ్రులకు ప్రశ్నక విశ్వవిద్యాలయ మొకటి కావలె నని తగిన ప్రయత్నములు చేయుచుండిరి. సుమారు 30 సంవత్సరముల క్రిందట నిట్టి తిలంపుతోఁ బ్రయత్నించుచుండిన యా మహానుభావుని దేశాభిమానమెవరికి కలదు? అయినను విజయనగరసంస్థానాధీశులు విశ్వవిద్యాలయమునకు సాహాయ్య మొసంగవలయు నని యాంధ్రదేశము నిరీక్షించుచున్నది. కుమార మహారాజుగారు సంస్థానాధిపత్యము వహించినప్పుడు తమ కుటుంబ గౌరవమును జ్ఞాపకముంచుకొని విశ్వవిద్యాలయము విషయము తగిన ప్రయత్నము చేయుదురని ప్రజలు నమ్ముచున్నారు.

రామచిలుక

సోదరకవులు, పిప్పర

మైత్రరథనందినములకు పాటి మగుచు
వివిధవిక నీతితులతానెత్త మగుచు

విమలతరవాహినీనల్లరొగ మగుచు

నొక్క చుపవన మలరారు నుద్వీచుండు.

1

తే. చెప్పఁగారాని సంపద నొప్పు మిగులు
నవ్వనంబున వసియించు ననవంతము
ధీగనాథుడు నా నొక కీరనాథుఁ
డెంతయు కయన్సుధీవయోవృద్ధుఁ డగును.

2

తే. అవ్వనంబున వసియించునట్టి యెల్ల
కీగణ మాతనికిఁ జేయు గౌరవంబు;
అతఁడు నప్పక్షిగణము నత్యాదగమున
గేలుకొనుఁ గీడు మేల్లేతుఁ బాలుపడుచు.

3

తే. సంరతానందహృదయుఁడు శాంతమూర్తి
యాతఁ డవ్వని నెల్లఁ బాయందా; వాని
తాతముత్తాత లందఱు దానియంద
పుట్టి గిట్టి రతండును పుట్టె నచట.

4

క. ఇమ్ముగ నొక వటువృక్షపుఁ
గొమ్మను దగు గూఁడు గట్టుకొని యం దాహా
ర మృచటి చుట్టుపట్టర
యమ్మునఁ బాఁ దెచ్చుకొని ప్రియమ్మున నుండునె.

5

తే. మంచు చినుకులు జాతెడు మంచి వేళఁ
జెట్టుకొన్నుల కెగయుమఁ జెలుపు నూపు;
కలయ నీరెండ గాయు బంగారు వేళ
గుంపుతో నొక్కపరి వ్రాలి కొమగు నూపు.

6

తే. ఇట్లు లండఁగ నొకనాఁ డహీనవృత్తి
నప్పతంగవరుండు విహారసగణి
తనదు యూధంబుతోఁ గొంత దవ్వ నోయి
యివ్వఁగలభోజియై పృథ్వీపుఁ డగుచు.

7

తే. మగిడి యిలు సేరుతటికి దైవగతి నతని
వాసమై యొప్పు నవ్వనభాగవందు
దావదహనంబు దరికొని దారుణముగ
భస్మ మొనరించె నొకకొంత ప్రాంతరంబు.

8

తే. అంత నక్కిరవరము రయంబు మీఱ
సఖులతో వచ్చి గుండెలు యుల్లు మనఁగ
పూర్వభంగికి వింతయై యోర్వరాని
వగపుఁ బొడమించుచున్న యవ్వనముఁ జూచి.

9

తే. శోకభరమగ్నుఁ డగుచు నా శుకవరేణ్యుఁ
డశ్రుపూరంబు గ్రమ్మ నేత్రాంచలముల
తోడఁ గంపితగాత్రంబుతోడ ధగణి
నట్టై చదికిలఁబడె వివశాత్ముఁ డగుచు.

10

తే. ఇక్కిన శుకొత్కరంబు చిత్తంబులందుఁ
జూఱగొను చింత నప్పల్లు చుట్టుఁ జేరి
చేయుటకుఁ దోఁప కేమియుఁ బోయరాని
దైవఁడని నాత్మలఁ దలఁచుకొనుదు.

11

క. పొమ్మ-మండె, నంత భూరిచిస్తుండు ధీగ
నాఁడెంత దేహీ నలుగడుఁగు
గూలఁబడిన మిత్రకోటిఁ గన్గొని యెల్ల
నిట్లులనియె వంత గట్టు వెట్టు.

12

తే. “అకట ! దైవంబు మృదుచిత్తుఁ డగుట యెట్లు?
సాగుతఁ జీవములకు నాశ్రయద మగుచుఁ
గనులపంగువు నేయు పచ్చని వనంబు
నిట్లాల పొకాచ్చె, సవయత యట్టి దొక్కొ?”

13

తే. ఏకగులతోడ మన్ను నే నీవనంబు
ప్రకృతిలక్ష్మీవిలాససంపన్న మనుచుఁ
గాంచినాడనో? ఇప్పు డా కనులతోడ
కనికి వడనీరు గాగ్నఁగావలసె నకట!”

14

తే. ఇట్లు లనుచును శుకరాజు పట్టరాని
సేగి నొక్కింత శడవు విచేష్టుఁ డగునా,
స్వకోంబులును దద్దకావిశేష
ముగతు వనగు మ నాతని ముసరి యపుడు.

15

తే. ముక్కు ముక్కునఁ జేరిచి మోము దుడిచి,
తొక్క లల్లార్చి చెమ్మటల్ సక్కఁజేసి,
త్రోటిఁ జెదరిన తేనుఁ బాటుపఱచి
యుపదరించిన నవ్విహంగోత్తమంబు.

16

తే. కొంతవడికిని దేహీ హృదలతగమునఁ
బూర్వవనపై శవంబు నపూర్వ మనుచుఁ
దలఁచితలఁచి విచారింపఁ దలఁకొనుటయొ,
అతని కీరీతి ననియె విహంగచయము :

17

తే. “దైవికంబుగఁ బ్రాప్తించుదాని కిట్లు
వగతురే ధీరచిత్తులు? ఖగకులేంద్ర!
పసుధ సర్వావనీరుహభరితవనము
లెన్ని లే వాశ్రయింప ఖగేంద్రములకు?”

18

తే. తాన పుట్టించు; గిట్టించుఁ దాన మరల.
అది స్వభావంబు విధికి నిరంతరంబు;
దీని కీలక మెఱిగి సుధీరు లెపుడు
సేగి నొందరు యోగభియోగములకు.

19

తే. ఈ వనము పోయె నని మన కింత యేల?
వింధ్యధరణీధరంబున వేసవేలు
వనము లన్నట్లుగా వినవచ్చుచుండు,
వేగ పొదము లె! డట కీ గడియనె.”

20

తే. నాగఁ దహతహపడి ధీరనాథుఁ డనియెః
“అక్కటా! యిట్టి మాట మీ రాడఁదగునె?
ఎంత కఠినాత్ములకు నైన కృతము మఱువ
వచ్చునే? దైవ మట్టైన మెచ్చునెట్లు?”

21

తే. ఎచటఁ బుట్టితిమో? మన మెచట సతమ
శేషసుఖములతోడ వసించినామె?
అట్టి వనమును కటకటా! యెట్లు లిపుడు
విడిచి చను టొప్పుఁ దలఁపుఁడీ! విహగవరులు!”

22

క. అనుటయుఁ బకపక నగి యి
ట్లు నక్కిరోచ్చయం “బయార! కవాగ్నికొ
వన మెల్లఁ గాలిపోయిన
మన మిచ్చట నిలుచు టెట్లు? మను టెట్లు దగ్గ?”

23

క. పాసఁగదు నీ వాక్యము; మన
బస నిత్యతీ మార్పవలయు; వని నెల్లెడలకొ
బనుమంటె యెగురుచున్నది;
పస చెడె శేషావసీజపటలియుఁ గనుమీ.

24

క. ఉన్నంత కాల ముందురు;
సన్నను నెవరైనఁ గూడఁ జని చత్తుర? నీ
వన్నది సరసముగా లే;
దన్నియమము పెట్టుకొనిన నగునే మనకుకొ?

25

క. లె మేఁగెద మింకొక్క వ
నమ్మునకు” ననంగ ధీరనాథుఁడు “నా వా
క్య మొక్కటి విని యది విహి
త మెనం గొనుఁడు విడువఁదగుఁ గాజేనికొ.

26

క. జననియును జన్మభూమియుఁ
జను స్వర్గముకంటె నధికసంప్రీతిద మై
యని పెద్ద లందు; గందును
జననియు నా జన్మభూమి సరి కా దరయకొ.

27

క. జనని యొక కొన్ని నెలలే
తన యుదరమునందుఁ దాల్చు, ధాత్రి శరీరికొ
జననము మొద లామరణము
మనుచుంగద! పూజనీయ మాతకుఁ దలఁపకొ.

28

క. అది యటు లుంచుఁడు, కట్టా!
‘ఇది నాకుం జన్మభూమి; ఇది నా సొంతం;
బిది నాదు స్వదేశం’ బని
మది గర్వింపని శేవంబు మహిని గలుగునే?

29

క. కావున నిత్యతీ మనకుకొ
వావిడిచి ప్రియోపవనముఁ బాయుట వినుఁడీ
శేవలపాతకహేతువు
జీవచ్ఛవ మెవ్వఁ డట్లు చేయఁదలఁచునో?

30

క. అనయము మన మందఱముకొ
బొనర వనేతరఫలాల్లి భుజియించు నెడకొ
గొనకొని తద్బీజములకొ
దనరఁగఁ గొనితెచ్చి యిందు నాటఁగవలయుకొ.

31

క. అటు లొక్క కొంత కాలము
పటుదర్పనూర్తిఁ బాటుపడిన వనం బె
ప్పటికన్న మిన్నయై చె
ప్పటకును నలవడని విభవమునఁ జొప్పడనే?”

32

క. అనుటయుఁ గొన్ని శుకమ్ములు
మనమున నిని లెస్స యనుచు మన్నించె గడుకొ;
మన కది గుర్తుట మని కొ
న్ని నిరుత్సాహమున బ్రుంగి నీలి దొఱంగకొ.

33

క. నీతి దొఱంగిన వెల్లి వ
నేతరముల కేగుచుండ, నేపని నైనకొ
జేతుము నీతో నని సం
ప్రీతిగ నొక కొన్ని యనుగమించెకొ వానికొ.

34

క. పనిచేయ వచ్చుతఱి కొ
స్విన యక్కిరముల సంఖ్య పెండియుఁ గఱుకొ
మన ధీరనాథు మనమున
సునిశితధృతి పట్టుదలయుఁ బొప్పించె నెకొ.

35

క. చనినవి చనఁగాఁ దుద కా
తని కొక్క శుకంబు మాత్ర తగు సాహాయ్యం
బొనరించె; దద్విత్తీయుఁడు
మన శుకనాథుండు ధైర్యమహిమకొ బెలుచకొ.

36

క. నలుదెసలఁ గలుగు నుపవన
ముల కేగుచు భుక్తఫలసముత్కరబీజం
బులఁ దద్వనమున నునుచుచుఁ
గులాయమును గట్టెఁ బూర్వకుజమండమునకొ.

37

క. “శ్రీరామ! రామ! దశరథ
భూమిధవపుత్ర! పరమపురుష! యనంతా!
నీ మది నెంచి మదీయా
రామమ్ముకొ బెనుపవే! కర మృనుగక్తికొ.”

38

గీ. అనుచు నిశ్చలభక్తి హృందంతరమున
తత్పదాంభోజయగళంబు దలఁచుచుంటఁ
గీరనాథుఁ డతఁడు జగద్దీతక్తిర్తి
రామచిలుక యటంచు వేడ్కడఁ జగతి.

39

క. ఆ రీతి సకలవిధములఁ
బేరంగి నిజోపవనముఁ బెనుచుటకు సతిం
బా రామచిలుక ధృతి దయ
వాఱ యథాశక్తిఁ బొనుపడి పని నేయకొ.

40

క. కాలక్రమమున నతని సు
శీలత మెప్పింప, విధి వశీకృతచిత్తుం
డై లక్ష్మీసర్వస్వా
వాలం బై యుపవనంబు పాటిలఁజే నెకొ.

41

తే. అటుల తన పూన్ని నెఱవేర్చి యా శుకంబు
తనదు జన్మము ధరణి సారకము కాఁగఁ
జేసికొనుటయే కాక నిస్సీమక్తిర్తిఁ
బేరు దెప్పించె దననాతివారి కల్ల.

42

ఆంధ్ర దేశము -- వైద్యసాహాయ్యము

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులు గారు, ఏ. వి. యస్., ఏ. యం. బి.

ఆంధ్రులు, వారి యారోగ్యము, వైద్యసాహాయ్యము మొదలగు నవి ప్రకృతాంశములు. చెన్నరాజధానియందలి కొన్ని జిల్లాలను వైజామురాజ్యమందలి కొన్ని జిల్లాలను చేరి ఆంధ్రదేశ మని వ్యవహరింపబడుచున్నది. ప్రకృతము వ్రాహ్మణ్య సంశయముల నుద్దేశించి గంజాము, విశాఖపట్టణము, గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు, నెల్లూరు, కడప, కర్నూలు, బళ్లారి, ఆనంతపురము, చిత్తూరు జిల్లాలకు మాత్రము ఆంధ్రదేశముగ గ్రహించినాడను. ఈ పదునొకండు జిల్లాలను 78,442 చదరపు మైళ్ల వైశాల్యము గలవి ఇందు అన్ని తెగలకు చెందిన 1,66,94,708 మంది ప్రజలు గలరు. ఇందలి యాంధ్రసోదరులకు వైద్యసాహాయ్య మెట్లు జరగుచున్నది యు విచారణీయము.

1915-వ సం. పు నివేదిక యంతనము లభింపలేదు. వైద్యశాఖాధికారి ప్రకటించిన 1914-వ వత్సరపు నివేదిక ననుసరించి యీ క్రింది యంశములు వ్రాయుచున్నాడను.

ఆంధ్రదేశమునందు దొరతనమువారిచేతను, లోకల్ ఫండు ముని సిపల్ సంఘములు మిషనరీలు పోలీసువారు మొదలగు సంస్థల చేతను పోషింపబడు పాశ్చాత్యవైద్యశాలలు 222 గలవు.

వై వైద్యశాలలయందు ఏ. యం. ఎస్. ఆఫీసర్లు, సివిల్ అసిస్టెంటు సర్జనులు, సివిల్ ఆపాత్కరీలు, సబ్ అసిస్టెంటు సర్జనులు, లేడీ ఆపాత్కరీలు, లేడీ డాక్టర్లు, మొత్తమునకు అన్ని రకముల చికిత్సకులును 322 రు గలరు.

వై వైద్యశాలలయందు, వైద్యశాలలలో నుండియు బైట నుండి యందుకై వచ్చియు, సంవత్సర మాద్యంతము వైద్యసాహాయ్యము నందిన రోగులు 26,96,042 రు అని తెలియుచున్నది. రోగుల మొత్తమునకు మందులకై రు. 1,70,115 లును, పశ్యోపచారములకై రు. 53,068 లును, వైద్యుల జీతములకై రు. 3,34,812 లును, చిల్లర ఖర్చులకై రు. 66,787 లును, ఇండ్లకై రు. 1,91,821 లును, మొత్తము మీద వైద్యశాఖకై రు. 8,26,608 లు వ్యయపడినట్లు తెలియుచున్నది. ఈ ఖర్చు మొత్తములో దొరతనమువారు జీతములు మొదలగువానికై రు. 1,62,983 లును, లోకల్ ఫండువారు రు. 4,40,037 లును మ్యునిసిపల్ వారు రు. 1,51,405 లును, ధర్మాశ్రమము రు. 28,249 లును ఇచ్చినట్లు తెలియుచున్నది.

ఈ యంకెలను బట్టి చూడ, రు. 8,26,6081 ల నుండి 26,96,042 రు రోగులు చికిత్సాసాహాయ్యమును పొందినట్లును, అందు రోగి యొకనికి రు. 0.4-10½ లు ఖర్చుపడినట్లును గన్పట్టుచున్నది.

ఈ మొత్తము రూపాయల ఖర్చులలో గమనింపదగిన ముఖ్య విషయములు కొన్ని గలవు. జీతములకై వ్యయమగు రు. 3,34,812 లును అల్పవేతనములను గ్రహించు సివిల్ అసిస్టెంటు సర్జనులకుఁ గాని సబు అసిస్టెంటు సర్జనులకుఁ గాని ఖర్చుపడియుండ వనుట స్పష్టము. ఇంత మొత్తము ఎట్లు ఖర్చుపడుచున్న దని యోచించిన, ఒకజిల్లాకు అధమము ఒక ఏ. యం. యస్. ఆఫీసరుండటయు, ఆ యుద్యోగి నెలకు వెయ్యి లేక పదునైదు వందల రూపాయలకు తక్కువ గాని జీతము గ్రహించుటయు సర్వజనవిదితము. ఏ జిల్లా యందు వ్యయము తక్కువ కనబడునో అచ్చట ఏ. యం. యస్. ఆఫీసరు లేడనుట స్పష్టము.

మందులకై రు. 1,70,115 ల ఖర్చు చూపబడినది. వైద్యుల జీతములకై వ్యయ మగునంతటి మొత్తము కూడ మందుకై వ్యయపడునట్లగపడదు. ఈవిషయమై పాఠకులకు వైద్యశాలలయందు వెలగల మంచి మందుల నిచ్చెదరా యను సంశయము పొడనూపకపోదు. ఇంక పథ్యమునకై కనబడు రు 53,068 ల సంఖ్యను జూచెదమా, ఈ శాలల చిల్లర ఖర్చులకై వ్యయపడుచు రు 66,787 ల మొత్తమంత గూడ నగపడదు. మతీయు చికిత్సాసాహాయ్యమును పొందిన రోగుల మొత్తము సంఖ్యను బట్టి పథ్యాచరణమును యోచించినచో, పాశ్చాత్యపద్ధతి వైద్యులు కూడ మన ప్రాచీనవైద్యపద్ధతియందలి లంఘనచికిత్స నలంబించిచిరా యను సంశయము తోఁపకమానదు.

ఈ పదునొకండు జిల్లాలయందును 222 వైద్యశాలలు గల వని తెలిసియుంటిని. ఈ వైద్యశాల లెట్లు పోషింపబడుచున్నది యు నునవారిలో ననేకులకు తెలిసియుండదు. వాని వివరములను వైద్యశాఖవారు ప్రచురించిన నివేదికయందలి లెక్కలనుండి వైన కనబఱచియుంటిని. అందులో వైద్యశాలలకై దొరతనమువారు జీతములకును గృహనిర్మాణములకును రు. 1,62,983 లు ఇచ్చియున్నారు. ఇందు కడప బళ్లారి నెల్లూరు జిల్లాలయందు వైద్యశాలలు కట్టుటకై యిచ్చిన రు 1,25,913 లు పోను రు. 37,070 లు మాత్రమే దొరతనమువారు వైద్యసాహాయ్యమునకై యిచ్చినట్లు తెలియుచున్నది. ఈయంకెలను బట్టి చూడ, వైద్యసాహాయ్యమున లోకల్ ఫండువారు ప్రథమగణ్యులనియు, మ్యునిసిపాలిటీవారు ద్వితీయులనియు తెలియుచున్నది. దొరతనమువారు చేయు సాహాయ్యమును చూతమా, వారి ఐ.యం.యస్. ఆఫీసర్లు రెండు నెలల జీతమునకైనను చాలనట్లగపడుచున్నది. వైన కనబఱుపబడిన వివరములనుండి వైద్యశాఖయందలి వ్యయమునకై వినియోగింపబడు ద్రవ్యము ఏదో శాఖలనుండి వచ్చుచున్నదియు విశదము కాగలదు.

వైద్యకాలయము కార్యములను నిర్వహించు చికిత్సకులు మాత్రము దాదాపు 322 రు గల రని తెలిపియుంటిని. జిల్లా సంఖ్య స్థానముల యందలి వైద్య వైద్యకాలయలో సి. యం. యస్. ఆఫ్ సర్జరీ, సివిల్ అసిస్టెంటు సర్జను, సబ్ అసిస్టెంటు సర్జనులును ఉండుట కలదు. ఆయా జిల్లాల ప్రధానస్థానముల నుండు అధిక సంఖ్యాకు లగు వైద్యులు పోను మిగిలినవారిలో, తరుచుగ తాలూకా ఆసుపత్రుల యందు, సామాన్య వైద్యుడనెవరగు ఒక ఆస్పటల్ అసిస్టెంటుమాత్ర మేయుండును. దాదాపు డెబ్బది యెనిమిది వేల చదరపుమైళ్ల వైశాల్య మును, ఒక కోటి డెబ్బది లక్షల ప్రజలును గల యాంధ్రావనియందు, చికిత్స నందిన రోగుల సంఖ్యను బట్టి చూడ, దొరతనమువారిచే నియ మితము లగు వైద్యకాలయము వైద్యులును కూడ చాలకుండుట స్పష్టము. ఇందలి జనసంఖ్యను బట్టియు, చికిత్స నందిన రోగుల మొత్తమును బట్టియు చూడ, మొత్తము జనసంఖ్యలో ఒకదేశము కూడ ఆంగ్లచికిత్సాసాహాయ్యమును పొందిన ట్లగపడదు.

వైద్యకాలయములను బట్టియు ఆంధ్రదేశ మందలి ప్రజల సంఖ్యను బట్టియు వైద్యసాహాయ్యము ఎంతవఱకు లభించియుండు నని యోచింప, దాదాపు 51,847 ప్రజలకు ఒక యాంగ్లవైద్యుడు చొప్పున చికిత్సాసాహాయ్యమును చేసినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇందఱు జనులకు ఒక ఆస్పటల్ అసిస్టెంటు వీరితిని చికిత్సాసాహాయ్యము చేయగలఁడో యోచనీయము.

దొరతనమువారు నూతనముగ నిర్మించిన “వైద్యకళాసనము” అమలుజూనికి సంపూర్ణముగ రాకపూర్వమే, యేబదివేల ప్రజలకు ఒక ఆంగ్లవైద్యుడు చికిత్సాసాహాయ్యము చేయుట దుర్లభముగా నుండె. వైద్యకళాసనము సంపూర్ణముగ నమలుజూనికి వచ్చిన పిదప, నిరక నెట్లుండునో చదువరులే యూహింపవలెను. ఈ కళాసనవిధుల ననుసరించిన ఆంగ్లచికిత్సకుఁడు ఏబదివేల జనులు గల ఆయా గ్రామ ములలో గాని వైద్యకాలయందుఁ గాని చికిత్సాసాహాయ్య మొన రించునా? అక్రమప్రసవములకు సహాయుఁ డగునా? దొమ్ముల యందలి దెబ్బలకు సాక్ష్యము వెల్లునా? మరణకళాసనముల చేవ్రా లులు చేయునా? ఆగంతుక సందిగ్ధ మరణముల శవచ్ఛేదము లొన రించునా? ఇట్టి వెన్ని కార్యములను నానాట చేయగలఁడో యోచింపుడు. వాని విషయ మంతయు ఆయా తాలూకాలవారికిని పల్లెలవారికిని ఎల్లరకును విదితమే. వైద్యకాలయముల వివరముల నుండి దొరతనమువా రొసగు చికిత్సాసాహాయ్యము మిక్కిలి స్వల్పసంఖ్యాకులకే లభించుచుండుట విశద మగుచున్నది. దేశ మందలి యితర ప్రజలు ఏ వైద్యవిధానముపై నాధారపడి యున్నారను విషయమును చర్చించుట యనవసర మైనను పాఠకమహా శయుల బోధకై కొంత వివరించెదను.

పాశ్చాత్యవైద్యపద్ధతి కొలది కాలముగ మన భారత దేశమున వ్యాపించియున్నది. దీని వ్యాపనమునకై దొరతనమువారు ప్రతివత్సరమును కొన్ని కోట్ల ద్రవ్యమును వెచ్చించుచున్నారు. ప్రతిరాజధానిలోను వైద్యకాలయము కలాకాలయము స్థాపించి ఉత్తమ

విద్యను గఱపుచున్నారు. అందు మన రాజధానిలో దేనిని దేనిని సంవత్సరములుగ కలాకాలయ స్థాపించియున్నారు. అందు నాటి నుండి నేటివఱకును బైలువడిన పట్టణములు 15 రు, గ్రామాలు 100 రు. సి. యం. లు. 164 రు, యం. యం. లు. 100 రు. యం. యం. లు. 100 రు. అని తెలియుచున్నది. డెబ్బది వత్సరముల కాలములో దేనిని దేనిని వైద్యవిశారదులు కొందఱె యగపఱచుచున్నారు. అందు మన యాంగ్లములు 10 మంది లేక 15 మందనమైనను. ఇందు ఆంగ్లము లో ఉత్తిమోతమగునగు లంగినవా రొక్కరినను లేకపోవుట చాల విచారకరము. ఇపుడేపును వైద్యకళాకాలయము చేరు ఆంధ్రమున కులు ఉత్తమతమ వైద్యులగునగు పొందుటను ప్రయత్నిం చేయ వలెను. దేశము నానాట జన బహుశ్యమున వృద్ధి నొందుచున్నది. వైద్యులు అల్పసంఖ్యాకులు. ఆంధ్రయువకు లనేక కళాకాలయందు చేరి వైద్యవిద్య నభ్యసించుట యసాధ్యము.

వైద్యకాలయములను బట్టియు ఆంధ్రదేశ మందలి ప్రజల సంఖ్యను బట్టియు వైద్యసాహాయ్యము ఎంతవఱకు లభించియుండు నని యోచింప, దాదాపు 51,847 ప్రజలకు ఒక యాంగ్లవైద్యుడు చొప్పున చికిత్సాసాహాయ్యమును చేసినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇందఱు జనులకు ఒక ఆస్పటల్ అసిస్టెంటు వీరితిని చికిత్సాసాహాయ్యము చేయగలఁడో యోచనీయము.

పులింద తక్షక వారణాసి శ్రీశైలము అను గ్రామము, నీరియందు ప్రసిద్ధి గాంచిన ఆయుర్వేదవిద్యాపీఠములును, వాని పరంపరలును, అందు ప్రసిద్ధి గాంచిన ఆయుర్వేద పీఠములును, రాజావలంబనయు లేకపోవుటచేతను ఇంక ననేక కారణములచేతను క్రమముగ క్షీణింపఁ దొడఁగెను. వైద్యవిద్యాపీఠములయందువలె బహుసంఖ్యాకు లగు విద్యార్థులు విద్య నభ్యసించుచున్నను, అచ్చటచ్చటఁగల ఆయుర్వేద విదులు తమతమ శక్తుల ననుసరించి విద్యార్థులకు లక్ష్యలక్షణముల విద్యను గఱపుచుండిరి. దేశము మహారాజులు రాజులు పనదేశపు వైద్యమును కారణాంతరములచే తను రాజ్యములందు నెలకొల్పు కొనియున్నను సవతితల్లి మాదిరి ఆయుర్వేదమును కూడ శ్రీగంగానో చూచుచువచ్చిరి. ఇందుచేతను, భారతభూమియందు మహాభినివేశము లుండుటచేతను, పాశ్చాత్య పద్ధతియందువలె మందులు చేయువా రొకరు వానిని అమ్మువా రొకరు వాని గుణాదుల నెఱింగి వినియో గించువా రొకరు గాక, మందులు చేయువారును వినియోగించువాగును ఒకరే యగుటచేతను, త్రికాలవేను లగు మహద్గుల జ్ఞాన సేవకులతో కూడిన మన యాయుర్వేదవైద్యము నభ్యసించిన యువకులు అక్కడక్కడ నిలిచియుండిరి. ఆ పరంపరలే లోకమున భృతీ గాంచిన కుటుంబములు. వారలే ప్రకృతము భారతభూమియల దంతటను వ్యాపించియున్నారు. పీఠలలో కొందఱు తమతమ పితృపితామ హాదులవద్ద లక్ష్యలక్షణముల విద్య నభ్యసించి పరంపరలను కాపాడు చున్నారు. మరికొందఱు ప్రసిద్ధు లగు వైద్యపుంగువులకడ నేరి కొన్ని వత్సరములు గురుకులవాసము చేసి లక్ష్యలక్షణముల నభ్య సించి తమ విజ్ఞానమును లోకమున వినియోగించుచున్నారు. ఇంక కొందఱు తమ పూర్వులు వైద్యులనియు తా మా పరంపరల యందు జన్మించితి మనియు ఆ మాత్రముననే తామును వైద్యుల

మనియు చెప్పుకొనుచున్నారు. వైద్యశాలలను బడినవాగులు గాక, కొందఱు ఏవియో ఒకటి రెండు విషయములు (చిట్కాలు) తెలిసికొని అంగులన భ్యాసి వడసియున్నారు.

సిద్ధాంతిత మగు విద్యాపీఠములు లేకపోవుటచేత ఏకముఖ మగు పాండిత్యము గల వైద్యులు అరుదై, బహుముఖములతోఁ జేరిన విజ్ఞానము గల వైద్యులును సామాన్య మగు జ్ఞానము గల వైద్యులును నున్నారు. జ్ఞానము అనంతము. అయ్యది దానిదాని సాధనములతో వేర్వేరుగ నుండిన ట్లగపడిన ప్రక్రియాభాగ మందలి ఫల మమోఘము. దానంజేసిఅందలి భేదములను విచరించుట యనవసరము. ఇట్టి వైద్యవిజ్ఞానము గల వైద్యులు మన యాంధ్ర భూమిని అనేకులు గలరు. సామాన్యవిశేషజ్ఞానము గల యీ దేశీయ వైద్యులే ప్రజాసామాన్యమునకు ఆధారముగ నున్నారనుట నిర్వివాదము. మరియు భారతసామ్రాజ్య కాసనసభయందు ఈ నెల 15-వ తేదీని నూటికి తొంబది తొమ్మిది మంది దేశీయవైద్యము మీఁదనే యాధారపడియున్నారని చెప్పిన సర్ పాడిలూకిసు గారి అమృతివాక్యములే నిదర్శనములు.

కడచిన జనాభాలెక్కలనుండి యీ పదునొకండు జిల్లాల యందును, అన్ని రకముల వైద్యులును దాదాపు 19,350 మంది గల గని తెలియుచున్నది. వీరి సంఖ్యను ఆంధ్రదేశమందలి మొత్తము జనసంఖ్యను బట్టి చూడఁగా, సుమారు ఎనిమిది వందల ముప్పది మందికి ఒక దేశీయవైద్యుఁడుగ లేలుచున్నది. ఇందును సామాన్య జ్ఞానము గలవారిని లెక్కింపక కొంత జ్ఞానము గలవారిని విడదీసి నను, నై మొత్తము జనసంఖ్యలో ఎనిమిది వందల మందికి ఒక దేశీయవైద్యుఁడు సాధారణముగ నేర్పడుచున్నాఁడు. దొరతనము వారి వైద్యసాహాయ్యమును వైద్యుల సంఖ్యను, దేశీయవైద్యుల సంఖ్యను దేశీయవైద్యులు చేయు వైద్యసాహాయ్యమును విచరించి చూడ, పాఠకుచూశయులకు దేశమంతయు ఏ వైద్యమున నాధార పడియున్నదియు రెంటిలో నేది సులభసాధ్య మైనదియు హెచ్చువెచ్చును లేనిదియు విశేషఫలప్రద మైనదియు వారివారి మతధర్మములను గాపాడుననియు ప్రశ్నేకముగ తోచకమానదు.

తిరువాణ్ణూరు మైసూరు కొచ్చి రాజ్యములయందు రాజకీయ మగు గొప్ప కలాకాలలు వైద్యకాలలు స్థాపితములు. ఇందు ఆయుర్వేదము లక్ష్యలక్షణములఁ గఱపఁబడును. మైసూరు కలాకాల యందు అనాటమీ ఫిజియాలజీలను కూడ నేర్పరుదురు. ఈ కలాకాలలయందు తీర్ణతను గాంచిన విద్యద్యైద్యులను తమ రాజ్యమునఁ గల వైద్యకాలలయందు రాజకీయవైద్యులుగ నియమించియున్నారు. ఇట్టి వైద్యకాలలు తిరువాణ్ణూరు రాజ్యమున 12 కలవు. మైసూరు రాజ్యమున 27 ఆయుర్వేద వైద్యకాలలును 5 యూనానీ వైద్యకాలలును కలవు.

హైదరాబాదు రాజ్యమున వైశాము దొరతనమువారు యూనానీ కలాకాలలను స్థాపించినారు. ఇందు తీర్ణత గాంచిన వారిని తమ రాజ్యమున రాజకీయవైద్యులుగ నియమించియున్నారు.

ఇట్టి యూనానీ వైద్యకాలలు పెక్కులు గలవు.

చెన్నరాజధానియందు కీర్తిశేషులైన ఆనరబిల్ వి. కృష్ణస్వామయ్యర్.సి. యస్.ఐ. గారిచే స్థాపిత మగు వైద్యపాఠశాల కలదు. ఇందు లక్ష్యలక్షణముల విద్య గఱపఁబడును. మరియు అనాటమీ ఫిజియాలజీలు కూడ దేశభాషలలో బోధించెదరు.

నాచే పదునైదు వత్సరములుగ నొక ఆయుర్వేదకళాశాల నిర్వహింపఁబడుచుండుట యందఱికిని విదితము. దీనియందు వైకలాకాలలయందువలె గాక, కలకత్తా బొంబాయి బనారస్ జయపూరు మైసూరు మదరాస్ మొదలగు పట్టణములయందు భ్యాసి గాంచిన ఆయుర్వేదావతంసులను పాశ్చాత్యవైద్యవిశారదులును గలసి యేర్పడిన పరీక్షకసంఘముచే నియమిత మగు పాఠ్యక్రమము ననుసరించిన బోధనాపద్ధతి గలదు. ఇందు పాశ్చాత్యవైద్యపద్ధతియందలి అనాటమీ ఫిజియాలజీ కెమిస్ట్రీ ఫిజిక్సు మిక్రోఫీ మిడిసైన్ మెటీరియ మెడికా హైజీన్ మొదలగునవి కూడ దేశభాషలలోఁ గఱపఁబడును. “ఆయుర్వేదభూషణ” అను సంస్కృతశాఖతో పాటు “భిషగ్వర” అను ఆంధ్రశాఖయు కలదు. ఇందు సంస్కృతశాఖ యందు “ఆయుర్వేదభూషణ” బిరుదములు పొందినవారు లాహోర్ అజమీర్ కలకత్తా అనంతశయనము గద్వాల వంగపూరు మొదలగు భారతదేశముల వాసము లేర్పడుకొని వైద్యప్రచారము చేయుచున్నారు. ఒక కేరళీయ ఆయుర్వేదభూషణుఁడు ఎడింబరో మహానగరమున వైద్యశాఖయందు విద్యాభ్యాసము చేయుచున్నాఁడు. ఈ రెండు శాఖలయందును పట్టభద్రులైనవారు 32 రు గలరు. మొత్తమునకు వై రెండు శాఖలయందును పట్టములు గ్రహించిన ఆంధ్రులు పదుగురు గలరు. ప్రకృతము కలాకాలయందు ఇరువది మంది యాంధ్రులు ఆయుర్వేదము నభ్యసించుచున్నారు. మన రాజధానియందు ఆంధ్రులు ఆయుర్వేదము నభ్యసించుటకును ఆంధ్రభాషయందు ఆయుర్వేదవిద్య గఱపుటకును ఏర్పడిన ఆయుర్వేదకలాకాల యిది యొకటియే. మొత్తముమీఁద ఆయుర్వేద కలాకాల లన్నిటియందును బిరుదములు పొందిన నిద్యద్వైద్యులు దాదాపు రెండు వందల మంది గలరు.

మైన వివరింపఁబడిన దానిని బట్టి దొరతనమువారు అనేక లక్షల గూఢ్యములు వెచ్చించి అల్పసంఖ్యాకు లగు పాశ్చాత్య వైద్యులను సృష్టిచేయుటతోఁ బాటు అల్పవ్యయముతో ఆయుర్వేద వైద్యులను వెలకొలఁది తర్ఫీతు చేయింపవచ్చు నని చదువరులకు బోధపడకమానదు.

ఆంధ్రదేశమందలి జనసంఖ్యను బట్టి దొరతనమువారు చేయు వైద్యసాహాయ్యము “స్థూలారంభతీన్యాయము” గ నున్నది. ఇ యుదియే బహుజనుల మృతకరించునట్లు దొరతనమువారిని కోరెదమేని, పెద్ద వైద్యులకు పెద్ద జీతములు లభించుట నిశ్చయము; పేద లగు ప్రజలకు వైద్యసాహాయ్యము లేకపోవుటయు సత్యము. దివారాత్రములు చెమట లూడ్చి కష్టపడి దమ్మిడి దమ్మిడి కూడఁబెట్టు రహితులచే క్విప్రెంటు రోడ్డుఫండు మొదలగు రూపముల నియ్యబడిన

లక్షల కొలది ధనము వ్యయ మగుట నిక్కము; ఫలమో అల్పము. మీఁదు మిక్కిలి ప్రసవచికిత్సలయందుఁ గాని శస్త్రచికిత్సలయందుఁ గాని యే విశాఖపట్టణమునకో రాజమహేంద్రవరమునకో జిల్లా వైద్య ఆసుపత్రి గల దని వెల్లిన, అచ్చట అనుకూల మగు శస్త్ర సముదాయము లే దనుటయు లేదీ డాక్టర్ లే దనుటయు ఈ శస్త్రచికిత్సకై చెన్న పురికి పొమ్మనుటయు సాధారణము.

ప్రతి జిల్లాయందును తాలూకాయందును గల జనసంఖ్యను బట్టి ప్రకృతము ఒకటి రెండు ఆయుర్వేద యునానీ వైద్యశాలలను స్థాపింపవలెను. దీని కగు ఖర్చు పాశ్చాత్య వైద్యశాలలకై వియోగించు రీతిని, జిల్లా బోర్డు తాలూకా బోర్డులనుండి యియ్యవలెను. ఈ విషయమై జిల్లాబోర్డుల తాలూకాబోర్డుల మెంబరులు తగు శ్రద్ధతో పనిచేయఁ బూనుట వారికి విధి. సామాన్యముగా ఒక తాలూకాయందులి యింగ్లీషు వైద్యశాలకై వ్యయమగు మొత్తముతో మూడు ఆయుర్వేదవైద్యశాలలను నిర్వహింపవచ్చును. మఱియు మందులకై బొంబాయి కలకత్తాలకు పోవలసిన పని లేదు; ఇంగ్లండునకు వ్రాయ నవసరము లేదు. ప్రతిరోగమునకు శస్త్రవైద్య మవసరము లేదు. వైద్యులకు మాసమునకు వందలకొలది జీతము లియ్యబనిలేదు. మన దొడ్లయందును గ్రామములయందును పుట్టిన మూలికలతో శీతోష్ణస్థితుల ననుసరించి యావధములను నిర్మింప వచ్చును. వీని కగు ద్రవ్యము అల్పము.

మన దేశమున మనతోఁ బాటు పుట్టిన మూలికాదులచే చేయఁబడు మందులు మన శరీరమునకు హిత మనుట నిజము. వీనిచే బహుజనుల కుపకారము కలుగుట లోకవిదితము. ఇట్లు సర్వవిధముల అనుకూల్యములు గల ఆయుర్వేదవైద్యశాలలను ప్రతి పల్లెయందును స్థాపించుటకు ప్రతివారును ప్రయత్నింపవలెను.

ఒక నెల కర్చుల మదింపు

ప్రతి రోజును రెండు వందల మంది రోగులకు

సామాన్య మగు మందుల ఖర్చు	రు.	40-0-0
ఇద్దఱు వైద్యులకు (40+80) ...	„	70-0-0
కంపౌండరు ...	„	10-0-0

రైటరు ...	రు.	10-0-0
ఇద్దఱు వందులు చేయువారు	„	15-0-0
ఇంటి యద్దె ...	„	15-0-0
చిల్లర ఖర్చులు ...	„	10-0-0
మొత్తము	„	170-0-0

వై కనఁబడుపఁబడిన ప్రకారము ఇన్నూరుమంది రోగులు వచ్చు ఆయుర్వేదవైద్యశాలను సామాన్యమగు మందుల నిచ్చి నెల 1-కి నూట డెబ్బది రూప్యములతో నిర్వహింపవచ్చును. ఇట్లుగా నొయిరువది యయిదు వత్సరముల యనాధిపత్యముమీఁద వ్రాసినాఁడను. ఇట్టివాని వివరములను గోరువారలకు ప్రత్యుత్తరముల నిచ్చుటకు సిద్ధుఁడను. పాశ్చాత్య పద్ధతుల ననుసరించి యిన్నూరుమంది రోగులు ప్రతిదినము వచ్చు వైద్యశాలను నిర్వహింపవలె నన్న, అంతటి ప్రధాన వైద్యుని జీతమునకే మాసమాసమునకు ఇన్నూరు రూపాయలు చాలవు. మిగిలిన వైద్యులకును ఇతరపరివారమునకును మందులు మొదలగువానికిని చేర్చి మాసమునకు ఎన్ని వందలు కావలయునో పాతక మహాశయాలకు బోధ కాఁగలను.

ఆంధ్రమండలముల కన్నిటికిని చేరిన ఆయుర్వేదవిద్యశాల యొకటి యవసరము. ఇందు ఆయుర్వేదవిద్యను లక్ష్యులక్షణములతో ఆంధ్రభాషయందు బోధింపవలెను. ఇందు జయము గాంచినవారి నే ప్రతి జిల్లాయందును తాలూకాయందును పల్లెయందును వైద్యులుగ నియమింపవలెను. జిల్లా బోర్డులనుండి తాలూకా బోర్డులనుండి ధనమును వెచ్చించి వైద్యశాలల నేర్పఱుపవలెను. కింద శాలయందు జయము గాంచువారు విశేషముగ లేకున్న, ఆయా ప్రాంతములలో ప్రసిద్ధి గాంచిన వైద్యులను నియమింపవలెను. ఇట్లు చేసినచో బన సామాన్యమునకును, అందును మిక్కిలి బీదలకును, వైద్యసాహాయ్యము లభింపఁగలదు. ఆరోగ్యము అధికము కాఁగలదు. ప్రజలు సత్సంతోషింపి పొందఁగలరు. విద్యాబుద్ధులు వర్ధిల్లును. నాగార్జునానికలూ వంతులచేతను అనేక మహిమలు కనుగొనిన నవనాథసిద్ధులచేతను పరహితాచార్య నీలకంఠ వల్ల భేంద్ర బసవరా జాదు లగు వైద్యపుంగవులచేతను అలంకరింపఁబడిన ఆంధ్రదేశము అభివృద్ధి నొందును. ఆంధ్రమాత సంతసించును.

అ మృ తాం జ న ము

అన్ని నొప్పులకు జగద్విఖ్యాతమైన దివ్యామృతము

పాశ్చాత్యనవీనవైద్యశాస్త్రము

కే. వీ. సుబ్బారావు గారు, ఎం. బి. (హోమోసతి)

గత సంవత్సరాది సంచికయందు పాశ్చాత్యనవీనవైద్యశాస్త్రము హిందూదేశములో నెట్లు వ్యాపక మైనదియు వ్రాసి యుంటిని. ఈ సంచికయందు ఈ నవీనవైద్యశాస్త్రమునకును ఇతర ప్రాచీనవైద్యశాస్త్రములకును గల భేదములను వ్రాయుచున్నాను. ఈ నవీనవైద్యశాస్త్రమార్గదర్శకుడైన హనిమాను జర్మనీ దేశములో విశేషప్రఖ్యాతి వహించిన వైద్యశిఖాచుణి. ఈయన పాశ్చాత్యప్రాచీనవైద్యశాస్త్రమునందు పట్టపదీతులొకడతేటి బహు కాల మా వైద్యము నభ్యసించి విశేషకీర్తిని పొందెను; అనేక పాశ్చాత్యభాషలలో పాండిత్యము గలవాఁడు. ఈయన వైద్యశాస్త్రమునందే గాక యితరము లగు ననేకశాస్త్రములయందుఁ గూడ పాండిత్యము గలవాఁడు. ఈయన వ్రాసిన గ్రంథము లనంతములు. ఈయన వైద్యశాస్త్రము పరిశీలన, అంగుల యశక్తి తయు లోపములును బయలుపడసాగెను. ఆ కాలపు పాశ్చాత్యవైద్య గ్రంథములలో రోగవర్ణనను అనఁగా రోగనిదానమును గుఱించి విశేషముగా వ్రాసియుండిరి. ఔషధశక్తిజ్ఞానము గాల లోపించి యుండెను. చికిత్స తెలియని వర్ణనవలన ఉపయోగము లేదని అత్యుద్భిహో హనిమాను వైద్యవృత్తిని మునుకొనెను. కేవలసత్యము నందు మనస్సు గలవాఁడై తనకు వైద్యవృత్తియందు లభించు ద్రవ్య లాభమును వదలుకొనెను. స్వగృహమును బిడ్డలకు వ్యాధులు సంభవించినను వారికిఁ గూడ ఔషధము లియ్యకయే ప్రకృతికి విడిచి కాలము గడపుచుండెను. న్యాధులు నిశ్చేషముగా కుదురు మార్గ మేర్పడునంతవఱకు తా నొషధమును ముట్ట నని ప్రతిజ్ఞ చేసెను. అనేకపాశ్చాత్యభాషలలో పాండిత్యము గలవాఁడగుటవలన ఒక భాషలోని వైద్యగ్రంథమును మఱియొక భాషలోనికి భాషాంతరీకరించుచు తద్వారా లభించు ద్రవ్యముతో జీవనము చేయుచుండెను. ఇది చెందు విధముల హనిమాను కుపయోగపడెను. ఒకటి జీవనాధారము, రెండవది శార్యణ్యేతరభాషలలో నుండు వైద్యగ్రంథముల పరిచయము. ఇట్లుండఁగా, వైద్యప్రపంచాంధకారమునకు భానూదయసమయము ప్రాప్తించెను. అంగ్లేయవైద్యశాస్త్రజ్ఞుడైన కల్లను వ్రాసిన వైద్యగ్రంథమును జర్మనీభాషలోనికి భాషాంతరీకరించుటకు హనిమాను ప్రారంభించెను. కల్లను తన గ్రంథములో పెరూవియన్ పట్ట వలన జ్వరము నివర్తించు క్రమమును ఒక విధముగా విశదీకరించెను. ఈ వివరణమువలన హనిమాను తృప్తి చెందనివాఁడై; జ్వరమునకును పెరూవియన్ పట్టకును గల సంబంధమును గుఱించి విశేషముగా యోచించుటకు ప్రారంభించెను.

ఇట్లు హనిమాను చాల కాలము యోచించి, దేహరోగ్యముతో

నున్న తాను పెరూవియన్ పట్టను పుచ్చుకొనినయెడల ఆ పట్ట తన దేహస్థితిలో ఏ విధమైన మార్పును తేగలదో పరిశీలించవలయు నని ప్రయత్నించెను. పట్టను పుచ్చుకొనెను. ఆరోగ్యవంతుఁ డగు హనిమాను పట్టను పుచ్చుకొనిన వెనుక చలి జ్వరముచే పడితుఁ డయ్యెను. ఈ జ్వరము చెందు మూడు రోజులలో నెమ్మదించెను. జ్వరము పట్టవలన కలిగినదా లేక స్వభావముగా వచ్చినదా యను సందేహము కలవాఁడై హనిమాను వరల పట్టను పుచ్చుకొనెను. ఈ పర్యాయము గూడ అదే విధమగు చలియు జ్వరమును కనపించెను. ఎన్ని పర్యాయములు పెరూవియన్ పట్టను పుచ్చుకొన్నను అన్ని పర్యాయములు ఒకే విధమగు చలియు జ్వరమును వచ్చుచుండెను. అందుపై హనిమాను పెరూవియన్ పట్టకు జ్వరమును కలుగజేయు శక్తి యున్నది. కనుక నే జ్వరమును కుదుర్చుచున్నది. యను నిర్ధారణకు వచ్చెను. పట్ట కలిగించు వ్యాధిని పట్ట కుదుర్చుచున్నది. ఈ న్యాయము పట్టకు మాత్రము సంబంధించినదా లేక సర్వపదార్థములకును సహజమాయను సందేహము పొడమెను. ఇతరపదార్థములను కొన్నిటిని వై విధముగా పరిశీలించుటకు హనిమాను ప్రారంభించెను. ఏయే పదార్థములను ఎన్ని పర్యాయములు పుచ్చుకొన్నను ఆయా పదార్థములకు నైజ మగు మార్పులనే అవి దేహరోగ్యమందు చూపుచుండినవి అనఁగా పెరూవియన్ పట్ట ఒక రకము జ్వరమును, ఉష్ణ మజీయోక రకము జ్వరమును, పాషాణము వేటొక రకము జ్వరమును కలుగజేయుచున్నవి. ఇట్లే అనేకములగు నితరరోగములను గూడ కలిగించుచున్నవి. ఏ రకము అస్వస్థత ఏ పదార్థమువలన పుట్టుచున్నదో ఆ రకము అస్వస్థత ఆ పదార్థమువలననే నశింపఁగలదు. కనుక వై న్యాయము పెరూవియన్ పట్టకే గాక సర్వపదార్థములకును నైజ మను సత్యమును హనిమాను గ్రహించెను. ఈ జ్ఞానముతో హనిమాను నవీనవైద్యపద్ధతిని కనుగొనెను. హనిమానుకు పూర్వపు పాశ్చాత్యులు పదార్థశక్తిని గ్రహించుచుండిన విధము తెలిసినఁ గాని పాశ్చాత్యప్రాచీన వైద్యమునకును ఈ నవీనవైద్యము నకును గల తారతమ్యము గోచరము కాదు.

ప్రాచీన గుణనిరూపణ విధానము

ఒక పదార్థమును మనుష్యేతరజంతువులకు (కోరి కుక్క కప్ప కుందేలు మొదలగువానికి) ఇచ్చి ఆ పదార్థము ఏ మార్పును వాని శరీరములయందు కలిగింపఁగల దని చూచుచున్నారు. మనుష్యజాతి దేహసౌఖ్యమును కుపయోగింపఁబడు పదార్థముయొక్క ఔషధశక్తిని మనుష్యుని ద్వారా గ్రహించుట యుక్తము గాని మృగ

ముల ద్వారా గ్రహించుట యుక్తము కాదు. మనుష్యునికి విష మగు పదార్థము ఇతర జంతువులకు అహారముగా నుండుట గలదు. ఇతర జంతువులకు ఆరోగ్యము నిచ్చు పదార్థము మనుష్యునికి అనారోగ్యము నియ్యవచ్చును. స్యుగముల ద్వారా లభించిన జ్ఞానసాహాయ్యముతో ఉత్కృష్టజీవులగు మనుష్యులకు చికిత్స చేయటం యుక్తము కాదు. వీరిట్లు సేకరించిన పదార్థచింతామణికి పలు నిధములగు లోపములు ప్రాప్తించుచున్నవి. మనుష్యునికిని ఇతర జంతువులకును సృష్టియం దపారవ్యత్యాస మున్నది. ప్రత్యక్ష శరీరభాగములు భేదించుచున్నవి. జీవజంతుధర్మము భేదించుచున్నది. వీరి పదార్థములయొక్క ఔషధశక్తిని నిరూపింపవలసిన జంతువులకు వాక్కు లేదు. మాట్లాడుటకు శక్తి లేని జీవజంతువు పదార్థమువలన తన శరీరమునందు కలిగిన మార్పులను (అనగా కడుపు నొప్పి, తల నొప్పి, ఒడలి మంటలు, మొదలగు వానిని) తా ననుభవింపగలదు గాని, ఇతరులకు ఎట్లు బోధపఱుపగలదు? పదార్థశక్తిని కనుగొనుటకు ప్రయత్నించు మనుష్యుడు వై జంతువులకు పదార్థము నిచ్చిన వెనుక ఆ జంతువుల బాహ్యచిహ్నములను ఆధారము చేసికొని శరీరపు మార్పులను గ్రహించుచున్నాడు. అనగా కోతికి పాపాణము నిచ్చినప్పుడు కోతికి కడుపునొప్పి మంట కలుగు ననుకొందము. కోతి కడుపునొప్పి తడుముకొనుచు పొరలాడుచుండును, లేక గంతులు వైచుచుండును. కోతి కడుపు మంటచేతనా లేక నొప్పిచేతనా శ్రమపడుచున్నది యని ఒకడు అనుమానింప వచ్చును గాని, శ్రమపడు కోతి తప్ప ఇతరులు దృఢముగా ఇదమిత్థ మని చెప్పటం కెట్లు సాధ్యమగును? పదార్థశక్తిని గ్రహించుటకు ప్రయత్నించి కోతికి పదార్థము నిచ్చిన మనుష్యునికి, తనకు పదార్థమువలన కలిగిన బాధను కోతి చెప్పగలదు. పదార్థశక్తిని నిరూపించు చిహ్నములు రెండు విధములు: (1) పదార్థమును సేవించిన ప్రాణి స్వయముగా గ్రహింపగల చిహ్నములు (కడుపుమంట కన్న పోటు మొదలగునవి). (2) పదార్థమును సేవించిన ప్రాణియొక్క శరీరపు మార్పులు: మామవారు గూడ గ్రహింపగల చిహ్నములు (వాపు, కండ్లకలక మొదలగునవి). ఇంక మొదటి రకము చిహ్నములు ముఖ్యమైనవి. ఇట్లు పాశ్చాత్యప్రాచీన వైద్యులు పదార్థశక్తిని మాట్లాడుటకు శక్తి లేని జీవముల ద్వారా నిరూపించు ఆచారము గలవారగుటవలన వై నుదాహరించిన పదార్థశక్తిని నిరూపించు రెండు విధములగు చిహ్నములలో ముఖ్యములగు మొదటి తరగతి చిహ్నములను వీరు సేకరించుటకు శక్తి లేనివారగుచున్నారు. కావున వీరి పదార్థచింతామణిలో ముఖ్యచిహ్నములు లోపించుచున్నవి. ఇది హానిమానుకు పూర్వముండిన పాశ్చాత్య వైద్యులయొక్కయు వారి పద్ధతిని ఆవలంబించు ఇప్పటి వైద్యులయొక్కయు సామాన్యపు పోకడయొక్క సంగ్రహము.

నవీన గుణనిరూపణ విధానము

పాశ్చాత్యప్రాచీన వైద్యులయొక్క వై నుదాహరించిన నిష్ప

యోజకమృదుల నవీన వైద్యపద్ధతిని స్థాపించుటకు హానిమానుకు ప్రేరేపించినది. ఈ పద్ధతి ప్రకారము పదార్థశక్తిని నిరూపించుటకు మనుష్యుడే కావలయును. ఆ మనుష్యుడైనను ఆరోగ్యవంతుడగుగా నుండవలెను. పదార్థమును మనుష్యుడే పుచ్చుకొని పదార్థశక్తిని నిరూపించుచున్నాడు గనుక మనుష్యుని ద్వారా వైద్యుడే బడిన రెండు విధములగు చిహ్నములను బయలుపడగలవు. పదార్థశక్తిని గ్రహించుటకు ప్రయత్నించి మనుష్యునికి పదార్థము నిచ్చిన వైద్యునికి పదార్థమువలన తాను మాత్రము గ్రహింపగల చిహ్నములను మనుష్యుడు చెప్పగలడు. మామవారు గూడ గ్రహింపగల చిహ్నములు సహజముగా బయలుపడుచున్నవి. ఇట్లు పాశ్చాత్య నవీన వైద్యులు పదార్థశక్తిని మనుష్యుని ద్వారా నిరూపించుచు వైద్యవిధములగు చిహ్నములను సేకరించుటకు శక్తి గలవారై తన పదార్థచింతామణిని లోపములు లేనిదిగా చేయుచున్నారు. దీనికి శుద్ధపదార్థచింతామణి యని పేరు. ఈ నవీనపద్ధతి వైద్యమునకు హానిమాను మూడు విధులను నియమించెను:

(1) సదృశచికిత్స. (2) ప్రత్యేకమూలిక. (3) నూర్మ మగు మోతాదు.

సదృశచికిత్స

హానిమాను వైద్యవృత్తిని మానుకొని భిక్షువైరికి నిమిగ్నమైన జీవము చేయుచుండు కాలములో కల్లను వ్రాసిన హానిమాను పట్ట యుపయోగమును తాను సమ్మతించక నిరూపించుకొన పట్టము తాను పుచ్చుకొని పట్టయొక్క ఔషధశక్తిని నిరూపించి పట్టవలన కలుగు జ్వరము పట్టవలన సేవించుచున్న దని చెప్పెను. మతీయు ఈ న్యాయము పట్టకే గాక సర్వపదార్థములయందున్న దని నిరూపించెను. ఒక పదార్థమును ఔషధముగా నుపయోగింపవలయు నని మనము ఉద్దేశపడుటకు పూర్వమే ఆ పదార్థమును ఆరోగ్యవంతుడగు మనుష్యుని కిచ్చి వారి ద్వారా ఆ పదార్థముయొక్క శక్తిని (అనగా అది యేయే వ్యాధులను కలుగజేయగలదో వానిని) తెలిసికొని యుండవలయును. ఇట్లు హానిమాను అనేకపదార్థముల శక్తిని నిరూపించి గ్రంథము వ్రాసియున్నాడు. ఆ గ్రంథమునకే శుద్ధపదార్థచింతామణి యని పేరు. వైద్యుడు రోగిమునకు చికిత్స చేయునపుడు, ఆ రోగచిహ్నములను ఏ పదార్థము పుట్టింపగలదో ఆ పదార్థమును తెలిసికొనుట కిర్తవ్యము. రోగమునకు దీ చిహ్నములుండునో ఆ చిహ్నములే ఔషధమునకు దుండవలెను. అట్టి యాషధమే చికిత్స కుపయోగపడునది. దీనికే సదృశచికిత్స యని పేరు. చికిత్సకునికి రోగచిహ్నములను ఔషధచిహ్నములను సమగ్రముగా తెలిసియుండవలయును.

ప్రత్యేకమూలిక

ఈ పద్ధతి ప్రకారము మందు దినుసులయొక్క శక్తిని మనుష్యుని ద్వారా నిరూపించు కాలములో వానిని ప్రత్యేకముగా నుప

యోగించెదను. ప్రత్యేకపు సుండు దినుసుయొక్క శక్తిని మాత్రమే నిరూపించియున్నాడు గాని రెండు మూడు మందు దినుసులను చేర్చి పుచ్చకొన్నిన్ను డే చిహ్నములు మనుష్యశరీరమునందు కలుగునో వానిని నిరూపించినవారు కారు. కావున ఔషధశక్తి జ్ఞానమును బట్టి చికిత్స నియమింపబడినది. ఇతర వైద్యపద్ధతుల ప్రకారము ఒక రోగి ఏకకాలములో తలనొప్పి కడుపునొప్పి కన్నుపోటులతో శ్రమపడుచుండగా, తలకు పద్దుట కొక చురుగు, కడుపు నొప్పికి మరొక మందును, కన్నుపోటుకు కంటిలో నెయ్యిటకు నేటికొక మందును ఇచ్చి చికిత్స చేయుట వాడుక. ఈ పద్ధతి ప్రకారము మట్లు గాక వై రోగచిహ్నము లన్నియు ఏకకాలములో ఏ మందు దినుసుయొక్క ఔషధశక్తిని నిరూపించు సందర్భమునందు ఆరోగ్య వంతుడైన మనుష్యుని ద్వారా కనబడెనో ఆ మందు దినుసును ఇచ్చి చికిత్స చేయుట వాడుక. ఆ ప్రత్యేకమూలికకు వైచిహ్నము లన్నియు ఏకకాలములో కలిగించు శక్తి యున్నది గనుక అది వానిని ఏకకాలములో నివర్తి చేయగలను. దీనికే ప్రత్యేకమూలిక యని పేరు.

సూక్ష్మ మగు మోతాదు

ఈ పద్ధతి ప్రకారము ఔషధముగా నుపయోగింపవలసిన పదార్థముయొక్క శక్తిని మనుష్యశరీరమునందు నిరూపింపవలయునని చెప్పియున్నదిగదా? చికిత్సయందనేకవిషపదార్థములు గూడ నుపయోగపడుచున్నవి. ఈ విషపదార్థములను స్థూలముగా మనుష్యుని కిచ్చి నిరూపింపవలసియున్న ఎట్లు సాధ్య మగును? ప్రాణ హాని కలుగును కదా? కనుక పదార్థములను అతినూత్నముగా ఇచ్చి వాని శక్తిని నిరూపించి చికిత్సయందు గూడ సూక్ష్మముగానే వాడుచున్నారు. వీరు పయోగించు ఔషధము సూక్ష్మదర్శిని యంత్రముతో గూడ చూడఁజాలనంత సూక్ష్మముగా నుండును. దీనికే సూక్ష్మ ఔషధ మని పేరు. సూక్ష్మ ఔషధములన జేతొక యుపయోగము

గలదు. కొన్ని పదార్థములు స్థూలదశయందు ఔషధశక్తిని చూపఁజాలకున్నవి. ఆ పదార్థములే సూక్ష్మదశలో విశేషముగ ఔషధ శక్తిని చూపుచున్నవి. ఇందుకు దృష్టాంతములు: (1) ప్రతిదినమును మనము ఆహారమాలముఁ గొప్పను విశేషముగా పుచ్చకొనుచున్నాము. వానివలన వ్యాధులు పుట్టుట గాని నశించుట గాని లేదు. దీనినే ఓరు సూక్ష్మముగా చికిత్సయందు పయోగించునప్పుడు డిడి అనేక విధముల మేఘరేగిములు కలి జ్వరములు మొదలుగూ గల రోగములకు కుగుచ్చుచున్నది. (2) ఇసుక స్థూలదశయందు ఔషధశక్తి లేనిదై సూక్ష్మముగా నుపయోగింపబడినప్పుడు డనేక మహావ్యాధులకు దునుచ్చుచున్నది. ఇట్లు నేకపదార్థములు ఇతర వైద్యపద్ధతుల వారు పయోగము లేనివై వీరి కుపయోగపడుచున్నవి.

ఉపసంహారము

ఇట్లు నవీనవైద్యస్థాపకుఁ డగు హనిమాను సదృశచికిత్సకు విధించి పదార్థశక్తిని మనుష్యుని ద్వారా ప్రత్యక్షముగా నిరూపించి ఇతరులు మనుష్యశరీరజంతువుల ద్వారా కల్పించు ఊహల నన్నిటిని పూర్వపక్షము చేసెను. ప్రత్యేక ఔషధపు దినుసును విధించి యితర వైద్యపద్ధతులవారి నేక ఔషధపు దినుసులకు ఒక రోగమునందు పయోగించి రోగస్థితి మాటునప్పుడు ఏ దినుసు ఏ క్రొత్త గుణమును కలుగఁజేయుచున్నదో ఏ దినుసు ఏ గుణమును కుదుర్చుచున్నదో తెలియక శ్రమపడు స్థితిని వీరి పద్ధతి వైద్యము నుండి తొలఁగించెను. సూక్ష్మ ఔషధమును విధించి వైద్యుఁడు పొర పాటుగా రోగమునకు సరికాని మందు నిచ్చినను గానివలన నితర బాధ లేకుండునట్లు చేసెను. ఔషధము బహుసూక్ష్మముగా నుండుటవలన అది యే రోగమునకు ఇయ్యఁబడినదో ఆ రోగమును నివర్తింపఁగలదే గాని వేఱు విధము లగు శరీరబాధలను కలుగఁజేయదు. ఇదియే పాశ్చాత్యనవీనవైద్యమునకును ఇతర వైద్య పద్ధతులకును గల ముఖ్యతారతమ్యము.

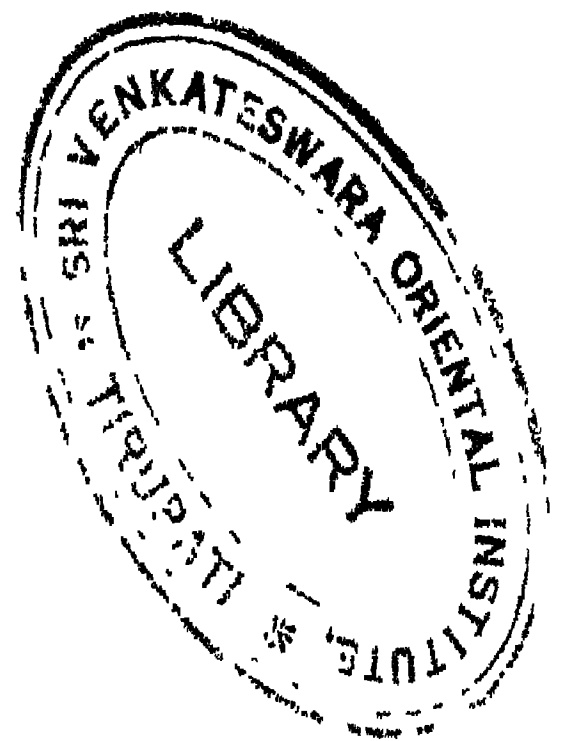
అ హ ల్యా సాం త్వ న ము

రై లిసి కృతాపరాధ వయితే? యటు గా, దది నే నెఱుంగుదున్;

తెలియక త్రొక్కినన్ మతిమతీ! మలినంబు పదంబు నంటు; ఈ

కొలయెడ నీవు వంచితవు, కోరక విస్మృతి నయ్యె; కాననే

ఫలము జడత్వ; మూఱుదుము, బాధయు జ్ఞాతము గా దొకింతయున్. — కా. గో. రా.

విద్యామూల్యత

జూలూరి తులశమ్మ గారు

అయిదాటు సంవత్సరముల ప్రాయము వచ్చునకు పాఠశాల సత్యాసత్యముల విషయమైన జ్ఞానము కలుగును. పది పండ్లెండు సంవత్సరములు వచ్చునప్పటికి సామాన్యజ్ఞానము కలుగును. ఏ కార్యమును చేయుటకైన నతఁ డప్పు డర్హుడై యుండు నని యొప్పుకొనవచ్చును. అప్పటినుండియు బాలునకు యుక్తరీతిని నీతి బోధక మగు విద్యను నేర్పుట తలదండ్రులకు కర్తవ్యము. చిన్న చిన్న మొక్కలకు విశేషమగు నీటిపోతకలన హాని కలుగుట యెట్లో, అట్లే మొలక లెత్తుచున్న జ్ఞానాంకురములపై విద్యా ప్రవాహముఁ బరపిన నా యంకురములకు హాని వాటిల్లును. కావున, బాలునకు మునుమున్న స్వల్పవిద్యను బోధింపవలెను. అనఁగా ఈడున కనువు గాని విద్య నేర్పఁగూడ దని మా తలంపు. క్రమక్రమముగ నా బాలుఁడు ప్రారంభ విద్యయందు కడతేలునప్పటికి పదునాఱు పదునేడు సంవత్సరముల ప్రాయ మగును. అటుపైని కళాశాలయందు తత్తమవిద్యను ప్రారంభించుట కర్హుఁ డౌను. తన విద్య పూర్తి యగునప్పటికి బాల్యయావనములు నిండియుండును. ఆ తరుణమున నభ్యసించిన విద్యలు స్వతంత్రజీవ నాధారములుగను యోగ్యతాకరములుగను జ్ఞానప్రబలకాణములు గను స్వదేశాభిమానకరములుగను మానసోత్సాహదాయకములు గను పరిణమించి, వారి హృదయములయందు దయ ధర్మము శాంతి దాంతి సత్యము దేశభక్తి సమచిత్తము స్వదేశప్రేమ పరార్థపాత సంఘీభావము భైర్యపైర్యములు నయవినయాదులు మున్నగు సద్గుణ ము లుత్పన్నము లగును. అందువలన నొక విధమగు ప్రభావము నారియం దుద్భవ మగును. అందువలన వారే సంఘదోషములను దూషించి యైకమత్యమును నెలకొల్పి సమర్థు లగుదురు. విద్యయం దిట్టి ప్రభావ ముండుటవలననే దీని నభ్యసించినవార లసామాన్య వైభవ యుక్తు లయ్యెదరు.

దొంగలు హరించుట కవకాశము లేనిదియు, ఎల్లవేళల శుభముల నొసంగునదియు, విద్యార్థుల కొసంగిన నభివృద్ధి గాంచునదియు, కల్పాంతమం దైన నాశమును బొందనిదియు నగు విద్యారూప గుప్తధన మెవ్వరికడ నుండునో వారితో అన్యలు సమానులు కా నేరరు. కావున, రాజులారా! మీరు విద్యాంసు లగువారలతో విరోధ మూనకుం డని భర్తృహరి నీతి, బోధించుచున్నాఁడు. అట్టి మహాత్ము గల విద్యాధనమును బాలురకు గడించియిచ్చుటకు వారి తలదండ్రులు విద్యావంతులుగను జ్ఞానవంతులుగను ప్రాపంచక

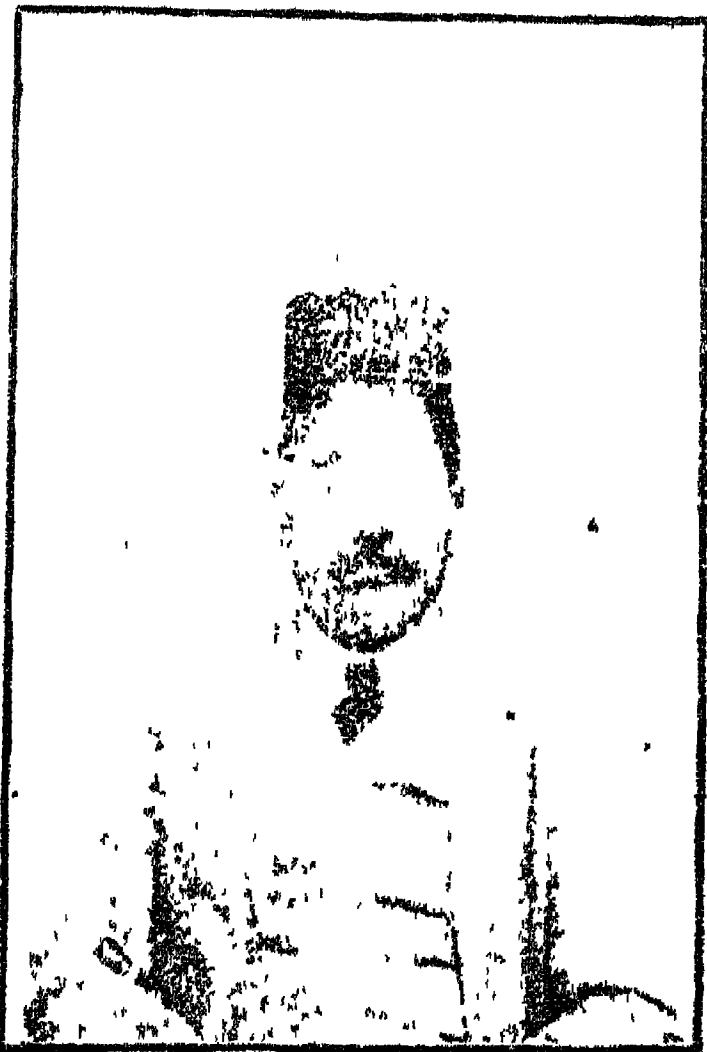
జ్ఞాన ప్రపూర్ణులుగను నుండవలెను. ఎంత విద్యాధికు డైనను ప్రాపంచకజ్ఞాన ప్రపూర్ణులుగను నుండవలెను. ఎంత విద్యాధికు డైనను ప్రాపంచకజ్ఞాన మబ్బుట కడు గుస్తగము. అయ్యని గల తిలవం ద్రుల చేతిలోని బిడ్డనికి విద్యాబుద్ధులు సకాలమున నలవడఁగలవు.

“తన యనుంగబిడ్డని తల్లి రెమ్మలు పోషించి రక్షింతునో అటులే విద్య మానవుని రక్షించును. తుమాగుండు తినవద్ద నున్నప్పుడే తల్లి పోషింపఁగలదు గాని యన్యప్రదేశములందున్నప్పుడు పోషింపఁజాలదు. ఇతరదేశములయందును విద్య తల్లివలె కాపాడు చుండును. తండ్రి తుమాగున తీరిల్పిన యెట్లైతే తన పోషితమును బోధించునో, అటులే విద్య పోషితమును బోధించి సన్మార్గమునఁ బ్రవేశింపఁజేయును. చిత్తమునం దంటుమున్న భీనమును తియ్యని మాటలతో నొలఁగించి స్వకాంతాహుతి నెట్లు నందింపఁ జేయునో అటులే విద్య చింతలతానృప్తిమును గావించి మృగ మొడఁగూర్చును. వేయేటికి? కల్సులతాభిగ్ని యగు విద్య గలిగిన వానికి లోకమునందు సాధ్యపడని యగ్ర ముకంట నలగా?” మని భోజప్రబంధకారుఁడు వనించెయున్నాఁడు.

విద్యయందుఁ గల మాహాత్మ్యమును తెల్లి గూడ నెఱింగి నుండవలెను ఏల నన, బిడ్డలకు ఏయే సమయములందు డట్టి సంగీతము చేయవలయునో, ఎట్టి సమయములందు అటలు నేర్వవలయునో, ఎట్టి వేళల వనకు సకలసౌఖ్యప్రసంగం దగు దేవుని గుణగుణముల బోధింపవలయునో, ఏయే రీతుల ద్వివివక్షనకరములను లొనగూర్పవలయునో తెలిసికొనునంతటి విద్యాజ్ఞానము తల్లులకు లేకపోవుట వలన, వారు తమ బిడ్డలను జ్ఞానహీనముగ పెంచుచుండుదురు. అందువలన నా బాలురు చెడ్డమార్గముల నధిగమించి భ్రష్టులగుచున్నారు. ఇట్టివారల నెందఁ తెందఁటినో మనము చూచుచున్నాము. బిడ్డలకు తండ్రివద్దకంటె తల్లికడ మిక్కుటమగు నేరక యుండును. కావున, తల్లి విద్యాసతిగ నుండవలెను. తల్లియే బిడ్డనికి సదృశభవేయు సద్గుణువు. శువు గర్భస్థ మైననాటినుండియు తల్లియొక్క సదుద్దేశములును సద్విద్యయు సదాచారములును బిడ్డని కాధారమై యుండును. గావుననే తల్లి గుణగతి యయ్యెనేని బిడ్డలు గూడ గుణవంతు లగుదురని వదంతి కలిగియున్నది.

శ్లో. నాస్తి వేదాక్ష పరం శాస్త్రం - నాస్తి మాతృసమా గురుః - అని భారతమునందు వ్రాయఁబడియున్నది. ఈ ప్రమాణము వలన తల్లియే ముఖ్యగురు వని తెలియవలసియున్నది.

Mr. A. SUBBARAIDU

ఆచార్య సుబ్బారాయుడుగారు

Mr. VARANASI SURYA RAO

వారణాసి సూర్యారావుగారు

Mr. A. VENKANNA

ఆకారపు వెంకన్నగారు

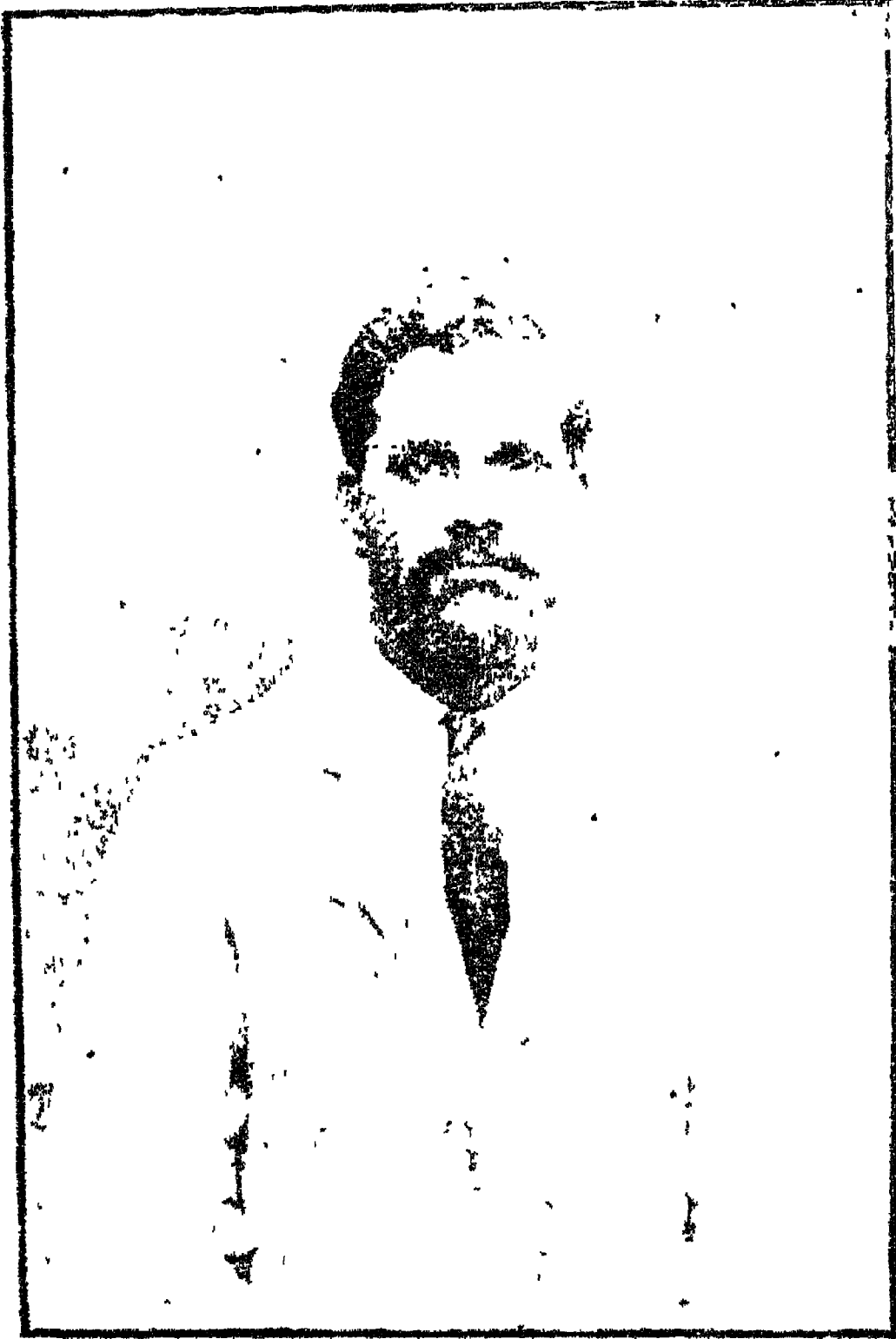
A. CHENNAIAH

ఆకారపు చన్నయ్యగారు

Mr. K. RAMASWAMI NAIDU

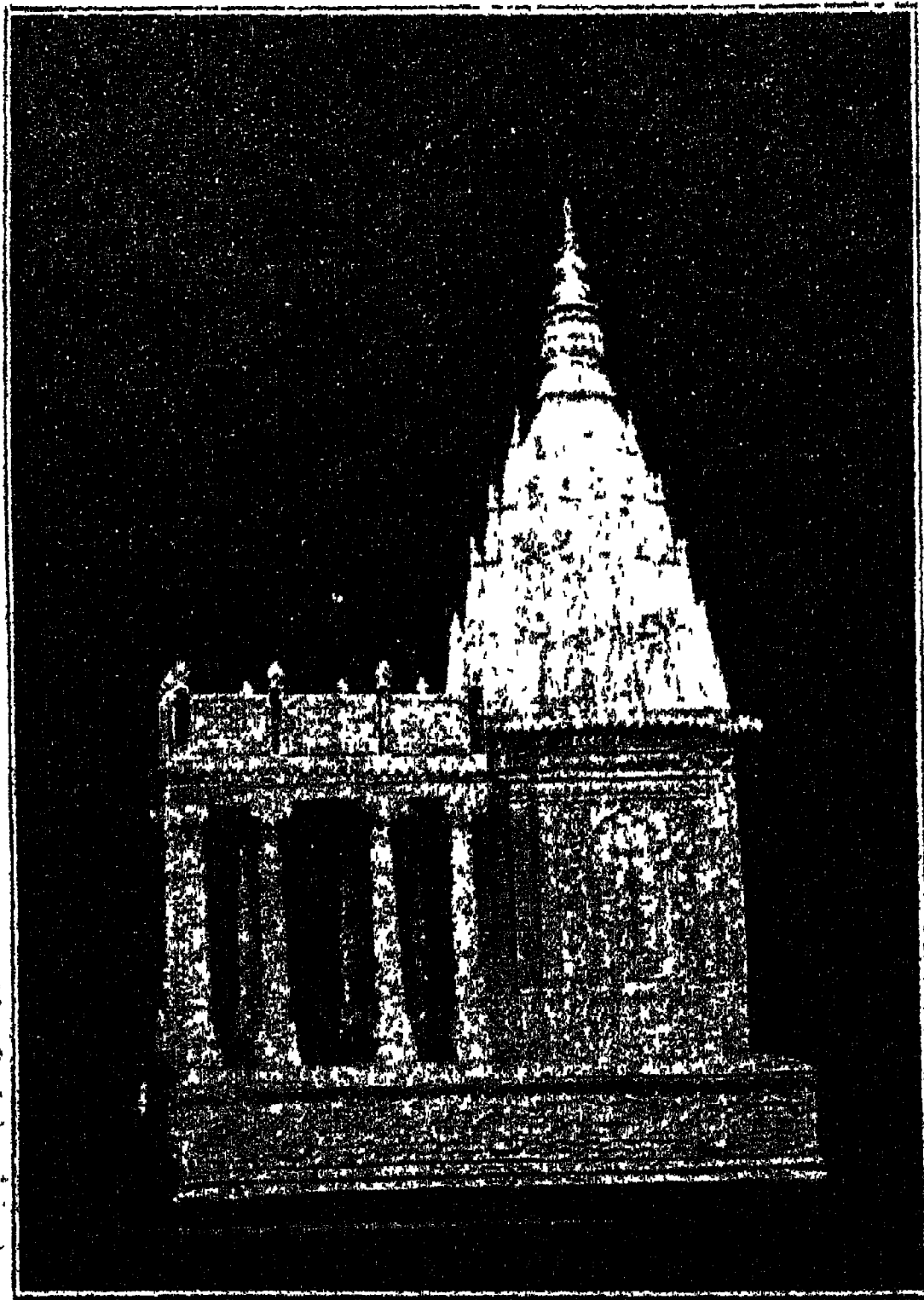
MR. K. RAMASWAMI NAIDU
CERO

విశ్రాంతి గారు

కే. రామశాస్త్రి నాయుడుగారు

HINDU UNIVERSITY: CASKET PRESENTED TO THE VICEROY

హిందూ విశ్వవిద్యాలయము : రాజు పతివినయము

తల్లి యెట్లు బోదించిన పనివాండ్రగు బిడ్డలు అటులే వర్తింతురు. కావున ప్రభుగారు వగు లెట్టి మిగుల మేదాశక్తి గలదిగను బోధనాశక్తి గలదిగను నిరంతరబోధనాహదాయనిగను ఉండవలెను. కావున శ్రీలక్ష్మణుడ గూడ పురుషులకువలెనే విద్య యవసర గని యెఱుంగవలెను. ఎఱిగిందే యుండదు కాని యాచరణముబోధింపవలెను.

శ్రీపురుషుల శరీరములకు శక్త్యేంద్రియ మెట్టి భావముల మనమునకు విద్యానేత్ర మంతకంటె పెను గుఱివని తెల్పిన యాధార మైనట్లు కనపట్టుచున్నది. ఏల గను శక్త్యమును శేషిస్తును, విద్యానేత్రము కలిగియుండనేని, ప్రజల కత్యంతోపయోక్తములును నీతిదాయకములును నగు ఉద్బోధముల నల్లి యజరామర మగు కీర్తిని గడించిన మహనీయు లెందఱో యుండిరి. మనోశక్త మగు విద్య లేక మాంస సేత్రములు గలిగియుండిన జనులు అంధప్రాయు లని గమ్యవచ్చును. విద్యయుం దట్టి ప్రభావము గలదు. అని కష్టసాధ్యము. అంగణియం దమ్మబడునని కాదు. అంగణుల దొక కెడిదే యగునేని లక్షాధికారులును రాజాధిరాజులును కోడన భన మొసంగి దానిని అమ ప్రేమ గల బిడ్డలకు కొని యొసంగుదురా? కావుననే విద్య యమూల్య సునియు అనర్హు చునియు వలించెదరు. విద్యయందలి యాశేష సవంతు లగువారలు భన మొక వెచ్చించినను ఒకచిన్న మైనను సంపాదింపజాలకున్నారు.

విద్యాధనమును పరిశ్రమచేతనే గాని సంపాదింపజాలరని భారతమునం దొక యితిహాసము వ్రాయబడియున్నది. భరద్వాజ కుమారుం డగు నవక్రీతుడగు చదువకయే విద్యాంసుడను గానలయు ననెడి యాసచే తపము గాంప నారంభించి దేవేంద్రునిచే నివారింపబడియు తెలిసికొనక తుద కున్నెకైతి సేతునిగాణ కాశ్యపురమున గన్నులొక చిరకాలము గ్రహించి ననుటయే యుందని సాగంశము. చగువకయే శ్రమ సేయకయే కట్టి యంత్రంత్రములచేతను జపానుస్తానములవలనను విద్య లభింప సేరదు. కాబట్టి బాలిమత భేదములు లేక మానవులందఱును తఱుగని విఱుగని విద్యాధనార్జనము సేయుట విధాయకకృత్యమై యున్నది. ఎట్టి నిఱువేదలైనను పరిశ్రమచేసి విద్యను సంపాదించుటనేని, అవి వారిని మూర్ఖాభిషిక్తులుగను సభాపూజ్యులుగను కీర్తికాములుగను చేయును. భనవంతులము గదాయని గర్వించి సోమరు లై వారికి విద్య లభింపజాలదు. అట్టివారు గౌరవత్వాదిలక్షణములను పొందజాలరు.

ఇట్టి సర్విద్య బోధించుటకు దగిన యుపాధ్యాయుడగు గావలయును. బాలుని చిత్తమునం దేయే విద్యల నభ్యసంపవలయునను కోరిక యుండునో, ఉపాధ్యాయుడగు ఆయా విద్యలలో సరి పూర్ణుడగుగాను, నిర్మలభావముతో విద్యారహస్యముల నెల్ల బోధించునట్టి సరళస్వభావమును గలవాడగుగాను కోపశూన్యుడగుగాను నుండవలెను. చదివించుట కవసరమైన యుపకరణములు గలిగియుండవలెను; బాలునిచిత్తమున కెట్టిది యెట్లు బోధించిన బోధపడునో యెఱింగియుండువాడు గావలయును.

ఎవర విద్యాంసు లైనను కొందఱు బాలురకు బోధపడునట్లు వక్కాణించు సామర్థ్యము గలిగియుండరు. అట్లు గాక చక్కగా బోధించు శక్తి గలిగియుండవలెను. రాశిక వైదికన్యాపారంబులందు గను ఘోషమర్చుచులని సంప్రదాయము నెఱిగియుండవలెను. ఆలస్య ప్రమాదములుండుండవలెను. విద్య యుపనయనం కలిగిడి శ్లేశము లగు సహించు ముస్వదావసు గలవాడుగు సంభవతెను. మైని వ్రాసిన సర్దిగముములలో కొన్నియైనను గలిగియుండిన గాని, యుపాధ్యాయాధికారిమనుషు పొందు కష్టము కాజాలదు. అట్టి సర్దిగములల్లి గల గురువు విద్య నేర్పిరినుటకు ముందు వలయు పరార్థములలో మొదటి మహానియము, దానివలన సమస్తసర్దులనులును కలుగును.

అమర్పబడిన గుఱ్ఱము సారథికి వశమై వర్తించునట్లు, ఎవడు విద్యాంసుడో ఎవని హృదయము విద్యాయుక్తమై యుండునో అట్టి జనుడే నివేకలిగి డై యింద్రియజయము గలవాడగు నని కఠోపనిషత్తునందు వ్రాయబడియున్నది. ఇట్లు నియమవ్రతలిగిడై విద్య సంపాదించినవానికి అకముల సాధ్యము గాని కార్యములులేవు.

కాని, దీని కంటగాయము లనేకములు గలవు. వానిలో మొదటియంతయు యము గృహిణీస్వీకారము అంగవలన సాంసారికబంధములు మెండుగా నావరించుకొనును. సంసారసాగరపతితుడగు జీవి యావలియొద్దనకు జనుట యరిది. అందువలన విద్యను పూర్తి చేయలేకపోవును. విద్యారత్నమును పోగొట్టుకొంటేనే యను చింత యొకవడిను భార్యయు పిల్లలు నొకవంకను పసిలన మొకవంకను వానిని చింతాసాగరమున ముంచివైచును. అట్టి గృహస్థుడు రోగభూయిష్ఠుడై అంబయుష్కుడై చంచలచిత్తుడై అనేకకష్టములను పాలపడగలసి వచ్చును. మైని వ్రాసిన చోప్పన బాల్యయావన కళలు రెండును బ్రహ్మచర్యము క్తముగ గడిపినవారలకు అంతరాయ రహిత మగు సర్విద్య ప్రాపించును.

ఇది యాచరణీయము ఇది యాచరణీయము అని యొచించి యుక్తమార్గమున బ్రవేశించుట భర్మము. స్వప్నమందైన ప్రమాద వశంబునైన నశశ్యముం బొరయకుండుట సత్యము. చంచలస్వభావ యగు మనమును ఏ కాగ్రముగ నుంచునట్టి ప్రజ్ఞయే శమ మనబడును. ఇదియే మనోనిగ్రహ మనబడును. దనుము అనగా బాహ్యేంద్రియములను స్వాధీనము గావించుకొనుట. తిత్తిక్ష యనగా దుఃఖము మున్నగునాతన్ను చెందినను చలింపకయుండుట. అమాత్సర్యము అనగా తనకంటె భనము గాని విద్యాధనము గాని యధికముగ నార్జించినవారిని జూచి యనూయఁ జెందకుండుట. తాను మిగుల శ్రమ చేసి సంపాదించిన విద్యను పరుల కొసంగుట దాన మనబడును. లౌకిక పారమార్థిక విషయముల వినుట శ్రుత మనబడును. తాను విన్న విషయమును జ్ఞప్తియం గుంచుకొనుటయే ధృతి; దీనినే ధారణ యందురు. అనుభవవలన తన కెట్టి చిక్కులు కలిగినను వారికి ప్రతిక్రియ గావింపక వారి యపచారములను సహించుటయే తమ యనబడును.

ఈ మున్నగు లక్షణము లన్నియు, యనునియమము లనబడునా. ఇవి శారీరమానసికములను సంబంధించి యున్నవి. ఇవియే బ్రహ్మచర్యపాపాపాయము లని పెద్దలు వక్కాణింతురు. బ్రహ్మచర్య దీక్ష పాలించువాడే వై సద్గుణముల నొప్పి విద్య నభ్యసించుట కవకాశము గలదు గాని వివాహ మైనచో ఈ లక్షణములకు దూరమగును. “వివాహే విద్య నాశాయ,” అని సామాన్యముగ మన వార లందఱును వాడుచునే యుందురు. అది నిర్మూలమే యని నమ్మవచ్చును.

కాబట్టి తలిదండ్రులు విద్యావంతు లైనయెడల బిడ్డలను సుకర మగు మార్గమునఁ బ్రవేశము గావించుదురు. మనుజులకు విద్య యావశ్యకమో ధన మావశ్యకమో యోచింతురు. ఎద్దానివలన నేది సంపాదించుట సుకరమో యోచింతురు. ఏది చెడని పదార్థమో నిశ్చయింతురు.

“విద్యాధనమే తక్కిన యన్ని ధనములలోను శ్రేష్ఠ మైనది. ఏల యన, ఇతరుల కొసంగినకొలదిని వృద్ధి యగుచుండును. మోయ వలసిన యావశ్యకము లేదు. దానివలననే యితరధనములు ప్రాపించు” నని శుక్రనీతియందు వ్రాయబడియున్నది. కావున ఇట్టి లోకోపకారకంబు లగు వాక్యముల పరిశోధించిన మహాత్ము లొరక తెల్పుదురా? ఇదియునుం గాక, విద్యాధనమును హృదయపేటిక యందు గుప్తపఱచినవారలే ధన మార్జించుట గాని రక్షించుకొనుట గాని కలుగుచున్నది. ఒక్కొక్కవేళయందు ధనరక్షణమునకు విద్య యావశ్యకము. అది లేకయే మహారాజు లనేకులు తమతమ యైశ్వర్యములను గోలుపోవుట కలుగుచున్నది. విద్యాంసు లన్ననో యే కాలమందును నిలుపు లేక ధనమును కీర్తిని సంపాదించి యనేక నూతనరాజ్యములను స్థాపించుచున్నారు. ఇట్టి యున్నతస్థితులు విద్య వలననే ప్రాపించును గాని, వేఱొంగు విషయమునఁ బ్రాపింపఁ జాలవు.

ఇప్పుడు మన ప్రస్తుతిస్థితిని బట్టి యోచింపఁగ, మన హిందువులలో బాలురకు పదిరెండు పదుమూడు సంవత్సరములకే విద్య కొంతవఱకు పూర్తి యగును. ఇంచుమించు సమాన మగు వయస్సు గల కన్యను వివాహము నేతురు. అంత నామె యత్తవారియింటికి వచ్చును. ఆప్పటినుండియు బాలుని విద్య నశించును; అనాథోగ్యము హెచ్చును; చింత బల మగును. కాబట్టి విద్యాప్రపూర్తి యగువఱకును బాలుని బ్రహ్మచారిగానే యుంచవలెను. అట్లువైన విద్యాధనము సంపాదించుట కర్హుఁ డగును.

ఇహలోకపరలోకములయందు పాంధ్యగల సకలసౌఖ్యములకును నివాసస్థాన మగు సీమ యేది కలదో, అట్టి స్థానమును మనుజుడు విద్యాప్రభావమువలననే పొందఁగలఁడు గాని, ధనమువలనఁ గాని నేర్పువలనఁ గాని విద్యావిహీన మగు తపమువలనఁ గాని పొందనేరదు. మనపూర్వులు బ్రహ్మచర్యనిష్ఠులే వేదాదివిద్యలు సంపాదించి జ్ఞాన మలవఱచుకొని పరిపక్వబుద్ధి గలవారై శబ్ద బాల మంతయు ముఖస్థమై యుండునట్టి ధారణ గలిగి తాము గడించిన విద్యాధనమును పరులకు పంచియిచ్చుచు సకలకళానిపు

ణులై సర్వకార్యదక్షులై నిర్మిరాప్రభావులై యుండెడినా గని శ్రుతులు స్మృతులు తెల్పుచున్నవి.

ఏ కాలమునం దీ దేశీయులు సహస్రవిద్యల నభ్యసించి సంపూర్ణ పాండితి గలవారై యుండినో, ఆ కాలముం దీ దేశము ధృతి జ్ఞానము శేజము వీర్యము పరాక్రమము సలము మున్నగునవి కలిగియుండెను.

ప్రస్తుత కాలమున నీ దేశీయులు భూగోస్వీక్షగుణభూషలకు దూరమై యున్నారు. ఆ కారణమున మన దేశ మోహనస్థితి నొందుటకు మాటుగ దారిద్ర్యదేవతకు నివాసమై యజ్ఞానము మైచుహాసీనస్థితియందున్నది. మన దేశము జరిగిన పిమ్మట కలియుగాంధమునుండియు క్రమక్రమముగా ఈ దేశము హీనస్థితికి వచ్చినట్లు గ్రంథనిదర్శనములవలననే నేలుచున్నది. ఆ కారణము వలన ఈ దేశవాసులు విద్య నభ్యసించుట నులంఘించి, అన్యులకు నోరెంచుటయందును సామర్థ్యము నాలనివారలై మూఢప్రాయులై ధనాకర్షణతత్పరులై విఫలప్రయత్నులై యన్నవస్త్రములకుఁ గూడ దూరమై యల్లాడుచున్నారు. ఏ దేశము గాని యప్పుడు గాని విద్యచేత నభివృద్ధి చెందియుండునో, అందలి జనులు అప్పుడు విశ్వర్యయత్నులై యుండు గనియు విద్య తప్ప డెచ్చట నంతరా యము గలుగునో అప్పు డెచ్చటి జనులు హీనస్థితికి వత్తు గనియు సర్వవిద్యాపారగుల సిద్ధాంతమై యున్నది. ఎప్పుడు మన యోగ్య వర్తము పూర్వమువలె విద్యాప్రభావముచే నోగ్నించునో, అప్పుడు తద్దేశవాసులు విద్యాబలమును బుద్ధిబలమును ప్రచలి కలూ నుట కవకాశము కలుగును. విద్యాభివృద్ధి మూలమున దేశాన్ని బౌద్ధి సౌఖ్యపరిపదలు గలుగును. అందునిమిత్తమై నీతిప్రయుక్త మగు విద్య నభివృద్ధిచేసికొన యత్నించుట యీ దేశవాసులకు విధాయక కృత్యమై యున్నది.

అన్ని దేశములకంటెను విద్యాబుద్ధులవలన నేమి బలసరాక్ర మములవలన నేమి ధైర్యస్థైర్యములవలన నేమి నత్యోదాంఠ్యదుల వలన నేమి యీ దేశవాసులు వెనుకఁ బడియున్నారు. తన దేశమును తాను శుభ్రపఱచుకొనుట యట్టి యావశ్యకమో తన దేశమును తానున్నతస్థితిలోనికి తెచ్చుటయు నట్టి యావశ్యకమే. కావున దేశభక్తు లందఱును సంసీధానవేళములై వైపేర్కొనంబడిన కార్యముల నేజివేర్చుటకు త్వరపడవలెను.

విద్యాస్కంధమునుండి యనేక శాఖలు బైలు వెడలి యున్నవి. మనుజుల యభిప్రాయములు గూడ ననేకవిధము లగు భేదములచే నొప్పుచున్నవి. శస్త్రవిద్య యంత్రవిద్య చిత్రలేఖనవిద్య శిల్పవిద్య రసాయనవిద్య వాయుమానవిద్య మున్నగు విద్యాశాఖలు గలవు. ఇం దేయే శాఖల నభిరోపించిన, బాలురు కడగాంచఁగలనో తచ్చా ఖాధికారులు గాని తలిదండ్రులు గాని యభ్యసకుల యనుమతి ననుసరించి ఆయావిద్యలయందు ప్రవేశపెట్టుట యుత్తమకార్యము. అట్లయినచో నాయభ్యాసకులు తీయనీటి కెదురెక్కు చేరవలన నత్యుత్సాహము క్తులై విద్యాభ్యాస మొనర్తురు కాని, యన్యాయము

ననుసరించి తచ్చాఖి సధిరోహింపజేసిరేని తచ్చాఖాదియందే యుండుట చిక్కువగును.

ఆయా శాఖలయందు వ్యాయామవిద్య గూడ మనుజునకు ముఖ్యముగ నావశ్యకమై యున్నది. నియమితప్రకార ముపయోగింపకుండిన ఆహారయంత్రము త్రుప్పుపట్టునట్లే దైవనిర్మితమైన యీ మజ్జాస్థియంత్రము గూడ నట్టి స్థితిని జెందును. శరీరమునకు పాదాది శిరఃపర్యంతమును వ్యాపించి యనవరతము పనిచేయు ముఖ్యయంత్రములకు పరిశుద్ధగర్భమును గొనిపోయి యిచ్చుచు అచ్చటి చెడుగర్భమును పవిత్రము చేయుచుండు రక్తనాళములు ఈ వ్యాయామమువలన బలపడి యితరయంత్రములకు బల మొసంగును. భుజింపబడిన పదార్థ మంతయు నియమితప్రకారము జీర్ణమై తత్సారము రక్తరూపముగా మాత్రీ నాళములయందు ప్రవేశించి ప్రవహించుచుండును. ఎంత బలుమైన యాహారమును భుజించినను వ్యాయామ మజీర్ణమును కలుగ నీయదు. అందువలన శ్వాసకోశము మున్నగు యంత్రములు నియమిత ప్రకారము వాయువును పీల్చుటయు విడుచుటయు కలిగియుండును. మనము చేయు పనులకును మన జీవాధారమునకును ఆధార మగు మెదడునం దుండు యంత్రముల పరిశుభ్రపఱచును. ఆ కారణము వలన కాయపుష్టియు ముఖవికాసమును ఆరోగ్యమును కలిగియుండును. ఆరోగ్య మెప్పుడు గలిగియుండునో ఆయుర్వృద్ధి గూడ నప్పుడే గలిగియుండును. పరిశ్రమవిద్యలు మున్నగునవి యిటీవల కలిగియుండలేదు. ప్రకృతిశాస్త్రకారులు దీనిని యోగశాస్త్రమనియు యోగాభ్యాస మనియు వ్రాసియున్నారు. ఈ యోగము నభ్యసించినవారు మిగుల ఆరోగ్యము కాయపుష్టి ముఖవికాసము మున్నగు సల్లక్షణములు గలిగి చిరకాలము వృత్త్యముఖింబునఁ బడక యున్నట్లు తచ్చాస్త్రశోధనవలన తెలియుచున్నది. అదియును గావచ్చును. ఈ శరీరము గాఢకాయను బోలియున్నది. గాఢకాయ

యెంత జాగరూకతతో కాపాడిన నంత కాలము శిథిలావస్థను పొందక యుండును; అటువలె నే యీ శరీరము గూడ లగిన యాహారవిహార శయనాదుల నొసంగుచు మిగుల జాగరూకులై కాపాడిన, ఆయుర్వృద్ధి కలిగి చాలఁ గాలము జీవించు రని తత్త్వవిషయకగ్రంథములు బోధించుచున్నది. పరిశ్రమ యెల్లరకును ఆవశ్యకము. వ్యాయామము వలన కాయపుష్టి చెంది పట్టువల కలిగినప్పుడు శక్తిసామర్థ్యములు మాపునట్టి బలవంతునకును బలహీనునకును సామ్య మెట్లగును? విద్యాప్రపూర్ణునకును విద్యాహీనునకును సాటి యెట్లగును?

ఎవనియొక్క జీవనమువలన బంధువులు మిత్రులు భృత్యులు మున్నగువారలు జీవింపఁజాలరో, వాని జీవనము మెతుకుల నేటికొని భుజించి జీవించు కాకి జీవనముతో సామ్య మగుచున్న దని పంచతంత్ర కారుఁడు వ్రాసియున్నాఁడు. కావున, ఏ విద్య నైనను పరిపూర్ణముగ నార్జించి తన్మూలమున వర్గత్రయమున కాస్పద మగు ధనార్జనము గావించి నీత్యోదార్యాదిగుణయుక్తులై చిరకీర్తు లైనవారల మనుగడయే సునుగడ. తదితరులు కాకిజీవనముకంటె నధమమగు జీవనము చేయుచున్నారని నమ్మవచ్చును.

కావున దేశభక్తులగు నో ప్రియసోదరులారా! ప్రస్తుతము నున్న హిందువులలోను అందును బ్రాహ్మణులలోను చిరకాలము నుండి పాడుకొనియున్న యనాచారపిశాచమును తొలగించి సంఘమును పరిశుభ్రపఱచి శ్రీపురుషసంఘమునకు విద్యామృతము నొసంగినఁ గాని, మన దేశ మున్న శిథిలికి నాఁజాలగు.

ఆ. గాఢరాల కెంత కాంతి గలిగియున్న,
రతనమునకు సాటి రానియట్లు,
కనక మెంత శోభ మనుజున కొసఁగిన,
విద్య వోలె కీర్తివిభవ మిడదు.

అ మృ తాం జ న ము

అన్ని నొప్పులకు జగత్ప్రసిద్ధిగాంచిన దివ్యామృతము

వేలకు వేలు విక్రయము

అమృతాంజనము డిపో 6, లంబుశెట్టిపేట మదరాసు, లేక 109 ప్రేరిగోడ్డు, బొంబాయి •

ఘోషా

కోటగిరి వేంకటకృష్ణా గావు బహద్దరు గారు

ఉ. రోసము కల్గి యూరక విరుద్ధవిమర్శనముల్ లిఖింప కీ
వ్యాసములోని యుక్తివిషయంబును గైకొని పద్మనాయక
స్త్రీసముదాయముగ గరుణచేఁ దిలకించి సముద్ధరింప నేఁ
జేసెదదొత్తనాకొలఁపున్నే హితులందఱకున్ నమస్కృతుల్.

ఈ ఘోషా యను యుగాచారమహాభూతము తురుష్కపరి
పాలనకుఁ బూర్వము హిందూమతంబులలోఁ గల దని
చెప్పట నిరాధారము. వేదమునను భారత భాగవత గామయ శాది
పురాణేతిహాసములలోను బృహత్కథాపంజరి, కథాసరిత్సాగము
లోనగు నపారమేయగ్రంథములలోను ఘోషా మన పూర్వులు జర
పినట్లు కనపట్టుదు. ఇందు వేరోలగంబున సింహాసనాసీను లైన పశు
లకుఁ జేదోడు వాదోడుగఁ జరించినట్లును, పరపురుషు లని యైన
కొంకక మహాసుభావులు హతాత్తుగఁ దమ కగపడినప్పు డతిధిసత్కా
రము లొసంగి చక్కఁగ వారితో భాషించినట్లును, తాము ననవా
సాజ్ఞాతవాసంబుల కేగ నియమంబు లేకున్న పు భర్తలతోఁ గూడఁ
గాలిడకతో దుర్గమారణ్యభూములఁ జరియించి కడు నిడుమ లంది
నట్లును, నానాదేశ భూపాలచూడామణులు కొలువుకూట మలంక
రించుచుండఁగాఁ దమ కిష్టమైన పురుషుల వరించినట్లును, ప్రాణేశ్వ
రులు సుగ్రాహరంగంబున కేగునప్పుడు వెంటనంటి రథబోదక
కృత్యముల నెఱపుట మాత్రముననె కాక సమయ మేతెంచ వాలు
కేలఁ గీలించి యుర్వారాభిలాహనకేళి బైరులఁ జెండాడి పశులకు
జయంబుఁ గూర్చినట్లును, సీతి, ద్రౌపది, దమయంతి, చంద్రమతి,
నల్లె, ముచ్చె, ప్రమిళి, వీరమాత, ఇందిన, వీరాబాయి, ముడిల
పతివ్రతామతల్లుల చరిత్రములు న. మనేకపర్యాయములు గనవి
యున్నారము. దీనిం బట్టి ససము పురాణకాలము మొదలు చరిత్ర
కాలమువఱకు యువతీమణులు ఘోషా యవలంబించియుండఁ దని
తెలిసికొంటిమి. మైజెప్పిన శ్రుతిస్మృత్యాయులయందె కాక నాటక
ములయందుఁ బ్రబంధములయందు చరిత్రములందు నీ యాచార
మున్నట్లు కవు లే సందర్భమునను హిందువులఁ గూర్చి వ్రాసియుం
డరు. ఈ యాచారము బ్రాహ్మణేతరజాతులలో నెప్పుడు లేదు
గాన, నీ విషయమై యింకఁ జర్చింపఁ బని లేదు. ఈ “ఘోషా”
ఆచారము హిందూసతములలో వంశపారంపర్యముగఁ గానవచ్చుట
లేదు. కాని, పద్మనాయకు లనఁగాఁ వెలచుదొంగలయెడ నిది నేఁట
కిఁ గానవచ్చుచున్నది. పద్మనాయకుల యాచారము పౌరుషేయ
మా? కన్వితమా? యని చర్చించిన నిందలి సారాంశము తేలక
పోదు. కొందఱు తమారాలోచన మాని వెలచువారల కిది యాచార

మనవచ్చును దీనిం గూర్చిన నా ప్రశస్తిత్తగము గలకొనిన సహృద
యులు ఘోషా వెలచువారల కేల పట్టుపడెనో యిట్లును పట్టుపడి
యెనో తెలిసికొనకపో దని యా విషయ మింకఁ జర్చిం చెదనా.

పద్మనాయకులు గూర్చిన పుస్తకములలోఁ బ్రస్తుతాంశమున
కుపయోగించునది పలునాటి వీరచరిత్రము. ఇది రమామి 500
సంవత్సరముల క్రింద శ్రీనాథ కవిసాహస్యభామునిచే మంజుగర్వసాగ
వ్రాయఁబడినది. ఈ కవిశ్రేష్ఠుడు పద్మనాయకుల విషయము
చక్కఁగ నెఱింగినవార డని యితిని భీమేశ్వరపురాణాని గ్రంథము
లే కాక, సర్వజ్ఞ సింగమనేని యాశ్రయము గూడఁ ఘోషించి
చున్నది. ఈ కవిరాజు తన వీరచరిత్రమున కథానాయకుఁ డగు
బాలచంద్రునిఁ గూర్చి వ్రాయుచు వెలచువారల కులాచారముల
నన్నింటిఁ జక్కఁగఁ జర్చించి యున్నాఁడు. భారతయుద్ధమున నభి
మన్యునివలె పలునాటి వీరయుద్ధమున విక్రమముఁ జూపిన యభిచర్య
సదృశుఁడగు బాలచంద్రుఁడు పద్మనాయకవంశజుడను. ఈ చరిత్ర
మున వెలచువారలకు “ఘోషా” ఆచారము పూర్వమున్న దని యైన
ను లే దని యైనను నిరూపించుట “ఘోషా” లున్న నేమా విచార
రించుట బాగు గాన, కర్నూలు కడఁగెదను. నిష్పత్తపాతముద్ధిగోడ
బివర్ణించినచో, నీ నలునాటి వీరచరిత్రమునందు మన వెలచువారల
కు ఘోషా లున్నట్లు పాడకట్ట దని మా సోదరులు కను నట్లుక
పోరు. వీరశాస్త్రమున బాలచంద్రుఁ డాదవదొనుటకు బొంగగములు
కావలెనని కోరఁగా అల్లి యైన శ్రీమైత్రుమ్మ బొంగగములు సయ్యు విన
సందర్భ మిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“మొదలు రప్పించిన ముఖ్య లెస్సటి
యొజ్జలు తన మ్రోల నుండంగఁ జూచి
బొంగగములు చేయఁ బొసఁగును” మింతుఁ
బైడి యిప్పించెద పట్టినయంత

.....
† ఐతన్యు శిలము బ్రహ్మనాయకుఁ డను వెలచువీరుని భార్య. ఈ బ్రహ్మనాయకునిని మహా
వీరుఁ డనియుఁ గృష్ణాంశసంభూతుఁ డనియు గ్రంథమునఁ బేర్కబడినది. వెలచుటలయి.
ఘోషా యున్న నీ వీరపురుషుఁ డని నిరాకరింపదు!

పనిముట్లు తీసుక వడి ర మ్మటన్న
 పనిముట్లు కొనివచ్చి భామ కన్నెదుర
 భక్తితో నిలిచిరి పటిమ దీపింప

నైతమ్మ సెలవిచ్చె సంతట మారు”

ఈ పంతుల బట్టి విచారింపగా సొన్నారలకు రాజసద్భక్తుడగు బ్రహ్మనాయకునంతనానిక జెట్టె బట్టిన యైతమ్మ కనిపించినట్లై కదా! పై పడముల జూచి పూర్వము మనకు ఘోషా కల దని సాహసించువా రుందుగా? అయినను, మా పృథిరేకవాదులు ‘జిజ్ఞలు’ కన మ్రోల నుండంగఁ జూచి” అనుచోట “నొజ్జలు” అను శబ్దమును గ్రహించి, గురుభావ ముంచి యైతమ్మ సొన్నారలకు దర్శన మిచ్చుటవలన నాచురు ఘోషాకు భంగము రా దందు రేమో? అలాగైన (సొన్నారలు) “భక్తితో నిలిచిరి పటిమ దీపింప” అను పంక్తిలోని సొన్నారలు చూపిన యైతమ్మ మీఁది భక్తి మా కాధారము కాదా! గురువులు శిష్యురాండ్రు చెంత భక్తితో నిలిచి రని చెప్పనంతటి వెట్టివాఁడా శ్రీనాథుఁడు?

అదియుఁ గాక, “యైతమ్మ సెలవిచ్చె” ననుటలో గురులకు సెలవిచ్చుట? ఎంతటి విరుద్ధము! కాన నిస్సంశయముగా నైతమ్మ కంసాలలకుఁ గానవచ్చె ననియు నాయకుకు ఘోషా లే దనియు నమ్మితిమవలయును. ఇట్టి యాధారములు కావలయు ననిన, శ్రీనాథుని వీరచరిత్రమునందు లెక్కకు మించినన్ని చూపవచ్చును. కాని, గ్రంథనిర్మాతృత్వే నవి యెల్ల చూపక యింకొక్క ముఖ్యాధారము మాత్ర ముగ్రంథమునుండియే యుదాహరించి యీ విషయము ముగిం చెదను. ఐతచ్చు తన లోడలు గృహమున కేగు పట్టున నిట్లు వ్రాయఁబడియున్నది.

“అనుచు నేరాండ్రు తా సందలా లెక్క-

గండువారింటికి గ్రమ్మనఁ జనిరి.

పద్మనాయకసోదరులారా! పై యంకితుండల యాధార్యము గ్రహించి మీ యభిప్రాయమును లోకమునకు బోధింపురము.

మీయ మే మనఁగా, బ్రహ్మనాయకుని భార్య యగు నై తమ్మ తోడికోడండ్రతోఁ గొనూరుని యత్తవారింటికిఁ జూడఁబో వును.

ఐతచ్చు తోడికోడండ్రతో నెక్కిన యందలము లెవ్వి? ఎట్లు లుండు నని విచారించిన ఘోషా పస తేలితీటును. * అందలము తద్భవము. దీనికి మాతృక ఆందోళము. (పార్శ్వముల మఱుగు లేని పల్లక.) శిబ్బితా కరము చూడుఁడు. మఱియు “సీ. బొందుగా నంద లుగొనున పల్లకీలు దక్షిణ నాయునిము నేము శైచితులును” కథా పూర్వోక్తము. ఆ-2. కవికర్తగజానునగున ఆందోళపదము “సీ. ఆందోళము మును నల గురులైన సున్నోకొక్కలఁ నిశాదములు” అని నుండఁగడి చూపుచి, ఆందోళము ఆందలము సూర్య దోష్టము

కను బనుట నిర్వివాదాంశము. ఎక్కినది విరిమ్మ. మఱియుఁ దోడికోడండ్రతో. దేని? అంటలమును. అని యెట్టిది? సార్వస్వముల మునుగా లేనిది చప్పరె! ఘోషా యాచార మెంత చక్కఁగా పూర్వమున నన్నతో చూచితిరా! బ్రహ్మనాయకుఁడు నిరాఘాతముగ నిగుప్రక్కల మఱుగు దని పల్లకి నెక్కించి లేన సతిని తోడే కోడండ్రతోఁగూడ ప్రయాణము చేయింప, మనవారు ఘోషా యనానినుండి కల దనిన జవాబు చెప్పవలయునా?

దీనిం బట్టి బ్రహ్మనాయకుని కాలమున అనఁగా నిష్పటికి 700 ల సంవత్సరముల క్రింద నెలవవారికి ఘోషా తే దని 500 ల సం వత్సరముల క్రిందను చూచిని చెప్పు వాక్యముకింపై నింక శ్రమల ప్రమాణ మేము కావలయును? పూర్వ మెన్నఁడు ఘోషా యాచారము లేకుండ బ్రహ్మనాయక శ్రీులు మఱుగు లేని పల్లకి నెక్కి. ప్రయాణముఁ జూచించినట్లు స్పష్టమయ్యె గాన, నా సోదరు నీ విషయము నొప్పుకొనక తప్పదు కదా!

ఘోషాపదము ఆస్య దేశీయము

“ఘోషా” అనగా మాగుణలోనికి వచ్చిన కాలము నిర్ణయించుటకే కాక, “ఘోషా మొగువుల కున్నదా? లేదా?” యను నా గణకుఁ గూడ నీ ఘోషాశబ్ద మే భాషలోనిదో విచారించుట గూ వశ్యక మై యున్నది. ఘోషాపదము హూకాండ్రసంస్కృతి భాష లలోఁ బ్రకృతాగ్రమును బోధింప దని మావుగ పండితులవలననే గాక, నా స్వప్నవైరుష్యముచేఁ గూడ గ్రహించితిని. కాని, గీర్వాణమున మూత్రము ఘోషా” అను ఆకారాంత శ్రీలింగ పద మొకటి కానవచ్చుచున్నది. దాని కర్థము విచారింపఁగా 1. ఘోటజటి (గొట్టె చెట్టు) 2. మచవీ (నల్లజీంకెట్టు), 3. మేఘనాదం (చిట్టికూర), అని యర్థాలగును అన్నియు 1815-వ సం. న అచ్చిన సర్వశబ్దసంబోధిని యను సంస్కృతాక్షర భాషా దెలియవచ్చినది. కాని, ఘోషా అనుట కివఁదో మన నర్థము మాత్రము గీర్వాణమున లేనే లేదు. ఇంక జేలుఁగున నందురా! తెలుఁగున గువర్లము మవర్లము లేవు కాన నీ పదము తెలుఁగు భాషలోనిది కా దని సులభముగ గ్రహించుకొనిమి. అంగ్లేయులను నిట్టి పద మిట్టి యర్థము బోధించుచు లే దని గుంటూపథముగ నొక్కి చెప్పఁగలను. ఇంక నీ పద మే భాషాలోనిది యై యుండు ననిన, నీ యాచార మే మతమునఁ గలదో వారి దచవచ్చు ననుకొని, ప్రకృతము ఘోషా కులాచారముగ నడపుకొనుచు నా యర్థముతో వ్యవహరించు తురుష్కుల భాషాపద మేమో యని తోచుచున్నది. తురుష్కులకు ఘోషా ముఖ్య మైన దనుటకు వసుచక్రిములోని దగు “సీ. ఎదలపైఁ బొదలు పయ్యదలు జాటుగనీక బిబ్బిలకు ముసుంగు లుబ్బుజేసె” అని సీససూదము తోడ్పడుచున్నది. మునుపు మన దేశ మేలిన ప్రభువులలో ముఖ్యులు సహమృదీయులు కాన, “యథా రాజా తథా ప్రజాః” అను నాగోక్తి నగుననిచి వారి యాచారము మన కలవలెనునడి యుప్పొంగుండు తురుష్కుభాషనుండి వ్యవహారార్థ

* గండువారు బాగుండలముల బట్టి నిశాదములు అనగా నిశాదములు విమోక్షానాదు. అందుగాను = బాగుండలమున నిశాదము, అది యిది గణ్యయింపను

మీ పదమును దెచ్చి కొంటి మేమో యని విమర్శించుట యుక్తము కాన, నందులకై కడంగెదను.

ఈ విషయమై పారశీక పండితుల యభిప్రాయముఁ గోరఁగా గోషా యను మచ్చారణ త పునియ, మన మే యర్థమున ఘోషా యని యుచ్చరించు చున్నారమో యా యర్థమున పారశీక భాషలో గోషా యని యుచ్చరించుచుండి రనియు తెలియఁబలికిరి. ఇప్పటి కేఁబడి సంవత్సరముల నాఁటి పారశీక నిఘంటువైన “గియాసుల్లో గాత్”లోను ఇప్పటి కిరువది సంవత్సరముల నాఁటి “లో గాతుకిష్వరీ” యను పారశీక నిఘంటువులోను గోషా యను శబ్దమున కర్థము మూల యని యున్నది. కాని, స్త్రీలు పురుషులకుఁ గాన రాకుండుటను దెలుపుటయందు మాత్రము విచ్ఛలవిడిగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. మఱియు విశేషముగాఁ గాకున్నను తఱచుగానేని గోషాపదము “స్త్రీలు పురుషులకుఁ గాన రాకుండుట” అను నర్థమందు ప్రయోగింపఁ బడియే యున్న దని వినుచున్నాఁడను. ఉద్దాహరణ గూడ నీ శబ్ద మీ యర్థముననే వ్యవహరింపఁబడుచున్న దని కూడ తెలియుచున్నది. గోషా యను శబ్దమున కుద్దాభాషలో పర్యాయపదముగఁ బర్దా యను పదము కూడ వాడఁబడుచున్నది. పారశీక తురుష్క భాషలలోఁ దప్ప నీ యర్థ మిచ్చు నీ పదము లే భాషయందును లేకపోవుటవలనను, యవనకులమే యీ యాచారమునకు మొదటి దగుటచేతను మన మెక్కుడు కాలము మహమ్మదీయ పరిపాలనము నకు లోబడినవార మగుటవలనను, తురుష్క పరిపాలనకుఁ బూర్వమున నిట్టి యర్థమును బోధించు పదము గాని యాచారము గాని మన గ్రంథములయందు కానఁబడమిచేతను, ఈ దురాచారమునే గాక ఈ గోషా యను పదమును గూడ మనవారలు తురకలయొద్ద గ్రహించి రానురాను గోష యని ఘోషా యని వ్యవహరించుచుండి రని నమ్మవలసియున్నది. నమ్మవలసియుండుట యేమి? నమ్మితిమి వలయును. తురుష్కుల రాజ్య కాలమున మనకు గోషా యెట్లు స్థిరపడెనో యట్లే తురుష్క రాజ్యాంతమున నీ యాచారము నశించిన బాగుండునది. ఏగడియాయుం దీ బీజము మొలిచెనో గాని నేటికి మహమ్మదు మై యుచ్చేద్యముగ నున్నది. పూర్వము రాజులు మహమ్మదీయు లగుటవలన, వారి యాచారములు మనకుఁ బట్టుకడియె ననుటలోఁ దప్ప లేదు. ఒక్క నిదర్శనము: మన కాంగ్లేయ ప్రభుత్వము ప్రాప్తింపక పూర్వ మీ బూట్లు నూట్లు ముందుజూట్లు కలవా? ఇపుడు మన కలవడలేదా? అలాగే యాయా రాజుల యాచారములు ప్రజల కలవడియే తీరును. లేకున్న నది యొక న్యూనతగాఁ బరిణమించును. మా సోదరులు! మన మొకరమే తురుష్క పాలనమునకు లోబడితమా? బ్రాహ్మణ్య తదితరులు లోబడలేదా? అలాగైన నే కులమున లేని గోషా మన కులమందు మాత్రమే యుండుట యేల? యని యొక ప్రశ్న వేయవచ్చును. దీనికిఁ బ్రత్యుత్తరము చెప్పు భారము నాయందే కలదు; ఏ మన, మనకును మహమ్మదీయ పాలకులకును రాజకీయ వ్యవహారసంబంధము కలు దగ్గల యగుటవలనను, ధనమునకును

గోషాకును సంబంధబంధ ముండుటవలనను, ఆ కాలపు మహమ్మదీయుల కృపవలన మనమే యైశ్వర్యవంతుల మగుటవలనను, ఈ యాచారము మనకుఁ బట్టుపడినది. మఱియుఁ గురకలు రాజ్యగర్వమున నొడ తెలుంగక కానవచ్చిన సుందరులఁ జేపట్టుట గూడ హిందూచతురములలో గోషా వ్యాపించుటకు హేతువై యున్నది.

గోషా విడువవచ్చునా? కూడదా?

“గోషా” ఆచారము విడువవచ్చునా? కూడదా? అను సంతము స్థిరపఱచుకొనుటకు ఈ యాచారమువలనఁ గలుగు లాభానిభములు ముందుముందు విచారింపవలసియుండును. ఎంత యన్నించినను నా కీ యాచారమున నీషణ్మాత్రమేని లాభ మున్నట్లు పొడ కట్టకున్నది. అయిన నన్ను కొంచఱు నీ వీయాచారము విడువవలయు ననువాడవు కాన, నన్నియు నవ్వములుగా నే పొడగిట్టుచున్న ఏని యందురేమో! ఇదివఱ కీ విషయమును గుఱించి వాదప్రతివాదములు జరిగినప్పుడు నేను దీని (గోషావలన) లాభము లేవి యని నా సోదరుల నడుఁగగా జవాబు నొసంగలేక పూర్వాయాచారము, మనము మాత్రము దీని నేల వదలుకొనవలయు? నని వ్రాయసాగిరి. ఈ ప్రత్యుత్తరమందలి సరసతః బత్రికాపాతకు లప్పుడే పవిదూచిరి. ఇక దీనివలన నవ్వము లేమయిన, కలవా? యనిన ననంతములుగ గల వని చెప్పఁగలను. ఈ యాచారమువలన సంతత మాత్రపు జమింగా రులు బుక్కాపకీరు లగుచున్నారనుటలో నతిశయోక్తి లేదు. మఱియు బీదవార లీ యాచారమువలన పడు నవస్థ వివరింప నా తగము కాదు “గోషా” జరపితిమివలయు నని దృఢనిశ్చయముగాఁ బ్రవర్తించు వారలలో నప్పుసప్పులు లేక తమ యుద్దేశమును సంపూర్ణముగ నెఱవేర్చుకొనువారు 100 కి 12 మంది యేని యుందురని తోచదు. వీరు మొదటి తెగలోనివారు. ఇక రెండవ తెగలోనివారు కొంచెము గొప్పయై బుర్ర ముండియు, నాస్థి కొద్దిగనో గొప్పగనో యుండి కష్టసాధ్యముగ గోషా నెఱవేర్చుకొనువారు. మూడవ తెగవారు (అనఁగా) కొంత కాలము మొదటి తెగలోనుండి క్రమశః రెండవ తెగలోఁ బ్రవేశించి యందుండి బతుకుచునేనవారు. మూడవ తెగవారే నేవకావృత్తితో 8-10 రూపాయలు నెలకు గడించుచు గోషాను విడిచిపెట్టఁజాలక యవస్థ పడువారు. వీ రందఱు విధిగ గోషా నాచరింపవలసినవారే.

గోషా యున్నవారియొద్ద దానీ లుండవలయును. ఒక్క దానియే యున్న దొరసాని గారి పనులు మాత్రమే తీర్వఁగలను. కాన, బజారు పనులకు వేలీ క కాసా యుండవలయును. అయ్య గారి సంపాదన మమ్మగారి గోషాకు సరిపోవునో పోవదా! సరిపోవకున్న కుటుంబవ్యయముతో బాటు సర్వవిధముల సంసాగ మప్పులసా లగును. మఱియు, “గోషా” కల అమ్మ గారికి ప్రయాణములు వచ్చిన మేనాలు బోయీలు కావలయును. ఈ బోయీల కలవిమా లిన ధనము వెచ్చించి విధిగ గోషా పాలించు పూర్వాయాచారపారాయణు లగు సామాన్య కుటుంబీకు లెట్లు కాపురము ఏయఁ గలరో

యోజింపుడు. ఇంక యోజింపవలసిన దే మున్నది. పెద్దలు సంపాదించిన భూములు ఇల్లు వాకిలి పెట్టుబడికి బెట్టి కొనుటలు పాతై తీయవలయును. ఈ రీతివారి నెంతమందినో చూచుచున్నారము. ఒకవేళ నీ గోషా స్త్రీలు రెయిలు ప్రయాణము చేయవలసి వచ్చినయెడల పడు నవస్థకు మితము లేదు. ప్రతి రైల్వే ఆఫీసరు బెదిరించినను గోషా స్త్రీల పోషకుడు కొంత చేయి జాతీ యాచారము కాపాడుకొనవలయును. లేకున్న సరివారిలో నమర్యాద. ఈ కొఱమాలిన వ్యయములవలన సామాన్య కుటుంబములు యిప్పుక యప్పులపా లయితీయును. నా యభిప్రాయ మీ గోషా దేశానర్థకమునకుఁ గూడఁ గొంతవఱకు సాయపడుచున్న దనియె. ఎట్లు లనఁబురుషులతోఁ బాటు ఏ యంశముననేని తక్కువ యనిపించుకొనక మీఁదుమిక్కిలి కొన్ని యంశంబుల మేలుచేయి యనఁజాలు స్త్రీలను గృహద్వారము దాటి వచ్చిన కుక్కను గొట్టి నట్లు కొట్టుచు నతి నీచముగఁ జూచు చున్నారము కదా! వీరి కీ గోషా ఆచారమే లేకున్న పురుషులకుఁ దోడై దేశసేవ చేయుచుఁ గీర్తి నార్జింపకయందురా? సాటి దేశములతోఁ బాటు మన దేశము గూడ దినదినాభ్యుదయము గాంచి పూర్వాన్నత్య మార్జింపక పోవునా? గోషా స్త్రీల విద్యకుఁ గూడ ఈ దురాచారమే యాటంకముగల్గించుచున్నది. గోషా పాటించు ప్రతివారును స్త్రీలను పది సంవత్సరములు దాటినఁ బరపురుషులకుఁ గానరానీయరు. ప్రపంచమును జూడనీయరు. ఈ లోపుగ స్త్రీ ప్రపంచజ్ఞాన మెంత యలవరుచుకొనఁగలదు? విద్యావ్యాపక మెంత చేసికొనఁగలదు? ఎక్కువ తెలివిగల కన్యయైన ఒరులు వ్రాసిన యుత్తరము నెట్లో కష్టసాధ్యముగఁ బఠింపఁగలదు. అంతలో విద్యాభంగము వాటిల్లును. అందువలన నే గోషా పాటించు స్త్రీలలో నుత్తమవిద్య కానరాకుండుట. విద్యాజ్ఞానము లేని స్త్రీలవలన దేశమున కెట్లు మేలు లభింపఁగలదు? కొందఱు గోషాయం దభిమానము గలవారు “మన స్త్రీలకు విద్యయే కావలసియున్న స్త్రీలచేతనే చెప్పింపరాదా?” అందు రేమో? స్త్రీ విద్యయే కడు తక్కువగా నున్న యీ కాలమున నుత్తమవిద్య బోధించు సతులు తఱచు లభింతురా? లభింతురే యనుకొనుడు. అంతంత మాత్రపువారు వారలకు జీతముల నిచ్చి భరింపఁగలరా? ఏ పితాపురము రాజాగారి వంటివారో నెలకు వందలకొలఁది యిచ్చి యఫ్. ఏ., బి. యె. లు ప్యాసయిన స్త్రీలను భరింపఁగలరుగాని సామాన్యులకు సాధ్యమా? కనుక స్త్రీవిద్యకుఁ గూడ నీ దురాచారము ప్రతిబంధకమే. ఇంక పద్మనాయక స్త్రీలకు ప్రపంచజ్ఞాన మెటు లుండును? భాషాజ్ఞాన మెటు లుండును? గోషాస్త్రీలు ఇల్లు దాటి బయటికి రారు. గోషా సాగించుకొనుచు స్త్రీలు దేశాటన మొనర్చిన నెంత లాభమో యొనర్చుకున్న నంతయు లాభము. గొప్పగొప్ప జమీందారులు స్త్రీల గోషా పాటించుచు సంచారము సలుపఁగల రేమో గాని సామాన్యుల కిది సాధ్యమా? సాధారణముగ గోషా స్త్రీలు ప్రయాణము సలుపునపుడు కొంచె మేని సందు లేని గుట్టుపుబండు లెక్కుదురు. ఏమి లాభము? వీరు ప్రపంచమును సృష్టినిదిత్రములును చూచు నోములు నోచుకొనలేదు.

సోదరులారా! ఈ గోషా ఆచారమువలన ధనవ్యయము యెక్కువ. విద్యయా శూన్యము. ప్రపంచజ్ఞానమా పూజ్యము. నవనాగరకతయా హుళిక్కి. దేశోద్ధరణమా శున్న. - అని నిదర్శన పూర్వకముగ నీ వ్యాసమువలనఁ దేలికది. కాన, లాభములు లేక పోఁగాఁ బై వెచ్చు నష్టము లనేకములు కల యీ గోషా యాచారముం బట్టి పూర్వాచారరతులు వేలాడక యీ దురాచారనిర్మూల నము గానించుట యుక్తము. ఇది విసర్జనీయ మని శాసించుచున్నాఁడను. ఇంత మాత్రమున నుత్తమవిద్య ప్రపంచజ్ఞానము కల స్త్రీలు (గోషా యాచారము గలవారి కుటుంబములలో) లే గనఁజాలను. వేయిమంది కొక్కరేని యుండకపోరు. స్త్రీసహజములలో నట్టివారు లుపన్యాసములు కూడ నొసంగుచుండి గని కష్టాకర్షిగ వినుచునే యున్నారము. అని శుభనూచకమే. ఆ వార్త కర్ణరసాయనమే. కాన, మన స్త్రీ లందఱు యుత్తమవిద్యావతులైనఁ గాని దేశము సంఘము కులము బాగుపడవు.

గోషాకు కారణములు

హిందూదేశమును తురుష్కులు పాలించుతఱి కమ్మవారు రెడ్డివారు వెలమవారు లోనగువారు సామంతప్రభువులుగ నుండిరి. ఆ మహమ్మదీయులకు లోబడి వారి యడుగులకు మడుగు లొత్తుచు వా రేమాచగణలు కలవాగో యటుల చరించుచుండుటచే హిందూసతములో గోషా ప్రబలివది. ముష్కరు లగు తురుష్కులు రాజ్యగర్వమున నొడ లెటుంగక చూపునకు వచ్చిన పరకాంతల నెపుడు చెఱపట్టిగో అప్పుడే గోషా హిందువులలోఁ బట్టువడినదందురు. అదియు యాధార్థ్యమే. నిజమునకు ప్రభువుల యాచారము ప్రజలకు వచ్చుట సాజము కాన, నే కాగణమువలన నైన నేమి చునకు గోషా శుశుష్కులగుండియే వచ్చిన దని శాసింపఁగలను.

ఇంతదనుక నెంగలదు? నేఁడు సూర్యాంజులఁ జూచి స్త్రీ స్వాతంత్ర్యముకొని వెళుమంది యట్లు పోరాడుచున్నాలో నాఁడా మహమ్మదీయుల కాలములో గోషాకొఱ కల్గె పోరాడి స్థాపించి గని తోచుచున్నది. వ్రాయ మఱచితిని. ఇప్పటికి తురుష్కపాలనమునకు లోబడిన నైజాము రాష్ట్రములోని హిందువు లందఱును గోషా పద్ధతి నవలంబించుచునే యున్నారు. దీనింబట్టియేని యీ యాచారము శుశుష్కుల దని పూకవచ్చును. ఇప్పుడేని గోషా యగ దాసక్తి కలవారు దీనిని మహమ్మదీయులు బెచ్చిపెట్టి గని సాధ్య మైనంతవఱ కీ యాచారము నేల తొలగించుకొనఁగో వెలుపఁజాలను. మఱియు గోషాకు ధనము కూడఁ బ్రాధాన్య మని చెప్పవచ్చును. ధనవంతులైన మాత్రమున గోషా పట్టువడునా? యని యోచింపఁ బని లేదు. ఇప్పు డిప్పుడు కొన్ని జాతులవారు ధనవంతులయి యింక ధనవంతులని కాఁబోలు తగు స్త్రీలను గోషాలో నుంచుచున్నారు. అప్పుడు మనము ధనవంతుల మగుటచే గర్వించి యునది? స్త్రీలు వెలికి రాకుండుటచేతనే గౌరవపాత్రులై గని భ్రమించి పులిని గని నక్క వాతలు పెట్టికొనినట్లు మన వారు గూడ స్త్రీలకు గోషా కల్పించి రనవచ్చును. తురుష్కులు విషయలంపటులై హిందూకాంతలకు నేగి కానించి రను పలుకు నిరూపింపవచ్చును. పూర్వపు మొగలాయి ప్రభువులలో సత్ప్రి

SEPOY MIR BUX V. C.

సిపాయి మీరుబుక్కు
(విక్టోరియా క్రాసును పొందినవాడు)

Mr. A. V. SURYANARAYANA CHETTY

ఎ. వి. సూర్యనారాయణ శెట్టిగారు

LIEUT. S V VENUGOPAL I M. S.

లియూటెంట్ ఎ. వి. వెనుగొపాల్ ఐ. ఎం. ఎస్.

ANDHRA STUDENTS IN ALLAHABAD

K. C. YODAYAR SAMAJAM

అలహాబాదులోని ఆంధ్ర విద్యార్థులు

క్రియాశక్తి యోడయర్ సమాజము

ANDHRA STUDENTS, VETERINARY COLLEGE, BOMBAY

Mr. K. LAKSHMINARAYANA

బొంబాయి పశుచికిత్సాలయములోని
ఆంధ్ర విద్యార్థులు

కె. లక్ష్మీనారాయణగారు

సంఘసంస్కారము

ఎస్. భుజంగరావు బహదూర్ గారు

ప్రశ్నచూర్ణానుసారముగా విద్యాభ్యాసము గావించుకొనిన హిందువులలో హిందూమతము, ఒకటైత్తుతనమును సాంఘిక ధర్మవిరోధమును గలిగించు శీలము కలదై యున్న దనియు, అందు మూలమున దస్తశోద్ధరణమువలన నే సంఘసంస్కారమును సాగ నేర దనియు, కాబట్టి మనము పశ్చిమము ననుకరించి దానినుండి జ్ఞాన జ్యోతిని బడయవలయు ననియు, దలంపులు గలుగుచున్నట్లు కానించుచున్నది. ఇట్టివారికి జాతిధర్మానుసార మైన సంస్కార మందు నష్టము లేదు. కానఁ బూర్తిగాఁ బాశ్చాత్యుల సాంఘిక ధర్మ మవలంబింప వీరు ప్రయత్నము చేయుచున్నారు. వీరు జాతి ధర్మవిలక్షణ మగు యుక్తిధర్మమువై నొక నూతనసాంఘిక భవన మును గట్టఁ బ్రయత్నమును జేయుచున్నారు.—అని శ్రీ లాలా లజపతిరాయ గారు కాయస్థసమాచార పత్రికయందు 10-వ సంపు టము 4-వ సంచికలో వ్రాసియున్నారు.

సంఘసంస్కారమును గూర్చి లేనిపోని గాథలతో ప్రజా ర్హము కాని మాటలతో గొడవలను వ్రాయుటకంటె దేశభక్తు లగు శ్రీ లాలా గారి వైవాక్యనందలి సారమును బరిశీలించిన సంఘ సంస్కారమున కెక్కుడు సహాయంపత్తులు చేయఁగలుగుదు మని భావించి సంఘసంస్కారమునకుఁ దటస్థించిన విపద్ధశను సూచించు వైవాక్యము ననుసరించియే నే నీ వ్యాసమును వ్రాయఁబూనితిని.

లాలా గారు, అపగరస్వతు లగుటయే గాక, దేశక్షేమ మునకై యెన్ని విధముల వ్యయప్రయాసములకు లోనై పాటుపడినో వేఱుగఁ జెప్ప నవసరము లేదు. అది యంతయు సర్వజనవిదితమే.

వీరు కూపస్థమందూకమువలె జన్మస్థానమును విడువకయే సర్వసాంఘికాచారములను విపులము చేయఁ బ్రయత్నించినవారు గాక, సకలదేశసంచారము చేసి యాచార తావులం గల యాచారము లను వాని భేదములను బరిపూర్ణముగా గ్రహించి లోకానుభవమును సంపాదించుకొని యే విధముగా నుండిన సంఘమునకు బాధ లేకుండునో యట్టి మార్గమును బయటికిఁ దీసి యూనియన్ వాక్యము లను వెలువరించియుండుటచే, వానియం దెక్కుడు సాగము కల దని యెల్లరును విశ్వసనీయములుగా నెంచక తప్పదు.

హిందూమతమునకును జాతిధర్మములకును సంబంధ మేమియు లేదు; ప్రతిబంధకమును లేదు. కాని, కులాచారముల ననుసరింపగో మానవులు పాపు లగుదు రని మనవాంఁగు సాధారణముగా చెప్పెడి మాటల నంత పాటిగాఁ గొనుట తగదు. అయ్యవి మహ్యది ధర్మశాస్త్రక్రతులు తమ నియమించిన యాచారములను ప్రజలు తప్పక ఆచరించవలె నని చేసిన యేగ్వాటులై యుండవలెను. లేదా, ఇటీవల ప్రజల యాచారములనుండి విముఖు లగుటంబట్టి మన

వృద్ధులు పన్నిన పన్నాగమై యుండవలెను. ఎటు లన, క్రైస్త వాది మతిములందు, అవతాంపురుషులు చేసిన విధానములు కొన్ని యును, అగ్చకులు సమాధానాది మతకార్యములందు చేయవల సిన తంతు నిమిత్తమై చేయు విధానములు కొన్నియును గలవు. పూజావిధానములు గూడ నవతాంపురుషు లేగ్వాటు చేసిన విధాన ములతో పాటివే యునుట యెంత సంగతనముగా నుండునో, సాం ఘికధర్మములను మతధర్మములతోఁ బోల్చుటగా నంది సమంప సమే. హిందూమత మన, వేదములయందు పశ్వాస ములయట, ఆర తారపురుషులం బూజించుట మొదలగునవి యే యున్నది. ఇది యన్ని జాతులవారికిని సమానమే. ఇక జాతిధర్మము లన్నినో ఒక్కొక్క జాతివారి కొక్కొక్క విధము గుఱ్ఱము లేర్పాటయి యున్నవి. ప్రజలకు దర్జాను జూపించు సాగినము లనకము లున్నవి. అందులో జాతు లనునదియు నొక విధముగ దర్జాను యున్నది. జాతిధర్మముల ననుసరింపనివారు యె దర్జానుండి మూలై పీన దశకుఁ బాత్రు లగుదురు. ఇట్టి గొర్రెమును గావానుటలే మన వారు కులాచారధర్మములను విడనాడినో నభోగతిగా లగుదు రని యనకవిధముల నొక్క భయపెట్టి చివ్వుమున్నవి. అంతియే గాని, జాతిధర్మముల ననుసరించుచుండల మనకు సోకము సంభ వించు ననియు, భగవంతుని దృష్టిలో పోవలెననియు మని యుఁ జెప్పెడి మాట పశ్వాసవాదము కాదు. ఎవరీమున ప్ర. కౌటిల్ల బ్రహ్మవ్యశాస్త్ర గారు హిందువుల సాంఘికధర్మములను గూర్చి యిట్లు వ్రాసియున్నారు. ఏమనఁగా: "హిందువుల సాంఘికధర్మ ములకు మూలము ఒక దేశమును ఒక జాతి మును గాదు. ఒక సంఘము గాకక. యభివృద్ధి యొక దేశము మొక్క జాతియని వీరు కోరియిండ్లేదు. వీరు కోరినది జాత్యాభివృద్ధి. వీరి భిక్షువీరచిగి ఆత్మయొక్క లాభమును ఆత్మవికృతి యొకమునై యున్నది. లోకములో నాత్మ యలగును బ్రాప్తియొకవిధముగా. హిందువుల నుం దున్న యాత్మము సహసృష్టి కలగునని యెన్నుకొనుట క్రైస్తవులయందున్న యాత్మము నొక్కటియే. వీరకోటియొక్క అనుబంధమునకుఁ గాగణ మాత్మయే." అని. మన పూర్వులు చేసియున్న యేగ్వాటులయందు గొనుగొను దురాచార ప్రవేశించి పము యేగ్వాటు లన్నియుఁ జిరుగులై సాంఘికధర్మవికృతి ఆలంక ములుగాఁ బరిణమించినవి. అట్టి గూఁతుకములను చొలఁగించుటకు నీ నము సర్వసాధములఁ బ్రయత్నింపవలసివచ్చినది గాని మనము సంఘముమీఁదఁ గోపపడిన సంఘమున కట్టి లాభమును జేయఁ జాలనివారి మగుదుము.

కనుక ప్రస్తుతము హిందూమతమును ద్వేషించి జందెములను

ద్రెంపుకొని యగ్రజాతిని దూషించి తా మేమో సంఘభివృద్ధి గావించెద మని చెప్పువారు దేశమున కెట్టి లాభము చేయగలరో యోజింపవలసియుండును. నవనాగరికులు ప్రజలు పడుచున్న కష్టములను జక్కగా గుర్తెఱిగి వారికి మార్గమును సూచించుటకు బదులు ముందుగఁ దాము మతభ్రష్టులై ప్రజల ననేకవిధములఁ దూలనాడుచున్నారు. ఈ కారణముచేత వీరు ప్రజావిరోధమును సంపాదించుకొని ప్రజలనుండి దూరపడుచున్నారు. వీరి మాటలందుఁ బ్రజల కెంత మాత్రమును విశ్వాసము లేదు. ప్రజలయొక్క కష్టముఖములను గుర్తెఱిగి సమయము వచ్చినపుడు వారికి నుంచి త్రోవఁ జూపిన వారు బాగుపడుదురే కాని, వారిని నిందించినవో నెవ్వరును సమీపమునకుఁ జేరరు. ప్రజామార్గదర్శకులుగా నుండువారు ప్రజలలో నొకరై యుండవలెను గాని, తా మేమేమో గొప్పవాగుమని చెప్పి పయిపయిం దికిన, లాభము లేదు. నవనాగరికు లందఱు నేదియో యొక సంగతిని బట్టుకొని దానినే సాధింప నెంతును గాని, ప్రజ లెట్టి కష్టములఁ బడుచున్నారో వాని నెట్లు నివర్తింప వలయునో గుర్తెఱుంగఁజాల వున్నారు. ఇట్టివారిని గూర్చియే లాలా గారు మీఁది వాక్యమును వ్రాసియున్నారు. ఈ సందర్భములో నీ క్రింది విధముగా వివేకానందస్వాములవారు వ్రాసియున్నారు:

“ప్రపంచమునందలి చెడుగును బాగుచేయునలె నన్న విద్యాభివృద్ధి గావించుటయే ముఖ్యమైన పని. మనుష్యు లెంత గట్టిగా మాట్లాడినను ఇంతింకఁ బే నేమియుఁ జేయఁదగిన పని కాన్పింపదు. చెడుగును దొలఁగింపవలె నని ప్రయత్నించువారి సంగతిని ముదట ముఖ్యముగా గ్రహించితిరవలెను. ఈ విషయమున మనము స్వస్థ చిత్తము కలవారము కావలయును మన రక్తమునుండి మతిసంబంధ మయిన వెట్టిని తొలఁగింపవలెను. అప్పుడు ప్రపంచచరిత్ర, పచ్చివారయి పట్టుదలతోఁ జేసిన సంస్కారములే వాని యుద్దేశములను నశింపఁజేయు నని, మనకు బోధపఱవఁగలదు.”

మన సంఘములోఁ జెడుగు లన్న పని ప్రతివానికిని దెలియును. ప్రతిబాలుఁడును సభలలో మన చెడుగులను వాగ్ధోరణిలో వెలిపుచ్చుగలుగును. ప్రపంచయాత్ర చేయ నెంచిన ప్రతివిదేశీయుఁ డును మన దేశమందు రెయిలులోఁ బ్రయాణము చేసినంతమాత్రముననే అందలి చెడుగులను వెలిపుచ్చుచు గొప్ప యుపన్యాసముల నిచ్చుచున్నాడు. ప్రతివారును మన చెడుగులను బయలుపఱచు వారే కాని వానిని సాధించు మార్గము కనఁబఱచువా రొకరును గానరారు. ఉపన్యాసములతోను సంఘములతోను వార్తాపత్రికలతోను వ్యాసములతోను మన ప్రాణములు నిసిగిపోవుచున్నవి. కాని, మనలను బుగ్గనుండి తిప్పించు మానవుఁడు కానరాఁడు. ఆరెడే మనకు ముఖ్యబంధువు. ఇప్పుటి నవనాగరికులును అట్టి దేశబంధువు లని చెప్పుటకు జనసామాన్యము వెనుదీయుచున్నారు. వీరు దాదాపు వంద సంవత్సరములనుండి సంఘోద్ధగణమునకై పాటుపడుచున్నారు. ఇందలి ప్రతిభః మెద్ది యని విచారింది చూచినఁ గొంచె మిందు మిందుగాఁ బూర్వాచారపరాయణులను గాదాపు బండబూతు

లతోఁ దుల్యుకు భాషలో వ్యాసములను ప్రసాదములను వ్రాసి నిందించినారు. సాపము! కొంత కాలమున కీ పూర్వముగోపరా యణులు కూడ నిగదాభాగమును మో నుఁజాలక నిగదాగరికులను వారి భాషలోనే తిట్టుట ముంభించిరి. నీ కారణముగా వ్రాసికొనఁ దగిన భాషలు లోనుగాఁ గలిగిన మన పొంఘాదేశీయులందఱి భాషలలోఁ జూడఁగూడని చదునఁగూడని గ్రంథసాగుగ్రి నాయుఁదేసినది. ఇంతి కన్న నధికలాభ మేమియుఁ గానుపొపలేదు. ఇదియే సంగతునం స్కాగము! ఇదియూ నేశమాఁ నద్దరించుట!

ఇది లాలా గారు వ్రాసిన నై వాక్యములలోని లోపము లందఱి మును అనఁగాఁ బశ్చిమము నిమిగదంబు గానిమఱియు భాషానిష్ఠుని బడయుట మంచివా కాగా యను విషయము బచ్చిబఱవ నే మున్నది. పశ్చిమమునందలి నాగరికతను గూర్చి లాలా గారు ఇట్లు వ్రాసి యున్నారు: “ప్రస్తుతము పాశ్చాత్యుల నాగరికతకు మూలమయిన పాశ్చాత్యుల సాంఘికధర్మములోఁ దప్పక నోవ ముగిల. ముందఁ తీరవలయును. కావుననే విన్వాన్ హమ్స్లే యంబలేనందు గూడ నీ నాగరికతను నిందించి చూన్నాఁడు. పండితుఁ డగు హమ్స్లే చెప్పిన వాక్యము లెన్ని యన: ‘ఇప్పుడు నాగరికతలలో మిగిలిన ప్రసిద్ధి నందినది గూడ సుస్థిగఁ తీరిగయు, అన్న నేమిగిలినది వధి లేనిదియు నై యున్నది. ఈ సమయమున ముఖ్యంఁ జాల భాగ మభివృద్ధి కానియడల నొక పోతక దుక్కి నచ్చి దీని నంబుని సిద్ధిఁ బొందింపఁ గోరెదను’ అని.”

దీనిని బట్టి పాశ్చాత్యుల సాంఘికము నిరవస్థమున వ్యాభిమానపురస్కృతములై యున్న పని స్పష్టమగుచున్నది. లాలా గారు తెల్పిరి. ఈ సందర్భములో బ్రహ్మచారిశాస్త్రి గారు ఇట్లు వ్రాసినారు: “పశ్చిమదేశీయులు తమ లాభమును గోరఁచే యితరుల కన్వర్తన గానియు చేయఁ గోరుదురు గాని కేవల పరార్థపశ్చాత్యుల నెన్నడును జేయురు. తమ సంఘము లందఱియే వీరి ముఖ్యద్దేశము. మానవులుండుననునకు లాభికియు గాక గెలుక లెగవారిక మాత్రమే లాభకర మగు నుద్యమము నెచ్చుటయే మంచి దని హమ్స్లే దొరగారు వ్రాయుటకుఁ గారణము పాశ్చాత్యుల కుమార్గములే మననచ్చును. ఇట్లు సాంఘికమును ఇట్టి సాంఘిక ధర్మములను పాశ్చాత్యులనుగఁ గ్రహించుటలో నీ సంగతుల స్కాగ ప్రేములు ప్రయత్నించు చేయుచున్నారు.” ఈ పని వాక్యములను బట్టి చూడ, మన సాంఘికధర్మములు పాశ్చాత్యుల సాంఘికధర్మములకంటె నీచమయినవి కావనియును నాగరికత గాని మనకు శోచనీయమనియును నెన్నము నొందలము. పాశ్చాత్యులములకు మన సాంఘికధర్మములకు నుండిన సాంఘికము లెట్లున్నవి, మన ప్రజలకు మన సాంఘికధర్మములకు నడనాడి పాశ్చాత్యులధర్మములను గ్రహించుట యంత సులభము యెందు. సంగతుల స్కాగ ప్రయములో మంచిచెడ్డలు ప్రజలకి కావునఁ బ్రజాభిగ్రామమును బొత్తుగా సరకుగొనక యుండుట మంచిది కాదు. ప్రజలందఱుఁ దమ ధర్మములను విడనాడుటకు సిద్ధముగ లేరు.

సంఘసంస్కారము కావలె నని కోరువా రెవరు? ప్రజలూ లేక యిప్పటి నవనాగరికులూ? ప్రజలు మన సంఘమునందలి దురాచారములను దురాచారములుగా నెంచుట లేదు. ఏల యన, విధవా వివాహప్రసంగము చేసినపుడు, వారు వీరన నేల, విధవతే గళనాగరికులను దిట్ట మొదలు పెట్టుచున్నారు. దీనికి గారణ మేమి? ఏ విధవలను గుఱించి నవనాగరికులు గ్రామిణులకు పరిచించుచున్నారో ఆ విధవలు తమ దశ దుర్దశ యని యెఱుంగనే రుచింపగలుగుదురు. వారు ముఖముగాఁ గాలక్షేపము నేయుచున్నారు. చెన్నపురి రాజధానిలో నిప్పటికీ శ్రీ వీరేశలింగము పంతులు గారు వివాహములు చేసిన 40, 50 విశ్వస్థులకే తమ యగస్త దుర్దశ యని తెలిపినది. తుత్రియ వైశ్య కూద్రాదులకు విధవాజాతులవారు బ్రాహ్మణులను తమతో భోజన ప్రతిభోజనములు కలుపుట పెండ్లిండ్లు చేసికొనుట మొదలగు కార్యములను జేయలే దని పరితపించుట యెచ్చటను విని యుండలేదు. చెడిపోయిన బ్రాహ్మణుల యింటను కూద్రాదులు గూడ భోజనము నేయరు. ఈ విషయమై పరితపించువారుండి రని చెప్పినను వారి సంఖ్య బహుస్వల్పముగా నుండును. కూద్రాదుల మాట యట్లుండఁ బంచముల మాట చెప్ప నగత్యమే లేదు. ఇట్టి సందర్భములో సంఘసంస్కారము సంఘసంస్కారమని యొకరిద్దఱు పరితపించిన లాభ మేమి? వారి పరితాప మరణ్యరోదనముగా మన్నది. ఒకరిద్దఱే మూడఁకోట్ల ప్రజలకు సంఘసంస్కారము గావింపవలె నని యెంచుట సాహసకృత్యము కనుక మన మిప్పుడు సంఘసంస్కారవిషయములోఁ జేయఁదగిన దెద్దియో విచారింపకలసి యున్నది.

మన హిందూదేశములో ననాదినఁడియు రాజులు పరిపాలించుటయు, వారే ప్రజలకు సమస్తశాసనములను నిర్మించుటయు వాడుకయై యున్నది. “నానిష్ఠః పృథీవీపతిః” అను నాశ్వాక్తిం బట్టి ప్రజలు రాజుజ్ఞులగుట రహితశాసనములను (చట్టములను) కిరసా వహించుటయన దిలవాటుపడఁచుచున్నారు. కాని, ఆ మన రాజు లిప్పుడు లేరు. వారి స్థానమున బ్రిటీషు దొరతనమువారున్నారు. మన దొరతనమువారికి సాంఘికధర్మములను గూర్చి చట్టముల నేర్పఱచుట కిష్టము లేదు. ఒకవేళ వారట్టి చట్టములఁ జేయఁబూనినను ప్రజాభిప్రాయమును బట్టి వారు చేయుటయో మానుటయో లేలును. అట్టి సాంఘికధర్మశాసనములను దొరతనము వారు చేయఁ గలుగుటకుఁ జిరకాలము పట్టును. ఈ మధ్య మనము తొందరపడక ప్రజాభిప్రాయములను క్రమక్రమముగా మార్చుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండవలెను. మన ప్రజలు సంఘసంస్కారమునకుఁ బూనుకొనకుండుటకు ముఖ్యకారణ మెద్ది యన, నవిద్యవలన వచ్చిన మూఢత్వము. ఈ మూఢత్వమును బోగొట్టుటకు మనము సర్వదా ప్రజలకు విద్య గఱపుచుండవలెను. ఈ విషయముగూ వివేకానంద స్వాములవారిట్లు వ్రాసిరి. “సంఘసంస్కారమునకుఁ గూడ ముఖ్య మయినది ప్రజలకు విద్యయే. వారికి విద్య వచ్చునంతవఱకు మనము వేచియుండవలెను.” అట్లు చేయక తొందర

పడినచో సంఘసంస్కారములు చేయలేక పోవుట సరికదా, సంఘసంస్కార మన్న బ్రజ కసహ్యము గూడఁ గలుగఁజేయుచును. ఇప్పటికే నవనాగరికు లనినచో నది యొక చెడ్డ పేరుగాఁ బరిగణింపఁబడుచున్నది. కాని, వీరు దేశబంధువు లని యొక్కగు ననుకొనుట లేదు. నవనాగరికులు చేయఁదగిన కార్యము మహత్తరమైనది. కనుక నారు తొందరపడి యీ కార్యమును బాడుచేయకుండుటకాక యీ సర్వదా మనము భగవంతుని ప్రార్థింపవలయును.

నవనాగరికులయొక్క సహాయ మవసరము లేకయే సంఘములోఁ జాలవఱకు నాచులు జరగుచున్నవి. పూర్వమువలె మన వాడు మన గౌరవాచారములను నెఱవేర్చుట లేదు. దీనికి గారణము కాలమే యని యెఱుంగవలెను. పూర్వము మనవారు వజ్రాశ్రమ ధర్మములను బూర్ణముగా నెఱవేర్చుటకుఁ బెక్కులగు సావకాశము లుండెడివి. మన రాజులు జేయునకుఁ దగినట్లు పరిపాలించి యేయే జాతివా రట్లుండవలయునో యట్లుండుటకుఁ జాల నవకాశములను గలుగఁజేసి యుండిరి. మహమ్మదేహములోఁ జేతులు పనిచేయుట, కాళ్లు నడచుట, నోరు తినుట మొదలగు పనులు వేటువేటు అవయవము లెట్లు నెఱవేర్చుచున్ననో, కుటుంబములోఁ బెద్దవాండ్రు భగవంతుని చేయుట, స్త్రీలు గృహకృత్యములను జక్కపెట్టుచు భోజనాదికములను గూర్చుట మొదలగు కుటుంబ సంబంధమైన పనులు కుటుంబములోని మనుష్యులు వారివారి వంతునకు నిర్వర్తించుచుండుట యెట్లనో, అట్లే సంఘములోను జరగవలెనని మన పూర్వు లెంచి సంఘమునందుఁ జతుర్వర్ణముల నేర్పాటు చేసి యెవరు చేయవలసిన పనుల నాయా జాతులవారికి నియమించి యున్నారు. వీనినే మనవారు వర్ణాశ్రమధర్మము లందురు. ఈ చతుర్వర్ణములు నెప్పడిన కాలమునకు ఏయే మనుష్యులు, ఏయే పనులకుఁ దగియుండినో వారి నాయా పనులలో నియమించి నాలుగు తెగలుగా నిభవించినట్లు కానిపించుచున్నది. రాజులు కష్టపడి ప్రజాపరిపాలన చేసి శత్రుసంహార మొనర్చి దేశములను సంపాదించి రాజ్యముల నేలుట, బ్రాహ్మణులు భగవద్ధ్యానము నేయుచు విద్యావంతులై వేదమార్గము ననుసరించి భగవంతుని మహిమలను ఇతర జాతులకు బోధపఱచుట, వైశ్యులు భూమిని వ్యవసాయము చేసి పండించుట, శూద్రులు దాసులుగా నుండుట మొదలగు నేర్పాటులు ప్రతిసంఘమునకును ముఖ్యముగా నుండవలసినవియే. భగవద్ధ్యానము విద్య శౌర్యము లేకపోయినను, కృషివాణిజ్యములు లేకపోయినను, సంఘము విలువనేరదు. ప్రతిసంఘమునకు నివి యన్నియు ముఖ్యముగ నుండవలసినవియే. భగవద్ధ్యానము విద్య లేకపోయిన సంఘమున కరిష్టము కలుగు నని యెంచి పూర్వులు మన రాజులు బ్రాహ్మణులకు వారి పనుల నెఱవేర్చుటకు అనేక విధములఁ దోడ్పడుచుండెడివారు. అంతియే గాని, మనవారిప్పు డనుకొనునట్లు అప్పటి రాజు లందఱు పిచ్చివాండ్రయి బ్రాహ్మణుల వలలలోఁ జిక్కియుండలేదు. అటు లైనచోఁ గ్రైస్తవదేశములలో మతగురువులకు ఇప్పుడు రాజులును ఇతరప్రజలును లొంగియున్నారనియే

యర్థము! వా రట్లు లొంగియుండనియెడల వారి కన్నన్ని సదుపాయములు చేసి లక్షలకొలది ధనమును వారి నిమిత్త మేల వ్యయపజపవలయును? ఇవి యన్నియు మనలను నిందించుటయే ప్రధానము చేసి కొనియుండెను పాశ్చాత్యులలోఁ గొందఱును వారి వాక్కులే దైవవాక్కులుగా నెంచుకొను నవవాగ్ధికులును చెప్పెడి మాటలై యున్నవి. అటులే శాస్త్రపరీక్ష నేయుచున్న పాశ్చాత్యుల విషయమై కూడ. శాస్త్ర పరీక్షకై పశ్చిమదేశమందలి రాజులు, ఆయా శాస్త్రకారుల కనేకవిధములగు సదుపాయములను జేయుచుండిరి. కనుక జాతుల విభజన వన నుడుటనే ప్రాద్దుపాడిచిన దని చెప్పుకొన నవసరము లేదు. వర్ణాశ్రమధర్మములు వర్ణాశ్రమధర్మము లని మనవారు నొక్కి చెప్పుటకు చహుశః ప్రజలలోఁ బోట్లాటలు కలిగి ప్రతిజాతివాదును బ్రాహ్మణునివలెనే నేనును తిని కూర్చుండెదను, నా విధివ్యవస్థము చేయ నని గాని, లేదా తుత్రియునివలె యుద్ధములు చేసి రాజ్యమునే సంపాదించెద నని కాని బయలుదేరినయెడల సంఘమున కరిష్టము సంభవించి చెడిపోవు నని చెప్పియుండి రని తోచుచున్నది.

ఇట్టి మన పూర్వసంఘనిర్మాణములు కొంత కాలమునకు మార్పు చెందవలసిన యవస్థ సంభవించినది. మన పురాణములలో నేమి, ఇతివ్రంధములలో నేమి బ్రాహ్మణులు కూడ మాంసాదులను భుజించి నయు, చంద్యపానము చేసి రనియు, రాజులు మొదలగువారు బ్రాహ్మణులకు భోజనము లిడి రనియు మొదలగునవి యచ్చటచ్చటఁ గాన్పించును. కాని, యిటీవల బౌద్ధమత ప్రేరేపణవలన “అహింసా సర్వమో ధర్మః” అను నానంద్విక్తిని బూర్తిగా నెఱవేర్చును దేశముతో మనలో నగ్ర జాతులవారు మాంసము భుజింపఁ గూడదు మొదలైన యేర్పాటులను జేసికొని ట్లు తోచుచున్నది.

ఈ కారణములబట్టి మన సంఘము చెడు సంభములై పోయినది: మద్యమాంసభుక్తులు, తదితరలు. క్రమముగా చంద్యమాంసములను నిషేధించిన బ్రాహ్మణులు మొదలగువారు తినితరులతో భోజనాదులను మానియుండవచ్చును. ఇది కేవలము సహజమే. మద్యపానము చేయనివాఁడు చేసినవానియొద్ద నిలుగుట కష్టమే. మాంసము తినినవాఁడు మాంసము తినువానితోఁ గూడ భుజించుటయు నట్టిదియే. ఈ కారణములబట్టి మన సంఘములోని నాలుగు జాతులవారికి భోజనప్రతిభోజనములు పోయియుండవచ్చును. పెండ్లిండ్లు మొదలగు నితర కార్యములును వీనితో సాటుగనే పోయియుండవచ్చును. ఈ విధముగా జాతి యను పెరుభూతము మనల నాశ్రయించినది. ఇట్లు సంభవించిన మరవస్థలను ఒక్కొక్కదానినే తొలగించుటకు మాటుగా, ఒక్కమాటుగా గొడ్డు మాంసము తిను మాదిగవాని పంక్తిని భుజింపు మనుటయు, విద్యానాసన లేని మాదిగవాని పిల్లలను బ్రాహ్మణులను వివాహమాడుఁ డని చెప్పుటయు, మొదలైన విషయములు సంఘాభివృద్ధికి మాటుగా సంఘనాశనమునకే తోడ్పడును. ఈ సందర్భములో నిటీవలఁ జెన్నపురి రాజధాని గవర్నరు శ్రీ వెంటలెండు ప్రభువుగారి యధ్యక్షతక్రింద జరగిన

సభలో ఎఫ్. జే. రిచర్డ్సు గారు చెప్పిన యంశములు గమనింపఁ దగియున్నవి. అవి యెవ్వ యనః “నిన్ను జాతులను బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్య శూద్ర జాతుల రీతిగా నేర్పాటు చేయుట కెంత మాత్రము వీలుండదు. ఈ పనికై బ్రాహ్మణులు కొంతకాలకు తమ జాతి ధర్మములను బరిత్యజించుట కొప్పుకొనినను, ఇతర జాతుల వారిలో నూటికిఁ దొంబదియాఱుగు కొప్పుకొనరు. ఏ సొండువుడును నాల్గు జాతులు నేకమైపోవుటను గుఱించి స్వస్థచిత్తంతో నాలోచింపలేదు. పదివేల జనులలో నొకరినైనను అర్థము తెలియని గాతి భేదము లేకపోవుట యను పాశ్చాత్యపద్ధతిని మూఁడు గోట్ల జనుల కేర్పాటు చేసి యనాదిసిద్ధ మగు జాతిభేదముల నొక్కసారిగాఁ దొలగించుట హిందూసంఘమున కరిష్టదాయకముగా నుండును.” కనుక ఈ జాతిభేదములను క్రమముగా మనము నిడనాడనగును గాని, ఒక్కసారిగా నా పని చేయుటకుఁ బూనుకూడదు. యుండుగా నాలుగు జాతుల నేర్పడిన యితరభేదములను దొలగించుటకుఁ బ్రయత్నము చేయవలెను.

మఱియు నిప్పటికి దొరతనమువారి పరిపాలనలోఁ గ్రమ క్రమముగ సంఘము నొక్కదారిని ద్రిప్పుటకు సగర్భములైన సాతకాలలు, ఆయోమార్గములు, విదితరము లగు నేర్పాటులు బోగియున్నవి. సమస్తజాతులవారు నొక పొగబండిమీఁదనే యొక్కవలయును. సకలజాతులవారు నొక పాతకాలలోనే చదువవలయును. ఇట్టి యేర్పాటులవలన సర్వజాతులును వైకవత్వము కలిగి కొంతవఱకు సంచరించుచున్నవి. క్రైస్తవమతము, అది చేయఁదగిన మార్పులను క్రమముగాఁ జేయుచున్నది. వీని యన్నిటివలనను పూర్వ పద్ధతులయందు నమ్మకము లేక యేమి, వాని సాగము నెఱియక పోవుటచేత నేమి, యిప్పటి కాలమున కనుకూల మగునట్లు మునిపోవుచున్నది. ఇప్పటి వారికి వర్ణాశ్రమ ధర్మములు భయముతోఁ గూడుకొన్నవి గాని, ఆభిమానపూరితములు గావు. మనవారికిఁ గులమునండి వెలివేయక పోయినఁ జాలును. వారి యివము నచ్చిన్ ట్లు సంచరించుటకు వారి కింతయును సంకోచము లేదు. కాని, నలుగురికిని దెలిసిన యెడల వర్ణబ్రాహ్మణ్యం నగుదు నను భయము మాత్రము వీడించుచున్నది. ఇట్టి మార్పులను గలుగఁజేసినది దొరతనమువారి సాంగత్యమే. వవనాగ్ధికులయొక్క కృషియే యిది యని వాగనుకొనిన ననుకొననిగు. ప్రతిమానవునకు నెవనియంతట వాఁడు తన్ను బాగు చేసికొనుటకుఁ గాని చెఱచుకొనుటకుఁ గాని సావకాశము గలదు. ఇతరుని బాగు చేయుటకును చెడఁగొట్టుటకును సావకాశము లేదు. శ్రీకృష్ణభగవానుఁ డంతటివాఁడు గూడ మానవుని రక్షించుట తనచేత నైన సని కాదని భగవద్గీతలోఁ జెప్పియున్నాఁడు. ఎవని మంచికి వాఁడే కర్త. ఇట్లుండ, నొకఁడు సంఘమును బాగు చేయుట యంత కష్టమో సాతకులే విచారించెదరు గాక! కాలానుసారముగా జరగుచున్న మార్పులకుఁ దోడ్పడుటయే మనకు ముఖ్యమైన పనిగా నున్నది.

మనసంఘమునకు సంభవించిన యాపద లన్నియు జాతి

యనుదానినలననే సంభవించినది. జాతి తొలగిపోయినయెడలఁ దక్కిన కష్టము లన్నియుఁ దమంతటఁ దామే పోవునని నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును.

సంఘము చిక్కులేని తేలిక సంస్కరణ మొనర్చి సంఘము నొకదారికిఁ గ్రొప్పవలెను గాని, ప్రజల కసహ్య మగు పెద్ద మార్పులను ముందే చేయఁ బ్రయత్నింపరాదు.

కొంచుట్టి నేను మొదట చెప్పినట్లు సంఘసంస్కారమునకును మనిమునకు నెట్టి సంబంధమును లేదు. సంఘమునకు సంభవించిన దురాచారము లన్నియు నిందుమిందుగా జాతిమూలముననే సంభవించిన వని చెప్పటకు సందేహము లేదు. కావున నీ జాతిని క్రమక్రమముగా నేదిగాఁ యొక విధమున రూపుమాపిననే గాని సంఘ సంస్కారము పోసఁగ నేరదు. పుం డెక్కడ నుండిన నచటనే వందు వేయకున్నఁ బుండు మానదు గదా!

ఇక విధవా వివాహములం గూర్చి కొంచెము ముచ్చటింప వలసియున్నది. నివేకానందస్వాములవారు విధవావివాహములకును కన్యలకు నమితసంబంధము కల దని చెప్పియుండిరి. మన దేశములో విధవలు కలరు. యూరపు దేశములోఁ బెండ్లి గాని కన్యకలు

గలరు. విధవల దుఃఖము మాన్పఁజూచినయెడలఁ గన్యకలు వృద్ధియై విధవలకు నెక్కువ చిక్కును దెచ్చిపెట్టెదరు. ఈ సంగతులు యూరపు దేశచరిత్రలు చదివినవారికి విశదమగును. మన నవ నాగరికులు విధవావివాహములం గూర్చి యెన్ని యుత్తులు చెప్పుచుండురో యది యన్నియు యూరపు దేశముఁ దలఁచి కన్యకల విషయమున సరిపోవును. కన్యక లుండుట మంచిదా విధవ లుండుట మంచిదా యను పిచ్చి తలంపులలోనికి విగత దేశ మభివృద్ధిఁ జెంది ప్రజలు విద్యావంతు లైనప్పుడు, ఎట్లు జరగవలయునో యట్లు జరగియే తీరును. పిథవలో కన్యకలో మన కుండవలసినవారే కావునను, విధవావివాహములు చునవా రిపుడు ఒప్పుకొనకుండుటచేతను, సంఘసంస్కారములో విధవావివాహములు గూడఁ జేర్చినయెడల మిడిమిడి జ్ఞానము గలిగిన మన ప్రజలు సంఘసంస్కారము మనకు వల దందుకో యను భయముచేతను, విశ్వస్తల ప్రశంస యిపుడు చేయుట మంచిది కా దని నా యభిప్రాయము.

అతిచాల్యవివాహములు మొదలైన యిటర సంస్కారముల విషయమై వేరుగాఁ జెప్పవలసిన యగత్యము లేదు. అవి యెల్లరికిని ముఖ్యములే మని స్వజనవిదితము.

మా త్వ ర్య ము

చింతా శంకరదీక్షితులు గారు

వ్రాంపుడు పుట్టినంతనే మచ్చరంబు
నాని నలమును, పోద్రోయ వశము గాదా;

మచ్చరము దేశ నాశకమాగ్గ మొందు,
మచ్చరము సైన్యనాశకమాగ్గ మెపుడు,
మచ్చరము క్రోధ రాజసన్నాన మందు, 5
మచ్చరము కామమందున మసలుచుండు,
మచ్చరము లోభ మోహల మసలుచుండు,
మనుజు నాశ్రయ మాశించు మచ్చరంబు;
మచ్చరము లేకపోయిన మాను జగము;
నాని శత్రుల కిది రాజు, లోక మిదియె. 10

ఆటశత్రులలో నొక టైనఁ గాని
భేసి మానవుఁ డెందును లేడు ధరణి;
అట్టి శత్రువులకు మూల మైన దొక్క
మచ్చరము, దాని నెఱుంగంగ మనకు వశమె?
స్పృష్టి కెప్పుడు మొదలు? ఆ స్పృష్టి కెపుడు 15
అంత? మప్పుడు మచ్చర మంత మొందు.

II

ధనము విద్యయు గుణమును దాన మెపుడు

ర మ్మనిన వచ్చునవి గావు, పొ మ్మటన్న
పోవు; కృషిచేత వచ్చును, ముదము గూర్చు.
వీరిలను వారలను జూచి వ్రేలు కఱచి 20
లేదుగా యని తలఁపకు, లెప్పు! లెమ్మ!!
ఫలము గోరక దేవుపై భార ముంచి
వేగమే పొమ్ము కృషి చేయ వేగ పొమ్ము.
వారలను వీరిలను జూచి పనిని మఱచి
వారలకు వీరిలకు ముడినైచినంత 25
నేమి సమకూరు? నీకు మరేమి కలుగు?
తుదకు వారలే సిరిఁదులఁ దూఁగుచుండ,
కడుపు ముండంగ నీ కేల కానిగుణము!
అందముగ చందముగ లోకమందు తిరుగు
వానిఁ జూచిన చిట్లెంత వదన మెపుడు, 30
పెడ మొగము ద్రిప్పి దిరుగుదు, వెక్కసముగ
వార లేహని చేసిరి? వార లేమి
తిట్టిరా? కొట్టిరా? లేక దెప్పినారె?
పలుకు, లేకున్న పయన వారిఁ జూడ
కడుపు ముండంగ నీ కేల కానిగుణము? 35

చిత్రకల్పన

రాయ్యారు రామచంద్రప్రసాదరావు గారు

సీసపద్యము

1. అరిభయంకరచక్ర కరిరక్ష సాగర చాయ శ్రీకర్పూరసాటియుగళ
2. నాకీకసన్నిభనయన యండజవాహ వాణీశజనక నైభవబిడౌజ
4. రాజీవమందిర రచుణ బుధద్రక్ష వరజటస్తుతి శౌరి వాసుదేవ
8. భూరికృపాకర బొబ్బలిపురిపాల పాపభుజంగమపరమగరుడ
16. దోషశైలేశ శశిద్రక్ష ద్రుహిణిహేళి

కీవాక్యము: “అన్నయ్య తోటి విస్సాప్రగ డ కామ రాజు భాషించు హేళి దాక్షిణ్యశాలి.”

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

శ్లో చాటుపద్యమును బొబ్బలిపురియన విస్సాప్రగడ కామ రాజుకవి రచించినట్లు తెలియుచున్నది. దీనిలోని లోపములను సవరించుటకు గాని గీతమునందు కొంతవడిన మూడు పాదములను ఇవ్వమువచ్చినట్లు పూర్తి చేయుటకు గాని నేను తలపెట్టలేదు. పాతకు లెవరైన నిర్దుష్టమైన అసలు పద్యమును నాకును లోకమునకును దెలుపకపో రనియు, పద్యముక్రింద వ్రాయబడిన “అన్న.....శాలి” అనేది కీవాక్యమును పద్యములోని వై యయిదు చరణములును తలపెట్టిన కార్యమునకు చాలియుండుటచేతను, నే నట్లు చేయలేదు. ఈ సీసపద్యము మొదటిపాదమునకు కుడిప్రక్క 1, రెండవ పాదమునకు 2, మూడవపాదమునకు 4, నాలవ పాదమునకు 8, అయిదవ చరణమునకు 16- అను అంకెలు వేయబడియున్నవి. పద్యముక్రింద కీవాక్యము 24 అక్షరములు గలిగినదై యున్నది.

ఇక దీని విధానము తెలిపెదను. ఎట్లుంటేని, ఎవరైనను ఆంధ్ర భాషలోని యొక యక్షరమును తలచుకొనిన పక్షమున దానిని నాకు వారు చెప్పకయే వై పద్యముయొక్క సాహాయ్యముచే కనుగొనఁగలను. అయిన, కొన్ని విధులకు లోబడవలసియుండును. అందు (1) అచ్చులలో అ యొకటి మాత్రమే తలచుకొనునదిగా నుండవలెను. (2) హల్లులలో జ ఇ వదలివేయవలెను. ఒత్తు అక్షరములకును ఒత్తు లేని యక్షరములకును భేదము గణింపరాదు. అనఁగా కఖలు తథలు మొదలగునవి యొక్కటిగానే భావింపవలెను. లేదా ఒత్తు అక్షరములను తలచుకొనకుండినను సరే. (3) నణలకును లళలకును రఱలకును వేణువేణు భేదము పాటింపరాదు. అనఁగా వై కీవాక్యములోని 24 అక్షరములలో దేనినైన తలచుకొనునట్లు

చేయుటే దీని భావము.

వై విధానములకు లోపై ఒక గుర్తుగమును దలచుకొని నపుడు దానిని కనుగొను మార్గ మేదన, వై పద్యము కీవాక్యము కంతతా వచ్చునట్లు ముంగు చేయవలెను. అట్లు చేసి ఆ పద్యము యొక్క మొదటి పాదము చదివి వినిపించి అందు తలచుకొనబడిన యక్షర మున్నదియు లేనిదియు అడిగి తెలిసికొనవలెను. తరువాత, 2, 3, 4, 5 చరణములు వసుసగా చదివి ఆ యక్షరము ఏయే చరణములలో నున్నదియు తెలిసికొనుచుండవలెను. అంతట ఆ గుర్తుగము కొన్ని పాదములయం దుండుటయు కొన్ని టియందు లేకుండుటయు కలుగును. అప్పుడు అక్షరము ఉన్న పాదముల ప్రక్క వేయబడిన సంఖ్యలను కలుపునది. అపు డిరువది వచ్చె ననుకొనుము. కీవాక్యము లోని 20-వ యక్షర మగు ద తలచుకొనబడిన దని తెలిసికొనవలెను. ఇంకను విరళముగా తెలిపెదను. మీరు కోరిన యక్షరము 1-వ పాదములో మాత్రమే యున్నయెడల కీ వాక్యములోని మొదటి యక్షరము అ గనుక తలచుకొనినది అ యనియు, 1, 3 పాదములలో నున్నయెడల ఆయా పాదముల ప్రక్క వేయబడిన సంఖ్యల మొత్తము $1+4=5$ గనుక కీవాక్యములోని 5-వ యక్షరము ట తలచుకొనబడినదనియు, 2, 5 పాదములలో నున్నచో ప్రక్క యంకల మొత్తము $2+16=18$ గావున హ యనియు తెలిసికొనుచుండవలెను. దీనినిబట్టి ను యొక్కడ నుండును? 3, 4 పాదములలో మాత్రమే యుండునని కనుగొనఁగలము. అక్షరములకు గుణితములతోఁ బని లేదు. ఇట్లు చెప్పుచుండిన నాహోదంబు జనింపకపోదు గదా.

వెలమలు క్షత్రియులా?

చెలికాని లత్సారావు గారు

చదువరులారా! చరిత్రవిషయము వ్రాయుట సులభమైన పని గాదు. అందులోను ఇది యాను ఇది కాదు అని నిర్ధారణ చేయఁబడక సంసిద్ధావస్థయందుండి వాదప్రతివాదసమన్వితం బగు సంశయము వ్రాయుట మఱియు దుర్ఘటము. సంశయమును మది నణచి పెట్టి యూగకుండుట సమంజసమా! ఐనను, నామఁ దోచిన కొన్ని గ్రంథముల నాధారంబుగఁ గొనియు, గాఢలఁ దెలిసికొనియు, ఆచారంబుల గమనించియు, పూర్వోక్తసందర్భంబుల గ్రహించియు, వెలమవారి వంశోత్పత్తిని గుఱించి సంక్షేపంబుగ వ్రాయు సాహసించితి. లోపము లున్న మన్నింతురుగాక! చరిత్రలు వ్రాయుట యంగు నున పూర్వుల యువాసీనతయే మన కిట్టి కష్టమునకుఁ గారణము. “రాచవెలమలు” (పద్మనాయకులు) అని వివిధనామంబులఁ బిలువఁబడు వెలమవారు క్షత్రియులా? తదితరశూద్రజాతికిఁ జేసిన తెగయా? యగు సంగతి చర్చనీయము. ఇప్పుడుండు ప్రాపంచిక న్యాయదలను బట్టి క్షత్రియు లనుకొనినంత మాత్రమున గౌరవాధి క్యము లేదు. శూద్రు లనినంత మాత్రమున నీచత్వమును లేదు. బాహ్యవేషంబులు ప్రధానములు గావు. శూద్రులు తాము క్షత్రియుల నుని యనుకొనినంత మాత్రమున గొప్ప గుణంబులు గలుగఁ బోవు. మణులు మణులే. గాఢా పూసలు గాఢా పూసలే గదా! మణు లేన్ని విధముల రాచినను తమ సహజకాంతిని విడువనేరవు గదా! మనము ముందు వెలమశబ్దోత్పత్తిని గూర్చి యరయుదము. ఇది సంస్కృతపదము గాక దేశ్య మగుటంజీసి దీని దూపోత్పత్తి కనుఁగొనుట కష్టము. గ్రంథాధారంబుల వెదకుదము. వ్రావిడమందు దాక్షిణాత్యులలో ‘వెల్లాళక్’ అను జాతి కల దనియు, వీరికి అఱవ వెలమ లని పేరు కల దనియు, అటులే మన దేశమందలి వెలమలకు తెలుఁగు వెల్లాళక్ అను నామము కల దనియు, వారికిని వీరికిని సంబంధము బుండనచ్చు ననియు, వెలమ లన వ్యవసాయకు లను వ్యవస్థాత్మకముఁ జేసి ఎడ్గార్ థర్స్టన్ గారు లను “దాక్షిణదేశపు వర్ణములు జాతులు” అను గ్రంథమునందు వ్రాయుచు, వెలమలలో ‘రాచ వెలమలు’ అని విభాగించి బొబ్బిలి, వేంకటగిరి, సతాపురము, నూజి నీడు సంస్థానములను పేర్కొనియున్నారు. అక్కతంబున వీ గొక గాజకాభిగఁ జేరిరి. పనిశుగాముని ధాటి కోర్వలేక అడవులు పట్టి వెలి యైనందున వెలమవారై రని యభిప్రాయమందును, అతని ప్రచండ కోపాగ్ని కోర్వలేక వెలవెలపోయినందున నని కొందఱును, అతఁడు జందములు లేని క్షత్రియులను గాచుచుండుటచే జందములు తీసి వేసి తిరిగి అతని యనంతరము కూడ ధరింపనివారు క్షత్రియులనుండి

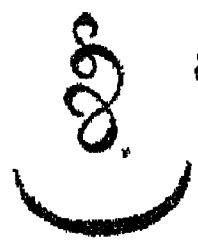
వెలియై వెలమవారై రని కొందఱును చెప్పుచున్నారు. మఱియు ప్రతాపరుద్రుని వంశస్థులు కాకతి యను దేవతను గొలిచి కాకతివారై నటు వెల్లమ్మ యను దేవతను గొలిచినవారగుటచే వెలమవారై రని కొందఱి యభిప్రాయము. తక్కిన వెలమలకన్న వీరికి శ్రేష్ఠత్వ మేల యొసఁగవలె నన్న, వెలమలలో వెలమలు అని వెలమలు అని రెండు తెగలు గలవు. అందు లో వెలమలకు సంస్థానములు లేవు; రాచవెలమలకుఁ గలవు. ఆచవెలమ లన మొదటినుండియు వెలమలై యున్నారని భావము. రాచవెలమలు ఉపనయానాది సంస్కార శూన్య లగుటచే వెలమ (శూద్రు) లైరి. రాచవెలమ లని ఎడ్గార్ థర్స్టన్ గారు పేర్కొనియుండిరి గదా! మఱియు నీ శాఖ 77 గోత్రముల పద్మనాయకులకు తదితర వెలమ లగు 10 గోత్రముల శూద్రులతోను సంబంధము లేనట్లు పురాతనకవి యగు పద్మనాయక చరిత్రకాగుఁడు వ్రాయుచున్నాఁడు. “శూద్రనామంబులు శోభిల్లు నాలన కొలమునా రనియుఁ గావు లని పలుక - తద్విశేషంబులై తనరు వెలమ యనంగ” అని యాంధ్రభాషార్థవము వెలమలను శూద్రులనుండి భేదించె. మఱియు 9తరసంస్థాన కవివరుండును జగత్ప్రసిద్ధుండును పండితవ రేణ్యుండును నగు శ్రీనాథుండు, “పద్మనాయకు లన, వెలమ లన” పావనవంశ్యులుగాను పుణ్యవంశ్యులుగాను జగత్ప్రసిద్ధిగోత్రులుగాను తన భీమభండంగునఁ బరిగణించియున్నాఁడు. మఱియు మన్వాదిస్మృతులును భాగతాదిపురాణోపాసంబులును ద్రవిడాదిదేశములందలి క్షత్రియులే యుపనయానాది సంస్కారములు లేక శూద్రత్వ మునినట్లు చెప్పుచున్నవి. ఇతఁ శూద్రులంగు లేని సూరసావధతి, వైశ్యకాగ్యములు చేయునపుడు కాశీ బుద్ధిదములు దాల్చుట, జాతిస్మృతాశోచంబుల యందు 12 దినంబులు పాటించుట, పంక్తిభోజనాదీసందర్భములలో విఘ్నశ్వరపూజ, ఆశీర్వాచనసమయంబులందు క్షత్రియాచారమువరులై వర్తించుట, వేషభాషాదుల నియమంబులు, బ్రాహ్మణభక్తి, బంధుమర్యాదలు, పెద్దల మన్ననలు మొదలుగాఁ గల క్షత్రియాచారగుణంబులు చూడ, వీరి లొకప్పుడు క్షత్రియులా యను సంశయము కలుగక పోదు. రాచవెలమలు కూలిపనులకు పోవుట, దున్నుట, యాచిం మట మొదలగు పనులకు పోరు. వీరి యున్న సుబుదేములు లేకున్న క్షత్రియులు గారనిన, ప్రస్తుతము కొశవాస్తీరాజు గారును అచ్చటి వారి బంధువులును శూద్రులవంటకములు భుజించుచున్న సుబుదేములను భరించుచున్నారు. కాశీహస్తీ వెలమవారికిని అచ్చటి సమీప గ్రామంబుల నుండు క్షత్రియులకును కొంతకాలమువఱకు సంబంధ

బాంధవ్యములు జరగినట్లును వారివారి బిడ్డల పసపుకుంకుమల నిమిత్తమై మడిమాన్యముల నిచ్చియున్నట్లును శాసనప్రమాణములు గలవని పానుగంటి జనార్దనరావు, బి. యే గారు నెల్లూరిలో నాతో నొకప్పుడు నెలపిచ్చిరి. ఈ మైయుదాహరణంబులచేత రావవలములు త్కత్రియును యను సంశయవాదమిమాంస రుజువగుచుండ, వీరలు పద్మనాయకకులజులను నొక విశేషణమున బిలువబడుచుండుటంజేసి, పద్మనాయకుడన నూర్వ్యుడగుటచే నూర్వ్యవంశజులగు త్కత్రియు లని తన యన్వర్థనామే చెప్పుచున్నది. రావువంశీయుల చరిత్రయందు గురుజాడ శ్రీ గౌరమూర్తి పాతులు గారు కూడ వారిని త్కత్రియజాతిగ నిరూపించియున్నారు మార్కం డేయపురాణంబున మహానంది యను గాజు శూద్రకన్యయందు మహాపద్మినిని గనినట్లున్నది. ఆ పద్మిని వంశమువారు వీరైయుండవచ్చుననియు, వారి నాయకత్వము గల యీ వంశము పద్మనాయకవంశమనియు కొందఱి యాశయము. త్కత్రియకన్యకలు శూద్రపురుషులను బొండుకొని శాస్త్రనిషేధము గాని, త్కత్రియులు శూద్రకన్యకలను వరించి సంతానము పడయవచ్చును. ఎక్కువ కులస్థులగు పురుషులకును తక్కువ కులమువారు గుత్తీలకును కలిగిన సంతానము సత్సంతానముగా నే చరిత్రలయందుఁ బరిగణింపబడుచుండె

గదా! అంత నీచమైయుండినయెడల వరప్రసాదు లనఁదగు కన్య లేల శ్రేష్ఠత్వ మిత్తురు! మఱియు సోను దేవగొనీయును కాకతీయు నిభుండగు ప్రతాపరుద్రుఁడు నానాజాతుల సభాసంస్కరింబడి నాచుకత్వంబు నొసంగు సందర్భమున “ఉత్తమ సంశజాతులే కాని యితర జాతులవారు కారు” అని నొక్క వక్కాణించి మానధనులును నీతివివేకసంపన్నులును, స్వామిహితో నియును సహృద్గులునైన పద్మనాయకులు నాచుకత్వంబునకుఁ బిగులు గని పొదున, ఆ సభ్యు లెల్లరు హర్షించిరి. ప్రతాపరుద్రుఁడు త్కత్రియకులవలెనుండు. అట్టి ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి పద్మనాయకులతో సమాపంక్తి భోజనము చేసికట్లు పద్మనాయక చరిత్రయందు గలను. నుఱియు పల్నాటివీరచరిత్రమున కార్తవీర్యుని సంశలివాఁడై త్కత్రియై యనుగురాజు తన మంత్రియు వెలనువంశీయుఁడగు నైన రఘుదొడ్డనాయని కుమారుని నెద్దన్నను దత్తపుత్రునిగా స్వీకరించినట్లున్నది. ఇ వన్నియుఁ బరికించి చూడ, వీరలు త్కత్రియులే యని నిర్ధారణ యగుచున్నది. ఇంకను వీరి త్కత్రియము నిరూపించుటకు బిరుదావళులు మొదలగు చరిత్రాధారంబు లున్నన, ముందుముందు చరిత్రను విపులముగా వ్రాయఁదలచుకొంటిని గాన గ్రంథవిస్తూభితి చే ప్రస్తుతము స్థుప్తముగా వ్రాసి ముగించితిని.

భాస్కరప్రశంస

గానె జగన్నాథస్వామి గారు

భగధాతృశంకగుల చిన్మయ శేజము నాత్మక దాల్చి యీ రోదసి వెల్లఁజేసి నిజగోచుల; సన్నతవేదమంత్రవిద్యాధరశేఖరుండవయి వండి శశాంకముఖగ్రహాళితో

నీ ధరణిన్ భరించు నిను నెల్లపుడుకొ శోజియింతు భాస్కరా!

చ. జగముల కాప్తబంధు వయి చంద్రకళాపరిపోషకుండ వై గగనచరాధినేత వయి కంఠఃస్పృష్టిఁపించునండ వై

నిగచుగురుండ వై మఱియు నిస్తులతేజుడ వైన జేవ! నన్

బొగడఁగ నాతరంబై? బుధముఖులు నేర రిటన్న భాస్కరా!

చ. ఒక కవి నీపయికి శతక మొప్పుగఁ జెప్పటం బానె సంభతన్ నుకరముగా మఱొక్కఁడు వసుంధరకున్ నెను డించి కొల్చి కోరికఁ గొనె దీరిఁ గాచి యెకొ రేయిఁబుల్లను నిన్ను నాశ్రయించి కపిబుధుల్ చరిత్రు గణం జేరువ వేడికి నోర్చి భాస్కరా!

చ. కమలభవాండమధ్యమునఁ గ్రాలి చందుమ నోలిఁ గాలచక్రమునను మాసవర్షములు గల్గఁగఁజేయుచు పద్మనామలన గ్రమగతిఁ ద్రిప్పలించు ప్రవకాంత సూర్యుని ప్రవక్షిం బవరులు మెచ్చ సలపవని మాధ్యులు నెప్పు సుమంత్ర భాస్కరా

ఉ. నీవు స్థిరుండ వందు మఱి నిన్ను సులల్ గ్రహార్థి ప్రవక్షన్ వాపరిఁ జాట్టినచ్చు నని ప్రస్తుతకాలిందున్ వచింతు లం దే వచనంబు సత్య మొ గ్రహించుట కష్టము చూడ రూఢిగోదావకదీప్తి వర్ధితెడు ధాత్రి యటందు గణింతు భాస్కరా!

చ. ఉదయమునందు బ్రహ్మరుచి నొప్పి నుపేశుని భాతి వెల్లి ను భ్యదివసమందు విష్ణుగతి నస్తచయంబున సొంపు నిాటి స

త్తుభమున సంచరించు నినుఁ బ్రస్తుతిఁ జేసి కరయ్య గొముఁ డాపదఁ బడకుండఁ దొల్లి శ్రుటిఁ బంక్తియుగై గరియొచ్చి భాస్కరా!

ఉ. ఒక్కరు చక్రి చక్షు నకు చొక్కరు శక్తిగను ముగియించు చొక్కరు పద్మమిత్రుఁడను చొక్కరు నిజై గ్రహంబు జూచుచు ని

ట్టొక్కొక రొక్కఁ ట్టి పది మోజునఁ జేయుచునుండ గాని నే నిక్కముగా గణించెదను నీ వభిలేకుండ కుండు భాస్కరా!

చ. గురుప్రసాదేతి జ్ఞాన మునగుడన జేసె యు ద్భయ విధిని స్ఫురణము గాఁగ దుర్వషము సూర్యముఁ గానె నెడలక శిష్యురూ యగుణుండు ప్రాగ్ని శక్తి బాదమునొనె జ్ఞానము శిష్యుగా మె వేల్పురు దిశెదప్పులుగ నుండు శూర్యుఁడయ్యుండు నియు భాస్కరా!

చ. ప్రతిదినమందు నీవు కనుపట్టు ముందుడను కాంక్షనంబు మఱి గణించుచి నీ మహిమ నున్ననఁ దేని గానో మోము నిన్నలకు తలఁచుకొని నా స్థిరభూమి లులముగ్రా నీ ప్రతిభకు లోల మోస? బుధవర్ణింతు! నత్యో! భాస్కరా!

ఉ. కంటికి గోనెగల లగు బగల్గిన్ మై వెలివెలుగు నీ వంటి యభిండదీప్తి గల వస్తువుఁ గాన, ముపాక్షిఁ జేసి నిన్ దొంటి నిట్టబాల్ నువకుపపినుతో నొకయింత కొణుట లే కున్ నుంటయు లేవ! వారి మను మార్గమె జ్ఞాన్యతరంబు భాస్కరా!

ప్రకృతిశాస్త్రము - వేదాంతము

శ్రీసాద పేరేశాస్త్రి గారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.

బృగదుపకారులై జగజ్జెట్టులై యుండి

జగములయందలి జడత మాన్పు

అద్భుతావహముగా ననలంబునుండియే

యుద్భవిల్లెదుఁ జూడఁ యుదక మనుచు

రాజిల్లు వజ్రముల్ రమ్యతాహీన మా

బొగ్గులతో సరిపోలు ననుచు

జగముల జననంబు చలనంబు వృద్ధియు

వైద్యుతశక్తిచే నజలు ననుచు

బోధ మొనరించి దృష్టాంతపూర్వకముగ

ప్రాజ్ఞు లెల్లరు విశ్వసింపంగ నెల్ల

మర్మములు తేటపఱచి సన్మాన్యులైన

ప్రకృతితత్వజ్ఞుల కొనర్తు వందనములు.

తే. ప్రకృతితత్వవిచారణపండితు లగు

డాక్టరు ప్రభు న్యూటను డాక్టరు నల

లిప్టరును బోసు పేళ్ళరు లేవోజీయరు

వాలటా ఫేరడేలను గ్రస్తుతింతు.

క. అతులితభక్తిం గొలిచెద

మతిమంతుని నుతగుణాధ్యు మద్గురువరు సం

చితగృహవాదవిధిజ్ఞుల

నతు లిడు చేచూరివంగు నరసింహాచ్యుత.

ప్రస్తుత మాంధ్ర వాస్మయమునందు సాధారణముగా రెండు

తెగల పుస్తకములు గలవు: (1) వేదాంతగ్రంథములు (2) శృంగార

గ్రంథములు. కొన్ని సంవత్సరములనుండి నవలలును బయలుదేలు

చున్నవి.

కాని, ప్రకృతిశాస్త్ర గ్రంథములు బయలుదేలుట లేదు.

మూడు నాలుగేండ్ల క్రిందట ప్రకృతిశాస్త్ర గ్రంథములు లేవనియే

చెప్పవచ్చును. నీ రేశలింగము పంతులు గారు రచించిన శరీర

శాస్త్రమును ఎవరో నాయడగారు వ్రాసిన మాంత్రిసానిక శాస్త్ర

మును దప్ప మఱియేవియు నాకుఁ గానరాలేదు. రెండు మూడేండ్ల

నుండి మాత్రము విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాలలో బయలుదేలుచున్నవి.

కావున మనలో ప్రకృతిశాస్త్ర గ్రంథములు లేవనియే చెప్పవచ్చును.

లేమికి కారణమే మనఁగా, ప్రకృతిశాస్త్ర విమర్శనము చేయు

వారు తక్కువ. హిందువులు సాధారణముగా నీ లోకము ముఖ్యము

గా దనియు, అంతయు పరలోకముతో మాత్రమే సంబంధము ముఖ్య

మనియు, ఐహికలోకసంబంధము లగు శాస్త్రపరిశీలనలను మానిరి.

ఇప్పటివా రైహికలోకము ముఖ్యమని యెఱిగియుండియు, దానిని

మఱచుచు వచ్చిరి. ఏ దెటు లున్నను, వేదాంతార్థము నిచ్చుడి యభి

ప్రాయములే వారికి సులభముగా నలవడుటచేత నీ వ్యాసమునందు

వేదాంతార్థములకును ప్రకృతిశాస్త్రార్థములకును భేదము లే దనియు,

రెండును ఒక్కరీతి నే బోధచేయు ననియుఁ జూపెదను.

ఈశ్వరుఁడు సర్వవ్యాపకుఁడును సర్వశక్తియు నను వాక్యము

గలదు. శక్తి యనఁగా 'పోయ్' అనియు లేక 'ఎనర్జీ' యనియు నేను

దలఁచెదను. లోకములో నెక్కడఁ జూచినను శక్తియే వ్యక్త మగు

చున్నది. ఈ శక్తి వ్యక్తముగాను అవ్యక్తముగాను పరిణమించు

చున్నది. ఆంగ్లభాషలో 'పోటెన్షిల్ ఎనర్జీ' యనియు 'కినెటిక్

ఎనర్జీ' యనియు పేరులు గలవు. రసాయన సమ్మేళనమునంగును,

ధూమశకటము నడచునపుడును, విద్యుచ్ఛక్తి వ్యక్త మగునపు

డును శక్తియొక్క సాచర్యము వెలువడుచున్నది.

1 (1) విత్తులోపల నవ్యక్త మగు శక్తి గలదు. అందుచేతనే

మొలక భూమికిఁగల యాకర్షణశక్తి (గ్రేవిటీ)కి విరుద్ధ

ముగా భూమిలోనుండి దారిచేసికొని మిఁదికి (బయటకు)

వెలువడుచున్నది. ఆ శక్తిచేతనే తనకుఁ గావలసిన పదార్థ

ములను భూమినుగడియు వాయువునుండియు తీసికొని

మొలక వృద్ధిపొంది చెట్టుగా పరిణమించుచున్నది.

(2) చెట్టుయొక్క యాకులు కూడ సూర్యరశ్మియందుండిను

శక్తిచేత తమకుఁ గావలయు కర్బనమును సత్రజనిని తీసి

కొని, క్లోరోఫిలు అను పదార్థమును పండ్లను కాయలను

భూమ్యాకాశములనుండి తీసికొనుచున్నవి. ఆ కాశము

నందు కర్బనద్వయజ్ఞుజని యున్నది. దానిని విభజన

చేసి కర్బనమును తీసికొనుచున్నవి. భూమియందలి సత్రి

కముల (నైట్రేటుల) నుండి కావలయు సత్రజనిని తీసి

కొనుచున్నవి.

(3) జంతువులు కూడ తమకుఁ గావలయు పదార్థముల నట్లులే

తీసికొనుచున్నవి. శరీరము మిక్కిలి నూత్నము లగు

పదార్థముల యణువుల (సెల్లుల)తో చేయఁబడినది. ప్రతి

యణువునందును జీవాణువు (ప్రోటోప్లాసమ్) అనెడు

పదార్థమున్నది. ఆ పదార్థములో జీవము నిచ్చు శక్తి గలదు.

ఆ శక్తి మూలముననే జంతువులు జీవించుచున్నవి.

(4) ఉదజని (హైడ్రోజన్) అను వాయువును హరిణము

(క్లోరీను) అను వాయువును ఒకదానితో నొకటి చేర్చిన

మాత్రముననే అవి కలసికొనును. ఎందుచేత ననఁగా,

ఆయా వాయువులయందు స్వభావముగా నొక శక్తి

గలదు. ఆ శక్తిచే నవి కలియును.

వంగదేశపు శాస్త్రజ్ఞులు శ్రీ. సి. బోస్ గారు చెట్లకును

జంతువులకును భేద మేమియు లే దనియు చెట్లు కూడ
మనుష్యులవలెను జంతువులవలెను తమ కష్టసుఖములను
తెలుపు ననియు శోధనపూర్వకముగాఁ జూపియున్నారు.
వా రొకయంత్రమును గనిపెట్టియున్నారు. ఆ యంత్రసా
హాయముచేర చెట్లు తమ స్థితిగతులను వ్రాయును. క్లోరో
ఫారమును చెట్టులోనికిఁ జొనిపినయెడల చెట్లు కూడ
మనుజునివలెనే నిద్ర చెందునట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.

మీఁదఁజెప్పిన తార్కాణములను బట్టి చూచిన, ఈశ్వరశక్తి
యొక్క సామర్థ్యమును సర్వవ్యాప్తియు లేటయగుచున్నది.
అందుచేతనే,

క. ఇందుఁ గలఁ డెందు లేఁ డని

సందేహము వలదు; చక్రి సర్వోపగతుం

డెందెందు వెదకి చూచిన

నందందే గలఁడు దానవాగ్రజీ! వింటే.

అనునది నిజము నిజ మని ప్రకృతిశాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. మీఁది
పద్యమునందు లింగపరిణామమునకు సంశయింపక 'చక్రి' యనుదానికి
బదులుగా 'శక్తి' యని పెట్టిన ప్రకృతిశాస్త్రములలో ఆ పద్య
మును జేర్చనగును. ఈ చెప్పిన శక్తికి ఆద్యంతములు లే వని మన
వేదాంతార్థము. ప్రకృతిశాస్త్రములు గూడ అది నిజ మని చెప్పుచు
న్నవి. అదియే యాంగ్లమున "కాన్సర్వేషన్ ఆఫ్ ఎనర్జీ" అని యందు
రు. ఆలాగుననే పదార్థము నశింపనేర దని రసాయనశాస్త్రములును
చెప్పుచున్నవి. ఆంగ్లమున "ఇండిస్ట్రక్టబిలిటీ ఆఫ్ మేటరు" అని
యందురు. పదార్థముయొక్క రూపము మాటును గాని పదార్థము నశిం
పదు. ఒక స్ఫురపు (స్ఫూర్షరస్) ముక్కను గాని మైనపువ త్తి ముక్కను
గాని తీసికొనివచ్చి వెలిఁగించినయెడల పదార్థము నశించినట్లగపడునే
గాని, ఆయా పదార్థములు మండునపుడు గలిగెడు వాయువులను
తనితరపదార్థములను పోకుండ జాగ్రత్త చేసి తూచినయెడల బయట
తగ్గదు. కావుననే "మృత్యు వనఁగ పంచభూతములు పంచభూతము
లలో కలసిపోవుట" యని మనవారు చెప్పెదరు. తగులఁచెట్టునపుడు
గాని పాతివెట్టునపుడు గాని యా శరీరము బొగ్గుపులుసు గాలిగాను
నీరుగాను ఖటిక హరిదము (కేల్సియమ్ ఫాస్ఫేట్) గాను తదితర
పదార్థములు గాను మాటును. చూచితిగా? ప్రకృతిశాస్త్రము చెట్లు
మన వేదాంతార్థములను రుజువు చేయుచున్నవో!

భగవంతుఁడు పరమదయాళుఁడు. ఈ వాక్యము మనము తఱ
చుగ వినుచునే యుందుము. కాని, ఈ లోకమునందలి జనులును
జంతువులును కష్టపడుచు బాధపడుచున్నారు కదా? భగవంతుఁ
డెట్లు పరమదయాళుఁడు? భగవంతుఁడు సృష్టియందు మనకొఱకై
చేసియుండు నిర్మాణములను జూచిన మనకు తెలియును, బోధ
పడును.

(1) పుష్పముయొక్క యండకోశమునందు అండాశయము
లున్నవి. అండాశయములే పుష్పాడితోఁ జేరి కాయలు
పండ్లు అగును. కావున, అండాశయములను జాగ్రత్తగాఁ

గాపాడవలయును. అంగుళియలే భగవంతుఁడు అండా
శయముల నండకోశములగును, అ గూడకోశము చుట్టు
నాకర్షణపత్రములను, వానిని చుట్టు నగు పత్రములను
సృజించి జాగ్రత్తగాఁ గాపాడుచున్నాఁడు.

(2) ఆలాగుననే జంతువునందుండెడు శిశువును గూడఁ
గాపాడుచున్నాఁడు. జంతువునందు నున్నది అండా
కృతి గల స్థూలబీజము లున్నవి. ఇవి శ్రీ సమబంధము
లగు స్థూలబీజములు. వీనితో పురుషసంబంధము లగు
స్థూలబీజములు కలసి శిశువు గర్భకోశమునందు జన్మించును
ఈ కోశము మిక్కిలి నిర్మలము గా ననానా గర్భగాయకము
లగు పదార్థములు లేకుండునట్లుగా నుండును. కావున
శిశువునకు భంగము గర్భమునందున్నప్పు డుండదు.

కాని, మనుజులు దుష్ప్రవర్తనలవలన నష్టదష్ట
దా యంగమును పాడుచేయుచుందురు. శిశువు గర్భమున
నున్నంత కాలము నొక తిత్తియందుండును. ఆ తిత్తికి
రెండు పొర లుండును.

కోరియను—ఇది మీఁది పొర. దీనిలో మరయొక
పొర యుండును. దీనిని "ఏమ్నియను" అని పిలి
చెదరు. దీనిలోపల నొక విధమయిన ద్రవపదార్థము
(ఏమ్నియోటర్ ఫ్లిండ్) నందు శిశువు తేలుచుండును.

ఎందుకొఱకు భగవంతుఁ డీ ద్రవమును జెట్టినాఁ
డు? తల్లిగర్భమున కేని యైన దెబ్బ పగిలినను లో నుండు
శిశువునకు దెబ్బ తగులకుండ నాపుడల చేయుటకే.

(3) ఈ లోకమునందు జీవరాసుల శ్వాసకోశములను, ఒక గొం
వృక్షజంతుసంబంధము లగు పదార్థములు చుట్టును, గొం
ములుగునపుడును మండునపుడును, కర్షణద్యమములు జని
అనఁగా బొగ్గుపులుసు గాలి బయలుదేలును. ఈ పామువు
నందు జీవుఁడును నివసంపఁజాలఁగా. ఎన్నికొ ముగ
ములనుండి యీ పామువు గొంతుదేలుచున్నదో. మన
మేల జీవించియున్నాము? భగవంతుఁ డీది చూచియే
తగిన యేర్పాటులు చేసియున్నాఁడు. చెట్లు సాహాయ్యము
ముల సాహాయ్యముచేత ఆ పామువును విధిగించి నిచుకు
గావలయు కర్షణమును దీసికొని ప్రాణవా గువును మన
కెచ్చుచున్నది. చూచితిగా? భగవంతుని ప్రేమ!

మీఁదఁ జెప్పిన తార్కాణములను బట్టి చూడ, భగవంతుఁడు
పరమదయాళుఁడు గాఁ డని యవ్వరు చెప్పఁగలరు? మీఁదఁ
జెప్పిన మూడవ తార్కాణమును బట్టి చూడ, ఈ లోకపు నియా
మకమైన త్రోవను బోవుచున్న దనియు, భగవంతుఁ డెంతయు బుద్ధి
శాలి యనియు లేటపడుచున్నది. నే నిప్పు డేచ్చిన తార్కాణములు
మిక్కిలి కొంచెము. ఈ లాగుననే తార్కాణములను వేలకొలది
గుణింపనగును. వేలుగ చెప్పనేల? ప్రకృతిశాస్త్రములే వేదాంత
గ్రంథములు. కాని, అవి వేదాంతమును మిక్కిలి సులభముగా

బాగుగా మనస్సునకు కట్టునట్లు మాటల యాదంబరము లేక దృష్టాంతి పూర్వకముగను శోధనపూర్వకముగను తెలియజేయును.

సత్యమును ప్రకృతిశాస్త్రము చెప్పనట్లు మరియే గ్రంథము లును జెప్పజాలవు. సత్య మనగా నోటితో మాటలు చెప్పట గాదు ఉన్నది యున్నట్లు చెప్పట. ఉన్నది యున్నట్లు చెప్పటకు ప్రకృతిశాస్త్రములకు గాక మరియే శాస్త్రములకు వీలున్నది? లెక్కిన శాస్త్రములలో సత్యమో యసత్యమో తెలిసికొనుటకు తగిన శోధనలు లేవు. వేదవ్యాసుడు చెప్పినాఁడనిన ప్రకృతిశాస్త్ర ములలో దానికి ఘనత గాదు. శోధనను చూపుము.

అదియును గాక, ఐహికమునం దెంత మనకు ఈ శాస్త్రముల వలన లాభము గలదో కండ్లనోఁ జూచువానికిని, చెవులతో వినువానికిని, నోటితో రుచి చూచువానికిని, కొంచెము ఆలోచన యున్నవానికిని జెప్పనక్కఱలేదు మీ సౌఖ్యముల కెల్ల ప్రకృతిశాస్త్రములే మూలములు.

కాని, కొందఱు జగ్మనీ దేశమును జూపి, చూచితిగా ప్రకృతిశాస్త్రము లెట్లు పరిణమించినవో యందురు. జర్మనియందు రసాయనశాస్త్రమును శస్త్రశాస్త్రమును మిక్కిలి యభివృద్ధి చెందినవి. రసాయనశాస్త్రమే యిప్పు డీ మహాభూరసంగ్రామమును నడ

పించుచున్నది. దానివలననే “జప్పీలీనులు” “విషవాయు ప్రయోగములు” ‘మంటలు’, బాంబులు, 17 అంగుళముల ఫిరంగులు మయలు నేటివఱి. కావున రసాయన శాస్త్రము పాపభూయిష్ట మగునగి యని చెప్పవగును. కాని, దీనివలన గలిగెడు లాభము లెన్ని యున్నవి? ఎందఱు జనులు సుఖించుచున్నారు? నాగరకత యంత హెచ్చినది?—ఇది చూలోచింపవలదా? రసాయన శాస్త్రము లేనియెడల కట్టుటకు బట్టయు, తినుటకు అన్నమును, శరీరాగోగ్యమునకు మందును అరుదై పోవును.

మంగలిక కత్తి మంచిదే. మంగలివాఁడు మనకు శ్రురకర్మ నాచి రించి మనల నందముగాఁ జేయును. అటు గాక, తుంగకర్మ చేయుచు మంగలి కత్తితో వేసిన నేమి చేయవచ్చును? అప్పుడా మంగలి పొదిలోనుండి మరియొక కత్తిని దీసి వాని ప్రేలుచు తెగవేయవలయునే కాని, మంగలికత్తిని నింగింపవచ్చునా? ప్రతి కస్తువునకును మంచి యుపయోగమును చెడ్డ యుపయోగమును గలవు. వానిని జాగ్రత్తతో వాడుకొనవలయును.

కావున, దేశాభివృద్ధికయి ప్రకృతిశాస్త్ర పరిశ్రమ చేసి, యాంధ్రవాఙ్మయమునం దా శాస్త్రములను వ్రాసి యాంధ్రవధూటికి వన్నె తేవలయు నని కోరుచు విరమించుచున్నాఁడను.

అంధుఁడు

నాగసముద్రము వాసు దేవరావు గారు

వెలుగు వెలుగు గంచు బలుమాఱు పలుకుచుండ్రు,

కన్నులే లేవు: నే దానిఁ గాంచు టెట్లు?

వసుధ వెలుగు గంచు బరఁగెడు నస్తు వేదో?

దృష్టియే లేకయుండిన నవ్వు మేమొ?

చూపు గలిగిన సమకూరు సుఖ ము దేమొ?

దిక్కు మాలిన గ్రుడ్డిని దెలుపరాదే?

వింత లెన్ని యొ వసుధలో వెలయు ననుచు

భానుఁ డెంతయుఁ గాంతితోఁ బరఁగు ననుచు

ముచ్చటింతురు వేరొఱు ముదముతోడ;

నినుని వేడిమి ననయము గనుచునుందు,

వెలుగు చీకటి లతనిచే గలుగు నెట్లు?

నిదురపోవుచు నుండిన నదియె రాత్రీ,

పాటుపడియెడి సమయమే పగలు నాకు;

నిదురపోకయ నే నుండనేర్తునేని.

యంతమే లేని పగలు నా కమరియుండు;

నిడుద నిట్టూర్పు లుకుగుచు నేలఁ గనుచు

నకట! యెంతటి వంత యీ యంధున కని

మీర లెల్లరు ననుఁ జూచి మిగుకుచుండ్రు;

కనులచే గల్గు సుఖము నేఁ గానఁ గాన,

నోర్పుతో నేను ఈ నవ్వు మోర్చియుందు.

పొందఁజాలనిదానికై పొక్కు తేల?

చింత లేవియు లేనట్టి స్వాంతమందు

క్రొత్త బాధల సమకూర్చుకొనఁగ నేల?

గ్రుడ్డి బాలుఁడ ననుచు నేఁ గుందనేల?

కాన, మీరీతిఁ జేయుచు గడు ముదమున

ప్రొద్దుపుచ్చుచు మనుటయే పొసఁగనేని,

సార్వభౌమునితో నేను సాటి యగును.

యుద్ధము - భౌతిక శాస్త్రములు

విస్సా అస్పారావు గారు, ఎమ్.ఏ., ఎల్.టి.

అహ! నేడు జరగుచున్న ఐరోపా యుద్ధము మెన్ని ప్రక్కల వ్యాపించి యున్నది! ఇరుతెగల బలములును రామాయణ భారత యుద్ధబలములను మించియున్నవి. ఇదివఱకు నెఱిగిన యుద్ధము లన్నిటికంటె దీనియందు బహువిశేషములు గలవు. ఒక్కొక్క యుద్ధరంగము వందలకొలది వేలకొలది మైళ్ల దూరము గలిగియున్నది. ఒక రంగమునకు మఱియొక రంగమునకు ఖండాంతరములం దుండుటచేత వేలకొలది మైళ్ల దూర మున్నది. యుద్ధము అన్నిచోటులలో ముగింపు లేక నిరంతరము రాత్రింబగళ్లు 18 మాసములనుండి జరగుచునే యున్నది. ఇంక నిటు లెన్ని నాళ్లు జరిగ నున్నవో! ఇట్టి యుద్ధము ఏ విధమున నాటంకము లేకుండ జర గుటకు ఐరోపాఖండవాసుల బుద్ధిచాతుర్యమే కారణము. సుమారు 25 సంవత్సరముల నాటినుండి, అందులో ఈ పదిసంవత్సరముల లోను, తెల్లవారల భౌతిక శాస్త్రచర్యలు శోధనములు బహు ప్రబల ముగా జరిగినవి. అన్ని శాస్త్రములలోను బహువిచిత్రములు గను పెట్టబడినవి. వీనితో యుద్ధసౌకర్య మెట్లు జరగు నన్న విషయము మఱియును శోధింపబడినది; చాలవఱకు సిద్ధి జొందినది; పొందుచున్నది. అట్టి స్థితియందు యుద్ధ మారంభమైనది. ఇరువది యవ శతాబ్దమున జరిగిన యుద్ధములయందు ఈ నవనాగరకతా ఫలవిశేషములు గాన్పించుచునే యున్నవి కాని, యంత వ్యాప్తి గల మహాసంక్షోభ మిదివఱకు పుట్టినందున భౌతిక శాస్త్రముయొక్క నిగ్గులును శక్తులును అంత గా వెల్లడి యగుటకు కారణములు కనబడ లేదు. ఇప్పటి యుద్ధప్రక్రియలను మార్పుటయందు సాధనభూతము లగు భౌతిక శాస్త్రమహాశక్తులలో ముఖ్య మైనవి ఏ వనఁగా:

1. పెట్రోలు మోటారు యంత్రము.
2. విద్యుద్యంత్రములు.
3. పొగ లేని మందు, గొప్ప అగాదుగుండు.
4. విషజల విషవాయు ప్రయోగములు.

1. పెట్రోలు మోటారు యంత్రము

మోటారు బండ్లను, మోటారు పైకెళ్లను, జన్నెలను గాలియో డలను, తదితరవిమానములను నడపు యంత్ర మీ పెట్రోలు యంత్రమే. ఆవిరి యంత్రములో నీరు గాలి యై యంత్రమును ఎటుల నడపుకో, ఈ యంత్రములో పెట్రోలు గాలిగా మాత్ర ప్రాణవాయువుతో మిశ్ర మై యంత్రమును నడపును. ఈ పెట్రోలు కఠిన నూనెలో నొక భేదము. ఈ పెట్రోలు మోటారు, పొగబండి యావిరియంత్రమువలె, పెద్దది కాదు. అంతకంటె పెక్కురెట్లు బరువు

తక్కువ. సమశక్తి గలిగియుండి ఈ విశేషములు అదనముగా కలిగి యుండుటచేత, క్రమక్రమముగా సాధారణ మైన పను లన్నిటిని సాధ్యపఱచుటకు పెట్రోలుయంత్రము మిక్కిలి సహకారిగా నున్నది. శక్తి యెక్కువ బరువు తక్కువ యగుటచేత నెంతటి బరువులను సునాయాసముగా నీ యంత్ర మతివేగముతో లాగఁగలిగి యున్నది. ఈ కారణముచేత యుద్ధరంగమునందు అనేకరీతుల తోడ్పడుచు నుపయోగింపబడుచున్నది.

రణరంగములయందు పూర్వముకంటె మిక్కిలి యెక్కుడు సేనలను నిలుపుటకు ఈ యంత్రమే ముఖ్యాధారము. చతురంగ బలములు, మందుగుండు సామానులు, పరివారములు, సర్వ విధములైన సన్నాహములు, యుద్ధమునకు దాడివెడలుటకును కొంత కాలము అనుకూల భోజనాదులతో యుద్ధము జరుపుటకును దేశమందు రి, రి ఇనుపదారులు, వికాలమైన బాటలు కలిగియున్న యెడల, పూర్వమందు అనుకూలముగా యుద్ధము జరుగుచువచ్చినది. ఇంతియ గాక, దేశము నుభిక్ష మై, ఫలవంత మై, కాలము సమమై యుండె డిది. ఇప్పుడో అట్టివి యున్నను సరిపడవు. ఇట్టి యుద్ధమునకు కావలసిన సకల విషయములకు వేగములు, వేన్ను, అమిబస్సులు లారీలు, కార్సులు, ఆమ్బ్యులెన్సులు మొదలగు పెట్రోలు మోటారు బండ్లు, వందలకొలది వేలకొలది ప్రతిరంగమందును రాత్రిం బగళ్లు పనిచేయుచున్నవి. ఇవియే లేకున్న యెడల అన్ని లక్షల సేనలు ఏ లోటును లేకుండ నెన్నఁడు నుండనేరవు. చుట్టుపట్టుల కూర గాయలు వైరులు ఇతర భోజనసామగ్రిలును, సేనలు ప్రవేశించిన కొలదిరోజులలోనే వ్యయ మయినవి. ఆయా జిల్లాలనుండి పారి పోగా మిగిలిన జనులకును ఈ సేనాసమూహములకును ఈ మోటారు బండ్లే సాక్షాధారము లయియున్నవి.

రాజులు తమ కోటలలో డాగి, బురుజులమీఁది గొప్ప గొప్ప ఫిరంగులను మోపి వాని శక్తిచేతి శత్రువులను నీభత్సము చేయుచుండిరి. బురుజులమీఁద నుంపబడిన గొప్ప ఫిరంగులకు జవాబు చెప్పఁదగినట్టి గొప్ప శత్రుఘ్నలను తమతో తీసికొని వచ్చుటకు ప్రతికక్షులకు వీలు లేకయుండెను. అతిభారము లగుటచేత మిట్టపల్లములయందు (నిమోన్నతములయందు) స్వీతముగా లాగుటకు గుఱ్ఱములు సహకారులు గానందున నిగతలలో నట్లుండెను. అందుచేతనే రాష్ట్రాధిపతు లందఱు లిగిన స్థలములయందు అభేద్య మైన గొప్ప కోటలను గట్టుకొని మన కేమి ధియ మని తలంచుకొనుచుండిరి. బెల్జియములోని లీజ నామూరు అన్వర్పు కోటలును, నమ్మెలోని వార్సా నోవాజార్జ్కోస్కు కోవో ఇచేన్ గొండు

కోటలును అట్టివియే. దుస్సాధ్యము లనుకొన్న వీని యవస్థ ప్రస్తుత మెట్లయినదియు నందఱకు తెల్లమైన విషయమే. అట్టి దృఢ దుగ్ధములు సులభభేద్యము లగుటకు ఏమి కారణము? అడుగు అడుగు న్నీటి నాళా గల గొప్ప ఫిగంగులను, ఈ క్రొత్త పెట్రోలు యంత్ర సాధనము మూలమున నతిసులభముగా కావలయు నన్న చోట్లకు శత్రువులు తీసికొని పోగలుగుటయే. ఈ ఫిగంగులు 1000, 2000 పౌనుల బరువు గల గుండ్లను సహవేగముతో 10, 15 మైళ్ల దూరము నుండి కోటలమీదకు త్రోయగలవు. ఇట్టివి గుటి తప్పక తగిలిన యడల, నవీనసాధననిర్మితము లైన యంతెట్టి బలిష్ఠపు బురుజులు సయితము దెబ్బ కొకటి చొప్పున ధ్వంస మయినవి. కావున, ముందు కోటలను గట్టుకొనుట అవివేకపుర బనిగా తోచుచున్నది.

మునుపటివలె గాక నైనికులకు వారి పరివాములకు ఆహారపదార్థములు శుభ్రముగాను విరివిగాను సమకూరుచున్నవి. రొట్టె మాంసము కూరగాయలు పెట్టెలలోఁ బెట్టి ముఱుగఁబెట్టినవి గాకుండ నెప్పటి కప్పుడు ఎంతదూరమునుండి యైనను వీని సాధనమున తేరబడుచున్నవి. ఇందువలన మైన్యమునకు సౌఖ్యము ఆరోగ్యము ఎక్కువయై యుద్ధసామర్థ్యము పెరుగచున్నది. ఇంతియ గాక, గాయములు తగిలి యుద్ధరంగమునందు పడఁపోయినవారిని తత్క్షణము తీసి, తగిన యేర్పాటులు జోషధసాధనవిశేషములు గలిగి యుద్ధరంగమునకు చాల దూరమున నున్న స్థలములకు, ఎంత మాత్రమును కాల విలంబము గాని కుదు పనునది గాని లేకుండ సర్వసుఖముల నిచ్చుచు, కొని పోవుటకు ఈ ఆమ్బ్యులెన్న బండ్లు మిక్కిలి యుపకారులుగా నున్నవి. సేనలకు కావలసిన చోట వంట చేయుటకును, యుద్ధప్రదేశములయందు కావలె నన్న చోటికిఁ బోవుటకును, మోటారు బండ్లమీద వంటకాలలు నిర్మింపఁబడియున్నవి. నైనికులు స్నాన మాడుటకును, స్నానము చేయునపుడు వారి దుస్తులను పరిశుద్ధిఁ జేయుటకును, సదుపాయములు గల బండ్లును యుద్ధభూములయందు దుపయోగింపఁబడుచున్నవి. సాధారణముగా ఇండ్లయొద్ద జరగునటు లెల్ల సదుపాయముల నిచ్చుచు ప్రతిదినము ఏ పనియు వేళ తప్పక జరపుచు ఈ బండ్లు కడు సౌఖ్యదాయకము లగుచున్నవి. యుద్ధచుండొక స్థలమున కాల్బలము నశించి దురవస్థ తటస్థింపనై యున్న సమయములయందు అతిశ్రమముగా తాజా బలమును కడు దూరమునుండి యైనను తీసికొని వచ్చుటకు కూడ ఈ బండ్లత్యంతోపయోగములుగా నున్నవి. సేనానాయకులు తమ తమ సేనలను ప్రతిదినమును పోయి చూచుటకును, ఎక్కడెక్కడ ఏ వింత పుట్టినను స్వయముగా పరీక్షించి యాలోచన చెప్పటకును, గుఱ్ఱముకంటె అతిత్వరితము లగుటచేత ఈ బండ్లు సాధనము లగుచున్నవి. నాటియు నొక యధికారియొద్దనుండి మరియొకనియొద్దకును, ఒక రంగమునుండి మరియొక రంగమునకును, ప్రభుత్వమువారి యొక్క యంత్రపు నందఱకు త్వరలో తెలుపుటకు మోటారుపైక శుపయోగింపఁబడుచున్నవి.

శత్రు సేనల ఆచుసానులు కనుగొనుటకును, స్వసేన లున్న

స్థలముల యొక్క మట్టుపట్టును పరీక్షించి తేనుయు గలుగఁజేయుటకును గుఱ్ఱపుదళ ముపయోగము. కాని, ఇప్పు డీ పనిని మోటారు బండ్లమీద తక్కువ జనము శ్రమకాలములోఁ జేయుచున్నారు. అందుచేత గుఱ్ఱపుదళములయొక్క యావశ్యకత యంతగా లేదు. ఈ బండ్లకు ఉక్కు రేకుల కవచము లుండును. వీనిమీద యంత్రపు శుపాకు లచుర్వఁబడియుండును ఇట్టి సమలకు కొన్ని సమయముల యందు ఈ విధముగానే మోటారుపైకికు కూడ ఉపయోగము గాచున్నవి.

ఆకాశ దుగ్ధ మనునది యీ పెట్రోలు మోటారు యంత్ర సాహాయ్యము లేనియడల సాధ్యము గాకయేపోవును. 50 గుఱ్ఱముల శక్తి గల యీ యంత్రము రమాగమి 100 పౌనుల బరువులో నిమిడింపఁబడుచున్నది. ఇట్టి యంత్రములు రానురాను గొప్పగొప్పవి నిర్మింపఁబడుచున్నవి. ఇది యంతయు 4, 5 సంవత్సరములలో వచ్చిన మార్పు. ఒక్కొక యంత్రము 250 గుఱ్ఱముల బలము గలది కూడ కట్టుచున్నారు. అట్టివి నాలుగున్న యెడల ఎంత శక్తియో యాలోచింపుడు. అందుచేతనే జెప్పిలిన గాలియోడలు 2, 3 టన్నుల బరువు గల బాంబు గుండ్లతోను నుటి యింత బరువు గల తదితరసామగ్రులతోను 7, 8 వేల అడుగుల యెత్తున గంటకు 50 మైళ్ల చొప్పునఁ బోగలుగుచున్నవి. ఇవి గాక గకరకముల ఏరోప్లేనులు అనేకములు కూడ వీని సాహాయ్యమున నే పోవుచున్నవి. ఇవి యాకాశమున నిరంతరము తిరుగుచుండుటచేత దురుదృగలవారికిని దాఁపటికములు గహస్యములు దొంగపోటులు అన నది యే విషయములోఁ గాని యుండుటకు వీలు లేక యొకరి సహస్య మొకరిక తెలియుచున్నది. ఇందుచేతనే పూర్వమువలె గాక ప్రతిదినము పోరుచున్నను ఎవ్వరికిని నిశ్చయ మైన గెలుపు గలుగుట లేదు.

ఫిగంగులతో గుటి చూచి కొట్టుటకు ఈ విమానములు ముఖ్యధారములు. ఆకాశమున నుండి గుండు దెబ్బ తగిలినది తప్పినది సంజ్ఞా పూర్వకముగా ఈ విమానములలోనివారు తెలియఁబఱచుచుందురు. ఈ కారణముచేత బహిరంగస్థలములలో నుండుటకు వీలు లేక భూమిలో గుహలు త్రవ్వకొని తల దాచుకొనవలసి వచ్చినది. నాలుగైదు నుణగుల బరువు గల బాంబుగుండు 5, 6 వందల అడుగుల యెత్తునుండి పడవేసినయెడల సాధారణమైన యిల్లు రూపు మా యును. అందుచేత మందుకొట్లు మొదలైన శత్రుస్థలములమీద వైమానికులు బాంబులు వేసి నష్టములను గలిగించుచున్నారు. ఈ విషయములో మిత్రసంధలివారే శార్మణ్యులకంటె అతిశయము చూపుచున్నారు.

2. విద్యుచ్ఛక్తి

ఈ యుద్ధచుండు విద్యుచ్ఛక్తియొక్క విశేషములు వినిన కొలఁది ఈ శక్తియే లేనియెడల, ఈ సంక్రమము నవీనపద్ధతి ననుసరించిన దిని యల్లరకును తోచుట కవకాశము లేకయే పోవును. విద్యుచ్ఛక్తివికారము లేని చోటు గాని పని గాని లేదు. ఈ శక్తి

భగవంతునికలె త్రిమూర్తిత్వము దాల్చుచున్నది. కావలె నన్న పని చేయు చోట సృష్టికర్తవలెను, గాయములు తగిలి బాధపడువారిని బ్రోచుటయందు ఆ సహపిష్టువువలెను, శత్రు సేనలఁ గాల్చుటయందు లయాకాలరుద్రునివలెను గానవచ్చుచున్నది.

దీపములు

నికోపాఖండయందు ప్రతి పల్లెతోను ఎలెక్ట్రిక్ దీపములు సర్వసాధారణమై యున్నవి. రాత్రులయందు ఇక్కడవలె కెరొసిను దీపము లక్కడ వాడుట యరుగు. సేకలు కూడ నట్టి యలవాటు చేపడియున్నవి. కాని, రాత్రులు విరిములయందు దంతట దీపములు వెలిగించుటకు వీలగునటులు విద్యుద్ద్యోత్రములు తోడ్పడుచున్నవి. ఒక మోటారు ట్రక్కుమీఁద ఒక ఆయిల్ ఇంజను, ఒక ఎలెక్ట్రి సిటీ సృష్టించు యంత్రము (డైనమో), వీనికి కావలసిన సామగ్రి లన్నియు నచురప్పబడి సిద్ధముగా నుండును. కావలసిన చోట నది దీపముల నిచ్చును. ఊరూరను సినమటోగ్రాఫు యంత్రములు ప్రదర్శింపబడుచున్నవి. వారు మైని చెప్పిన సామానులతోనే తమ సినోమా భవనమును విద్యుద్దీపములతో నింపుచు జనులకు ఆనందము నాశ్చర్యమును కలిగించుచున్నారు.

యుద్ధరంగములయందు దీపకాంతి యెల్లప్పుడు నుండుట వల్ల శత్రువులకు గుట్టుమట్టు వెల్లడి యగును. అందుచేత మైన చెప్పబడినరీతిని యుద్ధము జరగుచున్న గోతులయందు దీపము లుండ వీలు లేదు. కాని, యక్కడవారికి రాత్రి యిటునటుఁ బోవుట, పనిలేనికాలముం దవసర మైనయెడల చదువుకొనుట, మొదలైన పనులకు సహకారులుగా నుండుటకై, జేబులో నిముడు నట్టి చిన్నచిన్న విద్యుద్దీపములు వేలకొలది వాడబడుచున్నవి. పూర్వమువలె గాక ఈ యుద్ధములో రాత్రులయందు సాధారణముగా యుద్ధము జరగుచున్నది. శత్రుస్థానములను వెల్లడి చేయుటకు వేలకొలది క్రొవ్వువత్తుల కాంతి గల విద్యుద్దీపములు అన్వేషణజ్యోతులు (సెర్చి లైట్లు) వెక్కులు వాడబడుచున్నవి. ఇవి ఆయిల్ ఇన్ జిన్ డైనమోలు గలిగిన ఒక మోటారు బండిమీఁద నమర్పబడి, కావలె నన్నచోటికి తీసికొనిపోవుటకును ఎత్తున నమర్చుటకును వీలు కలవిగా నున్నవి. వీని సాహాయ్యముచేత 5-10 మైళ్లవఱకును పట్టపగలట్లు లుండును. ఈ గొప్ప దీపముల సాహాయ్యముచేత పగటియందుఁ గూడ సంజ్ఞారూపముగ వార్త లంపఁబడుచుండును. సముద్రముమీఁది యుద్ధనావలకు ఈ దీపములే రాత్రులయందు సత్రిములు. ఈ దీపసాహాయ్యముచేతనే ఆకాసమునఁ బోవు జెప్పెలిను గాలియోడలను గాని ఏకోష్ఠేనులను గాని గుర్తించి, తగిన యేర్పాటులను ప్రతిక్రియలను చేయుటకు వీలగుచున్నది. ఇవి లండను పేరిసు మొదలగు నగరులయందు విమానభయముచేత రాత్రులయందు పరిమోగపఱచుచున్నారు.

తీర గదల్లు

ఇరు తెగలవారును శత్రువులు తమమీఁదికి చొరబడి రా

కుండుటకై అడ్డుకొలుకు లోహపుదేరను 6, 7 అడుగుల యెత్తునఱకు దడినతె తమ చుట్టును అల్లించి గూఢగణ మేగపఱచుచున్నారు. ఈ తీరగోలకు నడుచునకును విశేషముగా ముండ్లు గుత్తులు గుత్తులుగా నమగ్నబడి యుండును. ఈ యడ్డు చాలక ఇట్టి తీర గదల్లను దిక్కుదాని తరువారి నొకటి మూఁదంటి నల్లించి నడిమిదలఁచుండు విద్యుచ్ఛక్తి నమితముగా ప్రవేశపెట్టుచున్నారు. శత్రువులు దీనిని తొలగించి మాత్రమున ఎటులున్న వా గటు నిగతప్రాణు లౌదురు. ఈ కాఠిణ్యము చేత దేశ మంతటను పారా యనునది యవసరము జగిపోయినది. ఇట్టి సేకములు బెల్లియముం దున్నవి. శాస్త్రజ్ఞుల బొధి నోవ్వలేక ఉలాందు దేశమునకు పోదలఁచిన బెల్లియమునందలి జనులకు ఎంత మాత్రమును వీలు లేకుండుటకొఱకును, ప్రయత్నించినఁ బ్రాణము పోవుటకొఱకును, రెండు దేశములయొక్క సరిహద్దునం దిట్టి గడ్డు నిర్మింపబడెనవి. ఏమి యీ సాపకర్మము! సునుష్యుని గుద్దిబల మెట్టి విపరీతమార్గములను ద్రొక్కుచున్నది!

శబ్ద భేది

మన పురాణములయందు మేఘనాథుఁడు మొదలైన రాక్షసులు మేఘముల చాటున నుండి శరవర్షమును గురిపించుట ఛినియు న్నాము. అట్టి సమయములందు శబ్దభేది యను శక్తిచేత శత్రువు దృగ్గోచరము గాకున్నను గుర్తించి యోడించినట్లు మన కందఱకు తెలిసిన విషయమే. ఇప్పుడు వైమానికులు శత్రువుల నగరులమీఁద ఇటులే మేఘముల చాటున నుండి బాంబులను వేయుచున్నారు. వారిమీఁద ఫిరంగులను గుఱి చూచుటకును, వారున్న స్థల మెఱిగి వైమానికులు పోయి యుద్ధము చేయుటకును, విద్యుచ్ఛక్తివికాగ మైన మైక్రోఫోనును యంత్రము కడు సాహాయ్యము చేయుచున్నది. ఇది గాక, తా మున్న యుద్ధపు గోతుల క్రిందనుండి యుదిరి గోతుల క్రిందకు త్రవ్వకొని వెళ్లి శత్రువుల యడుగు భాగమున నుండు నెట్టి కాల్చుచున్నారు. దీనివలన కొన్ని వందల గజములవఱకు నున్న శత్రువులు సర్వనాశన మగుచున్నారు. ఇట్టి యాపత్తు తప్పించుకొనుటకు మైక్రోఫోను యంత్రము తోడ్పడుచున్నది. దీనిచేత ఎంత స్వల్పమైన మెల్లని ధ్వనియైనను గుర్తింపబడి, తాము ప్రతిక్రియ చేయుటకు చాలవఱకు వీలగుచున్నది.

మరియుక విశేష మేమనఁగా, రిఫ్లెక్టర్లు జలాంతర్గాములు విచ్చలవిడిగా బ్రిటీషు దీవుల చుట్టును తిరుగుచు నొకా నొకా న్నైత్యము నకును, జనమును సామానులను తీసికొనిపోవు పొగయోడలకును, భయోత్సాహమును గలిగించియండుట యల్లరియను పిశాచమే. నీటిలో మునిగి వచ్చుదానిని కనికెట్టుటకును, ఎంత మార్గమున నే వైపున నున్నదో చెప్పటకును, ఈ మైక్రోఫోను సాధనమూల మైనది. ఈ శబ్దభేద వలన నిట్టి విశేష లాభమును కొద్ది నెలల కందట నే కనిపెట్టినారు. అట్టివి ముఖ్యమైన శత్రులయల దుంది, యుద్ధనావలు తగినవి సిద్ధముగా నేర్పబడి, జలాంతర్గాములను పోలకొలుట గాని ములమట గాని చేయుచున్నారు. నాటినుండియు ఈ త్తర సముద్రమునందు తొందగ తగ్గినది.

నాన్తాయంత్రములు

అనేకవిధములైన వార్తలు ఒక చోటినుండి మరియొక చోటికి వెంటనే తీసికొని పోవుటకు మనుష్యునికంటే రాగుకంటే తెలిసినా తెలిగ్రాఫు యంత్రములు ప్రతిచోట నుపయోగము నున్నవి. ఈ యన్నిటిలోను రహస్యవ్యాపారము నరపవలసిన వేలకులవానికిని వారి ప్రభువులకును ఉత్తరప్రత్యుత్తరము లిచ్చుటలోను, విమానములనుండి క్రిందివారికిని క్రిందినుండి విమానములలోని వారికిని వార్తలు తెలుపుటలోను, తీగ లేని లింతిటపా యంత్రము మిక్కిలి యన్ని కకు వచ్చినది. అట్టి యంత్రసాహాయ్యముచేతనే గదా ఎమ్మెఫన్ ఓడ యంత కాలుము దౌర్జన్యము జేయఁగలిగినది.

విద్యుత్కరణములు

సూర్యకిరణములకు మన చుట్టము కచ్చిన నవి లోపల ప్రవేశింపలేవు. అందుచేతనే మనకు నీడ గల్గుచున్నది. కాని, విద్యుత్కరణము లీ విషయములో సూర్యకిరణములను మీతినవి. ఇవి దేహములో ప్రవేశించి చీకటియింటిలోని దీపమువలె లోని సంగతులను దృగ్గోచరములు చేయఁగలవు. ఈ సాహాయ్యముచేత నై నికులకు గుండు దెబ్బలు తగిలినయెడల నూహన బట్టి యాలోచింప నక్కఱ లేకుండ రూఢిగ నీ చోటున నిది యున్న దని నిశ్చయించుటకు ఆధారము గలిగినది. సునాయాసముగా శస్త్రచికిత్స చేయఁగల చున్నది. విద్యుచ్ఛక్తివలని యుపయోగములలో నిదియును, ఈ క్రింద చెప్పబోవు మరిరెండును మాత్రము సరణసాధనములు గాక జీవనసాధనము లైయున్నవి. ఇట్టి యంత్రములు సర్వసన్నాహములతో పెట్రోలు యంత్రపు బండలమీద నమర్పబడి కావల నన్న చోటికి తీసికొనిపోవడుచున్నవి. ఈ విద్యుచ్ఛక్తిచేత బల మైన అయస్కాంతములు తయారు కాఁగలవు. వాని సాహాయ్యముచేత మాంసపు కండ నడుచు చిక్కుకొని యున్న ఇనుపముక్కలను సునాయాసముగా ఆకర్షణచేత బైటికి తీయుచున్నాము. దీనిని సున గ్రంథముల యందు చెప్పబడిన విశల్యకిరణిని గా భావింపవచ్చును. ఇంతియ గాక, సాధారణముగా నీటియందు నూత్మజీవులమితముగా నుండి నేనలకు తత్పానమువలన ననారోగ్యమును గలిగించును. వీనిని బాగుపఱచుట యిదివఱకు యుద్ధములయందు సాధ్యము గాకుండెను. ఇప్పటి యుద్ధమందు ఈ విద్యుచ్ఛక్తినుండి వేటొక తరగతి (ఆట్రావయిలెట్) కిరణములను పుట్టించి వానిని నీటఁ బ్రవేశపెట్టి తన్మూలమున క్రిమినాశనము చేసి ఆరోగ్యమును కలిగించుచున్నారు.

3. పొగ లేని మందు, గొప్ప అగాదుగుండు

తుపాకిమందు రమారమి 700 సంవత్సరముల క్రిందట ఇంగ్లాండు లో రోజరుబేకను కనిపెట్టినాఁ డని వ్రాయుచున్నారు. శుక్ర నీలిసాగములో అగ్నిచూర్ణ మను పేర దీనిని గుఱించియే విపులముగా వ్రాయబడి యున్నది. నాలుగు గాని అఱు గాని పాళ్లు

సునకామును, ఒక పాలు గ్రంథకమును, ఒక పాలు నిల్లేన జొగ్గును కలిపిన, ఈ చూర్ణము శతమాగగు నని యున్నది. దీనిని బట్టి చూడ, చాల కాలమునుండి ఈ తుపాకిమందు వాడుకలో నున్నట్లు నెఱుఁగవచ్చును. ఈ మందు ఫిరంగులలో వేసి కాల్చినయెడల నమితముగా పొగ బైలుడేము. ఈ పొగవలన ఫిరంగినాళా చిట్లము గట్టి ననుకొని పొడగును. ఈ కారణముచేత పొగ లేనిదియు కొంచెము నిండుకదా పేలు ననుచు చేయుటకు ప్రయత్నములు జనుచు వచ్చినవి. తుదకు ప్రయత్నములు సుమారు 25 సంవత్సరములనుండి క్రమముగ సాగించినవి. గన్ కాటను అను కస్తువునుండి కార్ డైటు పొగ లేని మందు ఇంగ్లీషునాగు లయాయచేసిరి. కాగ్బలికు వ్రావకమునుండి ఆంగ్లేములు లిడ్డెటు అనుదానిని, పరంసులు మెలిన్డెటు అనుదానిని తయారుచేసిరి. ఈ నడుమ నాలుగుగు సంవత్సరముల దరిమిలాను తీటా కాలు అను పదార్థమునుండి టి. ఎఫ్. టి. చూర్ణములు శాస్త్రజ్ఞులచేత తయారుచేయఁబడినవి. ఇదియే యన్నిటికంటే మెల్లు టార్పిడోసు నింపుటకు నాణ్యము లని స్థాపింపఁబడినది. వైన చెప్పఁబడిన కార్ డైటు, లిడ్డెటు, మెలిన్డెటు, టి. ఎఫ్. టి. చూర్ణములు ప్రస్తుతము యుద్ధమునందు పయోగములో నున్నవి. 500 పౌనుల బరువు గల ఈ మందు పేలినచోట నమిలి మైన గొయ్యి పడును. గొలి నేల గాని, ఇటుక నున్నములలో గట్టిన కట్టడములు గాని, పెత్తని భూమి గాని, యేడి యైనను, ఈ యగాదునకు ముక్కుముక్కులై చదరిపోవును. ఈ చూర్ణములతో నింపిన గుండ్లను వదలు ఫిరంగులయొద్ద గాని యీ గుండు పడి పేలు స్థలముల సమీపమున గాని యున్న మనుష్యులకు అతిదారుణ మైన యా శబ్దము వినుటచేత కొన్ని సమయములయందు చవులు పినఁ బడకపోవుట మతిపోవుట తటస్థించుచుండును. ఇట్టి యగాదు గుండ్లవల్లనే కదా నవీనిర్మితము లైన గొప్ప కోటలయందలి ఉక్కుతో నిర్మింపఁబడిన భుజములు ఏటువ కొకటి నునిచు లైనవి. ఫిరంగు లీ గుండ్లను 10-15 మైళ్ల దూరమువఱకును త్రోయఁగలవు. తుపాకిమందును ఫిరంగినాళాయందు దట్టించి దానిని కాల్చి యా కారణముచేత గుండును కొన్ని మైళ్లవఱకును త్రోయఁగలుగుచున్నారు. ఈ తుపాకిమందు కాలునపుడు పొగ యనునది యుండదు గాక. పట్లపగలుచుండు సయితము ఫిరంగి మున్న స్థలము సొగసేల నిర్ధారణ చేయుటకు వీలు లేకపోవుచున్నది. ఇది యొక గొప్ప విశేషము. ఈ నవీనపు తుపాకిమందు పూర్వపు మందుకంటే ఎన్నో రట్లు పేలుదు శక్తి గలది. ఈ కారణముచేతనే పూర్వపు యుద్ధములయందు వలఁ గాక గుండ్లు కడు దూరము త్రోయఁబడుచున్నవి. పూర్వపు ఇనుపగుండ్లను ఫిరంగులతో వేసెడివారు. ఇప్పటి గడ్ల గుండ్లము కంటే పొడు గిక్కువగా నుండును. గజము పొడుగునా అడుగు నుండమును గల గుండ్లు కెద్ద ఫిరంగులనుండి వదలుచున్నారు. ఇవి పడవలసినచోట పడఁబోవునపుడు పేలి నర్వనాశనము జేయుచున్నవి. ఈ విషయములో యుద్ధ మమితమైన మార్పును జెందినది.

4. విషజల విషవాయు ప్రయోగములు

సుమారు 2200 సంవత్సరముల క్రిందట గ్రీసు దేశమున జరిగినట్టి యొక యుద్ధమందు శత్రువులు కోటను ముట్టడించినప్పుడు తారును గంధకమును కోటగోడల ప్రక్కను కాల్చి దానివలన వెలువడు పొగ గాలులవలన లగ్గులబట్టు శత్రువులను పాతాళదోలికట్లు చరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. 2200 సంవత్సరముల క్రిందట చాణక్యుడను కాటిల్యూడు నందరాజుల నిర్మాణము చేసిన చంద్రగుప్తుని రాజ్యాభిషిక్తుఁ జేసెను. ఆ చాణక్యుడు అర్థశాస్త్ర మను గ్రంథమును రచించెను. అందు శత్రువుల సాధించు విషయముల నేకములు పేర్కొనబడినవి. శత్రువులు నీరు ద్రావు చెలువుల విషము గలుపుట, శత్రువుల శిబిరములయొద్ద కొన్ని వస్తువులను సంపుటి చేసి కాల్చి దాన వెలువడు విషవాయువులచేత వారిని చంపుట, విషజలము వారిమీదఁ జల్లుట, ముఖ్యమైన శత్రునాయకులను విషప్రయోగము మొదలైన యనేకచిత్రగతులఁ జంపుట, శత్రుకూటములయందు ప్రవేశించి వారి దయకు పాత్రులై యుండి వారియెడ స్వామిద్రోహము చేయుట, మొదలైన యనేకసంగతులు విపులముగా వ్రాయబడియున్నవి. అట్టివి ఆ కాలముందు బాగుగ తెలిసిన విషయము లనుట స్పష్ట మగుచున్నది. ఇంత కాలము నుండియు ఇవి యుద్ధమునందు వాడుట ధర్మము గా దని మాని యున్నారు. కాని, నేటికి ధర్మాధర్మవిచారణ యనునది కొంచె మైనను లేక శార్మణ్యులు తమ శక్తిసామర్థ్యములను తెలివిచేటులను పూర్తిగఁ గనబఱచి నవీనమును ఘోరమును నైన విషజల

విషవాయు ప్రయోగముల నారంభించినారు. 30, 40 గజముల పొడుగు గల మంటలను మహిషాసురసర్పనియొక్క కోసానలశిఖల వలె శత్రువులమీదికిఁ బ్రయోగించుచున్నారు. ఇది వెట్రోలు క్రొవ్వు తారుల కూడిక చేతఁ గలిగిన మంట. ఇది యణచిపెట్టిన గాలిశక్తిచేత దూగమునకు పంపబడుచున్నది. ఇట్టివి బాంబుల లోను పెల్లులోను పూరించి శత్రువులమీదికి వేయుచున్నారు. చేతితో గ్రనేడులను విసరుచున్నారు. ఈ పనులన్నిటికిని శోడ్పడు యంత్రసాధనములు యుద్ధరంగములయందుఁ గానలే నన్నిచోట తటస్థించునటు లేర్పాటులు చేయబడియున్నవి. ఈ విషవాయువులు ప్రయోగించినప్పుడు వానివలన చేటు లేకుండుటకై మిత్రమండలి వారు ముక్కుకవచముల నుపయోగించుచున్నారు ఇందు విషవాయు వును హరించు వస్తుసంపుటి గలదు. ఈ కారణముచేత ఈ గాలుల వలన భయము మిత్రమండలివారికి తగ్గినది. ఇట్టి విష ప్రయోగముల వలన బాధపడు జను లనేకు లున్నారు. వారు క్రమక్రమముగా ఊణించి లోలోపల వెట్టిబాధను ఇదమిత్య మని చెప్పలేక కృశించు చున్నారు. ఇది యన్ని ప్రయోగములకంటెను క్రూర మైనదని చెప్ప నక్కఱలేదు. ఎట్టి పాపకృత్యముల కైనను ఉత్సహించుచున్నారు గదా! ఇ దేమి పాపయో తెలియదు. భౌతిక శాస్త్రచర్యలు నునుమ్యని యొక్క సౌఖ్యమును పెంచుటకే యుపయోగపడుటకు మాణుగ సర్వనాశనము చేయుటకు కారణము లగుచున్నవి. ఎంత విపరీత కాలము వచ్చినది! దీనిని త్వరలో శాంతి పొందించి ప్రపంచక్షోభము మాన్పుటకు భగవంతుని మన మండఱము ప్రార్థింపవలసిన విధము యున్నది. పాపము శమించుఁగాక !

కడుపుమంట

చింతా శంకరదీక్షితులు గారు

చిన్నిగుడ్డను జాగ్రత్త చేసినావు

అనుదినము వాని రక్షణ మరసినావు

పొందు నభివృద్ధి నీక్షించి పొంగినావు

తల్లికిని పిడ్డపై నింత దనరు ప్రేమ

యంచు లోకాన కఠింగించి యలరినావు

ఇట్టి నీ వక్కటా! పిల్ల లింపు మీఱి

మెల్లమెల్లగ కొమ్ముపై మెలఁగుచుండ

మెడల నిక్కించి లోకము మెచ్చుచుండ

అందమై నెఱుల్ నవనవలాడుచుండ

మాచి సహింపలేకుంటి; చూడలేక

‘కో’ యటంచును మంజులకూజితంబు

చేసినంతనె ముక్కుతో త్రోసివైతు.

ఎందులకు నీకు ఈ యార్ద్ర? ఏల ద్వేష?

మా నినువు లేమి చేసెనో యానతిమ్ము.

కోయిల యటన్న నీ కింత కోప మేల?

కాకమా! నీకు తగ దింత కడుపుమంట.

ప్రేమ బంధాల బిగియించు పెద్ద తాడు

పుడమి నే స్వర్గముగ మార్చు మూలనంత్ర

మార్తిఁ గుండెడువారల కావధంబు

ప్రకృతి నెచ్చెలి, సౌఖ్యసంవృత్తంబు

మగుగ నిస్వన సంపూర్తి మానితంబు

స్వస్థితికి. విస్మృతిని దెచ్చు సాధనంబు

ధరణి నిగ్గులసంతోషదాయకంబు

నిరుపమానంబు, క్షణమాత్రనిశ్చయంబు

‘కో’ యనెడి చిన్ని కోకిల కూజితంబు.

ము క్కెటుల వచ్చె నద్రాని సొడువ నీకు ?

కాకమా! ఏల నీ కింత కడుపుమంట ?

చివురుజొంపంపు టుయ్యెలఁ జేరియండ

వీచు మారుత మిటునటు నూచుచుండ

కీగళాకల్ గొలువ హజారమంగు.

లేత చిగుగాకు మెక్కుచు లీలఁ బాడి

కొలుపు దీర్చు ప్రకృతి తొలి ముద్దు బిడ్డఁ

గోకిలను జూచినంతనె కోప మేల ?

కాకమా! నీకు తగ దింత కడుపుమంట.

KING OF RUMANIA

రుమానియా రాజు

QUEEN OF RUMANIA

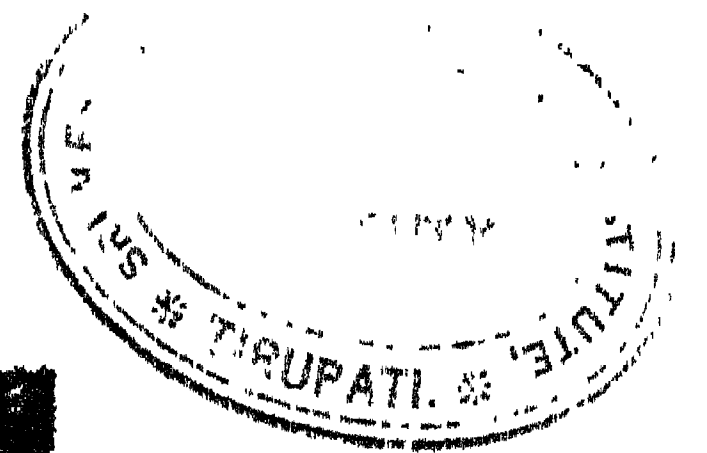
రుమానియా రాణి

THE BELGIAN ROYAL CHILDREN

బెల్జియన్ రాయల్ బిల్డ్రన్.

రామమారుడు లియోపాల్డు, రాజకూటం మేరీజోసే, రాజకూటం ఛార్లెస్

WOMEN WORKERS IN A SHELL FACTORY IN ENGLAND

ఇంగ్లండ్ లోని షెల్ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే స్త్రీలు

యుద్ధము - విద్యుచ్ఛక్తి

అప్పాచ్యేదుల లక్ష్మీనారాయణ గారు, ఎమ్.ఏ.

ప్రస్తుతము లోకము దొక మహాసంగ్రామము జరగుచున్నది. దీనిని చూచి ప్రతిదినమున వేనవేలు జీవగాములు నాశనము నొందుచున్న గణియు మన కెల్లరకును దెలిసిన యంశమే. ఇంతవఱకును ప్రపంచమందు జరగిన యుద్ధములకును ఈ ప్రస్తుతయుద్ధమునకును అనేక విషయములందు భేదము లున్నవి. ఇప్పటి యుద్ధమందు రిప్పసాటు కాలములో నెండవో ప్రాణములు నదలిగని వినుచున్నాము. పూర్వకాలమందలి యుద్ధములలో సుభయపక్షములవారి నైస్యబలమును ద్రవ్యబలమును బట్టియు, సేనాధిపతియొక్క బుద్ధికుశలతను బట్టియు జగూపజయములు కల్గుచుండెడివి. పూర్వపు యుద్ధము లిటుప్రక్కలవారి నైస్యములకు జరగు యుద్ధము లని చెప్పవచ్చును. ఈ శతాబ్దమందు శాస్త్రపరిజ్ఞానము మిక్కిటముగా నుండుటచే, యంత్రబలము హెచ్చుగా నున్నది. సకానోక నైస్య మెంత యధికముగా నున్నను, శత్రుపక్షమున పరిపూర్ణ శాస్త్రజ్ఞానము గల యంత్రకారులున్నచో, ఆ బల సంతయు క్షణములో భస్మ మయిపోవును. కావున, ఈ యుద్ధము పూర్వపు యుద్ధములవలె సుభయనైస్యములకును జరగు సంగ్రామ మని యెంచుటకంటె, సుభయపక్షముల నుండు యంత్రకారులకును శాస్త్రపరిజ్ఞానములకును జరగు పోరాటమని యెంచుట మేలు. పాశ్చాత్యజేతములందలి పండితులు, ముఖ్యముగా జర్మనీ దేశపు పండితులు, పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రమందును రసాయనశాస్త్రమందును మఱి యితరప్రకృతిశాస్త్రములందును పారంగతులు పొంది రని చెప్పవచ్చును. కాబట్టి మిత్రమండలి శాస్త్రజ్ఞులయొక్కయు శత్రుదేశపు శాస్త్రజ్ఞులయొక్కయు పాండిత్యములు దీక్షించుచున్న వని చెప్పినను చెప్పవచ్చును. ఇరువదియవ శతాబ్దమందు పాశ్చాత్యజేతములలో నాగరికత మిక్కిలి హెచ్చుగా నున్నను, లోకమందలి ప్రజల సౌఖ్యమునకు తోడ్పడవలసిన శాస్త్ర పరిజ్ఞానము, లోకసంక్షోభమునకును జననాశనముకొరకును ఉపయోగింపబడుచున్న దని ఈ శాస్త్రములే తప్పక లజ్జ నొందు నని యూహింపగలము. అది యెట్లున్నను, ఈ సంగ్రామమందు సంపూర్ణ శాస్త్రపరిజ్ఞానముచే గూతనముగ కల్పింపబడిన యంత్రములను వాని విచిత్రచర్యలను చూచి యచ్చెరువొంది, భళికే! పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము దార్ధ్యమేమి! లోకసౌఖ్యమును గాని లోకసంక్షోభమును గాని సమకూర్చుటయందు విద్యుచ్ఛక్తివంటి మహాశక్తి వేటొకటి లోకమందు లేదు గదా! మని మన మందఱము చెప్పుకొనుట లేదా?

విద్యుచ్ఛక్తిగలన లోకమునకు ముఖ్యోపయోగ మేది యనిన,

దీపములు వెల్గించుట యని మన కెల్లరకు దెలిసిన యంశమే. ప్రస్తుతమీ మహాసంగ్రామముందున్న సేనలు కూడ విద్యుచ్ఛక్తి నే దీపములకొరకు పయోగించుచున్నావు. జర్మను లేదైన పట్టణము నొకదానిని జయించి యా పట్టణములో ప్రవేశించిన మరుచటి క్షణమే వారాలోచించు నంత మేది యన, ఆ పురమందలి విద్యుచ్ఛక్తియంత్రములను మగవ్వుతు చేయించి, తిరిగి యా నగరమందు విద్యుద్దీపములను వెలిగించుటకు తగిన యత్నము నల్పుటయే. జర్మనీవారు గతిసంవత్సరమున బెర్లియముపై దండెత్తినపుడు శత్రువులు తమ విద్యుచ్ఛక్తియంత్రములను సరియైన స్థితిలో నుంచు రని యెఱింగి తమ యంత్రములను దీపములను వానికి కావలసిన సానుగ్రహి సంపుచుండెడివారు. ఈ సంగ్రామ మారంభ మయినపుడు, ఇరవయ్యో జరగిన యుద్ధముల రీతిని ఇప్పుడు కూడ, యుద్ధము సంధ్యాకాలముతో ముగియ దని తలంచెడి. కాని, రాత్రియుద్ధ మింత ఘోరముగా జరగు నని యవ్వగు నూహింపరైరి. రాత్రి యుద్ధమునకు మిక్కిలి కాంతి గల దీపము లావశ్యకమని భూతలమునకు తీసికొని రాబడిన నూర్యుడూ యనునట్లు ప్రవృత్తి దీపములను గనిపెట్టిరి. ఈ దీపములనే “నెర్చి లైట్లు” అని వాడుచున్నారు. ఇది మిక్కిలి బలమైన విద్యుత్ప్రవాహములన వెలిగింపబడిన దీపమే కాని వేలు కాదు. చున మందఱమును శిష్యమును మోసారు బండకు పెట్టు దీపములను చూచుచుంటిమి గదా. ఈ సంగ్రామమందు ఉపయోగించుచున్న “నెర్చి లైట్లు”ను వానివలెనే యుండునుగాని, వాని కంటె మిక్కిలి పెద్దవిగా నుండును. ఈ భేదమును జ్ఞాపక ముంచుకొని రెండింటిని సదృష్టితో చూడవచ్చును. నైనక జెప్పిన రీతిని మిక్కిలి బలమయిన విద్యుత్ప్రవాహమును “ఆర్క్ లైట్” అను దీపముగుండ ప్రవహింపజేసినపుడు మిక్కిలి కాంతి గల యొక చిన్న దీపముండును. ఈ దీప మొక పుటాకార దర్పణముయొక్క ప్రధాన కేంద్రమందుండబడును. ఈ దీపకిరణములు దర్పణముమీదకు బదునప్పుడు వానివన్నివైపులకు చెదగనీయక, ఒక్క వైపునకే పేరవర్తింపజేయును. ఇదియును గాక, యా పరావృత్తిదర్పణము లన్నియు నెర్చి లైట్లు పటములలో నూపినరీతిని సమతలములుగా పోవును.

ఈ “నెర్చి లైట్లు”లో నుపయోగించు దర్పణముల వలయాంతగృహ్యరేఖ సాధారణముగా నొక గజ ముండును. అనగా నొక సాధారణగవాక్షమంత స్థలము నాక్రమించును. ఈ దర్పణము మంచి లోహముతో జేయబడును. ఈనడుమ బంగారముతో మలమూచేసిన యద్దములను గూడ నుపయోగించుచున్నట్లు వినుచున్నాము. దానివలన ప్రతిఫలింపజేయబడిన కిరణములు సుమారయిదు మైళ్ల దూరమునకు వెలుతురు నిచ్చును. కడచిన సంవత్సరము నెట్లెం

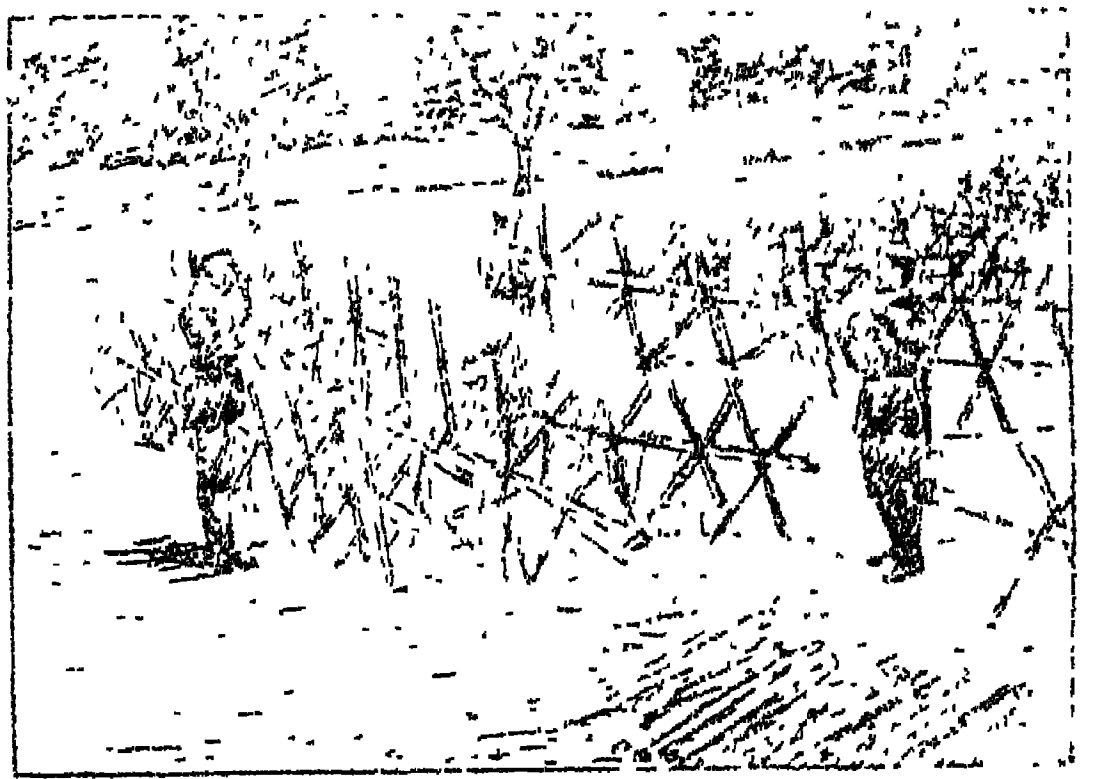
బదు 9-వ తేదీని చెన్నపురి దగ్గర "ఎస్టేన్" అను చిన్న యుద్ధనావ చేసిన యల్లరి నున మింకను వుటవలేదు. ఆ నౌకానాయకుడు పట్టణమునకు నాలుగు మైళ్ల దూరమున నిలిచి ఇట్టి సెర్పి లైటును రాత్రి తొమ్మిది గంటల వేళ పురమువైపు చూసె ననియు, ఘోషము లందఱును నూర్చుకొని యుంచెనా యని గడవిడపడి రనియు, ఆ నౌకానాయకుడు పట్టణముందలి ప్రాసాదమున నంతదూరము నుండి స్పష్టముగాఁ జూడగలగె ననియు, ఎన్నియో ఫిరంగులను పేల్చె ననియు, ఆ గుండ్లవలన నెనిమిది మైళ్లదూరపు దెబ్బలు తగిలె ననియు సర్వజననితమే. అహ! ఈ సెర్పి లైటు మాహాశ్యమేమి!

యుద్ధస్థాయిలు వాస్తవికతలను గమనించుకొని యుండుచున్నారు.

విద్యుత్ప్రవాహ సాధనవిద్యములు

మబ్బలు వేసి వర్షము కురియునపుడు, నీరుగలుగు వడి కొంత నుండి జనులు ప్రతిసంవత్సరము గమనించుటను చూడగా నామమం టిమి గదా? ఈ పిడుగు విద్యుచ్ఛక్తినుహించునో గాని మరణమిగుల గాదు. మిక్కిలి బలమైన విద్యుచ్ఛక్తినుహించునో గాని మరణము నుండి తీసినపుడు, అవి చిన్న మోటులవలె నుండు ననియు, గాల ప్రాణోపద్రవకగమైన ననియు కొందఱకు తెలిసిగో రుండును. అలాగుననే బలమైన విద్యుచ్ఛక్తి ప్రవహించుచున్న వీరిని చూచినచో, మన శరీరము కంపించి నగు న్నట్లు గనుచున్నది. విద్యుత్ప్రవాహమే చాల బల వున్నదయెడల, ఆ పిడుగులను మట్టిపై పడెన మే మానవుడు మృతినొందును.

కడచిన సంవత్సరము జ్వలనవాహ విద్యుచ్ఛక్తి వలననే నీటి నపుడు రాజకీయోద్యోగులలో చుట్టులను భయము వచ్చి పారిపోయి, వారు తిరిగి సరిహద్దులలో నున్న వారిని చిత్రములలోకి నొకరితో కుండుటకై బెల్జియమునకును హాలండునకును వెళ్ళునో మొదలయ్యునో చూపించిన రీతిని తీరగించెదలను నేనె, ఆ తీరములకు వెళ్ళునో మైన విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రవహింపజేయుచుండెడిది. ఎచ్చో నను నానిపోవుటకు ఉద్యమించినప్పుడు, దానిని తాళిన పురుషుల ముచ్చటకే ఆ మానవుడు ప్రాణములను విడుచును. కావున, ఈ పరిమాణమున కాపాడుటకు వేరే మార్గము లున్నదనియు భేదము.

జ్వలనవాహ రుసయోగించుచున్న ప్రాణోపద్రవమైనది చూచుచువులగుడ విద్యుచ్ఛక్తినుహించునో గాని చచ్చునప్పుడు, ఏల యనగా, విద్యుచ్ఛక్తికి సాధారణవిద్యుత్తుగము దేయు పాపద్రవము కల దనియు, ఈ సాచుర్థ్యమువల్లనే 20 గాను వెండి ముద్దలైన యుత్తమలోహములను రాగి ముదలకు కొన్ని నీచలోహముల మీద భూతగోసి ఆ నీచవస్తువులను ఉత్తమలోహములవలె ప్రకాశింపజేయుచున్నారనియు, అలాగు తయారుచేయు వస్తువులను

దీనికి విద్యుచ్ఛక్తియే కదా మూలకారణము. ప్రస్తుత మీ సంగ్రామమునగు ప్రతినేరకు కొన్ని యిటువంటి సెర్పి లైట్లు ఉండును. తఱచు ఈ సెర్పి లైట్లును వానికి కావలసిన విద్యుచ్ఛక్తిసంబంధమైన సామగ్రియు ఒక మోటారు బండిలో నుంచబడును. ఈ సెర్పి లైట్లు ఎటుప్రక్కకు కావలసిన సటుప్రక్కకే వుటవలన త్రిప్పువచ్చును. ఈదీపములు రాత్రి యుద్ధము చేయుటకే గాక వార్తలను పంపుటకు పగటి వేళ కూడ నుపయోగించుచున్నారు. తంత్రీవార్తలను పంపుటయందువలెనే కొన్ని గుర్తుల నుంచుకొని వాని ప్రకారము వార్తలను పంపుచున్నారు. ఇదియును గాక, విద్యుత్ప్రవాహమవలన వెలిగింపబడుచున్న దీపములను కందకములలో

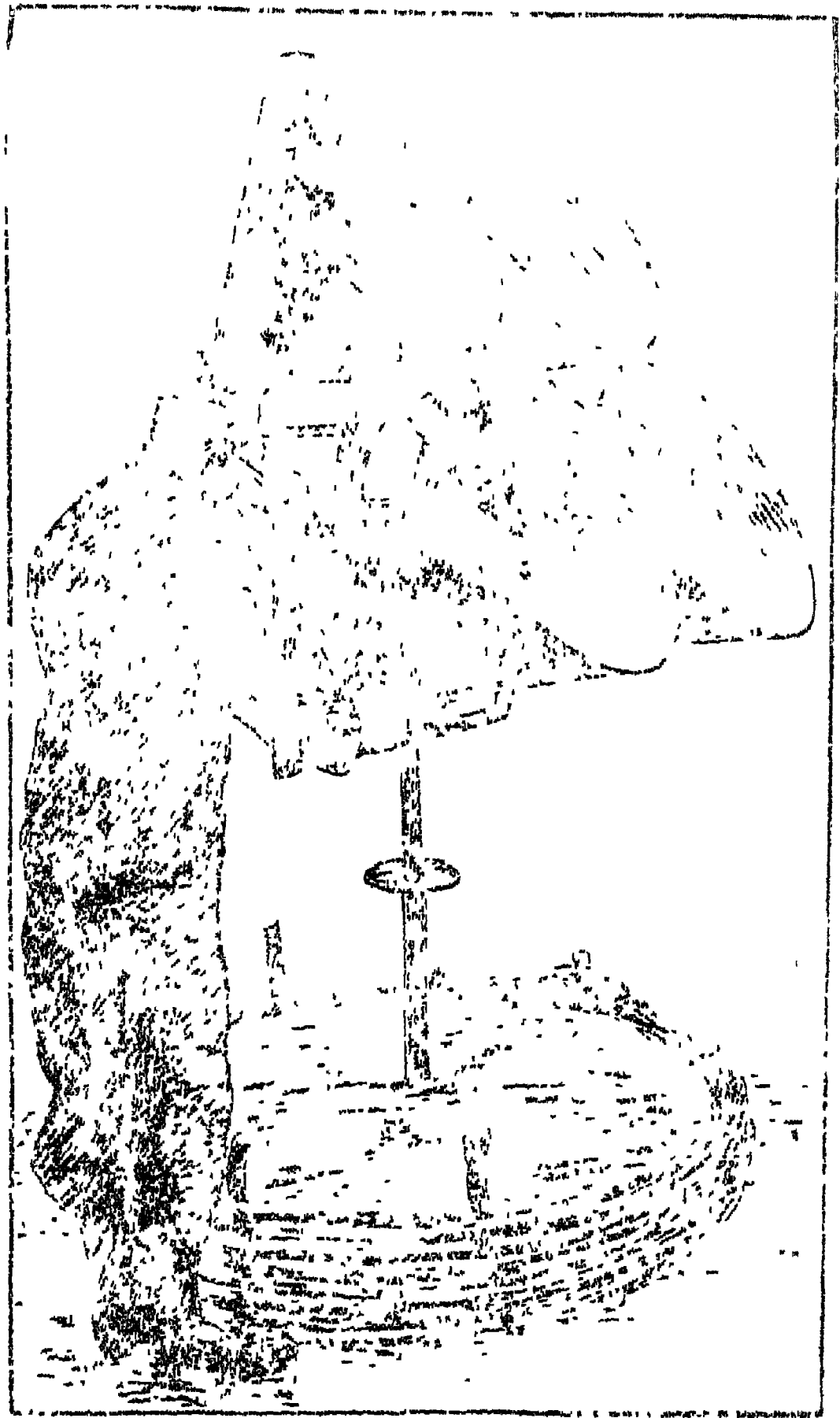
మన దేశములో శ్రీపురుషుల తొందలో యుపయోగించుచున్నారనియు తెలిసిన సంగతియే.

ఆ కాశవిమానములను కట్టినపుడు ఆ విమానములు గాలిలో కేలి పక్షులవలె నెగురులాడున వానియందు మిక్కిలి శోభింకయైన “జలవాయువు” అను నొక గాలిలో నింపబడిన కొన్ని పెద్ద చిట్టల నుంచెదరు. కొన్ని రసాయనములయొక్క ద్రవణము నీ విద్యుచ్ఛక్తిగలన పృథక్కిరిందుటచే నీ జలవాయువు తయారుచేయబడును. ఈ రసాయనవియోగమునందే, యిప్పుడీ జర్మను లుపయోగించుచున్న ప్రాణోపద్రవమైన వాయువు “క్లోరీక్” అనునది కూడ తయారుగును. కావున నీది కూడ విద్యుచ్ఛక్తిమహిమయే యని చెప్పవచ్చును.

అద్భుతవిమానములు, శబ్దగ్రాహియంత్రము

దృశ్యము కానివానిని కనిపెట్టుటయందు దీని మహిమ యత్యద్భుతముగా నుండును. కడచిన సంవత్సరము ఈ సంగ్రామ మారంభమయినపుడు, జర్మనీవారు తమ నూత్నబుద్ధితో ఈ దురా కృతముకొఱకు కొన్ని సంవత్సరములనుండి చాల ప్రయాసపడి ప్రవీణత నొంది తయారుచేసిన విమానములమీద పక్షులరీతి నాకసము నందు తిరిగి అనవరతము పోరు సలుపుచు, శత్రుదర్శములమీదను సేనలమీదను యుద్ధనౌకలమీదను, వీనితో సంతృప్తి నొందక, నిరపరాధులయిన శ్రీలమీదను పిల్లలమీదను బాంబులను వదిలి కొంత నష్టము కలిగించి రని మనకు విశదమైయున్నది. ఆంగ్లేయులు శత్రువిమానమును గగన మార్గమునందుఁ జూచినప్పు డా విమానము మీదికి ఫిరంగులను గాల్చి గాని, తమ విమానములను మైకె బంపి దానితో యుద్ధముచేసిగాని, దానిని నాశనము చేయుటకు లేనియెడల తిరిగి వేయుటకు ప్రయత్నించు చేయుచుండిరి. అప్పుడు జర్మనీవారు పట్టపగలీ విమానముమీద పోవుట తమకు క్షేమము కా దనియు తమ సంకల్పము నెఱవేఱుటకు దనియు గ్రహించి శ్రోత వ్యూహములను పన్న నారంభించిరి. రాత్రిసమయమందుఁ గాని, దట్టముగా మంచు కురియునప్పుడు గాని, లేదా మబ్బులు వేసినప్పుడు వాని వెనుక నాఁగి కాని, శత్రువునకు సులభముగా అపకారము చేయవచ్చు నని తలఁచి, నిండు వెలుతురులో పయనములు మానుకొనిరి. వీరి దెంత నూత్నబుద్ధి యైనను, ఒకరికి అపకారము చేయఁదలచిన యాలోచనయే గాన, అది యెప్పుడు జయము నొందనేరదు. ఈ విమానము లిప్పుడు నేత్రములకు గోచరము కాకపోయినను, శ్రోత్రేంద్రియములకు గోచర మగును. మనము మంచి వైరుగాలిలో గాలిపడగ నెగురవైచినప్పు డది యొక విధమైన ధ్వనిని జేయును. ఈ విమానములు తఱుచు గంటకు 80 మైళ్ల వేగముతోఁ బోవుచుండును. నీటిమీద పోవు నోడలను వానిలో నుండెడి యింజనులు ఏలాగున తీసికొనిపోవునో, ఆలాగున నే యీ విమానములను కూడ తీసికొనిపోవుటకు వానిలో ఇంజను ఉండును. ఈ యింజనులవల్లను ఈ విమానములు గాలిలో నతివేగముగా పోవుటచేతను ఒక విధ

మైన ధ్వని వినబడుచుండును. ఈ ధ్వని లెంత నూత్నముగా నుండినను కొన్ని యంత్రముల సాహాయ్యముచేరి కనిపెట్టవచ్చు ననియు వీనిని బాగుగా కనునెట్టవచ్చును. ఈ విమానము లెంత నూత్నమున నున్నయను, ఏ దిక్కున నున్నదియను కనుపెట్టవచ్చు ననియు ప్రెంచివారును ఇంగ్లీషువారును కనిపెట్టిరి. ప్రెంచివా రీ విమానములను కనిపెట్టుట కుపయోగించు యంత్రము బహునినోదికరముగా నుండును. వారు నాలుగు గ్రామాఫోను గొట్టములవంటి గొట్టములను నాల్గు స్థలములయందుంచి వాని మూతుల నన్నిటి నొక వైపునకు కనబఱుతురు. ఒకచోట చెయ్యబడిన శబ్ద మింకొకచోట వినబడుటకు కారణము శబ్దమువలన పుట్టు కింపము. మన యెడలలో నెప్పు

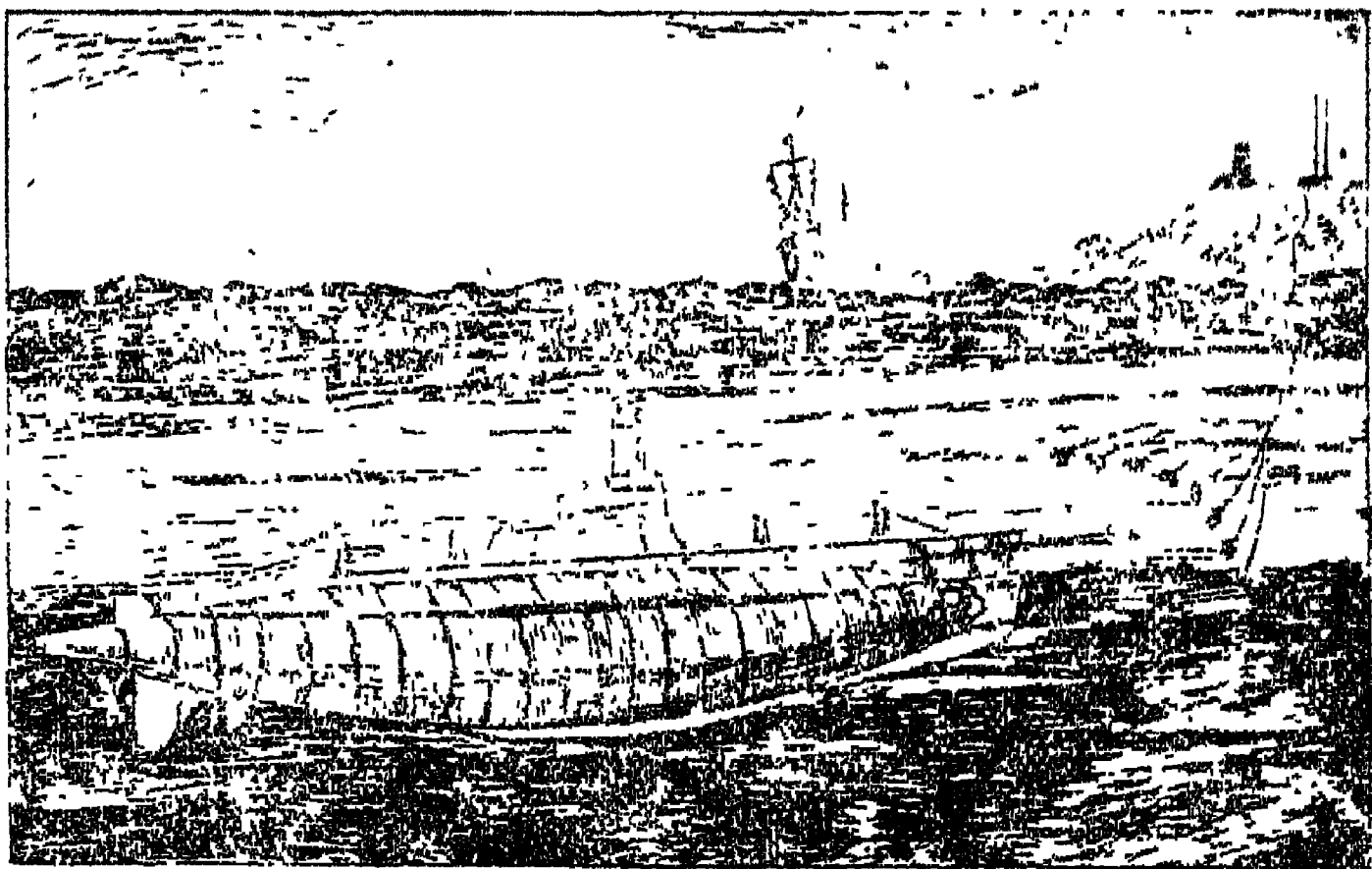
మైన గట్టిగా నుంచిన, దగ్గర నున్న బిందలు పల్లెములు మొదలైనవి కంపము నొంది ధ్వని చేయ నారంభించును. ఆలాగుననే యేదైన శబ్దము చేయబడినప్పు డా శబ్దమువలన చుట్టు నున్న గాలి కంపించి దానియందు నీటిమీదగల తరంగములు పుట్టి యన్ని దిశలకును పోవును. వీనిలో కొన్ని తరంగములు మన శ్రోత్రేంద్రియములమీద పడిన, తిరిగి యా శబ్దమును మనము వినగలము. మనము చెవితో వినినకంటె, గ్రామాఫోను గొట్టమువంటి గొట్టమును చెవిలో పెట్టుకొను నెడల శబ్దము స్పష్టముగా వినబడును. వీని మూతులు చాల పెద్దవిగా నుండుటచేత శబ్దము లెంత నూత్నముగా నున్నను,

ఈ నాలుగు గొట్టములును సూక్ష్మధ్వనులను సోగచేసి వినబడు లాగు చేయును. వీని కొక విధమైన "మైక్రోఫోన్లు" అను టెల్లిఫోన్లు మొదలైనవి యచుర్చి విద్యుచ్ఛక్తి సాహాయ్యమున ఈ ధ్వనులను బాగుగా వినబడులాగు చేసిరి.

పూర్వపుటయందలి పటములో నొక యంత్రము దొక పంపును ధ్వనిని బట్టి విమాన మే దిక్కున నున్నదో కనిపెట్టుటకు చూతుము. దీని నే దిక్కుకు కావలసిన నా దిక్కుకు త్రిప్పటకు వీలు కలదు. విమాన మే దిక్కున నున్నదో కనిపెట్టుటకు దీనివలన వచ్చు ధ్వనిని వినుచు, దీనిని క్రమముగా త్రిప్పుచుందురు.

బ్రిటీషువారు నేత్రములకు గోచరము కాని యా విమానములను కనిపెట్టుటకు ఫ్రెంచివారు పయోగించినదే యుపయోగింతురు. కాని, ఫ్రెంచివారి యంత్రములకంటె వారివి మంచి వని చెప్పవచ్చును. ఏల యనగా, వీ రుపయోగించు యంత్రములవలన విమానము సరిగా ఎక్కడ నున్నదో కనిపెట్టవచ్చును. ఫ్రెంచివారు పయోగించు యంత్రమువలన దాదాపు

గా వాని దిక్కును స్థలమును మాత్రమే తెలిసికొనవచ్చును. ఇది యటుండ, విమాన మున్న స్థలము దాదాపుగా కనిపెట్టిన చాలును. విమానముల మీదికి కాల్పు ఫిరంగులనుండి వెలువడు గుండ్లకు "ప్రాప్నెల్" అని పేరు. ఈ ప్రాప్నెల్ గుండునందు రూపమి 800 చిన్న రవ్వలుండును. ఫిరంగిని కాల్చిన

తరువాత ప్రాప్నెల్ గుండు కొంత దూగము పోయి గుఱికి కొంచెము దూరముండగానే భగ్గున బద్దలయి రవ్వగుండ్లకు నానాముఖములకు వెదజల్లి నుట్టుప్రక్కల కొంత దూరమున నున్న మనుష్యులను చంపుటయందు మిగుల ప్రయోజనకారి.

ఇదియును గాక, ఈ యుద్ధమునందు జర్మనులును మిత్రమండలివారును కందకములను త్రవ్వి ఫిరవాసములు నిర్మించుకొని సమయము వచ్చినప్పుడు శత్రువులవై బడుచున్నారు. ఇందుచేతనే పశ్చిమరంగమందు యుద్ధము చుటుకుగా లేకపోయినది. ఈ కందక యుద్ధములను బట్టియే, ఒకరి కందకములనుండి యింకొకరి కందకములలోనికి సొరంగములను త్రవ్వి, శత్రుకందకముల క్రింది సొరంగములలో మందు కూరి, సమయము వచ్చినప్పుడీ విద్యుత్సాహాయ్యము చేతనే వానిని కాల్చి యా కందకములలో నుండు శత్రువులను సంహరించుచున్నారు. ఈ సొరంగములు త్రవ్వనపుడు చేయబడు ధ్వనులను కూడ మైక్రోఫోనులు అని పేని చెప్పిన యొక విధమైన

టెల్లిఫోనుల సాహాయ్యముచేత బాగుగా కనుపెట్టి సొరంగములందు దూరమున నున్నదియు సరిగా కనుగొనగలుగు. ఇట్లు కనుగొనిన నాకు, సరిగి ఆ సొరంగము బయలుదేలు వారిక తెలిసిన కుదు పేయుటకై తామును మరియొక సొరంగమును త్రవ్వించు శత్రువులు దిగ్గులగా వచ్చినప్పుడు మందును కూరి పేల్చి వారిని నశింప నుద్యమింతురు.

జలాంతర్గాములను కనిపెట్టుట

ఈ యుద్ధమున జర్మనులు చేయుచున్న ఘోర కార్యములన్ని జనవిదితమే. జలాంతర్గాములు సముద్రమందు నడచు స్వభావం సమనూనె యింజనుల సాహాయ్యముచే నడపబడుచున్నవి. నీటిలో మునిగియున్నప్పుడీ సాధారణమైన యింజనులు పనిచేయువు. అందు విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రములే పనిచేయును. కావున, జలాంతర్గాములకు విద్యుచ్ఛక్తియే మూలాధారమై యున్నది. అది నీటిలో

మునిగి యున్నప్పుడు అప్పుడో గొట్టముల నుండి టార్పిడోలు శత్రువులవైకవిద్యుచ్ఛక్తి కలననే ప్రయోగింపవచ్చును. సముద్రరంగములను బ్రిటీషువారు నొకరిని మెంత గొప్పదముగాల మైనదియు పూర్వమునం ప్రఖ్యాతి గలదియు నైనను, ఇది నీటిలో మునిగి చేయు ఘోరకృత్యముల చేత మిత్రపక్షమునానా నాకా

బలమంతయు నిర్లభకమా యనన ట్లుండెను. ఇట్లుగా మిత్రపక్షము వారిప్రక్క నున్నది గావున, వారి యదృష్టవశమున జలాంతర్గాము 50 మైళ్ల దూరములో నున్నను కనిపెట్టుటకు మార్గము కనబడెను. అప్పటినుండియు జర్మనీ దేశపు జలాంతర్గాములను రూపురూపుటకు, అమెరికా దేశపు విద్యుచ్ఛక్తి ప్రజ్ఞాంధును ఫ్రెంచికా ప్రజ్ఞాంధును కనిపెట్టిన "మైక్రోఫోన్" అను నొక విధమైన యంత్రము పయోగించుచున్న దని చెప్పవచ్చును. కంటికి గోచరము గాకపోయినను, వానిలో నుండెడి యింజనులు మిదల్లనవి పనిచేయునప్పుడొక చిత్రమైన కీచుధ్వని కలుగును. సముద్రము అడుగునుండి వచ్చువానివలె గాక యిది చాల కీడుగా నుండును. ఈ కీచుధ్వనిని మైక్రోఫోనులవలన బాగుగా కనిపెట్టవచ్చును. జలాంతర్గాము ఎంత దూరములో నున్నది యా ఏ దిక్కున నున్నదియు సరిగా కనిపెట్టవచ్చును.

ఇందు ముగించిన పటములో కనబడుచిన ప్రకారము

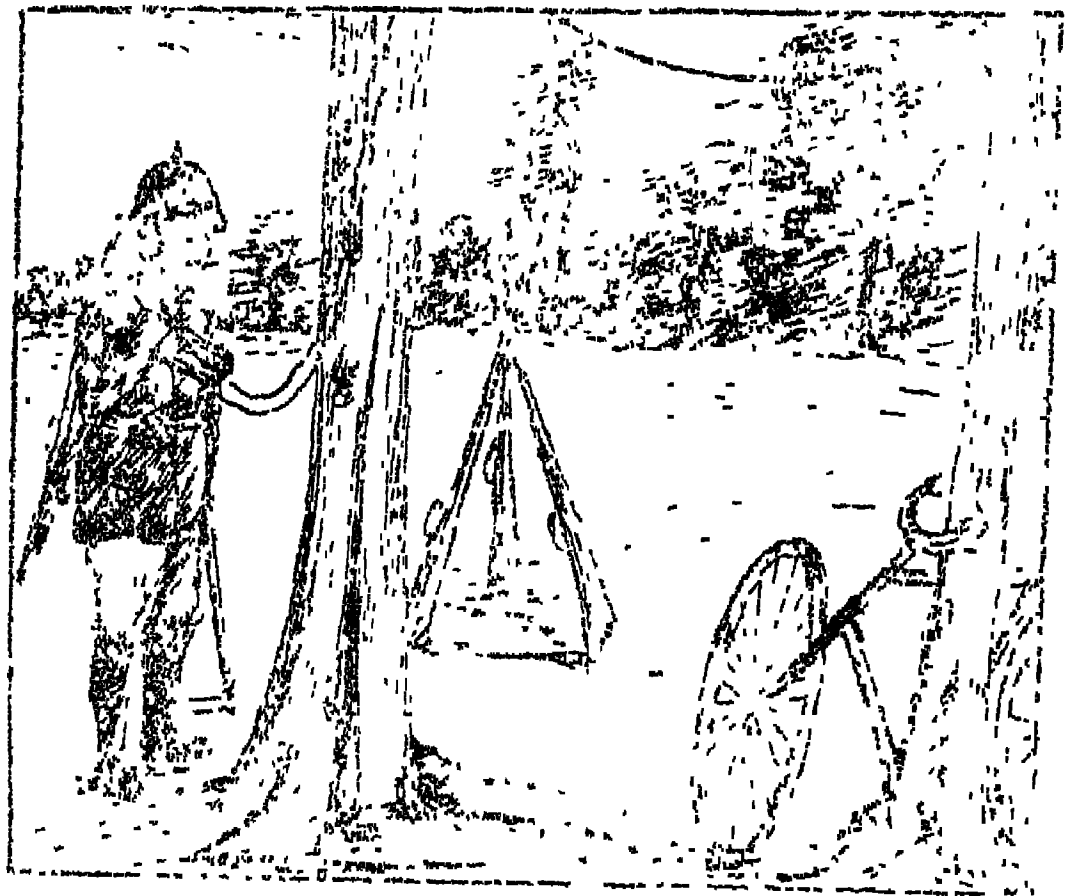
జలాంతర్గామిని కనిపెట్టుటకు కొన్ని మైక్రోఫోన్లను నీటి యడుగు నకు దింపి యొక్కొక్కదాని నొక్కొక్కదిశకు త్రిప్పి పెట్టుదురు. మైన నివి యన్నియు నొక టెలిఫోనువంటి యంత్రముతో కలిపి వీనినుండి వచ్చు ధ్వనులను వినిపట్లయిన, ఏ దిశకు చూపు మైక్రోఫోనులో ధ్వని విస్తారముగా వున్నదో కనిపెట్టియు, ఎటువైపునకు ఆ ధ్వని హెచ్చుచున్నదో కనిపెట్టియు, జలాంతర్గామియొక్క దూరమును దాని స్థానమును సరిగా కనిపెట్టినప్పుడు. ఈ యంత్రములు కనిపెట్టినవారి కిద్దఱికిని ఈ ధ్వని దేనివలన వచ్చునో తెలియును గాని, అది మైక్రో చెప్పినయెడల జ్ఞానీవారు ఆ ధ్వనులు లేకుండ చేతు రని అది రహస్యముగా నుండబడినది. వీరివలన చేయబడిన యంత్రమంగు నుజు లన్నియు నెట్లగుర్పబడినవో యుద్ధము సాంత మగువఱకు మైక్రో దెలియజేయును. సబ్మెగ్రియనులను కనిపెట్టుట కుపయోగించు నీ యంత్రములు బ్రిటీషు ద్వీపములచుట్టును ప్రాన్సుయొక్క సముద్రతీరమునను సుమారు రెండు వేల స్థలములయందమర్పబడియున్నవి. ఈ ప్రదేశములకు 50 మైళ్ల దూరమున నున్న జలాంతర్గామిని గూడ నులభిముగా కనిపెట్టి దానిమీదికి కొన్ని విమానములను బంపియది మైక్రో వచ్చినప్పుడు వాంబులను వేసి దానిని నశింపజేయుదురు. ఈ విధముగా జర్మనుల సబ్మెగ్రియను లెన్నియో నష్ట మయినవి. ఈ దురంతక జలాంతర్గామివలననే, యుద్ధధర్మము గాకపోయినను, నిరపరాధులైన పిల్లలను స్త్రీలను సముద్రము పాలు చేసి జర్మనులు భగ్మవిగ్రహు లయ్యిరి.

సేన, తంత్రీవార్తాదికములు

తీరగెలవలన వార్తల నెన్నివేల మైళ్ల దూరమైనను రెప్ప పాటు కాలములో పంపుచున్నా ననియు, ఈ తంత్రీవార్తలవలన వర్తకప్రపంచమునకును ప్రజలకును చాల సౌకర్యము గల దనియు మన కందఱకు తెలియును. ఈ తంత్రీవార్తలకు విద్యుచ్ఛక్తియే మూలాధారము. తీరగెలగుండ ప్రవహించు విద్యుత్తు సాహాయ్యము నలన వార్తలు ఒక స్థలమునుండి యింకొక స్థలమున కెంతి దూరమైన నెట్లు పంపబడునో ఇట్టి చిన్న వ్యాసమున సవిస్తరముగా వ్రాయుట సాధ్యము కాదు. వర్తమాన ఘోరసంగ్రామమునందుఁ గూడ నీ తీరగెటపా ముఖ్యావసరమై యున్నది. పూర్వపు యుద్ధములందు జయాపజయములు సేనాధిపతుల బుద్ధికుశలతను బట్టి యుండెడివి. ప్రస్తుత సంగ్రామముందు జయాపజయములు ఉభయ పక్షములవారి విద్యుత్తంత్రులను బట్టి యుండు నని దృఢముగా చెప్పవచ్చును. ఈ యుద్ధములో జర్మనీదేశపు వైస్యములందు ప్రతి గుఱ్ఱపు దళమునకును వార్తాతంత్రులను స్థాపించుటకు “తంత్రీవార్తాదళ” మని కొంతమంది యుద్ధోగ్యులు లుందురు. వీరు గుఱ్ఱపుదళముకంటె ముందు పోయి తీరగెలను స్థాపించి తాము బయలుదేరిన స్థలమునకు వార్తలు పంపులాగు చేయుటయే వీరి పని. ఇప్పు డీ యుద్ధమంగు వేర్వేరు స్థలములకు తీరగెటపాను స్థాపించు పద్ధతి బహువిధముగా నుండును.

ముగా నుండును.

మై నుదాహరించిన ప్రతి తంత్రీవార్తాబలమునకును సుమారు 9 మైళ్ల దూరమునకు వలయు తీరగెయొ తత్సంబంధమైన సాను గ్రియు నియ్యబడును. వీరుపయోగించు తీరగె మిక్కిలి సన్నముగా నుండి చిన్న చక్రములమీఁద నారపుకండెలరీతిని చుట్టబడును. ఈ చుట్టల నిద్దఱు వడిగా గుఱ్ఱములమీఁద బోవుచు తీసి కొనిపోవుదురు. వీరు పోనుచోన, చట్టలా క్రమముగా విడుచుండును. వీరివెనుక వడిద్దరు కొంకొక కట్టిన కఱ్ఱలను రెంటిని తీసి కొని వీరివలెనే గుఱ్ఱములమీఁద వడిగా బోవుచు చుట్టలు విడి క్రిందఁ బడుచున్న తీరగెల నెత్తి చెట్లకొమ్మలకుఁ గాని క్రింద నుండు రాళ్లకుఁ గాని కట్టుదురు. వీరివెనుక వడిద్దఱు గుఱ్ఱములమీఁద స్వారీ చేయుచు నీ తీరగెలమూలమున వార్తలు సరిగా పోవుచున్న నియు లేనిదియు పరీక్షింతురు. ఈ ప్రకారము వీరు సుమారు 10 నిమిషములలో తొమ్మిది పది మైళ్ల దూరమువఱకు తీరగెల నమర్చి వార్తలను పంపుటకు తయారుచేతురు.

మైన ముద్రించిన పటమునందు నిర్మను లీ యుద్ధములో తీరగెటపాను స్థాపించు విధానమును చూడఁగలము. పూర్వపు యుద్ధములందువలె పదాతులచేత వార్తల సంపుట కవసరము లేదు. పదాతుఁడు వార్తలను కొనిపోవుటకు కొన్ని నిశములుపట్టును. అదియును గాక, పదాతులు తమ ప్రాణములను పడికిట బెట్టుకొని సంవరించుకొనరు. ఇప్పు డీ విద్యుత్తు ప్రవహించు తీరగెల సాహాయ్యమున వార్తలను రెప్పపాటు కాలములో నెన్నివేల మైళ్ల దూరమైనను బంపవచ్చును.

అని యటుండ, ఈ యుద్ధమందు వైస్యములయొక్క ప్రతి భాగమునకును టెలిఫోనులు గలవు. వీని సాహాయ్యముననే యొక భాగముననుండి మరియొక భాగమునకు వార్తలను పంపుచున్నారు. ఉభయ పక్షములవారి వైస్యము లెదురుకొనినప్పుడు, సేనానాయకులు యుద్ధమును నడిపుటకుఁ గూడ ఈ టెలిఫోనులనే యుపయోగించుచున్నారు. ప్రాచీనపు సంగ్రామములందు సేనా

నాయకుడు తుపాకులను ప్రేల్చువారయ్యెద్ద నిలిచి సమయము వచ్చినప్పుడు బిగ్గరగా నటచుటవలన వారిని తుపాకులు కాల్పుడని చెప్పచుండెడివాడు. ఇప్పుడు సేనానాయకుడు ఫిరంగుల పంక్తికి కొన్ని మైళ్ల దూరమున నెదైన నొక చెట్టుమీద వానికి శత్రు సైన్యమును బాగుగా కనిపెట్టి చూచుచు సమయము వచ్చినప్పుడు ఫిరంగులను ఫలాన దిశకు ప్రేల్చుడని సైనికులకు చెప్పును. స్త్రీమయలోని యింజనులను నడపువాడు ఆ దేవైపునకు బోవునదియు, జూడక చుక్కాని పట్టునతడు చెప్ప విధమున జేయుచు దానిని సరిగా ఏలాగు నడపునో ఆలాగుననే యిప్పటి యుద్ధముందు సైనికులు గూడ శత్రు సైనికులను జూడకపోయినను సేనానాయకుడు చెప్పిన రీతిని తమ ఫిరంగులను సరిగా కాల్తురు.

తంత్రీవిరహితవార్తలు

తంత్రీసాహాయ్యము లేక కూడ వార్తలను బంపుచున్నారు. ఇది యంతయు విద్యుచ్ఛక్తిమహిమయే గాని మరేమియుఁ గాదు. ఈ తంత్రీవిరహితవార్తలవలన యుద్ధనాకలకును విమానములకును చాల నుపయోగము గలదు. కొన్ని శాస్త్రములందు పారంగతను పొంది లోకప్రఖ్యాతిఁ గాంచిన జగదీశచంద్రబోసు'అను వ్రాంద పుడే ఈ తంత్రీ విరహితవిద్యుద్వాహితప్రచారమున నుపయోగించు మిక్కిలి నున్నితమైన యొక యంత్రమును కనుగొనెను. ఆ యంత్రమునే యిప్పు డనేక దేశములందు పయోగించుచున్నారు. కావున నీశాస్త్రజ్ఞుడు మన మాతృదేశమున కెంతయో కీర్తిని దెచ్చె నని యీ సందర్భమున దృఢముగా చెప్పవచ్చును.

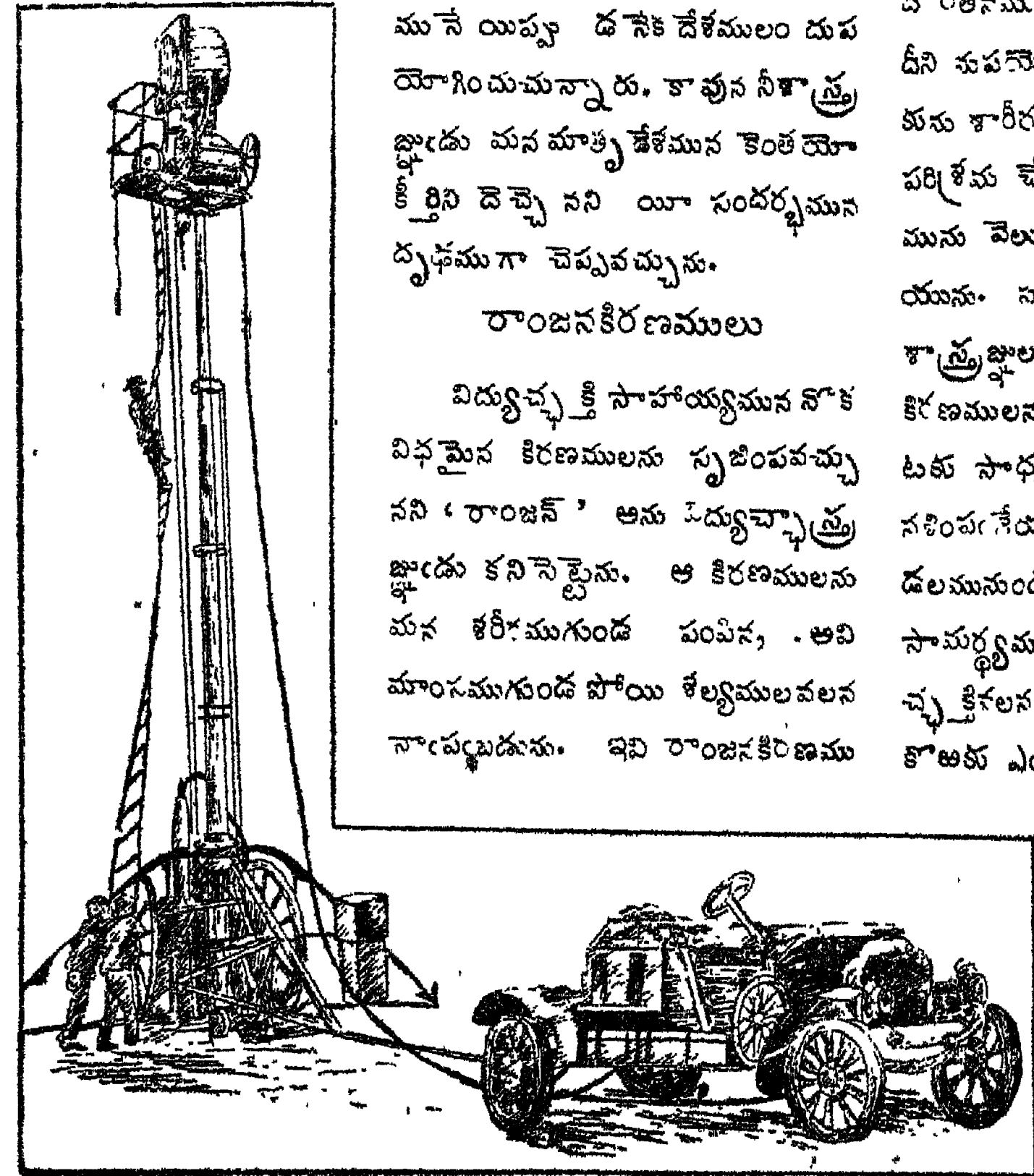
రాంజనకిరణములు

విద్యుచ్ఛక్తి సాహాయ్యమున నొక విధమైన కిరణములను సృజింపవచ్చునని 'రాంజన్' అను విద్యుచ్ఛాస్త్రజ్ఞుడు కనిపెట్టెను. ఆ కిరణములను మన శరీరముగుండ పంపిన, అవి మాంసముగుండ పోయి శల్యములవలన నావట్టడును. ఇవి రాంజనకిరణము

అని వాడబడుచున్నది. ఈ కిరణముల సాహాయ్యముచే విద్యుదా ప్రతివైద్యశాలలో వైద్యులు శరీరమును గోయకయే యుండుటను జూడఁగలిగి మాంసముందు మరియేదైన పదార్థ మున్నయదో నులగి ముగాఁ జూచి దానికి తగిన చికిత్స చేయుచున్నారు. ఈ కిరణముల వలననే యీ శతాబ్దమునకు శస్త్రశాస్త్ర పాఠశాలలో కృత్రిమమున వర్తమానసంగ్రామముందున్న ప్రతిసేనకు సంబంధించిన వైద్యశాలల లోను ఈ రాంజనకిరణయంత్రములు కొన్ని నుండును. దీని సాహాయ్యమున యుద్ధభటుల శరీరములలో ఫిరంగి గుండ్లు చచ్చును మొదలగునవి యెచ్చట నున్నదియు శరీరమును గోయకయే వీరము మాత్రమున గనిపెట్టి తగిన చికిత్స చేయుచున్నారు.

ఉపసంహారము

విద్యుచ్ఛక్తివలన పరిశ్రామికవృత్తులకును వర్తకవాణిజ్యములకును గలిగెడి అపరిమితలాభమును బట్టి చూడ, గానురాను దొర తనమువారు పన్నులు పుచ్చుకొని నీటి సదుపాయము చేయునో నులభమార్గమున విద్యుచ్ఛక్తి గూడ మనకు లభించునట్లు చేయువచ్చును. కడచిన సంవత్సరము నెప్టెంబరునెలలో ఆమెరికా దేశపు విద్యుచ్ఛాస్త్రజ్ఞుఁ డొకఁడు తీర గ్రేటిని తెలిపానుగని నట్టి వాడు నేల మైళ్ల దూరమున నుండువానితో మాట్లాడఁగలిగెను. యుద్ధాంతరము దీని రహస్యము బయలుపడిన తరువాత ఆన్ని దేశముల దొరతనములవారును సేకిభవించి వర్తకనాకల సదుపాయముగొరకు దీని నుపయోగించెదరు. విద్యుచ్ఛక్తివలన సస్యములను పుష్టిచేయుటకు శారీరగుత్తులకు చికిత్స గనిపెట్టుటకును శాస్త్రజ్ఞులు గిరియ పరిశ్రమ చేయుచున్నట్లు గాన్నింపదు. సూర్యమండలమున ఉష్ణమును వెలుతురును నిచ్చు కిరణము లున్న వని చూడ గలిగెను. దీని యును. సూర్యునియందు ప్రదితరకిరణము లేవయిన నున్న వేరీ శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టినచో, వానిని గూడ ఉష్ణరకిరణములను శేజి కిరణములను సృజించినటులే, విద్యుచ్ఛక్తిసాహాయ్యమున సృజించుటకు సాధ్యము కావచ్చును. సూర్యకిరణములకు ప్రతికేంద్రములను నశింపజేయు శక్తి కలదని మనకు వఱకే తెలియును. గాఢముండలమునుండి వచ్చు కిరణముదామును నే తొగిని కిరణములకి సామర్థ్యము కలదో యే మహానుభావుడైన కనిపెట్టెనో, విద్యుచ్ఛక్తివలన ఆ కిరణములను సృజించి భౌతికమందలి ప్రతిదీని సస్యము కొరకు ఎంత పనియైన చేయవచ్చును. విద్యుచ్ఛక్తివలన మనకు

వర్తమానుమీద స్థాపించిన సెన్సిటివ్

లాభ మున్నది. విద్యుత్ప్రవాహమువలన కాలుదుండునని తీవ్రమయిన ఉష్ణము నిచ్చు కొలుములు ఉపయోగించు పూర్ణ త్వమును పొందినవి. అని పరిశ్రామిక లోకమునకు మిక్కిలియుపయోగకారులగు నని యూహింపఁగలము.

దీనిని బట్టి, పాశ్చాత్యదేశములందు పదార్థశాస్త్ర శాస్త్రమును రసాయన శాస్త్రమును మరి యితర ప్రకృతి శాస్త్రములును ఎట్టియొచ్చదశయం గున్నచో నున్నవి.

ఈ విషయము జగ్గవీ దేశమునకు జాలిన దేశము మరియొకటి లోకమందు లేదని వృథముగ చెప్పవచ్చును. వీరి శాస్త్రజ్ఞానము మాత్రం సాధన నిర్మాణములకు వినియోగపడుచున్న దనియు, పాపము! నో రెఱుంగని చిన్న దేశములు వీరి శాస్త్రజ్ఞాన ను నెడు మృత్యు దేవత సాలిటఁ బడుచున్న వనియు మనము సిపాద మొందినను, వారి శాస్త్రప్రావీణ్యమును అద్భుత శక్తిని నాచి యాశ్చర్య మొందక తప్పదు. ఇంగ్లాండు దేశము, తన శాస్త్ర విషయములయందు కొంత యశ్రద్ధ నవలగించుటచే. యంత్రములు రసాయనములు మొదలగువాని నిమిత్తము జగ్గవీ దేశము నాధారముగాఁ జేసికొనియున్న దని 'ఫ్లెమింగు' అను విద్యుచ్ఛాస్త్ర ప్రవీణుఁ డగు నొక యాంగ్లేయుఁడు కడచిన యక్టోబరు నెలలో లండను విశ్వవిద్యాలయమందు చెప్పియున్నాఁడు. దీని సంతటిని జూడ, మన హిందూదేశమునకును పాశ్చాత్యదేశములకును ఎంత తారతమ్య మున్నదో మన దేశ మెట్టి క్షీణదశయందున్నదో స్పష్టమగును. కాని, హిందూదేశమందు సయితము శాస్త్రజ్ఞులు బయలు దేలుట శుభనూచకము. జగదీశచంద్రబో సను హైందవుఁడు కొన్ని

శాస్త్రములందు పారంగతను పొంది పాశ్చాత్యదేశములకుఁ బోయి తన సామర్థ్యమును నాపి తనకును తన మాతృదేశమునకును భవశ యశమును సంపాదించెను. పూర్వము మన హిందూదేశమునందు అట్టి శాస్త్రము లన్నియు నున్నతస్థితియందుండెడిది. కొన్ని శతాబ్దముల నుండి నువ్వి క్షీణించిన వనియు, వానిని పునరుద్ధరింపకలె ననియు, ప్రకృతిపరిశ్రామిక శాస్త్రములను వృద్ధిచేయవలెననియు, మన హైందవ ప్రముఖు లిప్పుడు గ్రహించినారు. కాశీనగరమందు స్థాపింపఁ బడుచున్న హిందూవిశ్వవిద్యాలయమందు ప్రకృతిపరిశ్రామిక శాస్త్రములు ప్రముఖితును వహించు నని మనకు సంకోచముగా నున్నది. కాబట్టి మన చుహాగాజులును ఇదితర దేశాభిమానులును ప్రకృతి శాస్త్రాభివృద్ధికి తోడ్పడుదు రనియు, కాశీనగరమునందలి హైందవ విశ్వవిద్యాలయమువంటి విద్యాలయము లెన్నియో దేశ మంతటను స్థాపింపఁబడు ననియు, పరిశ్రామికవృత్తులను నేర్పుటకు కర్మాగారములు స్థాపింపఁబడు ననియు నమ్మఁగలము. నిశ్చయముగా హిందూ దేశమందు నూతనశకము ప్రారంభ మయినది. జగదీశచంద్రుఁ డను నూర్యుఁ డుదయింప, అంధకార మెంతి కాల ముండును?

విదిజ్ఞానము?

కన్నేపల్లి సాంబశివరఘురామస్వామి గారు

రఘుబల్ నూనలు దేహగోమాములు బాంధవ్యంబు లోనైన బంధుగ మోహస్పదవస్తుసంగతియె సాధుజ్ఞానమా? లేక నన్యరమాపోషితవృక్షపుష్పఫల నానావస్తుసందోహముందరసందర్శనలాభశోభనము విజ్ఞానంబ యూహింపఁగన్?

చ. తెలతెలవాలు వేళల నదీజలమందునఁ దానమాడి నిశ్చలమతి నీశ్వరున్ గొలిచి వడ్రిపుభంజన మాచరించుటే తలఁపఁగ జ్ఞానమా? మమతఁ దాలిమి దూలి చరించి యైహికంబుల చది నమ్మి గర్వపడి పోడిమి వీడుట జ్ఞానమా కనన్?

చ. ప్రకృతికృతక్రమాగతశుభంబుల కర్తృతఁ దానె మీఁద బైచుకొని యకార్యకారణ మనూయ నభాగ్యకృతం బటంచుఁ గూ

హకమున నుంట జ్ఞానమ? శుభాశుభమందున నీశ్వరుండె కాగకుఁ డని మిన్నకుండుట తిగం బగు జ్ఞానమ యెంచి చూడఁగన్?

శా. ప్రత్యక్షంబె ప్రమాణ మంచుఁ బరమున్ బాటింపకే యైహికవృత్తానంబుల నాత్మ నమ్మకొని గర్వం బందుటే జ్ఞానమా? సత్యం బెల్లఁ బరంబె యైహికము తుచ్చం బంచు గుర్తించి సంగత్యాంబున మోహ మందుకొనుటే జ్ఞానంబ యూహింపఁగన్?

చ. ధనభోగాదుల నమ్మి ప్రాణులయెడన్ దాక్షిణ్యమున్ వీడినో నను మోహంబునఁ జిక్కి తుల్లిపడుటే యత్యంతమున్ జ్ఞానమా? జననం బొందిన వేళఁ దెచ్చినది లేకం బేనియున్ లేదు పోయిననాఁ డొక్కటి వెంట రా దని మదిన్ వీక్షించుటే జ్ఞానమా?

వసిబిడ్డ

నాగనముద్రము నాచు దేవరావు గారు

చిన్ని కుట్టడ! నీ నింట చింత లేక

కాల మొకగీలిగా నెట్లు గడసె దొగ!

ముద్దు గుల్కెకు నీ చిన్ని మొగమునందు

నిక్కలత్వంబు మాత్రమే నిండియుండు,

కపట మొక్కింత యైనను గానరాదు;

దుఃఖ నునునది నినుఁ జూచి మారమగును,

కాగణం చేసి ముంగుసో గాంచలేము;

మాకుఁ బెరిచిన యీ గొప్ప నుగ్మ హేను?

చెప్పరా దొకొ? నాకును చిన్ని నినుఁగ!

తిండి నొసఁగెనువాగల మండఁ చేరి

యర్థమే లేని మాటల నాడుచుండె

మైతి సత్తులు వారితోఁ జిత్రవృత్తి;

తినఁగ నన్నంబుఁ బెట్టెడి జననిఁ గాంచి

యాదరంబున నినుఁ బెంచు దాదిఁ జూచి

యతిముదంబున నినుఁ జేరు ననుజుఁ గనుచు

బాలకుఁడ నైన రుణవ మీ మేలు' ననుచు

నవ్వుఁ బుట్టించు నీ తేట నవ్వుచేత

పావనంబైన నీ ముద్దు పలుకుచేత

మాడ నింపైన నీ మేల్మి చూపుచేత

చిన్ని పాపఁడ! నీ బాల్యచేష్టచేత

చూపుచుండువు నీ భక్తి నేపు మీఱ;

కుటిలచిత్తుఁడు మనుజుఁడు కూడ దనుచు

నెవరెయొద్దను నుండక యేడ్వఁజూచి

నిన్ను బాఁటికిఁ గొనిపోయి నీరుతిల్లి

నిర్మలాకాశమును వేగ నీకుఁ జూప,

మగుల భనికుల మేడలమీఁదఁబోక

బీకవారల గుడిసెలమీఁదఁ గూడ

నరునిఁ జంపెడు నవగుణపరునిమీఁద

తపసు చేయుచునుండెడు తలినీమీఁద

మానవుఁడు లేని దారుణకాననమున

ప్రజలచే నిండి విలసిల్లు పట్టణమున

భేద మించుకయును లేక ప్రేమతోడ

తనదు చల్లని తొన్నెల ననవరతము

అనని సంతట నెఱపుచు నాకసమున

పగఁగుచుండెడు నా శీతకరునిఁ జూప,

ఆతఁ డొక్కఁడె నా సాటి యగు' నటంచు

చిగురుటాకును బోలెడు చేసితోడ

నతనిఁ జూపుచు మోదంబు నుదె దొగ!

నరల చంద్రునిలోఁ గల మచ్చఁ జూచి

వటచియుండిన వంతను నుదిఁ దలంచి

తగదు వేగమే యిఁకఁగి కన్న మనుచు

పట్టుపట్టెద వది యేటి పంతమయ్య!

మచ్చ లేనట్టి నస్తు వీ నుహిని గలదె?

నలుపుఁ బొందక గుఱిగింజ గలుగు నెచట?

లోపమే లేని హేము నొకఁడు

గానరా దెంత నేర్పుతోఁ గలయాగనిన.

స్వచ్ఛ మైనది నీ దగు స్వాంత మొకటె,

దాని కదియ సాటియే గానరాదు.

ఎల్ల విషయంబు లెఱుఁగు నీ నెడును నుండ,

నత్యశీలుఁడ నగు నీవు నును నుండ,

జ్ఞానమే లేని మొక చిన్నరూస వనుచు

తాను జేసెడి దెద్దియుఁ గాన ననుచు

గుంచినెడ్డల నెఱుఁగని మనుజుఁ డకట!

చేఁగఁగాని పనులను జేయుచుండు,

నాడఁ జెల్లని మాటల నాడుచుండఁ,

తనదు కన్నుల రెంటిని దనర మూసి

పాల నన్నిటిఁ ద్రావుచుఁ బరులు దన్నుఁ

గాన చని యుగమి లోపిల్లిరూపఁ బెనె

పా మే లేని సంసారవార్ధియుండు

మునిఁగి మోదంబు నెచ్చుకొని గొగ నన

మరుమతో నీవు నతలంబు కనుట నీ,

పెద్దవాడవుగా నీవు నెరుగుకొలది

జనుల బాధించు పలు చడ్డ గుణము లట్ల

సంతతము ననిఁ గలఁచెనా చింత శిల్ల

కష్టములపాలు చేసిడు కాంక్షలెల్లఁ

పొందుచుండును నిన్ను సంపు గ్ధముగను

భ్రమరకీటకవ్యాయంబు ప్రబలు కరిన.

పెద్దవాఁ డొచు నీ విట్ల వెరుగుకొలది

సద్గుణంబుల మూటయు సమయుఁ గాన,

పెద్దవాఁ డన్న నెవ్వరు ప్రేమఁ జూప;

రిన్ని ముగుణంబు లుండెడి నిన్నుఁ జూచి

మురియుచుండురు మనుజులు మోదముతోడ.

4

8

12

16

20

24

28

32

36

40

44

48

52

56

60

64

68

72

వా రాక్రమించుకొనిన కందకములను పట్టుటకయి చేసిన యత్నములు ఫలింపలేదు. ఎర్రాను, పెయింటువాన్లు, లేబరింటులవద్ద 14-వ తేదీని ఒకరినొకరు కొద్దిగా కొట్టుకొనిరి. కార్లీయిల్ ఛాటావద్ద ఫ్రెంచివారు ఒక జర్మను కందకపంక్తిని పట్టుకొనిరి గాని యొరైయిన్ అడవివద్ద సెర్వన్ రోడ్డు కుత్తరమున జర్మనులకు తావిచ్చిరి. ఆర్గోన్ లో ఫ్రెంచివారితో జర్మను యువరాజు తీవ్రముగా 25 దినముల నుండియు (జూన్ 20, జూలై 15) పోరాడుచుండెను. 26

దినములలో 7000 ఖయిదీలను పట్టుకొంటినిని జుయన యశినను జన్మిజనములతో కలసి కెయికి గొప్ప విజయము కావేసెను. జూలై 14న ఆర్గోన్ లో జర్మనీయులకు జుయను సమకూరలేదని ఫ్రెంచి అధికారులకు ప్రకటించెను.

జూలై 18—24

జూలై 18-19 తేదీలను సౌషేవద్ద జర్మనులు రెలుచుబడిరి. సాయిసన్నమిదన శత ఘ్నులను శత్రువులు తురిపించిరి. 20 వ తేదీనైచ్చి కనుమలలో కొంత పోరాటము జరిగెను. అదినమున సే ఫ్రెంచి విమానములు కోల్మారు, ఫల్లిరంజి, క్లాక్ ఫ్లాన్సు - ఇక్ - బార్నీ గయిలుస్తేషనుల మీధన బాంబులను వేసి నష్టమును కలిగించెను.

20-21 వ తేదీలలో కోల్మారుకు పడవట మన్ స్ట్రయవద్ద కతన యుద్ధము జరిగెను. ఫ్రెంచివారు కొంత భూమి వాక్రమించుకొనిరి. జర్మను లీ భూమికయి 9 పర్యాయములు దుమికిరి. తొమ్మిది పర్యాయములును తటిమివేయబడిరి. 107 మంది ఖయిదీలు ఫ్రెంచి వారికి చిక్కిరి. ఫ్రెంచింగమున నితమగుచోట్ల కొద్దిగా పోరుసాగెను. 22వ తేదీ ఫ్రెంచివారి విమానములు క్లాక్ ఫ్లాన్సుమీద బాంబుల వేసి వచ్చెను.

సర్ జాక్ ఫ్రెంచిగారి రిపోర్టు

21, 22, 23, 24 జూలై తేదీలను, హూగు, జల్లిలేకుల వద్ద కొంత పోరు జరిగెననియు, కొన్ని మందుగనలు ప్రేల్వబడినవనియు, బ్రిటీషు సేనానా మకుడు సర్ జాక్ ఫ్రెంచిగారు తెలియజేసిరి. అన్ని ఫ్రెంచి, జర్మను కందకములను పిప్పియయినవా యని అనుకొనునంత గర్జనముతో గనలు ప్రేలేనట.

కోస్టెసులోని బాండ సాత్లవద్ద పరాసువారికి కొద్దిపాటిని గుండునకు కూరినది. లాంఫారెల్లె గుట్ట రెండు దెటూరినా నాల సేనలను వాక్రమించుకొనబడెను. 28వ తేదీ జర్మను ఖయిదీలు, గియంట్ల గిగగులు దొరికినవి.

జూలై 21—31

జూలై 26 వ తేదీని జర్మను వైమానికులు బాంబులను దెచ్చి గుండుచేసిరి. ఫ్రెంచివారు నాంట్లలోయి మీద విడిచిరి. ఒక్క నయిలు పొడుగున నున్న జర్మను కందకముల వాక్రమించుకొనుట ఈ వాగకుతో పూర్తయినది. లింగ్ కోఫ్ శిఖరములను 200 మంది జర్మను ఖయిదీలను పట్టుకొనిరి. 27 వ తేదీని ఫ్రెంచి కందకములమీద వచ్చి మూడుపర్యాయములు సౌషేవద్ద జర్మనులు పడిరి. మూడు పర్యాయములు తలుచుబడిరి. ఆర్గోన్ లో లేబరింటులవద్ద స్థానికమయిన పోరు కొద్దిగా జరిగెను. కోస్టెసులో జర్మనీయావారు ఫ్రెంచి వారిని ధైర్యముతో ముట్టడించిరి గాని పరాసువారి 75వ సంబర ఫరంగులు మంటలను తురిపించి వారికి స్థలము దొరకవండజేసెను. 27 వ తేదీని జర్మనువారులపయి అయిదుచోట్ల ఆకాశ దళము బాంబులను వేసి నష్టము కలుగ జేసి వచ్చెను. 30 వ తేదీని

హూగువద్ద జర్మనులు బ్రిటీషుకందకముల కయి మంటలను గొట్టుచుండ ప్రయోగించుట

యములు సౌషేవద్ద జర్మనులు పడిరి. మూడు పర్యాయములు తలుచుబడిరి. ఆర్గోన్ లో లేబరింటులవద్ద స్థానికమయిన పోరు కొద్దిగా జరిగెను. కోస్టెసులో జర్మనీయావారు ఫ్రెంచి వారిని ధైర్యముతో ముట్టడించిరి గాని పరాసువారి 75వ సంబర ఫరంగులు మంటలను తురిపించి వారికి స్థలము దొరకవండజేసెను. 27 వ తేదీని జర్మనువారులపయి అయిదుచోట్ల ఆకాశ దళము బాంబులను వేసి నష్టము కలుగ జేసి వచ్చెను. 30 వ తేదీని

శ్రేణుబద్ధులు, ఛానీ రయిలు ప్రేమగుల పయిని పరాసుకొనూనములు బాంబులను ప్రయోగించి వచ్చెను. మరి 45 విమానములు ఆల్బేనులోని పెచ్చలుబ్రోనులోనున్న కెరోసినాయి బండు జర్మను స్థానముల పయి బాంబులను వేసినవి.

బ్రిటీషురంగము—మంటలను ప్రయోగించుట

80-వ తేదిన జర్మనులు కొత్తగా నిర్మించిన సాధనమునుండి 500 గజముల బ్రిటీషు కందకములలోనికి హూగువద్ద మంటలను ప్రయోగించి పట్టుకొనిరి.

21 వ తేదిన కందకములు తిరిగి కొన్ని బ్రిటీషు వారి వశమయ్యెను. ఆగస్టు 1, 2 లలో అన్ని కందకములను ప్రయోగించి ఆల్బేయికో, ఆంగ్రేసుల వద్దనున్న రోడ్డుప్రక్క కందకములను కొన్నింటి నాక్రిమిందుకొనిరి. మెంపేనుబ్యూసుజవుర్ ముఖమున పరాసులు కొంత భూమిని సంపాదించిరి. నెయింటు హ్యూబర్డు, వేరీఫ్యేరీ సాలవద్ద కందకములను ముందుగా విసరి జర్మనులు చేసిన ప్రయత్నములు నిష్ఫలమయ్యెను. మ్యాజు కిఖి ములమీది రెన్ ఎపాసు, ట్రాంఫేరెల ప్రాంతమున జర్మను మట్టెడులు శ్రేణుల వలన చిందర పందరయయ్యెను. జర్మనులు తిరిగి పెచ్చువెచ్చని నూనెను కందకములలో బోసి మేరీఫేరీ సాలవద్ద కందకములమీదఁ బడిరి.

ఆగస్టు 1 మొదలు 14 వరకు

రష్యామీద తమ యావచ్ఛక్తిని శత్రుమండలివారు ప్రయోగించుచుండుటచేత పశ్చిమ రంగమునందు పెద్దపోరాటములు కదినములలో జరుగలేదు. తూర్పున పోలండుకుముఖ్యనగరమగు వార్సా శత్రుమండలివారి వశమయ్యెను. పశ్చిమమున ఆగ్స్ట్ నిలో కొంత వజ కిరువాగులవారును బోరిరి. 11 వ తేదిన బోయి డిలాగ్రూరివద్ద

పోరుజరిగి జర్మనులు పరాసువారి మొదటి కందకములను కొన్నింటిని సంపాదించిరి. గుండెదనములను తమవారి జర్మనులు ముందుకు బోవ తిరిగి యిత్నించినను సాధ్యముకాలేదు. ఆల్బేయిలో సౌనె, కార్లియూల్ ఛానీల వద్ద ఘోర గ్రామము జరిగెను. శత్రువులు ఈ రెండు ప్రదేశములలోను అనిసాహసముతో బోరిరి.

హూగువద్ద సమరము

ఏచ్చట బ్రిటీషువారు జర్మనులను వెనుకకుద్రోసి వారిస్థానముల కొన్నింటి నాక్రిమిందుకొనిరి. కాల్బులమునుండ నకు శిబ్బంభించినప్పుడు శిబ్బములము నాచి చాలినమానముఁ బ్రేసి ప్రోవను కలుగింపెను.

జర్మను కందకములలో నాంగ్లేయులు శిబ్బమువలన గలను తురి సెంకులగు నాక్రిమిందుకొనిరి. నాచి చాలినమానముగా బదులను వారి “మంటల గోడలను” నాటి గోడలకు కట్టిరి. ఈపోరు అనిబద్ధ వైధివముతో సరికల్పింపఁబడినది. నవీ కామగ్రామముతో కొనసాగి నుంబడిను. ముహూఫు. గంటలో జర్మను కందకములు ఆంగ్లేయులచేతియందుండిను.

ఆగస్టు 14—21

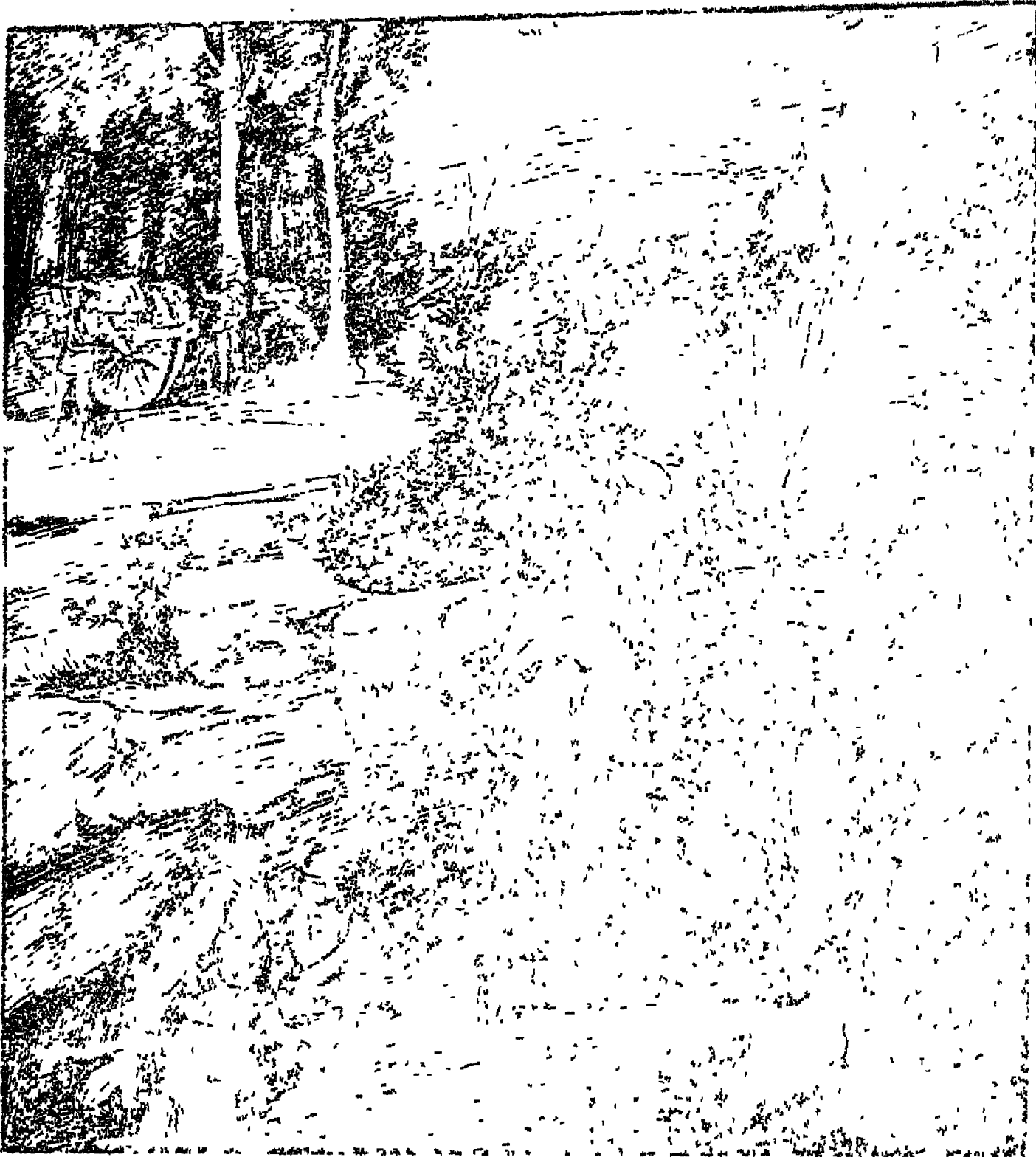
సౌనె, వోస్టెనుల యద్ధముతో శ్రేణించివారి

స్థితి వృద్ధిలోనికివచ్చెను. మన్ స్టరుమీది దండయాత్ర తిరిగి ప్రారంభింపఁబడియెను. సాండర్నాకు మన్ స్టరుకు స్త్రోతి మూలను కలదు. దీనిని మూడుపర్యాయములు జర్మనులు తలపడినను నోడించి శ్రేణించి వారు తమవశముననే ఉంచుకొనిరి. మరియొక జాడ పరాసులు లింగ్, మెట్టెరలు పయిఁజేసిరి. జర్మనుల నష్ట మిచ్చట హెచ్చుగా నుండెను. ఈమన్ స్టరు, లింగ్, బాడుల వలన జర్మనులు రాకపోకల సదుపాయములు పోవునట్లుగపడినది. అందుచే మన్ స్టరు పడకుండుటకయిజర్మ

జర్మనుకందకములను ఆంగ్ల హైందవ సైనికులారాక్రమించుకొనుట

నీయులు అచరీక్ష కనుచులగుండ ప్రాంతివారిమీద పడిరి. కాని సామానులు నిద్ద నగునంతవఱకును శత్రువుల విజృంభణమును వీలయిచ్చట జగ్గలు జయింపలేదు. ప్రాంతివారు జగ్గనీయుల రాక యంతవఱకు ఆపుచు చురని పోవుటయే గణనీయిగా నేర్పబడి

కందకములలో బంబులు ప్రేలుట

పోకలకు కష్టములను కలిగించుచు నే యుద్ధము. అందు మొదలు మాండి డియర్ వజ్రకును ఫింగులతో యుద్ధము జరిగెను. పడమటిరంగములోని యితరస్థలములలో బాంబులను త్రోయుట, తుపాకిమందు వెట్టి కందకములను ప్రేల్చుట, కరగోళములను విసరుట మొదలగు పనులు జరిగెను. ఆగ్లో స్నీలో జరిగిన యుద్ధచుంతయును ఈ గకముడే. ఇచ్చట భూస్థితియు నిందు కనుకూలమయి యుండెను.

తూర్పురంగము — గలిషియా

1915 ఏప్రిలు నెలలో ఆస్త్రియనులు జర్మనుల సహాయమువలన గలిషియాలో ముందుగా రష్యను లాక్రమించుకొనిన స్థలములను వశము చేసికొనుటకయి తీవ్రయుద్ధమును ప్రారంభించిరి. రెండు నెలలలో జరు మటు నిటు అగు చువచ్చెనుగాని జూను 22 వ తేదిన లెబర్టు నగరము ఆస్త్రియనులవశమగుటతో రష్యనులు వెనుకకు తిగ్గుట ప్రారంభించిరినియు, వెక్కువందల మయిళ్ల యుద్ధరంగముఖమున ఇచ్చటచ్చట వారు బాగుగా శత్రువులతోఁ బోరాడి తాత్కాలిక జయములను బడసినను, కావలసినంత మందుగూండు

కొనిరనియు, తలసికొనవలసియున్నది. లెబర్టు నెప్పుడు వదలిరో నీప్రయత్నమును గూర్చి యాస్త్రియనుల నేర్పి. జూన్ 21 వ తేదిన ఈ రంగములో నే నిబ్బీ వా అనుచోట ఆస్త్రియనులను బాగుగా నోడఁగొట్టిరి. ఈ నీప్రయత్నము ఖము హరిష్టుకు పశ్చిమమునను, వెనుకను అడరిం మును. దక్షిణపు పోలండులోని వైస్యములును గలిషియా వైస్యములు వెనుకకు దాటుచుండటమేని వారిలో గంభీరము నుండుకొనుటకయి వశము ముందెను. వెనుకకు మరలటయనగా ఒక్కసారి వెనుకకు తిరిగి పరుగెత్తుట కాదు. శత్రుదాడిని పూర్తిగా నెదిరించుటకు శక్తిలేక పోరాడుచునే అగ్నిపోవుచుండుట.

జూలయి 10 మందలు 17 వఱకు

పశ్చిమ రంగమునందు శత్రువులు ప్రాంతి ప్రతిఘటనలతో కొద్దిగా పోరాడుచు, వారిని వశము గావించుటయే, వారిదొడ్లను తామకొనుదు కాలము గడపుచుండెరి. కాని జూలయి రంగమున నే తరు యావచ్చుకొరకు వచ్చినందున పూర్తిగా నోడంపకల మునని వశము వినుటకు గల్యాన పూర్తినివిన తరువాత తిరిగి వడవట

రష్యవేసువాండు

పడవచ్చునని వారియెత్తు. దక్షిణ పోలండులో నొకచోట ఆస్త్రియను సేన ఆర్పిద్యూక్ జోసెఫ్ ఫర్డినాండు గారి ఆధి పత్యముక్రింద రహ్యవారిచే నోడింపబడెను. 22,000 ఆస్త్రియను ఖయిదీలు పట్టుకొనబడిరి. జర్మను జనరలు మాకెన్ననుదగ్గరనే ఉండుటవలన ఫర్డినాండు సేన వినాశముగాకుండా అడ్డుపడెను. రష్యనులు జయముపయిని యుయుచు పొంగుట కిశక్తులయి యుండిరి. వారు ఇనన్ గోరోడ్-ఖోలంరయిలుకు వడ్కిణమున కందకిములను త్రవ్వకొనిరి. దక్షిణ పోలండులో ఆస్త్రిజర్మనులు చేసిన ప్రయత్నిము వార్సాను పట్టుకొనుటకయి చేసిన యత్నములో నొకభాగము. ఎడమ ప్రక్కను జర్మను సేన నాకోబూర్లో మిటాను పట్టుకొనుటకయి నడచుచుండెను. 2-యెత్తు వార్సాను దండగాక మిటామీదనే జర్మనులకండ్లుగలవని మోరను యుటకయి వేయబడినది. ఆగ్నేయ

దిక్కున రష్యనులు పోరాడుచు వెనుకకు జనుచుండిరి. వార్సా కుత్తెమున రష్యనులు జర్మను జనరలు ఎంహోకోతో పోరుచు నానూ ఆశ్రయముల వైపున నడచుచుండిరి. ప్రాన్స్ నేజ్టు జూలై 14 వ రష్యనులచే కాల్ చేయబడెను. వార్సాకు పశ్చిమమునకున్న కందక పంక్తులు రహ్యవారిచేతిలోనే ఉండెను. విక్టూలా

నదిని దాటి వెనుకకు సయితము పోయెదరని చూచిన లింతకును కనబడలేదు. రాడందద్ ఆస్త్రియనులతో గట్టిగా పోరుచుండిరి. దక్షిణపుపోలండులో మాకెన్ననుతో ఘోరసంగ్రామము బరుగుచుండెను.

వార్సాను పట్టుటకు ప్రయత్నములు

పోలండులోని నదులవద్ద ఘోరసంగ్రామములు బరిగినవి. అవి సంతో ప్రవహించిన వరుటలో నతిశయోక్తిలేదు. రష్యనులు 11 దాటి పరుత్తిరి. వార్సాకు ముందు వారతిసాహసముతో శిరి. జర్మనుల నిజృంభణ మిచ్చుట కొంతకాల ముంపబడి యున్నది. సయిత చుపాగయిన రష్యనులు పొందిరి. దాటినీరుకుండ రష్యనులు నత్యంత పరాక్రమముతో

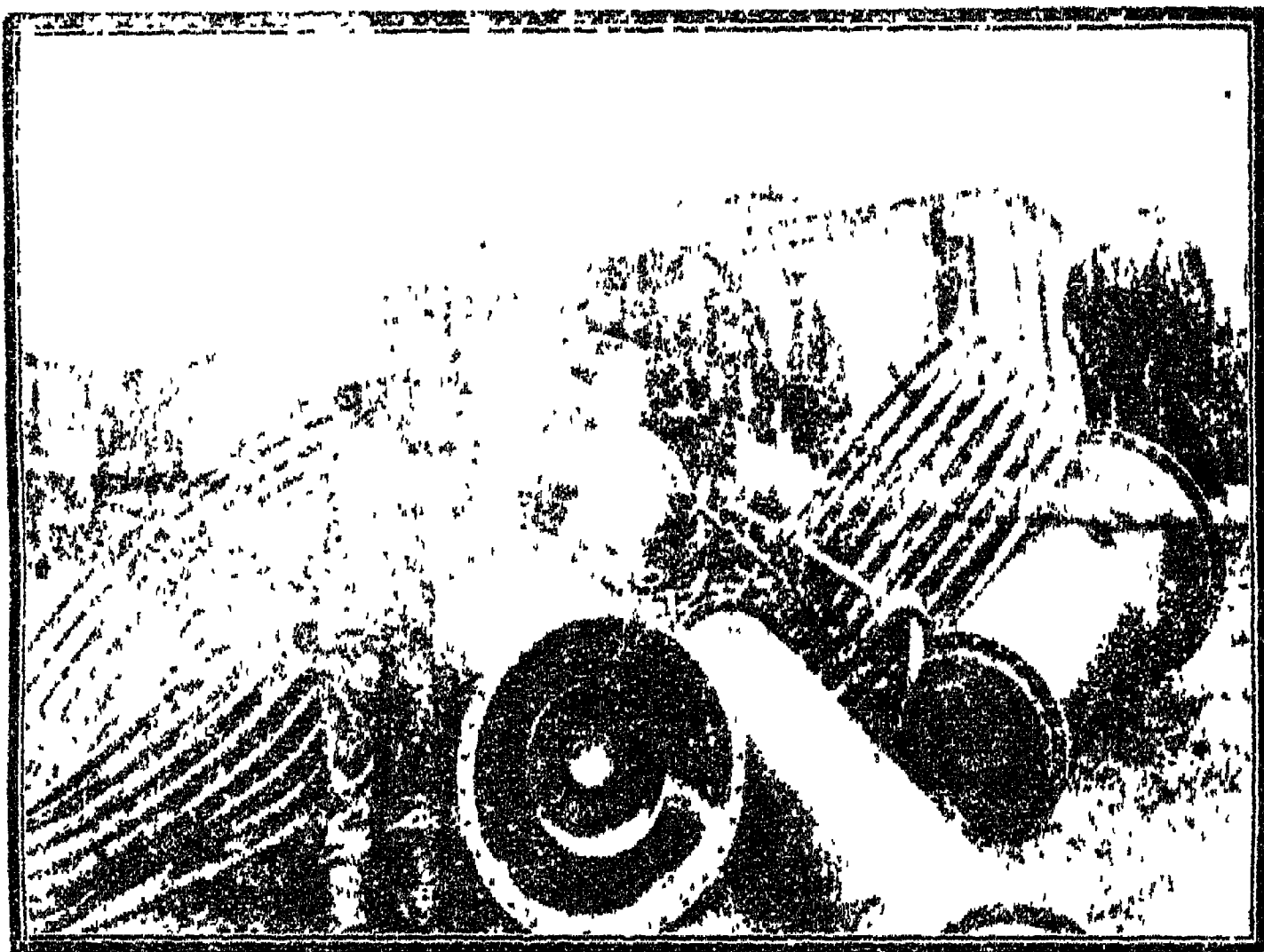
జూలయి 26, 27 వ తేదీలను జర్మనులు ముందు ఆరుగు నెటుకుండ నాపబారి. జనరలు వాస్ మెకిన్నను రహ్యవాగ తీతకు సత్యాశ్చర్యము నొందెను. కాని వార్సాను నదిలి వెళ్లిపోవలసిన కాలము వచ్చిన దని రష్యనులు తెలిసికొనిరి. వారికి జర్మనుల కన్నంత మందుకుండు సాహసు లేకపోయెను. జర్మనుల కన్న అత్యంత రయిలు సౌకర్యములు లేవు. జర్మనుల కన్న సిద్ధ వైద్యములు లేవు. జర్మనులు వార్సా ముద్దములో ఒక్కొక్క రష్యను నైనికునికి ఒక్క పెల్లు వంతున నొక్క దినములో 1 లక్షల పెల్లులను వేసినప్పడు అంత సగభగా లేని రష్యనులు తత్కాలము వార్సాను నవలుటకు నిశ్చయించుకొనవలసి వచ్చెననుటలో నాస్తిక్యమేమి? 28-29 జూలయి తేదీలకు రష్యనులు లుట్టినునండి ఖోలంకకు గీయబడిన పంక్తినివదిలి వేటుస్థానములకు పోయిరి. 30 వ

తేదీన ఆస్త్రియను జూలై 14 వ తేదీన లో బ్రవేరించెను. నయనాడు ఖోలంక మిందుకొనబడెను.

కూడి లుట్టినునది

పోగు

చూపున కాకక కంగును కూలించుటలో జర్మనులు మిటాకద్దరు వచ్చి, ఈ ప్రయాశ్చయము నాస్త్రియలో రహ్య నేనలకు దిగ్గింది. రష్యనులకు కండు

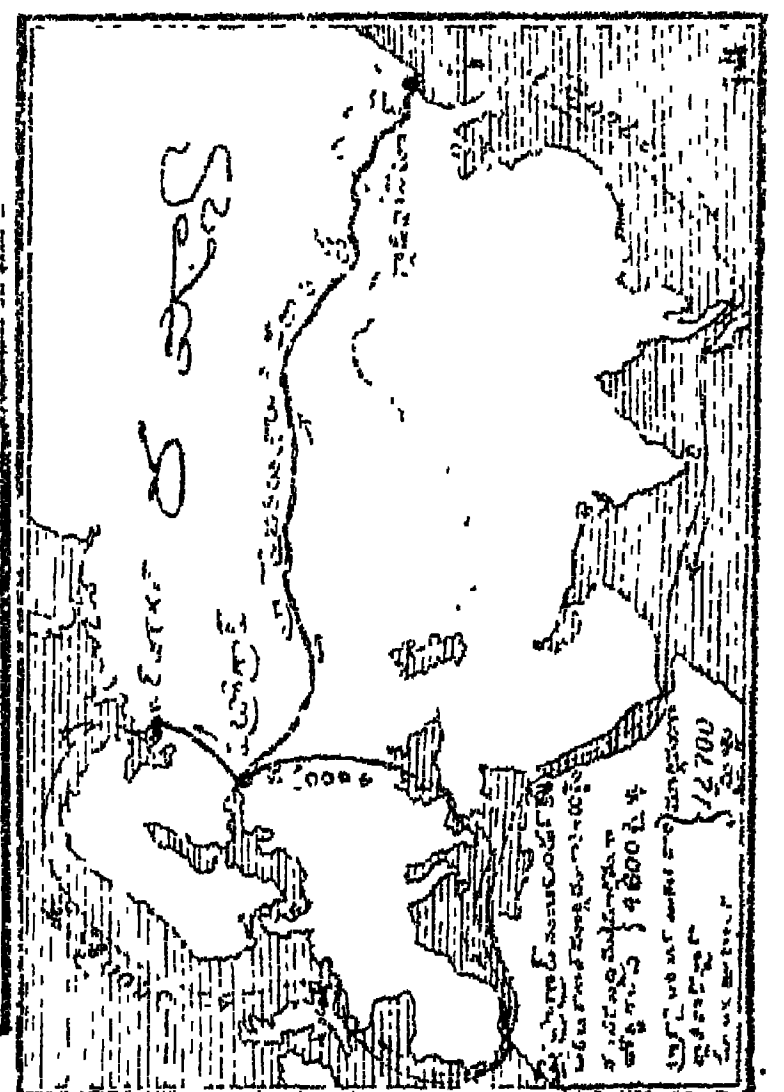
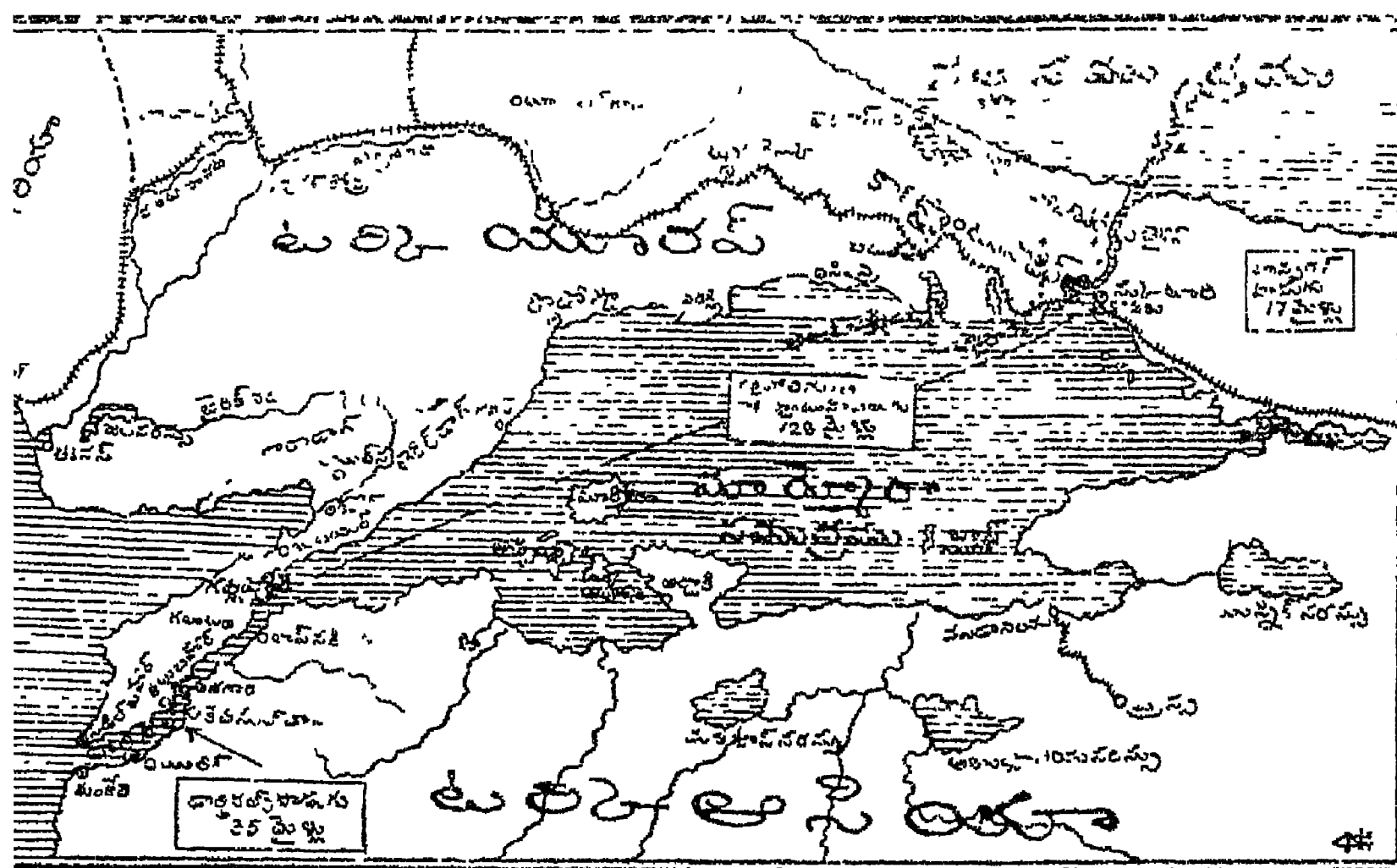
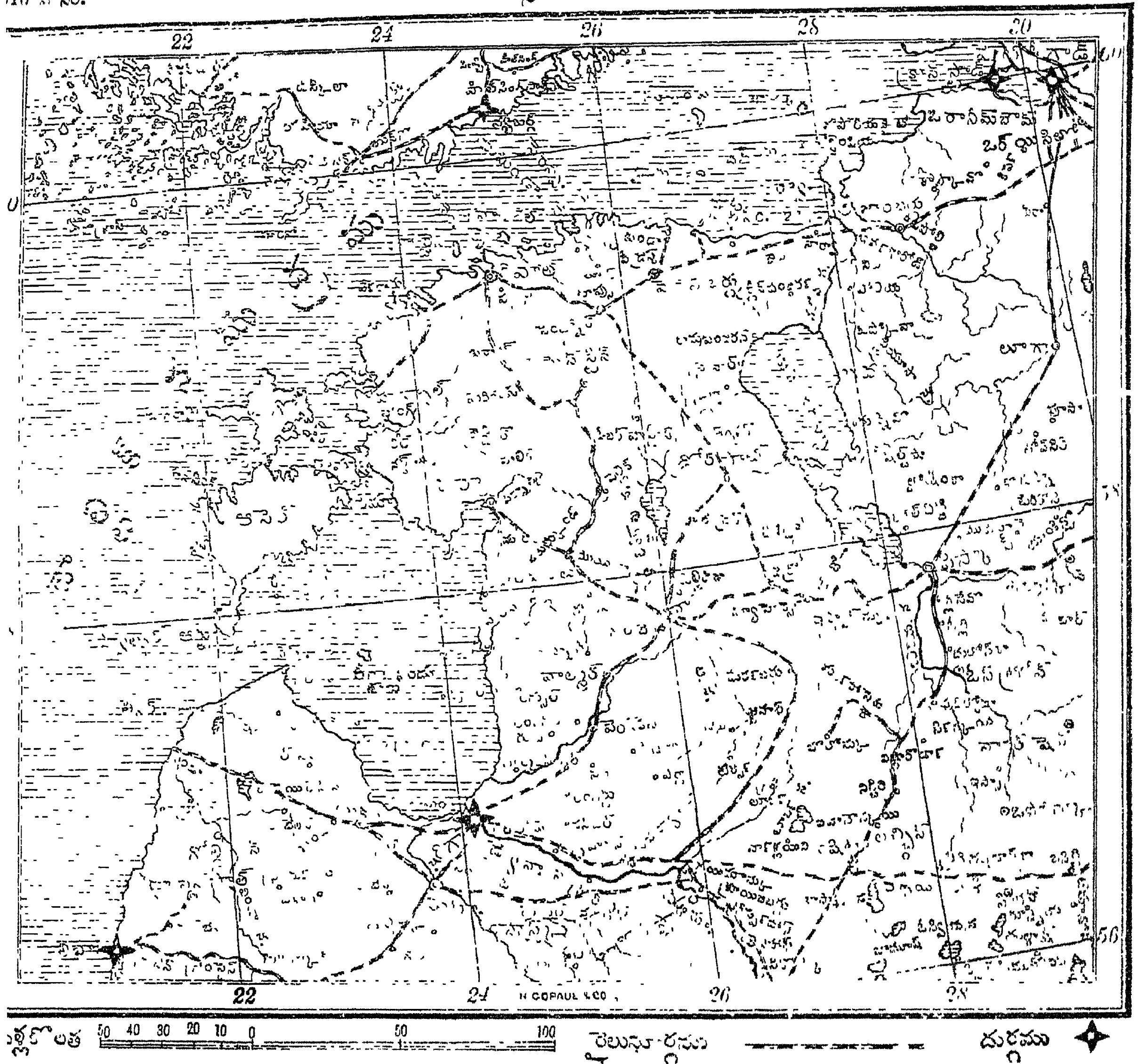

1000 గుండు - చూపున వార్సా కుత్తెమున

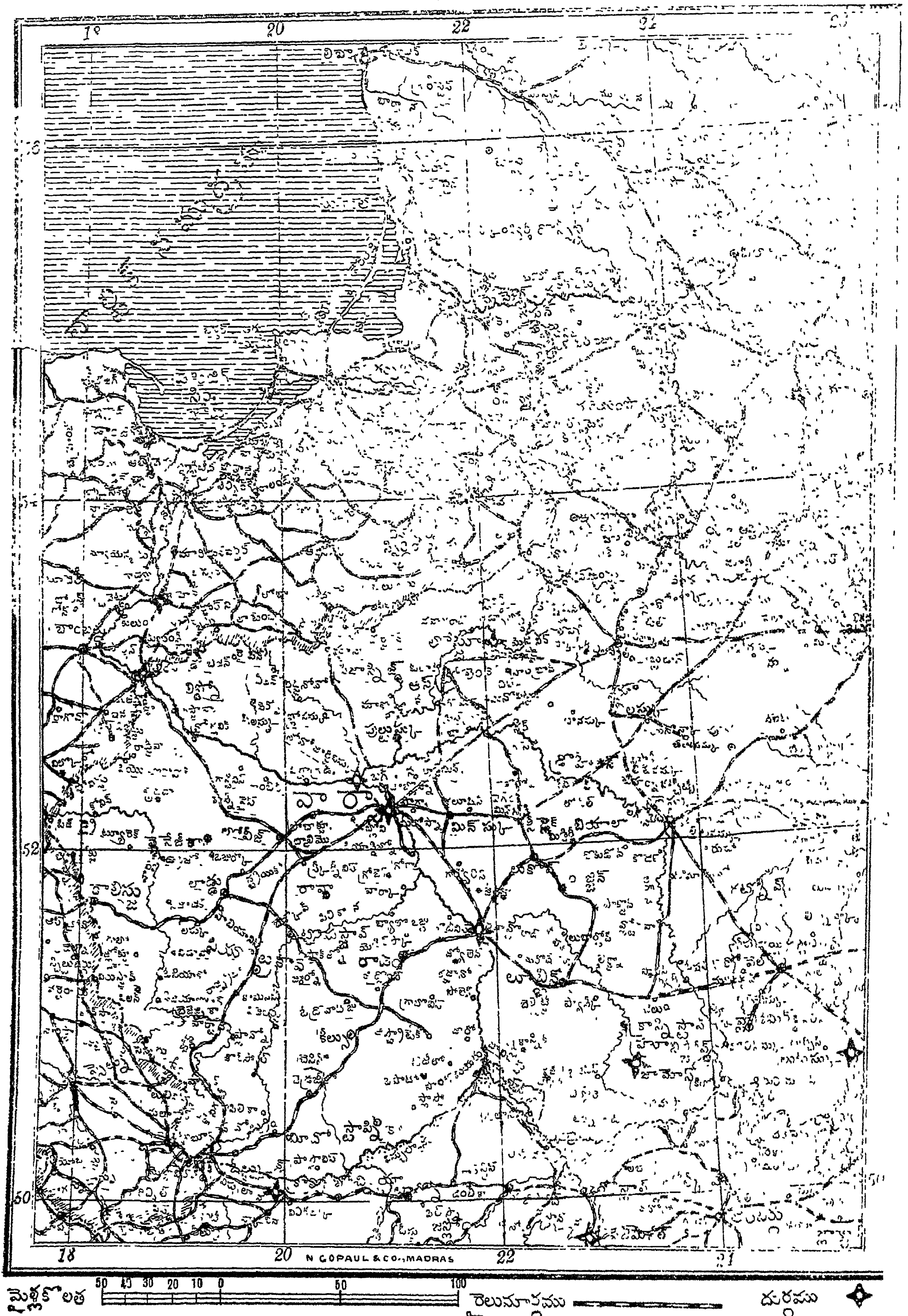
హాట్ల తొంగన పుగించుటలో రష్యనులు జట్టి. మిటాకయిలు లు కలియు పట్టణము. ముద్దరంగములో ప్రాముఖ్య గుయిబట్టికి. ఇది పడుటతో రీగాకు మార్గము సులభసాగ్య గుయ్యను. రష్యనులు కనముగా పోగొడిరిగాని మిటామకదల లేదు. జర్మనులు వివవాయువుల నధికముగా బ్రయోగించిరి. 1000 మంగి జర్మనులకు, 1000 నుంది రష్యనులకు ఈ పోరులో ఖయిదీలు దొరకిరి. ఆస్త్రియనులు 2గొనగిని దాటి స్టాగిరామిగానికి వెళ్లుచుండిరి.

వార్సా కా చేయబడుట

2-యెత్తు ఎడమకుముగ జనకంభ్యులో కగము భాగము విడిచి వెళ్లిపోయెను. రష్యనులు తీసికొని పోవలసిన సామానును, నైనికులను ముందుగా తీసికొని వెడలిరి. మంత్రసామానులు, రయి

తురువగ-రాజ్యము, రాజ్యము, జలసంధి.

ఈబోటు మునిగిపోకముందు ఒక జర్మను శస్త్రాాయుధము ముంచి వేసెను. ఇంతలో శేలమీద దిగిన 1000 జర్మను సైనికులను జర్మను సైనికులు ధ్వంసము చేసిరి. జర్మనుయుద్ధనావలు రష్యను నావలతో బోరాడలేక వెన్నుజూపెను. 21-వ ఆగష్టున రీగా సింధుకాభిలో జర్మనుల నావలు అంతర్ధానమయ్యెను. ఈ సమస్రపు యోధములలో ఒకటో రెండో క్రూరులను రిడిస్ట్రాయరులను, ఒక సర్వోనియను జర్మనులు పోగొట్టుకొనిరి.

ఇటాలియను

రింగము

కావోర్డు

ముఖమున ఇటాలియను లు గొప్పసాహసముతో ముందుకు వెళ్లుచుండిరి. ఇది పశ్చతయుద్ధము. ఫిరంగులను సర్వనస్తువులను వేలకువేల అనుగుల యెత్తున పయికి క్రిందవలయును. ఆస్త్రియనులా అనేక సంవత్సరముల నుండియు తమస్థానములలో కొట్టుకు కోట్లు ధనము వ్యయము చేసి దుర్భేద్యులగు కోటలను నిర్మించియున్నారు. పరిమంది ఆస్త్రియను లొకకోటలో నుండి సరిగాపోరాడిరేని ఎంతమంది శత్రువుల నయినను నిలిపయించవచ్చును. అందుచే యుద్ధములోనికి 1 సం. దాటినను ఇటాలియనులు గబగబ కోట

లను పట్టుకొని హంగరీ మాగాణముల లోనికి కొండలుగిరి ప్రవేశించనేలేదు. వారిసంకల్ప సిద్ధికి మరికొంతకాలము పట్టును కొన్ని లక్షలమంది ఆస్త్రియనులను నిలిగ గణగంగములకు పోనీయకుండ ఈ కొండలలో పట్టియుంచుట ఇటలీ మిత్రపక్షానికి జేయుచున్న యుపకారములలో నొక్కటి. కోర్టివాడి అంతెజ్జోను పట్టుకొని మంచిస్థానమును ఇటాలియనులు సంపాదించిరి. ఫోర్జెరిగోను పట్టుకొనుటవలన దానిపయిన పెద్దపర్వతము మీద నున్న సెస్సోడిస్క్రియామీద ఫిరంగులను ప్రయోగించుటకు వీలు

ఉంది. ఇట్లుగా రీ-ఖూయి నంతయు ఫిరంగులతో తుడుచుటకు వీలుంది. ఇట్టివిధానము ఇటాలియనుల దేతులలో బడుటయు అద్భుతము. ఆస్త్రియనులు పై మైదాన మైరెక్కినగాని మాంటిటోఫెనో రాము. ఒక్క-రేయి గాఢబీకా శత్రువులకు మెలకువ కలిగించు నిభరముపై రాత్రిభూట యెగురించును దెగవ్రాకి పట్టుకొనుట ప్రశంసనీయము.

గల్లిపోలి రంగము

శ్రాంచి, ఇంగ్లీషు, ఆస్ట్రేలియను, న్యూజి లాండ్లను ఫిరంగములను పోగుటయే ఒహుకష్టము పడుచు రెవ్వరును. తుక్కి-వారి ఫిరంగులు సముద్రతీరము నంతయు కుదురుచుండగా నేనలగించిన మిత్రరుండలి సేనానులు బహు ప్రశంసించబడిరి. బ్రిటిషు శ్రాంచి యుద్ధనావ లీ కార్యమునకయి యెంతియో సహాయపడెను. ఈ నావలు తమ స్కూల గొడవ కురిపించి వానికి ముక్క-త్రిప్పకొనుటకు వీలు లేకట్లు చేసెను. ఋతయిగ గాఢమున అమితముగా గాల్చెను. గల్లిపోలికి వాహ్యాలోకముతో సంబంధములేకుండ జేయబడినది. బ్రిటిషు అంతర్గాములు జలసంధిలో ప్రవేశించి చాలదూరము వెళ్లి తురుక్కానావలను ముంచి,

ఇటాలి గుర్రులు ఆల్పిన్ల మీదు పర్వత దిగువనులకు ప్రావీణ్యము

సముద్రనర్తకమును పొగుచేసి వచ్చుచుండెను. జర్మను లీ సమయమున నే వారి రేవగు ఎడ్వెను నుండి అంతర్గాములను నుధ్యధరా సముద్రమునకును, అసియామైనగులోని కొన్ని దీవులకును గ్రీకుదీపములకును పంపిరి. వారియుద్దేశము గల్లిపోలికి వెళ్లుచున్న మిత్రరుండలివారి సైన్యపు నావలను, కొన్ని యుద్ధనావలను ముంచవలయునని. అంతర్గాములు 4000 మైళ్లుదూరముకంటె పొచ్చు దూరము నూనెచాలక వెళ్లేవారు. జర్మనులు నూనె తటాకములను అంతర్గాములకు జతపఱచి పంపిరి. అందువలన, నింతదూర

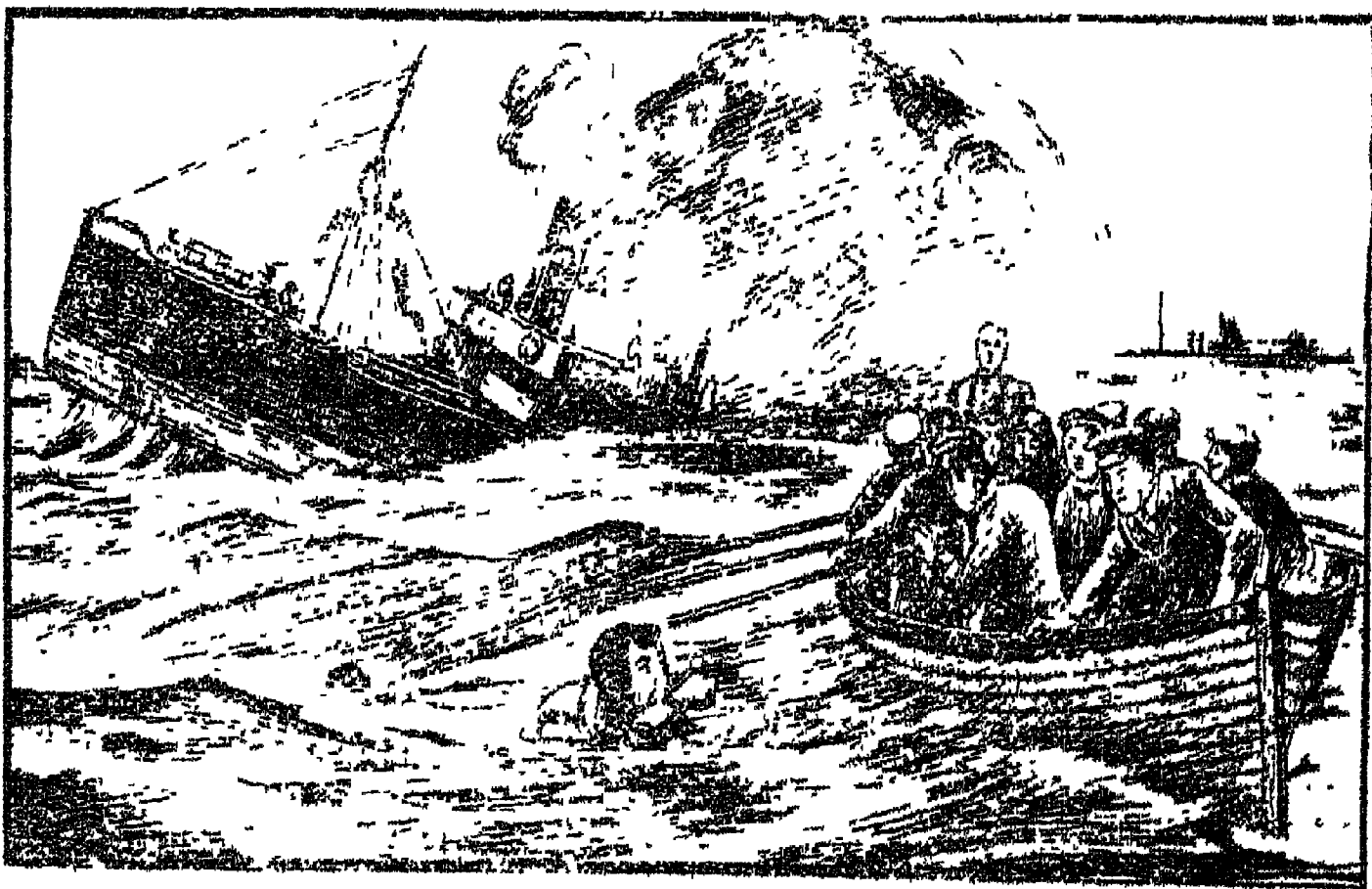
మవి రాగలిగెను. ఈ ఆసియా మైనరు, లాంఛన్ గ్రేటులంకలలోను వాని కొంతకంటె నూనె సిద్ధముగా నుంచబడెను. గ్రీసు గాని కాన్ స్టేంటి నును (కొయిజరు బావమరిది) తన దేశపు లంకలలో నూనె సాకార్యములను జేసెనని మిత్రమండలికి కావలసిన సమాచారము సయితము దొరికెను.

నైర్యతి అస్తికా

ఇది జర్మనీవారిది. ఈ విస్తీర్ణము బ్రిటిషు ద్వీపములకు, గెల్లియము, హాలెండుకు, ఎంతో అంత. మే 12-వ తేదీతో ఈ భాగమునందు యుద్ధ మంతరించెననియే జెప్పవచ్చును. వర్తకాను కూలముల దక్షిణభాగము దక్షిణాగ్రా కాలోని బ్రిటిషు గవర్నమెంటు వారి చేతికింద ఇచ్చుట యు తుతోసహా నున్నది. స్వాకృష్ట మండునుండి బయలుదేరిన బోధాగారి నైర్యములు కొంద్రోకు నాక్రమించుకొనెను. ఇప్పుడునే నానలు వాండరు వెంటరుగారు బోధాగారివో కలిసెను. నమిబు యెడారి లోని టైట్ స్కోప్స్టి, స్వాకృష్ట పునదిమిది ఓట్టి లింగా నెనలగు చోట్ల జర్మనలు సాహసముతో బోరిరి. లింథోకు వద్ద 8000 యూరో పియనులు, 12,000 మంది దేశీయ నైర్యము ఖరీదీలుగా ఒట్టుకొనబడిరి. ఒర్లిను తో సయితము సంబంధముగల తీగలేనితంత్రీకా ర్యాలయము నిజయుల వశ మయ్యెను. దక్షిణాగ్రాఫికా సేనలకు కానలసినంత యితరసామగ్రి లభించెను. జర్మనుసేన మరికొంత ఉత్తరమునకు పారిపోయెను. ఈ నైర్యము బోయరు నైర్యమునకు తొందర అప్పుడప్పుడు కలుగజేయు ననియే బోధాగారు తమ నైర్యమునంతయు నచ్చటయంచి జొహ

గలియోలలో జర్మనుల పనులు

ఒర్లిను అంతర్జాతీయమే ముందుకైన యొకదర్జనావ

నెన్ బర్గుకు వెళ్లిరి. ఈ జయమునకయి మిత్రమండలి నానలు, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమును నీయన సాధకముగా నభివృద్ధిచేసెను. దక్షిణాగ్రాఫికాలో బోధాగారి కొనరింపబడిన సమస్యలకు లెక్కలేదు. బోధాగారు వదలికెట్టి పోయిననైర్య మారకుందో పనులైపోయిన

జర్మనుసైనికుల వంతునందును రెండుభాగములుగా విడిచివేయబడు తుత్తరముగా నడచిన నానలు 200 వ తేదీన ఒట్టియ వాంగో అను స్థలము నాక్రమించుకొనెను. ఈ స్థలము నైర్యమునకు కొంత దూరము బడినది. ఆ స్థలమున వాటరుబర్గు నాక్రమించుకొనెను. బ్రిటిషువారిని, ఒట్టియ సామూలముండి మరియొక స్థలమున గ్రోస్సుగాన కంద పడకుట నిశ్చయమైనది. ఇప్పుడుండి ఎటోపా పావ వైపునకుమళ్లి 200 మైళ్లు నామకొని ముఖమున నడిచెను. అందు 1-వ తేదీన ఒకటవనగరమును జనగలు చే బర్గుగా నైర్య ముక్రమించుకొనెను. అందును నైర్యము పలు గుణములు సూచించు కద్దుకు వచ్చెను. జర్మనుసేన నాన్ గ్రేటులంకలలో ఖాసద్ద నీయన నేదుర్కొనెను. జర్మను బాంక పోయి పరుగెత్తిరి. ఈ సేనాధిపతి మరి మొదలు నకు నడిచి పోయెను. అందు 9-వ తేదీన జర్మను గవర్నరు క్లిజు గారు నైర్యతి అస్తికాలోని నైర్యమును బోధాగారి వశమగునని గొంతు బారములనంటి వారివశ మయ్యెను. ఈ సేనాధిపతి

లభించెను. జర్మనుసేన మరికొంత ఉత్తరమునకు పారిపోయెను. ఈ నైర్యము బోయరు నైర్యమునకు తొందర అప్పుడప్పుడు కలుగజేయు ననియే బోధాగారు తమ నైర్యమునంతయు నచ్చటయంచి జొహ

తయ దక్షిణాగ్రాఫికా ప్రభుత్వమువారి చేతిలో బోధాగారి ముఖ్య మంత్రిత్యముక్రింద కలదు. దీని నైర్యము 8,22,000 చతురపు మయిళ్లు, లేక ఇంగ్లండు నైర్యమునకు అరులెట్లు.

అ. సునందరాజుల వంశము

מחזור חג המולד

నాగ్నాపడపోవుటచేతక, జగ్మనసేలు నెడలను
పల్లిరుమున మిత్రమండలి దెట్టియునుగాని, గ్రామ్యులుగాని
నులు వదలిపోవున ట్లింతవరకును చేయలేక నామ్రులుచేతనం
గొత్తస్వామ్యములను పన్నుమండిక, అదియెవర.

(1) వైట్ గాను ముద్దపెంచుట

(2) మధ్య గవ్వలో ప్రవేశించి గవ్వను వైశ్యమున గారితమున
దించుట. లేన యుద్ధము
నకు సనికిరావండ జే
యవచ్చు.

(6) పండ్లదమ్మ, ప్లాం
కులదమ్మ నక్కి, పరింక
మున విజ్ఞుంబింతుట.

(౩) సద్వియా నాక్రి
మించుకొనుట. రుమాని
యాల్లా జొగబడుట.
బల్గేయా, ఆల్బేరియా
లను వశము చేసికొని
కుక్కరి కాకలపిరి
సహాయముచేయుట.

గోపాల్ కృష్ణ పై నృపముల
 వివాశముచేయఁదలఁచిన
 సంకల్పమింకొకడు కరుణ
 సిద్ధింపలేదు. జ్యోతికని
 జోతెఁగు నైననృపము
 కలిగి బలహీనమైనది.
 వార్తచుట్టును బరుగు
 చున్న యుద్ధముల
 యుద్ధేశము గమ్యము
 మైననృముల చుట్టును
 క్రమ్ముకొనవలయు నని.
 ఒకవేళ ఇది సాధ్యము
 కానిచో, కీగా ప్రాంత్య

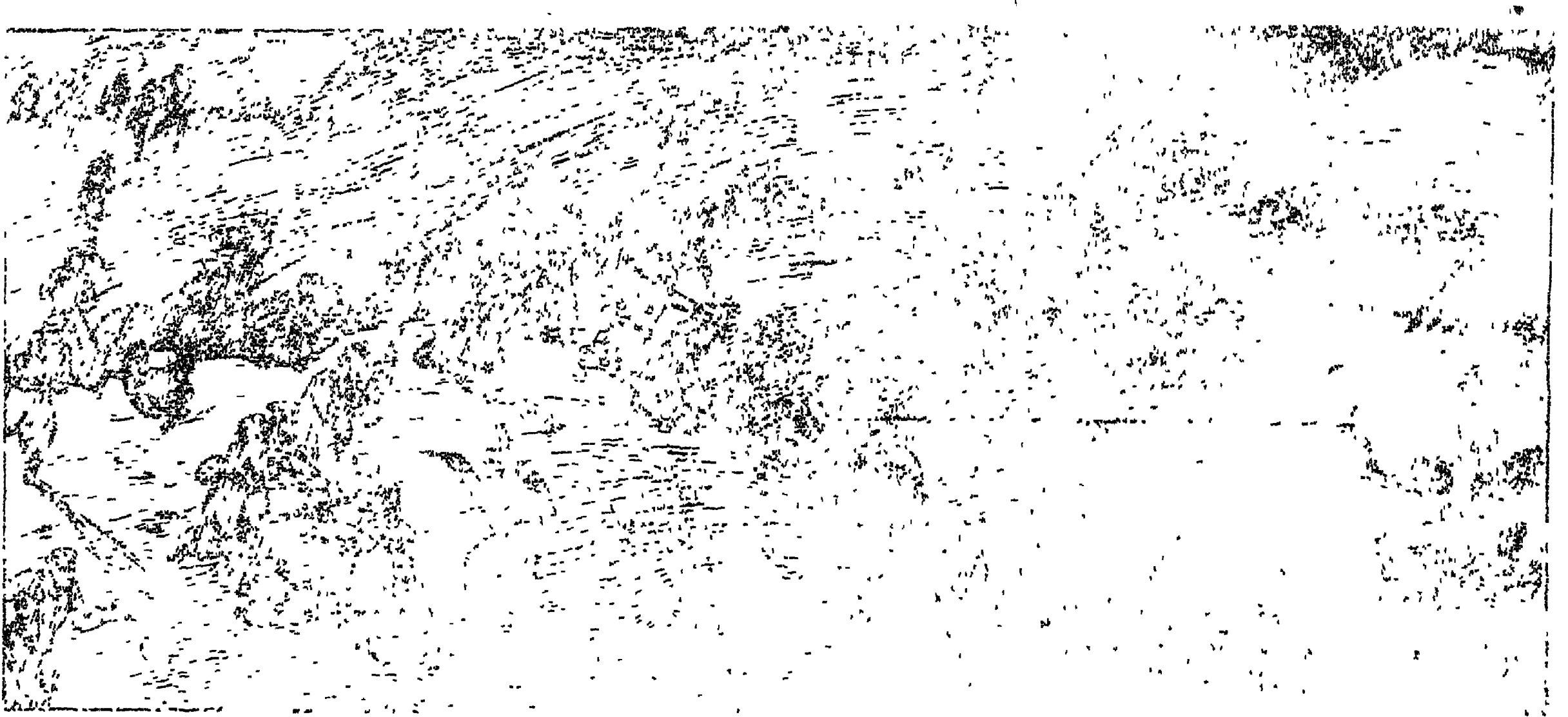
గో. గొల్లపూడి : శ్రీమతి పులివెందుల

[illegible][illegible]

కొలము నిలువలలో వాచిన గురు సోని పోలివనె.

is $F_{21} = 0.10$

ఇది స్వర్ణకూగిలైన పరిమళము క్రాంతి, నాగ్నా, వియ్యి
నా నలక పిష్టములు ముందుచేటిఃను 500 మైళ్లు దేశమును
కొండలను గాఢి ప్రసరింపఁగలుగును. కాని యింత బలము ముందు
స్వర్ణకూగిలెఱుఁగఁగలదు. డాక్టర్లు గల్లిపోలీలో నున్న
మిత్రమండలి సేనలకలన నానా అవస్థ పడుచున్న తుర్కీకి

జర్మనులు ప్రాంత రంగులను సాగించినట్లు

మించు కొనిరి. సైనికులకు కొంత అలసట తీరుటవలన తిరిగి వారు శత్రువులమీద దృష్టాంతముతో సోరాడగలము ననే ఆశతో వెళ్లుట కడపటి వారములో ద్వీపము ప్రాంత సామలలో బంగారు యుద్ధ మెవరికిని అనుకూలముగ లేదు.

నిమెను నడిచివచ్చి ఓలిటాయనుచోట జర్మనులు రంగులను నోడించి 1600 ఖయీదీలను 17 ఫిరంగులను పట్టుకొనినది జర్మను అధికారవర్గము ప్రకటించెను. గరిష్ఠియాలో రువ్వనులు టాంగ్ పోలు వఱకును తగ్గిపోయిరి. ఇదిమాచి ఆస్ట్రో జర్మనులు ఆగస్టు 29-30 తేదీలను వారికి విశేష ఒత్తిడి కలుగజేసిరి. కాని శత్రుమండలి బాగుగా దెబ్బబులిని పరుగెత్తిపోయెను. మ్రయిపా ప్రాంతమున 700 మంది ఆస్ట్రో జర్మనులు, 60 ఫిరంగులు అనేక యంత్ర ఫిరంగులు రువ్వనులచే పట్టుకొనబడెను. అనేకమంది శత్రువు లిచట హతులయిరి. వికలాంగులయిరి. సెప్టెంబరు 1వ తేదీన నీగను నది మీదనున్న రష్యావారి కడపటికోట వదలి వేయబడెను. ఈ కోటలో నున్న వస్తువులన్నియును వీలయినంతవఱకు నాశనము చేయబడెను. రువ్వనులు వెళ్లునప్పుడు బజారులలో శత్రువులతో బోరిరి. నూతనముననే వ్రయిరునదిమీద నున్న లస్కుఅను కోటగయిలము వదలి వెట్టుబడెను. మ్రయిపానగిని కొంతకాలము ఆస్ట్రో-జర్మనులు దాటకుండ నాపబడిరి. లస్కుకోటలో శత్రుకుండలివారు 60,000 సం మలు ధాన్యమును పట్టుకొనినది ప్రకటించబడెను. సెప్టెంబరు 1, 2వ తేదీలను ఉత్తర, మధ్యరంగులలో సోగుబుగెను. విల్నానగర జర్మనులు సామాన్య జయమును బడసిరి. కాని ప్రెడరిచ్ ప్రాదేశద్ద జర్మనులకుగొప్పజయము సమకూరెను. రష్యారంగము ఆగస్టు నెలాంతమున ఓలిటా మొదలు బయిలీటాకు తూర్పు వఱకును వ్యాపించి యుండెను. తరువాత నారూ నదిని దాటి క్రెస్టులిటోవ్ స్కుకు తూర్పున ఒకటి రెండు మైళ్లవఱకుండెను. సెప్టెంబరు 7 వ తేదీ లో పల రువ్వనులు 30 మైళ్లు వెనుకకు తరుచుబడిరి. క్రొత్తగీత విల్నాకు

న శత్రుకునున్నది. విల్నా నగరము సోరాడగలము వ్యాపించినది నిరాశేషద్ద రువ్వనులు తలపడి నిగనలను కొంతకాలము ముంగుకుకు రాకుండజేసిరి. ఆ కోటను సోరాడగలము నగరము ద్వీపములయలతో బోరిరి. కాని రువ్వనులను ఈ ప్రాంతమున నోడించునట్లు, వఱకును జర్మనులు పోలి లగలేగిరి. సునన్యములున్న గీత ప్రదేశ్ తూర్పుగిశెను నీమను నదినిదాటి, వోల్క్వోవుస్కుకు వదలడు నకునపోయి, నాలుగు గయిలలను దాటి నైస్సెన్ చిత్తడి కల

రష్యాను తగంబెట్టెను, దీనియందు తరలిపోవునట్లు

కాకునుపోవును. ఈ దేశమునందు చవుటిపట్ట. బుర్రతో చిత చిత
లాడుచుండును. అందుచే శత్రువులకు కొన్ని ఆటంకములు కలుపు.

రష్యాన క్రవర్తి నైన్యాధినత్యమును వహించుట

రష్యాను సర్వసేనాధిపతియగు గ్రాండు డ్యూక్ నికోలస్
గారి వద్దనుండి సేనానాయకత్వమును రష్యాను చక్రవర్తిగారే
వహించి వారిని కాకేషుకు రాజప్రతినిధిగాను, సర్వసేనాధిపతి
గాను నియమించిరి. తురుష్కులతో బోరుట యాయనకు నెట్టిబడన
పని. జనరలు అలెక్సీస్ రష్యాచక్రవర్తిగారి తరువాత రెండవవాడుగా
నియోగింపబడెను. ఈమార్పులకు కారణము నికోలస్ గారి కంటే
యావనవంతుడగు సేనాధిపతి తురుష్కులమున నుండవలయునని.
రష్యా వారికి సంభవించిన అపజయములును నిందుకు మరియొక కార
ణము. ఉత్తరమున జనరలు రజీస్, హెండెను బర్గుతో పోరాడు

చుండెను. రష్యానులు రజీస్ముందర అగిపోకలసినవచ్చెను. (నైడరిచ్
స్టాగును పట్టుకొనినను డ్వీవా నింతవఱకును జగ్మములు పట్టుకొనలేదు.
రష్యానులు వారి నావివేసియుండిరి. డ్వీన్ స్కూకు పశ్చిమమున
అధిక జగ్మము సేవల ముందర రష్యానులు వెనుకకు మరలుచుండిరి.
విల్నాకు పశ్చిమమున రష్యానులు వారి స్థానముల నన్నింటిని కాపా
డుకొనుచుండిరి. గ్రోహ్నోరు మారువల జగ్మములు ముందుకు వచ్చిరి.
1800 రష్యాను ఖయిదీలను పట్టితిమని ప్రకటించిరి. దక్షిణమున నై)
నెట్ చిత్తడి నేలలో జగ్మములై న్యములు లియోపాల్డు రాకొమగుని
క్రింద నెమ్మదిగా వారి శత్రువులను వెనుకకు త్రోసివేయుచుండిరి.
ఇప్పుడు జగ్మములు పట్టినవలనను, ఈగల బాధవేతను ఆహారము
శీతము అవస్థపడ దున్నాగని తెలియవచ్చెను. నెప్టెంబరు 9-12 తారీ
ఖుల మధ్య 6000 ఖయిదీలను పట్టితిమని బర్లినులో గణకాకవర్తము
ప్రకటించెను.

దక్షిణమున 29-30 అగష్టు వేదీలను టూర్నిపోలు నలుసును
రష్యానులు వెడలిపోయిరి. ఆస్ట్రీయనులు పీరిగాడల మీద సేనలుకు
లిడుచువెల్లిరి. నెప్టెంబరు 7-వ తేదిన జనరలు ఇనకోఫ్ ఆస్ట్రీ
నులమీద సెరెత్ ప్రాంతమున తిరుగబడెను. 8-వ నెప్టెంబరు మొద
లు 8-వ తేది వఱకు ఈ ఓక్కున పోరాటము రష్యానులకే అనుకూల
ముగా నుండెను. వారీకాలములో 17,000 వలది ఖయిదీలను, 100
శతఘ్నులను, 65 యంత్ర సేనలను పట్టుకొంటిమని ప్రకటించిరి.
9 వ తేదిన 6000 మంది ఆస్ట్రీ జగ్మములు ఖయిదీలుగా దీసికొన
బడిరి. 10-11 తేదీలను వారి 7500 మంది పైనికులను, 150 మంది
యుద్ధోగీయులను రష్యానులు పట్టుకొనిరి.

లిథియానియాలో విషమానస్

విల్నాప్రాంతమున నున్న రష్యానుల స్థితి శోచనీయుగా
నుండెను. లిథియాప్రాంతమునకు ముఖ్యపట్టణమగు కిల్నాను పట్టు
కొనుటకయి మార్నాలు వాన్ హిండెకోబర్గు గొప్ప సన్నాహములను
జేయుచుండెను. వార్సా నెప్పుడు వదలికో అప్పటినుండియు రష్యాను

లెన్యోగ్రాదును పట్టుకొనిరి. నెప్టెంబరు 15-20 వ తేది
మారువల జగ్మములు పట్టి అను తావును తీసికొని కడపైనున
పైసాకు, ఎడమపైకును నున్న పొల్నాకు సంబంధము లేక
గొట్టుటకు మోటు బండ్లలో గొప్ప సేనలను, పైసాకులను,
భూమిమీద అశ్వసేనను పంపిరి. ఈ సేనలు విల్నా-మిన్ స్కూ
గముల్వేకు మోటో డెచ్చికోవద్ల పోగొట్టి విల్నానుండి ఈ రెండు
మార్గముల రష్యానులు పరుగెత్తి పోతుండ జేసెను. ఈ విల్నాలోని
పైసాకుల చుట్టును కమ్మకొని అందరిని ఖయిదీలు చేయవలయు
నని చేసిన సన్నాహమిది. రష్యానులు ఈ బోనలో పడకుండుట
కలు తెలుకొనే విల్నాను వదలిరి. ఈ విల్నాను జనరలు వాకోవో
హాను 18-వ నెప్టెంబరు తేదిన నాక్రమించు కొనెను. రష్యానుల
స్థితి మిక్కిలి కష్టతరముగా నుండెను. వారికి విల్నానుండి పారి
పోవుటకు విల్నా-గిడార్గయిలు ఒక్కటిమాత్రమే యుండెను. ఈ
రెండును పోగొట్టుట కంగొక జగ్మము సేన సేమనునదిని దాటి
జనరలు లువాకో గాల్విట్సు, వాకో రోగ్ట్సు గార్ల నాయకత్వము
క్రింద వచ్చుచుండెను. రష్యానులు విల్నాను వదలి మోటో డెచ్చికో

మొలమీద నవంబరు 9-వ తేదిన పడిరి. బెబ్బలునిని ఎరుగెత్తిరి. జమ కొనిరి. కని అధిక పైన్యములు 30-వ సం. నీ సగమును వేల్పుకనుమను నవంబరు 15-న భ్రంబివా రాక్రమించుకొనిరి. పట్టుకొనుటచే నర్జునులు పనుగెత్తిరి. నర్జునులు పైన్యములు పూర్తిగా నర్జునులు వదలి వెళ్లెను. ఈ దేశపు ప్రజలు విజయములచే నానా పాధలు పడుచుండిరి. అన్నము దొంగిలించి నేరములు నలుల, అట్టి పాపముల పాధములచేత ఇండ్లను వాకిళ్లను కదలి బయలు పనుగెర్చుచుండిరి. అనేకులు గ్రామము, మంటినీగోత్ర, ఆత్మీయమును క్రూరత్వముల నడిచి గొప్పించుకొనుటకు లొబుకొనిరి. క్రొత్తగాడి వై పడుతును దేశము నొకటయిన పనుగెల్లె నుండిన. కలిదినున్న ప్రాంతములకు మురితెను. ప్రజలు కలిదినున్నచేత మార్గమరయు పెరిచెల్లుబడి పనుగెల్లె. పనుగెల్లెనున్న నర్జునులు గొప్పము నీచమున వదలకుల నేర్పించి పనుగెల్లె నానా పాధలు

అర్జునులు గాని పట్టుకొనిన నర్జునులు పనుగెల్లె

నోవిబజా రాక్రమించుకొనబడుట

నవంబరు 20-వ తేది శనివారము గోజున బొమ్మ జమలు వాన్ మెకన్నుగాను నోవిబజారును పట్టుకొనిరి. ఇంక 21,000 మంది జనులుకలరు. శత్రుమండలిసేలు ఇప్పటిక “వ్రాణా సర్వియా”యని పిలువబడు దేశమును ఆక్రమించుకొనిరి. ఉత్తరమున ఆస్ట్రో—జర్మనులు మిట్రోవిట్జా, క్రొష్టివాల కయిపుర పడమర చుండెను.

ఆశలు నిరాశయగుట

సర్వియాను తిరిగి సర్వియును మిత్రమండలి సహాయము వలన జయించెదరను ఆశలు కొంతకాలముపడుకును పోయినవి. గ్రీసు వెనుక ముందులాడుచు, సలానికా రేవులలో కావలసినంత సహాయము మిత్రమండలికి చేయకపోవుటచేత సర్విరితముగా వారి సేనలను సర్వియా సహాయమునకు పంపుటకు పిలుపడకపోయెను. 15-వ నవంబరున సర్వు సేనలు సర్వియాకొండలను పూర్తిగా వదలివెళ్లి మంటినీగోతును, అల్బానియాను వెళ్లుటకు సిద్ధమయ్యెను. స్త్రామునిట్టానద్ద పరాసులకు జయము సంభవించిన మాటనిజమే. కాని ఉత్తరమున నున్న సర్వియా సేనలతో వారికి సంబంధము కలియనేలేదు. రెండు సేనలకును మధ్య బల్గేరియును పటాలము లతి సావర్ధన్యముతో పోరు చుండెను. బాబు నా కనమలలోనున్న సర్వియును పైన్యము కర్నలు వాసిక్కుగారికింద 16 దినములు చెదరక నిలబడియుండెను. కాని బల్గేరియా పైన్యములు వీరిని తరిమివేసెను.

కర్నలు వాసిక్కుగారు ప్రయత్నము పనుగెత్తుకొని పోయిరి. కొన్ని ఖరంగులను సయితము వదలి వెళ్లెను. మొనాస్టీరు నగర మిప్పడు బల్గేరియునుల చేతిలో 2-వ డిసెంబరున పడెను ప్రయత్నము వదలి మొనాస్టీరు కీకాన్యమున స్థానములను సర్వియును లేచె

ప్రేమపైన్యమున బల్గేరియును సర్వియును పనుగెల్లె

సంధిరాయబారముల సంపెను. అల్బానియను రాజు బట్టి రాయబారములను తిగస్కరించెను.

ఆల్బేనియాలో ఇటాలియనులు దిగుట

ఆల్బేనియా తీరమునందు కొంత ఇటాలియను శక్తి అదేశమును కాపాడుటకును, ఆల్బేనియాలోనికి పనుగెత్తుకొని వచ్చుచున్న సర్వియనులను కాపాడుటకును రుచుబడెను. నవంబరు 29-వ తేదిక ప్రెజురెన్ వద్ద సర్వియును లొడిపోయిన తరువాత వారి సేన వాకివా

